

راوح

به کوردی

ابن قیم الجوزی

۹/ مصدق محسن

به کام چاپ

منتدی
التقافى

www.igra.ahlamonada.com

منتدى اقرأ الثقافي

www.iqra.ahlamontada.com

ناسنامہ کی کتیب

﴿الروح﴾ پۇخ:	ناو:
پەرورمردمکردنی د مروون.	بابەت
ابن قیّم الجوزیة.	نووسەر:
مصدق محسن.	ومرگێر:
ومرگێر.	پیداچونهوه:
نووسینگەئێ MOM® - ٠٦٦ ٢٦٤٨٩٠٧ / N.	کاری کۆمپیوتەر:
ومرگێر.	پاک ئوسکردن:
رۆژ هەلات	چاپخانه:
یەكەم ٢٠١٢.	چاپ:
١٠٠٠ دانە.	تیراژ:
﴿١٢٢﴾.	بەرھەم:
١٠٠٠٠ دینار.	نرخ:
M / ٠٧٥٠٤٦٧١٣٩٤.	بۆ: فرۆشتن و بلاوکردنەوه:
M / ٠٧٥٠١١٨١٩١٩.	بۆ: هونەرکاری و چاپکردن:
یاسایی هەموو شتێوازیکی پارێزراوه.	مافی چاپ:

له به ریومه رایه تی گشتی کتیبه‌خانه گشتیبه کلن و زاری بیارینی (۹۳ ی سالی ۱۲۱۱ ی بیلداوه

ٲٲٲ

دانانی:

شمس الدین ابن قیّم الجوزیّة

سالی (٧٥١ کۆچی) کۆچی دواپی کردووه

وه رگپرانپی:

مصدق محسن

ههولپیر ٢٠١٢

یه که م چاپ

٩٥ ح لِلْإِنِّ قِيمَ الْجُزْئِةِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿وَسَأَلُونَكَ عَنِ الرُّوحِ قُلِ الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي وَمَا أُوتِيتُمْ مِنَ الْعِلْمِ إِلَّا قَلِيلًا﴾
(الإسراء: ٨٥)

(پرسیارت لیّ ده کهن دهر باره ی رُوح (که چیه و چۆنه؟) بلّی: رُوح به شینکه له
فهرمانی پهروه ردگارم به ده ست نه وه ((من نازانم چیه و چۆنه)) و هیچتان پیّ
نه به خسراوه له عیلم و زانست ته نه شتیکی کهم نه بیّت)

٩٥ ح لِلإبن قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

یه کهم: ژياننامه‌ی ابن القیم^(۱).

پيشه‌وا شمس الدين محمد كورى أبی بكر، أبو عبدالله، الزُّرْعِيّ، الدمشقيّ، الحنبليّ، له سالتى (٦٩١ كۆچى) له ديمه‌شق له دايك بووه، واته: پاش ناشكرا بوونى خاچپه‌رسته‌كان به سالتىك. ناوبانگ په‌يداكردنى به (إبن القيم الجوزيه)، چونكه باوكى سه‌ره‌رشتيارى قوتابخانه‌ی جه‌وزيه بوو كه‌وا محى الدين يوسف كورى عبدالرحمن الجوزى دايمه‌زراند نه‌ویش له سالتى (٦٥٦ كۆچى) كۆچى دوايى كرد.

شمس الدين ابن القيم له مالىكى خاوه‌ن عيلم و زانست و ناين په‌روه‌ر پيگه‌يشتووه، هه‌ر له منداڵيه‌وه داواى زانستى كردووه، و چووه بۆ ميسر بۆ ده‌ستكه‌وتنى عيلم و زانست. وه هاوه‌لۆ هاوپړى (شيخى نيسلام) إبن تيميه بووه، و له كانياوى زانسته‌كه‌ى ناوى خواردۆته‌وه، خۆشه‌ويستى شه‌و به‌سه‌ريدا زالبووه، و هه‌رده‌م له كاره‌كانيدا سه‌رى ده‌خست، وه تيكۆشين و نيجتیهاده‌كه‌ى وه‌رده‌گرت، (١٦ سالت) هاوپړيه‌تى كردو له‌گه‌لیدا‌بوو.

• سناپش كردنى زانا‌بان به‌سه‌ر‌بدا:

- * إبن كثير ده‌لّيت: (خوينه‌ريكى چاك و خاوه‌ن خوږه‌وشتيكي به‌رز بوو، زۆر سه‌زى به‌ هاوپړيه‌تى ده‌كرد، نيره‌يى و سه‌ساده‌تى به‌ كه‌س نه‌ده‌برد، وه ږق و كينه‌ى له‌سه‌ر هيج كه‌سيك نه‌بوو).
- * برهان الدين الزُّرْعِيّ ده‌لّيت: (له ژيړ رووى ناسمانداكه‌س عيلم و زانستى له‌و فراوانتر نه‌بوو)^(۲).

(۱) سمرى ژياننامه‌كه‌ى يكه له: الوافى بالوفيات: ٢ / ٢٧١، والدرر الكامنة: ٤ / ٢١، بغية الوعاة: ١ / ٦٢، هدية العارفين: ٢ /

١٥٨، الإعلام: ٦ / ٢٨٠.

(۲) شفرات الذهب: ٦ / ١٦٩.

٩٩ ح لِلْإِبْنِ قِيَمٌ الْجُوزِيَّةُ

* السُّخَاوِي دَهْلِيَّت: (بليمهت، ده مرآستو تیگه یشتوو، وه پیشکه وتوو له فراوانی زانسته که ی... سه رۆکی هاوه لانی ابن تیمیه بوو، به لکو نمو چاکه یه ک بوو له کرده وه چاکه کانی) (۳).

• شوێنه واری وه عیلمه زانسته که ی:

إِبْن الْقِيَمِ شَوَيْه واریکی زۆری بۆ نيمه به جی هیشتوو، وه جیا کردنه وه پۆلین کردنه کانی له نێوان به شه کاندایه سندوق و یستراوه، له کاره کانی زۆر پشوو درێژ بوو، ههروهک ابن حجر (۴) واده لیت.

له جیا کردنه وه پۆلین کردنی باسه کاندایه وانه:

* أَحْكَامُ أَهْلِ الذِّمَّةِ.

* إِعْلَامُ الْمَوْقِعِينَ عَنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ.

* إِغَاثَةُ اللَّهْفَانِ مِنْ مَصَائِدِ الشَّيْطَانِ.

* أَخْبَارُ النِّسَاءِ.

* بَدَائِعُ الْفَوَائِدِ.

* تَحْفَةُ الْمُوَدَّدِ.

* رَوْضَةُ الْمَحْبِينِ وَنَزْهَةُ الْمَشْتَاقِينَ.

* زَادُ الْمَعَادِ فِي هَدْيِ خَيْرِ الْعِبَادِ.

* الْوَابِلُ الصَّيْبُ مِنَ الْكَلِمِ الطَّيِّبِ.

وه زۆری تریش له پۆلین کردنه ده گمه نه کانی کهوا سودیکی زۆری هیه.

(۳) التاج المکمل: ۴۱۹.

(۴) الدرر الكامنه: ۴ / ۴۰۳.

٩٥ ح لِلإِبْنِ قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

• وونئو بۆچوونه کانی زانا بان له باره کى گنڤى پړۆح دا:

* أَلُوسِي دهلئت: (کتیبىکى زۆر به سووده، بهراستى بۆ پړۆح گيان ده به خشیت، دل و دهر وون پى ده گه شسته وه).

* بوقاعى دهلئت: (کتیبىکى گه ورو به که لکه، شکودارو به پرتزه، زۆر به سووده، هیچ شتىک وه کو نه و ماناکانى پۆلین نه کراوه).

* الغنيمى دهلئت: (کتیبى پړۆح کتیبىکى سهر سورهيته ره ههر که سيک بيه ویت زانستى ليه فيرييت نه و له که نارى دلته وایى و پشوروى دهر وونى و سه قامگيريدا ده بیئت).

• دووهم: کتیبى (پړۆح)

١- نڅلرای گنڤى (پړۆح) کى ابن القیم:

دروستى تیکرای کتبه کان که بۆ دانه ره کهى ده گه پرتزه و بۆمان ناشکرا ده کات له چوارچیه و نه و سهرچاوانه دا که بۆ دانه ره وهر گيردراوه، وهر گيران و تويژينه وه که و دانه ره له ژيانيدا به سهرى بردووه.

نیمه ش لیره دا هه ندی سهرچاوه ده هینینه وه که و به نيسبت کتیبى (پړۆح) کى ابن القیم بلاو کراوه ته وه، که گه لیک زۆرن، له وانه:

* الوافي بالوفيات: ٢ / ١٧٠.

* البداية والنهاية: ١٤ / ٢٣٤.

* النجوم الزاهرة: ١٠ / ٢٤٩.

وه له و سهرده مه نوپه شدا:

* الأعلام: ٦ / ٥٦.

* خطط الشام، محمد كرد علي: ٤ / ٥١.

* دائرة المعارف الإسلامية: ١٣ / ٤٧٢.

٩٥ ح للإبن قیّم الجوزیّة

٢- یه پوهو پوه گرامه کە:

إبن القیّم کتیبه کە ی (٢١) کاروبار دابهش کردووه، وه به گویره ی درنژی و کورتی و پایه ی ووتاره که جیاکراوه ته وه.

هەندیک له کاروباره کانی بۆ چەند وەرژ دابهش کردووه، وه باسی گیانی کردووه، جا سوود و کەلکی داوه تی و وه ستایی و کارامه یی پیوه دیاره، باسی گیانی زیندوو ه کان و مردوو ه کانی کردووه، وه باسی ئیش و ئازاری گۆرو ئارامگرتنی پۆحه کان ده کات، وه ههروه ها باسی ووته کانی زانایانی کردووه به لیکۆلینه وه وه هه لسه نگاندنیک ی سه رسوپه یته ر.

٣- چاوه گه و سه رچاوه کانی:

چاوه گه و سه رچاوه کانی إبن القیّم گه لیک زۆر بوون، گرنگترینیان (قورئانی پیروژه ، پاشان (الصّحاح) وه (السنن) وه (المسانید) ی نووسیوه، وه هەندیک کتیبی دیکه ی نووسیوه وه (التفاسیر) و کتیبی (المنامات) ی إبن أبی الدنیا به جۆریک زۆریه ی له (إبن القیّم) ی گواستۆته وه.

• سی یه م: ئیش و کاره کانه مان له و کتیبه دا

١- له نێوان ژماره یه که له له به رگه یراوه چاپکراوه کانه دا به راوردمان کردووه، له وانه دروسته که یان هه لبژاردوو وه چه سپاندوو مانه.

٢- ئایه ته پیروژه کانی قورئانی پیروژو، فه رموده کانی پیغه مبه رمان (درودی خوا ی له سه ر بیّت) ده ره یناوه.

٣- هەندیک له وشه هه له و خه یالیه کانه مان هه له چن کردووه ریکمان خستوه، وه نیشه کانی ژماره کردنی دروستمان بۆ دانه وه.

٩٦ ح لِلْإِن قِيمُ الْجُزِيَّةِ

٤- ناوونيشانه كاغان بۆ وهرزه كان داناوه له نيوان دوو چه ماوه، وهك نه مه { } .
وه له كاروباره كاندا جيامان كردوتهوه.

٥- هه نديك نيشانه مان داناوه وهك، *** نه مهش به لگيه له سهر كوتايي
هاتني كاروباره كان.

٦- ليكۆلينه وه به كمان له نهو (كتيبي له بهر دهستايه) پيشكesh كردووه.
له خوداي گه وره ده پاريتمه وه نه م كارهم بۆ بنوسيت له ناماده كردني عيلم و
زانستكي به سوود، وه كه لگ و سوود بداته وه، و خوداي گه وره به پاك و پوختي
بيگيرتته وه، وه له هه موو كهس شايسته تره ليبي داوا بكهيت، وه ههر خووشي
په ياني داوه به وه لام دانه وه.

سوپاس و ستايش بۆ نهو خودايه ي كهوا كوتاييه كه ي هيشتاو بهرده وام پييده كات
..... وه سهره تايه كه شي كوتايي نايه ت سوپاس و ستايش ههر شايسته ي
خوايه و بۆ خوايه، كه خاوه ن پهروه ردگاري هه موو جيهانيان و هه موو بوونه وه ره.

عبدالرحمن المصطاوي

نوسيوه تي

به ناوی فوای به فشنده میهره بان

{ پَنَشه کی گَنَبه که }^(۵).

سوپاس و ستایش بۆ خودای بهرزو مهزن، که کار به جی و زاناو دانایه، میهره بان و لیخو شبروه.

سوپاس و ستایش هر شایسته می خوایه و که خاوهن و پهروه ردگاری همه موو جیهانیان و همه موو برونه و هره، به خشندهو، دلوفانه، کانگای په حمت و میهره بانیه، خاوهن و سهررداری پوژی پاداشت و سزایه، که بیگومان خودای گهوره ناده میزادی له ناو یته یه کی پیکهاتوو له قور به دیهیتناوه، پاشان له جینگه یه کی پاریزراوو له باردا که (مندا لدانی دایکه) له شیوهی نوتفه یه کی زور بچرو کدا دایمه زراندهو، پاشان تۆوه که ی کردوه به خو هه لئاسه ریک (سهر میکو ته یه کی) ی په نگ رهش بۆ نهوانه ی چارو دیری و تهماشا کارن، پاشان خو هه لئاسه راوه که مان کردوه به پارچه گوشتیک، نهو پارچه گوشتهش به نه ندازه ی پارویه که، نینجا (شیوازی) گوشتپاره که مان گوړپوه به په یکه ری نیسک به شیویه کی جوړاو جوړو وینه و بابه تی جیاواز بۆ نهوی نهو بینا پته وهی له سهر بوه ستیت، پاشان به گوشت په یکه ری نیسکه که مان داپوشیوه ههروه که له بهر کردنی پو شاکیک بۆ نهو، نهوسا له شیویه کی تردا ده رمان هیناوه (که شیوهی ناده میزادی کی ریک و پیکه و پو حی پی به خشراوه)، بهراستی خوای مهزن بهرزو پیروزو موباره که و چاکترین به دیهینه رو چاکترین دروستکاره.

پاک و بیگهردی بۆ نهو خودایه ی که توانا که می همه موو دهسه لاتیکی ته نیوه ته وه، و د خواست و ویستی نهو خودایه له دروستکاره کان و بهر پیوه بردنی کاروباره کاند، و

(۵) نهو پَنَشه کیه تریکترین (پَنَشه که کانی) شیوازی (ابن القیم) ه چونکه زور پَنَشه کی دیکه مان بینیره لهو کتیبه له نسخه چاپکاره کان کهوا بهراردنه مان کردوه خودای گهروهش زاناره.

٩٩ ح لِلْإِنِّ قِيَمُ الْجُوزِيَّة

هر زاتی خزی تاكو ته نیاو خاوهن و سهررداری ناسمانه كان و زهویه، نهوهی بیهویتی دروستی ده کات ﴿هُوَ الَّذِي يُصَوِّرُكُمْ فِي الْأَرْحَامِ كَيْفَ يَشَاءُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ (آل عمران: ٦). واته: (نهو خودایه زاتیکه نه خشی پوخسارتان له مندالذانه کانداه کیشتی چون بیهویتی، هیچ په رستراوینکی به راست نیه جگه لهو خودایه نهو زاته بالاده ستو داناهو کار به جییه).

وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، خودای گه وړه زاتیکه راده بهرو شکو دارو مه زنه له ویکچوون یا خود شتی که له وینیه نهودانیه، وه بهرزو بی هاوتایه و دووره له هر هاو دل و یارمه تیده ریک، وه بهرزو پیروزه له باره ی لهیه کچوونی دروستکراوه کانی، ﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾ (الشوری: ١١). واته: (هیچ شتی که نیه له وینیه نهو زاته، هیچ شتی که لهو ناچیت هر نهویش بیسرو بینایه).

وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ، وه چاکترینی {دروستکراوه کانه}، و ده ستپاک و راستگو یه له سهر نهو سروشه ی که بزی هاتووه، ده مراست و تیگه یشتووه له سهر خوا په رستیه که ی، وه خوا ی گه وړه نار دوویه تی بۆ په حمت و بهزه یی و به خشنده یی هم مو جیهان، و پتیه نگی کارو کرده وه ی چاکه کانه، وه راستگو یه له سهر هم مو ناده میزاد به گشتی، بزیه خودای گه وړه و فریشته کانی و پیغه مبه ره کانی سه لاواتیان له سهر لیداه، سه لات و سه لام و به ره که ت برژیتته سهر گیانی پیغه مبه رمان محمد ﷺ.

جا نه م کتیبه پیکهاتووه له سهر بیست و یه ک کاروبار (المسألة) ده باره ی رۆح و نهوه ی په یوه ندی به رۆحه وه هیه.

نایا مردوووه کان دهزانن که زیندوووه کان سهردانیان دهکهن و

وه سه لامیان لی دهکهن یا خود نا؟

ابن عبدالبر دهلیت: ده رکه وتوو له پیغه مبر عليه السلام که فهرمویه تی: (مَا مِنْ مُسْلِمٍ يَمُرُّ عَلَى قَبْرِ أَخِيهِ كَانَ يَعْرِفُهُ فِي الدُّنْيَا فَيَسْلُمُ عَلَيْهِ إِلَّا رَدَّ اللَّهُ عَلَيْهِ رُوحَهُ حَتَّى يَرِدَ عَلَيْهِ السَّلَامُ) ^(٦).

واته: (هیچ موسلمانیک نیه که وا به لای گۆری برایه کهیدا تیپه ریت که له دنیا دا دهیناسی کاتیک سه لامی لیده کات نیلا خودای گه وه روحه که ی بۆ ده گه ریتیه وه تا وه کو وه لامی سه لامه که ی ده داته وه). نه مهش ده قیکه که وا دهیناسیت وه لامی سه لامه که ی ده داته وه.

له ههردوو سه حیحه که دا له باره ی نه م هه دیسه ی پیغه مبر (درودی خوی له سه ر بیت) چهند روویه کی جۆراو جۆری هیه: نه مهش په یوه ندی به غه زای به دره وه هیه کاتیک کافره کان له و شه ره دا ده کوژرین، له (قلیب) پییان ده گات، پاشان له سه ر لاشه کانیان ده وه ستی و به ناوه کانی خزیان بانگیان ده کات: (نه ی فلانی کوری فلان، وه یان فلانی کوری فلان، یان نه وه تان بیانی که خودای ئیه به پراستی په یانی به ئیه دابوو؟ چونکه من نه وه م بیانی که خودای من به پراستی به ئینی پی دابووم). جا نیمامی عمر به پیغه مبر ی ووت: نه ی پیغه مبر ی خوا، تو قسه له گه ل کی ده کهیت له کاتیکدا نه وانه لاشه کایان بۆگه نی کردوه، جا پیغه مبر عليه السلام فهرمووی: (وَالَّذِي بَعَثَنِي بِالْحَقِّ مَا أَنْتُمْ بِأَسْمَعَ لِمَا أَقُولُ مِنْهُمْ وَلَكِنْهُمْ لَا يَسْتَطِيعُونَ جَوَابًا) ^(٧). واته: (سویند به و که سه ی به حه ق منی ره وانه کردوه ئیه له وانه باشر گوتان لی نیه که چیان پی ده لیم به لام نه وان ناتوان وه لام بده نه وه).

(٦) سهیری: فیض القدیر: ٥ / ٤٨٧ بکه.

(٧) موسلم روایه تی کردوه (٢٨٧٣)، وه سهیری: فتح الباری: ٧ / ٣٠٠ بکه.

٩٥ ح لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

هەر له پێغه مبه‌ر ﷺ وەرگیراوه که فهرموویه‌تی: (أَنْ الْمَيْتَ يَسْمَعُ قَرْعَ نَعَالِ الْمَشِيعِينَ لَهُ إِذَا انْصَرَفُوا عَنْهُ) ^(٨). واته: (مردوو گوتی له دهنگی نه‌علی نه‌و که‌سانه‌یه که ناشتوویانه له کاتی به‌جیی ده‌هیلن).

وه پێغه مبه‌ر ﷺ نومه‌ته‌که‌ی راسپاردوو که سه‌لام له نه‌هلی گۆرستان ده‌که‌ن وا سه‌لامیان لی بکه‌ن وه‌ک نه‌وه‌ی قسه‌یان له‌گه‌ڵ ده‌که‌ن: (السَّلَامُ عَلَيْكُمْ دَارَ قَوْمٍ مُؤْمِنِينَ) ^(٩). وه نه‌م قسه‌یه‌ش بۆ یه‌کیکه‌ که‌وا گوتی لیبت و عه‌قلی هه‌بی‌ت، سه‌ره‌پای نه‌وه‌ش نه‌گه‌ر نه‌م قسه‌کردنه له پله‌و پایه‌ی قسه‌کردن له‌گه‌ڵ که‌سیکی ونبوو، ویتگیان بی‌ت.

پیشینه‌کان هه‌موویان کۆکن له‌سه‌ر نه‌م پایه، وه زۆر نیشانه‌ی یه‌ک به‌دوای یه‌کدا له‌و باره‌یه‌وه ده‌رکه‌وتوو به‌وه‌ی که‌وا که‌سی مردوو هه‌ست به‌ سه‌ردانی که‌سیکی زیندوو ده‌کات بۆ لای و مژده‌شی پی ده‌دات.

أبو بکر عبدالله کوری محمد کوری عبید بن أبی الدنيا له کتیبی (القبور) ^(١٠). له به‌شی زانین و هه‌ست کردنی مردوو‌ه‌کان به‌سه‌ردانی زیندوو‌ه‌کان ده‌لی‌ت: محمد کوری عون بۆ نێمه‌ی گیرایه‌وه، که‌وا یحیی کوری یمان بۆ مانی گیراوه‌ته‌وه، له عبدالله ی کوری سمان، له زه‌یدی کوری أسلم، نه‌ویش له عانشه ﷺ ده‌لی‌ت: پێغه مبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رمووی‌ت: (مَا مِنْ رَجُلٍ يَزُورُ قَبْرَ أَخِيهِ وَيَجْلِسُ عِنْدَهُ إِلَّا اسْتَأْذَنَ بِهِ وَرَدَّ عَلَيْهِ حَتَّى يَقُومَ) ^(١١). واته: (هیچ پیاویک نه‌ه کاتی‌ک سه‌ردانی گۆری براکه‌ی ده‌کات و له لای داده‌نیشیت نیلا هۆگری ده‌بی‌ت و گوتی لی ده‌گریت تاوه‌کو هه‌لده‌ستیت).

(٨) سه‌یری: فتح الباری: ٣/ ٣٠٥، مسند أحمد: ٢/ ٣٤٧ بکه.

(٩) موسلم ریوایه‌تی کردوو.

(١٠) سه‌یری: سیر أعلام النبلاء: ١٣/ ٤٠٦، وه هدیة العارفين: ١/ ٤٤٢ بکه.

(١١) شرح الصدور: ٢٧٣.

٩٥ ح لِلْإِن قِيمَ الْجُزِيَّةِ

محمد كورې قدامه الجوهرى بۆمانى گيڙايهوه، كهوا معن كورې عيسى القزاز بۆى گيڙاوينهتهوه، نهوئش له هشام كورې سعد بۆى گيڙاينهوه، نهوئش له زهيد كورې أسلم، نهوئش له نهبو هوريره (ع) دهليئت: نهگه رپاويك بهلاى گۆږى براكهيدا تيپهريئتو بيناسيئت جا سهلامى لى بركات نهوا نهوئش وهلامى سهلامهكهى دهاتهوهوه دهناسيئتهوه، بهلام نهگه بهلاى گۆږى كهسيكدا پرواتو نهيناسيئت جا سهلامى لييكات نهوا مردوهكه سهلامهكهى وهردهگريئتهوه. (١٢)

محمد كورې الحسين بۆمانى گيڙايهوه، كهوا يحيى كورې بسطام المصغر نهوئش گيڙايتيهوه، كهوا مسمع بۆ منى گيڙايتيهوه، كهوا پياويك له بنه مالمى عاصم المجدرى دهليئت: من له خه ومدا پاش مردنى به دوو سال عاصم المجدرى له خه ودا بينى، پيم ووت: نهى تو نه مردوى؟ ووتى: بهلى. جا پيم ووت: نهى تو له كويى؟ ووتى: سويند به خوا من نيستا له باخيك له باخه كانى بهه شتم، من و يه كيك له هاوه له كانم هم موو شهوانى ههينى و چيشته نگاوه كهى كو دهنهوه. له گه ل بكر بن عبدالله المزنى، جا هه والى نيؤهم پى راده گهيه نيئت، ووتى: ووتم: لاشه كانتان يان رۆحه كانتان؟ ووتى: نهى هاوار، لاشه كان تووشى كاره سات و گرفتار بوون بهلكو رۆحه كان بهيه كتر ده گن. ووتى: ووتم: جا نيؤه ده زانن كاتييك نيئمه سهر دانتان ده كهين؟ ووتى: بهلى ده زانين رۆژانى ههينى ههه مووى، وه رۆژانى شه مه تاوه كو هه لاتنى رۆژ، ووتى: ووتم: جا چۆن جگه له رۆژه كان نهه رۆژه هه رهه مووى؟ ووتى: نهه ده گه رپتهوه بۆ چاكه و گه وره يى رۆژى ههينى. (١٣).

محمد كورې الحسين بۆى گيڙاينهوه، كهوا بكر كورې محمد بۆى گيڙامهوه، نهوئش دهليئت جسر القصاب بۆ نيئمهى گيڙايهوه ووتى: هه موو بهر به يانى شه مووان له گه ل محمد كورې واسع ده بووم تا ده هاتينه ناو گۆرستان جا له سهر گۆره كان

(١٢) سرحاوهى پيشور: ٢٧٣.

(١٣) سيرى النمامات (٥٨) لابن أبى الدنيا بكه.

۹۲ ح لِلْإِن قِيمَ الْجُزْءِ

دەوستان، ئەوسا سەلامیان لى دەكەين و دوعايان بۆ دەكەين، پاشان ئەوى بە جى دەهیلن، ئىنجا پۆڭىك ووتى: ئەى ئەگەر ئەو پۆڭە بوو دووشەم! ووتى پىي راگەياندوم كەوا مردووەكان دەزانن پۆڭانى ھەينى و پۆڭىك پىش و پۆڭىك دواى ئەو خەلىكى سەردانىان دەكەن.

دەلىت محمد بۆى گىپرايە، ئەویش دەلىت عبدالعزىزى كورى أبان بۆمى گىپرايە ووتى: سفيان الثوري بۆ ئىمەى گىپرايە ووتى: سەبارەت بە ضحاک قسەى بۆ من كردو ووتى: ھەركەسىك پۆڭى شەمە پىش پۆڭ ھەلات سەردانى گۆڭىك بكات ئەوا مردووەكە دەزانىت كە سەردانى كردو، جا پىيان ووت: ئەمە چۆن دەبىت؟ ووتى: ئەمەش بۆ گەرەبى و پلەو پایەى پۆڭى ھەينى يە^(۱۴).

خالد كورى خلاش بۆ ئىمەى گىپرايە، ئەویش دەلىت جعفر كورى سليمان بۆمانى گىپرايە، ئەویش لە أبى التياح ووتى: مطرف دەچو بۆ بىابان، جا ئەگەر ئەو پۆڭە ھەينى بووايە بەشەو دەپۆششت ووتى: گویم لە أبى التياح بوو دەپووت: بە ئىمەى راگەياند كەوا جى دەستى قاچى ئەو پووناك دەبۆو، ئىنجا ئەو شەو دەمايەو ھەتا ئەگەر ھاتو لەلای گۆرستانىش بوايە لەبەر خەوھاتن وەنەوزى دەداو لەسەر ئەسپەكەى سەرى دەلەرايەو، جا ئەھلى گۆرستانى بىنى ھەموو خاوەن گۆڭىك لەسەر گۆڭەكەى دانىشتو، جا ووتيان: ئەو (مطرف) پۆڭانى ھەينى دىت، ووتى: ئايا ئىو لەلای خۆتان دەزانن پۆڭى ھەينى يە؟ ووتيان: بەلى، وە دەشرانين كاتىك بالئەدە بىرەدا دىت چى دەلىت ووتى: چى دەلىت؟ ووتيان: دەلىت: سەلام سەلام^(۱۵).

محمد كورى الحسين بۆمى گىپرايە، ئەویش دەلىت بىيى كورى أبى بكىر بۆمى گىپرايە، دەلىت الفضل كورى موفق كورى خالى سفيان كورى عىينە ووتى:

(۱۴) سەبىرى: أحوال القبور، لابن رجب: ص ۲۰۳ بکە.

(۱۵) شرح الصدور: ۳۰۰.

کاتیڭ باوکم مرد زۆر خەمبارو دلگیر سووم، بۆیە هەموو پۆژی دەچرومە سەر قەبرەکە، دواپی بە ویستی خوا لەم بارەیهوه کەمتەرخەمیی کرد، ئینجا نووستم، جا بینیم هەروەک چۆن گۆپی باوکم بکریتەوه، وەک ئەوه وابیت لە گۆرەکە دانیشتییت و کفنهکە لەخۆی ئالاندبوو وەک دیمەنیکێی مردوو ووتی: وەک ئەوه وابوو کاتیڭ بینیم دەگریام، ووتی: ئەی کۆرەکەم، بۆ ئیستا کەم دیت بۆ لام؟ وۆتم: نایا تۆ دەزانیت کە من دیم بۆ لات؟ ووتی: هیچ جارێک نەهاتوی ئیلا من زانیوومە، وە هەر جارێک دیت بۆ لام من پابەند دەم بە تۆ پیّت دلّ خوێش دەم، وە بە دوای تۆ دەورو پشتم لە سەرم ئاسان دەبیت ووتی: لەو پۆژەوه زۆر دەچرومە لای^(۱۶).

دەلێت محمد بۆمی گێڕایەوه، ئەویش دەلێت یحیی کۆری بسطام بۆمی گێڕایەوه، ئەویش لە عثمان کۆری سورە الطفاوی ووتی: دایکێی لە ئافەرەتە خواپەرستەکان بوو، کەوا پێیان دەووت: راجەبە واتە ئافەرەتی ئاییندار، ووتی: کاتیڭ مردن لێی نزیک بوووه سەری بۆ ئاسمان بەرز کردەوه، ووتی: ئەی پاشەکەوت و کارکردەوهکەم، وە ئەوهی پشتم پی بەستوی لە دنیاو پاش مردنم، لەکاتی مردندا خەجالت و شەرمەزارم نەکەیت، و لە قەبرەکەم نەمکەیتە درێندەو کێوی، ووتی: جا ئەو ئافەرەتە مرد، بۆیە هەموو پۆژانی هەینی دەچرومە لای، دوام بۆ دەکرد، و داوی لێخۆشبوون لەوی و لە ئەهلی گۆرستانەکەم دەکرد، پۆژێک لە خەودا بینیم، پیتم ووت: دایکە تۆ چۆنیت؟ ووتی: ئەی کۆرەکەم بەراستی مردن ئەشکەنجەو ئازاریکی زۆری هەیە، بەلام من سوپاس بۆ خدا لە بەرزەخێکی زۆر بەرزوم بە پەیمان فەرش کراوه، وە گۆلی سوندس و درەوشاوه دەکەینه سەری خۆمان تاوهکو پۆژی زیندوبوونەوه جا پیتم ووت: نایا پیوستیت بە شتێک هەیە؟ ووتی: بەلێ، وۆتم: چیه؟ ووتی: ئەو سەردانە ئیمەت دەکردو دووات بۆ دێکدین وازی لێ مەهینە،

(۱۶) سەرچاوی پێشوو ۳۰۱.

چونکه من مژدهم پی دهریت به هانتت له پژانی هینی. و پیم دهلین نهی نافرتهی خواهرست نهوه کوره که ته قهبولمان کرد، جا دلخوش دهیم، وه ههروه ها مردوده کانی دهوورپشتیشم به هانتت دلخوش دهبن^(۱۷).

محمد کوری عبدالعزیز کوری سلیمان بۆمانی گیرایه وه، نهویش له بشیر کوری منصور، ووتی: کاتیک سهرده می په تای تاعوون بوو پیاویک هه بوو جیاواز بوو له خه لکی بۆ چوونه سهر گۆرستان، له کاتی نویژی سهر مردوو ناماده ده بوو، کاتی نیواره ش داده هات له بهر ده رگای گۆرستان ده وهستا، جا ووتی: خودای گه وره به دلته نگه و به زهیی غوربه تستان ده زانی و له بیزاری و زیان گه یاندن بتان پاریزیست، وه کرده وه چاکه کانتان قه بوول بکات، له م ووشانه زیاتر هیچی تری به وانه نه ووت. ووتی: نهو شه وه م له وی به سهر برد، جا چوومه وه ماله وه، نه چوومه وه لای شه هلی گۆرستان دوعا بکه م ههروه ک پیشتر دوعام ده کرد ووتی: له و کاته دا نووستم و خه لکیکی زۆر هاتنه لام، و وتم: نیوه کین و چ پیو یستیه کتان ههیه؟ ووتیان: نیمه نه هلی گۆرستانین و وتم: جا چ پیو یستیه کتان ههیه؟ ووتیان تۆ له کاتی چوونه وه ت بۆ ماله وه دیاریت پیشکesh به نیمه کرد و وتم: نه م دیاریانه چ بوون؟ ووتیان: نهو دوعایانه ی که و ده تکرد ووتی: و وتم: من جاریکی تر ده گهریمه وه. ووتی: له وساکه وه هیچ کاتیک وازم له وی نه ده هینا^(۱۸).

محمد بۆمی گیرایه وه، نهویش له احمد کوری سهیل، نهویش له رشید کوری سعد، نهویش له پیاویک، نهویش له یزید کوری حبیب که و سلیم کوری عمیر به لای گۆرستانیک تیپه ری ته نگه تاوی میز کردن بوو، هه ندیک له ها وه لانی پیسانی ووت: کاتیک لیسه له سهر گۆرستانه که دانیشتم میزم کرد به ناو هه ندیک له که لیته کان جا گریاو پاشان ووتی: پاک و بیگهردی بۆ نهو خودایه، سویتند به خوا من

(۱۷) سهرچاوه ی پیشور: ۳۰.

(۱۸) سهرچاوه ی پیشور: ۳۰۰.

٩٩ ح لِلإِبْنِ قِيَمُ الْجُوزِيَّةِ

ئەوئەندەى شەرم لە مردووئەكان دەكەم ئەوئەندەش شەرم لە زىندووئەكان دەكەم، جا ئەگەر بهاتبا مردوو هەستى بەمە بکردايە ئەوا شەرمى لەو كارە دەکرد.

وہ پايگەيانندووہ کەوا مردو هەست بە نيش و کارى خزم و خوشک و برا زىندووہکانى دەکات، عبدالله کورى المبارک ووتى: ئور کورى يزىد بۆمى گيڤايەوہ، ئەویش لە إبراهيم، ئەویش لە أبى أيوب ووتى: کارو کردەوہى زىندووہکان لەسەر مردووہکان پەنگ دەداتەوہ، ئەگەر بينيان ئەم کارە چاکە ئەوا مردووہکان دلخۆش دەبن و مژدە دەدەن، وە ئەگەر خراپەيەکیان بينى دەئیت: توو خودا پێداچوونەوہى پێبکە^(١٩). وە ابن أبى الدنيا باس دەکات، لە أحمد کورى بن أبى الحوارى ووتى: محمدى برام بۆى گيڤامەوہ ووتى: عباد کورى عباد چوہ لای إبراهيم کورى صالح کە ئەو لە فەلەستين بوو، جا ووتى: نامۆژگاريم بکە، ووتى: بەچى نامۆژگارست بکەم خودای گەورە کارو کردەوہت چاک بکات؟ پێى راگەياندم کەوا کارو کردەوہى زىندووہکان لەسەر خزمى مردووہکان پەنگ دەداتەوہ، سەیرە چۆن کارو کردەوہت لەسەر پێغەمبەرى خودا ﷺ کاریگەر دەبیت^(٢٠). جا إبراهيم ئەوئەندە گریا تاوہکو ریشى تەر بوو.

إبن أبى الدنيا ووتى: محمد کورى الحسين بۆ منى گيڤايەوہ، ئەویش لە خالد کورى عمرو الأموي، ئەویش دەئیت صدقە کورى سليمان الجعفرى بۆمانى گيڤايەوہ ووتى: هەندیک کارو کردەوہى ناشيرينم هەبوو، جا باوکم مرد، زۆر پەشيمان بوومەوہ لەوہى کە کردبووم، ووتى پاشان من لە رێى راست لام داوو هەلخيسکا بووم، جا باوکم لە خودا بينى، ووتى: ئەى کورەكەم، من هیچ دلخۆش نيم بە تۆ، کارو کردەوہکانت لەسەرمان پەنگ دەداتەوہ ئیمە کارەكەى تۆمان بە کارو کردەوہى پياوچاکان دەشوبهاند، کەچى ئەم جارە شەرمم لەو کردەوہت دەکردەوہ

(١٩) سەيرى: المناجات، لابن أبى الدنيا: ٢١ بکە.

(٢٠) شرح الصدور: ٣٤٣.

٩٩ ح لِلْإِنِّ قِيَمُ الْجُوزِيَّةِ

هەر شهرمیکی زۆریش، جا مردوو ده کانی ده وروپشتم خه مبار نه کهیت و منیش
 شهرمه زار نه کهیت، ووتی: له وساکه وه نه مه مه گوی لیبوو که له کوفه دا دراوسیم
 بوو- له دو عاکانیدا دهیوت: به خودای گه و ره پوو له ده رگات ده کهم له جیاتی نه و
 لیت ده پاریمه وه که وا گه پانه وه ی بۆ نیه و که مته رخم نایم له کارو کرده وه ی چاک
 نه ی چاکه کاری چاکه کاران و نه ی چاکترین به زه یی و له هه موو کهس
 به خشنده تر^(٢١).

نه مه ش بابه تیکه شوینه واریکی زۆری لای سه حابه کان به جی هیشتوه،
 هه ندیک له نه ساره کان که خزمی عبدالله کوری رواحه بوون دهیوت: نه ی خودای
 من په نا به تۆ ده گرم له کارو کرده وه یه که عبدالله ی کوری رواحه پیتی شهرمه زار
 بکه م، نه مه ش له و کاته ی ده یگوت له پاش شه هیدبوونی عبدالله ی کوری رواحه
 بوو^(٢٢).

نه مه ش به سه که وا ناوی بنیین میوان سه لام له میوانداری بکات، هه لبه ته نه وان
 هه ست ده کهن کاتیک میوانه که به ناوی خۆیان بانگیان ده کهن، چونکه نه گهر
 میواندار نه زانیته که وا یه کیک سه ردانی ده کات بانگ ناکات و بلیت: سه ردانی
 کردوو، نه مه ش شتیکی ره وا و ماقووله که یه کیک سه ردانی یه کیک ده کات له
 هه موو نه ته وه گه لاند، وه هه وه ها سه لام لیکردن له وان، چونکه سه لام کردن
 له سه ر یه کیک که هه ست نه کات و نه زانیته له وه ی که سه لامی لی ده کریت نه مه
 شتیکی مه حاله، پیغه مبه ر^(ﷺ)، نومه ته که ی خۆی فیر کردوو نه گهر هاتوو
 سه ردانی گۆرستانه کان بکه ن ده بیته بلین: (سَلامَ عَلَیْکُمْ أَهْلَ الدِّیَارِ مِنَ الْمُؤْمِنِ
 وَالْمُسْلِمِینَ، وَإِنَّا إِن شَاءَ اللَّهُ بِکُمْ لَاحِقُونَ، یَرْحَمُ اللَّهُ الْمُسْتَقْدِمِینَ مِنَّا وَمِنْکُمْ

(٢١) میزان الاعتدال: ١ / ٦٣٥.

(٢٢) شرح الصدور: ٣٤٣.

٩٥ ح لِلْإِن قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

والمستأخرين، نَسْأَلُ اللَّهَ لَنَا وَلَكُمْ الْعَافِيَةَ^(٢٣). واته: (سهلامی خواتان لی بیټ نهی خاوهن مال له نیماندارانو موسلمانان، وه نیمهش به وویستی خوی گهوره پیټان دهگهین بهزهیی خوی گهوره له پیش نیمه دا بیټ و نهوهی له دوی نیمهش دیت، داوا له خوی گهوره دهگه له نیمه و نیمهش خوش بیټ).

نهو سهلام کردنهو قسه کردن و بانگکردنه بۆ یهکیکه که بوونی هه بیټ و گوی بگریټ و قسه بکات و شهقلی هه بیټ و وهلام بداتهوه، نهک سهلام له که سیټ بکهیت و نهوهی سهلامی لی دهگریټ نه توانیټ وهلام بداتهوه، وه نهگه پیاویټک دوعای بۆ یهکیکه له خزمه کانی بکات و بیبینن وه بزنان که نه مه دوعای بۆ کردوون نهوا پیټی دلخۆش ده بیټ.

یزید کوری هاپون ده لیټ: کهوا سلیمان التیمی پیټی راگه یاندووین، نهویش له أبی عثمان النهدی کهوا ابن ساس رۆژنیک له گهل جهنازهیهک ده رچوو وه جلیکی سوك و سادهی له بهردابوو، پاشان له قهبره که بوونهوه، ووتی: جا دوو پرکعت نو یژم کردوو پاشان شام خسته سهر قهبره که، سویند به خوا کهوا دلیم به ناگا هاتهوهو گویم له دهنگیک بوو له ناو قهبره که هات: ناگات لیټ بیټ نه زیه تم مه ده چونکه نیمه قومیتکن کارو کردهوه ده کهن به لام نازانن، کهچی نیمه ده زانین به لام کار ناکهین، وه کارو کردهوه کانم وهک و نهو دوو پرکعت تهی تۆیه لای من له نهوهاو نهوها خوشه ویستره، نه مهش نهوه ده گهیه نیټ که مردوو یهک زانیوو یه تی به پالډانهوهی پیاویټک له سهر قهبره کهی وه به دوعا کردنی له بۆ مردوو که^{٢٤}.

وه ابن أبی الدنيا ده لیټ: الحسین کوری علي العجلي بۆمی گپرايهوه، نهویش له محمد بن الصلت بۆی گپراوه تهوه، نهویش له إسماعیل کوری عیاش، له ثابت کوری سلیم، أبو قلابه بۆی گپراوه تهوهو ده لیټ له شامهوه به رهو به سره ده چووم، له

(٢٣) مسلم (٩٧٤)، وابن ماجه (١٤٤٧) ږیوا یه تیان کردهو.

^{٢٤} - شرح الصدور: ٢٨٤

گۆرستانىڭ دابەزىم، تارەتى خۆم كۈدۈ دوو پكەت نوتېژم بەشمۇ كۈد، پاشان سەرى خۆم لەسەر قەبرىك دانائو نووستم، پاشان بەناگا ھاتمە، كەوا خواۋەنى قەبرەكە سكالاۋى لە من دەكۈد دەپوت: لە شەۋيۈ تۆ منت ئەزىت داۋ، پاشان ووتى: ئىۋە كارو كۈدەۋە دەكەن بەلام نازانو بى خەبەرن، بەلام ئىمە دەزانين كەچى تواناى ئىشكردغان نيە، پاشان ووتى، ئەو دوو پكەتەئى ئىۋە كۈدتان خىرى زياترە لە دونياۋ نەۋەى تىايەتى، پاشان ووتى: خوا پاداشتى نەھلى دونيا بە خىر بداتەۋە، سەلامى ئىمەيان پى رابگەنيەنن، لە كاتىكدا بە دوعاكانيانەۋە دىنە لای ئىمە نورو رووناكيان ئەۋەندەى چىكانە.

حسین العجلی بۆمى گېڭاپايەو، ئەۋىش لە عبداللە كۆپى غىر، ئەۋىش لە مالىك كۆپ مغول، لە منصور، ئەۋىش لە زىد كۆپى وهىب، ووتى، دەرچوم بەرەو گۆرستانىڭ و لىيى دانىشتم، پاشان پياۋيڭىش ھاتە لاي گۆرپىڭ دەستكارى كىردو پىڭكى خست، پاشان ھاتە لاي من، جا دانىشت، دەلىت: ووتم: ئەو گۆرە ھى كىيە؟ ووتى: ھى براكەمە پىم ووت: براكەت؟ ئىنجا ووتى: لە پىنناۋى خودا براامە لەكاتى نووستىمدا لە خەودا بىنىم، جا ووتم: فلان لە خەوتا بىنىت! سوپاس و ستايش بۆ خوداى ھەموو جىھان، ووتى: منىش پىم ووت: چونكە من دەتوانم پىيى بلىم تۆ بۆ من لە دىناۋ ئەۋەى تىياھەتى خۆشەۋىستىرى، پاشان ووتى: نايانابىنىت كاتىڭ من دەنئۆن، فلانەكەس ھەستاو دوو پرکەت نوئۆى كىرد، چونكە من دەبىيت بتوانم دوغايان بۆ بىكەم چونكە ئەۋە بۆ من لە دونىاۋ ئەۋەى تىياھەتى خىرى زىاترە. دەلىت أبوبكر التىمى بۆمى گېڭاپايەو، ئەۋىش لە عبداللە كۆپى صالح، ئەۋىش لە اللىث كۆپى سعد، ئەۋىش لە حمىد الطويل كەۋا بۆى گېڭاپاۋەتەۋە، لەمطرف كۆپى عبداللە الحرشى، ووتى: لەسەردەمى ئەۋدا لەگەل الرىبع دەرچوۋىن، جا ووتمان: پۆۋى ھەينى دەدەچىن بۆ بىنىنى ئەۋ دەشت و دەرە، پىڭاكەمان كەۋتە سەر گۆرستانىڭ ووتى: جا چۈپنە ناۋى و جەنازەكەمان لەناۋ گۆرستانەكە بىنى، ووتم:

٩٥ ح لِلإِبنِ قِیمُ الْجُوزِیَّةِ

با به دیار نهو جه نازهیه وه بین، تۆزیک به دیاری وه ستاین، ووتی: نینجا چوومه لایه که له نزیك گۆره که، دوو رکعت نویژم به سووکی کرد که له پاک و بینگهردیه که ی زۆر پازی نه بووم، پاشان زۆر خهوم هات و خهوالوو بووم خاوهنی گۆره کهم بیینی قسه ی له گه له ده کرد، ووتی: تۆ دوو رکعت نویژت کرد له پاک و بینگهردیه که ی پازی نه بووی؟ ووتم: هه ر ناوا بوو؟ ووتی: کارو کرده وه ده کهن به لام نازانن، که چی نیمه ده زانین به لام ناتوانین کار بکهین، ته گهر من بتوانیایه دوو رکعتم وه دوو رکعت ته که ی تۆ بکردایه نهوا بۆمن خیری له دونیا و نه وه ی تیا به تی به تیکرایی زیاتر بوو، جا ووتم: نه وانه کی ن له ناو نهو گۆرانه؟ ووتی: هه موویان موسلمانن، و هه موویان کاری خیریان کردوه،

نینجا ووتم: نه ی کێ لێره له هه موویان باشتره؟ نهو ئیشاره تی بۆ قه بریک کرد، نینجا به خۆم ووت: نه ی خودایه ده ی بهینه بۆم قسه ی له گه لدا ده کهم. ووتی: کوپێکی گهنج له قه بره که هاته ده ره وه، پێم ووت: تۆ لێردا له هه موویان باشتری؟ ووتی: نه وان وا ده لێن، ووتم: نه م شته چاکه ت به چی ده سته که و ته وه، سویند به خوا له و ته مه نه بجوکه هیچی وات لێ نابینم که وا بلیتم: نه م کاره چاکه یه ت به هه ج و عه مه ره جیهاد له پیناوی خودا و کارو کرده وه ی چاک ده سته که و ته بیت؟ ووتی: ته ووشی زۆر کاره سات و ناخۆشی هاتم به لام سه برم له سه ریدا گرت، ته مه ش نهو گه وه یه له مه دا ده بینم^(٢٤).

ته مه ش له سه حیدا جیگیرو سه لمتندراوه که وا مردوو هاوپی و هۆگری نهو که سانه ده بیت که له گه لیدا ده بن تاوه کو پاش ناشتنی.

موسلم له سه حیده کهیدا له وته یه کی عبدالرحمن کوپی شماسه المهری ده لیت: چوینه سه ردانی عمرو کوپی عاص، نهو له کاتی کهدا له سه ره مه رگ دا بوو، زۆر ده گریا، جا رووی خۆی بۆ لای دیواره که وه رگیتر، تاوه کو کوپه که ی پێی ووت:

(٢٤) سرجاوه ی پیشور: ٣٦٤.

٩٥ ح لِلإِن قِيمُ الْجُزِيَّةِ

باوکه گیان بۆچی ده گریته؟ نهی پیغمبهری خودا ﷺ مژدهی نهو شتانهی پی نه داویت؟ پرووی خوی وهر گپراو ووتی: باشتین شت کهوا خۆمانی بۆ ناماده بکهین نهو هیه که بلیین (أشهد أن لا إله إلا الله وأن محمداً رسول الله) من کاتی خوی له سهر تاریکایدا بووم، منتان بینی که هیچ که سیك له من تووندترو زیاتر رقی له پیغمبهری خوا ﷺ نه ده بۆوه، زۆر ههزم ده کرد که شوته کهیم بدۆزبایه وه نهو کاته ده مکوشته، نه گهر له سهر نهو حالته بر دمایه نهو له نه هلی دۆزه خ ده بووم، جا کاتیک خودای گه وره نیسلامی له ناو دلم جیگیر کرد به پیغمبهر ﷺ گه یشتیم، و وتم: ده ست درێژ که با په یمانت بده می، جا پیغمبهر ﷺ دهستی راستی درێژ کرد، ووتی: جا ده ستیم گوشی، پیغمبهر ﷺ فرمووی: (مالک یا عمرو؟) واته: (نهو چیه نهی عه مرو؟) ووتی: و وتم: ده مه ویت مه رج دابنیم پیغمبهر (درودی خوی له سهر بیت) فرمووی: (تشرط ماذا) واته: (مه رجی چی داده نیت؟) و وتم: کهوا لیم خۆش بیت، فرمووی: (أما عَلِمْتَ أَنَّ الْإِسْلَامَ يَهْدِمُ مَا كَانَ قَبْلَهُ، وَأَنَّ الْهَجْرَةَ تَهْدِمُ مَا كَانَ قَبْلَهَا، وَأَنَّ الْحَجَّ يَهْدِمُ مَا كَانَ قَبْلَهُ؟) واته: (تایا نه ترانیوه کهوا نیسلام نهو کارو کرده وانهی پیش له ناو ده بات، و کۆچکردنیش نهو کارو کرده وانهی پیش خوی له ناو ده بات، و هه جکردنیش نهو کارو کرده وانهی پیش خوی له ناو ده بات؟) وه هیچ که سیك بۆ من له پیغمبهر ﷺ خۆشه وستر نیه، و هیچ کاتیک نهو له پیش چاوه کانم وون ناییت، وه هه رگیز نه مه ده توانی رپزو گه وره یی نهو له چاوه کاغدا پر بکهیم، نه گهر له سهر نهو حالته ش مردم له خودا ده پارپیمه وه کهوا له نه هلی به هه شت ب، وه نه گهر پر سیاریش لیبکریته کهوا وه سفی بکهیم ناتوانم چونکه چاوه کانم پر له بینینی نهو نه بوو، پاشان هه ندیک شتمان هیه نازانم حالمان چۆن ده بیت تیدا، جا نه گهر من مردم نهو شیوه و لاوانه وه ناگرم بۆ دروست مه کهن، نه گهر منیشتان به خاک سپارد نهو خۆلم به سهردا بکهن و به پیتی توانا له ده وره م پاره ست و قوریانه ک سهر بپرن و گوشته کهی

٩٩ ح لِلإِن قِيمُ الْجُزِيَّةِ

دابهش بکهن تاوه کو هۆگرو هاوړپیتان بم، و سهیر بکهمو بزاتم کهوا پیغه مبهیره کانی خودای گهوره چۆن گهراونه ته وه به خویندا چوونه ته وه^(۲۶).

نهمهش به لگه یه له سهر نه وهی کهوا مردوو هۆگرو هاوړپتی ناماده بووان ده بیته له لای گۆره کهی و پییان دلخوش ده بیته.

له کومه لیک پیشیننه کاندا باسکراوه کهوا نهوان وه سیدت ده کهن که له کاتی به خاک سپاردنیان له لای گۆره کانیان قورئان بخوینن، عبدالحق ده لیت: ریوایه ده کات کهوا عبدالله کوری عمر فهرمان ده کات له لای گۆره کهی سورپه تی (البقرة) بخوینیت^(۲۷). نه وهی له سهر نهو رایه بیت العلاء کوری عبدالرحمن بوو، وه تیمامی أحمد یه که مجار نهو شتهی سهر زه نشته کرد، پاشان لیتی په شیمان بووه وه.

الخلال له (الجامع) ده لیت: له لای گۆره کان قورئان بخوینن، العباس کوری محمد الدوري هواللی پیمان داوه، نهویش له یحیی کوری معین، نهویش مبشر الخلسی گپراویه ته وه، نهویش له عبدالرحمن کوری العلاء کوری اللجلج گپراویه وه، نهویش له باوکی ده لیت: باوکم ووتی: نه گهر من مردم له ناو گۆر دامبني، وه بلتی: بسم الله، وه له سهر سوننه تی پیغه مبهیری خوا عليه السلام، و خوتم به سهر دا بکه، له سهر گۆره کهم سهره تای وه کوتایی سورپه تی (البقرة) بخوینه، چونکه من گویم له عبدالله ی کوری عمر بوو وای ده ووت.

عباس الدوري وتی: پرسیارم له أحمد کوری حنبل کرد و وتم: هیچ شتی که ده خوینیت له سهر گۆر؟ ووتی: نه خیر، پرسیارم له معین کرد نهو قسه یه ی بۆ گپرامه وه.

الخلال وتی: الحسن کوری أحمد البراق بۆمی گپراویه وه، نهویش له علی کوری موسی الحداد، پیاوینکی راستگۆ بوو، ووتی: له گه ل أحمد کوری حنبل و محمد کوری

(۲۶) موسیلم ریوایه تی کردوه: (۱۲۱).

(۲۷) التذکره، القرطبي: (۸۰).

٩٥ ح - - لِلْإِن قِيمُ الْجُزْءِ

قدامة الجوهر بووم له بهر پیکردنی جه نازه به کدا، کاتیک مردووه که به خاک سپردرا
پیاویکی کویر له لای گزیه که دانیش و قورنانی خویند، احمد پیتی ووت: نه وه
چییه، خویندنه وهی قورنان له سهر گزیه بیدعهیه، جا کاتیک له گزستانه که هاتینه
دهر وه محمد کویری قدامة به احمد کویری حنبلی ووت: نهی باوکی عبدالله چی
ده لئی له باره ی مبشر الحلبي؟ ووتی: جیی باوره، ووتی: نایا هیچ شتیکت له باره ی
نهو گوی لیبوه؟ ووتی: به لئی، مبشر له باره ی عبدالرحمن کویری العلاء کویری
اللجلاج همواتی پیمدا، له باوکیه وه کهوا وهسیه تی کردوه نه گهر به خاکی سپارد
له لای سهری سهره تای و کزتا یه که ی سووړه تی (البقرة) بخوینیت، نهو ده لیت: گویم
له ابن عمر بوو هه مان وهسیه تی کرد، جا احمد پیتی ووت: بگهړیوه و به پیاوه که
بلی با بخوینیت^(۲۸).

الحسن کویری الصباح الزعفرانی ووتی: پرسیارم له شافعی کرد ﷺ له باره ی
خویندنه وهی قورنان له لای گزیه ووتی: خراب نییه^(۲۹).

الحلال باسی کردوه له الشعبی ووتی: نه نساړه کان کاتیک مردوویه کیان لی دهمرد
جیاوازو ناکوک بوون کهوا له لای گزیه که ی قورنان بخوینن، ووتی: ابو یحیی الناقد
همواتی به مندا ووتی: گویم له الحسن کویری الجروی بوو ووتی: به لای گزیه
خوشکه که مدا تیپه یم، سووړه تی (تبارک) هم له لای خویند {واته: سووړه تی الملک}
کهوا نهو باسی ده کرد، جا پیاویک هاته لام ووتی: من خوشکی توم له خه ودا بیني
دهیوت: خودای گوره پاداشتی چاکه به ابا علی بداته وه، کهوا سووړم له
سووړه ته که ی بیني که خویندی.

الحسن کویری المیشم بۆ منی باس کرد، گویم له ابا بکر کویری الأطروش کویری
کچی ابي نصیر کویری التمار بوو دهیوت: پیاویک پوژی هه ینی ده چیه لای گزیه

(۲۸) سرجاره ی پیشور: ۱۹۲.

(۲۹) شرح الصدور: ۴۰۳.

دایکی و سوپره تی (یس) ده خوینیت، هندیك رۆژیک دیکهش هات سوپره تی (یس)ی خویند، پاشان ووتی: نهی خودایه من پاداشتی نهو سوپره تهه دابهش کرد بۆ هه موو نههلی گۆرستانه که، کاتیک رۆژی ههینی دیسان چوو هه سهر گۆره که نافره تیک هاته لای، ووتی: تۆ کوپری فلان نافره تی؟ ووتی: بهلێ، نافره ته که وتی: کچیک ههیه لیتره مردوو له خهوما بینیم له سهر لیواری گۆره کهی دانیشتوو، جا ووتم: بۆچی لیتره دانیشتوی؟ کچه کهم ووتی: کهوا کوپری فلانه نافره ت هاته سهر گۆری دایکی و سوپره تی (یس)ی خویند، جا پاداشتی خیره کهی کرده سهر هه موو گۆرستانه که، لهوکاته دا رۆحمان شارام بووه، یان خودای گهوره لیتمان خویشوو، یان شتیک لهو بابتهیه.

ههروهها له النسانی و له هه دیسکی معقل کوپری یسار المزنی دا، نهویش له پیغه مبهه (درودی خوی له سهر بیته)، کهوا ده فره مویت: (اقرؤوا ((یس)) عِنْدَ مَوْتَاکُمْ) (۳۰). واته: (سوپره تی ((یس)) له سهر مردوو کانتان بخوینن) نه مهش لهوانهیه مه بهستی بیته له خویندنه وهی قورشان له کاتی گیانه لاو له سهره مهرگ دابیته له لای ناماده بیته، وهک نهوهی ده فره مویت: (لَقْنُوا مَوْتَاکُمْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) (۳۱). واته: (مردوو کانتان تهلقین دهن یاخود فیری بکهن به لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ)، نه مهش لهوانهیه مه بهستی بیته له: خویندنه وهی قورشان له لای گۆره کان بیته، فره مووده یه که میش په سه ندرته له بهر تهه هزیانه:

یه کهم: نه مهش هاوتایه له گهل تهه فره مووده یه: (لَقْنُوا مَوْتَاکُمْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ). دووه: سوودو کهلکی بۆ مردوو که به خویندنه وهی نهو سوپره ته نه مهی تیایه له یه کتاپه رستی و گه پانه وه بۆ لای خودای گهوره و مژده پیدانه به بههشت بۆ خاوهنی باوه ربوون به تاک و ته نیایی خوداو به خته وهی نهو که سهی مردوو کهی لی مردوو

(۳۰) سنن أبی داود (۳۱۲۱)، ره مسند أحمد: ۲۶/۵.

(۳۱) سنن أبی داود (۳۱۱۷)، وه ابن ماجه (۱۴۴۵)، ره مسند أحمد: ۳/۳.

٩٥ ح لِلْإِنِّ قِيَمُ الْجُوزِيَّةِ

وهك خودای گهوره ده فهرموویت: ﴿يَا لَيْتَ قَوْمِي يَعْلَمُونَ﴾ بِمَا غَفَرَ لِي رَبِّي وَجَعَلَنِي مِنَ الْمُكْرَمِينَ ﴿٢٦-٢٧﴾. واته: (خۆزگه قهومه کهم بیانزانیایه سه رته نجامی نیمان چۆنه و کهوتوومه ته ناو چ نازو نیعمه تیکه وه* بههۆی نه وه که پهروه ردگارم لیم خوشبووه و خستمیه ریزی ریز لیگیراوانه وه) نه مهش مزگینی ده داته پۆح بهم کارو کرده وانه ی که نه نجامی داوه بۆیه خوای گهوره حهز ده کات پیسی بگات وه نه ویش حهز ده کات به خودای گهوره بگات، چونکه نه و سووپه ته دلای قورنانه^(٣٢). تاییه ته ندیه تیککی سه رسوپه پنه ری هه یه له خویندنی نه و سووپه ته له لای مردوو.

أبو فرج کوپی الجوزی باسی کردووه ده لیت: ئیمه له لای باوکمان بووین که پیاویتی که به ته مه ن بوو، له سه ره مه رگدا بوو، له دوا کاتدا سه یری ناسمانی کردو پیکه نی، ئینجا ووتی: ﴿يَا لَيْتَ قَوْمِي يَعْلَمُونَ﴾ بِمَا غَفَرَ لِي رَبِّي وَجَعَلَنِي مِنَ الْمُكْرَمِينَ ﴿٢٦-٢٧﴾ (یس: ٢٦-٢٧) و نه مری خوای کرد^(٣٣).

سئ یه م: نه مه کارو کرده وه یه کی خه لکه وه دابو نه ریتیکی کۆن و نوئی نه وانه کهوا سووپه تی (یس) له سه ر مردوو ه کانیان ده خوینن.

چواره م: سه حابه کان ﷺ نه گهر تیبگه یشتان له و فهرمووده ی پیغه مبه ر ﷺ: (اَقْرُوا) ((یس)) عِنْدَ مَوْتَاكُمْ، نه و له سه ر قه به ره کان ده یان خویند، کاتیک نه و یان به جی ده هیشت، نه و کارهش شتیکی ناسایی و به ناویانگ بوو له نیوانیاندا.

پینچه م: که لک و سوودیشی به گوی گرتنی له خویندنی سووپه ته که وه دل و بیرو هۆشی ناماده و جیگیر ده بیت له کاتی خویندنه وه یدا له دوا ساته کانی له دونیادا نه مهش مه به سه ته که یه، به لām خویندنه وه ی له سه ر قه به ره که ی، نه و ه یچ پاداشتیکی

(٣٢) سه یری: سنن الترمذی (٢٨٨٧) بکه.

(٣٣) سه یری: کتبی (الثبات عند المات) له ابن الجوزی لایحه: ١٨١ بکه.

۹۶ ح لِلإِبنِ قَیمُ الْجوزِیَّة

نابیت، چونکه پاداشت یان به خویندنه وهی قورثانه یاخود به گوئی گرتنه، نه مهش کارو کرده وهیه که بیگرمان پچراوه له مردوودا.

ههروهها الحافظ أبو محمد عبدالحق الأشبیلی له سهه نه مهدا لیکیدا وه ته وه ده لیت: نه وهی هاتووه کهوا باسکراوه که مردووه کان پرسیار له زیندووه کان ده که نه و قسه و کاره کانیا ن ده زانن، پاشان ووتی: أبو عمر کوری عبدالبر له هه دیسیکی ابن عباس باسیکردووه، له پیغه مبهه عليه السلام: (مَا مِنْ رَجُلٍ يَمُرُّ بِقَبْرِ أَخِيهِ الْمُؤْمِنِ كَانَ يَعْرِفُهُ فَيَسْلِمُ عَلَيْهِ إِلَّا عَرَفَهُ وَرَدَّ عَلَيْهِ السَّلَامَ) ^(۳۴). واته: (هیچ پیاوێک نیه کاتیک به لای گوژی برا نیمانداره کهی تیده په پیت و دهیناسیت و سهلامی لیده کات نیلا مردووه که دهیناسیته وه وه لامی سهلامه کهی ده داته وه). نه مه هه دیسه له آبی هورهیره ریوایهت کراوه ده فهرموویت: (إِنْ لَمْ يَعْرِفْهُ وَسَلَّمَ عَلَيْهِ رَدَّ عَلَيْهِ السَّلَامَ). واته: (به لام نه گهر نهیناسیت و ته نها سهلامی لیبکات شهوا وه لامی سهلامه کهی ده داته وه).

ده لیت: له عایشه عليها السلام ریوایهت کراوه، کهوا ده لیت: پیغه مبهه عليها السلام فهرموویه تی: (مَا مِنْ رَجُلٍ يَزُورُ قَبْرَ أَخِيهِ فَيَجْلِسُ عِنْدَهُ إِلَّا اسْتَأْنَسَ بِهِ حَتَّى يَقُومَ) ^(۳۵). واته: (هیچ پیاوێک نیه کاتیک سهردانی گوژی برا کهی ده کات و له لای داده نیشت نیلا هوگرو هاوړتی ده بیت تاوه کو هه لده ستیت).

أبو الحافظ أبو محمد لهو باب ته دا ناره زایی ده برپیووه به وهی أبو داود له (سنن) ه کهی له هه سیکی أبو هورهیره ریوایه تی کردووه ده لیت: پیغه مبهه (درودی خوا ی له سهه بیت) فهرموویه تی: (مَا مِنْ أَحَدٍ يَسْلِمُ عَلَيَّ إِلَّا رَدَّ اللَّهُ عَلَيَّ رُوحِي حَتَّى أُرَدَّ

(۳۴) سهیری: فیض القدير: ۴/ ۴۸۷، وه شرح الصدور: ۲۷۳ بکه، نه مه هه دیسه له پینشه کی کاروباری په کهم لهو په مرتکه دا باسکراوه.

(۳۵) شرح الصدور: ۲۷۳.

٩٥ ح لِلْإِن قِيمَ الْجُزِيَّةِ

عَلَيْهِ السَّلَام) ^(٣٦). واته: (هیچ کسینک نیه کاتینک سعلامم لی دهکات نیلا خودای گهوره پوچه کهم بو ده گه پینیتته وه تا وه کو وه لامی سعلامه کهی ده ده مه وه).
 ووتی: جا سلیمان کوری نعیم ده لیت: پیغه مبهرم ﷺ له خه ودا بینی و وتم: نهی پیغه مبهری خودا، نایا نه وه که سانهی دینه لات و سعلامت لی ده کهن وه لامیان ده ده یته وه؟ فهرموی: (نعم وأرد علیهم). واته: (به لی وه لامیشیان ده ده مه وه).
 پیغه مبهرم ﷺ فیری ده کردن کاتی ده چنه گورستانه کان بلین: (السَّلامُ عَلَیْكَ يَا أَهْلَ الدِّيَارِ) ^(٣٧).

ده لیت: نه مهش به لگه یه له سهر شه وهی کهوا مردوو ده زانیت کی سعلامی لیده کات و کی دوعاشی بو ده کات.

أبو محمد ده لیت: له لایه ن فضل کوری الموفق باسکرا وه ده لیت: من ده چوومه سهر گوری باو کم جار له دوی جار زیاتریش له مه، جا پوژیک ته رمیکم دیت له گورستانه که کهوا به خاکیان ده سپارد، منیش په له م بوو بو هندی کاری پیوستی و نه گه پامه وه، جا کاتینک شه داهات له خه ودا بینیم، پیی و وتم: نهی کوره کهم، بو نه هاتیه لام؟ پیتم ووت: بابه گیان، نایا تو ده زانیت کهوا من دیم بو لات؟ ووتی: نا سویند به خودا کوره کهم، هیشتا چاوم له تزیه کاتینک له هه یوانه که ده ده چیت تا وه کو ده گه یته لام و له لام داده نیشیت و هه لده ستیت ^(٣٨).

ابن أبی الدنيا ده لیت: ابراهیم کوری بشار الکوفی بوی گپرامه وه ووتی: الفضل کوری الموفق بومی گپرایه وه جا باسی چپوژکه کهی کرد ^(٣٩).

(٣٦) سنن أبو داود (٢٠٤١).

(٣٧) سغیری: موسلم (٩٧٤) بکه، نه م حه دیسهش باسکرا وه.

(٣٨) أحوال القیور: ٢٠٤.

(٣٩) المناجات: ابن أبی الدنيا: ٣٠-٣١.

٩٥ ح لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُزِيَّةِ

له عمرو کوری دیناره وه وه رگیراوه ده لیت: هیچ مردوویه ک نیه نیلا ده زانیت
کهوا له پاش خوی خانه وادهی سهردانی ده کهن، کهوا نهوان دهیشون و کفنی
ده کهن، نهویش سهیری نهوان ده کات^(٤٠).

له مجاهد وه رگیراوه کهوا ده لیت: پیاو به کار و کرده وه چاکه کانی کوره کهی، له
گوره کهیدا مژدهی پیّ ده دریت له دواي خویدا^(٤١).

{ له په سند کردن و باشزانی نی ته لقین کردنی مردوو له ناو گوردا }

هروه ها به لگهش له سر نه مه نه وهی ده کریت کرده وهیه کی کونی خه لکه و تا کو
نیستاش له ته لقین کردنی مردوو له ناو گوره کهیدا، نه گهر چی گویشی لیبت به لام
هیچ که لک و سوودی بوی نابیت و بیّ نه غما مه، له باره ی نه مه پر سیار له نیما می
أحمد ﷺ کرا به باشزانی نی، و نهو ناره زایی له سر نهو کاره ده بری.

له هه دیسیکی لا وازدا ریوایت ده کریت کهوا الطبرانی له (المعجم) کهی باسی
ده کات له هه دیسیکی ابي امامه ده لیت: پیغه مبه ر ﷺ ده فهرمویت: (إِذَا مَاتَ
أَحَدُكُمْ فَسَوِّتْ عَلَيْهِ التُّرَابَ فَلْيَقُمْ أَحَدُكُمْ عَلَى رَأْسِ قَبْرِهِ، ثُمَّ يَقُولُ: يَا فُلَانُ ابْنَ
فُلَانَةٍ فَإِنَّهُ يَسْمَعُ وَلَا يَجِيبُ، ثُمَّ لِيَقُلْ: يَا فُلَانُ ابْنَ فُلَانَةِ الثَّانِيَةِ، فَإِنَّهُ يَسْتَوِي قَاعِدًا،
ثُمَّ لِيَقُلْ: يَا فُلَانُ ابْنَ فُلَانَةٍ يَقُولُ: أُرْسَدْنَا رَحِمَكَ اللَّهُ وَلَكِنَّا لَا تَسْمَعُونَ، فَيَقُولُ:
اذْكُرْ مَا خَرَجْتَ عَلَيْهِ مِنَ الدُّنْيَا شَهَادَةً أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ، وَأَنَّكَ
رَضِيتَ بِاللَّهِ رَبًّا، وَبِالْإِسْلَامِ دِينًا، وَبِمُحَمَّدٍ نَبِيًّا، وَبِالْقُرْآنِ إِمَامًا، فَإِنَّ مُنْكَرًا وَتَكْوِيْرًا
يَتَأْخُذُ كُلَّ وَاحِدٍ مِنْهَا وَيَقُولُ: انْطَلِقْ بِنَا، مَا يَقْعِدُنَا عِنْدَ هَذَا وَقَدْ لَقِنَ حِجَّتَهُ؟

(٤٠) شرح الصدور: ١٣٩.

(٤١) أحوال القبور: ١٩٨.

٩٥ ح لِلإِن قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

وَيَكُونُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ حَجِيجَهُ دُونَهُمَا). فَقَالَ رَجُلٌ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، فَمَا لَمْ يَعْرِفْ أُمُّهُ؟ قَالَ: ((يَنْسَبُهُ إِلَى أُمِّهِ حَوَاءَ))^{٤٢}.

واته: (نه گهر يه کيک له نيوه مرد کاتي خوځتان به سهریدا کرد با يه کيکتان له سهر گوره که ي بوه ستيت، پاشان بليت: نه ي فلانی کوري فلانه نافرهت، جا نهو له پيوه دهو ستيت، پاشان ديسان بليت هوه: نه ي فلانی کوري فلانه نافرهت مردوه که ده ليت: ريتمايمان بکه ره همتي خودات ليت به لام نيوه گويتان لي ناييت، با بليت: به بير خوت بينه وه به وه ي که له دونيادا ده رجويت (شهادة أن لا إله إلا الله وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ) وه تو رازی بوويت بهو خودايه که په روه دگارت بيت، به ئيسلاميش ثاين و ريباز بيت، و به محمد پيغه مبهرت بيت، و قورثانيش په يامو پيشه وات بيت، جا مونکيرو نه کير کهوا دوو فريشته ي پرسيا رکهرن يه که له دواي يه کدا دين جا ده لين: بومان ههسته وه، کي يه کهوا له لای نهو دامانده نيشيني که ته لقين دراوه؟ نهوکاته خوداو پيغه مبهره که ي ده بيت ه پشته و په نای نهو بينجگه له وان) نينجا پياويک ووتی: نه ي پيغه مبهري خوا، نه گهر دايکي نه ناسرا؟ فره موي: (نهوکاته ده گهر ندر يته وه بو دايکي حهوا).

جا نه گهر نهو ههديسه نه ش سملترا، نهوا ده بيت لهو کاره بهرده وام بيت له گشت گيژه لووکهو کو سپو ته گهره يه که به ي نينکاری کردنيکی ته واهو کاره دا. ههروه ها أبو داود به ئيسناديکی (خراب نيه) رپوايه تي کردوه کهوا پيغه مبهر (درودي خواي له سهر بيت) ناماده ي تهرمي پياويک بسو، کاتيک ناشتيان فره موي: (سَلُّوا لِأَخِيكُمُ التَّيْبِتَ فَإِنَّهُ الْآنَ يُسَالُ)^(٤٣). واته: (سه لام له برا که تان بکه نو دل و دهرووني جينگير بکه ن چونکه نهو ئيستا پرسيا ري لي ده کريت).

^{٤٢} - مجمع الزوائد: ٣٢٤/٢.

(٤٣) سنن أبي داود: (٣٢٢١).

٩٥ ح لِلْإِن قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

پيغه مبهري ﷺ هه والي داوه كهوا ئيستا پرسياړی لی ده کړیت، و نه گهر پرسياړشی لی بکړیت نهوا گوئی له تهلينه که ده بیت.

ههروه ها له پيغه مبهري ﷺ وهرگراوه كهوا ده فرمويت: (أَنَّ الْمَيِّتَ يَسْمَعُ قَرَعَ نَعَالِهِمْ إِذَا وَلَّوْا مَنْصَرِفِينَ). واته: (مردوړ گوئی له دهنگی نه عله کانيانه کاتيک نهوی به جی ده هیلن).

عبدالحق له هه نديک پياوچا کان باس ده کات و ده لیت: براه کم مرد، له خه ومدا بينيم و وتم: نهی براه کم، حالت چۆن بوو کاتيک له گۆږه که ت داندرایت؟ ووتی: کۆمه له يه ک ناگريان بۆ هیتام جا نه گهر دوعا خوازتيک دوعای بۆ نه کردبام به هيلاک ده چوړم^(٤٤).

ههروه ها شبيب کورې شيبه ده لیت: دايکم له کاتي سه ره مه رگدا وه سيه تی کردم، ووتی: نهی کورپه کم، نه گهر منتان ناشت نهوا له لای گۆږه کم به سته، بلې: نهی دايکی شبيب، بلې لا إله إلا الله، جا کاتي ناشتمان له لای گۆږه که ی وه ستام و وتم: نهی دايکی شبيب بلې: لا إله إلا الله، پاشان رډيستم، کاتيک شه و داهات له خه ومدا بينيم ووتی: نهی کورپه کم، خهريک بوو به هيلاک بچم نه گهر تۆ به لا إله إلا الله فريام نه که وتبايت، نهی کورپه کم به راستی تۆ وه سيه ته که ی منت به جی گهياند^(٤٥).

ابن أبي الدنيا باسده کات، له قماضر کچی سهل خيزانی أيوب کورې عيينه ده لیت: سفيان کورې عيينه له خه ودا بينی، ووتی: خودای گه وره پاداشتی چاکه ی أيوبی برام بداته وه، به راستی زۆر سه ردانم ده کات كهوا نه مړوش له لام بوو، جا أيوب ووتی: به لې نه مړۆ چوومه گۆږستان چوومه لای گۆږه که ی^(٤٦).

(٤٤) أحوال القبر: ٤٩.

(٤٥) المناجات: ٣٠.

(٤٦) أحوال القبر: ٢٠٤.

٩٥ ح لِلْإِنِّ قِيمُ الْجَوْزِيَّةِ

له عماد كوری سلمة ده گپږدریته وه، له ثابت، نهویش له شهر کوری حوشب کهوا
الصعب کوری جثامة و عوف کوری مالک برا برون، صعب به عهوفی ووت: براکهم
هر یه کیکمان پیش نهویتړ مرد با نهوی دیکه بیته لای و چاودیږی بیټ، ووتی:
نایا نه مه ده بیټ؟ ووتی: بهلئ، جا صعب مرد، عهوف له خهودا بینی وه که نهو
وابوو بچیته لای، ووتی: ووتم: نهی براکهم، ووتی: بهلئ، ووتم: چیتان لیکرا؟ ووتی
پاش نار هه تی و گرفتیکي زور لیمان خۆشبوو، ووتی: جا پارچه یه کی ره شم له
گهر دنی دیت، ووتم: نهی برا نه وه چیه؟ ووتی: ده دینارم له فلانه جووله که
وهرگرتبوو، وا له گیر فاندایه برؤ بیده ری، بزانه براکهم هر شتیک رووی دابیټ
له ناو بنه مال کهم پاش مردنم نیللا هه وال که ی به من گه یشتوه هه تاکو
پشیل یه کمان هه بوو لهو رږږانه مردوه، بزانه کچیکم هیه پاش شش رږږی دیکه
ده مریت برؤ ناموژگاری چاکه ی بکه.

جا کاتیک نه مانه هاته دی ووتم: نه مه ته نه فیر کاریک هیه، چوومه لای
خیزانه که ی، ووتیان: به خیر بیټ عهوف ناوا بهم شیوه وازتان له براکهمان هیناوه؟
بږچی نریکمان نه که ووتویتی وه له وه ته ی صعب مردوه ووتی: بیانوم هینا یه وه
وه کو خه لکی، جا سهیری هه گبه که یم کردوو هینامه خواره وه نه وه ی تیای بوو درم
هیئا، جا پینچراوه یاخود تووره گه یه کم بینی کهوا دیناره کانی تیدابوو، نینجا
به دوا ی جووله که که دا گه رام، پیم ووت: نایا تو هیچ شتیکت له سهر صعب هیه؟
جووله که که ووتی: خوا ره حم به صعب بکات نهو له هاوړیکانی پیغه مبه ر عنه
بوو نه مه بو نه وه، ووتم: پیم بلئ، ووتی: بهلئ، ده دینارم پی دابوو، جا پاره کهم
گه رانده وه بو نهو، ووتی: سویند به خوا نه مه ش له پیاو ماقوولی و پیاو چاکي نهو،
ووتی: ووتم: نهو یه کینکیان.

ووتی: جا ووتم: نایا هیچ پرووداو یک هیه له ناو نیوه له پاش مردنی صعب
پویدابیټ؟ ووتیان: بهلئ، نه مه له ناو نیمه پویداده، وه نه مه ش پویداده، ووتی:

٩٥ ح لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

ووتم: باسی بکهن، ووتیان: بهائی پشیلهدیهک لهو رۆژانه مرد، جا ووتم: نه مه دووه میان.

ووتم: کوا کچی براهه؟ ووتیان: یاریده کات، جا چوومه لای و دهستم به سهری داهینا، کهوا نهو تای لیبوو حالی زۆر شپرزه بوو، نینجا ووتم: نامۆزگاریم کرد به کاری چاکه، جا پاش شهش پۆژکچه که وهفاتی کرد^(٤٧).

نهمهش له زیرهکی و تیگه یشتنی عهوفه عنه، که نهو له سهحابه کان بوو له کاتیکدا وهسیهتی الصعب کوری جاشمتی جی به جی کرد له پاش مردنی، جا راستی و دروستی قسه کهی نهوی زانی سه بارهت بهو ده دینارهی که صعب پیی گووت کهوا له گیرفانی دایه، پاشان پرساری له جووله که که کرد، نه مهش هاوشیوه بوو له گهل نهو خهونهی که بینی بووی، نینجا عهوف دروستی کاره کهی یه کلایی کردهوه، جا پاره کهی دا به جووله که که، نه مهش تیگه یشتنی که که شایانی تیگه یشتووترین خه لکه، و زانترینیان، نه مانه سهحابه کانی پیغه مبهرن عليه السلام، رهنگه زۆریه ی نهوانه ی له پاش نهواندا دین نینکاری نهوه ده کهن و ده لئین: چۆن دروسته بۆ عهوف کهوا نهو پارانه بگه رینیتتهوه بۆ جووله که که که له خه ودا بینوو یه تی له کاتیکدا صعب نهو پارانه ی به هه تیوه کانی و مال و منداله کانی خۆی به جی هیشتهوه؟ وه هاوشیوهی نه م تیگه یشتن و شار دزایی یه کهوا خودای گه وره تاییه تی کردووه بۆ نهوان جگه له خه لک چپۆکی ثابت کوری قه یس کوری شماس، کهوا عومه ر کوری عبدالبرو هه ندیککی تر باس ده کات، أبو عمر ده لئیت: عبدالوارث کوری سفیان بۆمانی گیرایه وه، نهویش له قاسم کوری أصبغ، نهویش له أبو الزنباع روح بن الفرج، نهویش له سعید کوری عفیر و عبدالعزیز کوری یحیی المدنی، نهوانیش له مالک کوری نه نهس، نهویش له ثابت کوری قه یس کوری شماس: کهوا پیغه مبهرن عليه السلام

(٤٧) شرح الصدور: ٣٥٢.

۱۹۸ ح لِلْإِنِّ قِيمُ الْجَوْزِيَّةِ

پیی فهرمووه: (یا ثابت، اما ترَضی أَنْ تَعِيشَ حَمِيداً وَتَقْتُلَ شَهِيداً وَتَدْخُلَ الْجَنَّةَ؟). قال مالک: فَقَتَلَ ثَابِتُ بْنُ قَيْسٍ يَوْمَ تَاقِيَامَةِ شَهِيداً وَاتَه: (نهی ثابت، نایا رازی نابیت ژیانیکی سهره‌رزو سوپاسگوزار بریت و به‌شه‌هیدی بریت و بجیت به‌هه‌شت؟) مالک ووتی: جا ثابت کوپی قه‌یس له (یوم الیمامة) نهو پوژهی خوا وویستی له‌سهر بوو شه‌هید کرا.

أبو عمر ده‌لَیت: وا هیشام کوپی عمار ریوایه‌تی کردووه، نه‌ویش له صدقه کوپی خالد، ده‌لَیت عبدالرحمن کوپی یزید کوپی جابر بزمانی گپرایه‌وه ووتی: عطاء الخراسانی بومی گپرایه‌وه ووتی: کچی ثابت کوپی قه‌یس کوپی شماس بۆ منی گپرایه‌وه، ووتی: کاتیک نه‌م نایه‌ته دابه‌زی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَرْفَعُوا أَصْوَاتَكُمْ فَوْقَ صَوْتِ النَّبِيِّ﴾ {الحجرات: ۲}

واته: (نهی نه‌و که‌سانه‌ی باوه‌رتان هی‌ناوه، ده‌نگتان به‌سهر ده‌نگی پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ به‌رز مه‌که‌نه‌وه له‌کاتی گفت و گو‌دا)، باوکی هاته‌وه ماله‌که‌ی خو‌ی، جا ده‌رگای له‌سهر خو‌ی قه‌بات کرد، له‌وکاته‌دا پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ پی‌ی زانی، به‌دوایدا ناردی و له‌م باره‌یه‌وه پرسیزی لی‌کرد، ووتی: من پی‌یاو‌یکم ده‌نگم به‌رزو گه‌وره‌یه ده‌ترسم کارو کرده‌کام به‌ فی‌ر ب‌روات، جا پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رمووی: (لَسْتُ فِيهِمْ بَلْ تَعِيشُ بِخَيْرٍ وَتَمُوتُ بِخَيْرٍ). واته: (تۆ له‌وان نیت به‌ل‌کو به‌خیرو چاکه ده‌ژیت و به‌خیرو چاکه‌ش ده‌مریت).

هه‌روه‌ها کچی ثابت کوپی قه‌یس کوپی شماس ده‌لَیت: پاشان خودای گه‌وره نه‌م نایه‌ته‌ی دابه‌زانده: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَأَ يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ﴾ {لقمان: ۱۸} واته: (به‌راستی خوا نه‌و که‌سانه‌ی خو‌ش ناو‌یت که‌ خو‌ه‌ل‌کیش و فه‌خر فروش و فیزاوین) جا ده‌رگای له‌سهر خو‌ی پی‌وه‌دا، جا ده‌ستی به‌ گریان کرد، خو‌ی له‌ پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ وون کرد، نینجا پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ به‌دوایدا ناردی و هه‌والی پرسى، ووتی: نه‌ی پی‌غه‌مبه‌ری خوا، من جوانیم خو‌ش ده‌و‌یت، و هه‌ز ده‌که‌م خو‌م له‌ناو قه‌ومه‌که‌م

٩٥ ح لِلإِبنِ قِيَمُ الْجُوزِيَّةِ

وونكەم، جا پیغه مبهەر عليه السلام فەرمووی: (لَسْتُ مِنْهُمْ بَلْ تَعِيشَ حَمِيداً، وَتَقْتُلَ شَهِيداً، وَتَدْخُلَ الْجَنَّةَ) ^(٤٨). واتە: (تۆ لەوان نیت بەلکو بە ژيانیکی گهورهو سوپاسگوزار ده ژیت، و به شههیدی دهمریت، و ده چیت به ههشت).

ههروهها کچی ثابت ده لیت: جا کاتیک (یوم الیمامه) بوو باوکم له گهڵ خالیدی کوری وه لید ده رچوو بۆ موسه یله مه، کاتیک پیتی گه یشتو بۆیان ده رکهوت ثابت و سالم که هاویری ابو حذیفه بوون ووتیان: نه مه چیه نیه له گهڵ پیغه مبهەر عليه السلام شهرمان ده کرد. پاشان هه ریه که یان چالیک لی دا، نینجا خۆیان جیگیر کرد به شهر هاتن تاوه کو کوژران، نهو رۆژه له لای ثابت قه لغانیکی به نرخ هه بوو، پیاوێک له موسلمانان نووست له خه ویدا ثابت دیتسه لای، پسی ووت: پینماییت ده کم به وه سیه تیک، نه کهیت بلنیت نه وه خه ونه، له پیری نه کهیت، کاتیک من کوژرام پیاوێک له موسلمانان به لامدا تیپه ری، قه لغانه که ی منی برد، ماله که ی له دووری خه لکه، له لای ماله که ی نه سپیکی لیه به گوریسیکی گرژ به ستراوه ته وه له وی قه لغانه که داپۆشراوه، و له سه ر داپۆشراوه که ش زینیک هیه، برۆ لای خالد با نهو به دوای قه لغانه که مدا بگه ری و بیباته وه، و کاتیک چوویه مه دینه برۆ لای خه لیفه یه کی پیغه مبهەر عليه السلام، به مانای: أبو بکر الصديق، پیاوه که هاته لای خالدو پیتی راگه یاند، جا به دوای قه لغانه که دا گه راو هینایه وه، جا نه بو به کر باسی له خه ونه که ی کردوو وه سیه ته که ی به دروست داناو ووتی: هیچ که سیك نانا سم وه سیه ته که ی له پاش مردنیدا بریاری له سه ر بدریت جگه له ثابت کوری قه یس عليه السلام ^(٤٩). نه وه ی نه بو عومه ر باسی کرد کۆتایی هات.

جا خالدو نه بو به کری صديق و نهو سه حابه یه ی له گه لیدا بوو ریکه وتن له سه ر کارکردن بهو خه ونه، وه جی به جی کردنی وه سیه ته که ی و سه ندنه وه ی قه لغانه که له

(٤٨) الاستعاب: ١/ ١٨٣.

(٤٩) جمع الزوائد: (٩/ ٣٢٠)، وه شرح الصدور.

٩٩ ح لِلْإِن قِيمُ الْجُزِيَّةِ

دهستی نهو کهسهی داگیری کردبوو، نه مهش ره سه نترین و پوختترین تیگه یشتنه له ناین.

نه گهر بهاتایه أبو حنیفه و أحمد و مالک رازیبان به قسهی داواکراو له هردوو هاوسره که نهوا به بی نهویر چاک نه ده بوو بیته خیر و سه ده قه بو خیزانه کهی، نه مهش باشرینانه، وه بیگومان خودای گه و ره یاسای بو سنووری نافرهت داناه به باوه پهنانی ژنو میرد به وهی له نیوانیاندايه، نه مهش ناشکراترین به لگه یه له سه ر پاسگویی پیاوه که.

خودای پاک و بیگمرد یاسای داناه بو رازی بوونی هردوو داواکراو له سه ر وازهینانی مردووه کانیا ن نه گهر له سه فهدا مرد، و وه سیه تکره به دوو پیای ناموسلمان وه ک شایهت، جا میراتگره که به سه ر خیانه تی هردوو وه سیه تکراره که دا چو به وهی که نهوا سویند به درو به خودا ده خو و مافی نهوان بو خوین ده گه پیننه وه، ده بیت دوو که سی دیکه له خزمی نزیکي مردووه که بیت له جیاتی نهوان ناماده بکری ن که شایه تی نهوان له شایه تی دوو پیاوه کهی تر راست و دروستر بیت، و نه مهش خودای گه و ره له کوتایی سوورپه تی (المائدة) داییه زاندووه، له کوتایی قورئانیشه که دابه زیووه، نه مهش سه حابه کان په پره ویا ن کردووه له پاشان کاریان پی کردووه.

له سه ر نه مهش کارکردنی سه ر ژکیکی دادپه روه ر له ده رهینان و وه رگرنه وهی شته دزراوه کان له پیای دزو جهرده هه تا زور کهس هیه نینکاری نهو شته ده کات و پالپشتیان ده کات نه گهر شته که یان دزی بیت.

خودای گه و ره قسهی کردووه له باره ی نهو شایه دهی که شایه تی داوه له نیوان یوسفی راستگو و خیزانی عه زیزی میسر کهوا حوکی راستگویی یوسف و دروی ژنه کهی دا له گه ل نه وهش خزمی نهوان بوون، و خودای گه و ره له م باره یه وه نارپه زایی

٩٩ ح لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُزِيَّةِ

دهرنه بیری، به لکو خوی گه وره قسه کانی به به لگه هیتاوه ته وه^(٥٠). پیغه مبه ر عليه السلام هه والی داوه: له پیغه مبه ری خودا سلیمان کوری داود: کهوا حوکمی نیوان دوو نافره تی کرد که هه ردوویان بانگه وازی نه وه بیان ده کرد که نهو منداله بچووکه له میژده که یه تی و هی نه وه کاتیک ووتی: (أَتُؤْنِي بِالسَّكِينِ أَشَقُّ الْوَلَدُ بَيْنَكُمَا، فَقَالَتْ الْكُبْرَى نَعَمْ رَضِيتُ بِذَلِكَ لِلتَّسْلِي بِفَقْدِ ابْنِ صَاحِبَتِهَا، وَقَالَتْ الْآخَرَى: لَا تَفْعَلْ هُوَ ابْنُهَا فَقَضَى بِهِ لَهَا)^(٥١). واته: (چه قژی که بۆ بینن تاوه کو منداله که بکه م به دوو پارچه له نیوانتاندا، جا نافره ته گه وره که ووتی: به لئی من رازیم به مه بۆ دلخۆشکردن به له ده ستدانی کوری خاوه نه که ی، و نافره ته بچووکه که ووتی: نه م کاره نه که ی چونکه نه مه کوری نه وه، جا کورپه که ی گه پانده وه بۆ نافره ته گه وره که). نه مه شه فه قه ت و ره حه ت و به زه بی یه که دلی نافره ته که پیی هه ستا که بۆ یه کیکی تر لی داوه، وه به زیندوویی ده مینیتته وه، هه ر نه مه ش چاوه پروان ده کریت.

نه مه ش باشتیرن و دا په روه رترین حوکم و یاسایه، وه شه ریعه تی نیسلا میش بریار له سه ر نه م جۆره نمونه یه ده دات و شایه تی له راستی و دروستی ده دات. مه به ستیش له وه لامدان هه ی نه وان هه ی پرسیار ده که ن، و نه گه ر مردو و نه و زانیاریانه ی به دریی و به کورتی زانی، جا زانیاریشی به سه ردانی زیندووان و سه لام کردن لیتی و دوعاو پارانه وه له بۆی له پیشترو شیاو تره.

(٥٠) سهیری نایه ته کانی (٢٨، ٢٧، ٢٩) له سورده تی (یوسف) بکه.

(٥١) موسیلم پرپوا یوتی کرد وه (١٧٢٠). وه (مسند أحمد) ٢/٣٤٠.

نایا رُوحی مردووه کان به یه کتر ده گهن وه سهردانی یه کتر ده گهن و یه کتر ده دویتنن یا خود نا؟

ههروه ها نه مدهش مهسه له یه کی پیرزوو چاره نووسیکی گه وره یه، وه لآمه کهشی له راستیدا رُوحه کان دوو به شن: رُوحه کانی نه شکه نجه و نازار دهره کان و رُوحه کانی به خشنده و به خته وهره کان، جا رُوحه نازار دهره کان سهرقال و خه ریکن به خویان بهودی له نازارو نه شکه نجه دان و ناپرژینه سهر هاموشوکردنی یه کتر و به یه کتر گه یشتن، به لآم رُوحه شادمان و به خشنده کان که به ندرکراو نین نه مانه ده گهن به یه ک و یه کتر ده دویتنن و سهردانی یه کتریش ده کهن ههروه که له دونیا ده یانکرد، به لآم نه مانه له نه هلی دونیا نین، و ههر رُوحیک له گهل نه و هاورپیهی ده بیست که کاروکردهوی وه که نه و بووه، رُوحی پیغه مبه ر عليه السلام له گهل هاورپی ههره به رزه که خودای گه وره یه، خودای گه وره ده فهرموویت: ﴿وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَأُولَٰئِكَ مَعَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ وَالصَّدِّيقِينَ وَالشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ وَحَسُنَ أُولَٰئِكَ رَفِيقًا﴾ {النساء: ۶۹}. واته: (نهوی فهرمان به رداری خواو پیغه مبه ر بکات، جا نه وانه له گهل نه و که سانه دا بن (له به ههشتی به ریندا) که خوا نازو نیعمه تی رزانده و به سهریانه دا له پیغه مبه ران و پاستگزیان و شهیدان و پیاوچاکان، نای که نه وانه هاوهل و هاوپر و هاوده مینکی چاک و بی وینه ن). نه م ژیان و کاروباره جیگیره له دونیا، و له جیهانی به رزه خدا، له جیهانی جهزاو پاداشت دانسه وده دا، مرؤفیش له گهل نه و که سه یه که له و سی ژیان و جیهانه دا خوشی ده ویت.

ههروه ها جه ریر ریوایه ت ده کات: له منصور، نه ویش له أبی الصنحی، نه ویش له مسروق ده لیت: سه حابه کانی پیغه مبه ر عليه السلام ده لیت: نهی پیغه مبه ری خودا له وانه یه نه گهر له دونیا لیت جیا بینه ووه و نه گهر مردی و به رز بوویه ووه بژ سه روی

۹۹ ح لِلإِن قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

نیمه جاری کی دیکه نعت بیننده، جا خودای گهوره نهم نایه تهی دابه زاند: ﴿وَمَنْ يُطِعِ اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَأُولَئِكَ مَعَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ وَالصَّدِّيقِينَ وَالشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ وَحَسُنَ أُولَئِكَ رَفِيقًا﴾ {النساء: ۶۹} (۴۲).

الشعبي ده لیت: پیاوینک له نه ساره کان به گریان هاته لای پیغه مبه ر علیه السلام جا فهرمووی: (ما یبیک یا فلان؟). واته: (نهی فلان بوجی ده گری؟) پیاوه که ووتی: نهی پیغه مبه ری خوا، سویند بهو خودایه کی که هیچ خودایه کی دیکه نیه جگه له نهو توّم له خوّم خوشت ده ویتی، وه من له گهل مالو منداله کمه باسی توّمان ده کردو یادمان ده کردیت بویه هاتوومه خزمهت تا وه کو بت بینم، جا مردنی توو خوّم بیر که وته وه، زانیوومه که من له گهلت کو نایموه تهنه له دنیا دا نه بیت، وه تو له گهل پیغه مبه راندا بهرز ده بته وه، و زانیوومه کاتیک ده چمه به هشت مه نزل گایه کم له مه نزل گای تو نزمته، جا پیغه مبه ری خودا علیه السلام هیچ وه لامی نه داوه، نهو کاته خودای گهوره نهم نایه تهی دابه زاند: ﴿وَمَنْ يُطِعِ اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَأُولَئِكَ مَعَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ وَالصَّدِّيقِينَ وَالشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ وَحَسُنَ أُولَئِكَ رَفِيقًا﴾ {النساء: ۶۹} تا وه کو ده فهرموویت: ﴿وَكَفَى بِاللَّهِ عِلِمًا﴾ {النساء: ۷۰}.

خودای گهوره ده فهرموویت: ﴿يَا أَيُّهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ ارْجِعِي إِلَىٰ رَبِّكِ رَاضِيَةً مَّرْضِيَّةً فَادْخُلِي فِي عِبَادِي وَادْخُلِي جَنَّتِي﴾ {الفجر: ۲۷-۳۰}. واته: (نهی خاوه نی دل و دهروونی پر له نارامی، بگه ریژه بو لای پهروه ردگارت که تو لهو رازیت و نهویش له تو رازیه، ده بچوره ریژی بهنده چاکه نازدارو به ریژه کانه وه، بچوره به هشته خوشه رازوه که مه وه) به مانای: بچو بو لای بهنده چاکه کان و له گه لیاندا به، نه مهش له کاتی مردندا به روّح ده وتریّت.

٩٧ ح لِلْإِن قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

له چیرۆکی شهوړۆی پیغه مبهړ ﷺ له حه دیستیدا عه بدو لای کوری مسعود ده لیت: کاتیک شهوړه و به پیغه مبهړ ﷺ کرا به ابراهیم و موسا و عیسا گهشت ﷺ، باسی رۆژی دوايان کرد، له ابراهیم دهستان پیکرد پرسایان له و باره یه وه لیکرد به لām له باره ی رۆژی دوايي هیچ زانیاری نه بوو، پاشان پرسایان له موسا کرد ئه ویش هیچ زانیاری له سهری نه بوو، تاوه کو پرسایاره که یان برده لای عیسا ﷺ.

جا عیسا فهرمووی: خودای گه و ره په یانی داومه تی به دهنگیکی نزم و له سهرخو، جا باسی ده رچوونی ده جالی کرد. فهرمووی: داده به زم و دهیکوژم، له و کاته خه لکی ده گه پینه وه وولاتی خزیان یه نجوو و مه نجوو پیشوازیان لی ده کهن، ئه وانه له هه موو به رزایی و کون و که له بهر تیکه وه داده به زن، به لای هیچ ئاویکدا تی په پنا بن ئیلا ده بخونه وه، و به لای هیچ شتیکدا تی نا په رن ئیلا تیکی ده و ده ن و خرابی ده کهن، ئینجا خه لکه که هانا بۆ لای من دین و منیش داوای یارمه تی له خودای گه و ره ده کهم جا ده یاغریتی، و له بهر بۆنی پیسی ئه وان زه وی پر ده بیت، دیسان هات و هاوار بۆ لای من ده هیئن جا له خودا ده پاریمه وه، له و کاته دا خودای گه و ره له ئاسماندا بارانیک ده نیریت و ئاوه که لاشه کانیا ن هه لده گریت و ده یانبات، فرییا ن ده داته نا و ده ریا، پاشان چیا کان ده ته قنه وه، زه ویش وه ک پیستهی خوشکرا و راده خریت و فراوان ده بیت، جا خودای گه و ره په یانی ئه وه ی پیدام و هه رده بیت، جا رۆژی دوايي له لای خه لک وه ک سکپریکی ته واو که ر له نان و ساتدایه که س نازانیت که ی له نا کاو بۆیا ن دیت و له دایک ده بیت ئایا به شه و یان به رۆژ ده بیت. الحاکم وه البیهقی باسیان کردوه ^(۴۳).

• نەمەش دەقیكە لە یەكتر دوواندن و گەشت و گۆز کردنی پۆلەکان
خودای پاك و بێگەرد هەوالتی داوێ لەبارەیی شەهیدەکان کەوا نەوان زیندوون و
لەلایەن خودای گەورەوێ پزق و پۆزیسان پێدەدریت، و نەوان مژدە دەدەنە نەو
کەسانەیی کە هێشتا پێیان نەگەشتوون لەدواوێی ئەواندان، نەوانە مژدە دەدەن بە
بەخشندەو چاکەیدەکان لەلایەن خودای گەورەوێ بۆ نەوان دانراوێ، و نەمەش بەلگەییە
لەسەر بەیەكتر گەشتنیان لە سێ پووەوێ، یەكەمیان: نەوان لەلایەن خودای
گەورەوێ پزق و پۆزیان پێدەدریت، ئەگەر زیندووش بن دەبێت بەیەكتر بگەن.
دووەمیان: نەوانە بێگومان مژدە دەدەنە براکانیان بە هاتن بۆ لایان و بەیەكتر
گەشتنیان. سێ یەمیان: ووشەیی مژدە بەیەكتر دەدەن لە زمانەوانیدا بەمانای
نەوانە یەك بۆ یەكتر مژدە دەنێرن وەك لەگەڵ یەكتر تێكەڵ بوون.

هەر وەها لەم بارەییەوێ ژۆر قسە کراوێ...

جا لەوانە: کەوا صالح کورێ بشیر باسیکردووە، دەلێت: لەپاش مردنی عطاء
السلمی لەخەودا بینیم، پێم ووت: خوا پەحمت پێی بکات لە دنیادا هەردەم خەمبار
بوویت، جا ووتی: سوێند بەخوا لێرەدا پاداشتەكەم بە خوشی و شادمانیەکی
نەپراوێ، جا پێم ووت: تۆ لە چ پلەو پایەییەك دایت؟ ووتی: لەگەڵ نەو کەسانەدام
کە خودای گەورە ناز و نیعمەتی پێماندا بە سەریاندا لە پیغەمبەرانی و پاسگۆزیانی و
شەهیدانی و پیاوچاکاندا^(٥٤).

وێ عەبدوللای کورێ المبارک دەلێت: (سفیان الثوری)م لە خەودا بینم، پێم ووت:
خودای گەورە چی لێکردی؟ ووتی: گەیشتم بە محمەد کۆمەڵە کەیی^(٥٥).

صخر کورێ راشد دەلێت: لە پاش مردنی عبدالله کورێ المبارک لە خەودا بینیم و
پێم ووت: ئایا تۆ نەمردوویت؟ ووتی: بەلێ، ووتم: ئەو خودای گەورە چی لێکردی؟

(٥٤) المناجات ژمارە (٥٦)، وێ سیری: صفۃ الصفوة (٣/ ٣٣٠) بکە.

(٥٥) المناجات ژمارە (٤٤).

٩٥ ح - لالابن قيم الجوزية

ووتی: خودای گه‌وره لیم خۆش بوو لیتخۆشبوونیک که هه‌موو تاوانیکی ده‌وره داوه. ووتم: ئەى سفيان الثوري؟ ووتی: بەخ بەخ ئەو له‌گه‌ڵ ئەو که‌سانه‌دايه که خودای گه‌وره نازو نيعمه‌تى به‌سه‌ر پ‌ژانددون له‌ پيغه‌مبه‌رانو راستگۆيانو شه‌هيدانو پياوچاکان، ئەوانه‌ هاوه‌ڵو هاو‌پ‌ۆ و هاوده‌مى چاک و بى وێنه‌ن^(٥٦).

ابن أبى الدنيا له‌ هه‌ديستى حماد كورى زيت باس ده‌كات، له‌ هشام كورى حسان، نه‌ویش له‌ حفصه‌ى كچى راشد ده‌لێت: مروان الحلمى دراوسێى من بوو، که ئەو قازيه‌كى تىگه‌يشتوو بوو، حفصه‌ ووتی: جا مرد له‌ پ‌رووخساريدا خه‌م و خه‌فه‌تێكى زۆر ديار بوو،

ووتی: جا له‌ خه‌ودا بينيم، ووتم: ئەى باوكى عبدالله خودای گه‌وره چى لێكردى؟ ووتی: منى خسته‌ به‌هه‌شت، ووتم: پاشان چيتر؟ ووتی: پاشان به‌رز بوومه‌وه بۆ لای هاوه‌ڵه‌ به‌پ‌ێژه‌كان، ووتم: پاشان چيتر؟ ووتی: پاشان به‌رز بوومه‌وه بۆ لای هاوه‌ڵه‌ نزیکه‌كان، ووتم: له‌ براكانت كيت دیت؟ ووتی: الحسن و ابن سيرين و ميمون كورى سياهم بينى.

حماد ده‌لێت: هشام كورى حسام ووتی: داىكى عبدالله بۆى گي‌پ‌رامه‌وه، که ئەو له‌ باشترین ئافره‌تانی خه‌لكى به‌سه‌ر به‌و ووتی: كاتى نووستم له‌ خه‌ودا چوومه‌ مه‌نزله‌گايه‌كى خۆش و چاك، پاشان چوومه‌ ناو په‌زو بيستانێك، ئەوه‌ى به‌ بیرم دیت ماشاء الله جیگایه‌كى خۆش بوو، پياوێكم بينى له‌سه‌ر سیه‌مىكى زێر پاكشابوو وه‌ له‌ ده‌وره‌يدا كه‌نیزه‌كى خزمه‌تكار هه‌بوو که په‌رداغ و پیاڵه‌يان به‌ ده‌سته‌وه‌ به‌و، داىكى عبدالله ووتی: به‌پ‌استى من زۆر سه‌رم سو‌رما له‌و شته‌ چاكه‌ى که بينيم جا ووتيان: نه‌مه‌ مروان الحلمى پيشواى لێكردم، جا پ‌استبووه‌وه‌ له‌سه‌ر سیه‌مه‌كه‌ى دانىشت، داىكى عبدالله ووتی: له‌ خه‌وه‌كه‌مدا هه‌لسام هه‌ر له‌و سه‌عاته‌دا بينيم جه‌نازه‌كه‌ى مروان به‌ به‌رده‌رگاكه‌مدا تپيه‌پ‌ى.

(٥٦) سه‌رچاوه‌ى پيشوو، ژماره (٦٣).

٩٥ ح لِلإِن قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

لههه ندى سوننه تي دروست به راشكاوانه باس له بهيه كگه يشتنى روجه كانو
يه كتر ناسينيان ده كات. ابن أبى الدنيا ده لئيت: محمد كورپى عبدالله كورپى بزيغ بوى
گيرامه وه، كهوا فضيل كورپى سليمان النميرى خه بهرى پيدام، نه ویش له يحيى
كورپى عبدالرحمن كورپى أبى لبيبه، نه ویش له باپريه وه ووتى: كاتيك بشير كورپى
البراء كورپى معمور كزچى دوايى كرد دايكى بشير زور دلتنگو خه مبار بوو، جا
ووتى: نهى پيغه مبهرى خودا، هيش تاش له (بني سلمة) خه لگى ده مريت و
له ناوده چيت، جا نايا مردوه كان يه كتر ده ناسن؟ پيغه مبهري ﷺ فهرمووى: (نعم
والذي نفسي بيده يا أم بشر إنهم ليتعارفون كما تتعارف الطير في رؤوس الشجرة)
واته: (به لئى سويند بهو كه سهى گيانى منى به ده سته نهى دايكى بشير نهوان يه كتر
ده ناسن ههروهك چون بالنده له سهر دارو درهخت يه كتر ده ناسن). جا دايكى بشير
ده لئيت: نهى فلان، سه لامت لئى بئى، جا ده لئى: سه لام له توش بيت، نينجا دايكى
بشير ده لئيت: سه لام بؤ بشير بنيره^(٥٧).

ابن أبى الدنيا له ههديستكى سفياندا باس ده كات، نه ویش له عمرو كورپى
دينار، نه ویش له عبید كورپى عمير ده لئيت: نه هلى گورستان قسه ده رياره ي يه كتر
ده كن، جا نه گهر مردويان بؤ هات ده لئين: فلان چى كردوه؟ جا ده لئيت: صالح،
فلان چى كردوه؟ نهوى ديكه ده لئيت: صالح، فلان چى كردوه؟ ده لئيت: نايا بؤلاى
ئيوه نه هاتوه؟ ياخود به پيش ئيوه نه كه وتوه؟ ده لئيت: نه خير، جا ده لئيت: إنا لله
وإنا إليه راجعون، به ريگايه كدا رويشتوه جگه له ريگاو بهرنامه ي ئيمه^(٥٨).

ههروه ها صالح المرى ده لئيت: پتيان راگه ياندووم كهوا له كاتى مردندا روجه كان
بهيه كتر ده گهن، جا روجه ي مردوه كان بهو روجه ده لئيت كه له لاشه كه ي ديتو
دهروه: نايا جينگاكت چونه؟ نايا له چ لاشه يه كدا بوويت له لاشه يه كى پاك و

(٥٧) النامات: ژماره (١٤)، وشرح الصدور: (١٣٣).

(٥٨) شرح الصدور: ١٣٥.

٩٥ ح لِلْإِنِّ قِيمٌ الْجُورِيَّةُ

خاوين ياخود له لاشهيه كي پيس دابرويت؟ پاشان ده گريئت تاوه كو گريان به سهریدا زال ده بيت^(٥٩).

ههروه ها عبید کورپی عمیر ده لیت: کاتیک مردوویه ک ده مریت به پوچه کان ده گات هه والی لی ده پرسن ههروه ک چۆن خه لکی پرسیارو هه وال له سوار ده کات فلان چی لیها توه؟ جا نه گهر ووتی: مردووه، و نه هاتوته لایان، ده لیتن: نه و چوته دۆزه خ.

ههروه ها سعید کورپی المسیب ده لیت: نه گهر بیایک مرد کوره که می پیشوازی لی ده کات ههروه ک چۆن که سیکی وون و نادیار پیشوازی لی ده کریت^(٦٠). دیسان عبید کورپی عمیر ده لیت: نه گهر من ناو می د سووم له پیکه گه یشتنی نه و که سهی له بنه ماله که م مردووه نه و خه م و خه فته هۆگرم ده بیت له کاتی مردندا^(٦١).

ههروه ها معاویه کورپی یحیی ده گیریتته وه: له عبدالله ی کورپی سلمه، که و ابا رهم السمعی بۆی گیراوه ته وه، نه ویش ابا ایوب الأنصاري بۆی گیراوه ته وه: که و پیغه مبه ر^(٦٢) فهرموویه تی: (إِنَّ نَفْسَ الْمُؤْمِنِ إِذَا قَبِضَتْ تَلَقَّاهَا أَهْلُ الرَّحْمَةِ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ كَمَا يَلْتَقِي الْبَشِيرُ فِي الدُّنْيَا، فَيَقُولُونَ: انظُرُوا أَحَاكِمَ حَتَّى يَسْتَرِيحَ فَإِنَّهُ كَانَ فِي كَرْبٍ شَدِيدٍ، فَيَسْأَلُونَهُ: مَاذَا فَعَلَ فَلَانٌ؟ وَمَاذَا فَعَلْتَ فَلَانَةُ؟ وَهَلْ تَزَوَّجْتَ فَلَانَةَ؟ مَاذَا سَأَلُوهُ عَنْ رَجُلٍ مَاتَ قَبْلَهُ قَالَ: إِنَّهُ مَاتَ قَبْلِي، قَالُوا: إِنَّا نَلَّهُ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ. دُهِبَ بِهِ إِلَى أُمِّهِ الْهَاطِيَةِ فَبَيْتَتِ الْأُمُّ وَبَيْتَتِ الْمَرْبِيَّةُ)^(٦٣).

واته: (کاتیک رۆچی نیماندار ده کیشریت نه و له لایه ن پهروه ردگار وه ده گاته نه هلی په حهت ههروه ک له دونیادا به یه کتر ده گهن، جا ده لیتن: سهیری برا که تان بکه ن و

(٥٩) المناجات: ژماره (٦٠).

(٦٠) سهرچاره ی پیشوو: ژماره (١٥).

(٦١) شرح الصدور: ١٣٦.

(٦٢) سهرچاره ی پیشوو: ١٣٣، وه سهیری: مجع الزوائد: (٢/ ٢٢٧) بکه.

٩٩ ح لِلإِن قِيمَ الْجُزْئَةِ

ناگاتان لیبی بیت تا وه کو پشور ده دات چونکه نهو له ناخوشیه کی زور توند دابوو، جا پرسپاری لی ده کهن: فلان کس چی لیها تووه؟ و فلانه شافرهت چی لیها تووه؟ نایا فلانه کس شوی کردووه؟ نه گهر پرسپاری لیبکه نه له باره ی پیاوێک که له پیش نه ودا مردووه ده لیت: نهو له پیش مندا مرد، جا ده لیت: إِنَّا لِلَّهِ وَأَنَا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ که نهو چۆده ته جیگایه کی ناخوش نهو کاته دایکی دلته نگ ده بیت و به خپوکه ره که شی دلته نگ ده بیت).

ههروه ها له هه دیستکدا یحیی کوری بسطام گپراویه تیه وه، نهویش ده لیت مسمع کوری عاصم بۆ منی گپراویه ته وه: پاش دوو سال له مردنی عاصم المجدریم له خه ودا بینی، پیم ووت: نایا تو نه مردوویت؟ ووتی: به لئ، و وتم: نیستا تو له کوئی؟ ووتی: سویند به خوا له باخچه یه کم له باخچه کانی به هه شت من و یه کیک له هاوړیکانم، هه موو شوی ههینی کو ده بینه وهو له گهل بکر کوری عبدالله المزنی گفت وگو ده کهن و پیک ده گهن و هه والی نیوه ده پرسین، و وتم: نایا لاشه کانتان یاخود رۆحه کانتان؟ ووتی: نهی هاوار لاشه کافان نه ماوه به لکو رۆحه کان به یه کتر ده گهن (٦٣).

نایا رۆحی زیندووه کان و

رۆحی مردووه کان به یه کتر ده گهن یاخود نا؟

شایهت و به لگه کانی نهو مه سه له یه زیاتره له وهی کهوا ته نهها خودای گه و ره هه ژماری کردووه. و ههستی راسته قینه له دادپه روه رترین شایهتی دانه کانه، جا رۆحی زیندووه کان به رۆحی مردووه کان ده گات هه روه ک رۆحی زیندووه کان به یه کتر ده گهن، خوی گه و ره ده فهرموویت: ﴿اللَّهُ يَتَوَفَّى الْأَنفُسَ حِينَ مَوْتِهَا وَالَّتِي لَمْ تُمُتْ

(٦٣) نهم باسه له سه رتهای کاروباری یه کهم باسکراوه.

فِي مَنَامِهَا فِيمُسْكُ الَّتِي قَضَىٰ عَلَيْهَا الْمَوْتَ وَيُرْسِلُ الْأُخْرَىٰ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى ۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٤٢﴾ {الزمر: ٤٢} واته: (هر خوابه كه گيانه كان ده كيشت له كاتي مردنياندا، ههروهه نهو گيانهش كه نه مرد له خهوه كهيدا هه خوا بۆي ده نيژيتهوه، جا نهو كه سه ي خوا بپرياري مردني دا بيت پوچه كه ي ده گريتهوه و ناگه پريتهوه بو لاشه ي، نهو كه سه ش كه پوژي ته واو نه بو بيت ده نيژيتهوه بۆي تا كاتيكي دياريكراو، به راستي نا لهو دياردانه دا چهنده ها به لگه و نيشانه ي زور هه يه بو كه سانيك كه تفكرن و بير كه نهوه).

أبو عبدالله كورې منده ده‌لټت: أحمد كورې محمد كورې إبراهيم بزماني
گڼاپاهوه، نه‌ویش له عبدالله كورې حسين الحرائي، نه‌ویش له باپري أحمد كورې
أبي شعيب، نه‌ویش له موسى كورې أعين، نه‌ویش له مطرف، نه‌ویش له جعفر
كورې أبي المغيرة، نه‌ویش له سعيد كورې جبیر، نه‌ویش له ابن عباس له‌بارې شم
نايه‌ته‌وه ووتی: پټم راگياندراوه له‌کاتې نووستندا رڅه‌کاني زيندوو مردووه‌کان
به‌يك ده‌گن، له نيوان خوځاندا پرسیار له يه‌کتر ده‌گن، جا خودای گه‌وره رڅو
مردووه‌کان ده‌گړت، و رڅو زيندوو‌ه‌کانيش ده‌نږيته‌وه لاشه‌کانيان^(٦٤).

له تفسیره کهیدا ابن ابی حاتم ده‌لئیت: عبدالله ی کور ی سلیمان بۆ نیمه‌ی گتیراپه‌وه، نه‌ویش له الحسین، نه‌ویش له عامر، نه‌ویش له أسباط، نه‌ویش له السدی له‌باره‌ی نعم نایه‌ته پیروژه: ﴿وَالَّتِي لَمْ تُمْتْ فِي مَنَامِهَا﴾ {الزمر: ۴۲}. واته: (نه‌و گیانه‌ش که نه‌مرد له خه‌وه‌کهیدا)، ده‌لئیت: له خه‌وه‌کهیدا ده‌میرئیت جا پۆحی زیندو و مردوه‌کان سه‌ردانی یه‌کتر ده‌که‌نو خۆیان به‌یه‌کتر ده‌ناسئین، ووتی: جا رۆحی زیندوه‌که ده‌گه‌رتته‌وه لاشه‌که‌ی له‌دنیا‌دا تا وه‌کو رۆژی ته‌واو

(٦٤) شرح الصدور: ٣٥١.

٩٩ ح لِلإِبنِ قَیمُ الْجوزِیَّة

دهیئت، وه پږوحی مردووه کهش دهیهوئیت بگهړیتتهوه بږ لاشه کهی جا خوای گهوره بهندی دهکات نایه لئیت بگهړیتتهوه^(٦٤).

نهمهش یه کیکه لهو فهرمووده یی که له نایه ته کهدا هاتوه، یه که میان نهویه گرتنی پږوحه که ههر که سټک ده مریت به مردنیکي ناسایی، و ناردنه وهی پږوحه کهش بږ نهو کهسهی ده مریت به مردنیکي خهوتوو، مانا له سهر نهو فهرمووده ییهش: کهوا پږوحی مردووه که ده مریت جا خودای گهوره دهیگریت و نایه گهړیتتهوه بږ لاشه کهی پیش پږوی قیامت، به لام پږوحی خهوتوو ده مریت پاشان ده نیردریتتهوه بږ لاشه کهی تا ماویه کی دیکه، نینجا به مردنیکي تر ده مریت.

فهرمووده یی دوو هم له نایه ته کهدا: گرتن و ناردنه وهی پږوحه که له نایه ته که ههر دوو کیان ده مریت به مردنیکي خهوتوو، جا نهو کهسهی کات و پږوکه کهی تهواو کردیئت نهوا پږوحه کهی دهیگریت و نهوکاته ناگهړیتتهوه بږ لاشه کهی، به لام نهو کهسهی کات و پږوکه کهی تهواو نه کردیئت نهوا پږوحه کهی دهیگریتتهوه بږ لاشه کهی تا وهکو تهواوی دهکات، و شیخی نیسلام نهم فهرمووده یی هه لېژاردوه، ده لئیت: قورشان و سوننه به لگیمه به سهریدا، ده لئیت: خودای پاک و بیگهر د باسی گرتنی نهو پږوحی کردوه، کهوا به مردنیکي خهوتوو ده مریت، به لام نهو پږوحی به مردنیکي ناسایی ده مریت وهسفی نهم جوړهی نه کردوه به گرتن و ناردنه وهی پږوحه که، به لکو نهوه بهشی سی یه مه.

نهویه په سند ده کریت نهوا فهرمووده یی یه کهمه، چونکه خودای گهوره هه والی داوه به دوو مردن: مردنی گهوره نهویش مردنی ناساییه و مردنی بچووک نهمه مردنی خهوتنه، پږوحه کانیش دابهش ده کرین بږ دوو بهش: بهشیکی مردن به سهریدا هات و کوتایی پیتهات نهوا پږوحه کهی له لای خوی دهیگریت، نهوهش کهوا به مردنیکي ناسایی ده مریت، و بهشیکیشی هیشتا نهجه له کهی ماوه بږیه پږوحه کهی

(٦٤) شرح الصدور: ٣٥١.

٩٥ ح لایین قیَمَّ الحوزیَّة

ده گهریته وه بۆ لاشه که ی بۆ ته و او کردنی نه جهل و واده ی خۆی، بۆیه خودای پاک و بیگهرد حوکمی گرتن و گهراندنه وه ی بۆ ههردوو مردنه که داناوه که یه که مین جار باسکرا: جا نه وه گرتن و به ند کردنه، نه مهش په وانه کراوه یا خود گهراندنه وه یه، و هه وائی داوه نه وه ی که نه مرد نه مه یان مردووه له خهوتنی دا، بیگومان نه گهر مردنی خه و دابهش بکرا با بۆ دوو بهش مهرگی مردنی ناسایی و مردنی خه و نه وای خودای گه و ره نهیده هه رموو: ﴿وَالَّتِي لَمْ تَمُتْ فِي مَنَامِهَا﴾ {الزمر: ٤٢}. چونکه هه رکه سیك گیانی ده رچیت ده مریت، بۆیه خوای گه و ره بی گومان هه وائی داوه نه و نه مردووه، جا چۆن پاش نه مه ده هه رموویت: ﴿فَيُمْسِكُ الَّتِي قَضَىٰ عَلَيْهَا الْمَوْتَ﴾ {الزمر: ٤٢}. واته: (جا نه و که سه ی خوا بریاری مردنی دابیت پۆحه که ی ده گهریته وه و ناگه ریتته وه بۆ لاشه که ی).

بۆ نه و که سه ی پشتگیری نه م بۆ چوونه ده کات پێویسته بلیت: که نه م هه رموو ده یه: ﴿فَيُمْسِكُ الَّتِي قَضَىٰ عَلَيْهَا الْمَوْتَ﴾ {الزمر: ٤٢}. پاشان نه وه ی ده میریتیت به خه و یکی مردو وانه بیگومان نه مه خودایه یه که به جار ده میریتیت به خه و یکی مردو وانه، پاش نه مه مردن به سه ریدا زāl ده بیت، وه بۆ لیکنۆلینه وه ش نایه ته که به دوو جوړ لیکه ده ریتته وه، چونکه خودای گه و ره باسی دوو مردن ده کات: مردنی گیان ده رچوون مردنی خه و تن، و باسی گرتنی مردنی گیان ده رچوون ده کات و ناردن و گهراندنه وه ی نه و ی دیکه شیان، زانرا ویشه که وای خودای گه و ره پۆحی هه موو که سیك ده گرت نه گهر مردنی ناسایی بیت له خه و دا یا خود له هه ستانه وه دا، ناردن و گهراندنه وه ی پۆح بۆ نه و که سه ی نه مردووه، جا ده هه رموویت: (اللَّهُ يَتَوَفَّى الْأَنْفُسَ حِينَ مَوْتِهَا). واته: (هه ر خوایه که گیانه کان ده کیشیت له کاتی مردنیاندا). هه ر خۆی کار ده کات به وه ی هه ر که سیك مرد له هۆشیاری و هه ستانه وه دا هه ر که سیکیش مرد له خه وه کهیدا.

٩٥ ح لِلْإِن قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

بينگومان نهمهش به لگه به له سهر به به کگه یشتنی رڅو زیندوو مردووه کان کهوا
زیندوو مردووه که له خهوه کهیدا ده بینیت، زانیاری و هوال ده داته زیندوو که کهوا
هیچی لی نازانیت، هوالی له ناکاوو به ریکه وتی بډ ده هیتیت، ههروه که له رابردوو
وله داهاتووشدا هوال ده دات، رهنکه خه بهر بدات به پارهو پولیک که له
جینگایه کدا شاردوویه تیهوه جگه لهو کهس پیتی نه زانیت، له وانه شه خه بهر بدات به
قهرزیک له سهری، شایه دی و به لگه ش له مانه باسکراوه.

ههروه ها راگه به ندراره له مه دا کهوا مردووه که هوالی کاریک ده دات هیچ
که سیک لهم جیهانه دا پیتی نه زانیت، نهمهش راگه یاندراره که هوال ده دات به وهی
که تډ دیت بډ لای ئیمه لهم کاته و لهو کاته دا و نهمهش پرویداره، له وانه به
هوالی هه ندیک کاروبار بډ زیندوو که بنیریت جگه لهو کهس نایزانیت، چیرڅو کی
الصعب کوری جثامه و ووته کهی عوف کوری مالک کهوا چی پیتی ووت باسمان کرد،
وه باسی چیرڅو کی ثابت کوری قیس کوری شماسان کرد ده رباره ی هوال پیدانی
به وهی قه لغانه کهی بینووه ههروه ها نهو قهرزه ی له سهر به تیه.

چیرڅو کی صدقه کوری سلیمان الجعفری، هوالی کوره کهی که له پاش نهو چ
کاریکی کرد، وه چیرڅو کی شیب کوری شیب، و قسه ی دایکی له باره ی نهو پاش
مردنی که ووتی: خودا پاداشتی چاکه ت به خیر بداته وه کاتیک نه تهلیننه ی دا لا
إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، و چیرڅو کی الفضل کوری الموفق له گه ل کوره کهی، کهوا چۆن هوالی پیدا
له سهر زانیاری سهردانی کردنی.

ههروه ها سعید کوری المسیب ده لیت: عبدالله ی کوری سلام و سلمان الفارسی
پیکه یشتن به کینکیان به ویتری ووت: نه گهر تډ پیش من مردی وهره لام و هوالم
بدهری چیت کرد کاتیک گه یشتیت به خودای خوت، و نه گهر منیش پیش تډ مردم
دیمه لات و هوال ت ده ده می، نه ویت ووتی: نایا مردووه کان و زیندوو کان به به کتر
ده گهن؟ ووتی: به لی، رڅو کانیان له به هشتدا بډ هر کویتیک ده به ویت دهرات،

٩٥ ح لِلإِن قِيمُ الْجُزْءِ

ووتی: جا فلان مرد له خودا پیی گه‌یشت، ئینجا ووتی: پشت به خوا ببه‌سته و
مژده‌ت دده‌می من هه‌رگیز نه‌میی‌نوو هه‌چ شتیک وه‌ک پشت به‌ستن به‌ خوا
باشتر بیت^(٦٦).

هه‌روه‌ها العباس کورپی عبدالمطلب ده‌لئت: زۆر هه‌زم ده‌کرد له‌ خودا عمر بی‌نیم
نه‌مه‌بی‌نی ته‌نها جارێک له‌ نزیک شویتیک بی‌نیم، جا بی‌نیم ئاره‌قی له‌ نی‌وچاوانی
خوی ده‌سپه‌وه و ده‌ی‌ووت: ئه‌وه ئیستا کاتی به‌تالی و هه‌وانه‌وه‌مه‌ خه‌ریک بوو مال‌م
کاول ده‌بوو نه‌گه‌ر نه‌گه‌یشته‌بام به‌ خودای به‌سۆزو به‌خشنده^(٦٧).

کاتیک مردن زۆری بۆ شریع کورپی عابد الشمالی هینا، ع‌ضیف کورپی الحارث چوه
لای، ووتی: ئه‌ی أبا الحجاج، نه‌گه‌ر توانیت پاش مردن بی‌تته‌ لاما‌ن و هه‌وال‌مان
به‌ده‌یتی که‌وا چیت بی‌نی‌سوه، ووتی: ئه‌مه‌ به‌ی‌قیکی په‌س‌نده له‌ لای خاوه‌ن
تی‌گه‌یشته‌وانی نا‌ین، ووتی: زه‌مانیک تی‌په‌ری و نه‌یی‌نی، پاشان له‌خه‌ویدا بی‌نی، پیی
ووت: ئایا تۆ نه‌مردووی؟ ووتی: به‌لی، ووتی: حالت چۆنه‌؟ ووتی: خ‌وای گه‌وره‌مان
تاوانه‌کانی له‌سه‌ر ئی‌مه‌ هه‌ل‌گرت و هه‌چ که‌سی‌ک له‌ ئی‌مه‌ له‌ناو نه‌چوو ته‌نها
(الأحراض). و‌تم: الأحراض چیه‌؟ ووتی: نه‌و که‌سانه‌ن به‌ په‌نجه‌کانیان ئی‌شاره‌ت بۆ
شت ده‌که‌ن^(٦٨).

هه‌روه‌ها عبدالله کورپی عمر کورپی عبدالعزیز ده‌لئت: له‌پاش مردنی باوک‌م له‌
خه‌ودا بی‌نیم هه‌روه‌ک له‌ باخچه‌یه‌ک دا‌ییت، سی‌وی بۆ‌من هه‌ل‌ده‌دا، جا یه‌که‌مه‌که‌یان
کور‌بوو، و‌تم: چ کارێک له‌ هه‌موویان باش‌تره‌؟ ووتی: تۆبه‌و ئی‌ستیغفارکردن نه‌ی
کور‌په‌که‌م^(٦٩).

(٦٦) النامات: ژماره (٢١)، وه شرح الصدور: ٣٠٨.

(٦٧) النامات: ژماره (٢٢)، وه شرح الصدور: ٣٠٨.

(٦٨) شرح الصدور: ٣٤٩.

(٦٩) سهرجاری پێش‌وو: ٣٧٢.

٩٥ ح لِلْإِن قِيمُ الْجَوْزِيَّةِ

ههروهه مسلمه كوري عبدالملك له خهودا له پاش مردندا عمر كوري عبدالعزيزى بينى، پتى ووت: نهى نه ميرى نيمانداران، خوزگه ده مزانى له پاش مردندا حالت چونه؟ ووتى: نهى مسلمه نا نه مهيه، كاته كه م به سهر چوو سويند به خوا ههركيز پشوم نه داوه تهنها نيستا نه بيت، ووتى: ووتم: نهى پيشه وای موسلمانان نيستا له كويت؟ ووتى: له گهل نهوانهى له سهر ريگاي راست له (به هشتى عدن) م^(٧٠).

صالح البراد ده ليت: زاره كوري اوفيم بينى له پاش مردنيدا، ووتم: خوا ره حمت بيتكات چيان بيتوتى و چيت ووت؟ پشتى له من كرد، ووتم: خواى گه وه چى ليكردى؟ ووتى: سه باره ت به به خشنده يى و چاكه ي نهو ريزى ليتام و چاكه ي له گهلدا كردم. ووتم: نهى ابو العلاء كوري يزيد براى مطرف له كوتيه؟ ووتى: نهو له پله به رزه كانه، ووتم: چ كاروكرده وه يهك له لاي نيوه باشه؟ ووتى: پشت به ستن به خوداو بى نوميده بوون^(٧١).

ههروهه مالك كوري دينار ووتى: مسلم كوري يسارم بينى له پاش مردنيدا، سه لامم ليكرده كه چى نهو وه لامى سه لامه كه ي نه دامه وه، پيم ووت: چى قه ده غه ت ده كات كه وا وه لامى سه لام نه ده يته وه؟ ووتى: من مردووم جا چون ده تراوم وه لامى سه لامه كه ت بده مه وه؟ جا پيم ووت: له پاش مردن به چى گه يشتيت؟ ووتى: سويند به خوا به سامناكي و به له رزنى تووندى نيسكه كان گه يستم ووتى: پيم ووت: نهى له دواى نهو چى بوو؟ ووتى: چى له خوداى گه وه ده بينى و ره چاوى ده كه يت؟ چاكه كانى له نيتمه وه رگرت و له تاوانه كانان خوزش بوو، جا نهوانه ي له دواى نيتمه نهوانيش دينه لاي نيتمه، ووتى: پاشان مالك هاوارى كردو قيژاندى و به لادا كه وت و

(٧٠) المناصات: ژماره (٢٧).

(٧١) سرچاوى پيشوو: ژماره (٢٨).

٩٥ ح لایبن قیم الجوزیة

له هۆش خۆی چوو، ووتی: پاش نهمه چهند رۆژێك به نهخۆشی مایهوه، پاشان دلی له لێدان كهوتو مرد^(٧٢).

سهیل برای حزم ووتی: مالیکی کوری دینارم بینی له پاش مردنیدا، پیتم ووت: نهی باوکی یحیی، خۆزگه دههزانی بهچی پیشوازیت له خوای گهوره کردوه؟ ووتی: به تاوانیکی زۆر پیشوازم لیکرد بهلام خوای گهوره لهبهر بی گومانی و نیهت چاکی لهسهرمی سپیهوه^(٧٣).

کاتیك رجا کوری حیوه مرد خێزانی عابد له خهودا بینی و ووتی: نهی باوکی المقدام، چۆن بوون؟ ووتی: بهرهو خێر، بهلام زۆر ترساین و پاچلهکین له دواي نیهو و امازانی قیامهت ههستا ووتی: و وتم: وه دواي نهو؟ ووتی: جا هاوهلانی بهههشت به باره قورسهکانیان هاتن تا وای لیهات قهرهبالغیهکی زۆریان لهبهر دههراکه دروستکرد. (٧٤).

ههروهها جمیل کوری مره دهلیت: مروق العجلی بۆ من براو هاوپیتم بوو، رۆژێك پیتم ووت: ههیهکێك پێش هاوپیکهی مرد با هاوپیکهی بیته لای، با ههوالی پییدات بهوهی بهسهری هاتوه، ووتی: جا مروق مرد، خێزانهکهم له خهویدا بینی هاته لای نهمه ههروهک پێشتر دههات، و له دههراگیدا ههروهک پێشتر له دههراگی دههات، خێزانهکهم ووتی: منیش ههستام دههراکههه بۆی کردوه ههروهک پێشتر دههکردوه، جا و وتم: نهی ابا المعتمر فهرموو وهه ژوورههه بۆ مائی براکهت، ووتی: چۆن بیتمه ژوورههه له کاتیکهدا مردنم چهشتوه، بهلکو هاتوم بۆ نهوهی بهجوانی پێتان بلێم که خودای گهوره چی لیکردم، بزانه کهوا منی گێرا به له نزیکهکانی خۆی^(٧٥).

(٧٢) المنامات: ژماره (٣٠).

(٧٣) سهراوهی پێشوو: ژماره (٣٢).

(٧٤) سهراوهی پێشوو: ژماره (٣٧).

(٧٥) سهراوهی پێشوو: ژماره (٣٨).

٩٥ ح لِلإِن قِيمُ الْجُوزَةِ

کاتیک محمد بن سیرین مرد ھاوړیکانی زۆر خهفته بار بوون بۆی جا له خه و بینیان له حاله تیکي باش دابوو، ووتی: نهی براکه م، من تۆم بیني زۆر دلخۆش بووم نه م حاله ته باشیه ت له چی دایه؟ ووتی: سهرووی من به خه فتا پله بهرز بووه وه، ووتم: به لکو نیتمه تۆمان بیني له وه باشت بوویت؟ ووتی: نه مه به دريژایی خه م و خه فته که ی بوو^(٧٦).

ابن عینیه ووتی: سفیان الشوریم له خه ودا بیني، جا ووتم: وه سیه ت و پتنامیم بکه، ووتی: خۆت له زانست و معرفیه تی خه لک که متر بزانه^(٧٧).

ههروه ها عمار کوړی سیف ده لیت: الحسن کوړی صالحم له خه ودا بیني، پتیم ووت: زۆر به هیوا بووم به گه یشتنت چیت لایه پتمان بلی. ووتی: مژده ت ده ده می هیچ شتیکم نه بیسیوه چاکتریبت له گومان چاکي خه وای گه وه^(٧٨).

کاتیک ضیغم کوړی العابد مرد هه ندیک له ھاوړیکانی له خه ودا بینیان، ووتی: نایا سه لاوات له سه ر من نه دا؟ ووتی: کاتیک بیرم که وته وه تۆ بهرز بوویت، جا ووتی: نه گه ر سه لاوات له سه ر من بدابا سوودم بۆ تۆ ده بوو^(٧٩).

ههروه ها کاتیک رابعه مرد نافره تیکي ھاوړی له خه ویدا بیني که و له سه ریدا بهرگیکی دره وشاوه و تارایه ک له سوندسی له بهرا بوو، به جبهیه ک کفن کرابوو تارایه کی ناوړیشمی پتوه بوو، جا پتی ووت: چیت کردووه که و بهو جبهیه کفن کراوی و نه و تارا ناوړیشمه ت به سه ره وه یه؟ ووتی: سویند به خوا نه و له بهر منی داکه ندو گۆری به وه ی که و ده بیني له بهرمدایه، و بهو کفنه دایپۆشیم، و مۆری له سه ردا، وه بهرز کرامه وه له بهرزایسه کان بۆ ته و اوکردنی چاکه کانم تا پۆری قیامه ت، ووتی: پتیم ووت: له بهر نه مه یه له پۆژه کانی سه ر دونیا کارت ده کرد؟ جا

(٧٦) النامات: ژماره (٤٠).

(٧٧) النامات: ژماره (٤٤)، وه شرح الصدور: ٣٦٨.

(٧٨) النامات: ژماره (٤٨).

(٧٩) النامات: ژماره (٥٠).

٩٥ ح لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

ووتی: نهی نه مه بهس نیه کاتیک کهرامهت و به خشندهیی خوای گه وره م ده دیت بۆ پیاوه چاکه کانی؟ ئینجا پیم ووت: نهی عبدهی کچی اُبی کلاب چی به سهر هات؟ ووتی: نهی هاوار نهی هاوار سویند به خوا نهو پیتش نیمه کهوت بۆ پلهو پایه بهرزه کان، ووتی: ووتم: جا به چی؟ له گه ل نهو ههش له ناو خه لکیدا لهو خوا په رستهر هه بوو؟ ووتی: نهو زۆر بیرى له دنیا نه ده کرده وه به وهی به یانی ده کاته وه یاخود ئیواره ده کاته وه، جا ووتم: نهی اُبو مالک واته ضیغم چی کردو وه؟ ووتی: هه رکاتی بیه ویت سه ردانى خودای گه وره و میهره بان ده کات، ووتی: ووتم: نهی بشر کورپی منصور چی کرده وه؟ ووتی: به خ به خ خودای گه وره به سه ریدا پژاند بهرز بووه وه بۆ نهو شوینه ی نهو به هیوا بوو بۆی. ووتی: ووتم: نامۆژگاریم بکه به کاریک له خودای گه وره نزیک بیه وه، ووتی: پنیوسته زۆر یادی خودا بکهیت بیگومان له ناو گۆره کهت ئاسوده ده بیت^(٨٠).

کاتیک عبدالعزیز کورپی سلیمان العابد مرد هه ندیک له هاو پێکانی بینیان پۆشاکێکی سه وزی له بهردا بوو، و له سه ر سه ری تاجیکى مرواری هه بوو، جا ووتی: له دووری ئیمه چۆن بوویت و تامی مردن چۆن بوو؟ کاروباره کانت چۆن بینى لهو؟ ووتی: ده رباره ی مردن نهو پرسیار مه که له تونده ی ئیش و ئازاری و خه مو خه فته ی ته نها نهو که سه ی خوای گه وره په حمى پیتیکات و نهو هه موو عه یب و تاوانیکى له ئیمه شارده وه، نه گه ر به چاکه و به زه یی نهو نه بوایه پیتی نه ده گه یشتین^(٨١).

هه روه ها صالح کورپی بشر ووتی: کاتیک عطاء السّلمی مرد له خه ومدا بینیم، ووتم: نهی باوکی محمد، ئایا تو له کۆمه له ی مردوان نیت؟ ووتی: به ئی، ووتم: نهی پاش مردن چۆن بوویت لهو؟ ووتی: سویند به خوا له ناو خه یرو چاکه یه کی زۆر دام،

(٨٠) النامات: ژماره (٥١)، ده سه ری: صفة الصفوة: ٤ / ٢٩ بکه.

(٨١) النامات: ژماره (٥٣).

٩٥ ح لِلإِن قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

و خودای گه‌وره به‌خشنده و لی‌خو‌ش‌بروه، و وتم: سویند به‌خوا تو له دونیادا زۆر خه‌مبارو دلت‌ه‌نگ بویت، ئینجا زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی هات و ووتی: سویند به‌خوا پاداشته‌که‌ی دامه‌وه به‌شادمانیه‌کی درێژو خو‌شیه‌کی به‌رده‌وام، و وتم: نه‌ی تو له‌چ پله‌و پایه‌یه‌ک دایت؟ ووتی: ﴿مَعَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ وَالصِّدِّيقِينَ وَالشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ وَحَسُنَ أُولَٰئِكَ رَفِيقًا﴾ {النساء: ۶۹} ^(۸۲). واته: (له‌گه‌ل نه‌و که‌سانه‌ داین له‌ (به‌هه‌شتی به‌ریندا) که‌خوا نازو نیعمه‌تی به‌سه‌ردا پ‌ژاندوه له‌ پی‌غه‌مبه‌ران و راست‌گ‌ویان و شه‌هیدان و پیاو‌چاکان، نای که‌ نه‌وانه‌ هاوه‌ل و هاو‌پ‌ری و هاوده‌می‌کی چاک و بی‌وینه‌ن).

هه‌روه‌ها کاتی‌ک عاصم‌المجدری مرد یه‌کی‌ک له‌خزمه‌کانی له‌خه‌ودا بینیان، جا ووتی: نایا تو نه‌مردووی؟ ووتی: به‌لێ، ووتی: جا تو له‌کو‌یت‌ست؟ ووتی: سویند به‌خوا من له‌می‌رگ‌یت‌کم له‌می‌رگه‌کانی به‌هه‌شت من و یه‌کی‌ک له‌هاو‌پ‌یکام، هه‌موو شه‌وانی هه‌ینی کۆده‌بینه‌وه و به‌یانیه‌که‌شی بۆ لای بکر کور‌ی عبدالله‌المزنی ده‌چین، هه‌والی ئیوه‌مان ده‌داتی، ووتی: و وتم: لاشه‌کانتان یاخود پ‌ۆحه‌کانتان؟ ووتی: نه‌ی هاوار لاشه‌کان له‌ناو‌چوون، به‌ل‌کو پ‌ۆحه‌کان به‌یه‌که‌تر ده‌گه‌ن ^(۸۳).

مرة‌الهمذانی نه‌وه‌نده‌سوجه‌ی بردبوو تاوه‌کو خو‌ل نی‌وجاوانی خوارد، جا کاتی‌ک مرد پیاو‌یک له‌خزمه‌کانی له‌خه‌ودا بینی، شو‌ینی سوجه‌که‌ی هه‌روه‌ک نه‌ستیره‌یه‌کی دره‌وشاوه‌ و ابو، جا ووتی: نه‌م شو‌ینه‌واره‌چیه‌که‌وا من له‌نی‌و چاوانی تو ده‌بینم؟ ووتی: نه‌مه‌شو‌ینی سوجه‌که‌یه‌که‌وا خو‌ل خوارد و ویه‌تی به‌نوور دا‌پ‌وشراوه، ووتی: و وتم: نه‌ی پله‌و پایه‌ت چیه‌له‌دوا پ‌ۆژدا؟ ووتی: باشترین پله‌و پایه‌یه، مه‌نزله‌گایه‌که‌که‌وا که‌س لیتی نا‌گوا‌زری‌ته‌وه‌و نا‌شمرن ^(۸۴).

(۸۲) النامات: ژماره (۵۶)، وصفه الصفوة: ۳/ ۳۳۰.

(۸۳) نه‌م هه‌دیه‌ی به‌یشت‌ر با‌س‌کراوه.

(۸۴) النامات: ژماره (۶۵)، وصفه الصفوة: ۳/ ۳۴.

٩٥ ح لِلإِن قِيمَ الْجُوزِيَّةِ

ههروهه اُبو يعقوب القارى ده لَيت: له خهودا پياوځي گهنم پهنگي زور دريژم بيني و خه لکي به دواي ده که وتن، و وتم: نه مه کي يه؟ ووتيان: نه مه و هيسي قهره ني يه، جا منيش به دواي که وتم، و وتم: خوا په حمت پيښکات پښمايم بکه، پووي خوي له من گرژ کرد جا وتم: نه ي پښمايکار پښمايم بکه، نينجا پازي بوو پووي خوي دامې، ووتی: له کاتي خوشه ويستيدا ناره زووي په حمتي خوا بکه، وه له کاتي تاوانو ياخي بوونتدا ناگاداري توله سندنه وه ي به، هيچ کاتيک له پارانده وه لتي دامه بږه، پاشان پويشت و به جي ي هيشتم^(٨٥).

ههروهه ابن السَّامَك ده لَيت: مسعرم له خهودا بيني، و وتم: چ کارو کرده و هيهک باشتر ده بينيت؟ ووتی: دانيشتن له گهل نه وانه ي يادي خودا ده که ن^(٨٦).
الأجلح ده لَيت: سلمه ي کوري کهيلم له خهودا بيني و وتم: چ کارو کرده و هيهک باشتر ده بيني؟ ووتی: هه لسانه وه له شهودا^(٨٧).

ههروهه اُبو بکر کوري اُبي مريم ده لَيت: له پاش مردنيدا وفاء کوري بشرم بيني، و وتم: نه ي وه فا چيت کرد؟ ووتی: پاش هه موو تيکوژشان و ماندو و بوونيک پزگارم بوو، و وتم: جا چ کارو کرده و هيه کتان باشتر بينيووه؟ ووتی: گريان له ترسي خوداي عز وجل^(٨٨).

الليث کوري سعد: له موسي کوري وردان، کهوا نهو عبدالله ي کوري اُبي حبيبه ي بينيووه له پاش مردنيدا، جا ووتی: چاکه و خراپه کانم پي نيشان درا، له چاکه کانم دا بينيم هه نديک ده نکه هه نارم له سمر زهوي هه لگرته وه و خواردم، و له خراپه کانيشم دا بينيم دوو هيل له ناريشم له مه نديله که مدا هه بوو^(٨٩).

(٨٥) النامات: ژماره (٦٦).

(٨٦) النامات: ژماره (٦٩).

(٨٧) النامات: ژماره (٧٠).

(٨٨) النامات: ژماره (٧١).

(٨٩) النامات: ژماره (٧٥).

٩٥ ح - لِّلإِثْنِ قِيَمٌ الْجَوْزِيَّةُ

ههروه ها سنید کوری داود ووتی: کوری براکهم جویرییهی کوری أسماء بژی گپرامهوه ووتی: نیمه له عهبادان بووین، گه نچیک له دانیشتوانی کوفه هاته لامان کهوا خوابه رست دیار بسو، له پۆژیکسی زۆر گهرمدا مرد، ووتم: خۆمان فیتنک ده کهینهوه پاشان کهل و په له کانی پتیک ده خهین، جا نووستم بینیم ههروه که له گۆرستاندام، وه که گومه تیککی گهوههر وابوو له جوانیان ده بریقایهوه، و منیش وا ته ماشای ده کهم کاتیک درزی تیکهوت، له ناویدا که نیهیه کی تیاوو جوانی وه کو نوم نه بینیهوه، هاته لای من ووتی: سویند به خوا نهی باوکی عمر، لیمافی بهند مه که تاوه کو نیوه پۆ، ووتی: له ترسان به ناگا هاتمهوه نینجا چووم کهل و په لی تهرمه کهم پتیکهخت، و لهو شوینهی گومه ته کهم بینی گۆرپیکم بۆ هه لکه نهند، جا ههر لهویم به خاک سپارد^(٩٠).

عبدالملك کوری یعلی الیللی ووتی: عامر کوری عبدقیسم له خهودا بینی، ووتم: چ کارو کرده ویه کهت باشتر بینی؟ ووتی: هیچم ناوێت پرووه پرووی خودای گهوره بکه مهوه^(٩١).

یزید کوری هارون ووتی: أبا العلاء أيوب کوری مسکینم له خهودا بینی، ووتم: نایا خودای گهوره چی لیکردی؟ ووتی: لیم خۆش بوو. ووتم: به چی؟ ووتی: به نوێژو پۆژوو، ووتم: نایا منصور کوری زازانت بینی؟ ووتی: ههیهات کۆشکی نهومان له دوورهوه بینی^(٩٢).

یزید کوری نعامة ووتی: جارية به تاعوونیککی کوشنده له ناو چوو، جا باوکی له خهودا پیتی گهیشته، پیتی ووت: نهی کچه کهم، ههوالی پۆژی دوایم بدهری، ووتی: نهی باوکه گیان، به سهر کارو باریککی مه زندا تپه پرین ده زانین به لām ناتوانین کار

(٩٠) النامات: ژماره (٧٧).

(٩١) النامات: ژماره (٨٠).

(٩٢) النامات: ژماره (٨٢).

٩٥ ح للإبن قيم الجوزية

بكهين، وه نثوه ده توانن كار بكن به لام نازانن، سوتند به خوا، ته سبيحاتك يان دوو ته سبيحات ياخود كرتوشيك يان دوو كرتوش له لاپرهه كاره كانم بزمان خوشه ويستره له دونياو نه وهى تيايه تى^(٩٣).

كثير بن مرة ووتى: له خهوما بينيم وه كه نه وهى چوومه ناو پلهو پايه يه كى بهرز له بهه شتدا و تيدا ده سورامه وه سهرم لتي سورده ما، و له لايه كى مزگه وته كه نافره تايم بينى، چوومه لايان سه لامم ليكردن، پاشان ووتم: شه پلهو پايه يه تان به چى ده سكهوت؟ ووتيان: به سوجه و ته كبير كردن^(٩٤).

مزاحم مولى عمر كورى عبدالعزيز ووتى: له فاطمى كچى عبدالملك خيترانى عمر كورى عبدالعزيز، ووتى: شه ويك عمر كورى عبدالعزيز ناگادار بو وه ووتى: خه ويكى زور سه رسامم بينى ووتى: ووتم: خوم به فيدات ده كه م، پيم بلتى، جا ووتى: تاوه كو به يانى ده كه مه وه هه والت پيناده م، ووتى: كاتيك به يانى داهات ده رچوو بؤ نويز كردن پاشان گه رايه وه بؤ دانيشته كه ي، ووتى: ته نهايى نهوم به هه زانى و چوومه لاي، ووتم: نهو خه ونه م بى بلتى كهوا بينيت، ووتى: له خه ودا بينيم بهرز كرامه وه بؤ خاكيكى سه وزو فراوان ده توت بهرمايكي سه وه، وه كوشكيكى سپى وه زيوى تيدا بو، ياخود وه شير وابوو، يه كيكي لهو كوشكه هاته دهره وه، به بهرترين دهنگى ووتى: كوا محمد كورى عبدالله كورى عبدالمطلب؟ كوا پينغه مبهرنى خوا^(٩٥)؟ بويه پينغه مبهر^(٩٦) پيشوازي ليكرد تاوه كو چوه ناو كوشكه كه. ووتى: پاشان يه كيكي ديكه له كوشكه كه هاته دهره وه، بانگى كرد كوا ابو بكرى الصديق؟ كوا ابى قحافة؟ جا ابو بكر پيشوازي ليكرد تاوه كو چوه ناو كوشكه كه. پاشان يه كيكي تر هاته دهره وه بانگى كرد كوا عمرى كورى خطاب؟ جا عمر پيشوازي ليكرد تاوه كو چوه ناو كوشكه كه. پاشان يه كيكي ديكه هاته

(٩٣) المنامات: ژماره (٨٦).

(٩٤) المنامات: ژماره (٩١).

٩٥ ح لِلْإِن قِيمُ الْجُزْءِ

دەرەو و بانگی کرد کوا عثمان کوری عفان؟ جا پیشوازی لیکرد تاوه کو چووه ناو کۆشکه که. پاشان یه کیکی دیکه هاته دەرەو و بانگی کرد کوا علی کوری اُبی طالب؟ جا پیشوازی لیکرد تاوه کو چووه ناو کۆشکه که. پاشان یه کیکی دیکه هاته دەرەو و بانگی کرد کوا عمر کوری عبدالعزیز؟ ووتی: عمر ووتی: جا ههستم تاوه کو چوومه ناو کۆشکه که. ووتی: به پالەپهستۆ چوومه لای پیغه مبهری خوا عليه السلام، و خه لکیکیش له دەر و بهری نهودا بوو، له دلی خۆمدا و وتم: له کوری دانیشم؟ نینجا له ته نیشتم عمر کوری خطاب دانیشتم، سهیرم کرد اُبو بکر له دهسته راستی پیغه مبهر عليه السلام دانیشتوه و له نیوان اُبو بکر پیاویک دانیشتوه، و وتم: نهو پیاوه کی یه له نیوان پیغه مبهری خودا و عليه السلام اُبو بکر دانیشتوه؟ ووتیان نه مه عیسی کوری مهربه مه گویم له بانگه ریک بوو بانگی کرد، له نیوان من و نیوان نهودا په رده یه کی نور هه بوو ووتی: نهی عمر کوری عبدالعزیز دهست بگره بهو ی تۆ له سهری و جیگرو سه قامگیر به بهو ی تۆ له سهری، پاشان وه که نهو ی مؤلّهت درام بۆ هاتنه دەر وه، لهو کۆشکه هاته دەر وه، ئاو پرم له دواوه دایه وه من عثمان کوری عفانم بینی دهیوت: سوپاس بۆ نهو خودایه ی کهوا سهری خستم، و علی کوری اُبی طالبم بینی له دەر وه ی کۆشکه که بوو دهیوت: سوپاس بۆ نهو خودایه ی کهوا له گونا هم خوش بوو ^(۹۵).

سعید کوری اُبو عروبه ووتی: عمری کوری عبدالعزیز گیرایه وه: پیغه مبهرم بینی عليه السلام، اُبو بکر و عمر له لای دانیشتیوون، سهلامم کرد، و دانیشتم، له و کاته ی دانیشتیووم علی و معاویه هاتنه ژووره کهو دەر گاکه له سهریان پیوه درا، وا منیش سهیر ده کهم، نهو خیراتر له من چووه دەر وه ووتی: سویند به خوی که عبه

(۹۵) للمعات: ژماره (۱۲۳).

٩٦ ح لِلإِبْنِ قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

کاره‌کمی به نه‌نجام گه‌یاند، و معاویه‌ش خیراتر له من هاته دهره‌وه ووتی: سویند به‌خوای که‌عبه لیم خو‌ش بوو^(۹۶).

هه‌روه‌ها حماد کوری هاشم ده‌لئت: پیاویک هاته لای عمری کوری عبدالعزیز ووتی: پیغه‌مبه‌ری خوام^(ع) له خه‌ودا بی‌نی، ابوبکریش له ده‌سته راستی، و عمریش له ده‌سته چه‌پی بوو، وه دوو پیاو ناکوکیان له نیواندا هه‌بوو لی‌ی نزی‌ک بوونه‌وه، تۆش له نیوان ده‌سته‌کانی دانیشتبوویت، جا پیتی فهرموویت: نه‌ی عمر نه‌گهر نیشت کرد، وه‌ک نه‌و دووانه کار بکه، وه‌ک نه‌بو‌یکرو عمر، جا عمر سویندی دا به‌خوا نایا نه‌و خه‌ونه‌ت دیووه؟ پیاوه‌که‌ش سویندی خوارد، عمریش ده‌ستی به‌گریان کرد.

عبدالرحمن کوری غنم ووتی: سی‌رۆژ دوا‌ی مردنی معاذ کوری جبلم بی‌نی له‌سه‌ر نه‌سپینکی ره‌ش و سپی، له دواوه‌ی نه‌و هه‌ندیک پیاوی سپی که‌ پۆشاک‌ی سه‌وزیان له‌به‌ردابوو نه‌وانیش سواری نه‌سپی ره‌ش و سپی بسوون، که‌وا نه‌و له‌پیشیاندا بوو، ده‌یووت: ﴿يَا لَيْتَ قَوْمِي يَعْلَمُونَ﴾ بِمَا غَفَرَ لِي رَّبِّي وَجَعَلَنِي مِنَ الْمُكْرَمِينَ ﴿یس: ۲۶-۲۷﴾ واته: (خۆزگه‌ قه‌ومه‌که‌م بیان‌زانی‌بایه‌ سه‌ره‌نه‌نجامی نی‌مان چۆنه‌و که‌وتوومه‌ته‌ ناو چ نازو‌نی‌عه‌تیکه‌وه* به‌هۆی نه‌وه‌وه که‌ په‌روه‌ردگارم لیم خو‌شبووه‌و خستمیه‌ ریزی ریز لی‌گیراوانه‌وه). پاشان ناو‌ری له‌ ده‌ستی راستی و چه‌پی دایه‌وه، ووتی: نه‌ی کوری واحه‌ نه‌ی کوری مظعون: ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي صَدَقَنَا وَعْدُهُ وَأَوْزَقَنَا الْأَرْضَ تَتْبَوًّا مِنَ الْجَنَّةِ حَيْثُ نَشَاءُ فَنِعْمَ أَجْرُ الْعَامِلِينَ﴾ {الزمر: ۷۴}. واته: (سو‌باس و ستایش بۆ نه‌و خوا‌یه‌ی، که‌ به‌لئینی خۆی بۆ‌مان برده‌ سه‌رو کردینی به‌خواه‌نی سه‌رزه‌می‌نی به‌هه‌شت و له‌هر شو‌یتیک و له‌هر جیه‌کدا بانه‌ویت سه‌ربه‌ستانه‌ ژیان ده‌به‌ینه‌ سه‌ر، نای چه‌نده‌ پادا‌شتی تی‌کۆشه‌ران و خه‌بات‌کاران چاک و پاک و به‌نرخه‌). پاشان ته‌وقه‌ی له‌گه‌ل‌مدا کرد و سه‌لامی لی‌کردم.

(۹۶) للنامات: ژماره، (۱۲۴).

٩٥ ح لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

ههروهه قبيعهى كورى عقبه ووتى: لهپاش مردنيدا سفيان الشوريم له خهودا بينى،
ووتى: نايا خوداى گهوره چى ليكردى؟ نينجا ووتى:

نَظَرْتُ إِلَى رَبِّي عَيَانًا فَقَالَ لِي *** هَنِيئًا رَضَايَ عَنْكَ يَا بَنَ سَعِيدٍ
فَقَدْ كُنْتَ قَوَامًا إِذَا اللَّيْلُ قَدْ دَجَا *** بَعْبِرَةِ مَحْزُونٍ وَقَلْبٍ عَمِيدٍ
فَدُونَكَ فَاحْزَنْ أَيَّ قَصْرِ تَرِيدُهُ *** وَزُرْنِي فَإِنِّي مِنْكَ غَيْرُ بَعِيدٍ

سفيان كورى عيینه ووتى: لهپاش مردنيدا سفيان الشوريم له خهودا بينى له
بههشتدا لهسر دارخورمايهك بۆ سر داريك دهفرى، و لهسر داريكهوه بۆ سر
دارخورمايهك، كهوا دهيووت: ﴿لِمِثْلِ هَذَا فَلْيَعْمَلِ الْعَامِلُونَ﴾ {الصفات: ٦١}
واته: (دهبا نا بۆ نهه بههشته، بۆ نهه كامه رانيه، بۆ نهه نازو نيعمه ته بى
سنووره، نهوانهى كه كارو كرده وهو كوشش دهكهن، با بۆ نهه دهستكه وتانه بيكهه)
جا پييان ووت: به چى چويه ناو بههشت؟ ووتى: به تۆبه كردن و خواپهرستى، به
تۆبه كردن و خواپهرستى، پييان ووت: نهى چيان له كورى عاصم كرد؟ ووتى:
نه مانينى ته نها وه كه نهستيرهيك نهبيت^(٩٧).

شعبهى كورى الحجاج و مسعر كورى كرام دوو هاوپرئى يه كتر بوون، ابو احمد
الترمذي ووتى: لهپاش مردنيان له خهوما بينيم ووتم: باوكى بسطام، خواى گهوره
چى ليكردى؟ ووتى: خواى گهوره پشتيوانم بوو وه سهري خستم بههوى نهوهى
هه موو كات ده مووت:

حَبَانِي إِلَهِي فِي الْجَنَانِ بِقَبَّةٍ *** لَهَا أَلْفُ بَابٍ مِنْ لُجَيْنٍ وَجَوْهَرًا
وَقَالَ لِي الرَّحْمَنُ: يَا شَعْبَةَ الَّذِي *** تَبَحَّرَ فِي جَمْعِ الْعُلُومِ فَأَكْثَرًا
تَنْعَمُ بِقُرْبِي إِنَّنِي عَنْكَ ذُو رِضَا *** وَعَنْ عَبْدِ الْقَوَامِ فِي اللَّيْلِ مَسْعَرًا
كَفَى مَسْعَرًا عَزًّا بَأَنَّ سِيزُورُنِي *** وَأَكْشَفَ عَنْ وَجْهِهِ الْكَرِيمِ لِيَنْظُرًا
وَهَذَا فَعَلِي لِي بِالَّذِينَ تَنْسَكُوا *** وَلَمْ يَأْلَفُوا فِي سَالِفِ الدَّهْرِ مَنْكَرًا

(٩٧) المنامات: زماره (٢٧٥).

٩٩ ح لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

أحمد كوري محمد اللبدی ووتی: أحمد كوري حنبل له خهودا بینی، ووتم: نهی باوکی عبدالله، خودای گهوره چی لیکردی؟ ووتی: لیم خۆشبوو، پاشان ووتی: نهی أحمد: تۆ شهست قامجیت لیدام؟ ووتی: بهلێ به خودا، ووتی: نههه پرووی من بوو لیم گرژ ده کردی جا سهیریم ده کرد،

أبو بكر أحمد كوري محمد كوري الحجاج ووتی: پیاوێك له بنه مالهێ طرسوس بوێ گێرامهوه ووتی: داوام کرد له خودای گهوره نههلی گۆرستان له خهودا بیینم تاوه کو پرسیاریان لیبیکهم دهبارهی أحمد كوري حنبل کهوا خوای گهوره چی لیکردوه؟ پاش ده سال له خهودا بینیم وهکو نهوهی نههلی گۆرستان له سههه گۆرهکانیان وهستان، نهوان دهست پیشخهریان کرد له قسه کردن، جا ووتیان: نههه چیه نهوهنده له خودای گهوره داوا دهکهیت نيمه له خهودا بیینیت، پرسیارمان لی بکهیت دهبارهی پیاوێك کهوا هیشتا دانه بهزیوه لهو کاتهی له نیهو جیا بۆتهوه فریشته پازاندویهتهوه و نارایشتی کردوه له ژێر درهختی طوبی، أبو محمد عبدالحق ووتی: نههه قسهی نههلی گۆرستان ههوالیکه له بارهی مهزنی پلهو پایهی احمدی کوری حنبل و بهرزی جیگاکی و گهورهیی مهترلگاکی، و نهیان توانیوه به تهواوی وهسفی حالی نهو بکهن، دهبارهی نهوهی که نهو له چ حالهتیکدایه تهنها بهو مانایه نهبیئت.

أبو جعفر السقاء که هاورپیی بشر كوري الحارث بوو ووتی: بشر الحافی وه معروف الکرخیم بینی که نهوان دههاتن، جا ووتم: نیهو له کوین؟ ووتیان: له بهههشتی فیردهوسین، سهردانی موسای (کلیم الله) مان کرد.

عاصم الجزری ووتی: له خهودا بینیم به بشر كوري الحارث گهیشتم، ووتم: تۆ له کوینت نهی باوکی نصر؟ ووتی: له شوینته هههه بهرزه کاتم، ووتم: نهی احمدی کوری حنبل چی لی هاتوه؟ ووتی: کاتژمێریک به جیم هیشت له گهڵ عبدالوهاب السوراق کهوا له نیتوان دهستهکانو بهزهیی خودای میهره بان دهیاغواردو دهیاغواردوه، پیم

٩٥ ح لِلْإِن قِيمُ الْجُزْئِ

ووت: ئەي تۆ؟ ووتی: من زۆر ئارەزووم لە خواردنەكە نەبوو، تەنھا حەزم كرد سەیری بكەم.

أبو جعفر السقاء ووتی: لەپاش مردنیدا بشر كۆری الحارثم لە خەودا بینی، ووتم: ئەي باوكی نصر، خودای گەوره چی لێكردی؟ ووتی: بەزەیی بەمندا هاتەوهو ڕەحمی پێكردم، و پێی ووتم: ئەي بشر، ئەگەر لە دنیا یەك سوجدەت بۆ من بێرەبا لەسەر پشكۆیەك ناگر و سێاسگوزاریت ئەنجام نەدا با ئەوا بەندایەتی تۆم نەدەخستە ناو دڵو دەروونتەوه، و نیوەی بەهەشتی بۆ ناشكرا كردم جا بۆ هەر شوێنێك بمەوی دەچم. و بەلێنی پێدام لەو كەسانە خۆشبیست ئەوانەي بە دواي تەرمەكەم كەوتن، جا ووتم: ئەي أبو نصر التمار چی لێهات؟ ووتی: ئەو لەسەر ووی خەلكەوهیە بەهزی ئەو سەبرو ئارامیەي تووشی ببوو لە كارەسات و هەژاریەكەي.

عبدالحق دهلّیت: خۆزگەي بەو ووتەيەي دەخواست: نیوەي بەهەشت نیوەي نیعمەتەكەيەتی، چونكە نیعمەتەكەي دوو نیوەيە، نیوەي گیسانی یە و نیوەي جەستەي یە جا یەكەم جار بە گیان لەزەت دەكەن، ئەگەر گیانەكان وویستیان بۆ جەستەكەش بچیت ئەوكاتە نیعمەت و لەزەتی جەستەي زیاد دەكریت بۆ گیانەكە، وە هەندێكی تر دهلّین: نیعمەت و لەزەتی بەهەشت پلەو پایەيەكە لەسەر كارو زانست، و شانسی مرۆڤ لە كاردا باشترو دلسۆزترە لە شانسهكەي لە زانستدا، خودای گەورهش زاناترە.

یەكێك لە پیاوچاكان دهلّین: أبا بكر الشبلیم لە خەودا بینی، وەك ئەوه بیست دانیشتبێت لە كۆپی الرصافة لەو شوێنەي كەوا لیتی دادەنیشیت، جا هات پێشوازم لێكرد كەوا جل و بەرگیكی چاكی لەبەردابوو، هەستام چوومه لای، و سەلامم لێی كرد، و لەلای دانیشتم، پێم ووت: كێ نزیكترین هاوڕێتە بۆ تۆ؟ ووتی: ئەوانەي شیوه زارو گەفت و گۆیان تەنھا بۆ یادكردنەوي خودای گەورهو میهرەبانە،

٩٥ ح لِلإِبنِ قِيَمُ الْجُوزِيَّةِ

و نهوانه‌ی راوه‌ستاوو چه‌سپاون به مافی خودا، و نهوانه‌ی په‌له‌و ده‌ستپیشخه‌ری ده‌کهن له‌ پازی بوونی خودای مه‌زنو دلۆفان.

أبو عبدالرحمن الساحلي ووتی: له‌پاش مردنیدا میسه‌ری کوری سلیمم له‌ خه‌ودا بینی، پیتم ووت: دووریت درێژه‌ی کیشا، ووتی: سه‌فه‌ره‌که‌ دوورو درێژه‌، پیتم ووت: نایا تۆ چیت پیشکه‌شی نه‌و کرد؟ ووتی: نه‌رمو نیانی، چونکه‌ نيمه‌ هه‌موو کات فه‌توامان ده‌کرد به‌ نه‌رمو نیانی، جا و وتم: نایا چ فه‌رمانیکم پی ده‌که‌یت؟ ووتی: به‌دوای پیاوه‌ گه‌وره‌کان بکه‌وه، و هاوړنسه‌تی پیاوچاکان بکه‌ نه‌مانه‌ له‌ ناگر ده‌تپاریزن، و له‌ خودای گه‌وره‌ش نزیکت ده‌خاته‌وه.

أبو جعفر الضرير ده‌لێت: له‌پاش مردنیدا زاذانم له‌ خه‌ودا بینی، پیتم ووت: خودای گه‌وره‌ چی لی کردی؟ ده‌ستی پینکردو ووتی:

لَوْ رَأَيْتَ الْحَسَانَ فِي الْخَلْدِ حَوْلِي *** وَأَكَاوَيْبَ مَعَهَا لِلْشَّرَابِ
يَتَرَقَّمَنَّ بِالْكِتَابِ جَمِيعاً *** يَتَمَشَّيْنَ مُسْبِلَاتِ الثِّيَابِ^(٩٨).

هه‌ندی له‌ هاوړنیانی ابن جریح ده‌لێت: له‌ خه‌وما بینیم هاته‌ نه‌و گۆرستانه‌ی که‌ له‌ مه‌که‌دایه‌، بینیم له‌سه‌ر هه‌مرویان شتیک وه‌ک چادرو خیه‌وت وایه‌، گۆرپیکم بینی خیه‌وت و چادریک و په‌رده‌یه‌کی به‌سه‌ره‌وه‌ بوو، نینجا بو لای چووم تاوه‌کو چوومه‌ ژووره‌وه‌، سه‌لامم لێی کرد، که‌وا نه‌و مسلم کوری خالد الزنجی بوو، سه‌لامم لێی کردو پیتم ووت: نه‌ی باوکی خالد، هۆی چیه‌ نه‌م گۆرانه‌ چادرو خیه‌وتیان به‌سه‌ره‌وه‌یه‌، و گۆره‌که‌ی تۆ چادرو خیه‌وت و په‌رده‌شی به‌سه‌ره‌وه‌یه‌؟ نه‌و ووتی: من زۆر به‌رۆژوو ده‌بووم، و وتم: نه‌ی گۆری ابن جریح له‌ کوی یه‌، شوینه‌که‌شی له‌ کوی یه‌؟ بیگومان پیشت له‌لای داده‌نیشتم، و من سه‌ز ده‌که‌م سه‌لامی لی بکه‌م، جا به‌ده‌ستی نیشاره‌تی داو ووتی: هه‌یه‌ات و په‌نجه‌ی شاده

(٩٨) النامات: ژماره‌ (١٤٦).

٩٥ ح لِلإِبْنِ قِيَمُ الْجُوزِيَّةِ

نوڙي سوڙاندهوه، گوري ابن جريح له کوي؟ نهو بهرز کرايموه يو شويته هره بهرزه کان.

حماد کوري سلمه له خهردا يه کيک له هاورپياني بيني، پتي ووت: خدای گهوره چي ليکړدی؟ ووتی: پتي ووتم: له دونيادا زور ماندوو بوون و په نجت کيشا، جا نه مړو زور پشوو هسانه ووت ده دهنی ماندووت ده حسيته وه.

نهمه باسيکی زور دوورو دريژه، نه گهر پيگات به خوت نهدا به باوه پيکړدنې و ووت: نهمه خهونه، جا نهمه بي تاوان نابيت و هيوادارم هاورپيه کی ياخود خزميکی يان يه کيکی دیکه بينيت، هه والي پيدات که بهو فرمانه نازانيت تهنه خاوهني خهونه که نه بيت، ياخود پتي بلت به پاره پولیک کهوا شاردوويه تيه وه يان ناگاداري بکاته وه له رووداويک کهوا رووده دات، يان شهرو ناخوشيه کی به کاريک هميه وه دهلين رووده دات، ياخود پتي بلت که نهو يان هندیک له بنه ماله کهي ده مريت و رووده دات کهوا هه واليشيان پيداوه، ياخود هه والي بدهري به هرزاني يان به گراني و بي باراني يان به دوژمن ياخود به کاره سات و هه والي دلته زين ياخود نه خوشي ياخود به مبه ست و نامانچيک بوی که نه مانهش روويانداوه و هه واليشيان پيداوه، وه راستيه کهي له مدها هه ژمار ناکريت تهنه خوی گهوره نه بيت، و خه لکيش هه موی تييدا به شدارن، و نيمه و خه لکانی دیکهش نهم کاره سهر سور هينه رانه يان بينيووه.

نهمهش هه لده و هه شپته وه و به تال ده بيته وه هه رکه سيک بلت: نهمانه هه موی زانست و بيروپان له دروندا له خاوه نه کهي به ديار ده که ویت له کاتي پچرانی خودی خوی له سهرقالي و ماندوو بوونی جهسته يی له خهردا، نهمهش بابه تيکی ناره و او نه گونجاوه، چونکه ده روون هيچ کاتيک زانباری له سهر نهمه نيه کهوا مردوو هه والي ده داتي، و هر به بريشي دا ناچيت، وه هيچ نيشانه يه کی له سهردا به ديار ناکه ویت، نيمهش تينکاری نهم کاره ناکه ين کهوا رووده دات.

خەونیش لەسە سىّ جۆر دەوەستیت: خەون لەلایەن خواوە، و خەون لەلایەن شەیتانەو، و خەونیش لەگەڵ ناخاوتنى دەرووندا^(۹۹).

و خەونى راستیش چەند بەشیكە، لەوانە ئیلھام و سرووشتیکە خودای پاك و بێگەرد دەیکە یەنیتە دلى بەندەى خۆى، و ئەمەش گەش و گۆیەكە خودای عز و جل قسەى بە بەندەكەى دەكات لە خەودا، هەر وەك عبادەى كۆپى الصامت و خەلكى دیکەش وایان ووتوو. لەوانە نموونەیکە بۆی كە خاوەن خەونەكە دەبیتە بریکارى وە لەوانە بەیەكگەیشتنى پۆحى نووستوو بە پۆحەكانى مردوو لە بنەمالەو خزم و هاوڕێكانى كەوا پێشتر باسەن كەرد. وە لەوانە بەرز كەردنەوێ پۆحەكەى بۆ لای خودای پاك و بێگەرد و قسە كەردن بۆى. وە لەوانە چوونە ژوورەوێ پۆحەكەى بۆ بەهەشت و پیشاندان و سەیركەردنى...، جا بەیەكگەیشتنى پۆحى زیندوو مردووێكان جۆرێكە لە جۆرەكانى خەونى راست و دروست كەوا لەلای خەلك بوونى هەیه كە لە پەگەزى هەست پێكراوانە.

ئەمەش بابەتێكە خەلكى تێیدا شەژاوو شیاوێ تێیدا ئەوێ دەلیت: كەوا زانستەكان هەموو نادیارو شاراوێهە لە دەرووندا، بەلكو سەرقاڵ بوونیهتى بە جیهانى هەست كەردن كەوا قەدەغەى دەكات لە خۆیندەوێ پێداچوونەوێ، جا ئەگەر تەرخانى كەرد بە خەو ئەوا بە گۆیەرى ئامادە بوونى خۆى دەیبینی، بەلام ئەگەر خۆى تەرخان كەرد بە مردن بە تەواوەتى ئەو زانست و زانیاریەكەى لەوێ تەواو دەكات. و ئەمەش پەواو ناپەواى تێدایەو هەموو بەرپەرچ نادریتەو، و هەمووى وەرناگیریت،

هەر كەسێك دەلیت: ئەو خەوانە زانستێكە خودای گەورە هەر لە سەرەتاوە بەبێ هیچ هۆكارێك نووساندوویهتى لە دەرووندا، وە ئەم ناخاوتنە هۆكارەكانو

٩٩ ح لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

ياسا بههيزه كان به ناپه سند ده زانیت، نهم ناخاوتنهش پیچه وانده له گهل شهرع و عهقل و په وشته زکماکه کان.

نوهی ده لیت: خهون تنهها غورنه یه که خودای گه وره به نمونه ده یه یتته وه بۆ بنده کان به گویره ی ناماده بوونی به هژگری و گویراپه لی له سهر دهستی خاوهن خهونه کان، جاریک ده یتته نمونه هینانه وه، جاریکیش نوهی خود بینویه تی له خودا هاوشیویه له گهل شیوه ی زانسته که ناسراوه.

نهمهش نزیکترین له دوو ناخاوتنه ی پیتشو، به لام خهون گهلر نیه له سهریدا، به لکو نهمه هژکاریکی دیکه ی هیه که وا له به یه ککه یشتنی رۆحه کان و هه وال پیدانی هه ندیک بۆ هه ندیکه دیکه پیتشر باسکرا، و له به یه ککه یشتنی خاوه نه که که وا دل و تیگه یشتندایه، وه له باره ی دیتنی رۆحه که بۆ شته کان سرپینه وه یه به بی هژکار.

ههروه ها أبو عبدالله ی کورپی منده الحافظ له په رتووی (النفیس والروح) باسیکردوه، له حه دیسی محمد کورپی حمید ده لیت: عبدالرحمن کورپی مغراء الدوسی بۆ نهمه ی گپراپه وه، نهمهش له الأزهر کورپی عبدالله الأزدي، له محمد کورپی عجلان، نهمهش له سالم کورپی عبدالله، نهمهش له باوکیه وه ووتی: عمری کورپی خطاب به علی کورپی أبی طالب گه یشت و پیتی ووت: نهی باوکی الحسن، له وانیه شهید بکری و لیمان وون بیت، و له وانیه شهید بکریم لیتان وون بم، سئ شت هیه پرسیارت لیده که م له تزه یه نایا زانیاریت لیانیه وه هیه؟ علی کورپی أبی طالب ووتی: نه مانه چین؟ نینجا ووتی: پیاویک پیاویکی خۆش ده ویت که هیچ خیر و چاکه یه کی لی نه بینویه، و پیاویک رقی له پیاویک ده یتته وه که هیچ شهرو به لایه کی لی نه بینویه، جا علی ووتی: به لی، گویم له پیغه مبهری خوا بوو ﷺ ده یه رموو: (إِنَّ الْأَرْوَاحَ جُنُودَ مُجَنَّدَةٍ تَلْتَقِي فِي الْمَوَاءِ فَتَشَامُ، فَمَا تَعَارَفَ مِنْهَا أَتَلَفَ، وَمَا تَنَافَرَ مِنْهَا اخْتَلَفَ). واته: (رۆحه کان وهک سهر باز وان له ناساندا

٩٥ ح لِلإِن قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

دهگن به يه کترو يه کترو بۆن دهگن، جا نهوهی ئيماندار بێت و يه کترو بناسیت هۆگری دهبيت، وه نهوهی رقی لی بېتهوه لیی لادهات).

جا عمر (ع) ووتی: نهوه يهك، عمر (ع) ووتی: وه پياويك ووتاريك دهگيرپتهوه نهگه لهبيري چووهوه، لهناو ئيمهدا ههيه نهوهی باسی كردوو لهبيري چووهتهوه، ووتی: بهلێ، گویم له پېغه مبهري خوا بوو (ع) دهيفه رموو: (مَا فِي الْقُلُوبِ قَلْبَ إِلَّا وَلَهُ سَحَابَةٌ كَسَحَابَةِ الْقَمَرِ بَيْنَا الْقَمَرِ مَضِيءٌ إِذْ تَجَلَّتْ سَحَابَةٌ فَأُظْلِمَ إِذَا تَجَلَّتْ فَأُضَاءَ وَبَيْنَا الْقَلْبَ يَتَحَدَّثُ إِذْ تَجَلَّتْ سَحَابَةٌ فَتَنَسَّى إِذْ تَجَلَّتْ عَنْهُ فَيَذْكُرُ). واته: (ههچ دئيك نيه ئيللا ههوري ههيه وه ههوري مانگ، دهبينيت مانگ پرووناكه ههركاتيك ههوره كه مانگی داپزشي نهوا تاريك دهبيت نهگه ر لسی لادا پرووناك دهبيتتهوه، دلش وايه نهگه ههور دايپوشيت يادی خوات لهبير دهچيتتهوه نهگه ر لسی لادات يادی خوات بير ديتتهوه).

عمر (ع) ووتی: نهوه دوو، ووتی: پياويك خهونيك دهبينی، ههيه باوهري پسی دهكریت، وه هشیانه باوهري پیناكریت؟ جا علی (ع) ووتی: بهلێ، گویم له پېغه مبهري خوا بوو (ع) دهيفه رموو: (مَا مِنْ عَبْدٍ يَنَامُ يَمْتَلِيءُ نَوْمًا إِلَّا عَرَجَ بِرُوحِهِ إِلَى الْعَرْشِ، فَالَّذِي لَا يَسْتَيْقِظُ دُونَ الْعَرْشِ فَتِلْكَ الرُّؤْيَا الَّتِي تَصَدَّقُ، وَالَّذِي يَسْتَيْقِظُ دُونَ الْعَرْشِ فَهِيَ الَّتِي تَكْذِبُ). واته: (ههه بهندهيهك له خهونيكي قوولدا بنوويت نهگه ر پوچه كهی گهيشته عهersh و لهه خهوهدا خهبهري نهپزه بزانه خهونهكه راسته، بهلام نهوهی خهبهري دهبيتتهوه پيش نهوهی پوچه كهی بگاته عهersh بزانه خهونهكهی درۆيه)

جا عمر (ع) ووتی: نهوه نهو سی شتهيه كه من داوام دهكرد، سوپاس و ستایش بۆ نهو خودايهی كهوا راستيهكاهم دهست كهوت لهپيش مردندا^(١٠٠).

٩٥ ح لِلإِن قِيمُ الْحُورِيَّةِ

بقیهی کوری الولید^(۱۰۱) ووتی: صفوان کوری عمرو بزمانی گتیرایهوه، نهویش له سلیم کوری عامر الحصرمی ووتی: عمر کوری الخطاب ووتی: سهرم سورما بزو خهونی پیاویک کهوا شتیکی بینووه که نهو شتهی نههاتووه به بیریا، وهک نهوهی به دهستیسی گرتبی، و شتیکی بینووه کهوا نهو شت نهبووه، جا علی کوری ابی طالب ووتی: نهی نه میری نیمانداران، خودای گهوره دهه رمویت: ﴿اللَّهُ يَتَوَفَّى الْأَنفُسَ حِينَ مَوْتِهَا وَالَّتِي لَمْ تَمُتْ فِي مَنَامِهَا فَيُمْسِكُ الَّتِي قَضَىٰ عَلَيْهَا الْمَوْتَ وَيُرْسِلُ الْأُخْرَىٰ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى﴾ {الزمر: ۴۲}. واته: (ههه خوايه گیانهکان ده کیشت له کاتی مردنیاندا، ههروهه نهو گیانهش که نه مرد له خهوه کهیدا بزی ده نیریتهوه، جا نهو کهسهی که خوا بریاری مردنی دابیت روجه کهی ده گرتیهوه و ناگه ریتهوه بزو لاشه، نهو کهسهش که رژی تهواو نه بوویت ده نیریتهوه بزی تا کاتیکی دیاریکراو).

روجهکان بزو ناسمان بهرز ده کرتیهوه له خهوه کهیدا، جا نهوهی بینرا له ناسماندایه نهوه ههق و باوه رداره، نه گهر گه ریتدرانهوه بزو لاشهکانیان نهوا شهیتانهکان له ناسماندا تووشی ده بیت، و به درژی ده خاتهوه، نینجا نهوهی بینرا له شیهیه نهمه نارپه وایه، ووتی: عمر سهری سورما لهو قسهیهی علی (صه الله وجهه). إبسن منده ده لیت: نهو ههواله به ناویانگه له لایهن صفوان کوری عمرو و کهسانی دیکه، ابی الدرداء ریوایهتی کردوه.

الطبرانی باسدهکات و ده گرتیهوه: له هه دیسیکی علی کوری ابی طلحه کهوا عبدالله کوری عباس به عمر کوری الخطاب (صه) ووت: نهی نه میری نیمانداران، ههندی شت ههیه پرسارت لیده کهم، ووتی: نهوهی وویستت پرسیار بکه، ووتی: نهی نه میری نیمانداران پیاو له چی شتی به بیر دیتهوه، وه لهچی له بیر دهکات،

٩٩ ح لِلإِبنِ قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

و لهچی باوهر به خهون دهکات، لهچی به درؤی دهخاتهوه؟ عمر پیتی ووت: که لهسهر دلدا زولمییکی توند ههیه وهک هههور وایه مانگ داپوشیت، جا نهگهر دلی داپوشیت نهوا نادهمیزاد شتی لهبیر دهچیتتهوه، بهلام نهگهر دلی سافو لوس بیت نهوا نهوهی لهبیری چوه بهبیری دیتتهوه، بهلام خهون لهچی باوهر دهکریت و لهچی به درؤ دهخریتتهوه؟ خوی گهوره دهفرموویت: ﴿اللَّهُ يَتَوَفَّى الْأَنفُسَ حِينَ مَوْتِهَا وَالَّتِي لَمْ تَمُتْ فِي مَنَامِهَا﴾ (الزمر: ٤٢) واته: (ههر خواجه گیانهکان دهکیشیت لهکاتی مردنیاندا، ههروهها نهو گیانهش که نهمرد له خهوهکهیدا بؤی دهنیردیتتهوه). جا نهو پۆحهی بهرز کرایهوه بؤ لای فریشتهکانی ناسمان نهوا نهو خهونهیه کهوا باوهری پیتهکریت، و نهو پۆحهی که نهچوه لای فریشتهکانی ناسمان نهوا نهو خهونهیه که به درؤ دهخریتتهوه^(١٠٢).

ابن لهیعة ریوایهتی کردوه، له ابن عثمان کوری نعیم الرعینی، نهویش له أبی عثمان الأصبحی، نهویش له أبی الدرداء، ووتی: نهگهر مرؤؤ خهوت نهوا پۆحهکهی بهرز دهکریتهوه تاوهکو دهچیتته لای عهرش، جا نهگهر پاک و خاوین بیت نهوا مۆلتهی دهدریتی کرنۆش ببات، و نهگهر پیسو پۆخل بیت مۆلتهی نادریتی به کرنۆش بردن^(١٠٣).

جعفر کوری عون ریوایهتی کردوه، له ابراهیم الهجری، نهویش له أبی الأخص، له عبدالله کوری مسعود کهوا دهلیت: پۆحهکان وهک سهربازی بهزۆر گیراون بهیهکدهگهنو دهچنه ناو یهکتر ههروهک نهسپ لهشهردا دهچنه ناو یهکتر، نهوهی بیناسیت هوگری دهبیت و نهوهی نهیناسیت و رقی لیبت لی جیا دهبیتتهوه^(١٠٤).

(١٠٢) میزان الاعتدال: ٣ / ١٤٣.

(١٠٣) شرح الصدور: ٣٥٦.

(١٠٤) كشف الحفاء، العجلوني: ١ / ١٢١.

٩٥ ح لِلْإِنِّ قِيمَ الْجُورِيَّةِ

وه هيشتاش خه لکی کۆن و ئیستا ئەمه نازانن و نه یانینیوو، جمیل کورپی معمر
العذري ده ئیت:

أَضَلُّ نَهَارِي مُسْتَهَامًا وَكَلَّتَقِي *** مَعَ اللَّيْلِ رُوحِي فِي الْمَنَامِ وَرُوحَهَا

ووتریانه: پیاری نووستو خه لکی دیکه له زیندوان ده بینیت و قسه شی له گه لدا
ده کات، و نه گهر چی ماوه یه کی دووریش له نیاواندا هه بیت، له گه ل شه وهش نهم
دوو که سه هوشیارن و رۆحه که یان له جهسته یان جیا نه بۆته وه، جا چۆن رۆحه کانیان
پێک گه یشتن؟ ده ئین: ئەمه یان ده بیت غوونه یه ک بیت کهوا خه ون لیکده ره وه بۆ
که سی خه وتوو هیناویه تیه وه، یاخود گێرانه وه که خۆی له و که سه یه که خه ونه که ی
بینیوو کهوا خۆی بۆ بهری ده کات له خه وه که یدا ههروه ک حبیب کورپی اوس
ده ئیت:

سَقِيًّا لَطِيفِكَ مِنْ زُورٍ أَتَاكَ بِهِ *** حَدِيثُ نَفْسِكَ عَنْهُ وَهُوَ مَشْغُولٌ
بِیْگومان رۆحه کان بۆ یه کتر ده گوئین، و په یوه ندی یه کیکیان بهوی دیکه تووندترو
به هیتتر ده بیت، وه هه ریه که له وان هه ست به هاوڕێه تی هاوه له که ی ده کات، و
نه گهر هه ستی به یه کیکی دیکه نه کرد شهوا ده گه رته وه بۆ نه وه هه ستی له
نیاواندا هه یه، و خه لکیش نهم شته سه رسوهرینه رهیان بینیوو.

مه به ستیش له وه کهوا رۆحی زیندوو کهان به یه ک ده گهن ههروه ک رۆحی زیندوو
مردوو کهان به یه کتر ده گهن، هه ندیک له پیشینه کان ده ئین: رۆحه کان له ناسماندا به
یه کتر ده گهن، یه کتر ده ناسنه وه و گفت و گۆش له گه ل یه کتر ده کهن، جا فریشه ی
خه ون ده یگاتی به چاکه و خێر یاخود به خراپه و شهر، ده ئیت: نینجا خودای گه وه
فریشه یه ک ده کاته وه کیلی خه ونه که فیری ده کات و نیلهامی ده داتی به زانیاری
پیدانی هه موو نه فه ستیک له سه رچاوه ی گه وره یی و ناوونیشان و بیباریه که ی له دین و
دونیایه سروشت و په روه رده و په وشتی، و هیه چ شتیک له و ناچیت، وه هیه چ هه له ش

٩٥ ح لایین قیّم الجوزیّة

ناکات، جا کۆپیهک له زانستی پهنهانی و غهیبی خودای گهوره له قورنانی پرۆژدا دیت بۆ لای بهوهی کهوا تووشی نهو مرۆقه دهیّت له خێرو چاکه یاخود شهرو خراپه له دین و دنیاکهی، و نمونهو شیوهی وای بۆ دینیتسهوه به قهدهر ههلس و کهوت و داب و نهڕیتهکهی بیّت، جا جارێک مرۆدهی پێدهدات بهو چاکهی که دهیکات یاخود پێشکهشی دهکریت، و ناگاداری دهکاتهوه له گوناھێک که کردویهتی یاخود بۆ نهو گرنگه، و وریای دهکاتهوه له خراپهیهک که بیته هۆکارێک بۆ نهوهی پالی پێوه بنیّت بۆ کاری تاوان و کارهسات، و جگه له مهش خهون نیعمهتیکه خودای گهوره بۆ پهههت و چاکه و یادکردنهوهی خودا و زانیاری پێدان دهینیریت، و یهکێکه لهو رێگایانهی که رۆحهکان بهیهکتر دهگهیهنیت بۆ سهردانی یهکتر کردن و گفت و گو کردن، چههند کهس له رێگای نهو خهوانانهوه تهویهیان کردووه و رێگای چاکهیان گرتۆته بهرو پهشیمان بوونهتهوه و باوهریان ههتاوه به رۆژی دواپی، وه چهندهها کهس له رێگای خهوانهوه بوونهته خاوهنی سهروهت و سامان و گهههینهیان دۆزیوهتهوه کهوا شاردرابۆوه.

له پهتروکی (المجالسة)ی أبی بکر کوری مروان المالکی: له ابن قتیبه نهویش له أبی حاتم، وه له الأصمعي، نهویش له المعتمر کوری سلیمان، نهویش لهو کهسهی بۆی گیراوهتهوه، ووتی: جارێک دههروین بۆ گهشت، نیمه سی کهس بووین، جا یهکێک له نیمه خهوت، شتیکیان بینی وهک پروناکی و چرایهک وابوو له لوتی هاته دهروهوه چوه ناو نهشکهوتیکی نزیک لی، جا پروناکیهکه گهراپهوهوه چۆوه ناو لوتی، نینجا لهخه ههلساوه و دهو چاوی سهپهوه، ووتی: خهونیککی سهیرم دیت، لهو نهشکهوتهدا نهوهار نهوام دیت، جا چووینه ناو نهشکهوتهکه ههندیک سامان و پاشاوهمان دۆزیوه.

٩٥ ح لِلإِن قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

نهمهش عبدالمطلبه که له خهودا دهستیشانی زهمزه می کرد وه نهمه سامان و گه نجینه می دۆزیه وه کهوا لهوی بوو^(١٠٤).

وه نهمهش عمیر کوری وهب له خهودا هاتنه لای و پییان ووت: هه لسه برۆ نهمه شوینه وه شوینه له ماله که هه لیکه نه پاره و پولی باوکت ده دۆزیه وه، کهوا باوکی پاره و پوله کهی شار دبووه، که وه سیه تی پی نه کرد بوو، جا عمیر له خهودا هه لساو شوینه کهی هه لکه نه به و شیوهی نه مریان پیکرد بوو، ده هه زار درهم و نالتوو نیکی زۆری دۆزیه وه، نینجا بۆ سه رخستنی دینه کهی و باشکردنی گوزه رانی خو و بنه ماله کهی پاره یه کی زۆری سه رف کرد، و نهمهش نیسلامی برونی نهوی به دوا دا هات، یه کی که له کچه به جوو که کانی پیسووت: باوکه گیان، خودای نیمه باشر له هوبهل و عوزا نیمه به دینه کهی خو و خوش ویستوه، نه گهر نه و نه بایه نهم پاره و پولهی بۆ به جی نه ده هیشتی، که چی رۆژانیکی که میش نهوت په رستوه.

علی کوری أبی طالب القیروانی العابر ده لیت: نهم به سه رهاتهی عمیر و ده رهنانی پاره و پوله کهی له خهودا به سه یرترین شت داده نریت له لای نیمه، له و سه رده مهی نیمه داو له شاره کهی خۆمان له أبی محمد عبدالله البغان شیمان بینی کهوا پیاو نیکی چاک و به ناوبانگ بوو به خهونی مردوه کان و پرسیار کردنیان له شته بزرو په نهانه کان، جا نهمه ده گواسته وه بۆ ماله وه یان و خزم و ناسیاویان تاوه کو ناوی ده رکرو خه لکیکی زۆر له ده وهی کۆبووه وه، پیاو نیکی هاته لای و شکایه تی لای کرد که یه کیکی نزیکه نهم مردوه بی نه وهی وه سیه تی له لای بکات و پاره و پولیکی زۆری هه بوو شوینه کهی پینازانیت، بۆ نه وهی ریگایه کی چاکی پی نیشان بدات، له خودای گه وه پاره یه وه له و شه وه دا نهم مردوهی وه سفی کرد بوو له

(١٠٥) السیره النبویه، ابن هشام: (١/١٤٥).

٩٥ ح لالابن قيم الجوزية

خه وه كهيدا بينى، نينجا پرسىارى نهو پارهو پولهى ليكرد، نينجا خه بهرى دا به پياوه كه.

له كار ده گم نه كانى كه پيره ژنيكى چاك و نيماندار مرد نافرته تيك نه بوو له لاي كه نهو حموت دينارهى هميه تى پي بسپيريت، جا يه كيك هاته لاي هاورپكهي كهوا نهو ده يويست پاره كهي له لا دابنيت، به خيرايي چوه لاي پيره ژنه كه، هم والي ناو مردووه كهي راگه ياند به كهس و كارى، پاشان به ياني نافرته كه گه رايه وه لاي كهس و كارى، پي ووت: فلانه پيره ژن ده ليت: له بنميچي ماله كه م حموت ته خته بوميتره پاره كانم لهوي شاردو ته وه له ناو په رويه كي خوريم داناوه، نينجا نه م كارهى كرد، نينجا پاره كهي دوزيه وه كهوا وه كه نه وهى وه سفي كرد بوو.

ده ليت: پياويك بوي گيرامه وه كهوا گومان ناهم به درو كردنى ووتى: نافرته تيك منى به كرى گرت بو نه وهى ماله كهي لي تيك بدهم، و سهرله نوي نوزنه ني بكه مه به پاره يه كي دياريكراو، جا كاتيك كه لوپه له كه م وهرگرت بو تيك داني خانووه كه، ووتم: نه مه بوچي تيكى ده دهى؟ نافرته كه ووتى: سوتند به خوا هيچ پيوستيم به تيك داني نه م خانووه نيه، به لام كه باوكم مرد، نهو زور ده وله مهن دو خاوه ني سهره و ته سامانيكي زور بوو به لام هيچي و امان نه دوزيه وه له پارهو پوله كهي، پاره كهي له شوي نيكي نه م خانووه شاردو ته وه بويه تيكى ده ده م به لكو پاره كه ده دوزمه وه، نينجا پياوه كه وه كاگادار كردنه وديه كه به نافرته كه كهي ووت: شتيكت پي بلنم له مه ناسانر بيت بو تو، ووتى: نه م شته چي يه؟ ووتى: فلان كهس، برزو لاي و پرسىارى لي بكه و چيروكي خوتي بو بگيرپه وه به لكو نه م باوكت له خه و ده بينى و شوي ني شاردنه وهى پاره كه ت پي نشان ده دات به بي ماندو و برون و به بي نرخ، جا نافرته كه چوه لاي پاشان هاته وه لاي نيتم، پي ووت: كهوا ناو خوي و ناو باوكي لاي خوي نوسيووه، به ياني زوو چوومه لاي كاره كه، جا نافرته كه لاي پياوه كه هاته وه ووتى: پياوه كه پي ووتم: باوكتم له خه ودا بينى، نهو ده يوت:

٩٧ ح لِلإِبْنِ قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

پاره که له شونینکی چه ماوه دایه لای خانووه که، ووتی: نینجا شونینی دیواره چه ماوه که مان هه لکه ند تاوه کو ده لاقه یه که به دیار که وت و بینیم پاره که له ویدایه، ووتی: به راستی سه رمان سوپما، جا نافرته که پاره که ی به که م زانی که دوزیه وه، ده بوت: پاره و سامانی باو کم له وه زیاتر بوو، به لام من ده که پیم وه لای پیاوه که، جا رویشته وه لای پیتی راگه یاند، پاشان پرسپاری لیکرد دووباره بکاته وه، جا کاتی که به یانیه که ی چوه لای ووتی: که و نه و به نافرته که ی ووتوه: که و باوکت پیت ده لیت: له کزگای زه یته که حه وزیکی چوارگوشه هیه ژیره وه ی هه لکه نه، ووتی: کزگاکه م کردوه له گزوشه یه کدا حه وزیکی چوارگوشه هه بوو، هیتامانه خواره وه ژیره وه مان هه لکه ند، گزیه یه کی گه وه مان دوزیه وه، دام به نافرته پاشان ته معای گرتی و سوور بوو له سه ر نه وه ی جاریکی تر بگه رپته وه لای پیاوه که، نه م کاره ی کرد، له لای پیاوه که گه رایه وه خه مۆکی و دلته نگی به پرویه وه دیار سوو نافرته که ووتی: پیاوه که به منی ووت: به قه ده ر توانای خۆت پاره که ت وه رگرت، به لام نه وه ی ماوه ته وه شه ی تاتی که له جنۆکه له سه ری دانیشته وه و پاسه وانی لیده کات تا نه و کاته ی قه ده ره که ته و او ده پیت.

وه حیکایه ت و چپرک له و بابه ته دا زۆره.

یه کێک بۆی گێرپامه وه له باره ی شیخی نیسلام ابن تیمیه که و له پاش مردنیدا له خه ودا بینوو یه تی، پرسپاری لیکردوه له مه سه له ی هه ندیک شتی فه رزو واجب که و کیشه ی بۆ دروستکردبوو جا وه لامی پرسپاره کانی به راستی دایه وه.

نایا رُوح دهریت یاخود مردن تهنها بؤ لاشهکویه؟

بینگومان خه لک له مه دا جیساوازی هیه، کۆمه لیک ده لئین: رُوح دهریت، وه تامی مردن ده چیژیت، چونکه نه ویش نه فسه، وه هه موو که سیک ده بیت تامی مردن به چیژیت.

ده لئین: به لگه کان ناشکراو نیشانن له سه ر نه وهی که س نامینیت تهنها خودای تاک و تهنیا نه بیت، خودای گه وره ده فهرموویت: ﴿كُلُّ مَنْ عَلَيْهَا فَانٍ وَيَبْقَى وَجْهُ رَبِّكَ ذُو الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ﴾ {الرحمن: ۲۶-۲۷}. واته: (هه موو نه و که سانهی له سه ر رووی زه وین، هه ر هه مووی فه وتارو تیاچوو وه ده بیت بمرن* تهنها زاتی په روه ردگاری خاوه ن بلندی و پرزداري تویه که ده مینیتسه وه). وه هه روه ها خودای گه وره ده فهرموویت: ﴿كُلُّ شَيْءٍ هَالِكٌ إِلَّا وَجْهَهُ﴾ {القصص: ۸۸}. واته: (هه رچی شت هیه تیا چوو وه له نا و چوو جگه له و زاته). ده لئین: نه گه ر فریشته کان بمرن، نه و نه فسی مرۆژ له پیشته ره بؤ نه وهی بریت، ده لئین خودای گه وره له باره ی نه هلی ناگره وه ده فهرموویت نه و ان ده لئین: ﴿رَبَّنَا أَمَنَّكَ اثْنَتَيْنِ وَأُحْيَيْتَنَا اثْنَتَيْنِ﴾ {غافر: ۱۱}. واته: (په روه دگارا تۆ ده سه لاتت بی سنووره دوو جار نیمه ت مراندوو وه دوو جار نیمه ت زیندوو کردۆته وه). جا مردنی یه که م نه و ا شایه ده و بینراوه، نه وه بؤ لاشه که یه، و نه وهی تر بؤ رۆحه که یه.

هه ندیکه دیکه ده لئین: رۆحه کان نامرن، نه مه دروستکراوه بؤ مانه وه، به لکو تهنها لاشه کان دهریت، ده لئین: بینگومان به لگه هیه له سه ر نه م ووتانه نه مه ش به لگه یه له نازو نیعه تی رۆحه کان و نازاردانی رۆحه کان پاش نه وهی جیسا ده بنه وه له لاشه کانیا و ده گه رپته وه بؤ لای خودای گه وره، جا نه گه ر رۆحه کان مردن نه و

٩٥ ح - لایین قیَمُ الجوزیَّة

نیعمهت و نازاریان له سهر ده پچریت، جا خودای گه وره ده فره رموویت: ﴿وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتًا بَلْ أَحْيَاءٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْزُقُونَ﴾ ﴿فَرِحِينَ بِمَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَيَسْتَبْشِرُونَ بِالَّذِينَ لَمْ يَلْحَقُوا بِهِمْ مِنْ خَلْفِهِمْ﴾ {آل عمران: ۱۶۹-۱۷۰}. واته: (هه رگیز و مه زانو و واهمه نین نهوانه ی له پیتاوی خوادا شهید بوون و کوژران، مردوون، نه خیر وانیه، به لکو نهوانه زیندوون، له لای پهره ردگاریان له پزق و پوزی به هره وهرن* زور دلخوش و شادمانن به و به خشش و زیاده فزله ی که خوا پیتی به خشیوون، مژدهش ده ده ن بهوانه ی هیشتا به وان نه گیشتون و ((شهید نه بوون)). وه نه مهش له گه پچرانه کاتیک پوچه کان له لاشه کانیاں جیا ده بنه وه بی گومان تامی مردن ده چیتیت.

پاستیه که ی ده وتريت: مردنی گیانه کان بریتی یه له جیا بوونه و هیان له لاشه کانیاں، ده رجونه لی، جا نه گهر نه وه ی ده لیت پوچه که ده مریت نه و تامی مردنی چیشته وه، نه وه ی ده لیت پوچه کان ده میننه وه به لام ته نها لاشه کان له ناو ده چیت که واته به و بوچوون و په چاو کردنه پوچه که نامریت، به لکو نه و ده مینیتته وه پاش دروست بوونی له نازو نیعمهت یاخود له عه زابو ئیش و تازار تاره کو نه و کاته ی خودای گه وره بیهویت، وه هه روه ها به خیرایی بریار ده دات که خودای گه وره پوچه کان ده نیریتته وه بو لاشه کانیاں، وه احمد کوپی الحسین الکندی نه و جیا وازی به یتکخستوه له و پارچه هه تراوه یه دا:

تَنَازَعُ النَّاسُ حَتَّى لَا اتَّفَاقَ لَهُمْ *** إِلَّا عَلَى سَجَبٍ وَالْخُلْفِ فِي الشَّجَبِ^(۱۰۶).
فَقِيلَ: تَخْلُصُ نَفْسُ الْمَرْءِ سَامِلَةً *** وَقِيلَ: تَشْرُكُ جِسْمَ الْمَرْءِ فِي الْعَطَبِ

جا نه گهر ووترا: له کاتی فرو کردن به که په نادا ئیا پوچه کان به زیندوویی ده میننه وه هه روه ک ئیستا، یاخود ده مریت پاشان زیندو ده بیتته وه؟

(۱۰۶) الشجب: له نازوون، الخلف: جیا وازی.

٩٩ ح لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

ووتويانه: خودای گهوره ده فهر مرویت: ﴿وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَصَعِقَ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ﴾ {الزمر: ٦٨}. واته: (لهو پوژه فوو ده کریت به که ره نادا هه رکس له ناسمانه کانو زه ویدا ماییت خیرا ده مریت، مه گهر که سیک خوا وویستی له سهر مردنی نه بیته). بینگومان خودای گهوره له ناسمانه کانو له زه ویدا هه ندیک که سی لهو مردنه دوور خستوته وه.

جا هه ندیک ده لیتن: نهوانه شه هیده کانن، نه مه ووتهی ابی هریره، و ابن عباس، وسعید کوری جیره.

وه ده لیتن: نهوانه جبرائیل و میکائیل و اسرافیل و عزرائیل (ملك الموت) ه. وه نه مهش ووتهی مقاتل و هه ندیک که سی دیکه یه.

ده لیتن: نهوانه نهو که سانهن که له به هه شتدان له (حور العين) حوریه کانو هه ندیک تر، نهوانه له ناگردان له نه هلی دوزهخ و ده رگه وانه که ی دوزهخ، ابو اسحاق کوری شاقلا نه مهی و توه.

نیمام احمد ده ریخستوه له سهر نهوهی کهوا (حور العين والولدان) حوریه کان و مندا لانی ناو به هه شت نامرن له کاتی فوو کردن له که ره نادا. خوای گهوره هه والی داوه کهوا نه هلی به هه شت ﴿لَا يَذُوقُونَ فِيهَا الْمَوْتَ إِلَّا الْمَوْتَةَ الْأُولَى﴾ {الدخان: ٥٦}. واته: (له هه مووی خوشتر نهوهیه که هه رگیز تالی مردن ناچیژن تیایدا جگه لهو مردنه یه که مجار).

نه مهش ده قیکه له سهر نه مانه کهوا نامرن جگه له مردنی یه که مجار نه بیته، جا نه گهر جاری دووهم مردن نهوا ده بیته دوو مردن، به لام ووتهی نه هلی دوزهخ: ﴿رَبَّنَا أَمَتَنَا اثْنَتَيْنِ وَأَخْيَتَنَا اثْنَتَيْنِ﴾ {غافر: ١١}. واته: (پهروه ردگارا تو ده سه لاتت بی سنوره دوو جار نیتمهت مراندووه و دوو جار نیتمهت زیندوو کردو ته وه) جا ته فسر کردنی نهو نایه ته کهوا له سووره تی (البقرة) دایه وهك خودای گهوره ده فهر مرویت: ﴿كَيْفَ تَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَكُنْتُمْ أََمْوَاتًا فَأَحْيَاكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ﴾

٩٥ ح لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

{البقرة: ٢٨}. واته: (چۆن بى پروا دهبن به خوا له كاتيكدان ئىوه بى گيان بوون خوا دروستى كردوون و گيانى به بهردا كردن، پاشان ده تاغريتي و دوايى زيندووتان ده كاتهوه). جا نهوانه مردبوون وه نهوانه كه مى شوى پروون بوون له پشتى باوكيانو له مندا لدانى داكيان، له دواى نه مه دا زيندوى كردنه وه، پاشان ده ياغريتي، پاشان زيندويان ده كاتهوه له پۆزى زيندو بوونه وه دا. نه مه ش نه وه ده گيه نيته كه وا پۆحه كانيان پيش هاتنى پۆزى قيامت نامرن، جا نه گهر وايته نه وا ده بيته سى مردن، له كاتى فوو كردن به كه په نادا پۆحه كان ده مرن، جا له وه حه ديسه سه حيه ده دا: (أَنَّ النَّاسَ يَصْعَقُونَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَأَكُونُ أَوَّلَ مَنْ يَفِيقُ، فَبَإِذَا مُوسَى أَخَذَ بِقَائِمَةِ الْعَرْشِ، فَلَا أَدْرِي أَفَاقَ قَبْلِي أَمْ جُوزِي بِصَعْقَةِ يَوْمِ الطُّورِ) (١٠٧). واته: (بيگومان خه لكى له پۆزى قيامت دا ده مرن جا من يه كه مين كه سم كه زيندو ده به وه، بينيم موسى ده ستى به پيچكه ي عه رشه وه گرتبو، نازانم پيش من زيندو ده بيته وه يا خود له دواى من له مردنى پۆزى دوايى).

جا نه و مردنه له هه لويست و نيشانه كانى پۆزى قيامت ته نه گهر خوداى گه وه هات و ويستى له سه ر بوو بۆ پرينه وه ته واو كردنى و زهوى به نوورى خۆى پرووناك ده كاتهوه، له و كاته دا هه موو بوونه وه رو دروستكراوان ده مرن. خوداى گه وه ده فهرمويت: ﴿فَذَرَهُمْ حَتَّى يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِي فِيهِ يُصْعَقُونَ﴾ {الطور: ٤٥}. واته: (وازيان لى به يته هه تا به و پۆزه ده گهن كه تيايدا ده چن و لال و پال ده كه ون). نه گهر چى نه و لال و پال كه وتنه ش مردن بيت نه وا مردنيكى ديكيه، و كۆمه ليك له پياوچاكان بۆ نه مه ناگاداريان كردۆته وه، جا أبو عبدالله القرطبي په حه تى خواى لى بيت له م باره يه وه ده ليته: له م حه ديسه ده ركه وتوه كه وا نه وه مردنيكى له هوش خۆ چوونه نه ك نه و مردنه ي پرووده دا له كاتى فوو كردن به كه په نادا، ده ليته: شيخ أحمد كورى عمرو ووتى: حه ديسى پيغه مبه ر ﷺ ده ريخستوه نيشانه

٩٩ ح لِلإِن قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

دهكات له سهر شهوي كهوا نهو مردنه ماوهي دووري نه فخره دووه مه كهوا نه فخره زيندوو بوونه شهويه، هه نديك له زانايان ده لئين: له وانه يه موسي لهو پيغه مبه رانه بيت كهوا نه مريت، نه مهش نار هوايهو ناگو نجيت، القاضي عياض ده لئت: له وانه يه مه به ست لهو مردنه داچله كينو تو قاندي كاتي زيندوو بوونه وه بيت لهو كاته ي ناسمانه كانو زهوي ليك ده ترازين. وه ابو العباس القرطبي به پره رچي ده داته وهو ده لئت: لهو حه ديسه سه حيه دا وا ليك ده دري تهوه كاتي ك پيغه مبه ر عليه السلام له گو په كه ي ديت ده وه موساي پي ده گات كهوا ليستي عه رشي هه لگرتوه. نه مهش له وانه يه له كاتي نه فخره راچله كينو داخوريان بيت.

أبو عبدالله ده لئت: شيخ أحمد كوري عمرو ووتى: شهوي نهو كي شهو گرفته ناهي ليت مردن شهويه به پاكو بينگه ردي نه بيت، به لكو شهو گواستنه شهويه له باريك بو باريكي ديكه، نه مهش به لگه يه له سهر شهوي شه هيده كان له پاش كوژرانيان يان مردنيان زيندووو له لايه ن خوداي گه وه وه رزوو رزيان بو فره اهم كراوه دلخوش و مژده ده ريشن، وه نه مهش خه سله تي زيندوووه كانه له دونيادا، جا نه گه ر بو شه هيده كان ناوا بيت نهوا پيغه مبه ر ه كان هه قتره له پيشترن بو نه م كاره، وه له گه ل شهوش پيغه مبه ر عليه السلام راستي فره مووه كه زهوي جه سته ي پيغه مبه ران ناخوات وه هه وه ها پيغه مبه ر عليه السلام له شه وره وه كهيدا له بيت المقدس له گه ل پيغه مبه ران كو بو وه، له ناسمانيشدا به تاييه تي له گه ل موسي، پيغه مبه ر عليه السلام هه والي داوه كهوا هيج موسلمانيك نيه سه لام له مردوو بكات نيلا خوداي گه وه ره روچه كه ي بو ده نيري ته وه تاوه كو وه لام ي سه لامه كه ي ده داته وه، جگه له مه شهوي برياري له سهر ده دريت شهويه كه مردني پيغه مبه ران گه رانه شهويه كهوا له ني مه دور خراونه ته وهو لي مان شاراوه ن به جو ريك ني مه نازاني و هه ستيان پي ناكه ين به وه ي نايان شهوان به زيندويي ماونه ته وه، نه مهش وه ك حاله تي فريشته كان، كهوا شهوان زيندووو بوونيان هه يه به لام ني مه نايان بينين، نه گه ر بريار درا به وه ي شهوان

زیندوون، جا نه گهر فوو به کهړه نادا کرابه نه فخری مردن نهوا نه وهی له ناسمانه کاندایه و، نه وهی له زویش دایه ده مریت مه گهر نه وهی خوا بیه ویت نه مریت، به لآم (صعق) مردن و له هوش خۆ چوونی پیغه مبه ران ده ریختو و نهوا له هوش خۆ چوونه، جا نه گهر فوو کرا به کهړه نادا به نه فخری زیندو بوونه وه نه وهی مردو وه زیندو و ده بیه وه، وه نه ویش که له هوش خۆی چوو هه لده ستیته وه، هه روه ها پیغه مبه ر ﷺ له هه دیسیکی سه حیددا هاتو وه: (فَأَكُونُ أَوَّلَ مَنْ يَفِيقُ). واته: (من یه کهم کهس ده بم که هه لده ستمه وه). وه پیغه مبه رمان ﷺ یه که مین کهسه که له گوړه کهی دپته دهره وه جگه له موسی نه بیته، نه وهش پارایی هیه له سر نه وهی نایا نه و پتش پیغه مبه ر له هوش خۆ چوونه کهی زیندو و بۆته وه، یاخود له سر نه و حال ته ماوه ته وه کهوا پیش نه فخری (صعق) له هوش خۆ چوون به خبه ر بووه، چونکه نه وه هه ژمار ده کریت به مردنی رۆژی دوا یی، و نه مهش چاکه یه کی گه وره یه بۆ موسی، نه مهش هه رگیز پیویست ناکات به چاکه یه ک باشترو چاکتری بکه یت له سر پیغه مبه رمان ﷺ، چونکه شتیکی نیمچه یی واجب و پیویست نایته له کارک به تکراری ^(۱۰۸).

أبو عبدالله القرطبي ده لَيت: نه گهر هه ديسه كه له سهر مردني بوونه وهر بَيت له پوژي قيامهت نهوا هيچ كي شه و گرفتني نامي تَيت، به لام نه گهر له هوش خو چووني مردن بَيت له كاتي فوو كردن به كه په نادا، نه مهش ده بَيت يادي پوژي قيامهت بكر ته وه و مه بهست ليني ليك دانه و هيه، جا مانا كهي: نه گهر فوو كرا به كه په نادا له نه فخي زين دوو بوونه و پيغه مبه ر عليه السلام ده لَيت من يه كه مين كه سم له وانه ي سهر ي خوي بهرز ده كاته وه، جا ديم موسي ده ستي گرتو وه به پيچكه يه ك له پيچكه كاني عهرش، جا نازا م پيش من هه لسا و ته وه يا خود له دواي من له مردني پوژي داسدا.

٩٩ ح لِلْإِنِّ قِيَمُ الْجُوزِيَّةِ

(ابن القيم) دهليت: پشتگيري کردن و رافه کردنى حديدسه که لهسر نه مه بهراست نازانريت، چونکه پتغه مبهري ﷺ دوو دل و پارا بووه، ناييا موسى له پيش نهو ههلساوه تهوه، ياخود له دواى نهودا، جا ماناکهئى: نازانم له هوش خوى چووه، ياخود له هوش خوى نه چووه، وه له حديدسه که دا دهفرمريت: (فَأَكُونُ أَوَّلَ مَنْ يَفِيْقُ) وه نه مهش هيما دهکات لهسر نهوهئى پتغه مبهري ﷺ له هوش خوى دهچيت، نه م دوو دلي و پاراپيهش دهسته که ویت له بارهئى موسى ناييا له هوش خوى چووه و پيش نهو ههله دهستتهوه له کاتى له هوش خو چوونه کهئى، ياخود له هوش خوى ناچيت، جا نه گهر مبهستى يه که م بيت به له هوش خو چونی يه که م نه مهش له هوش خو چوونى مردنه نه گهر و ابيت نهوا مردنى پتغه مبهري ﷺ سه ليندراوه، وه پاراپيش ههيه ناييا موسى مردووه ياخود نه مردووه؟ نه مهش ناپره و او نه گونجاوه له هه موو پرووه کانهوه، جا نه مهش زانراوه که نه مه (صعق) ي راجله کين و له هوش خو چوونه نهوهك (صعق) هئى مردن، لهو کاته دا نايه ته که هيما ناکات لهسر نهوهئى له کاتى نه فخرهئى يه که م هه موو روجه کان ده مریت، بهلي هيما دهکات لهسر مردن بوونه و هرو دروستکراوه کان له کاتى نه فخرهئى يه که م، هه رکه سيک پيشتر تامى مردنى نه کرديت لهوکاته دا تامى مردن دهکات، بهلام نهوهئى تامى مردنى کردووه ياخود نهوهئى مردنى لهسر واجب نه کراوه نهوا نايه ته که هيما ناکات لهسر نهوهئى بو جارى دووه م ده مریتتهوه، خوداى گهرهش له هه موو کهس زاناتره.

جا نه گهر ووتيان: چۆن کار بهو حديدسه دهکن: (إِنَّ النَّاسَ يَصْعَقُونَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَأَكُونُ أَوَّلَ مَنْ تَنْشَقُّ عَنْهُ الْأَرْضُ، فَأَجِدُ مُوسَى بَاطِشًا بِقَائِمَةِ الْعَرْشِ؟). واته: (بيگومان خه لکى له رژي قيامه تدا ده مرن جا من يه که مين که سم له زهوى ديمه دهروه، لهوکاته دا موسى ده بينم به تووندی دهستی گرتووه به پيچکهئى عهرش). ده ليتن: گومانى تيا نيه کهوا نه م ووتيه ناوا هاتووه، کيشه و گرفتى تيدا سهري

٩٩ ح لِلإِبْنِ قِيَمُ الْجُوزِيَّةِ

هه‌لداه، به‌لام له‌سر نه‌وانه‌ی نه‌م هه‌دیسانه‌ی رپوایه‌ت کردوه، له‌ دوو هه‌دیسدا به‌ دوو شیوه‌زار هاتروه، وه‌ دوو هه‌دیسه‌کش نه‌مانه‌ن:
یه‌که‌میان: (أَنَّ النَّاسَ يَصْعَقُونَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَأَكُونُ أَوَّلَ مَنْ يَفِيقُ)
وه‌ دووه‌میان: (أَنَا أَوَّلَ مَنْ تَنْشَقُّ عَنْهُ الْأَرْضُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ)
واته: (نه‌من یه‌که‌م که‌سم که‌وا زه‌وی له‌سهرم شق ده‌بی‌ت، واته یه‌که‌م که‌سم رۆژی دوا‌یی زیندوو ده‌بمه‌وه).

جا له‌الترمذی و که‌سانی دیکه‌دا له‌هه‌دیسینکی سعید الخدری وه‌رگیراوه و ده‌ل‌یت: پی‌غه‌مبه‌ر(عليه السلام) ده‌فه‌رمووی‌ت: (انا سید ولد آدم یوم‌القیامة ولا‌فخر، ویب‌دی لواء‌الحمد ولا‌فخر وما من نبی یومئذ آدم فمن سواه إلا تحت لوائي، وأنا أول من تنشق عنه الأرض ولا‌فخر). قال الترمذي: هذا حديث حسن صحيح.
واته: من گه‌وره‌ی نه‌وه‌ی ئاده‌مم له‌رۆژی دوا‌یی به‌بی‌شانازی، وه‌ له‌ژی‌ر ئال‌ای سو‌پاسی منن به‌بی‌شانازی وه‌هه‌موو پی‌غه‌مبه‌ره‌کان له‌ژی‌ر ئال‌ای منن وه‌من یه‌که‌م که‌سم که‌ زه‌ویم له‌سر شق ده‌بی‌ت به‌بی‌شانازی).

جا نه‌گه‌ر وتیان: چی ده‌که‌مین له‌باره‌ی نه‌و هه‌دیسه: (فلا أدري أفاق قبلي أم كان ممن استثنى الله عز وجل؟) واته: جا نازام له‌پیش منن هه‌لساوه‌ته‌وه یاخود یه‌کیتکه له‌و که‌سانه‌ی خودای عز وجل جیا‌یی کردۆته‌وه).

نه‌وانه‌ی خودای گه‌وره جیا‌ی کردوونه‌ته‌وه نه‌وانه جیا‌کراوه له‌نه‌فخه‌ی راجله‌کینو له‌هۆش خۆچوون نه‌ک له‌راجله‌کینو له‌هۆش خۆچوونی رۆژی دوا‌یی هه‌روه‌ک خودای گه‌وره ده‌فه‌رمووی‌ت: ﴿وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَصَعِقَ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ﴾ (الزمر: ٦٨) واته: (له‌ورۆژه‌دا فوو ده‌کریت به‌که‌ره‌نادا هه‌رکه‌س له‌ئاسمان و زه‌ویدا ماییت خیرا ده‌مریت، مه‌گه‌ر که‌سێک خوا ویستی له‌سر مردن‌ی نه‌بی‌ت).

٩٥ ح لِلإِن قِيمَ الْجُزْئِةِ

لیرەدا جیاکردنەو رووی نەدا لەمردنی بوونەوەرەکان لەرۆژی قیامەتدا؟ وە
 ئەوانەی رێوایەت دەکەن لەسەر ئەم حەدیسە سەحیحە کە رێک نەکەوتوون کەوا
 دەفسەرموویت: (فلا أدري أفاق قبلي أم جوزي بصعقة الطور) واتە: (جاننازانم
 موسی) ﷺ لەپێش من هەلساوەتەو یاخود لەدوای من لەمردنی رۆژی
 دوایدا).

هەندێک لەوانەی رێوایەت دەکەن وا گومان دەبەن کەوا ئەو مردنە بریتییە لەو
 فووکردنە مردندا وە (موسا)ش لەناو ئەو کەسانە کە پێی جیاکراوەتەو، ئەمەش
 هەرگیز رێک ناکەوێک لەسەر ئەو بیروباوەرە نوێیەدا، چونکە هەلسانەو لەوکاتەدا
 بریتییە لە هەلسانەوێ زیندوو بوونەو، جا چۆن دەفسەرموویت: (لا أدري أبعث
 قلبي أم جوزي بصعقة الطور).

ئەمەش بەجیاوازی ئەو مردنە کە هەموو بوونەوەرەکان دەمریت لەرۆژی
 دوایدا لەوکاتە خۆی گەرە کارەکە لە نێوان بەندەکان تەواوبکات و نووری
 خۆی پێشانی ئەوان دەدات ، جا هەموو لەهۆش خۆیان دەچن، بەلام موسی ﷺ
 ئەگەر لەگەڵ ئەوان لەهۆش خۆی نەچیت بێگومان ئەوا هەژمار دەکریت بەو
 لەهۆش خۆچوونە کەوا خودای گەرە لەو رۆژە نووری خۆی نیشانی چیاکەداو جا
 لەتاوان و لەهەژمەتان پارچە پارچە بوو، جا خودای گەرە ئەو لەهۆش خۆچوونە
 موسای تەعویز کردۆتەو بەو لەهۆش خۆچوونە بوونەوەرەکان، لەوکاتە نووری
 خۆی پێشانی بەندەکان دەدات لەرۆژی قیامەتدا.

**کاتیڭ رۆحه کان پاش جیابوونه وهی لاشه کانیان،
نه گهر خویان خهریک کرد به ههر شتیڭ هه ندیک په سه ندتر ده کات
تاوه کو خویان به یه کتر بناسینن و به یه کتر بگهن، وه نایا کیشه دروست
ده کات نه گهر خوی ته رخانکرد به هاوشیوهی لاشه که ی که وا تییدا بووه و نایا
داوای وینه که ی ده کات؟ یاخود نایا حالی چون ده بیټ؟**

نه وه کیشه یه که هیشتا و به رده وام قسه ی له باره یه وه ده کریت و ههر که سیکیش
له سه ر نه مه ی نووسی سه ر که وتوو نابیت جا نه گهر به سوود بیت یاخود بی سوود
بیت، به تایبه تی له سه ر یاساو بیرو باوه پڼک نه وکه سه ی ده لیت نه مه ته نها شتی که
له سه ر خوانی گفت و گۆ به کیشه و هه لپه سیردرای ماوه ته وه، و نه ک له ناو جیهانی
دونیادا و نه له دواییدا، و هیچ هاوشیوه و تراناو قه ده رو که سیک نییه.

جا نه و پرسیاره له سه ر نه ریت و بیروباوه پی نه واندا نه و هیچ وه لامیک بۆ نه وان
نییه، ههروه ها نه وه ی ده لیت: نه مه بریتییه له نیشانه یه ک له نیشانه کانی جهسته،
له یه کینکی دیکه جیای ده کاته وه په سه ندتری ده کات، نه مه مه رجداره به لاشه وه
هه لسیټ، جا جیا کردنه وه په سه ندکردن له پاش مردندا بۆی نییه، به لکو هیچ
بوونیکی نییه له سه ر بیروباوه پی نه وان، به لکو له ناو ده چیت و نامینیت به
له ناو چوونی لاشه که ههروه ک هه موو خه سلته و سیفه تی زیندو له ناو ده چیت و
نامینیت، وه نا کریت وه لام له سه ر نه و مه سه له یه هه بیت ته نها له سه ر یاساو
بیروباوه پی نه هلی سونه که وا به لگه ی قورشان و سونه ت و نیشانه کان و
هۆکاره کان له سه ر ده هینیتته وه.

خوای گه وه وه سفی رۆحی کردوه به هاتن و ده رچوون و گیان کیشان و مردن و
و گه رانه وه وه به رز کردنه وه ی بۆ ناسمان کردنه وه و داخستنی ده رگا کان بۆ رۆحه کان.

۹۹ ح لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُزِيَّةِ

جا خوی گهوره ده فهرموویت: ﴿وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ الظَّالِمُونَ فِي غَمَرَاتِ الْمَوْتِ وَالْمَلَائِكَةُ بَاسِطُوا أَيْدِيهِمْ أَخْرِجُوا أَنْفُسَكُمُ﴾ (الانعام: ۹۳).

واته: (خو نه گهر نهو سته مکارانه بیینی چۆن له نیش و نازاری سهره مرگدا گیریان خواردووه فریشته کانیش دهستیان لیده که نه وهو لییان ده دهن (بییان ده لئین): گیانتان بهن به دهسته وه، دهی رۆحتان ده رکهن).

وه ههروه ها خوی گهوره ده فهرموویت: ﴿يَا أَيُّهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ * ارْجِعِي إِلَىٰ رَبِّكِ رَاضِيَةً مَّرْضِيَّةً * فَادْخُلِي فِي عِبَادِي * وَأَدْخُلِي جَنَّتِي﴾ (الفجر: ۲۷-۳۰).

واته: (نهی خاوه نی دل و دهروونی پر له نارامی، بگه پیره وه بۆلای پهروه ردگارت که تۆ لهو رازیت و نهویش له تۆ رازیه، ده بسچۆره ریزی بهنده چاکه نازدارو به پیره کانه وه، بهچۆره بههشته خۆشه رازاوه که مه وه).

نهمهش لهوکاته دا پیتی ده وتریت که رۆح له لاشه دا جیا ده کریته وه..

ههروه ها خوی گهوره ده فهرموویت: ﴿وَنَفْسٍ وَمَا سَوَّاهَا * فَأَلْهَمَهَا فُجُورَهَا وَتَقْوَاهَا﴾ (الشمس: ۷-۸) واته: (سویند به دهروون و نهوزاتهی که به پێک و پێکی به دیهیناوه، جا توانای خراپه و چاکه و خوانه ناسی و خواناسی تیدا دا بین کردووه).

جا خوی گهوره رایگه یاندووه کهوا نهو دهروونی درووست کردووه هه وه که رایگه یاندووه کهوا لاشه ی درووست کردووه..

ههروه ها ده فهرموویت: ﴿الَّذِي خَلَقَكَ فَسَوَّاكَ فَعَدَلَكَ﴾ (الأنفطار: ۷) واته: (نهو

پهروه ردگاره تۆی درووست کردووه به رێک و پێکتین شیه، به جوانترین شێوان).

نهمهش پاک و پێگه ردی خودایه دهروونی ناده میزادی درووست کردووه، ههروه که لاشه کهشی درووست کردووه، به لکو لاشه کهی درووست کردووه، وه که قالیبیک بۆ دهروونه کهی، جا یه کسانێ لاشه بهرده وامیه بۆ یه کسانێ دهروون، وه لاشه

٩٩ ح لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

ناماده و درووستکراوه بۆ دهروون وهك قالب ههروهك دهروون ناماده و درووستکراوه بۆ لاشه.

نا لیره دا ده زانریت کهوا له لاشه کهیدا شیوهیهك وهرده گریت کهله کهسیکی دیکه پیتی جیا ده کریتهوه، جا دهروون و لاشه ههردووکیان کاریگهریان بۆسه ریه کتری ههیه، لاشهی پاک و خاوین وه پیس و خراب له دهروونی پاک و خاوین و پیس و خرابدا دهست ده کهویت، وه دهروونی پاک و خاوین و پیس و خراب له لاشهی پاک و خاوین و پیس و خرابدا دهست ده کهویت.

جا تووندو به هیترترین شت کهوا په یوهندی و گونجایی کاریگهری و کار لیک کردنی له سه رهوهی تر دا هه بیته نهوا رۆح و لاشهیه، بۆیه له کاتی جیا بونهوهی رۆح له لاشه دا پیتی دهوتری: نهی دهروونی پاک وهره دهروه کهوا له لاشهیه کی پاکدا بوویت، نهی دهروونی پیس وهره دهروه کهوا له لاشهیه کی پیس دابوویت.

خودای گهوره دهفه رمروویت: ﴿اللَّهُ يَتَوَفَّى الْأَنفُسَ حِينَ مَوْتِهَا وَالَّتِي لَمْ تَمُتْ فِي مَنَامِهَا فَيُمْسِكُ الَّتِي قَضَىٰ عَلَيْهَا الْمَوْتَ وَيُرْسِلُ الْأُخْرَىٰ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى﴾ (الزمر: ٤٢).

واته: (هه ره خودایه که گیانه کان ده کی شیت له کاتی مردنیاندا، ههروه ها نهو گیانهش که نه مرد له خه وه کهیدا هه ره خوا بۆی ده نیترتهوه، جا نهو که سهی که خوا بریاری مردنی دابیته رۆحه کهی ده گریتهوه و ناگه پرتتهوه بۆ لاشهی نهو که سهش که رۆژی تهوا و نه بوو بیته ده نیترتهوه بۆی تا کاتیکی دیاریکراو).

جا خودای گهوره وه سفی کردوه به مردن وه گرتن و نارندهوه، ههروهك وه سفی کردوه به چونه ناوهوه و ده رجوون و گه راندنهوه و یه کسانێ کردن و ریکه خستن.

وه پتغه مبهه (عليه السلام) رایگه یاندوه: (أَنْ بَصَرَ الْمَيِّتَ يَتَّبِعَ نَفْسَهُ إِذَا قَبِضَتْ) ^(١٠٩).

واته: (نه گه ره رۆح ده رجوو چایی مردو به دوایدا دهوانیته).

٩٥ ح للإبن قيمّ الجوزيّة

ههروهه رايگهياندوه: (أن الملك يقبضها فتأخذها الملائكة من يده فيوجد لها كأطيب نفخة مسك وجدت على وجه الأرض، أو كأنّ ريح جيفة وجدت على وجه الأرض) (١١٠).

واته: (گيانیکيش گيانی ده کيشيت جا فريشته کان ده يخنه ناو کفنه بۆن خوشه که کهوا بۆنی زۆر خوشره له بوخوشترين ميسک لهسر رووی زهوی، ياخود بوخوشره له نار نهو بۆنانهی که لهسر زهويدا ههيه).

پيغه مبهەر (عليه السلام) ههوائی داوه: (أنها تصعد الى السماء ويصلي عليها كل ملك لله بين السماء والأرض وأنها تفتح لها أبواب السماء فتصعد من سماء إلى سماء حتى ينتهي بها الى السماء التي فيها الله عز وجل، فيتوقف بين يديه، ويأمر بكتابة اسمه في ديوان أهل عليين أو ديوان أهل سجين، ثم ترد الى الأرض، وأن روح الكافر تطرح طرْحاً، وأنها تدخل مع البدن في قبرها للسؤال).

واته: (نهو رۆحه بهرزده کريتهوه بۆ ناسمان جا هه موو فريشته کانی خودا له نيوان زهوی و ناسماندا نوژی لهسر ده کهن ودهرگا کانی بههشتی بۆ ده کريتهوه و ناسمان به ناسمان بهرزی ده که نه وه هه تا کو ده یگه یه نه نه نهو ناسمانه ی خوا ی گه وره ی لييه، جا له نيوان بهزه یی نهودا ده وه ستيت، و فهرمان ده کات ناوی بنووسن له کتیبی نههلی بهرزه کان ياخود له کتیبی نههلی زنجير کراوان، پاشان ده گه پيئندريتهوه بۆ سه رزهوی، جا رۆحی کافر ده رده کريت و ده چيتهوه ناو لاشه که له ناو گوڤه کهيدا بۆ پرسیار کردن).

ههروهه پيغه مبهەر (عليه السلام) رايگهياندوه: (بأن نسمة المؤمن وهي روحه طائر يعلق في شجرة الجنة حتى يردها الله الى جسدها) (١١١).

(١١٠) مستند أحمد: ١٢٨٧/٤ و سنن أبي داود (٣٢١٢).

(١١١) الموطأ: ٢٤٠/١

۹۹ ح لِلْإِنِّ قِيَمَ الْجُزِيَّةِ

واته: (بِیْگومان رۆحی ئیماندار وهك رۆحی بالندهیهك وایه له دارو درهختی بههشت دهخوات تاوهكو خودای گهوره دهینیتریتوه بۆ لاشهكهی).

ههروهها رایگهیاندوه: (أن أرواح الشهداء في حواصل طير خضر ترد أنهار الجنة وتأكّل من ثمارها).

واته: (بِیْگومان رۆحی شهیدهكان لهناو سکی بالندهی سهوزدان لهرووبارهكانی بههشت دهخواتهوه لهبهروبوومهکانیشی دهخوات، رووبارهکانی بههشت گوزهردهكات و له بهروبوومهكهشی دهخوات)

ههروهها دهفهرموویت: (ان الروح تنعم وتعذب في البرزخ الى يوم القيامة) ^(۱۱۲).
واته: (بِیْگومان رۆح لهژیانی بهرزهخدا لهژیانی خۆشدا دهبیّت و نازاریش دهکیشیّت تاوهكو رۆژی قیامهت).

خودای گهوره لهبارهی رۆحهکانی نهتهوهی فیرعهون رایگهیاندوه کهوا ئیواران و بهیانیان تووشی ناگر دهن پیتش هاتنی رۆژی قیامهت، ههوالیشی داوه لهبارهی شهیدهكان کهوا نهوان زیندوون و لهلایهن خودای خۆیانسه رزق و رۆزیان بۆ فراههم کراوه، نهمه ژیاانی رۆحهکانیانسه، رزق و رۆزیشیان بهردهوامه، کهچی لاشهکانیان نهماون و پارچه پارچه بوون.

جا پیتغهمبهر ﷺ نهو ژیاانهی ناوا راشهکردوه: (بأن أرواحهم في جوف طير خضر لها قناديل معلقة بالعرش تسرح من الجنة حيث شاءت، ثم تأوي إلى تلك القناديل، فأطلع اليهم ربهم إطلاعة فقال: هل تشتهون شيئاً؟ قالوا أي شيء نشتهي نسرح من الجنة حيث شئنا؟ فعل بهم ذلك ثلاث مرات، فلما رأوا أنهم لن يتركوا من أن يسألوا قالوا: نريد أن ترد أرواحنا في أجسادنا حتى نقتل في سبيلك مرة أخرى) ^(۱۱۳).

^(۱۱۲) شرح الصدور: ۳۰۵.

^(۱۱۳) مسلم (۱۸۸۷) و سنن الترمذي (۳۰۱۱).

۹۲ ح لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُزْئِ

واته: (بیگومان رۆحه کانیان له ناو سکی بآئندهیه کی سهوزدایه چه ند چرای لییه هه لاسراوه به عه رشدا پشوو ده ده ن و راده بویرن له به هه شتا هه رچۆن بیان ه ویت، پاشان ده چن بۆلای چراکان، نینجا خودای پهروه ردگار خۆسانی بۆ ده رده خات به ته وای جا ده فهرموویت: نایا ناره زووی هیچ شتیک ده که ن؟ ده لئین: نایا هیچ شتیک تر ماوه ناره زووی بکهین وا نئمه به ناره زووی خۆمان له به هه شت پشوو ده دهین و ده سووړینه وه، جا کاتیک ده بینن نه وان وازیان لی ناهیتن له پرسیار کردن ده لئین: ده مان ه ویت رۆحه کاغان بگه رپته وه لاشه کاغان تاوه کو جاریک دیکه له پیتناوی تۆدا ده کوژرین و شهید دهین).

وه له پیغه مبهردا عليه السلام هاتوه کهوا: (أَنْ أَرْوَحَ الشَّهَدَاءَ فِي طَيْرٍ خَضِرٍ تَعْلُقُ مِنْ ثَمَرِ الْجَنَّةِ) ^(۱۶۴).

واته: (بیگومان رۆحه شهیده کان له ناو بآئندهیه کی سهوزدایه له به رووومی به هه شت ده خوات).

نین عباس وتی: پیغه مبهردا عليه السلام ده فهرموویت: (لَمَّا أَصِيبَ أَخْوَانُكَ بِأَحَدٍ جَعَلَ اللَّهُ أَرْوَاحَهُمْ فِي أَجْوَافِ الطَّيْرِ خَضِرٍ تَرِدُ أَنْهَارَ الْجَنَّةِ وَتَأْكُلُ مِنْ ثَمَرِهَا، وَتَأْوِي إِلَى قَنَادِيلٍ مِنْ ذَهَبٍ فِي ظِلِّ الْعَرْشِ، فَلَمَّا وَجَدُوا طَيْبَ مَشْرِيبِهِمْ وَمَأْكُلِهِمْ وَحَسَنَ مَقْلِيهِمْ قَالُوا: يَا لَيْتَ إِخْوَانُنَا يَعْلَمُونَ مَا صَنَعَ اللَّهُ لَنَا لَنَلَّا يَزْهَدُوا فِي الْجِهَادِ وَلَا يَنْكَلُوا عَنِ الْحَرْبِ، فَقَالَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ: أَنَا أُبَلِّغُهُمْ عَنْكُمْ).

واته: (کاتیک براکاتان له غه زای ئوحود شهید کران خودای گه و ره رۆحه کانی نهوانی دانا له ناو سکی بآئندهی سهوزدا ده گه رپت به رووباره کانی به هه شتداو به به روووبومه کهی ده خوات، وه ده چن بۆلای نه و چرایانهی له زیر دروست کراون کهوا له ژیر سیبه ری عه رشدان، جا کاتیک خواردن و خواردنه وه خۆشه کانیان و قسه و گفت و گو چا کانیان بینن ده لئین: خۆزگه ده زان کهوا خودای گه وه چی بۆ

(^{۱۶۴}) سنن الترمذی (۱۶۴۱).

ج ٩٩ لِلْإِن قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

ئيمه كردووه، ئهوكاته زياتر تونده كۆشان له جيهاد و خهبات كردن له پیناوی خواوه
ههركيز دوور نه ده كه وتنه وه له شهركردن پشتيان تي نه ده كرد، جا خوی عز وجل،
ده فەرموویت: من له جياتی ئیوه پینان راده گهیهم).

جا خودای گهوره ئهه نایه تهی بۆ پیغه مبهه (ﷺ) دابه زاند: ﴿وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ
قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتًا بَلْ أَحْيَاءٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْزُقُونَ﴾ (آل عمران: ١٦٩) (١١٥)،
نیمام احمد ریوایه تی کردووه.

ئهمهش روون و ناشکرایه له خواردن و خواردنه وه و جووله و گواستنه وه و قسه و
گفت و گوکردنی رۆح، نه گهر خوا ههزبکات به درێژی باسی ئهه بابه ته ده کهین.
جا نه گهر ئهمه باری رۆحه کان بێت ئهه جیا کردنه وهی و پهسندکردنی پاش دابرهان
له لاشه دا ناشکرا تر ده بێت له جیا کردنه وهی لاشه کان، و لیک چوون و هاوشیوه
له نیتوان رۆحه کان دوورتره له لیک چوونی لاشه کان، چونکه لاشه کان زیاتر لیک
ده چن، به لام رۆحه کان لیک چوونیان که مته.

له مه دا روون ده بێته وه که ئيمه جهستهی پیغه مبهه ران و سه حابه و پیاوچا کاغان
نه بینیه، و نه وانesh زۆر پهسندتر و جیاکراوه ترن له ناو زانستی ئيمه دا، ئهمهش
ناگه پرتیه وه کهوا جیا کردنه وه و پهسندتر ته نها بۆ لاشه کان بێت کهوا بۆمان
باسکراوه، له سیفه تی لاشه کانیا ن تابهت نییه له یه کیکیانه وه بۆ یه کیکی تر،
به لکو جیا کردنه وه و پهسندی له لای ئيمه دا به وهی فیرووین زانیومه به سیفات و
چۆنییه تی رۆحه کانیا نه، وه جیا که ره وه و پهسندی رۆح له رۆحیکی دیکه به سیفات و
تابیه ته ندیه کانیا ن گه وره تره له جیا کردنه وهی لاشه یه که له لاشه یه کی دیکه
به تابه ته ندیه کانی.

(١١٥) مسند احمد: ١/٢٦٦، و سنن أبي داود (٢٤٢٠).

٩٩ ح لِلإِن قِيمُ الْجَزِيَّةِ

نایا نابینیت کهوا لاشه‌ی نیمانداری کافرێک زۆر پێک ده‌چن و هاوشیوه‌ن که‌چی
رۆحه‌کانییان گه‌وره‌تر دیاره له‌جیاکه‌ره‌وه‌و په‌سه‌ندی، تۆ ده‌بینیت دوو برا
له‌رووخسارو دروستکردندا زۆر پێک ده‌چن که‌چی رۆحه‌کانییان زۆر لێک جیاوازن.
کاتی‌ک شیوه‌یه‌کی جوان و رووخساری‌کی چاک و پێکهاته‌یه‌کی رووخۆشی و ره‌وشت
به‌رزى ده‌بینیت نیلا ده‌بینیت رۆحی‌کی گونجاو و هاوشیوه‌ی بۆی هه‌له‌په‌سێرداوه.
جا نه‌گه‌ر رۆحه‌کان به‌رزکرانه‌وه نه‌وا فریشته‌کانیش هه‌ندی‌ک له‌هه‌ندی‌کیان
جیاکراوه‌و په‌سه‌ندترن به‌بێ لاشه هه‌لیانده‌گریت، هه‌روه‌ها جنۆکه‌کانیش،
جیاکه‌ره‌وه‌و په‌سه‌ندتری رۆحی ئاده‌میزاد له‌پێشترو یه‌که‌مینه.

نایا رۆح له‌کاتی پرسیارکردن ده‌گه‌ڕێته‌وه بۆلای مردوووه‌که

له‌گۆره‌که‌یدا یاخود نا؟

بێگومان بۆنێمه به‌سه که‌وا پێغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) بریاری له‌و مه‌سه‌له‌یه‌ داوه،
و فریامان که‌وتوو، له‌قسه‌و قسه‌لۆکی خه‌لکی که‌وا به‌جۆرێک روونی کردۆته‌وه که
رۆح ده‌گه‌ڕێته‌وه لای مردوووه‌که، البراء کورێ عازب ده‌لیت: نێمه له‌به‌قیع الغرقه
لای جه‌نازه‌یه‌ک بووین له‌و کاته‌دا پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) هاته‌لامان دانیشته‌ ئێمه‌ش
له‌چوار ده‌وری دانیشته‌ین هه‌روه‌ک له‌سه‌ر سه‌رمان بالنده‌یه‌ک هه‌ییت نه‌هه‌جولاین جا
سه‌یری کردو فه‌رمووی: (أعوذ بالله من عذاب القبر) واته‌: (په‌نا ده‌گرم به‌خودا
له‌سه‌زاو تازاری گۆڕ) نه‌مه‌ی سی جار دووباره‌ کرده‌وه.

پاشان فه‌رمووی: (إن العبد إذا كان في إقبال الآخرة وانقطاع من الدنيا نزلت إليه
ملائكة كأن وجوههم الشمس، فيجلسون منه مد الصبر، ثم يحییء ملك الموت حتى
يجلس عند رأسه فيقول: أيتها النفس الطيبة اخرجي الى مغفرة من الله ورضوان).

٩٥ ح لِلإِبْنِ قِيَمُ الْجُوزِيَّةِ

واته: (ته گهر هاتوو بهندهیهک له روژی دواپی نزیك بسووه و خهریکه له دنیا داده بریت نه و کاته فریشته بۆی داده به زن که روو خساریان ههروهک خۆر وایه جا له لای داده نیشن به دووری بینینی چاو، پاشان فریشتهی گیانکیش دیت و له لای سهری داده نیشیت جا پیتی ده لیت: نهی خاوهنی دل و دهروونی پاک وهره دهروه بۆ لیبورهیی و ره زابوون له لایه ن پهروه دگار).

ده فهرموویت: (فیصعدون بها فلا یمرن بها الا قالوا: ما هذا الروح الطیب! فیقولون: فلان بن فلان بأحسن أسمائه التي كانوا یسمونه فی الدنيا حتی ینتهوا بها الی السماء الدنيا، فیستفتحون له فیفتح له، فیشیعه من کل سماء مقربوها الی السماء التي تلیها حتی ینتهی بها الی السماء التي فیها الله تعالی، فیقول الله عز وجل: اکتبوا کتاب عبدي فی علین، وأعیدوه الی الارض، فإني منها خلقتهم و فیها أعیدهم ومنها أخرجهم تارة أخرى).

واته: (جا کۆمه لێک فریشته بهرزی ده که نه وه به لایدا تیپه پرنابن نیلا ده لێن: نه م رۆحه بۆن خۆشه چیه! جا ده لێن: فلانی کۆری فلانه به جوانترین شیوه ناوی ده به ن کهوا له دنیا ناویان ده هیتا تا وه کو له ئاسمانی دنیا دهیبه نه دهروه و کۆتایی پسی ده هینن، ئینجا داواي بۆ ده که ن ئاسمانه کانی بۆ بکریته وه جابۆی ده کریته وه، له هه موو ئاسمانه کاندایه نگیری ده بن و له نزیکی ده بن بۆ نه و ئاسمانه ی به داویدا دیت تا وه کو کۆتایی دیت و ده گاته نه و ئاسمانه ی که خودای گه و ره میهره بانی لییه، جا خودای گه و ره ده فهرموویت: ناوی به نده ی من له ئاسمانه به نده کانه وه بنووسنه وه، بیگه پێننه وه بۆ سه ر زهوی، وه من له زهوی درووستم کردوون و بۆ نه ویش ده یانگه پێنمه وه، جارێکی تریش له وی دریا ن ده یێنمه وه).

وه فهرمووی: (فتعاد روحه فی جسده، فیأتیه ملک ان فیجلسانه، فیقولان له: من ربک؟ فیقول: ربی الله، فیقولان: ما دینک؟ فیقول: دینی الاسلام، فیقولون له: ما هذا الرجل الذي بعث فیکم؟ فیقول: هو رسول الله، فیقولان له: وما علمک بهذا؟

۹۶ ح لِلْإِنِّ قِيمَ الْجُورِيَّةِ

فيقول: قرآن كتاب الله فآمنت به وصدقت، فينادي منادي من السماء أن صدق عبدي فأفرشوه من الجنة، وافتحوا له باباً منها).

واته: (نينجا رۆحه كەى دەگەریتەوه بۆ لاشەكەى، لەوكاتە دوو فریشتە دینەلای و دای دەنیشیتن، پیتی دەلێن: خۆی تۆ كییه؟ دەلێت: خۆدای من (الله)یه، پیتی دەلێن: ئایینی تۆ چیه؟ دەلێت: ئایینی من ئیسلامە، جا پیتی دەلێن: ئەویاوه كییه لەنار ئیوه رهوانەكراوه؟ دەلێت: ئەوه پیتەمبەرى خودایه، پیتی دەلێن: ئایا چ زانیاریت دەربارهى ههیه؟ دەلێت: كتیپی خوا كه قورئانه خوێندوویتەوه ئیمام پیتی هیتاوه و بەراستی شەم داناوه، جا بانگەریك لە ئاسماندا بانگ دەكات كەوا بەندەى من راست دەكات جا لەبەهەشتەوه فەرشی بۆ راخەن، و لەوى دەرگایەكى بۆ بکەنەوه).
دەفەرموویت: (فیاتیە من ریحها وطیبها، ویفصح له فی قبره مد البصر) واتە: (لەبەهەشتەوه بۆن و خوشییه كى بۆدیت، و بەدووری بینینی چار گۆرەكەى بۆ فراوان دەكریت).

نينجا فەرمووی: (ویاتیە رجل حسن الوجه حسن الثياب طيب الريح، فيقول: أبشر بالذي يسرك، هذا يومك الذي كنت توعده فيقول له: من أنت؟ فوجهك وجه الذي يمىء بالخير، فيقول: أنا عمك الصالح، فيقول: رب أقم الساعة حتى أرجع إلى اهلي ومالي).

واته: (نينجا پیاویكى رووخسار جوان و پۆشاك خاوین و بۆنخۆش دیتەلای دەلێت: مژدەدەربە بەوهی دڵخۆشت دەكات، ئەوا ئەو رۆژەى تۆیه كەوا پەیمانی پیت دابوو، پیتی دەلێت: تۆ كییت؟ ئەو ڕووهی تۆ ئەو ڕووهیه كه خیری هیتاوه، دەلێت: من كردهوه چاكەكانی تۆم، جاده لێ: خودایه قیامت هەلسیتە تاوهكو بەرووخۆشی بگەریتەوه لای كەسوكاره كەم).

وه فەرمووی: (وإن العبد الكافر إذا كان في انقطاع من الدنيا وإقبال من الآخرة نزل إليه من السماء ملائكة السود الوجه معهم المسوح، فيجلسون منه مد البصر،

٩٦ ح لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُورِيَّةِ

ثم يحيى ملك الموت حتى يجلس عند رأسه فيقول: أيتها النفس الخبيثة إخرجي الى سخط من الله وغضب).

واته: (كاتبك بهنده يه كى كافر نزيكى مردن ده بيه وه و خريكه له دونيا داده بريت، فريشته كان له ناسمانه وه بوى داده به زن كه رووخساريان ره شهو كفنيكى له ناگريان پييه، له لاي داده نيشن هه تا چاو برده كات، پاشان فريشته ي گيانكيش له لاي سهري داده نيشيت و ده ليت: نهى روى پيس وهره دهره وه بولاي سزاو تووړه ي خواي گه وړه).

جا ده فمرويت: (فتفرق في جسده فينتزعها كما ينتزع السفود من الصوف المبلول، فيأخذها، فإذا أخذها لم يدعوها في يد طرفة عين حتى يجعلوها في تلك المسوح، ويخرج منها كائن روح جيفة وجدت على الارض، فيصعدون بها، فلا يرون بها على ملا من الملائكة الا قالوا ما هذا الريح الخبيث؟ فيقولون: فلان بن فلان بأقبح أسمائه التي كان يسمى بها في الدنيا، حتى ينتهي الى السماء الدنيا، فيستفتح له فلا يفتح).

واته: (جا روه كه له لاشه كه دا جيا ده بيه وه وه كو چون شيشيكي گوشت برژاندين بكرت به ناو خوربه كى تهري نالوزدا، جا له ده ست فريشته ي گيانكيشاني وهره گرن، و نايه لن چاو بتروكيتي هه تا ده يگه يننه ناو شهو كفنه زيره بون ناخوشه، و ناخوشترين بون كه له سهر زه وييدا هيه، نينجا به رزي ده كه نه وه به لاي همر كومه له فريشته يه كدا تيده پرن ده لين نم روه پيسه چييه؟ ده لين: نه وه فلاني كوري فلانه به ناشرينترين ناو بانگي ده كه ن كه له دنيا پي ناسراوه، هه تا ده گه يه نريته ناسماني دنيا، داواي كردنه وه ي ده رگا كاني ناسماني بو ده كه نه به لام بوى ناكرتته وه).

پاشان پيغه مبر (عليه السلام) نم نايه ته ي خويند: ﴿لَا تُفْتَحُ لَهُمْ أَبْوَابُ السَّمَاءِ وَلَا يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ حَتَّى يَلِجَ الْجَمَلُ فِي سَمِّ الْخِيَاطِ﴾ (الأعراف: ٤٠).

۹۸ ح لِلإِن قِيمُ الْجُزْءِ

واته: (هرگیز ده‌رگا‌کانی ناسمانیان بۆ ناکریتیه‌وه‌و ناچنه به‌هه‌شت هه‌تا و‌شتر نه‌چیت به‌کونی ده‌زیدا).

جا خودای گه‌وره ده‌فه‌رموویت: ناری به‌نده‌که‌م بنووسن له (سجین) دا که په‌رتوو‌کێکه کارو کرده‌وه خراپه‌کانی تیدا ده‌نووسریت، که له‌ژێر چینی زه‌وی هه‌ره خواره‌وی زه‌وی دایه، ئینجا رۆحه‌که‌ی ده‌رده‌که‌ن..

پاشان پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) ئه‌م ئایه‌ته‌ی خویند: ﴿وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَكَأَنَّمَا حَرَّمَ مِنَ السَّمَاءِ فَتَخْطَفُهُ الطَّيْرُ أَوْ تَهْوِي بِهِ الرِّيحُ فِي مَكَانٍ سَحِيقٍ﴾ (الحج: ۳۱).

واته: (هه‌ر که‌سێ هه‌ربه‌ش بۆ خودا بریارب‌دات وه‌کو که‌سێک وایه له‌ناسمانه‌وه بکه‌و‌یتته خواره‌وه و بالنده شالاری بۆ ببات یان بایه‌کی به‌هێز بیباته ناو قسوولترین شوین له‌خوارووی زه‌ویدا).

(فتعاد روحه فی جسده، ویاتیه ملکان فیقولان له: من ربك؟ فیقول: هاه هاه لا أدري، فیقولان له: ماهذا الرجل الذي بعث فيكم؟ فیقول: هاه هاه لا أدري، فینادی منادی من السماء أن کذب عبدي فأفرشوه من النار، وأفتحوا له باباً إليه، فیأتيه من حرها وسمومها، ویضيق علیه قبره حتی تختلف فيه أضلاعه، ویأتيه رجل قبيح الوجه قبيح الثياب منتن الريح، فیقول: أبشر بالذي يسؤك، هذا يومك الذي كنت توعده، فیقول: من أنت؟ فوجهك الوجه الذي يحییء بالشر، فیقول: أنا عملك الخبيث، فیقول: رب لاتقم الساعة).

واته: (جا رۆحه‌که‌ی ده‌گه‌یه‌ندریته‌وه بۆ لاشه‌که‌ی و دوو فریشته دینه‌لای و پێی ده‌لێن: خوات کێیه؟ ده‌لێت ها ها نازانم، پێی ده‌لێن: ئه‌و پیاوه‌ی له‌ناوتاندا بسو چی بوو؟ جاده‌لێت: ها ها نازانم، جا بانگه‌ریک بانگده‌کات له‌ناسماندا که‌وا ئه‌و به‌نده‌یه‌ی من درۆی کرد و له‌دۆزه‌خدا فهرشی بۆ راخه‌ن، و ده‌رگایه‌کی له‌گۆره‌که‌ی بۆیکه‌نه‌وه تاکو گرو هه‌لاوی دۆزه‌خی بۆ‌ب‌چیت، وه گۆره‌که‌ی له‌سه‌ر ته‌سک ده‌کریتته‌وه هه‌تا هه‌موو په‌راسوه‌کانی له‌پشته‌وه تیک ده‌شکیتیت، پاشان پیاویکی

٩٩ ح لِلْإِنِّ قِيَمُ الْجُزِيَّةِ

رووخسار ناشرين و پڙشاك ناشرين و بڙن ناخوش دټه لای و پټی ده لیت: مژده دهر به بهوهی پټ ناخوشه، نا نه مه نه ورژیه به به لیت پټی درابو لپی ناگادار ده کرایته وه، جا ده لیت: نه تو کییت؟ که رووخسار له رووخساری پیاری شه پانی ده چټ، پټی ده لیت: من کارو کرده وه ناشینه که ی تو، جاده لیت: خودایه قیامت هه لمه ستینه) .. نیمام احمد و ابوداد و نسانی و ابن ماجه ریوایه تییان کردوه.

نه بو محمد کوری حزم له کتیبی (الملل والنحل) ده لیت: به لام نهوهی واگومان ده بات کهوا مردو له گۆره کهیدا زیندو ده بیته وه له رژی قیامتدا نه مه هه لیه، وه نه ونایه تانهی کهوا باسانکرد نه مه یان قه دهغه ده کات، خودای گه وره ده فهرمویت: ﴿قَالُوا رَبَّنَا اٰمَنَّا اِثْنَيْنِ وَاٰحْيَيْنَا اِثْنَيْنِ﴾ (غافر: ١١).

واته: (کافره کان له وه لامدا ده لټن په ووه ردگار تو ده سه لاتت بی سنووه دوو جار نیمت مراندوه و دوو جار نیمت زیندو کردو ته وه) وه هه ووه ده فهرمویت: ﴿كَيْفَ تَكْفُرُونَ بِاللّٰهِ وَكُنْتُمْ اَمْوَاتًا فَاَحْيَاكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ﴾ (البقره: ٢٨).

واته: (چون بی بړوا ده بن به خوا له کاتیکدا نټوه بی گیان خوا دروستی کردون و گیانی به بهردا کردن، پاشان ده تاغریښت و دواپی زیندووتان ده کاته وه).

نه گهر مردو له گۆره کهیدا زیندو بیته وه نهوا خودای گه وره ده بو سی جار بماغریښت و سی جار زیندوومان بکاته وه، نه مه ش نارواو پیچه وانهی قورثانه مه گهر نهوهی خودای گه وره زیندووی کرد بیته وه نیشانه یه که بو پیغه مبه ریک له پیغه مبه ران، وه نه وانهی له ماله کانیاں ددرچون، کهوا نه وانه به هه زاره ها کهس بوون به مردن ناگادار کرانه وه، جاخودای گه وره پټی فهرمون: بمن هه موویان مردن، پاشان زیندوویان کردنه وه.

۹۹ ح لِلْإِنِّ قِيَمُ الْجُوزِيَّةِ

لهم بارهيموه خواي گهوره دهفهرموويت: ﴿اللَّهُ يَتَوَفَّى الْإِنْفَسَ حِينَ مَوْتِهَا وَالَّتِي لَمْ تَمُتْ فِي مَنَامِهَا فَيُمْسِكُ الَّتِي قَضَىٰ عَلَيْهَا الْمَوْتَ وَيُرْسِلُ الْأُخْرَىٰ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى﴾ (الزمر: ۴۲).

واته: (ههروخاويه گيانهكان دهكيشيت لهكاتي مردنياندا، ههروهها نهو گياندهش كه نه مرد لهخموهكهيدا ههرو خوا بزي دهنيترتتهوه، جا نهوكهسهي كه خوا برياري مردني داييت روجهكهي دهگهريتهوهو ناگهريتهوه بو لاشهكهي، نهوكهسهش كهروزي تهواو نهبووييت دهنيترتتهوه بزي تا كاتيكي دياريكراو).

بهدهقي قورنان نهو روجهكهوا باسان كرد ناگهريتهوه بو لاشهكهي مهگهر بو كاتيكي دياريكراو نهويش رزي قيامته، ههروهها پيغهمبهه (عليه السلام) ههوالي داوه كه لهشهو پزيهكهي بهناساندا روجهكاني بينيوه نهو روجهكهي لهدهستهراستي نادهم بيت نههلي بهختهوهرن، نهوانه له دهسته چهيدا بسو نهوا نههلي ناخوشي و نازاربون.

پيغهمبهه (عليه السلام) لهجهنگي بهدر قسهي لهگهل مردوهكان دهكرد و نهوانيش گوڤيان لهقسهي پيغهمبهه دهبوو پيش نهوي گوريان بو ليبدن، جا كه سههابهكان وتيان: نهمانه مردوون و وشك بوونهتهوه بهلام پيغهمبهه (عليه السلام) فهرمووي بزانن نهمانه گوڤيان لييه بهلام ناتوانن وهلام بهدهنهوه.

خوداي گهوره دهفهرموويت: ﴿وَمَا أَنْتَ بِمُسْمِعٍ مَّن فِي الْقُبُورِ﴾ (فاطر: ۲۲).
واته: (بهلام نهوي پيغهمبهه تو ناتوانيت پهيامهكوت بگهيه نيت بهوكهسانه لهناو گوڤدان) جا بيستني نهوكهسانه لهناو گوڤدان بهدوور دهخاتهوه بي گومان نهويش لاشهكانن.

پاشان لهريگاي ابن عيينهوه باسدهكات، نهويش له منصور كوري صفيه، نهويش له صفيهي كچي شيبه، وتي: نيينو عمر چوه مزگوت و چاوي به نيينو الزير كهوت لهوي دانراوه، جا پييان وت: نهه نهسماي كچي نهبريكري الصديقه،

٩٧ ح لِلْإِنِّ قِيمٌ الْجُوزِيَّةُ

ئيبنو عمر رووی خۆی بۆلای وەرگیرا و نارامی کردووە و پێی وت: ئەم لاشانە هیچ شتێکی نەوتۆ نێبە، بەلکو رۆحەکان لەلایەن خوداوەیە، جا دایکی وتی: چ شتێک قەدەغەم دەکات کەوا سەری یحیی کوپری زەکەریا پیشکەش بکەم بۆ سەتەمکاریک لە سەتەمکارانی بەنی ئیسرائیل^(١١٦).

وتم: ئەوەی محمد باسی کردووە هەق و ناھەقی تێدايە، کەوا وتەکەیی: گومان بردنی بەوھێ گوايە مردوو لەگۆرەکەیدا زیندوو دەبێتەو ئەمە ھەلەییە، جا ئەمە یەکدەنگی تێدايە کەوا نەوژیانە لەدوونیدا پەیمانی پێدراوە کە رۆح و جەستە پێکەو ھەلسن بەرێکخستن و راپەراندنی کاروبارەکان، وە لەگەڵیدا پێویستی بەخواردن و خواردنەو و جل و بەرگ ھەیە.

جا ئەگەر ویستی وابو بۆ ژیانئێکی دیکە ئەوا جیايە لەو ژیانەیی ئێستا، بەلکو رۆح دەگەرێتەو بۆ لای، ئەو گەراندەوھەش وەک ئەو گەراندەوھە نێبە کە لەدوونیدا بوو بۆ ئەوھێ پرستیاری لێبکریت و تاقی بکریتەو لەگۆرەکەیدا، ئەمەش رەوايە، وە نەفی کردن و دوورخستەوھشی ھەلەییە، دەقە راست و راشکاوەکانیش بەلگەن لەسەری، ھەر وەک پیغەمبەر^(ﷺ) دەفەرمویت: (فتعاد روحه في جسده) واتە: (بێگومان رۆحەکەیی دەگەرێتەو بۆ لاشەکەیی)، باسی لاوازی حەدیسەکەش وەلام دەدەینەوہ إن شاء الله.

بەلام ساخکردنەو وەرخیستنی ئەو فەرمرودە پیروژە: ﴿رَبَّنَا أَمَتَّنَا اثْنَتَيْنِ وَأَخْيَتْنَا اثْنَتَيْنِ﴾ واتە: (کافرەکان لەوہ لامدا دەلێن پەرورەدکار تۆ دەسەلاتت بێ سنوورە دووجار ئێمەت مراندووەو دووجار ئێمەت زیندوو کردۆتەو).

ئینجا ئەمە سەلمانندی گەراندەوھێ رۆح بۆ لاشەکە دوور ناخاتەو، ھەر وەک چۆن بەنی ئیسرائیل کوژران و خودای گەرورەش پاش کوشتنی زیندووی کردنەو پاشان مراندنی.

(١١٦) سەیری: الفصل في الملل: ٦٧/٤ بکە

١٩٥ ح لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُزْئِ

نهیښی نهمهش: گهړاندنډه‌وی رۆح بۆ لاشه پینچ جوړه وه په‌یوه‌ندی جیاوازی به‌یاسا‌کانه‌وه هه‌یه.

٢٥٥ ک: په‌یوه‌ندی به کۆرپه‌له هه‌یه له‌ناو سکی دایک.

٢٥٩ ډ: په‌یوه‌ندی هه‌یه به پاش ده‌رچوونی بۆ‌سەر رووی زه‌وی.

سلی ٢٥٩: په‌یوه‌ندی هه‌یه به‌حاله‌تی خه‌وتن جا له‌روویه‌که‌وه په‌یوه‌سته پێیه‌وه، وه له‌روویه‌کی دیکه‌وه لیک جیا‌بوونه‌وه‌یه.

ج‌وار ٢٥٩: په‌یوه‌ندی هه‌یه به‌ژیانی به‌رزه‌خه‌وه که‌وا له‌نیوان مردن و زیندووبوونه‌ودایه، و‌ته‌گه‌ر رۆح له‌لاشه‌که جیا‌بووه‌وه و کۆتایی پێهات، له‌وه‌لامی نهمه‌دا پینشر با‌سمان کرد سه‌باره‌ت به‌و حه‌دیسانه‌ی که‌وا به‌لگه‌ن له‌سه‌ر وه‌لام‌دانه‌وه‌ی مردو له‌کاتی سه‌لام کردن لیان نهم وه‌لام دان‌وه‌یه‌ش گه‌ړانه‌وه‌یه‌کی تایه‌تیه له‌ژیانی لاشه واجب نابیت پینش رۆژی قیامه‌ت.

پینچ ٢٥٩: په‌یوه‌ندی هه‌یه به زیندووبوونه‌وه‌ی لاشه‌کان، نهمه‌ش ته‌واوترین جوړه‌کانه که‌وا په‌یوه‌ندی هه‌یه به‌لاشه.

به‌لام نهم فەر‌موده‌یه خ‌ودای گه‌وره که‌وا ده‌فه‌رمو‌یت: ﴿اللَّهُ يَتَوَفَّى الْأَنفُسَ حِينَ مَوْتِهَا وَالَّتِي لَمْ تَمُتْ فِي مَنَامِهَا فِيمْضِ الْتِي قَضَىٰ عَلَيْهَا الْمَوْتَ وَيُرْسِلُ الْأُخْرَىٰ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى﴾ (الزمر: ٤٢).

واته: (هه‌ر‌خوا‌یه گیانه‌کان ده‌کیشیت له‌کاتی مردنیان‌دا، هه‌روه‌ک ته‌و‌گیانه‌ش که نه‌مرد له‌خه‌وه‌که‌یدا هه‌رخ‌وا بۆ‌ی ده‌نیرتیه‌وه، جا ته‌و‌که‌سه‌ش که خوا بریاری مردنی دابیت رۆحه‌که‌ی ده‌گریتیه‌وه ناگه‌ریتیه‌وه بۆ لاشه‌که‌ی، ته‌و‌که‌سه‌ش که‌رۆژی ته‌واو نه‌بو‌وبیت ده‌نیرتیه‌وه بۆ‌ی تا کاتیک‌ی دیاری‌ک‌راو).

جا گرتنی رۆحه‌که له‌لایه‌ن په‌روه‌رد‌گار‌وه خ‌ودا بریاری مردنی له‌سه‌رد‌اوه گه‌ړانه‌وه‌ی بۆ لاشه‌ی مردوه‌که به‌دو‌ور ناخاته‌وه له‌کاتیک‌دا که‌وه‌لام ده‌داته‌وه نهمه‌ش مانای ته‌وه‌نیه‌یه که ته‌و ژیا‌نه بیت که‌له دونیادا به‌لین‌ی پید‌راوه.

كهسى خه وتووش نه گهر رۆحه كهى له لاشه كهيدا بئيت نهوا خۆى زيندوه، وه ژيانه كهشى جياوازه له گهڻ كه سئىكى به ناگا، چونكه خهوتن برائى مردنه^(١١٧)، هه رئاواش نه گهر رۆحه كهى گهرايه وه لاشه كهى نهوا مردوه كه له حاله تئىكى مامناوهندى دايه له نيتوان ژيان و مردن كهوا رۆحه كهى ناگه پئته وه بۆ لاشه كهى وه كو حاله تئى نووستنى مام ناوهندى له نيتوان ژيان و مردندا، جا نه م جوړه تئى گه بيشته زۆر گهروگرفت له سه لا لاده بات.

به لآم هه والدانى پئغه مبهه^(عليه السلام) له بارهى ديتنى پئغه مبهه ران له شه وه وه كهيدا، كهوا هه نديك له وانهى هه ديس لئكه ده نه وه پئداگرى ده كه ن له سه ر شه وهى كهوا پئغه مبهه بينيو بيه تئى تارمايى و رۆحه كانيان بوه، ده فه رمووئيت: نهوانه زيندوون له لايه ن خوداوه، وه هه زه رته تئى براهيمى بينى پشتى به كۆله گه كانى كه عبهى پيرۆز دابو، و هه زه رته تئى موساى بينى له گۆره كهيدا هه لسا بو نوئىژى ده كرد كاتئىك باسى پئغه مبهه رانى ده كرد كه بينيان نهوا باسى تارمايه كهى ده كرد جا موساى بينى گه م رهنگئىكى لاوازى درئۆ بوو هه روهك به پياوانى هۆزى (شنۆه) چووئيت، وه هه زه رته تئى عيساى بينى پرچى دلۆپه ناوى لئى ده تكا هه روهك تازه له گه رماو هاتبئته ده روه، هه زه رته تئى براهيمى بينى به خۆى چواند.

هه نديك ناكۆكن له سه ر نه مه وه ده لئىن: نهو ديتنه ته نها بۆ رۆحه كانيانه به بئى لاشه كانيان، و جهسته كانيان له زه ويدا به جئى ماون، به لكو زيندوو ده كرئته وه نهو تا رۆژهى جهسته كان زيندوو ده كرئته وه، پئش نه مه زيندوو نابئته وه، نه گهر هاتو پئش نه مه جهسته كان زيندو بكرئته وه نهوا پئش رۆژى قيامهت زهوى شق ده بوو، نهوا تامى مردنى ده چئشت له كاتى فوو كردن به كه په نادا، نه مهش مردنى سئيه مه. نه مهش هه رگيزاو هه رگيز ناره وايه، نه گهر هاتبا لاشه كان له گۆره كان زيندو ببنه وه نهوا خوداى گه وره رۆحه كهى بۆ ناگه پئنتته وه، به لكو له به هه شتدا ده بئيت، وه

(١١٧) سبرى: جمع الزوائد: (١٠/٤١٥) بكه.

۹۲ ح لِلْإِن قِيمُ الْجُزْءِ

له پیغمبر (ﷺ) وه رگراوه که ده فہرمویت: خرای گہورہ بہہشتی حہرام کردوہ له سہر پیغمبران ہہتا کو پیغمبرمان کرد دہ چیتہ ناوی، و ہہر نہویش یہ کہمین کہسہ دہرگای بہہشت دہ کاتہوہ، وه نہویش یہ کہمین کہسہ کہوا زہوی بؤی درزی بردوہ، بؤ ہیچ کہسک پیش نہو درزی نہ بردوہ.

بہ پیویست زانراوہ کہوا جہستہی پیغمبر (ﷺ) نہرم و شل و پاراوہ سہابہیہک لی پیرسی چؤن درودو دوعای نیئمہ بؤتو نیشاندهات له کاتیکدا له ناو نیئمہ نامینیت و له ناو دہ چیت؟ پیغمبر (ﷺ) فہرموی: (إن الله حرم علی الارض ان تأکل أجساد الانبیاء)^(۱۱۸). واتہ: (بیگومان خودای گہورہ له سہرزہوی حہرام کردوہ جہستہی پیغمبران بخوات).

نہ گہر جہستہ کہی له مہزارہ کہی دانہ بیٹ لهوانیہ و ہلام بدراہوہ.

لہوہہ پشت راست کراوہتہوہ: کہوا خودای گہورہ فریشتہی کردؤتہوہ کلیلی گؤرہ کہی کہ پی پی رابگہیہنن له باری سہلامہتی ٹومہتہ کہی.

وہ له لایہن نہوہوہ وه رگراوہ: کہوا له نیوان اُبی بکر و عمر ہاتہ دہرہوہ و فہرموی: (هكذا نبعث)^(۱۱۹). واتہ: (ناوا زیندو دہ کرینہوہ).

لہ گہل نہمہشدا رؤچی پیروزی پیغمبر (ﷺ) له لایہن پەرہردگاری بہرزہویہ لہ بہرزترین (علین) لہ گہل رؤچی پیغمبرہ کاندایہ.

لہ لایہن نہوہوہ پشت راست کراوہتہوہ: کہوا پیغمبر (ﷺ) لہ شہو رہوہ کیددا ہزرہتی موسای بینی لہ گؤرہ کیددا و ہستابوو نوئی دہ کرد، و له ناسمانی شہ شہم یان حہوتہ مییش بینی رؤحہ کہ لہوی بو، و لہ گؤرہ کیددا پہیوہندی بہ لاشہ کیددا ہدیہ، سہر پەرشتی دہ کات و پیئہوہ لکاوہ، بہ جؤرک لہ گؤرہ کیددا نوئیژدہ کات و و ہلامی سہلام دہ داتہوہ کہچی له لای خودایہ.

(۱۱۸) سنن ابی دارہ (۱۰۴۷)، ومسنند احمد: ۸/۴.

(۱۱۹) سنن الترمذی (۳۶۶۹).

٩٩ ح لِلْإِنِّ قِيَمَ الْجُوزِيَّةِ

ئەم دوو فەرمانەش لەیە کتر دوور ناخړیتەوه، کەچی فەرمان و ماوهی رۆحەکان
و ەکر فەرمان و ماوهی لاشەکان نییە، تۆ دەبینیت دوو رۆحی هاوشتیوە و گونجاو
لەگەڵ یە کتر زۆر دراوسی و نزیککی یە کتر دەبنەوه کەچی ماوهی نیاوانییان دووری
ماوهی دوو رۆژەهلاتە، و ەهروەها دەبینیت دوو رۆحی نەگونجاو و توورە لەگەڵ
یە کتر ماوهی نیاوان زۆر دوورە کەچی لاشەکانییان دراوسی یە کتر و پێکەوه
نوساون.

دابەزینی رۆح و بەرزکردنەوه و دووری و نزیککی پەیوەندی بەلاشەوه نییە، چونکە
رۆحە کە بەرز دەبێتەوه بۆسەر ووی ناسمانەکان، پاشان دادەبەزێت بۆسەر زوی،
لەنیاوان بەزەیی و سۆزی خودا دایە کەچی مردووە کە لەلەناو گۆرە کەیتەتی، کەچی
ماوهیەکی زۆریش لاشە نەبەرز دەبێتەوه و نە داشدەبەزێت، و ە ەهروەها
بەرزبوونەوه و گەڕانەوهی رۆح بۆ لاشە لەکاتی نووستن و ەلەسانەوه ەندیکییان
و ە کۆر وایە کەوا نە و لەناسمانەوه یە کەچی رۆناکییە کە ی لەسەر زەویە.

رۆحیش ەهەرخۆی بەرز دەبێتەوه و دادەبەزێت، بەلام گەفت و گۆی سەحابەکان بۆ
پێغەمبەر (ﷺ) لەشەر و کوشتاری بەدر چۆن قسە لەگەڵ نەتەو یە ک دەکەیت
لەکاتێکدا ئەوانە مردوون و لاشەیان بۆنی کردووە کەچی پێغەمبەر ەوالتی پێدان
کە ئەوانە گۆیان لەقسە و گۆکانە، نەمەش گەڕانەوهی رۆح بۆ لاشەکانییان
بەدوور ناخاتەوه لەوکاتەدا بۆنەوهی گۆی لە گەفت و گۆیەکان بگرن و لەهەمان
کاتدا لاشەکانییان بۆنی کردووە، جا قسە کردنیش بۆ رۆحەکان پەیوەستە بەو
لاشەنی کەوا لەناوچوون.

بەلام سەبارەت بەو فەرموودە یە پیرۆزە: ﴿وَمَا أَنْتَ بِمُسْمِعٍ مَّنْ فِي الْقُبُورِ﴾
(فاطر: ٢٢) واتە: (بەلام تۆ نە ی پێغەمبەر ناتوانیت پەيامە کەت بگەیتە نیت
بەوکەسانە ی کە لەلەناو گۆردان).

۹۹ ح لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُزْيَةِ

نەم ئایەتە بەلگە دەدات لەسەر ئەوێ کەوا مەبەست لێی: ئەو کافرە دلی
مردووێ توانات نییە لەسەر گۆی گرتنی ئەو ئەو گۆیگرتنە سوودی بۆی هەبێت، وە
ئەوانە دلی لەناو گۆریشدان ناتوانیت لەسەر گۆیگرتنییان و سوودیان بۆی بگەیهنیت،
خودای پاک و بێگەرد بەرپەرچی ئەوێ نەداوەتەو کە نیستا لەوکاتەدا ئەوانە دلی
لەناو گۆریدان گۆیان لە هیچ نییە، چۆن، کەچی پێغەمبەر (ﷺ) هەوالی داوێ
کەوا ئەوانە گۆیان لەدەنگی نەعلەکانە کە لەسەر گۆرستان پاش ناشتیان
دەگەڕێنەو (۱۲۰).

خەبەری داوێ کەوا کوژراوەکانی بەدر لەقسەو گفت و گۆکانیەتی، وە خەبەری
داوێ هەرکەسیک سەلام لەسەر براکە ی بکات وەلامی سەلامە کە دەداتەو.
نەم ئایەتە هاوشتوێ نەم فەرموودە پرۆزەیه: ﴿إِنَّكَ لَا تَسْمِعُ الْمَوْتَىٰ وَلَا تُسْمِعُ
الصُّمَّ الدُّعَاءَ إِذَا وَلَّوْا مُدْبِرِينَ﴾ (النمل: ۸۰).

واتە: (بێگومان تۆ ناتوانیت نەم بانگەوازی بچەیتە ناودلی دڵ مردو و کەرو
لالەکانەو، بەتایبەت کاتیک روو وەرەگێڕن و پشت هەڵدەکەن).

دەلێن: گۆی گرتنی کەرو لالەکان لەگەڵ گۆی گرتنی مردووێکان نەفی دەکات و
دووریان دەخاتەو لەم کارەو مەبەست لێی: نەگۆنجان و نەشیای هەریەکیان بۆ
گۆیگرتن و دلی ئەوانە لەکاتیکدا مردووێکی کەرو نابیسەر بوون بۆ گۆیگرتنییان
قەدەغە دەکات، بەپەلەو پایە ی گۆیگرتنی مردو و نابیسەرەن، نەمەش رەوایه، بەلام
گۆیگرتنی رۆحەکان پاش مردن نەفی ناکات و لەم کارە ی دوورناخاتەو بەومانایە ی
تۆ ناتوانیت بانگەوازی بچەیتە ناودلی مردوان و نابیسەرەن ئەگەر خودای گەورە
یستی لەسەر نەبێت.

الحافظ أبو عبدالله کوری منده لەکتیبی (الروح والنفس) دا دەلێت: محمد کوری
يعقوب کوری یوسف خەبەری پێداین، کە محمد کوری إسحاق بۆی گێڕاينەو، أبو

(۱۲۰) سنن أبي داود: (۷).

٩٩ ح لِلإِبْنِ قِيمُ الْجُوزَةِ

النضر الهاشم كورې القاسم پيی راگه ياندين، نهویش له عيسى بن المسيب، له عدی كورې ثابت، له البراء كورې عازب وتی: له گهل پيغه مبهـر (ﷺ) دهـرچووين له گهل جهـنازهـيه كـدا كه پياويكي نهـنساري مردبوو، جا كاتيـك له گـزړه كه بـويـنهـوه و نيـژرا، دانـيشـتين بهـبي جوـولـه هـروهـك بهـردـيك لهـسـر شاغـمانـهـوه بيـت، و لهـسـرمان بالـنده بسـوورپـتهـوه، توـزيـك بيـ دهـنگ بوـو جا كاتيـك سـهـري بهـرز كـردهـوه و فـهـرمـووي: (ان المؤمن إذا كان في قُبُلٍ من الآخرة ودُبر من الدنيا وحضره ملك الموت، نزلت عليه ملائكة معهم كفن من الجنة، وحنوط من الجنة، فجلسوا منه مد البصر، وجاء ملك الموت فجلس عند رأسه، ثم قال وأخرجي أيتها النفس المطمئنة، إخرجي الى رحمة الله ورضوانه، فتنسل نفسه كما تقطر القطرة من السماء).

واته: (بهـندهـي نـيمانـدار كـاتي رووي كـردوـته دواړو دابـراوه لهـ دـونيا و فـريـشتهـي گـيانـكيـش دـيـتهـلای و فـريـشته لهـناسـمانـهـوه دـادهـبهـزنـه سـهـري و كـفـني بهـهـشـتيـيان پيـيه، وه بـوني ميسـك كهـلهـناو ناوړيـشمـيـكـدايه، جا دـين لهـلای دـادهـنيـشن تا چـاو بـردهـكات، فـريـشتهـي گـيانـكيـش لهـلای سـهـري دـادهـنيـشـيـت، پاشـان دهـليـت: وهـره دـهـروه نهـي دل و دـهـرووني پـر له نارامي، وهـره دـهـروه بـولای پـهـروهـدگاري بهـزهـيي و رهـزابوون ليـت، روـحهـكهـشي دـيـته دـهـروه هـروهـك دلـزهـي ناو لهـدهـمي مهـتاره بيـته دـهـروه).

فإذا خرجت نفسه صلى عليه كل من بين السماء والارض إلا الثقلين، ثم يصعد به الى السماء فتفتح له السماء، ويشيعه مقربوها الى السماء الثانية، والثالثة، والرابعة، والخامسة، والسادسة، والسابعة، إلى العرش مقربو كل سماء.

واته: (جا كاتيـك روـحي دـهـرچـو هـرچـي لهـنيـوان ناسـمانان و زهـويـدايه دوعـاي بـودهـكهـن، پاشـان بهـرز دهـكرـيـتهـوه بـو ناسـمان، ناسـماني بـو دهـكرـيـتهـوه، وه دوايـي هـلـيدهـگرن بـو ناسـماني دووـم و سيـيـهـم و چـوارهـم و پيـنـجهـم و شهـشهـم و هـهـوتـهـم، تاكو نهـو ناسـمانـهـي عـهـرشـي ليـيه).

۹۰ ح لِلإِبنِ قِیمُ الْجُوزِیَّةِ

فاذا انتهى الى العرش كتب كتابه في عليين، ويقول الرب عز وجل، ردوا عبيدي الى مضجعه، فاني وعدتهم اني منها خلقتهم وفيها أعيدهم ومنها أخرجهم تارة أخرى، فيرد الى مضجعه، فيأتيه منكر ونكير يشيران الارض بأنيابها ويفحصان الارض بأشعارهما، فيجلسانه، ثم يقال له: يا هذا من ربك؟ فيقول: ربي الله، فيقولان: صدقت، ثم يقال له: مادينك؟ فيقول: ديني الاسلام، فيقولان: صدقت، ثم يقال له: من نبيك؟ فيقول: محمد رسول الله، فيقولان: صدقت.

واته: (جاكاتيک گهيشته عهريش ناوی له هه ره بهرزه كان ده نووسریت، و خودای گه وره میهره بان ده فرموویت: به نده کهم بگه پرنسسه وه بۆ گۆره کهی، چونکه من په یانم پیاښ داوه کهوا من له زه وی درووستم کردوون و بۆشه ویش ده یانگه پرنسسه وه، هه روه ها له ویش جاريکی دیکه ده یان هیتمه ده روه، جا دیگه پرنسسه وه بۆناو گۆره کهی، ښینجا دوو فریشته (منکر و نکیر) دین بۆلای دایده نیشتین، پاشان پتی ده لیتن: خوی تو کیته؟ ده لیت: خودام (الله) یه، پتی ده لیتن: راستت وت، پاشان پتی ده لیتن: ناین و ریبات چیه؟ ده لیت: ناین و ریبازم نیسلامه، ده لیتن: راستت وت، پاشان پتی ده لیتن: پیغه مبهرت کیته؟ ده لیت: محمد رسول الله، جا پتی ده لیتن: راستت وت).

ثم يفسح له في قبره مد بصره، ويأتيه رجل حسن الوجه طيب الريح حسن الثياب فيقول: جزاك الله خيراً، فوالله علمت إن كنت لسريعاً في طاعة الله، بطيئاً عن معصيته، فيقول: وانت جزاك الله خيراً، فمن أنت؟ فيقول: أنا عملك الصالح، ثم يفتح له باب الى الجنة، فينظر الى مقعده ومنزله منها حتى تقوم الساعة.

واته: (پاشان تا چاوی پرده کات گۆره کهی بۆ فراوان ده بیست، و پیاویتی رووخسار شیرین و بۆن خوښ و پوښاک خاوین دیتسه لای ده لیت: خوا پاداشتی چاکهت بداته وه، سویتند به خوا نه مده زانی تو شه ونده خیرابوویت له خوا په رستی و سست و خاو بوویت له تاوان، جا ده لیت: توښ خودا پاداشتی چاکهت بداته وه، تو کییت؟

٩٥ ح للإبن قيمّ الجوزيّة

دهلّیت: من کارو کرده وه چاکه کانی تۆم، پاشان له گۆزه کهیدا ده رگایه کی بۆ ده کریتته وه، شوین و پلهو پایه ی خوێ له به هه شتدا ده بینیت تا وه کو قیامهت هه لده ستیت).

وإن الکافر کان فی دبر من الدنیا وقُبل من الآخرة وحضره الموت نزلت علیه من السماء ملائکة معهم کفن من النار وحنوط من النار.

واته: (کاتیک کافر خه ریکه له دونیا داده پڕی و له مردن نزیک ده بیتته وه له ناسمانه وه فریشته بۆی داده به زن و کفنیکی له ناگریان پییه).

فه رموی: ((فیجلسون منه مد بصره، وجاء مَلَكُ الموت فیجلس عند رأسه، ثم یقول أخرجی أیتها النفس الخبیثة، أخرجی الی غضب الله وسخطه، فتفرق روحه فی جسده کراهیه أن تخرج لما ترى وتعاين، فیستخرجها کما یستخرج السفود من الصوف المبلول، فإذا خرجت نفسه لعنه کل شیء بین السماء والارض إلا الثقلین)).

واته: (جا فریشته کان تا چاو برده کات له لای داده نیشن، وه فریشته ی گیانکیش دیت له لای سه ری داده نیشیت، پاشان ده لّیت: وه ره ده ره وه نه ی دلّ و ده روونی پیس، وه ره ده ره وه بۆ توپه یی و سزای خوای گه وه ره، جا رۆحه که به ناخۆشی له لاشه که ی دیتته ده ره وه، وا دیتته ده ره وه چۆن شیشیکێ گۆشت برژاندن له ناو خوریه کی ته رابکیشیت نه وه ی له نیتوان ناسمان زه ویدایه نه فره تی لیده کهن).

ثم یصعد الی السماء، فتغلق دونه، فیقول الرّب عز وجل: ردوا عبدي الی مضجعه، فإني وعدتهم أنني منها خلقتهم وفيها أعيدهم ومنها أخرجهم تارة أخرى، فتد روحه الی مضجعه، فیأتيه منکر ونکیر بشیران الارض بأنیابهما، ویفصحان الارض بأشعارهما، أصواتهما کالرعد القاصف، وأبصارهما کالبرق الخاطف، فیجلسانه، ثم یقولان: یا هذا من ربک؟ فیقول: لا أدري، فینادی من جانب القبر لا أدري، فیضربانه بمرزبة من حديد ولو أجمع علیها من بین الخافقین لم تقل،

٩٥ ح لِلإِن قِيمُ الْجُزِيَّةِ

ويضيق عليه قبره حتى تختلف أضلاعه، ويأتيه رجل قبيح الوجه قبيح الثياب نتن الريح، فيقول: جزاك الله شراً، فوالله ما علمت إن كنت لبطيئاً عن طاعة الله، سريعاً في معصيته، فيقول: ومن أنت؟ فيقول: أنا عمك الحبيث، ثم يفتح له الباب إلى النار، فينظر إلى مقعده فيها حتى تقوم الساعة.

واته: (پاشان به رزده کریته وه بۆ ناسمان، جا ده رگا کانی له سهر داده خړیت، خودای عز وجل ده فهرموویت: به نده کم بگه پښنه وه بۆ ناو گۆره کە، چونکه من به لښم داوه من نهوام له خۆل درووست کردوه، ده یانگه پښمه وه بۆ نه و، هه له ویش جاریکی دیکه ده ریان ده هیتمه ده وه، جا رۆحه کە ده گه پښنه وه بۆ ناو گۆره کە، جا دوو فریشتە (منکر و نکیر) دینه لای ده نگیان وه گرمە هه ور شکینه وه، و چاوه کانیشیان وه بروسکه یه کی به پرتاوه، جا دایده نیشین پاشان پتی ده لښ: چی ده زانی ده باره ی خوداکه ت؟ ده لښت: نازانم، بانگه ریک له نه نیش گۆره کە بانگ ده کات: نازانیت جا چه کوشیکی ناسن لپی ده ده ن، نه گه هه موو نیوانی رۆژه لات و رۆژناوا لپی کۆبینه وه هیچ نالښت، وه گۆره کە له سهر ته سک ده بیته وه و هه موو په راسوه کانی له دواوه تیک ده شکیت، له وکاته دا پیاویتی ناشیرینی به رگ و پۆشاک ناشیرین و بۆن ناخۆش دښه لای، پتی ده لښت: خودا پاداشت به شه ر بداته وه، سویند به خوا نه مده زانی تۆ نه وه نده له سهر خۆ سووی له خوا په رستی و ملکه چ کردن بۆ خودا، خیراو به په له بوویت له تاوان کردن، پتی ده لښت: تۆ کیست؟ ده لښت: من کارو کرده وه خراپه کانی تۆم، جا له گۆره کە ده رگایه کی له ناگری بۆ ده کریته وه و سهیری جیگای خۆی ده کنات له دۆزه خدا تاهه کو قیامه ت هه لده ستیت..) تیمام أحمد^(۱۲۱)، و عمود بن غیلان ریوایه تیابان کردوه.

لیره دا ده ده که ویت که وا رۆحه کان ده گه پښدرتته وه بۆ گۆره کانیشان، و دوو فریشته ش دایانده نیشینیت و گفت و گۆی له گه لدا ده کن.

(۱۲۱) مسند أحمد: ۲۸۷/۴.

٩٥ ح لِلْإِن قِيمُ الْجُزْئَةِ

پاشان ابن منده له ریگای محمد کوری سلمه ده گپرتتهوه، نهویش له حفیض الجزری، نهویش له مجاهد، نهویش له البراء کوری عازب وتی: له گه ل پیغه مبه (علیه السلام) له گه ل جه نازه ی پیاوکی نه ساری بووین، گوره که مان ته واکرد هیشتا به خاک نه سپارد رابوو، جه نازه که ی داناو پیغه مبه (علیه السلام) دانیشته.

جا فهرمووی: (ان المؤمن إذا اختضر أتاه ملك الموت في أحسن صورة وأطيبه ريحاً، فجلس عنده لقبض روحه، وأتاه ملكان بحنوط من الجنة وكفن من الجنة وكانا منه على بعيد، فأستخرج ملك الموت روحه من جسده رشحاً فإذا صارت الى ملك الموت ابتدرها الملكان فأخذاها منه، فحنطاهما بحنوط من الجنة، وكفناها بكفن من الجنة، ثم عرجا به الى الجنة، فتفتح له ابواب السماء، وتستبشر الملائكة بها، ويقولون: لمن هذه الروح الطيبة التي فتحت لها أبواب السماء، ويسمى بأحسن الاسماء بها في الدنيا فيقال: هذه روح فلان.

فاذا صعد بها الى السماء شيعها مقربوا كل سماء حتى توضح بين يدي الله عند العرش، فيخرج عملها من عليين، فيقول الله عز وجل للمقربين: اشهدوا اني قد غفرت لصاحب هذا العمل، ويختم كتابه، فيرد من عليين: فيقول الله عز وجل: ردوا روح عبدي الى الارض فاني وعدتهم اني أردهم فيها).

واته: (کاتیک پرواداریک خه ریکه گیانی ده ربچیت فریشته ی گیانکیش دیتسه لای له جواترین شیوه بوغوشترین بۆن، له لای داده نیشیت تاوه کو رۆحی بکیشیت، و دوو فریشته دینه لای بوغوشترین بۆنی به ههشتییان پییه و کفنی کیش له به ههشت، نه مانه له دووری نهو دهوستان جا فریشته ی گیانکیش رۆحی له جهسته ی دینیته دهروه به بی نیش و نازار و فریشته کان دهست پیشخه ری ده کهن بۆ هه لگرتنی رۆحه که ی، جا به بۆنی به ههشت مۆمیای ده کهن و به کفنی به ههشت کفنی ده کهن، پاشان به رزی ده که نه وه بۆ به ههشت، نینجا ده رگاکانی ناسمانی بۆ ده کریتسه وه، فریشته کان مژده ی پیده ده ن و ده لیتن: نهو رۆحه که پاکه هی کیتی کهوا ده رگاکانی

۹۹ ح لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُزْيَةِ

بههشتی بۆ کراوه تهوه، وه به جوانترین نار که ناسراوه له سهر دونیا بانگی ده کهن، جا ده لئین: ته مه رۆحی فلانه.

کاتیك بهرزکرایه وه بۆ ئاسمان هه موو ئاسمانه کانی پێده کهن تاوه کو له نیوان دهستی بهزهیی خودای پهروهردگار داد نه ریت له لای عهرش، جا له (علیین) هه ره بهرزه کان کارو کرده وهی دیته ده ره وه، جا خودای میهره بان به فریشته نزیکه کان ده فهرموویت: ئیوه شایه د بن من له خاوه نی نه و کارو کرده وه چاکه خۆش بسوم و کتیبه کهشی مۆری لیده دریت، جا ده گهریته وه بۆ (علیین) ئینجا خودای گه وه ره ده فهرموویت: رۆحی بهنده کهم بگه رپێشنه وه سهر زه وی، چونکه من به لئینم پێیان داوه نه وان ده گه رپێشنه وه بۆ نه وی).

پاشان پیغه مبه ری خوا (ﷺ) ته م ئایه ته ی خویند: ﴿مِنْهَا خَلَقْنَاكُمْ وَفِيهَا نُعِيدُكُمْ وَمِنْهَا نُخْرِجُكُمْ تَارَةً أُخْرَى﴾ (طه: ۵۵).

واته: (ئیمه ئیوه مان ههر له زه وی درووست کردوه، ده تانگه رپێشنه وه ناوی، پاشان جارێکی تر دووباره له و زهویه ده رتان ده هیئینه وه).

کاتیك ئیماندارك له ناو گۆره که ی دانرا له لای پێیه کانی ده رگایه کی بۆ ده کریته وه له به هه شتدا، پیتی ده لئین سه یرکه نه و شوینیه خودای گه وه بۆتۆی ناماده کردوه به رامبه ر نه و چاکه یه ی که کردوته، وه له لای سه ری ده رگای بۆ ده کریته وه رووه ناگر، پیتی ده لئین: سه یرکه له و شوینیه به نازاره ی خودای گه وه له سهر تۆی لا بردوه، پاشان پیتی ده لئین: به شادمانی بجه وه، جا هه یج شتیک له لای نه و خۆشتر نییه له هه لسانی قیامه ت.

پیغه مبه ر (ﷺ) ده فهرموویت: (اذا وضع المؤمن في حده تقول له الارض: ان كنت لحبيباً إلي وأنت على ظهري فكيف إذا مرت اليوم في بطني، سأريك ما أصنع بك، فيفسح له ما في قبره مد بصره).

۹۰ ح لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُزْئَةِ

واته: (کاتیک ئیمانداریک له ناو گۆزه کهی داده نریت زهوی پیتی ده ئیت: تو خوشه ویست بوویت بۆمن کاتیک له سه ر پشتم بوویت جا ئیستا چۆنه که له ناو هه ناو منداییت، پیشانت دده م چیت بۆ ده که م، جا بۆی فراوان ده بیست له ناو گۆزه کهیدا تا چاو پرده کات).

هه ره ها پیغه مبه ر (علیه السلام) ده فرمویت: (اذا الکافر فی قبره اناه منکر و نکیر فیجلسانه فیقولان له: من ربک؟ فیقول: لا أدري، فیقولان له: لا درست، فیضربانه ضربه فیصیر رماداً، ثم یعاد فیجلس، فیقال له: ما قولک فی هذا الرجل؟ فیقول: أی رجل؟ فیقولان: محمد (علیه السلام) فیقول: قال الناس أنه رسول الله (صلی الله علیه و آله) فیضربانه ضربه فیصیر رماداً^(۱۲۲)).

واته: (کاتیک کافر یک له ناو گۆزه کهی دانرا دوو فریشته منکر و نکیر دینه لای و دایده نیشینن و پیتی ده ئین: خوات کییه؟ ده ئیت: نازانم، پیتی ده ئین نازانیت، جا وای لسی دده دن ده بیته خۆله میش، پاشان ده گه رپته وه سه ر شیوه ی جارن و داده نیشیت پیتی ده ئین: قسه ت چیه ده رباره ی نه ویاوه؟ ده ئیت: کامه پیاو؟ پیتی ده ئین: محمد (صلی الله علیه و آله) جا ده ئیت: خه لکی ده یانوت نه و پیغه مبه ری خودایه (صلی الله علیه و آله) جا لیداننکی وای لسی دده دن ده بیته خۆله میش).

نهم حه دیسه جیگیرو به ناوبانگه به فراوانی پشتراست کراوه ته وه، نه مازانیوه یه کیک له پیشه وایان تانه له وحه دیسه بده ن، به لکوله کتیبی خۆیاندا ریوایه تییان کردووه، به قه بولیان داناوه، کردوویانه به یاسایه ک و به ندیک له به نده کانی ئایین له سزاو نازاری گۆر وه نیعمه ت و خوشیه کانی گۆر، وه مه سه له ی (منکر و نکیر) و کیشانی رۆحه کان، و به رزکردنه وه ی بۆ نیتوان ده سه ته کانی به زه بی خودای میهره بان، پاشان گه راندنه وه ی بۆ ناو گۆر، نه مه ش ابی محمد گپراویه تییه وه، له ابی

(۱۲۲) شرح الصدور: ۱۶۶.

٩٥ ح لِلْإِن قِيمَ الْجُورَةِ

البراء ریوایه‌تی کردووه، جگه له زاذان نه‌بیت، وه عدی کوری ثابت و مجاهد کوری جبیر و محمد کوری عقبه ریوایه‌تییان کردووه.

نه‌گهر بچینه‌وه سه‌ر هه‌دیه‌که‌ی البراء که‌وا گشت نه‌و هه‌دیه‌سانه‌ی ریوایه‌تی کردووه (صحیح) و راست و راشکاوان له‌وباره‌یه‌وه، وه‌ک هه‌دیسی ابن‌ابی‌ذئب، له محمد کوری عمرو کوری عطاء، نه‌ویش له سعید کوری یسار، نه‌ویش له‌أبی هریره: که‌وا پیغه‌مه‌ر (علیه‌السلام) فه‌رموویه‌تی: (إن الميت تحضره الملائكة، فإذا كان الرجل الصالح، قال أخرجي أيتها النفس الطيبة كانت في الجسدة الطيب، أخرجي حميدة، وأبشري بروح وريحان ورب غير غضبان) ده‌فه‌رموویت: (فيقول ذلك حتى تخرج).

واته: (بی‌گومان مردو فریشته دیته‌لای، جا نه‌گهر پیاوێکی چاک بیت، ده‌لێن: وه‌ره ده‌ره‌وه نه‌ی رۆحی پاک که‌وا له‌جه‌سته‌ی پاکدا‌بوویت، وه‌ره ده‌ره‌وه به‌خته‌روه‌به، مژده بیت به‌سۆزو به‌زه‌یی خودای گه‌وره و به‌ره‌یحانه‌ی به‌هه‌شت وه‌خوایه‌ک که‌تووره نییه‌ لیت) وه‌ده‌فه‌رموویت: (نهم قسه‌یه ده‌لێنه‌وه تاوه‌کو رۆحه‌که دیته ده‌ره‌وه). (ثم يعرج بها الى السماء فيستفتح لها فيقال: من هذا؟ فيقولون: فلان، فيقولون: مرحباً بالنفس الطيبة كانت في الجسد الطيب، أدخلني حميدة، وأبشري بروح وريحان ورب غير غضبان، فيقال لها ذلك حتى ينتهي بها الى السماء التي فيها الله عز وجل، وإذا كان الرجل السوء قال: أخرجي أيتها النفس الخبيثة كانت في الجسد الخبيث، أخرجي ذميمة وأبشري بحميم وغساق وآخر من شكله أزواج فيقولون ذلك حتى تخرج).

واته: (پاشان رۆحه‌که به‌رزده‌کریته‌وه بۆ ئاسمان، ده‌رگا‌کانی به‌هه‌شتی بۆ ده‌کریته‌وو ده‌لێن: نه‌وه کییه؟ ده‌لێن: نه‌وه فلانه، جا ده‌لێن: به‌خیری‌یت بۆ رۆحێکی پاک که‌وا له‌جه‌سته‌یه‌کی پاکدا‌بوویت، وه‌ره ژووره‌وه به‌خته‌وه‌ری، وه‌ مژده بده‌ به‌رۆحێک وه‌ریحانی به‌هه‌شت که‌خودایه‌ک تووره نییه‌ لیت، نه‌مه‌ی پی‌ ده‌وتری تاوه‌کو ده‌یه‌نه

۹۱ ح لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُورَةِ

نەو ناسمانەى خودای میهرەبانی لییه، نەگەر پیاوێه کە خراب بێت دەلێت: وەرە
دەرەوێه نەى رۆحی پیس کەوا لەلاشەى پیس دابوویت، وەرە دەرەوێه بێزاریت و
مژدەت لى بى بەسزای ئاوى کولآو و تاریکایی پیسی دۆزەخ، نەمانەى پى
دەوتریت تاكو دیتە دەرەوێه).

(ثم يعرج الى السماء، فيستفتح لها، فيقال: من هذا؟ فيقولون: فلان، فيقولون:
لامرحباً بالنفس الخبيثة كانت في الجسد الخبيث، إرجعي ذميمة، فإنها لن تفتح لك
أبواب السماء، فترسل بين السماء والارض، فتصير الى القبر، فيجلس الرجل الصالح
في قبره غير فزع ولا معوق، ثم يقال: فما كنت تقول في الاسلام ما هذا الرجل؟
فيقول: محمد رسول الله ﷺ) جاءنا بالبينات من قبل الله فأمانا وصدقنا).

واتە: (پاشان دەیهەن بۆ ناسمان، جا دەرگاكانى بۆ دەكرێتەو، دەلێن: نەوێه كێیه؟
دەلێن: نەمە فلانە، جا دەلێن: نەى رۆحی پیس کەوا لەلاشەى پیس دابوویت بەخیر
نەیهیت، بەبێزاراوى بگەرێتو، برۆ هەرگیز دەرگاكانى ناسمانت بۆ ناکرێتەو، جا
رۆحەكەى دەنێرنەو نیتوان ناسمان و زەوى، وە دەیگەرێتنەو بۆناو گۆر، بەلام پیاوى
چاك لەناو گۆرەكەى دادەنیشیت بەبى ترس و بەبى كێشە و گرفت، پاشان دەلێن:
چى دەربارەى نىسلام دەزانیت و نەم پیاوێه كێیه؟ جا دەلێت: محمد رسول الله ﷺ)
لەلایەن خودای گەرەوێه قورئان و رێنمایى بۆ نێمە هێناوێه نێمەش باوێه پمان پیتی
هێناوێه بەراستمان داناوێه).

المحافظ أبو نعیم دەلێت: نەم حەدیسە باوێه پێنکراوێه لەسەر گواستەوێه و
راستیهتى هەردوو نىمام محمد كورپى اسماعیل البخارى و مسلم كورپى الحجاج على
ابن ابى ذئب، بریاریان لەسەر داو، وە محمد كورپى عمرو كورپى عطاء و سعید
كورپى یسار نەوانە لە فەرموودەكانى هەردوو پێشەواكان.

أبو عبدالله بن منده ناره زایی دەربرپوێه: لەسەر گەرپانەوێه رۆح بۆ لاشە بەوێه
كە وتووێهت: محمد كورپى الحسين كورپى الحسن بۆمانى گێرپایه، نەویش لە محمد

۹۹ ح لِلْإِن قِيمَ الْجُزْءِ

کوری یزید النیسابوری، نهویش له حماد کوری قیراط، نهویش له محمد کوری الفضل، نهویش له یزید کوری عبدالرحمن الصانغ البلخی، نهویش له الضحاک کوری مزاحم، نهویش له ابن عباس کهوا ده لیت: رُوِّتْکَ پیغه مبهری خوا (عَلَيْهِ السَّلَامُ) له نیتوان نیتهدا دانیش و نهه نایه تهی خوینده وه: ﴿وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ الظَّالِمُونَ فِي غَمَرَاتِ الْمَوْتِ وَالْمَلَائِكَةُ بَاسِطُوا أَيْدِيهِمْ﴾ (الأنعام: ۹۳).

واته: خو نه گهر نهو سته مکارانه بیینی چۆن له نیش و نازاری سه ره مه رگدا (گیران خواردوه) فريشته کانیس دهستیان لی ده که نه وه لیان ده دن.

پیغه مبهر (عَلَيْهِ السَّلَامُ) ده فهرمویت: (والذي نفس محمد بيده مامن نفسٍ تفارق الدنيا حتى ترى مقعدها من الجنة والنار).

واته: (سویند بهو که سهی گیانی محمدی به ده سته هیچ رۆحیک له دونیا جیا نابیتسه وه تا وه کو جیگای خو ده بینیت له به ههشت و دۆزه خ).

پاشان ده فهرمویت: (فإذا كان عنده ذلك صف له ساطان من الملائكة ينتظمان ما بين الخافقين كأن وجوههم الشمس، فينظر اليهم ماترى غيرهم وإن كنتم ترون أنهم ينظرون اليكم مع كل منهم اكفان وحنوط، فإن مؤمناً بشروه بالجنة، وقالوا: اخرجي أيتها النفس الطيبة الى رضوان الله وجنته، فقد أعد الله لك من الكرامة ما هو خير من الدنيا وما فيها، فلا يزالون يبشرونه ويحفون به، فهم أطف وأراف من الوالدة بولدها، ثم يسلون روحه من تحت كل ظفر ومفصل، ويموت الاول فالاول، ويهون عليه، وكنتم ترونه شديداً حتى تبلغ ذقنه).

واته: (ئینجا لهو کاته ده فريشته به دوو ریز به ریک و پیکى بۆی راده وه ستن رووخساریان وه خوړ وایه، جا سهیری نهوان ده کات لهو بترازیت کهس نایان بینیت، نه گهر بیانین نهوان سهیری نیه ده کهن یه کیکیان کفنیکیان پییه، نه گهر مردوه که ئیماندار بیت نهوا مژدهی به ههشتی پیده ده، پیتی ده لیت: وه ره ده وه نهی رۆحی پاک بۆلای ره زابوونی خوداو به ههشته کهی، خودای گه وه ره ریزو

٩٩ ح لِلإِن قِيمُ الْجُزِيَّةِ

کهرامه تیکی رای بۆت ناماده کردوه له دونیاو نهوهی تیا بهی، وه بهرده وام مژدهی پی ددهن و گرنگی پێدهدهن، جا نهو فریشتانه لهو دایکهی نهو مندالهی لی بووه بۆی نهرمترو بهزه بیهتره، پاشان رۆحی ده کیشن له ژیر ههر نینۆک و جومگهیهک، و یهک بهیهک ده مریت، له سهری هیمن و هیور ده بیست، ئیوه بهتووندو بهنازاری ده بینن تاکو مردنه که ده گاته چه ناگهی).

ده فهرموویت: (فلهي أشد كراهية للخروج من الجسد من الولد حين تخرج من الرحم، فيبتدريها كل ملك أبهم يقبضها، فيتولى قبضها ملك الموت).
واته: (بیگومان ده رچوونی رۆح له جهسته توندترو بهرق و کینه تهر لهو مندالهی کاتیك له رهحمی دایکی دیته ده رهوه، هه موو فریشته کان په له ده کهن کامه یان رۆحی بکیشیت، ئینجا فریشتهی گیان کیش رۆحی ده کیشیت).
پاشان نهو نایه تهی خوینده وه: ﴿قُلْ يَتَوَفَّاكُم مَّلَكُ الْمَوْتِ الَّذِي وُكِّلَ بِكُمْ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ تُرْجَعُونَ﴾ (السجدة: ١١).

واته: (جا پێیان بلسی فریشتهی گیان کیشان که کاری گیان کیشاتانی پی سیژدراوه، له وهودوا بۆلای پهروه دگارتان ده بریته وه).

ئینجا به کفنی سپیه پیتی ده گهن و پاشان له باوهشی ده گرن، پتویسترو باشت لهو نافرتهی منداله کهی لی بووه، وه به بوغۆشتین له میسک بۆنی به سهردا ده ریتۆن و مژدهی پی ددهن، ده لێن: به خیر بیست بۆنهو رۆحه پاکه و دل و دهروونه پاکه، خواوهندا سه لاوات له سههر رۆحیک وه له سههر نهو جهستهی کهوا لیتی هاته ده رهوه).

ده فهرموویت: (فيصعدون بها، والله عز وجل خلق في الهواء لا يعلم عدتهم ألا هو، فيفوح لهم منها ريح أطيّب من المسك فيصلون عليها ويتباشرون، ويفتح لهم أبواب السماء، فيصلي عليها كل ملك في كل سماء تمر بهم حتى ينتهي بها بين يدي ملك الجبار، فيقول الجبار جل جلاله، مرحباً بالنفس الطيبة ويمجد خرجت منه، وإذا قال الرب عز وجل للشيء مرحباً رحب له كل شيء، ويذهب عنه كل ضيق).

۹۱ ح لِلإِن قِيمَ الْجُزْءِ

واته: (جا بهرزی ده که نه وه بۆ ناسمان، وه فریشتهی خودا له ناسماندا ههمن نه وه نه ده زۆرن ژماره یان کهس نازانیست ته نهها نه وه نه بیست، وه بۆنیکی به سهردا ده پێژن خۆشتر بیست له بۆنی مسک و سه لاواتی له سه ر لیڤه ده ون و مرژده ی پسی ده ده ون، و ده رگا کانی به هه شتی بۆ ده کریتته وه، به لای هه ر کۆمه له فریشته یه کدا تیڤه په ریت له ناسمانه کاندای سه لاواتی له سه ر لیڤه ده ون تا وه کو ده گاته نه ون ناسمانه ی که له نیوان دهستی به زهیی خودای گه وره وه ده سه لاتدار هه یه، جا خودای به هیزو توانا ده فهرموویت: پێشوازی لی بیست له رۆحیکی پاک و جهسته یه کی پاک که رۆحه که ی لی ده رچوه، کاتی که خودای میهره بان به شتی که بفهرموویت به خیر بیست هه مووشتی که له پێشوازی دا ده بیست و هه موو دلته نگی و نه هه مه تیبه کی له سه ر لاده چیست).

ثوم يقول لهذه النفس الطيبة: ادخلوها الجنة وأروها مقعدها من الجنة، وأعرضوا عليها ما أعددت لها من الكرامة والقيم، ثم اذهبوا بها إلى الأرض، فإني قضيت أني منها خلقتهم وفيها أعيدهم، ومنها أخرجهم تارة أخرى.

(پاشان به و رۆحه پاکه ده فهرموویت: بیبه نه به هه شت و شوینه که ی له به هه شت پێ نیشان ده ون، هه موو نه و نیعمه ت و ریزه ی بۆم ناماده کردوه بۆی ناشکرا بکهن، پاشان بیبه نه وه سه رزه وی، چونکه من له زه وی دروستم کردوه وه ده یگه رپێنمه وه بۆ نه و شوینه وه هه ر له وێشه وه جارێکی تر ده یه یتمه وه ده ره وه).

(فَوَالَّذِي نَفْسُ مُحَمَّدٍ بِيَدِهِ لَإِشْدَ كَرَاهِيَةٍ لِلْخُرُوجِ مِنْهَا حِينَ كَانَتْ تَخْرُجُ مِنَ الْجَسَدِ، وَتَقُولُ: أَيْنَ تَذْهَبُونَ بِي إِلَى ذَلِكَ الْجَسَدِ الَّذِي كُنْتُ فِيهِ؟ قَالَ: يَقُولُونَ: إِنَّا مَأْمُورُونَ بِهَذَا، فَلَا بَدَ لَكَ مِنْهُ، فَيَهْبِطُونَ بِهِ عَلَى قَدَرِ فَرَاغِهِمْ مِنْ غَسْلِهِ وَأَكْفَانِهِ، فَيَدْخُلُونَ ذَلِكَ الرُّوحَ بَيْنَ جَسَدِهِ وَأَكْفَانِهِ).

واته: (سویند به و که سه ی گیانی محمدی به ده سه ته به راستی به شیوه یه کی زۆر تووندو به رق و کینه یه کاتی که رۆح له لاشه دیته ده زه وه، وه ده لیت: بۆکوێ ده مبه نه لای نه و لاشه یه که را تیا بووم؟ ده فهرموویت: جا ده لێن: ئیمه نویته رو سپێردارین به م

٩٥ ح لِلْإِن قِيمُ الْجُزْئِ

کاره، ده بی بۆتی نه نجام بدهین، ئینجا بۆی داد به زن به بیی کار راپه راندنیان له شووشتن و کفن کردنی، جا نهو رۆحه ده خه نه نیوان لاشه و کفنه که ی).

شیخی نیسلام ده لیت: حه دیسه راسته متواتیره کان به لگه نه له سه ر گه رانه وه ی رۆح بۆ لاشه له کاتی پرسیار کردن، وه پرسیار کردن له لاشه به بی رۆح وته ی به شیکه له خه لک، زۆربه ش ئینکاری نه م شته ده که نه، هه ندیکیش پیشوازی لیده که نه و قه بو لئی ده که نه، جا ده لیت: پرسیار کردن بۆ لاشه یه به بی رۆح، وه نه مه ش این مره وه این حازم وتوو یانه، و قسه ی هه ردوو کیشیان هه لیه.

نه مه ش قسه ی پرسیارکارانه: نایا سزای گۆر له سه ر دۆ و ده روون و لاشه یه؟ یاخود له سه ر دۆ و ده روونه به بی لاشه! یاخود له سه ر لاشه یه به بی دۆ و ده روون؟ وه یان دۆ و ده روون به شداری لاشه ده کات له خۆشی و نیعمه ت و سزا و نازار یاخود نا؟.

نه م پرسیاره له شیخی نیسلام کرا ده رباره ی نهو مه سه له یه، ئیمه ش وه لآمه که ی نهو مان له بیر ماوه جا وتی: به لکو سزا و نازارو نیعمه ت و خۆشی له سه ر لاشه و ده روونه به کۆده نگه نه هلی سوننه و جه ماعه ت، رۆح له نیعمه تدا ده بیته و سزا و نازاریش به ته نیا جگه له لاشه، و نیعمه ت و نازار و سزاش ده بینته به لاشه که وه و لاشه ش په یوه ندی به رۆحه وه هیه، جا نیعمه ت و سزا له سهریان ده بیته لهو حالته پیکه وه هه روه که کهوا رۆح ته نیایه له لاشه.

نایا ده بیته سزاو خۆشی بۆ لاشه بیته به بی رۆح؟ نه مانه دوو وته ی به ناوبانگن بۆ نه هلی حه دیس و سوننه و خاوه ن قسه که، لهو مه سه له یه دا وشه ی ده گمه نه هیه نه مه ش له قسه کانی نه هلی سوننه و حه دیسدا نییه.

به لآم ده لێن: نه م شته له به رزه خدا نابیته، به لکو له کاتی هه لسانه وه له گۆردا ده بیته، به لآم نه مانه سزادانی لاشه به ته نها له گۆردا ره ت ده که نه وه، ده لێن:

٩٩ ح لِلْإِن قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

رۆحه کان له بهرزه خدا له خوشیدان یا خود له سزادان، به لām نه مانه ده رباره ی سزای گۆر
سیّ قسه ههیه:

بە ٥٥٥٥٥: ته نهها له سه ر رۆحه.

٥٥٥٥٥: سزاکه له سه ر رۆحه و له سه ر لاشه کهش ده بیّت به هوکار ی رۆحه که.

٥٥٥٥٥: سزاکه ته نهها له سه ر لاشه یه نه مهش قسه ی دووه می ش دیته پāl نه مانه.

جا نه گه ر قسه ی نهو سیّ که سه ده گمه نانه ت زانی جا قسه ی دووه می ده گمه نه کان
کهوا ده لیت: رۆح به ته نهها له نیعمه ت و سزادا ناییت به لکو رۆح خۆی ژیا نه،
نه مهش به له نه هلی گو فتاره کانه له (المعتزله)^(١٢٣) (الاشعریه)^(١٢٤) کان وه ک قاضي
أبی بکر و خه لکانی دیکه، نه مه ره ت ده که نه وه کهوا رۆح له پاش جیا بو نه وه ی
له جه سه ده می نیت ته وه، نه مهش وته یه کی نا ره وایه پی چه وانه ی هاو پیکه یه تی نهویش
أبو المعالی الجوینی و خه لکانی دیکه ن.

به لکو به کتیب و سونه ت و هاو ده نگ ی پێ شه وایان سه لم ی ترا وه کهوا رۆح دوا ی
جیا بو نه وه ی له لاشه ده می نیت ته وه، نهو له خوشیدا ده بیّت یا خود له سزاو سازا ردا
ده بیّت، فه یله سو رفه ئیلا هییه کان بریار له سه ر نه مه ده دن به لām گه رانه وه ی
لا شه کان ره ت ده که نه وه، هه ندیک یان بریار له سه ر گه رانه وه ی لاشه کان ده دن به لām
گه رانه وه ی رۆحه کان و له خوشی بوون و سزادانیان به لاشه ره ته ده که نه وه، هه ردو
ناخاوتنه که هه لئو گو مراییه.

ناخاوتنی کۆمه له سییه مه ده گمه نه که که ده لیت: له ژیا نی بهرزه خدا خوشی و
سزای تیدا نییه، به لکو نه مه ناییت تا وه کو هه لسانی قیا مه تی گه وره، و
مو عته زی له کان و نه وانه ی وه کو نه وان وه ده لێن ئینکار ی سزای گۆرو
نیعمه ته کانی ده که ن به پێی نه وه ی کهوا رۆح له پاش جیا بو نه وه ی له لاشه

(١٢٣) المعتزلة: نه مانه کۆمه لێکن له (أهل الکلام) نکۆلی له قهزاو قه ده ر ده که ن، وه ک بوا صل بن عطاء و هاو ده کانی.

(١٢٤) الاشعرية: نه مانه ش کۆمه لێکن له (أهل الکلام) وه ک أبی الحسن الاشعري و هاو ده کانی.

٩٦ ح لِلْإِنِّ قِيَمُ الْجُوزِيَّةِ

نامینیتیهوه، وه لاشهش لهناو گۆردا خۆشی و سزا نایینیت، جا هه موو نهو
کۆمه لانه سهبارت بهژیانی بهرزه خدا له گومراییدان، بهلام نهوانه باشتن له
فدیله سروف و بیرمه نده کان، بهوهی نهوان بریار له سهر قیامهتی گهوره دهدهن.

(مردوو له خۆشی و ئاسووده ییدایه یاخود له ئازارو نهشکه نجه ییدا)

جا کاتیك شهوه مرو ناخواتنه نارهبایانهت زانی، بزانه كهوا مهزه مبی پیشهوا
پیشینه کان و پیاوچاكان دهبارهی مردو نه گهر مرد له خۆشی یاخود سزادا ده بیست،
شه مهش بو رۆح و لاشه كه شه غام ده دریت، رۆحیش پاش جیا بونه وهی له لاشه
له خۆشیدایه یاخود له سزادایه، وه هندی جار به لاشه كهش ده گات و پیکه وه
له خۆشیدا ده بن یاخود سزا ده کیشن پاشان له رۆژی قیامهتی گهوره رۆحه کان
ده گهریتند رینه وه بو لاشه کان، وه له گۆره کانییان هه لده ستنه وه بۆلای خودای گهوره و
میهره بان، گه رانه وهی لاشه کانیش کۆدهنگی هیه له نیتوان موسلمان ه کان و
جووله كهو گاوره کاندایه.

(له هه دیسه کاندایه باسی سزای ناوگۆر هیه)

شه وهی باسان کرد دهیسه میتین و بریاری له سهر ده دهین، بهلام شه هه دیسه نهی
باس له سزای ناوگۆر مه سه لهی هه ردوو فریشتهی (منکرو نکیر) ده کهن، شه مانه
زۆر و مته واتیرهن كهوا له لایهن پیغه مبه ره وه (صلواته) هاتوه هه روهك له هه ردوو
سه حیه كهشدا هاتوه، له نیبنو عه باس كهوا پیغه مبه ره (صلواته) به لای دوو گۆردا

۹۹ ح لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُزْئَةِ

تیپه‌ری و فهرمووی: (أَنهَا لِيُعَذِّبَانِ وَمَا يُعَذِّبَانِ فِي كَبِيرٍ أَمَّا أَحَدُهُمَا فَكَانَ لَا يَسْتَبْرِيءُ مِنَ الْبَوْلِ، وَأَمَّا الْآخَرُ فَكَانَ يَمُشِي بِالنَّمِيمَةِ).

واته: (ئەو دووانە سزا دەدرێن، سزا دانەکەشیان لەسەر شتیکی زۆر گەورە نییە یەکیکیان خۆی پاک پانە دەگرت لەکاتی میزکردن، بەلام ئەوێ دیکە دووزمانی دەکرد لەناو خەڵکدا).

پاشان پیغەمبەر (ﷺ) داوای کرد گەلایکی تەری دارخورما بینن، جا کردی بەدوو بەش، فهرمووی: (لَعَلَّه يَخْفَفُ عَنْهُمَا مَا لَمْ يَبْسَا) (۱۲۴).

واته: (بەلکو سزاکیان لەسەر سوک ببێ تاوەکو دوو گەلاکە وشک دەبنەو).

لە سەحیحی موسلمدا: لەزەیدی کوپی ثابت دەگێڕتەو وتی: لەگەڵ پیغەمبەر (ﷺ) لەبیستانتیکی ئەوێ النجار بوون کە ئەو لەسەر ئەسپەکی بوو، جا گوتی لەدەنگیکی گەورەبوو بەلایاندا تیپه‌ری، لەوێ چوار یان پینج یان شەش کەس بەخاک سپێردرا بوون و گۆرەکیان لەوێ بوو، پیغەمبەر (ﷺ) فهرمووی: (مَنْ يَعْرِفُ أَصْحَابَ هَذِهِ الْقُبُورِ) واته: (کێ خاوەنی ئەو گۆرپانە دەناسێت؟)

پیاویک وتی: من، فهرمووی: (فَمَتَى مَاتَ هَؤُلَاءُ؟) وتی: (ئەمانە کەمی مردوون؟) وتی: لەکاتی هاوێش دانان بۆ خوداو بیتاوەیدا مردوون.

پیغەمبەر (ﷺ) فهرمووی: (إِنَّ هَذِهِ الْأُمَّةَ تَبْتَلِي فِي قُبُورِهَا، فَلَوْلَا أَنْ لَا تَدَافِنُوا لِدَعَوْتَ اللَّهُ أَنْ يَسْمَعَكَ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ الَّذِي أَسْمَعُ مِنْهُ) واته: (ئەمانە لەگۆرەکیاندا تووشی تاقی کردنەو دەبن، جا ئەگەر ئێوە ئەوانتان نەناشتبا داوام لەخودای گەورە دەکرد کە گوتیان لەسزاو نازاری گۆر بواوە کەوا ئیستا من گویم لێیە).

پاشان رۆی کردە ئیمە و فهرمووی: (تَعَوَّذُوا بِاللَّهِ مِنْ عَذَابِ النَّارِ) واته: (پەنا بگرن بەخودای گەورە لەسزای ناگر) وتیان: پەنا دەگرین بەخودای گەورە

(۱۲۴) مسلم: (۲۹۲).

۹۱ ح لِلْإِنِّ قِيَمُ الْجُوزِيَّةِ

لهسزای ناگر، فهرمووی: (تعوذوا بالله من عذاب القبر) واته: (پهنا بگرن به خودای گهوره لهسزای گۆږ) وتییان: پهنا دهگرین به خودا لهسزای گۆږ، فهرمووی: (تعوذوا بالله من الفتن مآظهر منها وما بطن) واته: (پهنا بگرن به خودای گهوره لهفیتنه و ناشوبه کان لهوهی دیارو ناشکرایه وه لهوهی نادیارو په نهانه)، وتییان: پهنا دهگرین به خودای گهوره لهفیتنه و ناشوب لهوهی دیارو ناشکرایه ولهوهی نادیارو په نهانه.

جا فهرمووی: (تعوذوا بالله من فتنة الدجال) ^(۱۲۶)، واته: (پهنا بگرن به خودای گهوره لهفیتنه دهجال)، وتییان: پهنا دهگرین به خودای گهوره لهفیتنه دهجال. لهسه حیچی موسلمدا: له نهبی هورهیره وه، کهوا پیغه مبه ^{صلواته} ده فهرموویت: (إذا أحدكم من التشهد الأخير فليعوذ بالله من أربع، من عذاب جهنم، ومن عذاب القبر، ومن عذاب فتنة الحيا والممات، ومن فتنة المسيح الدجال) ^(۱۲۷).

واته: (نه گهر په کیکتان له شه هاده هینانی کوتایی تهواو بوو با پهنا به خودای گهوره میهره بان بگریت به چوارشت، لهسزای دۆزهخ، و لهسزای گۆږ، و لهسزای فیتنه یثانی زیندوبونه وه و مردن، وه لهسزای مه سیحی دهجال).

ههروه ها له سه حیچی موسلمدا له نبینو عهباس ده گپریته وه، کهوا پیغه مبه ^{صلواته} فیتری نهو دوعایه ده کردین وه چوّن فیتری سووره یتکی ده کردین له قورئاندا: (اللهم أني أعوذ بك من عذاب جهنم، وأعوذ بك من عذاب القبر، وأعوذ بك من فتنة الحيا والممات، وأعوذ بك من فتنة المسيح الدجال) ^(۱۲۸).

^(۱۲۶) مسلم: (۲۸۶۷).

^(۱۲۷) سرچاوهی پیشرو: (۵۸۸).

^(۱۲۸) سرچاوهی پیشرو: (۵۹۰).

٩٩ ح لِلْإِن قِيمَ الْجُزْءِ

واته: (خودایه من پهنا ده گرم بهتۆ له سزای دۆزهخ، و پهنا ده گرم بهتۆ له سزای گۆر، وه پهنا ده گرم بهتۆ له فیتنه ی زیندویوونه وه و مردن، وه پهنا ده گرم بهتۆ له فیتنه ی مه سیحی ده جال).

له ههردوو سه حیه کهدا له ابی ایوب ده گێریتنه وه ده لیت: پیغه مبهر (ﷺ) له مال دهرچوو و روژیش له ناوا بووندا بو، جا گوئی له دهنگیک بوو نینجا فهرمووی: (یهود تعذب فی قبرها) (١٢٩).

واته: (جووله که له گۆره که ی خۆی سزاو نازار ده چیت).

وه له دوو سه حیه کهدا له عاتیشه وه (ﷺ) وتی: پیره ژنیک له پیره ژنه جووله که کانی مه دینه هاته لای من، وتی: خاوه نی گۆره کان له گۆره کانیاندا سزاده درین، وتی: منیش به درۆم خستنه وه نه موویست برپای پینکه م، وتی: پیره ژنه که روژیت، و پیغه مبهر (ﷺ) هاته لای من وتم: نه ی پیغه مبهری خوا، پیره ژنیک له پیره ژنه کانی جووله که کانی مه دینه هاته لای من و سوپ بوو له سه ر نه وه ی خاوه ن گۆره کان له گۆره کانیاندا سزاده درین، پیغه مبهر (ﷺ) فهرمووی: (صدقت، انهم یعذبون عذاباً تسمعه البهائم کلها) (١٣٠).

واته: (راست ده کات، نه وان سزایه کی وا سزا ده درین هه موو گیانله بهرێک گوئی لییه تی).

جا عاتیشه وتی: پیغه مبهرم نه بینیه نیلا له پاش نوێژکردندا خۆی په نادده گرت به خودای گه وره له سزای گۆر.

وه له سه حیه ی نین جباندا له أم مبشر وتی: پیغه مبهر (ﷺ) هاته لای من و فهرمووی: (تعوذوا بالله من عذاب القبر) واته: (په نابگرن به خودای گه وره له سزای گۆر)، جا وتم: نه ی پیغه مبهری خوا نایا له گۆردا سزا هیه؟ فهرمووی: (انهم

(١٢٩) سه رچاوه ی پیتشو: (٢٨٦٩).

(١٣٠) سه رچاوه ی پیتشو: (٤٨٦).

٩٥ ح لِلإِبْنِ قِيمُ الْجُوزَةِ

ليعذبون في قبورهم تسمعه البهائم^(١٣١)، واته: (نهوان له گۆزه کانیاندا سزاده درین و گیانله بهران گوئیان لییه).

عبدالحق الاشبیلی وتی: أبو الحكم کوری برخان کهوا به کیکه له خاوهنی زانست و کاره چاکه کان ده لیت له نزیك شاری نیشبیلیه مردوویه کیان ناشت، کاتیک تهواویو له به خاکسپاردنی له لیواری گۆرستانه که دانیشست و قسه یان ده کرد، له نزیك نهوان ناژه لیتک ده له وهر، جا ناژه له که به خیرایی بۆلای گۆزه که رۆیشت، گوئیه کانی بهرز کرده وه وهک نه وهی گوئی له شتیک بیت، پاشان رایکردو هه لآت، پاشان گه رایه وه لای گۆزه که گوئیه کانی بهرز کرده وه وهک نه وهی گوئی له شتیک بیت، پاشان هه لآت، جار له دواي جار نه مهی دووباره ده کرده وه.

نهو گۆی لی برونه راسته و له سهر دهنگی سزادراوان رووده دات، هناد بن یسری له کتیبی الزهد ده لیت: وکیع بۆمانی گێرپایه وه، نهویش له الاعمش، له شقیق، نهویش عانیسه عليه السلام وه له دایک و بارکی وتی: پیره ژنیکی جووله که هاته لای من، باسی سزادانی گۆری کرد منیش به درۆم خسته وه، جا پیچغه مبهر عليه السلام هاته لای من و نه مه م بۆ گێرپایه وه، فهرمووی: (والذي نفسي بيده إنهم ليعذبون في قبورهم حتى تسمع البهائم أصواتهم)^(١٣٢).

واته: (سویند به وکه سهی که گیانی منی به دهسته نهوان له گۆزه کانیاندا سزا دده درین تاوه کو ناژه ل گوئی له دهنگه کانیانه).

جا وتم: حه دیسه کان له کاروباری قهبر زۆرن کهوا له ههردوو سه حیه کهو سونه ته کاند هاتوه له البراء کوری عازب ده گێرپیتسه پتغه مبهری خوا صلواته (عليه السلام) فهرمووی: (المسلم إذا سئل في قبره فيشهد أن لا إله الا الله وأن محمداً رسول الله

^(١٣١) سهیحی ابن حبان: (٣١١٥) و مستد احمد: ٣٦٢/٦.

^(١٣٢) مستد احمد: ٢٠٥/٦.

۹۲ ح لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

فَذَلِكَ قَوْلُهُ تَعَالَى ﴿يُثَبِّتُ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي
الْآخِرَةِ﴾ (ابراهيم: ۲۷) (۱۳۳).

واته: (موسلمانيتك نه گهر له گزړه كيدا پرسیاری لیکرا، شایه دی دا به وهی كهوا
هیچ په ستر او ټك و خودايدك نيبه جگه له زانی (الله) نه بیت و (محمد) یش نیردرای
خودايد، نهوا نه فهرموده یه ی خودای له سهر جیگیر ده بیت: (خودای گه وره
نهوانه ی باوهریان هیتاوه پایه دار ده کات له سهر گوفتاری به جی و درووستیان
ده کات له ژبیانی ده ونیادا، له سهره مەرگ و قیامه تیشدا).

لهو هه دیسه دا رایده گه یه نیت به گه رانه وهی روح بز لاشه كهو به ټيك شكاندنی
په راسوه كانی نه مهش نهوه ناشكرا ده کات كهوا سزا له سهر لاشه و روحه كیه
پټكه وه.

أبو هريره له غوونه ی هه دیه كهی البراء ریوایه ده کات سه باره ت به كیشانی
روح و مه سه له ی خو شگوزه رانی و سزادانی، هه دیسه كه شی له (مسند صحیحی)
أبی حاتم دا هاتوه: كهوا پټغه مبه ر(عليه السلام) ده فهرمویت: (إن الميت إذا وضع في
قبره، إنه يسمع خلق نعالهم حين يولون عنه، فإن كان مؤمناً كانت الصلاة عند
رأسه، والصيام عن يمينه، والزكاة عن شماله، وكان فعل الخيرات من الصدقة والصلة
والمعروف والأحسان عند رجله، فيؤتي من قبل رأسه، فتقول الصلاة: ماقبلي
مدخل، ثم يؤتي من يمينه فيقول الصيام: ماقبلي مدخل، ثم يؤتي من يساره
فتقول الزكاة: ماقبلي مدخل، ثم يؤتي من قبل رجله فيقول: فعل الخيرات من
الصدقة والصلة والمعروف والأحسان، ماقبلي مدخل، فيقال له: إجلس فيجلس قد
مثلت له الشمس وقد دنت للغروب، فيقال له: هذا الرجل الذي كان فيكم ماتقول
فيه، وماذا تشهد به عليه؟ فيقول: دعوني حتى أصلي، فيقولون: إنك ستصلي،
أخبرنا عما نسألك عنه، أرايت هذا الرجل الذي كان فيكم ماتقول فيه وماتشهد

(۱۳۳) مسلم (۲۸۸۱) و مسند احمد: ۹۱/۴.

٩٥ ح لِلإِن قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

عليه؟ فيقول: محمد، اشهد أنه رسول الله جاء بالحق من عند الله، فيقال له: على ذلك حييت وعلى ذلك مت وعلى ذلك تبعث إن شاء الله ثم يفتح له باب الى الجنة، فيقال له: هذا مقعدك وما أعد الله لك فيها فيزداد غبطة وسروراً ثم يفسح له في قبره سبعون ذراعاً وينور له فيه، ويعاد الجسد لما بدىء عنه، وتجعل نسمة في النسم الطيب وهي طير تعلق في شجرة الجنة) قال: فذلك قول الله تعالى: ﴿يُثَبِّتُ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ﴾ (ابراهيم: ٢٧).

وذكر في الكافر ضد ذلك الى أن قال: (ثم يضيق عليه في قبره الى أن تختلف فيه أضلاعه، فتلك المعيشة الضنك التي قال الله تعالى: ﴿فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكاً وَنَحْشُرُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَعْمَى﴾ (طه: ١٢٤) (١٣٤).

واته: (مردو نه وکاته ی له گزړه کمه ی داده نړیت، له کاتیکدا نهو گوږی له ده دهنگی نه عله کانه کهوا به جی د هیلن، جا نه گهر مردووه که نیمانداریت نهوا نوږ له لای سه ری ده بیت، و روژو له لای ده ستراستی ده بیت، و زه کات له لای ده سته چه پی ده بیت، وه کاروکرده وه چاکه کان له سه ده قه و په یوه ندی خزمایه تی و چاکه و چاکه کاری له لای پییه کانی ده بیت، نینجا فریشته له لای سه ری وه بوی دیت، نوږ پی ده لیت: له لای من درگای هاتنه ژووره وه نییه، پاشان له لای راستیه وه بوی دیت روژوو پی ده لیت له لای من درگای هاتنه ژووره وه نییه، پاشان له لای چه پی وه بوی دیت زه کات پی ده لیت له لای من درگای هاتنه ژووره وه نییه، پاشان له لای پییه کانییه وه بوی دیت جا کاروکرده وه خیر له سه ده قه وه په یوه ندی خزمایه تی و چاکه و چاکه کاری پی ده لیت له لای من درگای هاتنه ژووره وه نییه، نینجا فریشته کان پی ده لیت: دانیسه نه ویش داده نیشیت، جا پی ده لیت: نه وپیاوه ی که نیردراوه بۆ ناوتان چی ده لیت دربارهی، وه چ شایه دیکه ده ده ی له سه ری؟ نه ویش ده لیت لیم گهرین با نوږ بکم، نهوانیش پی ده لیت تو له مه ودوا

(١٣٤) مسند أحمد: ٣٤٧، و صحیح ابن حبان: ٣٧٩/١.

٩٦ ح لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُزْءِ

نوڤڙ ده کښت به لآم وه لآمان بده روه سهاره ته به وانهی پرسيارت لی ده کښن، نایا نه وپاوه ت بينيوه که له ناوتاندا بوو وه چی دهر باره ی ده ټيټ، وه چ شاهيډيه که دده ی له سهری؟ جا ده ټيټ: نهو (محمد) ه و شاهيډی دده م که نهو نير دراوی خودايه، له لايهن خودای گه وره و ميهره بانه وه به هق بۆمان هاتوره، پټی ده ټين: تو له سهر نه م کارو کرده وانه ژيايت له سهر نه مهش مردوی وله سهر نه مانهش گهر خوا حمز بکات زيندو ده بيته وه، پاشان له گۆره کهيدا دهر گايه کی له به هشت بۆ ده کړي ته وه، پټی ده ټين: نه مه جيگای تۆيه کهوا خودای گه وره بۆتی ناماده کردوه جا خوښی و شادمانی بۆ مردوه که زياتر ده بيټ، پاشان گۆره که ی بۆ فراوان ده کړي ت هغه فتا گه ز به هغه فتا گه ز و بۆشی رووناک ده کړي ته وه، و لاشه که ی ده گه پرندي ته وه بۆ نهو خاکه ی يه که مين جار ليتی دروست کراوه، وه رۆحه که ی ده خري ته ناو رۆحي پاک نهو يش بالنده يه که چلاو چل ده کات به سهر دره خه کانی به هه شته وه...

وتی: جا پيغه مبه ر(عليه السلام) نه م نايه ته ی خوښنده وه: ﴿يُثَبِّتُ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ﴾ (ابراهيم: ٢٧) واته: (خوای گه وره نه وانه ی باوه ريان هيتاوه پايدار ده کات له سهر گرفتاری به جي و دروستيان ده کات له ژيانی دونيادا، له سهر مرگ و قيامه تيشدا).

وه له باره ی کافريش پيچ وانه وه دژي نه مه باسی کردوه تاوه کو پيغه مبه ر(عليه السلام) فهرمووی: پاشان گۆره که ی له سهر ته سک ده بيته وه تاوه کو په اسووه کانی له دواوه تیک ده شکيتيت، نا نه مه يه نه وړيانه تنگ و ناخوښی که خودای گه وره له باره يه وه د فهرمويت: ﴿فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكاً وَنَحْشُرُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَعْمَى﴾ (طه: ١٢٤) واته: بيگومان بۆنه و جوړه که سانه ی ژيانتيکی ترش و تال و ناخوښ پيش ديت و له رۆژي قيامه تيشدا به کوړی هه شری ده کښن).

٩٩ ح لِلإِبْنِ قِيمُ الْجُوزَةِ

له صحیحی ابن ابی حاتمدا: له أبی هورهیره ده لیت: پیغمبره یری خوا (صلوات الله علیه) ده فرمویت: (إذ قبر أحدكم أو الانسان أتاه ملكان أسودان أزرقان العين يقال لأحدهما: النكر وللآخر النكير، فيقولان له: ما كنت تقول في هذا الرجل محمد (صلوات الله علیه)؟ فهو قائل ما كان يقول، فإن كان مؤمناً قال: عبدالله ورسوله، أشهد أن لا إله إلا الله وأن محمداً عبده ورسوله، فيقولان له إن كنا نعلم أنك تقول ذلك ثم يفسح له في قبره سبعون ذراعاً في سبعين ذراعاً، وينور له فيه، ويقال له: نعم، فيقول: أرجع الى اهلي ومالي فأخبرهم فيقولان: نعم كنومة العروس الذي لا يوقظه إلا أحب اهله اليه، حتى يبعثه الله من مضجعه ذلك، وإن كان منافقاً قال: لا أدري، كنت أسمع الناس يقولون شيئاً، فكنت أقوله فيقولان له: كنا نعلم أنك تقول ذلك، ثم يقال للأرض: التئمي عليه فتلتئم عليه، حتى تختلف فيها أضلعه، فلا يزال معذباً حتى يبعثه الله من مضجعه ذلك) (١٣٥).

واته: (كاتبك يه كيتكتان يان ناده ميزاديتك ده خريته ناو گوره ده دوو فريشته یری ره شی چاوشين دين بۆ لای يه كيتكيان ناوی (منكر) نهوی تر ناوی (نكير) نهویش پيتيان ده لیت: چی له باره یری نهو پياوه ده لیت كه ناوی (محمد) ه؟ جا نه گهر نيحماندارييت نهوا ده لیت: شاهیدی ده دم كهوا نهو بهندهو نيتر دراوی خودايه، (أشهد أن لا إله إلا الله وأن محمداً عبده ورسوله) جا پیتی ده لیت: نيتمه ده مانزانی تو واده لیت، پاشان گوره كه یری بۆ فراوان ده بيت حفتا گهز به حفتا گهز، بۆی رووناك ده بيته وه، و پیتی ده لیت: بخه وه، جا ده لیت: ده گهر تهمه وه ناو خزم و كهس و كاره كهس و خبه ريان ده ده مئی، پیتی ده لیت: بخه وه وهك خهوی زاوا كهوا كهس خبه ریری ناكاته وه ته نها خو شه ويسترين كهسی نه بيت، تا وه كو خودای گه وه له گوره كهيدا زيندووی ده كاته وه، جا نه گهر مردووه كه مونافيق و دوروو بيت ده لیت: نازانم، گويم ليبدوو خه لكی شتيكيان له باره وه ده ووت، منيش نهو یری ده لیت، جا دوو فريشته كه پیتی

(١٣٥) سنن الترمذي: (١٠٧١) وشرح الصدير: ١٨٦.

٩٥ ح لِلإِبنِ قِیمُ الْجُوزِیَّةِ

دهلین: نیمه ده مازانی تو واده لیت، پاشان به زهوی دهلین: بیگوشه و له سهری تنگ ببه جا زهوی دهیگوشیت و له سهری تنگ ده بیت، تاوه کو په راسووه کانی له دواوه یتک ده شکینیت، ثم سزایه دووباره ده بیتسه وه له سهری تاوه کو خودای گهوره له گۆره کهیدا زیندووی ده کاته وه... وه نه مهش روونده کاته وه کهوا لاشه سزا و نازار ده کیشیت.

له ابی هورهیره وه: کهوا پیغه مبه (عليه السلام) فرمویه تی: (إذا احتضر المؤمن أتت الملائكة بحريرة بيضاء فيقولون: أخرجي أيتها الروح الطيبة راضية مرضياً منك الى روح ورب يحان ورب غير غضبان، فتخرج كأطيب من ریح المسك حتى أنه ليناوله بعضهم بعضاً حتى يأتوا به باب السماء، فيقولون: ما أطيب هذه الریح التي جاءتك من الأرض، فيأتون به أرواح المؤمنين فلهم أشد فرحاً به من أحدكم بغائبه يقدم عليه، فيسألونه ماذا فعل فلان؟ قال: فيقولون: دعوه يستريح فإنه كان في غم الدنيا، فإذا قال: أتاكم فيقولون: إنه ذهب به الى أمه الهاوية، وإن الكافر إذا احتضر أتته ملائكة العذاب بسمح، فيقولون: أخرجي مسخوطاً عليك الى عذاب الله، فتخرج كأنك ریح جيفة حتى يأتوا به باب الارض فيقولون فما انت هذه الروح حتى ياتوا به أرواح الكافر) (١٣٦).

واته: (کاتیک نیمانداریک خه ریکه ده مریت فریشته کان به تاوریسمی سپیه وه دین بۆلای و پپی دهلین: وهره دهره وه نهی رۆحی پاک رازیکراوبه و خواش لیت رازیبه بۆ رۆحیک و بهو ره بجانیه له به ههشتدایه وه خوایه که تووره نییه لیت، جا رۆحه که دیته دهره وه له بۆنی میسک بۆن خوشتره تاوه کو فریشته کان ده ستاودهستی پتده کهن و دهیبه نه دهرگای به ههشت، جا دهلین: نه م بۆنه خوشه چیه که له زهوی هیناواتانه، نینجا رۆحی نیمانداران دینه لای و کهوا زۆر دلخۆشن بهیه کیک که ونبووه لایان و ده چنه لای، پرسیارى لى ده کهن: فلان کهس چی کردووه؟ وتی:

(١٣٦) مسند احمد: ٢/٣٦٤، و سنن النسائي: ٨/٤.

٩٧ ح لِلإِن قِيمُ الْجُورَةِ

پیتی ده‌لین: لیتی گه‌پین با پشوو بدات چونکه نهو له‌غهمی دونیادا رزگاری بسووه، نه‌ویش وه‌لامیان ده‌داته‌وه نهو براوه بۆ جینگه‌ی خۆی لای شه‌هلی دۆزه‌خ، نه‌گه‌ر کافرێکیش خه‌ریکه ده‌مریت نه‌وا فریشته‌ی سزا دیته لای که زۆر رووگرزو تووندوتیژن پیتی ده‌لین: وه‌ره ده‌ره‌وه بۆ رق و توورپه‌یی و سزای خودا، جا رۆحه‌که دیته ده‌ره‌وه به‌بۆنیتکی زۆر ناخۆش تاوه‌کو ده‌یبه‌نه‌وه سه‌رزو‌ی جا پیتی ده‌لین: نه‌و رۆحه‌ بیه‌ن بۆلای رۆحی کافره‌کان).

النسانی له (سنن) که‌هیدا له‌حه‌دیسینکی عبدالله ی کورپی عمر رضی الله عنه ریوایه‌تی کردووه، که‌وا پتغه‌مبه‌ر صلی الله علیه و آله فه‌رموویه‌تی: (هذا الذي تحرك له العرش وفتحت له ابواب السماء وشهد له سبعون ألفاً من الملائكة لقد ضَمَّ ضَمَةً ثُمَّ خَرَجَ مِنْهُ) قال النسانی یعنی سعد بن معاذ ^(١٣٧).

واته: (ئانه‌مه نه‌و که‌سه‌یه که خودای گه‌وره عه‌رشى بۆ هینایه له‌رزوه ده‌رگا‌کانی ناسمانی بۆ کرایه‌وه و حه‌فتا هه‌زار فریشته له‌گه‌ل جه‌نازه‌که‌یدا ناماده‌بوون پاشان گۆره‌وشار دراو له‌دوایدا رزگاری بوو).. النسانی ده‌لێت و اتاکه‌ی سه‌عدی کورپی معاذه.

وه له‌حه‌زه‌تی عانیشه‌وه ریوایه‌ت کراوه ده‌لێت: پتغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه و آله فه‌رموویه‌تی: (للقبر ضغطة لو نجا منها أحد لنجا منها سعد بن معاذ) ^(١٣٨).

واته: (بێگومان گۆر پالده‌به‌ستۆو گوشینیتکی هه‌یه گه‌ر که‌سێک له‌و گوشینه رزگاری بوايه نه‌وا سه‌عدی کورپی موعاز ده‌بوو رزگاری بیت).

وتی: عبده بۆ نێمه‌ی گێڕایه‌وه، له‌ عبدالله کورپی عمر، نه‌ویش له‌ نافع ده‌لێت: پیتی راگه‌یاندووم که جه‌نازه‌ی سه‌عدی کورپی موعازی بینوووه حه‌فتا هه‌زار فریشته

^(١٣٧) سنن النسانی: ١٠٠/٤.

^(١٣٨) مسند أحمد: ٥٥/٦.

۹ح لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُزْءِ

ناماده‌ی بوو همرگیز دانه‌بزیوونه سه‌رزه‌وی، وه پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) پیی
راگه‌یاندم و فهرمووی: (لقد ضم صاحبکم فی القبر ضمة) ^(۱۳۹).

واته: (همرئیتا هاوه‌له‌که‌تان له‌گۆره‌که‌یدا گۆره‌وشار درا).

شعیب بۆمانی گۆپایه‌وه، له‌ ئیبن دینار، نه‌ویش له‌ ابراهیم الغنوی، نه‌ویش له‌
پیاوئیک وتی: له‌لای عایشه بوم (ﷺ) جه‌نازه‌ی مندالیک‌ی بچووک تیپه‌ری،
عایشه‌ گریا، پی‌م وت، نه‌ی دایکی ئیمانداران بۆچی ده‌گری؟ وتی: بۆ نه‌م منداله
گریام و به‌زه‌یم پی‌دا هاته‌وه‌ له‌گۆره‌و شار کردنی گۆره‌که‌ی ^(۱۴۰).

(سزای گۆر هه‌ق و ره‌وایه‌ له‌لای نه‌هلی سوننه‌)

نه‌مه‌ش وه‌ک سوننه‌تیک‌ی سه‌حیح و راست پی‌ویست ده‌بی، له‌نیوان نه‌هلی
سوننه‌دا یه‌که‌ده‌نگیه‌ک هه‌یه‌ و هه‌موویان کۆکن له‌م باره‌یه‌وه، المروزی ده‌لێت: أبو
عبدالله وتی: سزای گۆر هه‌قه‌ ئینکاری و نکۆلی لی‌ ناکات ته‌نها نه‌وانه‌ی گومپان
و خه‌لکی گومرا ده‌که‌ن.

حه‌نبه‌ل وتی: به‌ ابی عبدالله م ووت له‌باره‌ی سزای گۆر وتی: هه‌دیسی سه‌حیح
هه‌یه‌و باوه‌رمان پی‌یه‌تی، و پریاریشی له‌سه‌ر ده‌ده‌ین، نه‌وه‌ی له‌لایه‌ن
پیغه‌مبه‌ره‌وه (ﷺ) هاتووه، نه‌وا پالېشتیه‌کی باشه‌ و دانی پیا ده‌نیین، جا نه‌گه‌ر
نه‌وه‌ی بۆ پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) هاتووه‌ و ئیمه‌ ره‌تمان کرده‌وه‌و داغان پیا نه‌نا نه‌وا
فه‌رمانیک‌ی خوای گه‌وره‌مان ره‌ت کردۆته‌وه‌، خودای گه‌وره‌ ده‌فه‌رموویت: ﴿وَمَا
آتَاكُم الرَّسُولُ فَخُذُوهُ﴾ (الحشر: ۷).

(۱۳۹) طبقات ابن سعد: ۳/۳۴۰.

(۱۴۰) شرح الصدور: ۱۴۹.

۹۹ ح لِلْإِن قِيمُ الْجُزْئَةِ

واته: (جا نهوهی پیغه مبهه پئی به خشيون وهری بگرن، ههه فرمانیکی پیدان به گوئی بکهه).

پیم وت: نایا سزای گۆر ههقه؟ وتی: بهلئی ههق و رهوایه، سزا و سازار دهدریتین له گۆره کاندای، وتی: گویم له أبا عبدالله بوو دهیووت: باوه پمان ههیه به سزای گۆر و به ههردوو فریشتهی (منکرو نکیر) وه بهندهش له گۆره کهیدا پرسیری لئی دهدریت جا له گۆردا ﴿يُثَبِّتُ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ﴾ (ابراهیم: ۲۷).

واته: (خوای گهروه نهوانهی باوه پمان هیناوه پایه دار دهکات له سهه گوفتاری بهجی و درووستیان دهکات له ژبانی دونیادا، له سهه ره مهرگ و قیامه تیشدا).

أحمد القاسم وتی: نهی أبا عبدالله نایا به منکر و نکیر دان پیا دهنیی ههروه که له سزای گۆر ریوایهت کراوه؟ وتی: پاک و بیگهردی بو خودای میهره بان بهلئی بهوشیویه بریاری له سهه دهدهین و ناواش دهلین، وتم: ههیهو شیوه زاره دهلیت: منکر و نکیر یا خود دهلیت ههردوو فریشته که؟ وتی: منکر و نکیر، وتم: نهوان دهلین: له هه دیسدا منکر و نکیر نییه، وتی: نهو ناوایه به مانای: نهوان ههردووکیان (منکر و نکیر)ن.

به لām بیرو بۆچوون و ناخاوتنه کانی نههلی بیدعه، گوهرپاکان جا أبو الهزیل والمرسیبی دهلین: ههه که سیک له ریگای ئیمان چووه دهروه، نهوا له نیتوان ههردوو (نفخه) فووه که سزا دهدریت، وه مهسهلهی ناوگۆر لهوانهیه بکهویتته نهوکاته.

الجبائی و کوهه کهی وه البخلی سزای ناوگۆر دهسهلینن، به لām له سهه ئیمانداران رهتده که نهوه، به لām له سهه نهوانهی تا ههتاین وه که کافره کان و گوهرپاکان بریاری له سهه دهدهن.

٩٩ ح لِلإِن قِيمُ الْجُزْئَةِ

زۆر له موعتەزىله كان ده‌لێن: نابیت فریشتەکانى خودا به منکر و نکیر نوبریت، چونکه منکر به مانای ئەو کەسە دیت لە کاتى پرسیار کردن شت دووبارە دەکاتەوێ و زمانى دەگیرى، وه نکیر به مانای فریشتەى توندو تیژ و رەق و توورەن. الصالحى و صالح ده‌لێن: سزای گۆڕ لەسەر کەسى ئیماندار لەسەر لاشەى به‌بى گەپاندنەوێ رۆحه‌کەى بۆ لاشەکە، و مردووش دەکرى نازار بکیشى و هەست بکات و بزانیته‌بى رۆح، ئەمەش بۆچوونى کۆمه‌لێکن له الکرامیه^(١٤١).

هەندیک له موعتەزىله كان ده‌لێن: خودای پاک و بیگەرد مردووه‌کان لەناو گۆره‌کانیاندا سزا دەدات، و ئیش و نازار به‌سەریاندا روودەدات بەلام ئەوانه هەست پێناکەن، جا ئەو کاتەى زیندوو بوونه‌وه هەست به‌و ئیش و نازاره دەکەن، ده‌لێن: نمونەى سزادانى مردووان وه‌ك نمونەى سەرخۆشان و بێهۆشانه کاتیک لییان دەدریت هەست به‌ ئیش و نازاره‌که ناکەن، جا ئەو کاتەى ئەقلە‌که‌یان گەرايه‌وه سەریان هەست به‌ ئیش و نازارى لێدانه‌که دەکەن.

هەندیک له‌وانه‌ش یه‌کسەر سزای ناوگۆڕ رەت دەکەنەوێ دانى پێدا نائین وه‌ك ضرار کۆرى عمرو یحیی کۆرى کامل، ئەمەش بۆچوونى المریسییه، وه ئەم ناخوتنانه‌ش ناخوتنى شەرمەزاران و گۆمراوانه.

(سزای گۆڕ ئەو کەسەى شایانیه‌تى ده‌ستى ده‌که‌وێت)

ئەوێ ده‌یته‌ بزانیته‌ که‌وا سزای ناوگۆڕ سزای به‌رزەخه، جا هەرکەسى مرد و شایەنى سزایته‌ ئەوا پشکی ئەو سزایه‌ی به‌رده‌که‌وێت، هەتا ئەگەر درنده‌ش لاشەى خواردیته‌ یاخود سووتایته‌ هەتا ئەگەر بوویته‌ خۆله‌میش، و هەتا ئەگەر له‌گه‌ڵ هەوادا پەرت و بلاو بیته‌وه، یاخود رەق بوویته‌، یاخود له‌ده‌ریادا نقوم کرایته‌

(١٤١) الکرامیه: هاره‌لانى عەد کۆرى که‌رامن له (٢٥٥)ک له‌دایک بووه، ئەمەش له‌کۆمه‌لانى داخینانى یه‌دەن لەئىلام.

٩٥ ح لِلْإِن قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

نەوا رۆح و لاشەکە ی دەگاتەو بەک سزاکە دەیانگاتی هەرەک لەگۆرەکانیان دابیئت.

لەسەحیحکی بوخاریدا: لە سەرە کوری جندب گێرایەو و وتی: کاتیک پیغەمبەر (ﷺ) نوێژی تەواو دەکرد رۆی خۆی بۆلای ئیمە وەرەگێراو دەیفەرموو: (من رأی منکم اللیلە رؤیا؟) واتە: کی لەنێو ئەمشەو خەونی بینێو؟ وتی: ئەگەر کەسێک خەونی بدیتایە دەگێرایەو، جا دەیفەرموو: (ماشاءالله) رۆژیک پرسیاری لیمان کرد فەرمووی: (هل رأی أحد منکم رؤیا؟) واتە: (نایا کەس لەنێو خەونی بینێو؟) وتان: نەخیر..

فەرمووی: بەلام من ئەمشەو بینیم دوو پیاو هاتن بۆلام و دەستیان گرتم، منیان برد بۆخاکی پەرۆز، بینیم پیاویک دانیشتبوو، و پیاویکیش وەستابوو ئاسنیکێ قولابی بەدەستەو دەبوو دەیکرد بە لاشەویلاکید و هەڵیدەقلێشاندا پاشان دەبخستە سەر ئەلای تری بەهەمان شێو چی لەو لایە کردبوو ئەولایەشی والی دەکرد، تا لایەکی والی دەکرد لاکە تر چاک دەبۆو بەردەوام ئەولاو ئەولای هەڵدەقلێشاندا، وتم ئەمە چییە؟ وتیان: پەرۆ..

جا رۆشتین تاکو گەیشتیئە پیاویک پال کەوتبوو و پیاویکیش بەسەرێو وەستابوو تاشە بەردیکێ بەدەستەو بوو دەیکێشا بەکەللە سەریدا و بەردەکە بەر دەبۆو دەرۆشت لەبەر سەختی پیاکێشانەکەدا، سەری دوو پارچە دەکرد و خۆینی لی دەردەچوو پیاوێکە دەچوو بەردەکە دەهێنایەو و سەری وەک خۆی لی دەهاتەو، دیسانەو بەردەکە دەکێشا بەسەری خۆیدا و بەردەوام ئەو کارە ی دووبارە دەکردەو، وتم: ئەمە چییە؟ وتیان: پەرۆ..

جا رۆشتین گەیشتیئە شوێنیک وەک تەنور و ابوو سەرەوێ تەسک بسو و خوارەوێ فراوان بوو لەژێرەو ناگریان پێو دەنا، بینیم پیاوان و ئافەرەتانی رۆتی تێدابوو، لە ژێرەو ناگریان پێو دەنا و کاتیک لیان نزیک دەبۆو بەرز دەبونەو

۹۹ ح لِلْإِن قِيمُ الْجُورِيَّةِ

خەرىك بوو لەتەنووڕە کە بێنە دەرەو کاتێک ناگرە کە دامرکایەو دەرەو پانەو، جا وتم: ئەمە چییە؟ وتیان بڕۆ...

جا رۆشتین تا گەشتینە رووباریک لەخوێن پیاویک لەناوەراستی رووبارە کە وەستا بوو و پیاویکیش لەقەراغی رووبارە کە کۆمەڵێک بەردی لەبەر دەستیا بوو، جا ئەوپیاوێ لەناوەراستی رووبارە کە بوو بۆلای پیاوێ کە دەهات و دەبوست بێتە دەرەو پیاوێ کەش بەردێکی گەورە دەخستە ناو دەمی، جا پیاوێ کە تقوم دەبوو بۆناو ناوێ کە هەروە پێشوو، هەركاتی دەبوست بێتە دەرەو پیاوێ کە بەردێکی دەخستە ناو دەمی و دەیگەراندەو شوینی خوێ، جا وتم: ئەمە چییە؟ وتیان: بڕۆ... جا فەرمووی رۆشتین تا گەشتینە باخێکی سەوز کەوا دارو درەختی گەورە تیادابوو، لەبن دارە گەورە کە پیاویکی پێو کۆمەڵێک مندالی تیادا بوو، پیاویک لەنزیک دارە کە ناگرێکی بە دەستەو بو دایە گیرساند، پاشان منیان بەرز کردەو و بردمیانە ناو خانووییە کەو شوینی وا خۆشم هەرگیز نەبینیبو، کە چەند منال و پیرێکی تیادابو، پاشان منیان بەرز کردەو و بردمیانە خانووییە کە دیکە کەوا لەو خۆشتەر و جوانتر بو، وتم: نێوە منتان زۆر گەران و سووران پێم بلێن ئەوانە ی بینیم، وتیان: بەئێ ئەوێ قوولایی لەشەویلگە دەچەقێتێراو هەلیەقلێشان ئەو کابرایەکی درۆزن بو پرۆباگەندە درۆی بلاو دەر کردەو، و ئەو درۆیە لەوێ بلاو دەر کردەو تا دەرگەشتە شوێنایی دوور، جا بەو شێوەیە لێ دەرگەشت تا رۆژی قیامت.

ئەو پیاوێ تاشە بەردە کە لە کەللە سەری دەدا ئەو پیاویک بو خوای گەورە قورئانی فێر دەکرد جا بەشەو دەرگەشت، کە رۆژ دەر کردەو هێچی لێ نەدەزانی، و بەرۆژ کاری پێنە دەکرد، ئەو کارە دەرگەشت تا رۆژی قیامت.

و ئەوێ بینیت لەناو تەنووڕە کە ئەوانە پیاوان و ئافەرەتانی زیناکاربوون، و ئەوێ بینیت لەرووبارە کەدا ئەمانە ریاخۆر بوون.

۹۶ ح لِلإِبنِ قَیمُ الْجوزِیَّةِ

وہ ئەو پیاوہ پیرە ی لەژێر دارە کە بو ئەو ئیبراھیم بو (ع) ئەو منداڵانەش منداڵی خەڵک بوون، و ئەکەسە ی ناگری بلیسە دەدا ئەو دەرگەوانەکانی دۆزەخ بو، وە یە کەم مالا کە چوویتە ناوی ئەو جیگای بارەدارانە بەگشتی، مالا کە ی دیکە کە یینیت جیگای شەھیدەکانە، منیش جویرائیلەم، وە ئەوێش میکانیلە.. جا وتی سەرت بەرزکەوێش سەرم بەرز کردووە کۆشکیکی گەورەم بیینی وە ک پەلە هەورێکی سپی، وتیان: ئا ئەو جیگای تۆیە، وتم: لێمگەرێن با بچمە ناوی، وتیان: هەندێک لەتەمەنت ماوێ هێشتا تەواوت کردووە، جا هەرکاتێک تەواوت کرد دێیە ناو جیگای خۆت^(۱۴۲).

ئەمەش دەقیقە لەسزای بەرزەخدا جا خەونی پیغەمبەرەکان و ژیاانی زیندو هاشیوێن لەهەمان کارو فەرماندا.

الطحاوی باسەدە کات و دەلیت: ابن مسعود گێڕایەوێ لە پیغەمبەر (ع) کەوا فەرموویەتی: (أمر بعبد من عبد الله أن يضرب في قبره مائة جلد، فلم يزل يسأل الله ويدعوه حتى صارت واحدة، فأمتلاً قبره عليه نارا، فلما ارتفع عنه أفاق، فقال: علام جلدتوني؟ قالوا: إنك صليت صلاة بغير طهور، ومرت على مظلوم فلم تنصره)^(۱۴۳).

واتە: (فەرماندرا یە کێک لەبەندەکانی خوا سەد جەلدە ی لێبدرێت لەگۆرە کەیدا، ئەو مردووێ لەخودا دەپاراپایەوێ تا بۆی کرا بەیەک جەلدە، کەلێی درا، گۆرە کە ی بووێ یەک پارچە ناگر بەسەریدا، کاتی هۆشی هاتەوێ خۆی، وتی: بۆ جەلدەتان لێدام؟ وتیان: چونکە تۆ نوێژێکت کرد بەبێ دەست نوێژ، و بەلای مەرووفیکی ستم لێکراو رەت بوویت و سەرت نەخست).

^(۱۴۲) مسلم (۲۲۷۵) ومسنند أحمد: ۱۴/۵.

^(۱۴۳) شرح الصدور: ۲۲۸.

٩٥ ح لِلْإِن قِيمُ الْجُوزَةِ

البیهقی له‌ده‌دییکی الربیع بن انس باسی ده‌کات و ده‌گپرتیه‌وه، له‌ أبی العالیه، نه‌ویش له‌ نه‌بو هوږه‌یره، له‌پیغه‌مبه‌ره‌وه (صلی الله علیه و آله) سه‌باردت به‌و نایه‌ته: ﴿سُبْحَانَ الَّذِي أَسْرَى بِعَبْدِهِ لَيْلًا﴾ (الاسراء: ١) واته: (پاکی و بیگمردی و ستایش بۆ نه‌و زاته‌ی که شه‌وږه‌وی کرد له‌به‌شیک‌ی که‌می شه‌ودا به‌به‌نده‌ی خۆی محمد).

که‌وا فهرمووی: نه‌سپتیکیان بۆی هیتنا سواری سه‌رپشتیان کرد، ههر هه‌نگاو‌یک‌ی به‌نه‌ندازه‌یی بینینی چاو بو، وه‌ هه‌زه‌تی جویریلیشی له‌گه‌لدا بو گه‌یشتنه‌ لای قومیتک به‌روژتیک ده‌یانچاند، وه‌ به‌روژتیک ده‌یان دووریه‌وه، ههرچه‌ندی ده‌یان دووریه‌وه وه‌ک خۆی لی ده‌هاته‌وه، جا پیغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه و آله) فهرمووی: (یا جبریل من هؤلاء؟) واته: (نه‌ی جویریل نه‌وانه‌ کین؟) وتی: نه‌مانه‌ خه‌باتکارن له‌پیناوی خوادا، خوای گه‌وره‌ به‌حه‌وت سه‌د چاکه‌ بۆیان زیاد ده‌کات ﴿وَمَا أَنْفَقْتُمْ مِّنْ شَيْءٍ فَهُوَ يُخْلِفُهُ وَهُوَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ﴾ (سبا: ٣٩) واته: (نیوه‌ش هه‌رشتیک ده‌به‌خشن نه‌و زاته‌ جیتی پږ ده‌کاته‌وه، چونکه‌ نه‌و خواپه‌ چاکترین رزق و روژی به‌خشه‌).

پاشان به‌لای قومیتکدا تپه‌رین سه‌ری خۆیان له‌تاشه‌ به‌رده‌کان ده‌داو شه‌قیان ده‌کرد و هه‌رکاتی خۆیان به‌رزه‌کرده‌وه وه‌کو خۆی لی ده‌هاته‌وه، فهرمووی: (یا جبریل من هؤلاء؟) واته: (نه‌ی جویریل نه‌وانه‌ کین؟) وتی نه‌وانه‌ نه‌وکه‌سانه‌ن سه‌ریان گرانه‌ له‌نوێژکردن.

پاشان به‌لای قومیتکدا تپه‌رین له‌پیشه‌وه‌یان داخ ده‌کران، و له‌دواوه‌یان داخ ده‌کران، هاواریان ده‌کرد وه‌ک چۆن ناژه‌ل هاوارده‌کات له‌سه‌ر دره‌ختی دږکاوی و دره‌ختی زه‌قوم که‌ تالترین دره‌خته‌ له‌دۆزه‌خ ده‌ژیان و له‌سه‌ر نه‌و به‌رده‌ گه‌رمانه‌ی که‌به‌ناگری دۆزه‌خ داخراون وه‌ستابوون، فهرمووی: (یا جبریل من هؤلاء؟) واته: (نه‌ی جویریل نه‌وانه‌ کین؟) وتی: نه‌وانه‌ نه‌وکه‌سانه‌ن له‌پاره‌و پوولی خۆیان سه‌ده‌قه‌و به‌خشش ناده‌ن، به‌لام خودا زولمیان لی ناکات، خودای گه‌وره‌ سته‌م له‌به‌نده‌ی خۆی ناکات.

٩٩ ح لِلْإِن قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

پاشان به لای قهومیځدا تیږه پین له نیوان دهسته کانیاندا هندیځ گۆشتی پاک و هندیځ گۆشتی پیس هه بوو، جا له گۆشته پیسه که یان ده خواردو وازیان له گۆشته پاکه که ده هیئا، جا فهمووی: (یا جبریل من هؤلاء؟) واته: (نه ی جوبریل نه وانه کین؟) وتی: نه وانه نافرته تی هه لالیان هه یه که چی ده چن به لای نافرتهانی پیس و تابه یانی لایان ده میننه وه.

پاشان به لای قهومیځدا تیږه پین لیویان به مه قاشی ناسن پارچه پارچه ده کرا، گۆشتیان لیده کرایه وه هه چهنه د جاره ی گازی لیده گرت وه و خوی لیده هاته وه، فهمووی: (یا جبریل ما هذا؟) واته: (نه ی جوبریل نه مه چییه؟) وتی: نه وانه وتاریځانی فیتنه و ناشووب گیرن.

پاشان چوه سه ر کوونیکی بچوک رووناکییه کی گهره ی لی ده هاته دهره وه، جا رووناکییه که ده یو یست بچیته وه ناو کونه که وه ک چۆن لیی هاتبووه دهره وه به س ناتوانیت، فهمووی: (یا جبریل ما هذا؟) واته: (نه ی جوبریل نه مه چییه؟) وتی: نه وه پیاویکه قسه یه که ده کات و لیی په شیما ده بیته وه، جا ده یه ویت بیگیریته وه به لام ناتوانیت^(١٤٤).

وه له (سنن)ی ابی داود له حه دیسیکی نه نه س کوپی مالیکدا ده گیریته وه: کهوا پیغه مبه ر^{جبریل علیه السلام} فهموویه تی: (لما عرج بی مررت بقوم لهم أظفار من نحاس يخشون وجوههم وصدورهم، فقلت: یا جبریل من هؤلاء؟ قال: الذي يأكلون لحوم الناس ويقعون في أعراضهم)^(١٤٥).

واته: (کاتی به رزکرامه وه بۆ ئاسمان به لای که سانیځدا تیږه پیم نینۆکه کانیان له مس دروست کرابو دهمرچاو و سنگیان پی ده پنه وه، جا وتم: نه ی جبریل نه وانه

(١٤٤) جمع الزائد: ٧٢/١.

(١٤٥) سنن ابی داود: (٤٨٧٨).

٩٧ ح لِلإِن قِيمُ الْجُوزَةِ

کيڻ؟ وتي: نه وانه نه وکسانهن گوشتي براياني خويان دهخون له پاشمله به خرابه باسيان دهکهن).

أبو داود الطيالسي، له (مسند) هكيدا دهئيت: شعبه بزماني گيږايهوه، له الاعيش، نهویش له مجاهد، نهویش له ثيبنو عهباس: كهوا پيغه مبر (عليه السلام) هاته سهر دوو گوږ، فهرمووی: (انهما ليعذبان في غير كبير، أما أحدهما فكان يأكل لحوم الناس، وأما الآخر فكان صاحب غيمة).

واته: (نهو دووانه ئيستا سزا ده درين له سهر شتيكي زور گهورهش نا، يه کيڼيان گوشتي خه لکي ده خوارد و نهوی تريان دوزماني ده کرد له نيو خه لکدا).

پاشان داوای دوو گه لای ته پری دارخورمای کردو کردی به دوو بهش، جا به شتيکی گه لاکه ی خسته سهر گوږيک و به شه که ی دیکه ی خسته سهر گوږه که ی دیکه، و فهرمووی: (عسى أن يخفف عنهما ما دامت راطبين) واته: (به لکو سزا له سهر يان که م بيتهوه، مادام هه ردوو گه لاکه ته پرن).

خه لک له وهدا ناکوکن نایا خاوه نی نهو دوو گوږه کافر بوون یاخود ئيمانداربوون؟ ده ئين: هه ردووکيان کافر بوون وه فهرمووده که ی: (انهما يعذبان في كبير) واته: نه وانه له سهر شتي گه وړه سزا ده درين.. واته: به زیاده خسته سهری کوفرو هاو بهش په یدا کردن بۆ خودای گه وړه، ده ئين: نه مهش به لگه یه له سهر نهو ی کهوا سزاکه له سهر يان زياد نابيت به لکو سووک ده بيت، هه وړه ها سووک بوونی ماوه ی سزاکهش هه تاکو گه لای دارخورماکان به ته پری ده مينيتتهوه.

هه وړه ها نه گهر هه ردووکيان ئيمانداربوونايه پيغه مبر (عليه السلام) شه فاعه تی بۆ ده کردن، وه پيغه مبر (عليه السلام) دوعای ده کرد به شه فاعه تی خوی که سزاکه يان له سهر هه لگيريت، و هه وړه ها له هه ندیک ريگاکانی هه دیسه که ده ئيت: (أنها كانا كافران) واته: نهو دووانه هه ردووکيان کافر بوون، وه نهو سزايهش له سهر سزای هه ردووکيان زياد ده کريت به هو ی تاوان و کوفری هه ردووکيان، نه مهش به لگه یه له سهر نهو ی

٩٥ ح لِلْإِن قِيمُ الْجُزْءِ

کهوا کافر به هۆی کوفرو تاوانه کانیاان سزا ده درێن، نه مهش بیروبۆچوونی (أبی الحكم کوری برخان)ه.

ده لێن: ههردووکیان موسلمان برونه له بهرتهوهی پیغه مبهه (ﷺ) هۆی سزا کهیان باس ناکات، ههروهک له فهرمووده کهی: (وما يعذبان في كبر) واته: له سه شتیکی زۆر گهوره نا نهوانه سزا ده درێن، دیاره کوفرو هاریهشی پهیدا کردن له تاوانه گهوره کانه..

پێوستیش ناکات پیغه مبهه (ﷺ) شه فاعهت بۆ هه موو موسلمانیک بکات کهوا له گۆره کهیدا له سه تاونیک له تاوانه کان سزا ده درێت، و خه بهری داوه کهوا یه کیک له سه دزینی عه بایهک له بهرتهکانی شهردا که دزی سووی له گه له نه وه شدا له وغه زایه دا شه هیدبوو کهچی له گۆره کهیدا ناگر بهرز سووه وه، و نه وکه سه موسلمانیک موجهیدیش بو، خودای گه وهش له هه موو کهس زاناته، نه مهش بیروبۆچوونی (أبي عبدالله القرطبي)ه.

نه مهش وتهی پرسیارکارانه: وه لامان چیه بۆی باوه ران و گوهران و نهوانه نکۆلی ده کهن بۆ سزای گۆر و فراوانی و تهنگ و ناخۆشی ژیاان تیییدا، وه بوونی دۆلێک له دۆلهکانی ناگر یاخود باخیک له باخهکانی بهههشت، وه نایا مردو له ناوی داده نیشیت یاخود دانانیشیت؟

ده لێن: کاتیک گۆر هه لده دینه وه هیچ فریشتهیهک له ناویدا نابین کۆیرو که پ له مردو بدن به چه کوشی ناسن، و هیچ مارو نه ژدیها و دوو پشک و ناگرمان نه بینیه له ناو گۆردا هه لپچن، وه هیچ حاله تیک لهو حاله تانه مان نه بینیه نه وهی بینیه مانه وه کو خۆیه تی و نه گۆراره، نه گهرچی له سه چاوه کانیشی جیهو له سه سینگیشی روه کی خه رده ل دابنێن، نهوا حاله ته که مان وه کو خۆی بینیه، جا چۆن تا چاو

٩٩ ح لِلْإِنِّ قِيَمُ الْجُوزَةِ

برده کات گۆزه کهی بۆ فراوان ده بیئت، یاخود گۆزه کهی له سهر تهسك ده بیئت که چی نیمه گۆزه کاغان وه کو خۆی بینیه، وه روبهری گۆر که شمان وه کو خۆی بینیه نه زیادی کردووه نه که می کردووه، و چۆن نهو گۆزه تهنگهی بۆ فراوان ده بیئت، و فریشته و نهو وینهیهی کهوا هۆگر و هاورپی ده بیئت یاخود دهیترسینی؟ و براکانیان له نه هلی بیدعو گومرایی ده لیت: هه موو قسه و ناخاوتنیک پیچه وانهی کاریکی گونجاو و ههستکردنه و قسه که ره کهش به هه له دا ده بات.

ده لیت: بیگومان نیمه هه موو که سیکی مردو له سهر تهخته دا ده بینین بۆ ماوهیه کی دوورو درێژ نه برسیاری لی ده کریت و نه وه لامیش ده داته وه نه ده جوولی و نه له سهر لاشه کهی ناگر هه له ده گیرسیت، نه گهر یه کیک ناژه لیک کی درنده گۆشتی بخوات یاخود بالنده ده کان له لاشه یان خوارد بیئت یاخود لاشه کهی پارچه پارچه بو بیئت له بهرده می درنده کان و بالنده کان و نه ههنگه کان و شه پۆله کانی با، نایا چۆن نه وه هه موو پارچانه برسیاری لیده کریت سهره رای نه وهی هه موو جیا بوونه ته وه؟ چۆن مه سه لهی دوو فریشته که بیرده که یته وه بۆ نه و که سه می نه مه وه سف و تایبه تمه ندی نهو بیئت، وه چۆن گۆر له سهر نه م که سه ده بیته وه باخیک له باخه کانی به هه شت یاخود دۆلێک له دۆله کانی جه هه ننه م، وه چۆن گۆر له سهریدا تهسك ده بیته وه تاوه کو په راسوه کانی تیك بشکی نیت؟.

(هه وال گه یاندنی پیغه مبه ران ژیرو تیگه یشتوو ان شایه دی بۆده ده ن)

فرمانی یه که م: ده بی بزانریت کهوا پیغه مبه ران عَلَيْهِ السَّلَام نه م هه والانه یان نه گه یاندووه، بۆ نه وهی ژیرو داناکان خۆیانی پی بزانینه وه و له خۆیان بگۆرن، به لکو هه وال گه یاندنه که بۆ دووبه شه:

٩٩ ح لِلْإِنِّ قِيَمُ الْجُوزِيَّةِ

یه کهم: بۆنهوهی پیاوانی ژیره عاقل و تیگه‌یشتوو و داهینه‌ر شاهیدبن و ناگاداربن پی.

دووه‌م: نهوهی کهسی ژیره عاقل درکی پیناکات و نایزانیت وه که شته په‌نهان و شارواه‌کانه کهوا هه‌والی پی ده‌دن له‌بارهی ژیهانی به‌رزه‌خ و رژی دواپی، و باسی چاکه‌و سزا، وه نابیت هه‌واله‌که‌شیان نه‌ستم بیت، هه‌موو هه‌والیکیش گومانده‌کریت کهوا عه‌قل بیرازینیته‌وه جا له‌و دوو فرمانه به‌ده‌ری ناکات: یان ده‌بیت هه‌واله‌که درۆبیت له‌سه‌ریان، یاخود ده‌بیت عه‌قل و بیرکردنه‌وه که پوچه‌ل بیت.

خودای گه‌وره ده‌فرمویت: ﴿وَيَرَى الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ الَّذِي أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ هُوَ الْحَقُّ وَيَهْدِي إِلَى صِرَاطٍ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ﴾ (سبا: ٦).

واته: (نه‌وانه‌ی زانست و زانیاریسان پیدراوه چاک ده‌زانن نه‌وهی له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگارتیه‌وه بۆت ره‌وانه‌کراوه هه‌رنه‌وه حه‌ق و راسته، هیدایه‌ت و ریتیمووی به‌خشه بۆ ریبازی په‌روه‌ردگاری خاوه‌ن ده‌سه‌لات و شایسته‌ی سوپاس و ستایشه). وه ده‌فرمویت: ﴿أَفَمَنْ يَعْلَمُ أَنَّمَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ الْحَقُّ كَمَنْ هُوَ أَعْمَى﴾ (الرعد: ١٩).

واته: (جا نایا نه‌وه‌که‌سه‌ی که دلنیاپه و ده‌زانیت بیگومان نه‌م قورنانه‌ی که له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگارتیه‌وه بۆت دابه‌زینراوه حه‌ق و راسته‌قینه‌یه، وه‌کو نه‌وه‌که‌سه وایه که کویره له‌ناستیدا؟).

هه‌روه‌ها ده‌فرمویت: ﴿وَالَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَفْرَحُونَ بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ وَمِنَ الْأَحْزَابِ مَنْ يُنْكِرُ بَعْضَهُ﴾ (الرعد: ٣٦).

واته: (ده‌سته‌یه‌که له‌وانه‌ی که‌کتیپی ناسمانیان پی به‌خشیون دلخۆش و شادمان ده‌بن و به‌و قورنانه‌ی که‌بۆتۆ دابه‌زینراوه، هه‌ندێ گروو ده‌سته‌ی تریش هه‌یه ئینکاری هه‌ندیکی ده‌کات).

۹۶ ح لِلْإِنِّ قِيَمُ الْجُزْئَةِ

هیچ دهر و نیکیش به مه حال دلخوش نابیست، خودای گهوره دهر موریست: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ مَوْعِظَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَشِفَاء لِّمَا فِي الصُّدُورِ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ﴾ قُلْ بِفَضْلِ اللَّهِ وَبِرَحْمَتِهِ فَبِذَلِكَ فَلْيَفْرَحُوا ﴿ (یونس: ۵۷-۵۸).

واته: (نهی خه لکینه، به راستی نیوه ناموز گاریه کی گهوره و گرنگستان له لایه ن پهره و ردگار تانه وه بوهاتوه که قورنانه شیفا و چاره سهریشه بۆ نه خوشی دل و دهر و نه کان و ری نشانده و رهحه تیشه بۆ نیمانداران، نهی محمد به نیمانداران بلی با دلشاد و شادمان بن به فزول و به خشش و رهحه تی خویی که قورنانه و بهرنامه ی خواجه، که و ابوباهر به وه دلخوش بن).

مه حالیش چاره سهر نییه، نه ری نشانده و نه رهحه تیشی تیدا دهست ناکه ویت، یتي دلخوشیش نابیست، جا نه مهش فهرمانیکه بوه ره که سیک له دلیدا خیر و چاکه ی تیدا سه قامگیر نه بیست، پییه کانی له سهر نیسلام جیگیر و وه ستاو نه بیست، وه چاکترین بارود و خوشی سهرسامی و گومان و شهرزه یی ده بیست.

(له پیوستی تیگه یشتنی مه بهستی پیغه مبه ر (عزیز الله)).

فهرمانی دووهم: ده بیست له مه بهستی و نیازی پیغه مبه ر (عزیز الله) تیگه یست، به بی زیاده پوی و به بی که مته رخه میش، وه فهرموده و ته کانی شتی نه خریته سهر که ناگو نیست، و که م و کوریشی تی ناکه ویت له مه بهسته که ی و له نامانج و نیازه که ی له باره ی ری نشانده و بهرنامه و راگه یانده که ی.

نه مهش به هزی پشتگری خسته وه دروست بر وازه یتان لیتی له گومراییه وه و وازه یتان لیتی له راستیه وه که نازانیت جگه له خوی گهوره نه بیست، به لکو خراب تیگه یشتن له باره ی خوی گهوره و پیغه مبه ره که ی که و نه سل و بهرپه تی هه موو بیدعه و گومراییه که و له ناو نیسلام سهری هه لداوه، به لکو نه و بناغه ی هه موو

٩٩ ح لِّلْإِنِّ قِيَمُ الْجُوزِيَّةِ

ههله يهله بنچينه و لقه كاندايه، نه خاسمه نه گهر نه گهر نياز خراپى تيدا زياد بگريت، جا له هه نديك شتدا خراب تيگه يشتن هه يه له شوي نكه و تو وه كاندا له گهل نياز چاكي نه وان و نياز خراپى نه وان هه له دو اي نه واندا دين، نه مهش ده بيتسه به لاو كار ه سات و ناخوشي بو دين و نه هله كه ي، وه خواي گه و ره ي په ناگه و يامه تيده ره.

نايا قه ده ريه و مورجنه و خوارج و موخته زيله و جه هه ميه و رافيزه كان و ته و او ي لايه نه كان كه و تو نه ته ناو نه هلى بيدعه، ياخود ته نها خراب تيگه يشتن يانه له خودا و پيغه مبه ره كه ي تا وه كو واي لي نه اتو وه دين كه و تو ته به رده ستي زوري ه ي خه لكان كه و ته و وه لامدانه وه ي نه و تيگه يشتنانه يه ؟ وه كه نه وه ي سه حابه كان تيگه يشتون.

(ژيان و مه نزلگان سى به شن)

فه رمانى سييه م: خوداي گه و ره و ميه ره بان مه نزلگا و ژيانه كانى كردو ته سى به ش: ژيانى دونيا و ژيانى به رزه خ (له نيوان مردن و زيندوبو ونه وه دايه) وه ژيانى كو تايبى يان ژيانى روژى دوايى، بو هه موو ژيانى تيكيش چهنه حوكم و ياسايدك هه يه كه بهر تايبه ته، نه و ناده ميزاده ي كه له لاشه و دل و ده روون پي كه اتو وه و حوكم و ياساكانى دونيا له سهر جه سته و رو حه كان دانراوه، بزيه ياساكانى شهرع به ريك و پيكي به رجه سته كراوه له سهر ده ركه و تنى جووله ي زووبان و نه ندانه كان و كاتيك دل و ده روون ده شارر يتته وه نه مه پيچه وانيه تى.

ژيانى به رزه خ له سهر رو ح و لاشه كان دانراوه، جا كاتيك رو حى لاشه كانى له ياساكانى دونيا به دوايدا بيت جا به نيش و نازارى لاشه رو حيش نيش و نازار ده كيشيت، و حه وانه وه و پشورى لاشه رو حيش پشور ده دات و چيز و ه رده گريت،

٩٥ ح لِلْإِن قِيمُ الْجُورِيَّةِ

هەر رۆحیشه هۆکاری دهستی کردنی نیعمهت و سزایه، لاشه به دواى رۆحدا ده چیت له وهه رگرتنی چێژه کانی نیعمهت و خۆشی و سزاو ئازاردا، رۆحه کانی له وکاته دا به خۆشی و سزادا دهست پێده کات، لێره دا لاشه کان دیارو ئاشکران و رۆحه کانی پنهان و شاراو، لاشه کانی بۆ رۆحه کان وهك گۆر وایه، و له بهرزه خدا رۆحه کان دیارو ئاشکرا ده بن و لاشه کانی ده بیته پنهان و شاراو له گۆر په کیدا، یاسا کانی بهرزه خیش به سهه رۆحه کاند تیده په پیت، جا نیعمهت و سزا بۆ لاشه که ی ده پوات، وهك چۆن له دونیادا یاسا کان به سهه لاشه دا جیبه جی ده کیت و نیعمهت و سزاش بۆ رۆحه که ی ده پوات.

بیگومان خودای پاک و بیگهره به لوتف و بهزه یی و ری نیشاندهری خۆی نه م حالته مان له کاتی خهوتن له دونیادا نیشان ده دات، جا نه گهر نیعمهت ببه خشی یاخود سزا بنییت نه و له بهنه په تدا به سهه رۆحه که دا تیده په پیت و لاشه ش به دوایدا دیت، نه مه ش کاریگه ریه کی به هیزی ده بیته له سهه لاشه دا، جا که سی خه وتوو له خه وه کهیدا ده بینیت لییده دریت، جا شوینه واری لیدانه که له لاشهیدا ده بیته، وه ده بینیت له خه وه کهیدا ده خوات یان ده خواته وه، کاتیک له خه وه له ده ستیت ده بینیت شوینه واری خواردن و خواردنه وه که له ده مهیدا دیاره و برسیه تی و تینوو یه تی لیتی لاده چیت.

له هه مووی سه یرتر یه کیکی خه وتوو ده بینیت له خه وه کهیدا هه لده ستیت و ته کان ده دات و شق ده هاویت ههروهك به ناگاییت وایه که چی خه وتوو وه هه ستیش به م شتانه ناکات، نه مه ش کاتیک یاسا به سهه رۆحه که تیده په پیت له ده وه ره ویدا یارمه تیده ده بیته بۆ لاشه که، نه گهر چوو به لای به ناگا دیته وه وه هه ست ده کات، جا له وکاته دا رۆحه که نیعمهت و ئازاره که ده بینیت و به پیتگای شوینکه وتن و په یه ونیه وه ده گاته لاشه که ی، جا نه مه ش له بهرزه خدا رووده دات، به لکو گه ره ترو مه زنتره.

٩٥ ح لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

جا کە ی هەقی ئەم بابەتە دەدەیت کەوا بۆت ناشکرا بوو بەوەی کە
پێغه مەبر (ﷺ) رایگە یاندوووە لەسزا و نیعمەتی گۆژو تەسک بوونەوەی و فراوان
بوونی و بێتە دۆلێک لە دۆلەکانی ئاگر یاخود باغێک لە باغەکانی بەهەشت کە
هاوشیوەیە و یەک دەگرێتەووە لە گەڵ عەقڵ و مەنتیق.

بێگومان ئەمە هەق و راستە و هیچ گومانێ تێدانییە، و هەرکە سێک لە مەدا
کێشەو گرتی لە سەر درووستکرد ئەوا خراب تێگە یشتنیەتی و کەمی زانیاریەتی
لە سەری، وەک دەلێن:

وَكَمْ مِنْ عَائِبٍ قَوْلًا صَحِيحًا *** وَآفَتُهُ مِنْ آلفِهِمُ السَّقِيمِ!

(حیکمەت کردنی روژی دوايي فەرمانیکی شاراووہیە)

فەرمانی چوارەم: لە راستیدا خودای گەورەو میهرەبان فەرمانی روژی دوايي و
ئەوہی پەيوەندی بەوہوہە هەيە کردوویەتیە کاریکی پەنہان و شاراوہ، و
قەدەغە کردنی و شاردنەوہ لە هەست پێکردن و پێزانینی پی سپیڤرداوان لەو
ژیانەدا، ئەمەش لەتەواوی حیکمەتی ئەو زاتەيە، بۆئەوہی ئیمانداران شتی غەیب
و شاراوہ لەشتەکانی دیکە جیا بکەنەوہ، جا یەکەم جاریش فریشتە لەلای ئەو کەسە
دادەنیشی کە خەریکە دەمریت، و هەندێک جاریش دەیانبینن، ولەلای ئەو گفەت و
گۆ لە گەڵ یەکتر دەکەن، و کفن و ئاوریشمیان پێیە یان لە بەرھەشتدا یەخود
لە دۆزەخدا یە، و باوہر لە سەر پارانەوہو دوعای ئامادە بووان دەکەن بە خێر و چاکە
یاخود بە شەڕ و خرابە.

٩٥ ح لِلْإِن قِيمُ الْجُزْءِ

بېنگومان سەلام دەكەن لەسەر ئەوكەسەى خەرىكە گيان لەدەست دەدات، جارێك به وشە وەلامى ئەوان دەداتەو، وە جارێكىش بەهێما و ئىشارەت وە جارێكىش بەدل بەجۆرێك ناتوانیت نە قسەبكات و نەبجولیت.

لەراستیدا لەهەندێك نەخۆشى سەرەمەرگ بێستراو و دەلیت: بەخێرین و خۆشەاتن بۆ ئەو روخسارانە، و لەهەندێك نەخۆشیش بێستراو كەدەلین: كەوا گوێیان لێبوو كە دەبوت سەلامى خوات لێبیت ئا لێرەدانیشە، و سەلامى خواش لەتۆبیت، ئالێرە دادەنیشم.

سەلمەى كورێ عبدالملك وتی: كاتێك عومەرى كورێ عبدالعزیز خەرىكى گيانەلا بو ئیمە لە گومەزەكەى لای دانیشتبووین بەپەنجە هێمای بۆئیمە كرد كەبچینە دەرەوێ ئیمەش چووینە دەرەوێ لەدەرەوێ گومەزەكە دانیشتین، تەنھا خزمەتكارەكەى لای مایەو، جا گوێمان لێبو ئەم ئایەتەى خوێندەو: ﴿تِلْكَ الدَّارُ الْآخِرَةُ نَجْعَلُهَا لِلَّذِينَ لَا يُرِيدُونَ عُلُوًّا فِي الْأَرْضِ وَلَا فَسَادًا وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ﴾ (القصص: ٨٣).

واتە (جا باخەلكى دینیابن كە ئەو مالى قیامەتەو ئەو بەهەشتى بەرینەمان ئامادەكردوو بۆ ئەو كەسانەى كە نەلووت بەرزىو گەورەیان دەوێت لە زەویدا نە فەسادو گوناھو خراپە، سەرەنجام و سەرفرازش ھەر بۆ پارێزكاران و خواناسەكانە). عومەر وتی: ئێوەنە ئادەمیزادن و نەجنۆكە، پاشان خزمەتكارەكە ھاتە دەرەو، هێمای بۆ ئیمە كرد كەوا بچینە ژوورەو، كاتێك چووینە ژوورەو ئەو گيانى دەرچوو.

فضالەى كورێ دینار وتی: لەلای محمد كورێ واسع ئامادەبووم خەرىك بوو گيانى دەرەچوو: جا ھەلیكردو وتی: بەخێرھاتن و سەلام لەفریشتەى خودام بێت، ولاحول

٩٩ ح لِلإِن قِيمُ الْجُزْئَةِ

ولا قوة الا بالله، بۆنئىكى زۆر خوش دهكەم ھەرگىز بۆنى واخۆشم نەكردووه، پاشان چارى كردهوه، گيانى ھەرچوو^(١٤٦).

ئوونەو باسكردن لەم بابەتانەدا زۆرن و لەژمارە نايەن..

راگەيەندراوه و بۆمانىش روونكراوئەتەو ئەمەش ھەموو ھەرموودەى خوداى گەرۈھەمىھەربانە كە دەھەرمووت: ﴿فَلَوْلَا إِذَا بَلَغَتِ الْحُلُقُومَ * وَأَنْتُمْ حِينِيذٍ تَنْظُرُونَ * وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْكُمْ وَلَكِنْ لَا تُبْصِرُونَ﴾ (الواقعة: ۸۳-۸۵).

واتە: (پاشە ئىتوھ بۆ بىرناكەنەوھ رۆژىك دىت كە رۆحتان دەگاتە گەرۈوتان، ئىتوھش بەدەورى ئەوكەسەدا بۆ دەسلەتاتە تەماشە دەكەن و سەرنج دەدەن، لەكاتىكدا كەئىمە لەئىتوھ نزيكتىن لىتى، بەلام ئىتوھ نامانىين).

واتە: فرىشتەو پىغەمبەرئانمان لىتى نزيكتە.. بەلام ئىتوھ نايانىين، جا ئەمەش يەكەم كارو ھەرمەنە كەشتىكى دىيارو ئاشكرانىيە بۆئىمە، و ئەمەش لەو ژيانەدايە.

پاشان فرىشتە دەست بە رۆحكەدا دەھىنيت و رۆحكە دەكىشيت و قەشى لەگەلدا دەكات، بەلام نامادەبووان نەدەيىين و نە گوئشيان لىتە، پاشان دەپوات، جا نوورىك وەك تىشكى خۆر لىتى ھەردەچىت و بۆنىك خۆشتر لەبۆنى مىسك، كەچى نامادەبووان نايىين و بۆنىشى ناكەن.

پاشان فرىشتەكان بەرھە ناسمان بەرز دەبنەوھ، كەچى نامادەبووان نايانىين. پاشان رۆحكە دىت و سەيرى لاشەكە دەدات كاتىك دەيشۆن و كەنى دەكەن و ھەللى دەگرن، و دەلئيت: پەلە بكەن، ياخود دەلئيت ئىتوھ بۆ كوئىم دەبەن، بەلام خەلكەكە گوئى لەمە نىيە، جا كاتىك لەناو گۆرەكەى دادەنرەت و خۆللى بەسەردا دەكەن، خۆل بەسەر داكردنەكە رىگا لە فرىشتەكان ناگرەت لەگەشتن بۆلاى، بەلكو كاتىك بەردەكەى بۆ دادەنەن و نامادەبوونى ئەم ھەموو جەستە زۆرە رىگا لەبىرىنى

(١٤٦) شرح الصدر: ١٢٠.

٩٥ ح لِّلْإِنِّ قِيَمُ الْمُجُزِيَّةِ

رۆحه كان ناگریت بۆچوونه ناوی، به لكو جنۆكهش ناتوانیت قهدهغهی بكات، به لكو
خودای گهوره ئەم هه موو خوڵ و بهردانهی بۆ فریشتهكان گۆپی و وهك هیلانهی
بالتدهیهك له ناسماندا و فراوانبوونی گۆپ و بهتایبهتیش فراوانبوونی گۆپ بۆ رۆحهكهو
لاشهش بهدوایدا دیت، جا لاشهكه له گۆپێكدا ده بیست كه له بالێك تهسكتره،
بیگومان تا چاو بردهكات بۆی فراوان ده بیست و بهدوای رۆحهكه ده كهویت، به لām
گوشینی گۆپ هه تاكو هه ندی له نه ندامانی مردوو كه تیك ده شكینیت له كاتیكدا
نه ههست و نه عهقل و نه سروشت ناتوانیت به ربه رچی بداتهوه.

(ناگری دنیا له ناگری رۆژی دوایی جیاوازه)

فه رمانی پێنجهم: له راستیدا نه ناگری كهوا له ناو گۆپدا ههیه وهكو نه
ناگری دنیا و رهنگ سهوزیهی نییه كهوا له دنیا ده بیینیت، به لكو نه مه
له ناگری رۆژی دواییه و تووندترو به هیتتره له ناگری دنیا، به لām خه لکی سهردنیا
ههستی پێناكات، جا خودای پاك و بیگهرد لیبی ده پاریزیت لهو خوڵ و بهردهی
كهوا له سهریهتی و له ژیریتهتی تاكو وای لیدیت گهرمتر بیت له شكۆکانی دنیا.

نه گهر یه كێك له خه لکی سهرزهوی دهستی لهو خوڵ و بهردهیدا كه له ناو
گۆپه كه دایه ههستی پێناكات، به لكو له مهش سهیرتر كاتیك دووپیاو له ته نیشته
یه كه وه ده نیژرین، نه مهیان گۆپه كهی دۆلێكه له دۆله كانی ناگر كه چی
گهرمایه كهی ناگاته دراوسێكهی، و شهویر گۆپه كهی باخێك بیت له باخه كانی
به ههشت رۆحه كهی نیعمهت و خو شیه كهی ناگاته دراوسێكهی.

توانای خودای گهوره له مه فراوانترو سهیرتریشه، بیگومان خودای میهره بان له
نیشانه كانی توانی خو ی به نیتمه ی پێشانداده لهو مه نزلگایه داكه له مه زۆر
سه رسو پیه تتره، به لām شهو دل و دهروونهی كه پرن و داگیر كراون به درۆ كهوا

٩٩ ح لِلْإِن قِيمُ الْجُزْءِ

بەزانست و زانیاری گەمارۆ نەدراون و نازانن تەنھا ئەوانەى خودای گەورە سەریان دەخات و راگیراویان دەکات.

جا بۆ کافر لەناو گۆردا دوو تەختە رادەخریت لەناگر ئینجا گۆرەکەى لەسەرى دەسووتی و سوور دەبیتهوه هەروەك تەنووڕ هەڵدەگیرسیت و سوور دەبیتهوه، ئەگەر خودای گەورە ویستی لەسەرییت ئەوا لەناگر رزگاری دەکات، بۆیە ئەگەر بەندەکان ئەمەیان بۆ دەرکەوت هەمووی دەگەرپیتەوه بۆ وشەى تەکلیف کردن و باوەڕپێنان بەغەیب و شتە شاراووهکان.

هەروەك لەهەردوو سەحیحەکەدا هاتووە پێغەمبەر (ﷺ) لەبارەى ئەو کەسانەى خەڵکی دەنیژن دەفەرموویت: (لولا ان لاتدفنوا لدعوت الله ان یسمعکم من عذاب القبر ما أسمع) (١٤٧).

واتە: (ئەگەر لەترسی ئەو نەبیّت لەمەودوا نەوێرن مردو بنیژن، ئەوا داوام لەخوای گەورە دەکرد ئەو سزای ناوگۆرەکەى ئێستا من گوێم لێهەتی ئێوەش گوێتان لێ بوایە).

کاتیك ئەو حیکمەتە شاراوووە بوو تەنھا گیانلەبەرەن هەستی پێدەکەن، پێغەمبەر (ﷺ) گوێی لەمەبوووە هەستی پێکردوو، هەروەك ئەسپەکەى پێغەمبەر (ﷺ) درکی پێکردو سەلمیەوه جا کاتیك بەلای گۆرەکەدا تیپەپری هەستی کرد یەکیك لەناو گۆرەکەیدا سزا دەدریت.

دەلیت أبو عبدالله کورێ الرزیز الحرائی بۆمنى گیرایەوه وتی: لەپاش عەسریك لەمەلەکەى چوو دەروە بۆناو بیستان کەمالی لەنامەد بو، وتی: لەوکاتەى پیش ئەوێ روژ هەلبیّت چوومه ناوەراستی گۆرستانیک، یەکیك لەگۆرەکان پشکزیەك ناگر بو وەك پارچە شووشە دەبریسکایەوه، مردوو کەش لەناوەراستیدا بو، ئینجا دەستم بەچاوەکانم داھێنا وتم: نایا من خەوتووم یاخود بەناگام؟ پاشان چوومه

(١٤) مسلم: (٢٨٦٧) و مسند احمد: ١٠٢/٣.

٩٩ ح لِلْإِن قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

مالهوه سهرسام ببوم، خواردنييان بۆهينام نه متواني بيخوم، پاشان چوومه ناوشار، پرسيارم له خاوهني نهو گۆره كرد بوم دهركهوت كه نهو باج و سهرانهي دهيه كي خهك دهسند و ههروهو روژدهش وهفاتي كردبو^(١٤٨).

جا ديتني نهوناگره له ناوگۆردا وهك ديتني فريشتهو جنوكه كانه كه ههندي جار روودهات بۆ نهوكه سهي خوداي گهروه ويستي له سهربيت پيشاني دهات.

إبن أبي الدنيا له (كتاب القبور) دا له الشعبي ده گيرپتسهوه: كهوا باسي پياويك دهكات و بۆ پيغه مبهري^(عليه السلام) قسه دهكات، به بهردا تپه پريم و پياويك بيني له زهوي هاته دهره وه جا پياويك به كوتهك ليكي دهدا تا له زهوي ون دهبر، پاشان دههاته دهره وهو نه م كارهي دووباره دهكردهوه، جا پيغه مبهري^(عليه السلام) فهرمووي: (ذلك أبر جهل بن هشام يُعذب الى يوم القيامة)^(١٤٩).

واته: (نه مه نهبو جههلي كوري هيشامه به م جوهره سزا دهرت تاوه كو روژي دوايي).

له ههديستكي حماد كوري سلمه باسكراوه: له عه مروي كوري دينار، نهو يش له سالم كوري عبدالله، نهو يش له باوكيهوه ده ليت: له نتوان مهككه و مهدينه دا دهرپيشتم له سهر پشتي و شتر بووم زه مزه ميه كي ناوم پيبسو، به لاي گۆرستانيكدا تپه پريم، پياويك بيني له دهره وهي گۆره كهيدا ناگري لي هه لده گيرسا، و له گهرده نيدا زنجيريك هه بوو رايدة كيشا، وتي: نهي عبدالله، ناوي بدهري، نهي عبدالله ناوم بدهري، سوتند به خوا نازانم به ناوي خوم مني ناساند ياخود وهك نهوهي خهلكي بانگم دهكهن وتي: جا يه كيكي ديكه هاته دهره وه، وتي: نهي عبدالله، ناوي مهدهري، پاشان زنجيره كهي راكيشا و گهرانديهوه ناو گۆره كهي^(١٥٠).

(١٤٨) شرح الصدر: ٢٤٥.

(١٤٩) شرح الصدر: ٢٢٦.

(١٥٠) شرح الصدر: ٢٢٦.

له همدیسکی سفیان باسکراوه: داود کوری شابور بزمانی گتیرایهوه، نهویش له
أبی قزعه وتی: بهلای همدیک ناودا تیبه‌رین کهوا له‌نیوان نیسه و به‌سردها هه‌بوو،
گویمان له‌زه‌ره‌ی که‌ریک بو، نینجا پیمان وت: نهم زه‌ره‌یه چی بو؟ وتیان: نه‌مه
پیاوینکی که‌لله رهق بو کاتیک دایکی قسه‌ی له‌گه‌لیدا کرد بو شتیک پیتی ده‌گوت:
بزه‌ره، جا کاتیک مرد نهم زه‌ره‌یه هه‌موو شه‌وتیک له‌گۆزه‌که‌ی ده‌بیستری.

هه‌روه‌ها له‌ عه‌مرو کوری دینار باسکراوه و ده‌لئت: پیاوینک هه‌بوو له‌خه‌لکی
مه‌دینه، خوشکیکی هه‌بوو له‌ ده‌رووبه‌ری مه‌دینه، کاتیک خوشکه‌که‌ی مرد و
به‌خاکیان سپارد، کابراکه که‌گه‌رایه‌وه شتیک له‌بیر چوو له‌ناو گۆزه‌که‌ی به‌جیما،
چوو داوای یارمه‌تی له‌یه‌کێک له‌براکانی کرد و وتی: گۆزه‌که‌م بو پشکنین، شتیکم
له‌ناو گۆزه‌که‌ی به‌جی هیشته‌وه، جا به‌ پیاوه‌که‌ی وت، هه‌رچۆنیک بیته‌ خوشکه‌م و
ده‌بیته‌ گۆزه‌که‌ت بو هه‌لبه‌ده‌مه‌وه، کاتیک بینی گۆزه‌که‌ی ناگری لی هه‌لده‌ستیت،
نینجا گۆزه‌که‌ی پرکرده‌وه گه‌رایه‌وه، گه‌رایه‌وه لای دایکی وتی: حالێ خوشکه‌که‌م
چۆن بوو؟ دایکی وتی: پرسیری چی لی ده‌که‌ی به‌هیلاک چو؟ وتی: پیم بلی؟ دایکی
وتی: نه‌و نویژی تاخیر ده‌کرد نویژی نه‌ده‌کرد تا گوما‌م ده‌کرد دنیا رووناک بوه‌ته‌وه،
ده‌چوو گوینی به‌ ده‌رگای دراوسێکمان ده‌نووساند و قسه‌ و باسه‌کانی بو خه‌لکی
ده‌گتیرایه‌وه^(١٤١).

إبن أبی الدنيا ده‌گتیرته‌وه: پیاوینک پرسیری له‌ أبا إسحاق کرد له‌باره‌ی کفن دز
نایا ته‌وبه‌ی لی و ده‌ده‌گیریت؟ وتی: به‌لی، نه‌گه‌ر نیه‌ته‌که‌ی باش بیته‌، جا پیاوینک
پیتی وت: من گۆرم هه‌لده‌داوه قه‌ومیکم بینی روویان و ده‌گتیرابو له‌قیبله‌، له‌لای
الفزاری هیچ شتیک ده‌ست نه‌که‌وت نینجا ناردی بۆلای الأوزاعی نهم شته‌ی پی
بلیته‌، جا الأوزاعی پیتی وت: خوا ته‌وبه‌که‌ی و ده‌ده‌گیریت نه‌گه‌ر نیه‌ته‌که‌ی
ته‌ندرووست بیته‌ و له‌ده‌له‌وه باوه‌ری هینابیته‌، به‌لام به‌ گویره‌ی وته‌که‌ی که‌وا هه‌ندیک

(١٤١) شرح الصمد: ٢٤٤.

٩٦ ح لِلْإِن قِيمَ الْجُزْءِ

قەومی بینووە روویان وەرگیراوە لەقیبلە، ئەوانە قەومیەک بوون لەسەر سوننەتی پیغەمبەر (ﷺ) نەمردوون^(١٤٢).

إبن ابی الدنيا دەئیت: عبدالمؤمن کۆری عبدالله کۆری عیسا القیسی بۆمنی گیرایەو وتی: بەو گۆرپەلکەنەمی تەوبەیی کردووە: چ شتیکت بینی لەهەموو سەرسۆرپەیتەر بو؟

وتی: گۆری پیاویەکم هەڵدایەو وتی: هەموو لاشەیی بەبزماری کوترابو، وە بزماریکی گەورەش لە کەللەیی سەری درابو، یەکیکی دیکەش لەپێیەکانی وتی: لە گۆرپەلکەنیکی دیکە پرسیار کرا: هۆکاری تەوبەکردنت چی بو؟ وتی: بەگشتی ئەو گۆرپەیی هەڵم دایەو دەمبینی رووی لەقیبلە وەرگیردراو.

وتی: أبو عبدالله محمد کۆری مساب السلامی کە یەکیک لەباشترین بەندەکانی خودایە بۆمنی گیرایەو: کەوا لەراستگۆیانیش بو وتی: پیاویەک هاتە بازاری ناسنگەرانی لەبەغداد بزماری بچووک و بزماری دووسەری دەفرۆشت، جا ناسنگەرە کە کەلێنی وەرگرت، ناگری لەسەر دانا بەلام نەرم نەبو تاوێک بەلێدان لەبزمارەکانیدا بەلام بێ سوود بو، جا فرۆشیارە کە بەدوایدا گەرا تاوێک پیاوێکەیی دۆزیو، ئینجا پێی وتی: ئەو بزمارانەت لەکۆی بو؟ وتی: دۆزیو، کریانە کە وازی لێ نەهێنا تاوێک پێی وتی کەوا گۆرپەکی کراوەی بینی و نیسک و پروسکی مردوویەکی تێدا بو بەو بزمارانە دا کوترا بو، وتی: زۆر هەولمدا تاوێک دەریان بەهێتم بەلام نەمتوانی، جا بەردیکی گەورەم هێنا و نیسکەکانیم شکاند وتی: ئەو بزمارانەم لەناویاندا دەهێنا، پێم وتی: شیوێکەیی چۆن بو؟ وتی: بزمارەکان بچووک و دووسەر بوون^(١٤٣).

^(١٤٢) شرح الصدور: ٢٣٨.

^(١٤٣) شرح الصدور: ٢٤٥.

٩٩ح لِلْإِن قِيمُ الْجُوزِ

ابن ابی الدنيا وتی: باوكم بزی گێرامهوه نهویش له ابی الجریش، نهویش له دایکی وتی: کاتیک أبو جعفر خندههتی کوفهی هه لکههه له دهووری مردووه کانی خه لکه کههه گه نگیکیان بینو شوینهواری گهستنی له سهه دهستی دیاریو^(١٤٤).

له سماک کوپی حرب باسکراوه، ده لیت: أبو الدردا به نیتو گۆرستانیکدا تیپه پی، وتی: له رووخسارو ده وهه تدا چهند بیدههنگیت و له ناوه وهشدا خه لکی خراپ و فیل باز هه ن؟

سابت البیانی ده لیت: له کاتیکدا به ناو گۆرستاندا ده پۆیشتم، دهنگیت له دواوهه را هات، نهو دهیوت: نهی سابت، نهو بی دهنگیهی گۆرستان هه لیت نه خه له تینی نایا نازانیت چهن دین گرفتار و خه فتهباری تیدایه، جا ناو پم دایه وه که سیکم نه دیت^(١٤٥).

الحسن به گۆرستانیکدا تیپه پی وتی: نای نهو هه موو خه لکه لی ره کۆبوونه ته وهه بیدههنگن، و چهن دین کهس له ناویاندا بهست و خه مپارن!

نیهن ابی الدنيا له هه نه دی پتیشه کاندایا سکراره و ده لیت: کچیکم مردو شو پمان کرده وه ناو گۆر، منیش چووم خسته کان چاک بکههه، بینیم رووی وه ره گه پابو له لای قیبله، به راستی زۆر غه مپار بووم بۆ نهه کاره، جا له خه ودا بینیم، وتی: باوکه گیان کاتیک منت بینو دلگیر بوویت، نهو خه لکه نهی له دهو رووبه ری مندا بوون هه موویان روویان وه ره گه پاره له قیبله.

وتی: وهه نهوهی ده تهو یت بلییت نه وانه له سهه رگوناھی گه وهه مردوون.

هه وهه عه مه رو کوپی میمون وتی: گویم له عومه ری کوپی عبدالعزیز بو وتی: لای نهو که سه بوم که وه لیدی کوپی عبدالمله لیکو شو پده کرده وه ناو گۆره کهی، بینیم نهو نۆکانی له گه ردنی کۆبۆ ته وهه، نینجا کوپه کهی وتی: سویند به خوای که عبه باوكم

^(١٤٤) شرح الصدر: ٢٣٨.

^(١٤٥) شرح الصدر: ٢٨٩.

٩٥ ح لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُوزِئَةِ

ههروا ژیاوه، جا وتم: سوئند به خوای که عبه باوکت زۆر ترساوه، پاش ئەمه عومه
په ندو ئامۆژگاری لی وه رگرت^(١٥٦).

کاتیك یزید کوری الملهب بووه کاربه دهستی عیراق عومه ری کوری عبدالعزیز پی
وت: ئە یزید له خوا بترسه، من کاتیك وه لیدم شۆر کرده وه ناو گۆرپه که ی، ههروه
له کفنه که ی خۆی رابکات وابو.

یه زیدی کوری هارون وتی: هشام کوری حسان گێرایه وه له واصل مولی أبی
عینه، نهویش له عمر کوری زهدم، نهویش له عبدالحمید کوری عمود وتی: له لای
ئینو عهباس دانیهستبووم، هه ندی که س هاتنه لای وتیان: ئیمه به مشتمو پرو گفتوگۆ
چوینه دهروه وه براده ریک له گه لماندا بو تا گه یشتینه لای (الصفاح) پیاوه که مرد،
که له پهلما ن بۆ ناماده کرد پاشان ده رچوین گۆرپه کمان بۆ هه لکه ندو ناشتمان، کاتیك
نهویمان بۆ چۆل کرد بینیمان گۆرپه که ی پرپوه له ماری گه وره، جا گۆرپه کی دیکه مان
بۆ هه لکه ند، نهویش پرپوله ماری گه وره، گۆرپه کی دیکه مان بۆ هه لکه ند نهویش
ههروا بو.

ئینو عهباس وتی: ئەمه دزی له گه ل که له پهلما ن ده کرد و شتی گران ده کرد،
جا گه ران تاوه کو شوئینیک بدۆزنه وه پیاوه که ی لی بشارنه وه، سوئند به و که سه ی گیانی
منی به دهسته نه گه ر زهوی هه موو هه لکۆلن نهو ماره گه ورا نه ی تیدا ده دۆزرایه وه،
ئینجا چوین له شوئینیک شاردمانه وه، جا کاتیك گه راینه وه به و که له پهلما ن لای
به جیمابو که له لای ئیمه دانرابو، به خیزانه که یان وت: پیاوه که ت چ کاریکی ده کرد؟
وتی: نهو خواردنی ده فروشت هه موو روژیک هه ندیکه ی له و خواردنه ده هینایه وه بۆ
گه وهراندنی مال و مندالی، پاشان هه ندیک خواردنی وه و نهو خواردنه
له خواردنه که ی ده کرد^(١٥٧).

^(١٥٦) شرح الصدور: ٢٣٩.

^(١٥٧) شرح الصدور: ٢٣٩.

٩٩ ح لِلإِبْنِ قِيمُ الْجُورِيَّةِ

ئىبن ابى الدنيا وتى: محمد كورى الحسين بۆمنى گىرايهوه وتى: أبو نيسحاق بۆى گىرامهوه وتى: داوايان لينكردم مردوويهك هديه كه بيشۆم، كاتيك جلهكانيم لهسەر دەم و چاوى لا برد ماريكەم بينى خۆى له گەردنى ئالاندېور، باسى ئەستورى ماره كەى دە کرد، وتى: هاتمه دەرەوه وه نه مشروشت، نينجا باسيان کرد كه ئەمه جنيوى به سه حابه دەدا^(١٤٨).

هەر وه ها ئىبن ئەبى الدنيا باس دە کات له سعيد كورى خالد كورى يزيد الانصارى، ئەو يش له پياويك كه خەلکى به سپر هيه گۆرى هەلده كەند، وتى: رۆژيك گۆرپكەم هەلکەند و سەرى خۆى نزیک لهو دانا، له خەومدا دوو ئافەرە هاتنه لام، يەکیکیان وتى: ئەى عبدالله سۆتندت دە دەين به خودا ئەگەر ئەو ئافەرە ته له دراوسیه قمان لایبەيت، له ترسان به ناگا هاتم، بينيم تەرمى ئافەرەتيك وا دیت، وتم: گۆرە كه له دواوه تانه، من ئەوانم رهوانى ئەو گۆرە کرد، جا كاتيك شهرداهات دوو ئافەرە هاتنه خەونه كەم يەکیکیان وتى: خودا پاداشتی خیرت بداتهوه كهوا شەریکی دريژت له سەر ئیمه لا برد، وتم: ئەى بۆ هاوړیکەت وهك تۆ قسه له گەل من ناکات؟ وتى: ئەو ئافەرە ته بهی وه سیهت مردووه، هەقى ئەو كەسهش كه بهی وه سیهت دە مریت قسه ناکات تاكو رۆژى دوايى.

جا ئەو هەوال و راگەياندنانه و زیاد له وهش و زۆر زیاتریش كهوا له كتيبيكدا جيگای نايتهوه به وهى خودای گهوره پيشانی هەندیک له بێندهكانى خۆى دەدات له سزای گۆر و نيعمهت و خوشيه كەى به بينين و سهیر کردن.

به لām خەو بينين ئەگەر چى باسان کردو ژماره يەك دەرەنجامى لى كهوتەوه، و هەر كه سيك دەيهویت هەلوهسته يەك بكات له سەرى بابچیت كتيبی ئىبن ئەبى الدنيا (كتاب المنامات) وه كتيبی قيراون (كتاب التبيان) بخويتهوه، وه زۆر كتيبی تريش

(١٤٨) شرح الصدر: ٢٣٨.

٩٥ ح - لِلْإِن قِيمُ الْجُزْيَةِ

که باسی له و بابه ته ده کات، و له لای گومراکاران و زیندیکه کان هیچ شتیک نییه ته نهها درو درو خستنه وه نه بیته به وهی کهوا له زانسته که یاندا شاره زانین.

(توانایی خودا له سهرا داهیانی روودای سهرا سوهرین)

فرمانی شه شه م: ینگومان خودای گه و ره و میهره بان له و ژبان و مه نزلگایه دا شتی له وه سهیرتر و سهرا سامکه رتر درووست ده کات، نه مه جویریه کاتیک دابهزی بوسه پیغه مبهرا (صلوات) خوی هیئا شیوهی پیاویک، به ناخاوتن قسهی له گهل پیغه مبهرا (صلوات) کردو شه ویش گوئی لیسو، وه نه وکه سهی له ته نیشت پیغه مبهرا وه (صلوات) دانیشته وه گوئی لی نه بو و نهی بینیه، ههروه ها هندیك له پیغه مبهرا نیش هه ندی جار پیغه مبهرا (صلوات) وه حی بۆ ده هات وه ک دهنگی زهنگ، که چی له ناماده بووان کهس گوئی لی نه ده بو، نه و جنزکانه له نیوان خوین و نیمه دا به دهنگی بهرزه قسه له گهل یه کتر ده کهن که چی نیمه گویمان لیان نییه، بیگومان فریشته به قامچی له کافره کان ددهن و له گه ردنیان ددهن و هاواریان لی هه لده ستینن، نه و موسلمانان له له گه لیاندان نه گوئیان له دهنگیانو نه ده یانینن، خودای پاک و بیگهرده له زور شتدا نه وهی شاده می لی قه دهغه کردوه به وهی که له سهرا زه ویدا رووده دات، نه و شتهش له نیوانیاندا به و هه زرده تی جویریلیش قورسانی بۆ پیغه مبهرا (صلوات) ده خوینده وه وانهی قورسانی پی ده و ته وه که چی ناماده بووان گوئیان لی نه ده بو.

نایا چون سپله یی به امبهرا شه م کاره ده کریت که خودای گه و ره ده یزانیت و به توانای خوی بریاری له سهرا ددهات و هه ندیک روودا و رووده دات له پیش چاوی

۹۶ ح لِلْإِن قِيمُ الْجُزْءِ

درووستکراوی خوی قهدهغی دهکات، حیکمت و بهزهیی خودایه بۆنهوان، چونکه نهوانه توانای نهوهیان نییه بییینن و گویان لیبت، وه بهندهش بینن و بیستنی زور لهوه لاوازتره که سزای گۆری بۆ ناشکرا بیت و بیینت.

پاشان ئایا بهنده توانای همیه لهسهر لابردهنی جیوه و خهردهل لهچاو و سینگى مردو پاشان بهخیرایی بۆی بگهڕیتتهوه، جا چۆن نهم دهسهلاتهی لى قهدهغه دهکریت؟ وه چۆن توانای لهسهر نییه نهوکهسهی توانای لهسهر ههموو شتیکدا همیه و بى سنووره؟ ئایا کارو ژيانى ناو بهرزخ پتوانیه لهگهڵ نهوهی لهدونیا دا دهییینت نهمه تهنها نهزانن و گومرایسه، و بهدرۆخستنوهی راستگوترین راستگۆکانه و مل نهدان و بهنهم دانان بۆ کارو توانای خودای گهورهو میهرهبان و نهدهش مهبهست و نیازی نهزان و گومراکانه.

نهگهر یه کێك لهئیمه توانای ههبوو گۆر دهبال و سه د بال فراوان بکات و زیاتر درێژو پاک و بهرینی بکات، و فراوانی بکات لهسهر خهلتکی و ههر چۆنێکی بویت وابکات، جا چۆن مل نادات بۆ خودای گهورهو میهرهبان کهوا نهم گۆره ههرچۆنێکی بویت ئاوا فراوانی بکات، وه قهدهغی بکات لهبهرچاوی نهوهی ئادهمیزاد، جا نهوهی ئادهمیزاد بهتسهکی و تهنگی دهییینت، کهچی نهو فراوانترین شته و بۆنخۆشترین بۆنی لیدیت، و گهلیك رووناك و پرشنگذاره کهچی نهوان ناییینن.

نهینى نهو مهسهلهیش لهفراوانبرون و تهسکی و و رووناکی ناوگۆر، ئاو و ناگرهکهی، نهمه لهراستیدا لهپهگهزی رۆژی دواى نییه لهو جیهانهدا، خودای گهوره بهلکو تهنها لهو و لهو پێشانی نهوهی ئادهمی دهوات بهلام نهمه کارو فرهمانی رۆژی دواى نییه، لهراستیدا کاتیک سهپۆشه کهی لهسهر لادهبات بۆنهوهی دل و دهروونی تێیدا سهقامگیر بیت ئیمان بههیزتر بیت بیهته هۆکاری بهختهوهربوونیان، جا نهگهر پهردهکه لهسهریان لابردهرا نهوا بینینهکه ناشکرا دهبت، جا نهگهر مردوویهك لهنیو خهلك داویت نهوا دوو فریشته که قهدهغه ناکریت لههاتن بۆلایان و

٩١ ح لِلْإِنِّ قِيَمُ الْجُوزِيَّةِ

پرسیار لیکردنی به بی نهوهی ناماده بووان ههستی پی بکهن، و مردوه کهش وه لامییان ده داته وه بی نهوهی کهس گوتیان لیبت، و کاتیک لیتی ده دن که سیک نییه له تاماده بووان لی دانه که بی نیبت، ههروه که سیک له ته نیشت هاوړیکه ی ده خه ویت جا له خه وه کهیدا سزا ده دریت و لیتی ده دریت و نازار ده چیژیت، بی نهوهی نه و کهسه ی به ناگایه له ته نیشتی ناگاداری نه مه بیت له کاتیکدا که له خه هه لده ستیت شوینه واری لی دانه که به جهسته یه وه دیاره.

(توانینی گه راندنه وهی رۆح)

فرمانی هه وتم: هیچ قه ده غه کراوێک نییه له وهی رۆحه کان بگه ریندرینه وه بۆ کهسی له سیداره دراو وه نقوومی ئاوبو وه سووتیندراو، که چی نیمه ش ههستی پیناکه یین چونکه نه م گه راندنه وه ش جوړیکه ی دیکه یه له نه زانراوه کان، جا نه م له هۆش خۆ چوونه و بیده نگیه و سه رسامیه یه زیندوون و رۆحه کانیشییان له گه لیاندایه، که چی نیمه ههست به ژیانیان ناکه یین، و نه گه ر لاشه کان ی پارچه پارچه بوو یبت نه و ه هیچ قه ده غه کارێک نییه له سه ر نه و کهسه ی توانای به سه ر هه موو شتیکدا هه یه که و له و رۆحه بکات په یوه ندی به هه موو پارچه کان ی له ش بکات سه ره پای دووری و نزیکه ی نیوانییان، نه و پارچانه ش ههست به جوړیک له نیشت و نازار ده کهن و ههستیش به خۆشی و شادمانی ده کهن، نه گه ر خودای گه و ره ههست به بی گیانه کان بدات و درک به پارانه وه بکهن بۆ خودای میهره بان و به ردی گه و ره له ترسی خودای گه و ره له شاخه کان ده که ویتته خواره وه، وه چیا و دارو درهخت و ئاو و رووه که کان کړنوش بۆ خودای گه و ره ده بن و لیتی ده پارینه وه و هه مدو ستایشی ده کهن.

٩٦ ح لِلْإِن قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

خودای گهوره ده فهرموویت: ﴿وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ وَلَكِنْ لَا تَفْقَهُونَ تَسْبِيحَهُمْ﴾ (الاسراء: ٤٤).

واته: (هیچ شتی که نییه لهه بوونه وهرده که ته سبیحات و ستایش و سوباسی نهو زاته نه کات، به لام ئیوه له ته سبیحات و ستایشی نهو شتانه تی ناگهن).

ته گهر چی ته سبیحاته که ته نهها به لگه بیت له سر دروستکاره که نهیده فهرموو: ﴿وَلَكِنْ لَا تَفْقَهُونَ تَسْبِيحَهُمْ﴾ واته: به لام ئیوه له ته سبیحات و ستایشی نهو شتانه تی ناگهن.

جا هه موو ناقلمه نديک تیده گات تیگه یشتنی به لگه که ی له سر دروستکاره که یه، خودای گهوره میهره بان ده فهرموویت: ﴿إِنَّا سَخَرْنَا الْجِبَالَ مَعَهُ يُسَبِّحْنَ بِالْعَشِيِّ وَالْإِشْرَاقِ﴾ (ص: ١٨).

واته: (به راستی ئیمهش که ژو کتیه کانان بو رام هینابو، نهوانیش یادو ته سبیحاتی خویان ده کردو پیکه وه ده یانوته وه له ده مهو ئیواران و بهره به یانه کاندا).

وه به لگهش له سر دروستکار تاییهت نییه به و کاته دا، ههروه ها خودای گهوره ده فهرموویت: ﴿جِبَالُ أَوَّي مَعَهُ﴾ (سبا: ١٠).

واته: (نه ی کتیه کان ته سبیحات و سروودی ستایشی له گه لدا بلینته وه).

وه خودای میهره بان ده فهرموویت: ﴿أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَسْجُدُ لَهُ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ وَالنُّجُومُ وَالْجِبَالُ وَالشَّجَرُ وَالْدَّوَابُّ وَكَثِيرٌ مِّنَ النَّاسِ﴾ (الحج: ١٨).

واته: (نایا نه تبینیوه و نه تبیستوه که به راستی هه رکهس و هه رچی هه یه له ناسمانه کان و زه ویدا کرپوش بو خودا ده بن، ههروه ها خوړو مانگ و نه ستره و چیاکان و درهخت و مالآت و زوړیک له خه لکی).

٩٥ ح لِلإِن قِيمُ الْجُزْئَةِ

به لگهش له سهر درووستکراویش تایبەت نییە بە زۆری خەلک، خودای گەوره دە فەرموویت: ﴿أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يُسَبِّحُ لَهُ مَن فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالطَّيْرُ صَافَاتٍ كُلٌّ قَدْ عَلِمَ صَلَاتَهُ وَتَسْبِيحَهُ﴾ (النور: ٤١).

واتە: (تایا نەتبینیو هە بە پراستی هەرچی و هەرکەسی لە ناسمانەکان و زەیدا هەبە، تەسبیحات و ستایشی خوا دەکەن، هەروەها بە لێندەکانیش لە کاتی کدا پۆل پۆل بە ناسماندا دەفڕن هەرهەموویان ستایش و پەرستش و تەسبیحاتی خۆیان زانیو).
جا ئەو پەرستش و تەسبیحاتە راستییەکو هەر خودای گەوره دەیزانی ت لە کاتی کدا نەزانی دەروژنەکان دەشارنەو و دانی پیا نانتین.

خودای گەوره رایگەیان دوو هەندێک لە تاشە بەردە گەورهکان لە شوێنی خۆیان لادەچن و لە ترسی خودا دەکەوێتە خوارو (١٥٩)، لە راستیدا هەوالتی داوێتە زەوی و ناسمانەکان هەردووکیان بۆی مۆلەت دراو، واتە: گوێیان لە قسەکەی ئەو، ئەو قسەیان لە گەلدا دەکات و گوێیان لە قسەکەی ئەو بەباشیش وەلامی دەدەنەو، جا هەردووکیان پێی دەلێن: ﴿إِنِّي طَوْعاً أَوْ كَرْهاً قَالَتَا أَتَيْنَا طَائِعِينَ﴾ (فصلت: ١١).
واتە: (جا بە ناسمان و زەوی فەرموو فەرمانبەردارو ملکه چ بن، بەخۆشی خۆتان یان بەزۆر بتاغە مەژێر دەسەلاتی خۆمە؟! هەردوولا خێرا وتیان ملکه چی تۆین و چۆن دە فەرموویت وادەکەین).

لە راستیدا سەحابەکان گوێیان لە تەسبیحاتی ئەو خواردنەبو کە دەیانغوارد (١٦٠)، وە گوێیان لە نالەو نرکە قەدی ئەو دارە و شکەبوو، کە لە مژگەوتە کە دابوو (١٦١)، جا نەگەر ئەو جەستەبە هەست و شعوری هەبێت، ئەوا ئەو جەستەبە کە ژیان و رۆحی تێدا یە لە مە لە پێشترە، وە خودای پاک و بێگەرد لەو مەزلگایەدا پێشانی

(١٥٩) سەیری نایەتی (٧٤) بکە لە سوورەتی (البقرة).

(١٦٠) مسند أحمد: ١/٤٦٠.

(١٦١) سنن الترمذی: (٤٠٤).

٩٩ ح لِلإِن قِيمُ الْجُزْئَةِ

به‌نده‌کانی خزی داوه به‌گه‌راندنه‌وه‌ی ژیانیکی ته‌واو بۆ لاشه‌یه‌ک که‌وا رۆحه‌که‌ی لیتی جیابووته‌وه و قسه‌شی کردووه و رۆشتوو و خواردنیشی خواردوو و هاوسه‌رگیریشی کردوو و مندالیشی په‌یا کردوو ﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ خَرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَهُمْ أُلُوفٌ حَذَرَ الْمَوْتِ فَقَالَ لَهُمُ اللَّهُ مُوتُوا ثُمَّ أَحْيَاهُمْ﴾ (البقرة: ۲۴۳).

واته: (ئایا نه‌تبیسستوو و نه‌تروانیوه‌ته نه‌وانه‌ی له‌ترسی مردن له‌مال و شوینه‌واریان ده‌رچوون، له‌کاتی‌کدا که هه‌زاره‌ها که‌سیش بوون، ترسان له به‌ره‌نگاریبوونه‌وه‌ی دوژمن، خواش فهرمووی پێیان برن! دوا‌ی نه‌وه‌ی مردن پاشان زیندووی کردنه‌وه).

هه‌روه‌ها ده‌فهرموویت: ﴿أَوْ كَالَّذِي مَرَّ عَلَى قَرْبَةٍ وَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَى عُرُوشِهَا قَالَ أَنَّى يُحْيِي هَٰذِهِ اللَّهُ بَعْدَ مَوْتِهَا فَأَمَاتَهُ اللَّهُ مِثَّةَ عَامٍ ثُمَّ بَعَثَهُ قَالَ كَمْ لَبِثْتَ قَالَ لَبِثْتُ يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ﴾ (البقرة: ۲۵۹).

واته: (یاخود وه‌ک نه‌وه‌که‌سه‌ی تێپه‌ری به‌لای شارۆچکه‌یه‌کدا که‌هه‌موو خانوو‌ه‌کانی به‌سه‌ر سه‌قفه‌کانیدا ته‌پی بوون، له‌به‌ر خۆیه‌وه و تێ ناخۆ خوای گه‌وره چۆن خه‌لکی ئه‌م شارۆچکه‌یه له‌دوا‌ی مردنیان زیندوو ده‌کاته‌وه؟! نه‌و که‌سه عوزه‌یر پێغه‌مبه‌ر بوو ، به‌کسه‌ر خوای گه‌وره سه‌د ساڵ مراندی و پاشان زیندووی کردوو و پێی فهرموو چهند مایته‌وه؟ عوزه‌یر وتی رۆژێک یان که‌مه‌تر له‌رۆژێک ماومه‌ته‌وه).

هه‌روه‌ک کوژراوانی نه‌وه‌ی ئیسرائیل، یان نه‌وانه‌ی وتیان به‌موسی: ﴿لَنْ نُؤْمِنَ لَكَ حَتَّى تَرَى اللَّهَ جَهْرَةً﴾ (البقرة: ۵۵).

واته: (ئه‌ی موسا هه‌رگیز باوه‌رێ پێ ناھێتێن تاوه‌کو به‌ناشکرا و به‌چاوی خۆمان خوا نه‌بینین).

جا خوا نه‌وانی مراند و پاش مردنیان زیندووی کردنه‌وه، هه‌روه‌ک (أصحاب الکهف) و چیرۆکی ئیبراهیم و چار بالنده‌که، که خودای گه‌وره ژیانیکی ته‌واوی گه‌راندوه بۆنه‌و جه‌ستانه پاش نه‌وه‌ی به‌مردن سارد بوونه‌وه، جا چۆن رێگری ده‌کریت له‌و توانا له‌بن نه‌هاتوو‌ه‌ی که‌وا ژیان پاش مردنی بگه‌رپێتته‌وه، وه‌ نایا مل نه‌دان و

٩٦ ح لِلْإِن قِيمَ الْجُزِيَّةِ

ئىنكارىکردنى ئەوانە تەنھا بەدرۆ خستەوهو ياخيبيون و سېلەيى نىيە؟
سەرکەوتنىش لەلایەن خواوەيه.

(لەپاستیدا سزای گۆر ئاوينيشانىكە بۆ سزای بەرزەخ)

فەرمانى هەشتەم: دەكریت بزانریت كەوا سزای گۆرۆ خۆشییەكەى ناوێكە بۆ سزای
بەرزەخ و خۆشییەكەى، ئەوێ كە لەنتوان دونیاو روژی دوايدايە، خودای گەوره
دەفەرمووی: ﴿وَمِنْ وَرَائِهِمْ بَرْزَخٌ إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ﴾ (المؤمنون: ١٠٠).
واتە: (بەلكو دەبیت لەژیانی بەرزەخدا لەنتوان مردن و زیندوبوونەوهدا تا كاتێك
زیندو دەكرێنەوه چاوەری بێت).

ئەم بەرزەخەش خاوەنەكەى شانازی پێوەدەكات لەسەر ژيانی دونیاو روژی دوايى،
وہ ناوئراوە بەسزای گۆرۆ نىعمەتەكەى یان ئەوەتا باخێكە لەباخەكانى بەهەشت
ياخود دۆلێكە لەدۆلەكانى ناگر بەهۆی زۆرىنەى بوونەوهەر، جا كەسى هەلئاسراو
ياخود سووتێنراو و تقوم بو لەئاوداو ئەوانەى درێندە و بالێندە خواردوويانە هەموو
ئەوانە كردەوه كانیيان پشكى سزای گۆر یاخود نىعمەتەكەى بەردەكەوێت
لەبەرزەخدا.

هەندىك لە پيشينهكان وا گومان دەبن ئەگەر يەكێك لاشەكەى بسووتى بەناگر و
بپیتە خۆلەمیش و تۆزەكەى بكريتە ناو دەريا و بەهەوادا بلاقوبیتەوه ئەوا رزگارى
دەبیت لەسزای گۆردا، بەلام خودای گەوره فەرمان بە دەرياكان دەكات ئەوێ
تيايەتى كۆى بكاتەوه، وە فەرمان بە وشكانى دەكات ئەوێ تيايەتى كۆى بكاتەوه،
پاشان دەفەرموویت: هەلسەوه ئەوێ جیگير كراوه لەنتوان دەستەكانى بەزەيى
خودای مېهرەبان، جا پرسىارى لێدەكریت: چیت بەكۆلتا داداوه لەوێ كردووتە؟

۹۱ ح لِلْإِن قِيمُ الْجُزْءِ

ده لیت: نهی خودایه تۆ له هه موو کهس زاناری ته نه ترسان و ملکه چی له تۆ، ره هه تهی خوا دووره په ریز نابیت له وهی ره هه مان پیبکات، له وکاته دا سزای گۆر و نیعه ته که ی به سه ر ناچیت بۆ نه و به ش و پارچانه ی که له و حالته دا وای لی هه اتوه هه تا کو نه گه ر مردووه که به سه ری دره خته کانه وه هه لۆاسرا بیت له بهر بای شه مال نه و لا شه ی پشکی ده که ویت له سزاو نازاری به رزه خ، و نه گه رچی پیساری چاکه کار به ریت شه ناو ته نوو ریک له ناگر نه و لا شه که ی و رۆحه که ی تووشی نیعه ته و خۆشگوزه رانی ده بیت له ژیا نی به رزه خدا، جا خودای گه وره نه و ناگره ی بۆ مردووه که سارد و سه لامه ت ده کات، بای شه مالی ش بۆ نه وهی دیکه ده کاته ناگر و گرکان.

(گه رانه وهی مردووه زیندو بوونه وهی یه که م)

فه رمانی نۆیه م: له راستیدا مردو ده گه ریت شه و جاری یه که مه ش زیندو ده که ریت شه، جا بۆیه خودای میه ره بان بۆ نه وهی ئاده می زاد دوو گه رانه وه و دوو زیندو بوونه وهی دانا وه له هه ر دوو کیاندا به کارو کرده وه خرا به کان سزا ده درین و به کارو کرده وه باشه کانیش پاداشت ده کرین.

زیندو بوونه وهی یه که م: جیا بوونه وهی رۆح له لاشه و چاره نووسی بۆ رۆژی لی پی چینه وه ی یه که م.

زیندو بوونه وهی دوو م: نه و رۆژه یه خودای گه وره رۆحه کان بۆ لاشه کانیا ن ده گه ریت شه وه له گۆر په که شیدا زیندووی ده کاته وه بۆ به هه شت یا خود بۆ ناگر، نه مه ش هه ش و کۆ کرد نه وهی یه که م، وه نه مه ش له هه دیسی کی سه جی حدا هاتوه: (وتۆ من

٩٦ ح لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُزْئَةِ

بالبعث الآخرة^(١٦٢). واته: (لهراستیدا ده بیټ باوهرت هه بیټ به زیندو بوونه وهیه کی دیکه).

جا زیندو بوونه وهی یه کهم نهوا کهس ټینکاری ناکات، و زۆریه ی خه لکی ټینکاری پاداشتی نیعمهت و سزا ټییدا ده کهن، بیگومان خودای گه وړه باسی نهو دوو قیامه ته ی کردووه، نهوانیش قیامه ته ی بچووک و قیامه ته ی گه وړدن له سووره ته ی (المؤمنون) و سووره ته ی (الواقعة) وه سووره ته ی (القیامة) و سووره ته ی (المطففين) و سوورته ی (الفجر) وه هه نډیک سووره ته ی دیکه ش، بیگومان نه مه ش ویستی خودای گه وړه میهره بانه به دادپه روه ری و حیکمه ته که ی کهوا دوو روژی پاداشت داناه پاداشتی چاکه کاران و پاداشتی خراپه کاران، به لام پاداشتی کوټایی نه مه ده بیټه زیندو بوونه وهی دووهم له روژی کوټایی و جیهانی دووهمه وه که خودای گه وړه ده فهرمووټ: ﴿كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ وَإِنَّمَا تُوَفَّوْنَ أَجْرَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ (آل عمران: ١٨٤). واته: (همو کهس ده بیټ بریت و مردن بچیوټ، تنه ا له روژی قیامه تدا کری و پاداشتتانه به ته وای پی ده دریت).

لهراستیدا دادوهریه کی ویست و گونجاوه و ناوه جوا نه کانیشی واجب کراوه و پیروزیه که شی ته واهوه خوشی و خوشگوزهرانی و نیعمه ته که ی بو نه و لاشه و روخانه یه که هاوکارو پشتگیری نهو ناینه ن، وه سزاو نازاری نه و لاشه و روخانه یه که دژایه ته ی نهو ناینه ده کهن، بیگومان لاشه و روچه که ی نیعمهت و خوشی ده چیوټن بو نهو که سانه ی گوی رایهلن و بوی گونجاوه و لاشه و روچی نهو که سانه ی کافرن له نیش و نازاردان به وهی شایه نیه تی.

پیغه مبه ر^{صلواته} (عليه السلام) ده فهرمووټ: (فیفتح له باب الی الجنة، فیأتیه من روحها ونعیمها) واته: (له گوزپه که یدا دهر گایه کی له به هه شت بو ده کریته وه، جا له وټوه نیعمهت و خوشی بو روچه که ی ده یت).

(١٦٢) مـ: (٩).

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ - لِلْإِنِّ قِيَمُ الْجُوزِيَّةِ

دەربارەى کافریشدا دەفەرموویت: (فیفتح له باب الى النار، فیأتیہ من حرها وسمومها) واتە: (لە گۆزە کەیدا دەرگایەکی لەناگر بۆ دەکریتمو، جا لەوێرە گەرمی و گرەمەى بۆدیت).

بێگومان زانراوە کەوا لاشەش لەو دەرگایەدا پشکی خۆی وەر دەگریت ھەر وەک رۆح پشکی خۆی وەر دەگریت، جا لەو دەرگایەدا قیامەتى بۆ دیتە ژوورەو و شوێنى خۆی دەبینیت.

نەمەش و تەى پرسىارکارىکە: حىکمەتى سزای گۆر لە قورئاندا باس نەکراوە لە گەڵ ئەوێ پىوێستى زۆر ھەيە بۆ ئەوێ بىزانیت و باوەرى پى بهیئیت بۆ ئەوێ لى ناگادار بکرىیتەو و لى بترسىت؟

جا وەلامىش لە دوو روو ھەيە: بە کورتى و بە گشتى وە بە درىژى و بە فراوانى.

ئەوێ بە کورتى ئەو ھەيە خواى گەورە و مېھرەبان دوو وەحى بۆ سەر پىغەمبەرەکەى دابەزاندووە و لە سەر بەندەى خۆى واجبى کردووە باوەرى پىيان بهیئیت و کارىيان پى بکات، وە ئەوانىش قورئان و حىکمەتە خواى گەورە دەفەرموویت: ﴿وَأَنْزَلَ اللَّهُ عَلَيْكَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ﴾ (النساء: ۱۱۳).

واتە: (خواى گەورەش قورئان و دانایى بۆ دابەزاندوویت و فیرى ئەو شتانەى کردوویت کە جاران نەتەزانی).

ھەر وەھا دەفەرموویت: ﴿هُوَ الَّذِي بَعَثَ فِي الْأُمِّيِّينَ رَسُولًا مِّنْهُمْ يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ﴾ (الجمعة: ۲) واتە: (ھەر ئەو زاتەيە لە ناو خەلکى ئەو خۆتەندەواردا پىغەمبەرێکى لە خۆيان رەوانە کردووە نایەتەکانى

قورئانه که می‌نویسان به سهردا ده خوینیتسه وه دل و دهر وون و روالهت و ناشکرا و نادیاریان پوخته ده کات، فیری قورئان و دانایی و شهریه تیان ده کات).

وه ههروه ها ده فهرمویت ﴿وَاذْكُرْنَ مَا يُتْلَىٰ فِي بُيُوتِكُنَّ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ وَالْحِكْمَةِ﴾ (الأحزاب: ۳۴) واته: (ههرجی له ماله کاتاندا ده خویندریتسه وه له قورئان و فهرمووده یادی بگرن و فهراموژی مه کن و یاسی بکن بۆ خه لکی).

کتیبیش بریتیه له قورئان، حکمت و دانایش بریتیه له سوننهت، نه مهش به هاوده نگه پیشینه کان، نه وهش پیغه مبهه (ﷺ) له باره ی خودای گهوره ههوالی پیداو نه مه له پیوستیه کانی دانپانان و باوه پیتکردنیه تی، کهوا خودای میهره بان له سهر زمانی پیغه مبهه که می رایگه یاندوه، نه مهش بنچینه و بناغه یه کی یه کده نگیه له نیوان موسلمانان کهس ینکاری ناکات ته نه هاوانه ی له نیسلام دا نین، وه پیغه مبهه (ﷺ) فهرموویه تی: (إني أوتيت الكتاب ومثلته معه) (۱۶۳).

واته: (بیگومان من قورئانم بۆ هاتوه و هاوشیوه کهشی له گه لدايه).

به لām وه لāmی به دریزی و فراوانی نهوا نیعمه تی به رزه خ و سزاکه ی له قورئاندا باسکراوه به بی دیارکردنی ناوه که، جا له وانه خوی گهوره ده فهرمویت: ﴿وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ الظَّالِمُونَ فِي غَمَرَاتِ الْمَوْتِ وَالْمَلَائِكَةُ بَاسِطُوا أَيْدِيهِمْ أَخْرَجُوا أَنْفُسَكُمْ الْيَوْمَ تُجْزَوْنَ عَذَابَ الْهُونِ بِمَا كُنْتُمْ تَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ غَيْرَ الْحَقِّ وَكُنْتُمْ عَنْ آيَاتِهِ تَسْتَكْبِرُونَ﴾ (الأنعام: ۹۳).

واته: (خۆ نه گهر نهو سته مکارانه بیینی چۆن له ئیش و سازاری سهرمه رگدا (گیریان خواردوه)، فریشته کانیش دهستیان لی ده که نه وه و لییان ده دن و (پیان ده لێن): نا ده ی گیانتان بدن به دهسته وه، ده ی رۆحتان ده رکن، نه مپۆ له تۆله ی (خوانه ناسیاندان) سزا و نه شکه نهجی ریسوایی و شهرمه زاری ده درین، چونکه

۹۵ ح لِلْإِن قِيمَ الْجُزْءِ

شتی ناحهقتان به دهم خاوه هه لده به ست و خوتان به گه وره ده زانی له به رام به ر
 نایه ت و فەرمانه کانی خوادا و لوت به رزیتان نه یده هیشت باوه یری پی به یتن).
 نه مهش و تهی نه مانه له کاتی مردندا، بیگومان فریشته کان رایانگه یاندوده و
 راستگۆن لهو کاته دا نه وان سزایه کی به نازارییان ده دن نه گهرچی دواش بکه ون له
 دایرانی دنیادا و راستیشه که به وان ده لیتن: نه مړۆ تۆله ی سزاکه وهرده گرن.

لهو باره وه خوی گه وره ده فەرمویت: ﴿فَوَقَّاهُ اللَّهُ سَيِّئَاتٍ مَا مَكْرُوا وَحَاقَ بِآلِ
 فِرْعَوْنَ سُوءُ الْعَذَابِ * النَّارُ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا غُدُوًّا وَعَشِيًّا وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ
 أَدْخِلُوا آلَ فِرْعَوْنَ أَشَدَّ الْعَذَابِ﴾ (غافر: ۴۵-۴۶)

واته: (جا خوی گه وره نهو نیمانداره ژیره ی پاراست له پیلانی خراپ و درندانیهان،
 دار و دهسته ی فیرعه ونیش زۆر سهختیان تووش بوو، ئاگری دۆزه خه، به یانیان و
 ئیواران نیشانیان ده دریت، یاخود پیااندا ده چیتیت، له (جیهانی به رزه خدا) رۆژی
 قیامه ییش فەرمان ده دریت، ئاده ی تاqm و دهسته ی فیرعه ون بجه نه ناو ئیش و
 نازاری زۆر ناخۆشه وه).

جا لیڤه دا به راشکاو ی باسی سزای هه ردوو جیهان ده کات که جگه له زاتی نهو
 نه بیت هیچ که سیک به رگه و توانای نهو کاره ی نییه.

هه ر له باره ی نهوانه وه خوی گه وره ده فەرمویت: ﴿فَذَرَهُمْ حَتَّى يَلْقَوا يَوْمَهُمُ الَّذِي
 فِيهِ يُصْعَقُونَ * يَوْمَ لَا يُغْنِي عَنْهُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئاً وَكَانَ هُمْ يُنصَرُونَ * وَإِنَّ لِلَّذِينَ
 ظَلَمُوا عَذَاباً دُونَ ذَلِكَ وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾ (الطور: ۴۵-۴۷).

واته: (وازیان لی به یتنه هه تا بهو رۆژه ی ده گهن، که تیایدا تیا ده چن و لال و پال
 ده که ون، نهو رۆژه ئیتر فیل و ته له که یان به هیچ جۆرێک فریایان ناکه ویت و
 سه رکه وتوو سه رفراز نابن، بیگومان بۆ نهو که سانه ی سته میان کردوو سزای
 تریش هیه بیجگه له وه ی که جار جار بۆیان پیتش دیت پیتش تیاچوونی یه کجاری،
 به لام زۆربه یان نه فامن و نازانن).

نهمهش لهوانهیه مه بهسته که ی: سزاکه یان له دونیادا به کوشتن و شتی لهم بابه ته بیت، وه مه بهست لییان جیهانی به رزه خه، نه وهش ده رکه وتوه، چونکه زوری می نهوان مردوونه و له دونیا سزا نه دراون، ویییان ده لئین: نه وهی ناشکرایه کاتیک یه کیک لهوان مرد له به رزه خدا سزا ده دریت و نه وهی لهوان ماوه ته وه له دونیادا به کوشتن و شتی دیکه سزا ده دریت، جا نهمهش په یمانیکه به سزادانیان له دونیا و له به رزه خدا.

ديسان ده باره ی نهوانه وه ده فمرموویت: ﴿وَلَنَذِيقَنَّهُمْ مِنَ الْعَذَابِ الْأَدْنَى دُونَ الْعَذَابِ الْأَكْبَرِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ﴾ (السجدة: ۲۱).

واته: (سویند به خوا نیتمه تالا و له دونیادا ده که یین به گه روویاندا، بیتجگه له سزای ریشه که نکردنیان، بۆ نه وهی هوش و بیر بکه نه وه بیریک بکه نه وه بگه ریتنه وه بۆ لای نیمان).

له باره ی نهو نایه ته هه ندیک بیانوو ده رده برن لهوانه عه بدوللا کورپی عه بباس له سهر سزادانی ناوگۆر، بریویانووشییان له باره ی نهو شته وه، چونکه نه وه سزادانه له دونیادا و داوایان لی ده کریت له کوفر بگه ریتنه وه بۆ لای نیمان، به لام له تیگه یشتن له قورنان و تیگه یشتن لیی به وردی نهوانه سزای گوریشیان هه یه، خودای گه وره رایگه یاندوه که بۆ نهوان دوو سزا هه یه سزای بچووک و سزای گه وره، خودای گه وره هه والی داوه کهوا هه ندیک سزای بچووکییان ده دریت بۆ نه وهی بگه ریتنه وه.

نهمهش هاورپییه له گه ل فهرمووده ی پیغه مبه ر^{مؤلفه} (عذابه): (فیفتح له طاقه إلى النار فیاتیه من حرها و سمرها). واته: (جا له گۆره کهیدا کهوانه یه که یاخود ده رگایه کی له لای ناگر بۆ ده کریتنه وه، جا لهو ده رگایه دا له گر و گهرمای ناگره که ی بۆ دیت).

٩٦ ح لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

نهيفرموو: (گړ و گهرمايه كهي) بڼ ديت بهلكو دهفهرموويت: (له گړ و گهرمايه كه) ههواي گهرمي بڼ ديت، جا نهوهي گهشتبيت به جيهاني بهرزه خ و زوره شيان ماون، نهوانه شي دوژمنايه تي خوا ده كمن له دونيادا هه نديك سزادراون، زوره شيان لهوان ماون و سزاي گه وره تر چاوه رتيانه.

هه ر له باره ي نه مانه: خوداي گه وره و ميه ره بان دهفهرموويت: ﴿فَلَوْلَا إِذَا بَلَغَتِ الْحُلُقُومَ * وَأَنْتُمْ حِينِيذٍ تَنْظُرُونَ * وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْكُمْ وَلَكِنْ لَا تُبْصِرُونَ * فَلَوْلَا إِنْ كُنْتُمْ غَيْرَ مَدِينِينَ * تَرْجِعُونَهَا إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ * فَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ الْمُقَرَّبِينَ * فَرَوْحٌ وَرَيْحَانٌ وَجَنَّةٌ نَعِيمٌ * وَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ أَصْحَابِ الْيَمِينِ * فَسَلَامٌ لَّكَ مِنْ أَصْحَابِ الْيَمِينِ * وَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ الْمُكَذِّبِينَ الضَّالِّينَ * فَنُزُلٌ مِّنْ حَمِيمٍ * وَتَصْلِيَةٌ جَهِيمٍ * إِنَّ هَذَا لَهُوَ حَقُّ الْيَقِينِ * فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ﴾ (الواقعة: ٨٣-٩٦).

واته: (باشه نيوه بڼ بيرناك نهوه، روژنيك ديت كه روژتان ده گاته گه روتان نيوهش به دهوري نهو كه سدها بڼ دهسه لاتانه ته ماشه ده كمن و سه رنج ده دهن له كاتي كدا له نيتمه له نيوه نزيك ترين لتي به لام نيوه نامانيبن خو نه گهر نيوه زيندوو ناكړينه وه و پادداشت نادريته وه، نهو روژه تان ده گپړايه وه نه گهر راست ده كمن و دهسه لاتان هديه جا نه گهر نهو كه سهي كه له سه ره مهرگدايه نزيكيان و خو شه ويستاني نيتمه بيت نهوه نيتر خو ش و كامه راني و ناسووده يي به هه شتي پر له ناز و نيعمه ت چاوه رتيه تي خو نه گهر له ده سته ي راستانيش بيت نهوه له لايه ن ده سته ي راستانه وه سلاوت پيشكهش ده كريت به لام نه گهر له ده سته ي نهوانه بيت كه گومران و پروايان به بهرنامه ي خوانيه به ناري كولا و پيشوازي ده كريت ده گه يه نريته دوزه خ به راستي نهوه ي كه باسما ن كرد حقيقيه ت و راسته قينه يه و دوور له گومانه كه واته ستايش و سوياسگوزاري په روره دگاري گه وره بكه).

نا لیره‌دا باسی حوکم و یاساکانی رۆح ده‌کات له کاتی مردندا، هەر له یه‌که‌م سوپه‌دا باسی حوکمه‌کانی رۆژی گه‌رانه‌وه گه‌وره ده‌کات، که رۆژی دواییه، نه‌مه بۆیه باسکرا بۆ پیشکه‌وتنی مه‌به‌ست و نیازه‌که‌یه بۆ پاراستن و ناگادارکردنه‌وه چونکه نه‌مه له هه‌موویان گرنگ‌تره باسی لێوه بکری‌ت، وه له کاتی مردندا بۆیان کردوه به‌سی به‌ش، هه‌روه‌ک له رۆژی دوایدا بۆیان کردوه به‌سی به‌ش.

هه‌روه‌ها له باره‌ی نه‌وانه‌وه خوای گه‌وره فەرموویه‌تی: ﴿بَا أَيُّهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ * ارْجِعِي إِلَىٰ رَبِّكِ رَاضِيَةً مَّرْضِيَّةً * فَادْخُلِي فِي عِبَادِي * وَأَدْخُلِي جَنَّتِي﴾ (الفجر: ۲۷-۳۰)

واته: (ئه‌ی خاوه‌نی دڵ و ده‌روونی پر له ئارامی، بگه‌رێوه بۆ لای په‌روه‌ردگارت که تۆ له‌و رازیت و نه‌ویش له تۆ رازی نییه، وه بچۆره ریزی به‌نده چاکه نازدار و به‌رێزه‌کانه‌وه، بچۆره به‌هه‌شته خۆشه رازاوه‌که‌مه‌وه).

له راستیدا پیشینه‌کان رایان جیاوازه‌که‌ی نه‌مه‌یان پێ ده‌وتری‌ت، به‌شێک ده‌لێن: له کاتی مردندا پێیان ده‌وتری‌ت، وته‌که‌ش ناشکرایه له‌گه‌ڵ نه‌مانه‌یه، جا نه‌مانه‌ش وته‌یه‌ک به‌ دڵ و ده‌روون ده‌وتری‌ت له‌و کاته‌ی رۆح له‌لاشه‌ی جیاکراوه‌ته‌وه، لێی هاتۆته‌ ده‌روه‌ه، وه ئه‌و فەرمووده‌یه‌ی خوای گه‌وره: ﴿فَادْخُلِي فِي عِبَادِي﴾ (الفجر: ۲۹)

هاویشیه‌ی ئه‌و فەرمووده‌ی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ): (اللهم الرفیق الاعلیٰ) (۱۶۴).

نه‌گه‌ر تۆ ده‌ته‌وی‌ت بیر له‌ رووداوه‌کانی سزا نیعمه‌تی ناو گۆر بکه‌یته‌وه و لێی وردببیته‌وه ئه‌وا بگه‌رێوه بۆ قورئان به‌ درێژی و به‌ پوختی باسی ده‌کات وه خوای گه‌وره‌ش هاوکارو یاریده‌ده‌ره.

(۱۶۴) مسلم: (۲۴۴۶)، وتی: الرفیق الاعلیٰ، به‌ مانای به‌هه‌شت، یاخود پیغه‌مبه‌ران دین.

نهمهش وتهی پرسیارکاریکه : نهو هۆکارانه چین کهوا خواوهنی گۆرهکان پیی سزا دهدرین؟

وهلامهکش له دوو رووهوهیه: به کورتی و به پوختی وه به درێژی و به فراوانی.

نهوهی به کورتییبه شهوانه سزا ددهین لهسهر شهو تاوانانهی به نهزانی بهرامبهه خودای گهوره کردوویانه، و سهپیتی فرهمانهکانی خوا دهکهن، جا خودای گهوره رۆحیک سزا نادات کهوا دهیناسیت و خوشی دهیت و فرهمانهکهنی جیبهجی کردوه و دوورکهوتوتهوه لهوهی خودای گهوره نههی لی کردوه، ههروهها لاشهیش هههگیز سزا نادریت، کهوایه سزای گۆر و سزای دوا رۆژ نیشانهی توپهسوونی و رق ههلسانی خوی لهسهر بهندهی خۆی، جا هههکهسهی خودا لی توپه بیت و رقی لی ههلسانی خوا لهسهر له بهرزهخدا دهدریت، جا تاوانهکهنی کهم بیت یاخود زۆر بیت، باوهپینکراوه بیت یاخود درۆزن بیت.

بهلام وهلامی درێژی و به فراوانی: له کاتی کهدا پیغه مبهه ﷺ ههوالی دا لهبارهی نهو دوو پیاوهی که بیینی له گۆرهکانیان سزا دهدریت، یه کینکیان له ناو خه لکیدا دوو زمانی دهکرد، نهوهی دیکهیان خۆی له پاک راگرتنی میز نه دهپاراست، که نه مهش وازهیتانه له پاکراگرتن که واجییکه، نه مهش هۆکاری شهو کارهی بوو به زمانی خۆی دووژمنداری و دژایهتی له ناو خه لک بلاو دهکاتهوه شه گهرچی پیاویکی راستگۆش بوو بیت.

لهوهدا ئاگادار کردنهوهیه که لهسهر شهو رووداوهی که له نیوانیان دا به درۆ و بوختان شایه دی به ناههق دژایهتی و کاری نارهوا بلاودهکاتهوه که گهههترین سزای لهسهههه. ههروهها خۆ نهپاراستن له میزکردن ئاگادار کردنهوهیه که لهسهر

۹۶ ح لِلْإِنِّ قِيَمُ الْجُزْئَةِ

نه نجامنه دانی نویژ کردن چونکه خو نه پاراستن و خو پاک راگرتن له میز کردن هندیك مهرج و واجبات لاده بات و ناهیلئت.

نهمهش توندترین سزای له سهره، و له هه دیسیکی شوعبه دا، یه کیك له سزا دراوڼ کهوا گوشتی خه لکی ده خوارد نهمهش بوختان کردنه و ههروه ها نه میمی و دووزمانیش، ههروه ها له هه دیسیکی نیبن مه سعود ﷺ ده لئت کاتیک قامچیکی لی ده دریت گۆره که یه کپارچه ده بیت به ناگر. نهمهش به هوی نه وهی که ته نها یهک نویژ به بی ده ستویژ کردوه و به لای ستم لیکراویکدا تیپه ریوه ستمه که ی له سهر لانه بردوه و سهری نه خستوه.

له سه حیمی بوخاریدا له هه دیسیکی سهره دا هاتوه له باره ی سزادانی ناوگۆر نه وانه ی درۆزن و درۆ ده کهن سزا ده درین، سزادانی نه و که سه ی قورنان ده خوینیت و پاشان به شه و ده خویت که چی له رۆژدا له بیری ده چیتوه کاری پیناکات، وه سزادانی نه و پیاو و نافرته انه ی زینا ده کهن، و سزادانی نه و که سانه ی پاره ی ریباه ده خۆن، ههروه ک پیغه مبه ر ﷺ له جیهانی به رزه خدا نه مانه ی به چاری خو ی بیینی.

له هه دیسیکی نه بو هه ره یه ر ﷺ ده گپرتسه وه وا باسکراوه کهوا تییدا نه و نه ته وانه ی به به رد سهریان ده شکینرا به هوی نه وهی سهریان گران ده کرد له نویژ کردن، و نه وانه ی له نیوان خواردنی گیایه کی درکاوی وشک و خواردنی دره خستی زه قومن که له ناو سکیاندا ده کو لیت له به ر نه وهی زه کات له ماله کانیا ن ده رنا کهن، وه نه وانه ی گوشتی بۆگه ن و مرداره بوو ده خۆن به هوی زینا کردن و داوین پیسییان، و نه وانه ی لیوه کانیا ن به مه قاشی ناسن ده برن له به ر هه ستانیا ن به فیتنه و ناشوب به هوی وتاردان و قسه کردن له نیو خه لکدا.

نه وانه ی پشکۆی ناگر ده خریته ده میانه وه و له خواره وه یان دیتته وه نه وانه ن که مالی هه تیوو به ناهه ق ده خۆن.

و نهوانه‌ی به مەمکیان هەلواسراون نهوانەن که زینا و داوین بیسیان کردووه .
و نهوانه‌ی نینۆکیان لەمس دروستکراوه دەم و چاوو سنگیان پێ دەپننهوه، نهو
کەسانەن که به‌دوای نامووسی خەلک دەگه‌ڕێن.

جا دووزمان و درۆزن و بوختانکەر و شایه‌دی دانسی به‌ درۆ، بانگه‌وازکردن بۆ
بیدعه شتی زیادکراو و قسه‌کردن له‌سەر پێغه‌مبەر (ﷺ) که‌وا هیچ زانیاری
له‌سەر نییه، و سه‌رکێشی کردن له‌ قسه‌کانیدا، و خواردنی رība و خواردنی مائی
هه‌تیو به‌ ناهه‌ق، وه‌ خواردنی مائی هه‌رام له‌ رینگای ره‌شوه و به‌رتیل وه‌رگرتن و
زۆری تریش نه‌مانه هه‌موو سزای ناوگۆڕ ده‌درێن له‌ جیهانی به‌رزه‌خدا.

خواردنی مائی برا موسلمانە که‌ی به‌ نا‌په‌وا یاخود مائی شه‌ریک و هاو‌په‌مانه‌ که‌ی
وه‌ خواردنه‌وه‌ی ماده‌دی بێ هۆشکەر و داوین پیسی و نیربازی و خیانه‌ت و
جاسوسی، وه‌ سته‌مکار و فیلباز و ته‌له‌که‌باز و ساخته‌کار وه‌رگرتنی پارهی سوو
خۆری و نه‌وه‌ی ده‌یدات و نووسه‌ره‌که و هه‌ردوو شایه‌ده‌که و هه‌موو نه‌وانه‌ی کار
له‌و مه‌سه‌له‌یه‌دا ده‌کەن، وه‌ کردنی کاره‌ قه‌ده‌غه‌کراوه‌کان.

نه‌وانه‌ی موسلمانان نه‌زیه‌ت و نازاردەن و نه‌وانه‌ی به‌دوای نامووسیان ده‌که‌ون و
نه‌وه‌ی حوکم به‌ غه‌یری نه‌و شته‌ ده‌کات که‌ خوا ده‌یابه‌زانده‌وه، وه‌ فه‌توا دان به‌
پێچه‌وانه‌ی شه‌رعی خودای گه‌وره، و هاوکاری کردن له‌سەر تاوان و دژایه‌تی کردن،
و کوشتنی به‌ناهه‌ق که‌ خودای گه‌وره هه‌رامی کردووه، وه‌ که‌سی مولحید و بێ دین
له‌ مزگه‌وته‌کان و که‌عبه و شوپنه‌ پرۆزه‌کان، نه‌وانه‌ی کار ناکەن به‌ حه‌قیقه‌تی
ناوه‌ پرۆزه‌کانی خوا و سیفه‌ته‌ جوانه‌کانی، وه‌ نه‌وانه‌ی بێ دینی ده‌کەن و بلآوی
ده‌که‌نه‌وه نه‌وانه‌ی شیوه‌ن و واوه‌یلا ده‌کەن و نه‌وانه‌ش گوێی لی‌ راده‌گرن، نه‌وانه‌ی
نه‌و گۆزانیانه ده‌لێت که‌ خوا و پێغه‌مبەر (ﷺ) هه‌رامی کردووه و نه‌وانه‌ش
گوێی لی‌ راده‌گرن، نه‌وانه‌ی مزگه‌وت له‌سەر گۆره‌کان دروست ده‌کەن و مۆم و
چرای له‌سەر هه‌لده‌کەن و ده‌پرازی‌ننه‌وه، نه‌وانه‌ی فیل له‌ ته‌رازوو ده‌کەن بۆ

٩٥ ح لِلْإِنِّ قِيمُ الْجَوْزِيَّةِ

دهسته‌وتنی پاره‌ی زیاتر نه‌گهر بۆ خه‌لکیش بکیشن دیسان فیللی لیّ ده‌که‌ن و زۆرداره‌کان و خۆبه‌زلزانه‌کان و دوو‌پووه‌کان و غه‌یبه‌تکاران و نه‌وانه‌ی ته‌علیق و توانج له‌ خه‌لکی ده‌ده‌ن.

نه‌وانه‌ی ده‌بنه‌ ده‌ردو و به‌لا له‌سه‌ر پێشیننه‌کان و نه‌وانه‌ی ده‌چنه‌ لای فال‌گه‌روه ده‌ست‌گه‌روه و جادوبازی و پرسیار لیّ ده‌که‌ن و باوه‌ریان پێ ده‌هیسن، و نه‌وانه‌ی هاریکاری زوڵم و سته‌م ده‌که‌ن و دوا‌پۆژی خۆیان به‌ پاره‌یه‌کی که‌م ده‌فروشن، و نه‌وانه‌ی نه‌گهر به‌ ناوی خوا ترسێندران و به‌ بیریان هینایه‌وه‌ چاویان ناگرێت و له‌ تاوان دوورناکه‌ونه‌وه، نه‌و که‌سه‌ی به‌ فه‌رمووده‌ی خوا و پێغه‌مبه‌ر (صلوات‌الله‌علیه‌ و آله‌ و صحبه‌) داوی هیدایه‌تی و رێنموویی لیّ ده‌که‌ن به‌لام هیچ وه‌رناگرێت و نایه‌ته‌ سه‌ر رینگای راست و سه‌ری خۆی پێ به‌رزناکه‌ته‌وه، و نه‌و که‌سه‌ی قورشانی بۆ ده‌خوێندریته‌وه‌ نه‌وا هیچ کاریگه‌ری له‌سه‌ر نابێت و له‌وانه‌شه‌ بارگران‌تریبێت.

نه‌و که‌سه‌ی سوێند به‌ خوا بخوات درۆ ده‌کات، به‌لام نه‌گهر سوێند به‌ گه‌وره‌یی خۆی یاخود به‌ نزیک‌یک‌ی خۆی یان به‌ که‌سی‌ک که‌وا خۆشی ده‌وێت بخوات نه‌وا درۆ ناکات نه‌گهر چی هه‌ر‌ه‌شه‌شی لیّ بکری‌ت یاخود سزاش بدرێت.

نه‌و که‌سه‌ی شانازی به‌ یاخی بوون و تاوانی خۆی ده‌کات و له‌ناو خه‌لکیدا بلاوی ده‌کاته‌وه، و نه‌وانه‌ی باوه‌رت پێیان نیه‌ مالّ و نامووسی خۆت له‌لای نه‌مانه‌ت به‌دیت، نه‌وانه‌ی زمان پیسی ده‌که‌ن و خراپه‌کاری پێ ده‌که‌ن و خه‌لکی خۆیان له‌ شه‌ر و خراپه‌ی ده‌پاریزن، و نه‌وه‌ی نوێژ دوا ده‌خات بۆ کاتیکی دیکه‌ و په‌له‌ له‌ نوێژه‌که‌ ده‌کات و هیچ یاد و زیک‌ری خوای تیّ ناکات، هیچ کاتی‌ک له‌ ماله‌که‌ی زه‌کاتی لیّ ده‌رناکات و خۆی پاک و خاوێن ناکاته‌وه، و هیچ کاتی‌ک گوێ ناداته‌ نه‌ودی شایا نه‌و مالّ و پاره‌ و پووله‌ی ده‌ستی که‌وته‌وه، له‌ خه‌لا‌له‌ یاخود له‌ حه‌رام ده‌ستی که‌وته‌وه، په‌یوه‌ندی خزمایه‌تی و به‌زه‌یی نایه‌ته‌وه‌ به‌ هه‌ژار و نه‌دار و بێ‌ده‌ژن و هه‌تیوو و ناژه‌لاتندا.

٩٥ ح لِلإِبْنِ قِيَمُ الْجُوزِيَّةِ

بەلکۆ پال بە ھەتیروو ھە ھەنیت و ھانی کەشیش نادات کە خواردن و خۆزاک
بەخشیت بە ھەژار و ھەداران و ھەوانە خۆیان لەناو خەلکیدا ھەردە ھەن و قەدە ھەمی
ھەموو چاکە و کۆمەک و ھاوکاریبەک دەکەن و خۆی خەریک دەکات بە ھەیبی
خەلکی و ئاگای لە ھەیبی خۆی نیە، خۆی خەریک دەکات بە تاوانەکانی خەلکی و
ئاگای لە تاوانی خۆی نیە، جا ھەموو ھەوانە و ھەمۆنەمی ھەوانە لە گۆرەکانیاندا
سزا دەدرێن بە ھۆی ھەو تاوانانەییەو بە گۆرەیی زۆری و کەمی و بچووکی و
گەوھەری تاوانەکانیان.

کاتیکی زۆرترین خەلک لەم ھالەتەدان، ھەوا خاوەنی گۆرەکانیان لە نیش و
نازاردان، وکەسی براو ھەناویاندا کەمن، جا ھەروەی گۆرەکان بە خۆل داپۆشراو
کەچی ناوھەڵکە ھە گشتی نیش و نازار و شاخ ھەلکێشانە، ھەور و پستی گۆرە کە
خۆل و بەردی نەخش کراو کەچی لەناو ھەناویدا بەلا و کارەسات و سزادانە،
سوێند بە خوا نەمانە گشتی نامۆژگاری کراون بەو ھەو کەوا دونیایان ھەرازاندەو
ناوھەدانیان ھەکردەو و پێیان ھەوترا ھەو خانووە ناوھەدان بکەنەو کە ئێسە بەپەلەن
بۆی بچن کە ھەو گۆرەییە ئێستا تێیدان و خانووەکانیشیان بۆیە کیکی دیکە بەجێ
ھێشتووە، ھەمەش جیھانی ھەرگرتنی کردەو کەنە، و کۆگای کردەو کەنە ھەو
چاندووتانە و ھەمەش شوینی پەڕینەو ھەو بۆ باخیک لە باخەکانی بەھەشت یاخود
دۆلێک لە دۆلەکانی دۆزەخ.

نەو ھۆکارانە چین دەبیّتە ھۆی رزگار بوون لە سزای گۆر؟

دیسان وەلامەکەى لە دوور وەوێه: بە کورتى و بەدریژى وەلامەکەى بە کورتى: نەو دوورکەوتنەوێه نەو ھۆکارانەن کەوا سزای گۆر بە سەمیدا تێدەپەیت، و لە سوودمەنترینى نەو پیاوێه کاتیک دەبەوێت بھەوێت تەنھا بۆ خودا یەک کاتژمێر لە خۆى بپرسیتەو و موحاسەبەى خۆى بکات لەوێ لەو رۆژدا زەرەرەمەندبوو یاخود سوودی پێ گەشتووە، پاشان لەنێوان خۆى و خواى گەرە تەوێه نەصوح نوێ بکاتەو، جا لەسەر نەو تەوێهەدا بھەوێت.

نیمانى پتەو و خۆراگر بێت ئەگەر لەخەو ھەلسا نەگەریتەو سەرنەو تاوانەى کردوویەتى، و ھەموو شەوئ ئەم کارە بکات، جا ئەگەر لەسەر نەو تەوێهە شەوێکەى مرد نەوا لەسەر تەوێه دەمریت.

ئەگەر لە خەویش رابوو نەوا بۆ کار و کردەوێ چاک بۆ دواڕۆژەکەى کار دەکات دڵخۆشە بەوێ کە ئەجەلەکەى دواکەوت تاوێکو پێشوازی لە خواى خۆى بکات و ئەوێ لە دەستى داوێ بیگەریتەو، بۆ بەندەش لەو خەوێدا سوودمەندترینە، نەخاسە ئەگەر لەو کاتەدا خۆى بە یاد و زیکرى خوا سزا دا و ھەر لەو خەوێدا نەو سوننەتە بەکار دەھێنێت کە لەلایەن پێغەمبەر (ﷺ) ھاتووە^(١٦٥) تاوێکو خەو بەسەریدا زال دەبێت، جا ئەو کەسەى خواى گەرە خێرى بۆ بووێت نەوا سەرکەوتووی دەکات، ولا قوۃ الا بالله.

وەلامەکەشى بە درێژى: ھەندیک لە ھەدیسەکانى پێغەمبەر (ﷺ) باس دەکەین کە تێیدا لە سزای گۆر رزگارى دەبێت.

لەوانە: سەلمان (رەزای خواى لى بى) گێراپیتەو و موسلمیش لە سەحیحەکەیدا رىوایەتى کردووە و دەلیت: گویم لە پێغەمبەر بوو (ﷺ) دەیفەرموو: (رباط یوم

(١٦٥) سیرى: موسلم (٢٧١٠) و (٢٧١٤) و (٢٧٢٧) بکە.

٩٥ ح لِلإِبْنِ قِيَمُ الْجُوزِيَّةِ

وليلة خير من صيام شهر و قيامه، وإن مات أجرى عليه عمله الذي كان يعملهُ وأجرى عليه رزقه وأمن الفتان^(١٦٦).

واته: (همر که سیک بریت له کاتی پاسبه وانی کردنیدا له پیناوی خواي گه وره، خوا نهو کرده و ه چاکه ی بۆ درێژه پێ ددهات پاداشتی خیرتره له بهرۆژوو بوونی مانگیک و شه و نوێژه کانیشی، وه درێژه به رزق و رۆزی پیدانی بۆ دهریت تا رۆژی کۆتایی و دوور ده بیست له تاقیکردنه و هی لی پرسینه و هی گۆر).

له هه دیسیکی فه زاله کوری عوبهید گێرایتییه وه له کتیبی (جامع الترمذي) ترمذي ده لیست نه وه هه دیسیکی (حسن صحيح) ه له پیغه مبهری خوا^(عليه السلام) ده فه رموویت: (کل میت یختم علی عملہ إلا الذی مات مرابطاً فی سبیل الله، فإنه ینمی له عملہ إلى يوم القيامة ویأمن من فتنة القبر)^(١٦٧). قال الترمذي: هذا حديث حسن صحيح.

واته: (هه موو مردوو یه ک کۆتایی به کرده وه کانی دیت و مۆر ده نریت به سه ریدا ته نها نهو که سه نه بیست که له پیناوی خواي گه و ره دا پاسبه وانی کردوو نهو که سه کرده وه که ی گه شه پیده دریت له گۆر دا تا رۆژی کۆتایی پارێزراو ده بیست له سزا و تاقیکردنه و هی گۆر).

له (سنن النسائي) دا ریوایه تی کردوو: له راشد کورس سه عد، نه ویش له سه حابه کانی پیغه مبهر^(عليه السلام) که وا پیاویک وتی: نه ی پیغه مبهری خوا بۆچی نیمانداران تووشی تاقیکردنه وه ده بن له گۆره کانیاندا ته نها شه هید نه بیست؟ فهرمووی: (کفی ببارقة السيوف علی رأسه الفتنة)^(١٦٨).

واته: (شه و قی شمشیر به سه ریانه وه به سه بۆ تاقیکردنه و یان).

^(١٦٦) سه رجاوی پێشوو: (١٩١٣)

^(١٦٧) سنن الترمذي: (١٦٢١).

^(١٦٨) سنن النسائي: (٩٩/٤).

٩٩ ح للإبن قيم الجوزية

المقدام كورى معد يكر ب ده گيرته وه و ده لیت: پیغه مبهـر (علیه السلام) ده فـهـرموویت: (للشهید عند الله ست خصال: یغفر له فی أول دفعة من دمه، ویری مقعده من الجنة، ویحار من عذاب القبر، ویأمن من الفزع الاکبر، ویضع علی رأسه تاج الوقار، الیاقوتة منه خیر من الدینا وما فیها، ویزوج إثنين وسبعین زوجة من الخور العین، ویشفع فی سبعین من أقاربه) ابن ماجه و ترمذی ریوایه تیان کردوه و ده لیتن حـهـدیسـیـکی (حسن صحیح) هـ (١٦٩).

واته: (شهید شـهـش سیفـهـتی لای خـوای خـوی هـیه: له گـهـل رزانی یه کم دلتوب خوین له خوینه کهی خـوای گـهـره له گوناھی خوش ده بیت، و شوینی خوی له به هشت ده بیت، و له سزای گزیر زگاری ده بیت، و پاریزراو ده بیت له ترس و توفیتی هره گهره له روزی دوایدا و تاجی شکوداری له سر ده نیت، هر یاقوت و مرواریه ک تیدا خیری له دنیا و نه وهی تیایه تی زیاتره، و هفتا و دوو حوری به هشتی لی ماره ده کریت، وه تکا بـوـ حـفـتا کـهـس له خـزـمـانی ده کات).

له نین عه بیاسه وه (علیه السلام) ده گيرته وه و ده لیت: پیاویک له هاوه لانی پیغه مبهـر (علیه السلام) له سر گزیرکی شاردراوه دانیشته که نهیزانی نه مه گزیره، به لام نهو گزیری ناده میزادیک بوو جا سورته تی (الملک)ی خویند تا ته وای کرد، نینجا چوه لای پیغه مبهـر (علیه السلام) وتی: نهی پیغه مبهـری خوا له سر گزیرکی شاردراوه دانیشتم و نه مزانی که نه وه گزیره، که چی نهو گزیری مرؤفیک بوو سورته تی (الملک)م له سر خویند تا کوتایی، جا پیغه مبهـر (علیه السلام) فـهـرمووی: (هی المانعة، هی المنجیة تُنجیه من عذاب القبر) ترمذی ده لیت نه مه حـهـدیسـیـکی (حسن غریب) هـ (١٧٠).

(١٦٩) سنن ابن ماجه: (٢٧٩٩).

(١٧٠) سنن الترمذی: (٢٨٩٠).

۹۹ ح لِلإِن قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

واته: (ئەو سوپرەتە رینگەرە لە سزای گۆر، وە رزگار کەرەشە و رزگاری دەبێت لەسزای گۆر).

لە مەسئەدی عەبد کوری حەمید بۆمان رىوایەت کراوە، لە ئیبراھیمی کوری حەکیم، ئەویش لە باوکییەو ئەویش لە عیکرەمە، ئەویش لە ئیبن و عەبباس (رەزای خوا بیان لى بێت) بە پیاویکی وت : ئایا دیاریەکت پێشکەش بکەم، پێی دڵخۆش بێت؟ پیاوێکە وتی: بەئێ.

وتی: ﴿تَبَارَكَ الَّذِي بِيَدِهِ الْمُلْكُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ (المُلْك: ۱) بھۆیتە و لەبەری بکە فێری مال و مندال و کورەکەت و دراوسێکەت بکە، چونکە ئەو سوپەرەتە رینگەر و رزگار کەرە لە سزای دۆزەخ، وە ئەگەر چووبە ناو گۆر داوا لە خوای خۆی دەکات لە رزگارت بکات لە سزای گۆر، جا خوای گەورە خواوەنەکەى رزگار دەکات لە سزای گۆر.

پێغەمبەر (ﷺ) دەفەر موویت: (لوددت أنها في قلب كل إنسان من أمتي) (۱۷۱)

واته: (خۆزگە دەخوازم ئەو سوپەرەتە لە دلى هەموو ئادەمیزادێک بێت لە نۆمەتە کەم دا).

أبو عمر عبد البر دەئیت: لە پێغەمبەر (ﷺ) گێڕاوتەو کەوا دەفەر موویت: (إنَّ سورة ثلاثين آية شفعت في صاحبها حتى غُفِرَ لَهُ ﴿تَبَارَكَ الَّذِي بِيَدِهِ الْمُلْكُ﴾ (المُلْك: ۱) (۱۷۲)

واته: (سوپەرەتێک هەبە سى ئایەتە تکای بۆ خواوەنەکەى کرد تا خوا لى خۆش بوو، سوپەرەتە کەش ﴿تَبَارَكَ الَّذِي بِيَدِهِ الْمُلْكُ﴾)

(۱۷۱) تفسیر ابن کثیر: ۴/ ۴۲۲

(۱۷۲) سنن الترمذی: (۲۸۹۱). وسنن أحمد: (۲۹۹/۲).

٩٥ ح لِلإِبْنِ قِيَمُ الْجُوزِيَّةِ

له سننی ابن ماجه ریوایهت کراوه له هه‌دیسکی نه‌بی هو‌ره‌یره (ره‌زای خوای لی‌ بی) که له پی‌غه‌مبه‌ر (علیه‌السلام) وه‌رگیراوه ده‌فرموویت: (من مات مبطوناً مات شهيداً ووقی فتنة القبر، وغدي وريح عليه برزق من الجنة) (١٧٣).

واته: (هه‌ر که‌سیک به سک ئیشه بمریت به شه‌ید مردووه، له‌فیتنه‌ی گۆر پارێزراو ده‌بیت و له رزق و رۆزی به‌هه‌شتدا خواردنی ده‌دریتی).

له ترمزی ریوایهت کراوه، له هه‌دیسکی ره‌بعه کورپی سه‌یف، نه‌ویش له عبدالله ی کورپی عومه‌ر وتی: پی‌غه‌مبه‌ر (علیه‌السلام) فرموویه‌تی: (ما مِنْ مُسْلِمٍ يَمُوتُ يَوْمَ الْجُمُعَةِ أَوْ لَيْلَةِ الْجُمُعَةِ إِلَّا وَقَاهُ اللَّهُ فِتْنَةَ الْقَبْرِ) (١٧٤).

واته: (هیچ موسلمانێک نه‌ که‌وا رۆژی هه‌ینی یاخود شه‌وی هه‌ینی بمریت نیلا خوای گه‌وره له‌ فیتنه‌ و ناشویی گۆر ده‌پارێزیت) وه‌ ترمزی ده‌لێت نه‌مه هه‌دیسکی (حسن غریب).

هه‌دیه‌ سه‌حیحه‌کان به‌ره‌رچی نه‌و قسانه ده‌داته‌وه که ده‌لێت پیاوی راستگۆ له‌ گۆره‌که‌یدا پرسیا‌ری لی‌ نا‌کریت به‌لکو که‌سی راستگۆش له‌ گۆره‌که‌یدا وه‌کو هه‌ر خه‌لکیکی دیکه پرسیا‌ری لی‌ ده‌کریت، نه‌مه‌ش عومه‌ری کورپی خه‌تتاب (ره‌زای خوای لی‌ بی) که سه‌ری راستگۆیا‌نه، به‌ پی‌غه‌مبه‌ری (علیه‌السلام) فرموو: کاتێک پێی را‌گه‌یاندم له پرسیا‌رلی‌کردنی مه‌لیکیک له‌ گۆره‌که‌یدا، وتی: نایا منیش له‌سه‌ر نه‌م حاله‌ته‌دام له‌ گۆره‌که‌مدا؟ پی‌غه‌مبه‌ر (علیه‌السلام) فرمووی به‌لێ (١٧٥).

وه هاتووه له‌وه‌ی که له‌ سزای گۆر رزگاری ده‌بیت هه‌دیسکی شیفای تێدا‌یه ابو موسی المدینی ریوایه‌تی کردووه و ده‌رده‌که‌شی دیا‌ری کردووه له‌ کتێبه‌که‌ی (الترغیب والترهیب) و شه‌رحیشی بۆ دانا‌وه، له هه‌دیسکی الفرج کورپی فصاله

(١٧٣) ابن ماجه: (١٦١٥).

(١٧٤) سنن الترمذی: (١٠٧٤)، وجمع الزوائد: (٣١٩/٢).

(١٧٥) سمیری: میزان الاعتدال: ١٦٧/٤ بکه.

٩٥ ح لِلْإِن قِيمُ الْجُورِيَّةِ

ريوايه تي كردووه كهوا هيلال أبو جبله بؤمانى گيڤاوه ته وه له سه عدى كورى
نه لموسهيب، نه ويش له عبدالرحمن كورى سمره وتي: پيغه مبهري (عليه السلام) هاته لامان له
صفه بووين له مهدينه، جا له سهرمان وهستا و فه مووي: (إني رأيتُ البارحة عجباً
رأيتُ رجلاً من أمتي أتاه ملك الموت ليقبض روحه، فجاءهُ بره بالوالديه، فردّ ملك
الموت عنه).

ورأيتُ رجلاً من أمتي قد احتوشته الشياطين، فجاء ذكر الله فطير الشياطين
عنه.

ورأيتُ رجلاً من أمتي يلهث عطشاً كلما دنا من حوض منع وطرده، فجاءهُ
صيام شهر رمضان فأسقاه وأرواه.

ورأيتُ رجلاً من أمتي ورأيتُ النبيين جلوساً حلقاً حلقاً كلما دنا إلى الحلقة طرد
ومنع، فجاءه غسله من الجنابة فأخذ بيده فأقعدته إلى جنبى.

ورأيتُ رجلاً من أمتي من بين يديه ظلمة، ومن خلفه ظلمة، وعن يمينه ظلمة،
وعن يساره ظلمة، ومن فوقه ظلمة وهو متحير فيه، فجاءه حجة وعمرته
فأستخرجاه من الظلمة دخلاه في النور.

ورأيتُ رجلاً من أمتي يتقي وهو النار وشررها فجاءته صدقته فصارت سترأ
بينه وبين النار وظلاً على رأسه.

ورأيتُ رجلاً من أمتي يكلم المؤمنين ولا يكلموه، فجاءته صلة الرحمة، فقالت: يا
مَعشَر المؤمنين إنه كان وصلاً بالرحمة فكلّموه بكلمة المؤمنين وصافحوه وصافحهم.

ورأيتُ رجلاً من أمتي قد احتوشته الزبانية، فجاءه أمر بالمعروف ونهيهِ عن
المنكر فإستنقذه من أيديهم وأدخله في ملائكة الرحمة.

ورأيتُ رجلاً من أمتي جاثياً على ركبتيه، وبينهُ وبين الله حجاب فجاءه حسن
خلقه، فأخذ بيده، فأدخله الله عز وجل.

٩٥ ح للإبن قيم الجوزية

ورأيت رجلاً من أمتي قد ذهبت صحيفة من قبل شماله، فجاء، خوفه من الله عز وجل.

ورأيت رجلاً من أمتي خف ميزانه فجاءه افراطه فثقلوا ميزانه ورأيت رجلاً من أمتي قائماً على شفير جهنم، فجاءه رجاء، من الله عز وجل، فاستنقذه من ذلك و مضى.

ورأيت رجلاً من أمتي قد هوى في النار، فجاءه دمعته التي قد بكى من خشية الله عز وجل فاستنقذته من ذلك.

ورأيت رجلاً من أمتي قائماً على صراط يرعد كما ترعد السعفة في ريح عاصف، فجاءه حسن ظنه بالله عز وجل فسكن روعه ومضى.

ورأيت رجلاً من أمتي يزحف على صراط يحبوا أحياناً ويتعلق أحياناً فجاءه صلاته فأقامته على قدميه وأنقذته.

ورأيت رجلاً من أمتي إنتهى إلى ابواب الجنة، فغلقت الأبواب دونه، فجاءته شهادة أن لا إله إلا الله ففتحت له الأبواب، وأدخلته الجنة^(١٧٦).

الحافظ أبو موسى دهليّ: نهو حديدسه (حسن جداً)، ريوايه تي كردووه له سعيد كوري المسيب وه عمر كوري ذر وه على كوري يهزید كوري جدعان.

واته: (دوينی شهو من خهونیکي سهیرم بیني له نؤمه ته کهم دا پیاویکم بیني فريشته ی گیانکیش هاته لای بز نه وهی رۆحی بکیشیت، جا چاکهی دایک و باوکی هاته لای و فريشته ی گیانکیش دهستی لی بهردا و وازی لی هیتا.

له نؤمه ته کهمدا پیاویکم بیني شهیتانیکي زۆری لی کۆببونه وه، ئینجا یاد و زیکری خوا هاته لای و شهیتانه کانی له لا فرین.

له نؤمه ته کهمدا پیاویکم بیني فريشته کانی سزادان ده وره یان دابوو، جا نوێژه کهی هاته لای و له دهستی رزگاری کردن.

(١٧٦) مجمع الزوائد: ١٨٠/٧

٩٧ح لِلإِن قِيمَ الْجُزْءِ

له نۆمهته کهم دا پیاویکم بینی له تینوتیان هه ناسه پرکیتی پی کهوتبوو و هه رکاتیك دهیوو یست له هه وه که نزیک بییته وه قه ده غه یان ده کرد و ده ریان ده کرد، جا رۆژوی مانگی ره مه زان هاته لای و ناوی پێدا و تینوویتی شکاند.

له نۆمهته کهم پیاویکم بینی، وه بینیم پیغه مبه ران بازنه دانیشتبوون هه رکاتیك دهیوو یست له بازنه که نزیک بییته وه قه ده غه ده کراو ده رده کرا جا غوسل و خوشوشتنی جه نابه ته کهی هاته لای و دهستی گرت و له ته نیشته من دایانیشاند.

له نۆمهته کهم پیاویکم بینی له نیتوان هه ردوو دهسته کانی تاریکی بوو، وه له ده وهی تاریکی بوو، وه له لای راستی تاریک بوو، وه له لای چه پی تاریکی بوو و له سه روویدا تاریکی هه بوو، به راستی نه و دۆش دامابوو تیایدا، جا هه ج و عومره کهی هاتنه لای و له تاریکیدا ده ریان هیتنا و بردیانه ناو رووناکی.

وه له نۆمهته کهمدا پیاویکی بینی ده ترسا و له ناگر و شه په کهی هه لده هات، جا خێر و سه ده قه کهی هاتنه لای و بووه په رده یه که له نیتوان خۆی و ناگره که و بووه سیبه ریش له لای سه ری.

له نۆمهته کهمدا پیاویکم بینی قسه ی له گه ل نیمانداران ده کرد به لام نه وان قسه یان له گه ل نه ده کرد، نینجا په یوه ندی خزمایه تی و به زه ییه کهی هاتنه لای و وتی: نه ی گه لی نیمانداران نه و پیاوه ی په یوه ندی خزمایه تی و به زه یی به جی گه یاند قسه ی له گه لدا بکه ن، جا نیمانداره کان قسه یان له گه لدا کرد و ته وه قه یان له گه ل یه کهتری کرد.

وه له نۆمهته کهمدا پیاویکم بینی فریشته ی سزادان ده وریان دا بوو، جا کرد ده ی فرمان به چاکه و نه هی کردنی له خراپه هاته لای و له دهستی رزگاری کردن و خستیه به رده م فریشته ی به زه یی.

٩٥ ح لِلْإِنِّ قِيمَ الْجُورِيَّةِ

وه له نۆمهته کهمدا پیاویکم بینی له سەر چۆکه کانیدا کهوتبوو، و له نیوان خۆی و خوای گهوره، پهردیه که هه بوو جا رهوشته جوانه کهی هاته لای و دهستی گرت و بردیه لای زاتی خودای عز و جل.

له نۆمهته کهمدا پیاویکم بینی کتیبی کار و کرده وه کانێ له لای چه پیه وه بۆی هات، جا ترسه کهی له خودای عزو جل هاته لای و کتیبه کهی وه رگرت و له لای دهسته راستی داینا.

له نۆمهته کهمدا پیاویکم بینی تای ته رازوه کهی سووک بوو شینجا نهو منداله بچووکانهی پێش بلوغی مردبوون هاتنه لای و تای ته رازوه کهی بۆیان قورس کرد، پیاویکم بینی له سەر لیواری دۆزهخ بوو، جا تکا و پارانه وه کهی له خودای عزو جل هاته لای و رزگاری کرد و تیی په راند.

له نۆمهته کهمدا پیاویکم بینی خه ریک بوو بکه ویتته ناو ناگر، به لام فرمیسک و گریان کهی له ترسی خوا هاته لای و رزگاری کرد لهم حالته.

له نۆمهته کهمدا پیاویکم بینی له سەر پردی سیرات وهستا بوو ده له رزی و ده له رایه وه ههروه ک چۆن گه لای دارخورما له بهر ره شه با ده له ریتته وه، جا گومانی چاکه کهی به رامبه ر خوای عزو جل هاته لای و دلی وهستان و سه قامگیری کرد و رزگاری بوو.

له نۆمهته کهمدا پیاویکم بینی له سەر پردی سیرات ده خشا هه ندی جار به گاگۆلکی ده پۆشیت و هه ندی جاریش خۆی پتیه هه لده واسی، جا نوێژه کهی هاته لای و له سەر هه ردوو قاچه کانێ وه ستاندی و رزگاری کرد.

وه له نۆمهته کهمدا پیاویکم بینی له بهر ده رگاکانی به هه شت وهستا بوو، ته نها ده رگاگان له سەر نهو داخرا بوو جا شه هادهی (أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) هاته لای و ده رگاکانی بۆ کردنه وه و بر دیانه به هه شت).

**پرسیار کردن نه گۆردا ئایا شتیکی گشتییه نه هه مبهه موسلمانان و دوو پرووه کان و
کافره کاندا یا خود تاییه ته به که سی موسلمانن دوو پروو؟**

أبو عمر کوری عه‌دولبه‌ر له (کتاب التمهید) دا ده‌لێت: نیشانه‌کان به‌لگهن له‌سه‌ر نه‌وه‌ی که‌وا فیتنه و ناشووب له‌گۆردا ته‌نها بۆ موسلمان و دوو پروو ده‌بی‌ت که په‌یوه‌ندان به‌ نه‌ه‌لی قیبله و نایینی نی‌سلام به‌شایه‌تدانی ناشکرا، به‌لام کافری بی‌باوه‌ر له‌وانه‌نین که پرسیری لی بکری‌ت له‌ باره‌ی خوا و ناین و پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی، به‌لکو پرسیر ده‌کری‌ت له‌ باره‌ی نه‌ه‌لی نی‌سلام، جا خ‌وای گه‌وره‌ نه‌وانه‌ی باوه‌ریان هیناوه‌ راوه‌ستاویان ده‌کات و گومان ده‌خاته دلی درۆزان و بی‌باوه‌ران.

قورئان و سونه‌ش به‌لگهن له‌سه‌ر جیاوازی نه‌و وته‌یه، به‌لکو پرسیر کردن بۆ موسلمان و کافرانی‌شه، خ‌وای گه‌وره‌ ده‌فه‌رمووی‌ت: ﴿يُثَبِّتُ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ وَيُضِلُّ اللَّهُ الظَّالِمِينَ وَيَفْعَلُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ﴾ (إبراهیم: ۲۷).

واته: (خ‌وای گه‌وره‌ نه‌وانه‌ی باوه‌ریان هیناوه‌ پایه‌دار ده‌کات له‌سه‌ر گو‌فتاری به‌جێ و دروستیان له‌ ژیا‌نی دنیا‌دا، له‌سه‌ره‌مه‌رگ و قیامه‌تیشدا، گو‌فتارییان رێک و پێک و دامه‌زراو ده‌بی‌ت وه‌ به‌ ئیمانه‌وه‌ ده‌مرن، له‌ولا‌شه‌وه‌ هه‌ر نه‌و خ‌وایه‌یه‌ سته‌مکاران گو‌مرا ده‌کات و نه‌وه‌ی په‌روه‌ردگار بیه‌وی‌ت هه‌ر نه‌وه‌ پێش دی‌ت و ده‌کری‌ت).

له‌ هه‌ردوو سه‌حی‌حدا، نه‌نه‌س کوری مالیک ده‌گێ‌رێ‌ته‌وه‌ له‌ پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) که‌وا ده‌فه‌رمووی‌ت: (إِنَّ الْعَبْدَ إِذَا وَضَعَ فِي قَبْرِهِ، وَتَوَلَّى عَنْهُ أَصْحَابُهُ، إِنَّهُ لَيَسْمَعُ قَرْعَ نَعَالِهِمْ) (۱۷۷).

(۱۷۷) موسلم: (۲۸۷۰).

۹۱ ح لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُزْئِ

واته: (کاتینک بهندهیهک له گۆره کهیدا داده نریت، و هاوړپیکانی شهوئ به جی ده هیلن، نهوا مردووه که گوئی له دهنگی نهعله کانیانه).

بوخاریش زیادی کردووه: (وَأَمَّا الْمُنَافِقُ وَالْكَافِرُ فَيَقَالُ لَهُ: مَا كُنْتَ تَقُولُ فِي هَذَا الرَّجُلِ؟ فَيَقُولُ: لَا أَدْرِي، كُنْتُ أَقُولُ مَا أَقُولُ النَّاسَ، فَيَقَالُ: لَا دَرَيْتَ وَيَضْرِبُ بِمِطْرَقَةٍ مِنْ حَدِيدٍ يَصِيحُ صِيحَةً يَسْمَعُهَا مَنْ يَلِيهِ إِلَّا الثَّقَلَيْنِ)

واته: (به لآم کافر و دووړو پټیان دهوتریت: چی ده لیت له باره ی نهو پیاوه؟ ده لیت: نازانم، نهو شتم دهوته وه که خه لکی دهیانوت، جا پټی ده لیت: نه تده زانی و نه شت خویندووه جا به چه کوشینکی ناسن لیتی ددهن هاواریکی وای لی بهرزد به پته وه همو شتیک لهوئ گوئی لی ده بی ته نها ناده میزاد و جنو که نه بیت).

به لآم دووړو و کافر، که پټی (وار) له نیتوانندایه شهوا له هدیسیکی ابی سعید الخدری رضی الله عنه که ابن حبان و نیمام نه محمد ریوایه تیان کردووه پیشتو بهاس کراوه: له جده نازه کهدا نیتمه له گه ل پیغه مبهردا بووین عليه السلام جا فهرمووی: (یا أيتها الناس، إن هذه الأمة تبثلي في قبورها، فإذا الإنسان دُفِنَ وتولى عنه أصحابه جاءه ملك وفي يده مطرق، فأقعه، فقال: ما تقول في هذا الرجل؟ فإن كان مؤمناً قال: أشهد أن لا إله إلا الله وحده لا شريك له وأشهد أن محمداً عبده ورسوله، فيقول له: صدقت، فيفتح له باباً إلى النار فيقول له: هذا منزلك لو كفرت بربك.

وَأَمَّا الْكَافِرُ وَالْمُنَافِقُونَ فَيَقُولُ لَهُ: مَا تَقُولُ فِي هَذَا الرَّجُلِ؟

فيقول: لَا أَدْرِي.

فيقال: لَا دَرَيْتَ وَلَا اهْتَدَيْتَ.

ثم يفتح له باباً إلى الجنة فيقول له: هذا منزلك لو آمنت بربك، فأما إذا كفرت فإن الله أبدلك به هذا، ثم يفتح له باباً إلى النار، ثم يقمعه الملك بالمطرقة قمعة يسمعه خلق الله إلا الثقلين)

۹۱ ح لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُزْءِ

واته: نهی خه لکینه، نهو نومه ته له گۆره کهیدا تاقی ده کریتوه، جا کاتیک ناده میزاد که به خاک ده سپردرا و هاوه له کانی به جیان هیشت فریشته یه ک دیته لای و چه کوشیکی به دهسته وهیه جا دایده نیشتینیت و پیتی ده لیت: چی ده لیت ده باره ی نهو پیاوه؟

نه گهر نیماندار بیت ده لیت: أشهد ان لا اله الا الله وحده لا شريك له وأشهد أن محمداً عبده ورسوله

جا پیتی ده لیت: راست وت، نینجا ده رگایه کی له لای ناگر بۆ ده کریتوه و پیتی ده لیت: نهو جینگای تۆ بوو نه گهر کوفرت به خوات بکردبايه.

به لام له باره ی کافر و دووروو پیتی ده لیت: چی ده لیت له باره ی نهو پیاوه.

جا ده لیت: نازام

پیتی ده لیت: نه شترانیوه و رینموویش نه کراویت.

پاشان ده رگایه کی له لای به ههشت بۆ ده کریتوه و پیتی ده لیت: نهو جینگای تۆ بوو نه گهر باوه پرت به خوی خۆت هینابایه، له بهر نهو ی کوفرت کردووه، بۆیه خوی گهوره بۆی گۆریوویت به مه، پاشان ده رگایه کی له لای ناگر بۆ ده کریتوه پاشان فریشته که به چه کرشیک لیتی ده دات وا هاوار ده کات هه موو بوونه وهریکی خوی گهوره گوئی لییه ته نه نا ناده میزاد و جنۆکه نه بیت).

له هه دیسه درێژه که ی به رانی کوری عازب ﷺ که پیشتر باسما ن کردووه: (به لام کاتیک خه ریکه ده مریت و له دنیا دا ده بریت، فریشته کان له ناسمانه وه بۆ سه ری داده به زن و کفنیکیان پیتیه له ناگر (وه هه دیسه که باسکراوه تا کو ده لیت): پاشان له گۆره کهیدا رۆحه که ی بۆ ده گهریتوه لاشه که ی).

هه دیسه که باس ده کات تاوه کو ده لیت: (جا نه گهر کافر بیت فریشته ی گیانکیشان دیته لای و له لای سه ری داده نیشت (هه دیسه که باس ده کات تا کو ده گاته): نه م رۆحه پیسه چیه؟ جا ده لیت: فلا نه، به خراپترین بانگی ده که ن، جا

١٩٥ ح لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُورِيَّةِ

نه گهر بردیانه ناسمانی دونیا و کۆتایی هات ناسمانه کانی دیکه ی له سه ر داده خریت، ده لیت: جا له ناسمانه وه فریتی ده ده نه خواره وه: پاشان پیغه مبه ر^{صلوات} (علیه السلام) نه م نایه ته ی خوینده وه: ﴿وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَكَأَنَّمَا خَرَّ مِنَ السَّمَاءِ فَتَخْطَفُهُ الطَّيْرُ أَوْ تَهْوِي بِهِ الرِّيحُ فِي مَكَانٍ سَحِيقٍ﴾ (الحج: ٣١)

واته: (جا نه وه ی ها وه ل و شه ریک بۆ خوا بریار بدات، وه کو نه وه وایه له ناسمانه وه به ربیته وه و بالتنه په لاماری بدات یاخود ره شه بایه کی به هیز بیفریتیت و بیبات بۆ شویتیک ی دوور و قوول).

جا رۆحه که ی ده گهریته وه لاشه که ی، دوو فریشته ی زۆر توند و به هیز دینه لای، دایده نیشتین و به تورپه یی قسه ی له گه لدا ده کهن، پیتی ده لیتن: خوات کیتیه؟ ده لیت: ها نازانم، پیتی ده لیتن: نازانیت و پیتی ده لیتن: نه م پیغه مبه ره چی بوو که له ناتانا ره وانه کرا بوو؟ ده لیت: نازانم گویم له خه لکی بوو شتیکییان ده ووت، پیتی ده لیتن: نه شترانیوه، نه مه ش نه م فرمووده یی خودایه:

﴿وَيُضِلُّ اللَّهُ الظَّالِمِينَ وَيَفْعَلُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ﴾ (ابراهيم: ٢٧)

واته: (هه ر نه و خوا یه یه سته مکاران گو مړا ده کات و نه وه ی په روه ردگار بیه ویت هه ر نه وه پیتش دیت و ده کریت).

ناوی (الفاجر) تاوانباران و خراپه کاران له قورئان و سوننه دا پیتناسه ی هه مان ناوی کافر کراوه، وه ک خوا ی گه وه ده فره موویت: ﴿إِنَّ الْأَبْرَارَ لَفِي نَعِيمٍ * وَإِنَّ الْفُجَّارَ لَفِي جَحِيمٍ﴾ (الانفطار: ١٣-١٤)

واته: (به راستی چاکان و خواناسان له ناو ناز و نیعه تدا ژبانی پر له شادی و خوشه ویستی ده به نه سه ر، بیتگومان تاوانباران و تاوانکاره کانیش له ناو دۆزه خدا ژبانی پر له نیش و نازار ده به نه سه ر).

هه روه ها خوا ی گه وه ده فره موویت: ﴿كُلًّا إِنَّ كِتَابَ الْفُجَّارِ لَفِي سِجِّينٍ﴾ (المطففين: ٧).

٩٥ ح لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

واته: (وازيپنن له تەرازووبازی چونکه بەراستی نامەى تاوانباران لە (سجین) دایە).

لە رىوايەتيكى دىكه و لە هەديسيكى البراء دا هاتووه: (كاتيك كافر نزيكى مردن دەيپتەوه و لە دۇنيا دادەبريپت فريشته كانى سزا و توورە لە ئاسمانەوه بۆى دادەبەزن، بەرگيكي لە ئاگرييان پيپە، پۆشاكىكي رەشيان لەبەرە، جا دەورى لى دەدەن و رۆحەكەى دىننە دەروە هەروەك شيشيكي قۆلاپدارو بكرپت بەناو خورپەكى تەپرى ئالۆزدا هەموو خورپەكە بە يەكجار لەگەڵ خۆيادا دەهيپتە دەروە بە هەمان شيۆە ئەو گيان دەرجوونەش هەموو ئەو دەمار و دەزوولانەى ناو لەشى پارچە پارچە دەبيپت، جا كە رۆحەكەى هاتە دەروە هەموو فريشته كانى نيتوان ئاسمانەكان و زەوى نەفرەتى لى دەكەن.

هەديسەكە باس دەكات تا دەگاتە: (ئينجا مردووەكە گوێى لە دەنگى نەعلى ئەو كەسانەيە كە ئەوى بەجى دەهێلن، جا پيى دەلێن: خوات كيپە؟ وە نايينت چيپە؟ وە پيغەمبەرت كيپە؟

دەلێت: نازانم، جا پيى دەلێن: هەر نەشتزانپووە)، ئەم هەديسە حماد كورپى سلمە لە يونس كورپى خەباب، ئەويش لە المنهال كورپى عمرو، ئەويش لە زاذان، ئەويش لە البراء رىوايەتى كردووه.

لە هەديسيكى عيسى كورپى المسيب، لە عمرى كورپى سابت، ئەويش لە البراء رىوايەتى كردووه دەلێت: لەگەڵ پيغەمبەر (ﷺ) دەرجووين لەگەڵ جەنازەى پياويكى ئەنسار، هەديسەكە باس دەكات تاكو دەلێت: (كاتيك كافر يك خەريكە دەمريت و لە دۇنيا دادەبريپت فريشته كان لە ئاسمانەوه بۆى دادەبەزن و كفنيكى لە ئاگريان پيپە) جا هەديسەكە باس دەكات تا دەگاتە: (جا رۆحەكەى دەگەرپتەوه بۆ ئاوگۆرەكەى، ئينجا فريشتهى مونكىر و نەكىر دىنە لای و بە دەنگە گرەكانيان زەوى پر دەكەن، دەنگيان وەكو هەورە گرمەيە و بيلبيلەى چاويان وەك بروسكەيە،

٩٩ ح لِلإِبنِ قَیمُ الْجوزِیَّة

جا دايدة نیشینن و پیتی ده لئین: نهی فلان خوات کییه؟ ده لئیت: نازانم، نینجا له لایه کی گۆره که بانگه وازیك بانگ ده کات، نه شترانیووه، به چه کوشیکی ناسن لیتی ددهن نه گهر نه وهی له نیتوان رۆژه لات و رۆژناوا لیتی کۆبینه وه هیچی بۆ ناوتریت، نینجا گۆره کهی له سهر تهسك ده بیته وه تاوه کو په راسوه کانی له دواوه تیک ده شکیندریت).

نیام نه حمده له مه سنه ده کهی ریوایه تی کردوه له نه بی نه زیر هاشم کوری نه لقاسم وتی عیسی کوری المسیب بزمانی گئراوه ته وه نه م هدیسه پیشتی باس کراوه.

له هدیسیکی محمد کوری مسلمه گئراپته وه له خصیف، نه ویش له مجاهد، نه ویش له البراء وتی: نیمه له گهل جەنازه ی پیماویکی نه نساردا بووین و پیغه مبه ریش (علیه السلام) له گه لماندا بوو، هدیسه که باس ده کات تا کو ده لئیت: پیغه مبه ر (علیه السلام) ده فهرموویت: (جا کاتیک کافر تیک له گۆره کهی داده نریت فریشته ی مونکیر و نه کیر دینه لای و دايدة نیشینن و پیتی ده لئین: خوات کییه؟ ده لئیت: نازانم پیتی ده لئین: نه ترانیوه). نه م هدیسه باس کراوه.

به گشتی نه وهی هدیسی البراء کوری عزابی ریوایه تی کردوه تییدا وتویه تی: کاتیک کافر تیک ده مریت وه هندیك له وان ده لئین: کاتیک تاوانبار تیک ده مریت، هندیکی دیکه ده لئین: کاتیک دوورویک و به دگومان تیک ده مریت، نه م وتهیه له لای هندیك له وانیه ی ریوایه تی ده کهن گومانیان له وه دا هیه.

به لام نه وهی باسی کافر و تاوانباری کردوه نهوا گومانی تیدانیسه، و ریوایه تی گومانی تیا نییه، له گهل زۆرینه یانه، له پیشتی له ریوایه تی گومانی تیدایه، له گهل تاکه کانه، له سهر نه ویش له نیتوان ههردوو ریوایه ته که دژایه تیه که نیه، چونکه کهسی دووروش پرسیاری لی ده کریت ههروه ک کافر و نیماندار پرسیاری لی ده کریت له نار گۆردا، جا خودای گهوره نه وانیه ی باوه پریان هیناوه پایه دار ده کات به نیمان و

۹۶ ح لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُزْءِ

بیاورده، خوی گه ورهش ستمکارانش گومرا ده کات، نهوانه کافره کان و دووروده کانن.

نهبو سه عیدی خودری له حه دیسه کهیدا کزیکرد و تهوه کهوا نهبو عامر نه لعقدی ریوایه تی کردووه، وتی عبادہ کوری راشد بزمانی گپراوه تهوه نهویش له دوا د کوری نهبی هند، نهویش له نهبی نهزیره، نهویش له نهبی سه عید وتی: له گهل پیغه مبه ر(صلی الله علیه و آله) ناماده ی جه نازه یه ک بروین، حه دیسه که باس ده کات، ده فهرموویت: (وان کان کافراً أو منافقاً یقول له: ماتقول فی هذا الرجل؟ فیقول لا أدري)، واته: (جا نه گهر کافر یا خود دووروویت پئی ده لئین چی ده لئیی له باره ی نهو بیاوه؟ ده لئیت: نازانم).

نهمهش روون و راشکاوانه یه کهوا پرسیار کردن بو کافر و دووروده کانه. نهبی عومهر(علیه السلام) له وته کهیدا ده لئیت: به لام کافری بیباور لهو که سانه نین پرسیری لی بکریت له باره ی خوا و ناین و پیغه مبه رده کی.

له راستیدا خوی گه وره له قورئانه کهیدا رایگه یاندووه کهوا له روژی دوا پیدا پرسیار له کافر ده کریت خوی گه وره ده فهرموویت: ﴿وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ مَاذَا أَجَبْتُمُ الْمُرْسَلِينَ﴾ (القصص: ۶۵).

واته: (روژیک دیت خوا بانگییان ده کات و پییان ده فهرموویت: نهوه وه لامی پیغه مبه رتان چزن دایه وه؟)

ههروه ها ده فهرموویت: ﴿فَوَرَبِّكَ لَنَسْأَلَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ * عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ (الجمعر: ۹۲-۹۳).

واته: (سرتند به پهروه دگارت پرسیار له هه موویان ده کین به گشتی، له وکار و کرده وانه ی که ده یانکرد).

ههروه ها ده فهرموویت: ﴿فَلَنَسْأَلَنَّ الَّذِينَ أُرْسِلَ إِلَيْهِمْ وَلَنَسْأَلَنَّ الْمُرْسَلِينَ﴾ (الاعراف: ۶).

۹۹ ح لِلْإِن قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

واته: (تنيجا سوئند بیټ به خوا بڼگومان نیمه پرسیار ده کهین له وانهی که پیغه مبه رانیان بۆ ره وانه کراوه، سوئند بیټ به خوا له پیغه مبه رانیان ده پرسینه وه).
ته گهر له دوا رۆژ پرسیاریان لی بکړیت نهی چۆن له ناو گوږه کانیان پرسیاریان لی ناکړیت؟ جا نه وهی نه بو عومهر ﷺ باسی کردوه وانییه.

پرسیار کردنی مونکیر و نه کیر
نایا نه و ته نها تاییه ته به و نوممه ته؟
یا خود بۆ نه م و نوممه تی دیکه شه؟

نهمه بابه یتکی خه لکی قسه ی له باره یه وه ده کهن، ابو عبید الترمذی ده لیت: به لکو پرسیار کردنی مردوو تاییه ته به و نوممه ته، چونکه نوممه ته کانی پیش نیمه پیغه مبه ره کانیان به پیام بۆیان هاتوو، جا ته گهر پشتیان له پیغه مبه ره کیهان کردبا و سه ریچیان بکردایه نه و پیغه مبه ره کیهان وازیان لی دهینان و لییان دوورده که و تنه وه به په له سزایان بۆ دهات، جا کاتیک خوی گه و ره ده فرمویت: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ﴾ (الانبیاء: ۱۰۷).

واته: (نهی موحه مه د ﷺ) نیمه تۆمان ره وانه کردوه ته نها بۆ نه وه نه بیټ که بیټه ره حمه ت و به ره که ت بۆ هه موو جیهانه کان).

خوی گه و ره سزای له سه ر هه لگرتن و شمیری پیدان تاوه کو بینه ناو دینی نیسلام، هه رکه س هاته ناو ریز و شکۆداری شمیر و پاشان تیمان له دلیدا جیگیر ده کات و سه بر و نارامی ده ده نی.

وه هه رکه سیش له شوینی خۆی مایه وه نه وا فرمانی به دوورووی کردوه، نه وا دلخۆش ده بن به کوفره کانیان و نه فره تیش له تیمان و باوه پ ده کهن، و په رده و

۹۶ ح لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُزْءِ

روپوشينك له نيوان نهوان و موسلمانان داده نريت، جا كاتيك مردن خواي گه وره
فيتنهو ناشووبه كانی گزړيان له چاره دهنوسيت بڼه وهی به پرسيار كردن
نهيتيه كانيان بڼه دهرهيتن:

﴿لَيَمِيزَ اللَّهُ الْخَبِيثَ مِنَ الطَّيِّبِ﴾ (الأنفال: ۳۷).

واته: (بڼه نهو دی خوا کهسانی دهررون پيس و ناپاک له کهسانی دهررون خاوین جیا
بکاته وه).

جا ﴿يُثَبِّتُ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ وَيُضِلُّ
اللَّهُ الظَّالِمِينَ وَيَفْعَلُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ﴾ (إبراهيم: ۲۷).

له مه دا هه نديك جياوازن، له وانه عبدالحق الاشبيلي والقرطبي ده لين: پرسيار
كردن بڼه نهو نوممه ته و نوممه ته كانی ديكه شه.

هه نديكيش وا داده نين كه ليپرسينه وه ته نها بڼه نهو نوممه ته يه له وانه ی نه بو
عومهر عبدالبر ده ليت: له هه ديسيكي زهیدی كورې سابت ده گيړتیه وه كه وا
پتغه مبه ر(عليه السلام) فه رمويه تی: (أَنَّ هَذِهِ الْأُمَّةُ تَبْتَلَى فِي قُبُورِهَا).

واته: (بيگومان نهو نوممه ته له گوره كهيدا تاقي ده كريته وه). وه ده ليت له وانه يه
نهو نوممه ته تايبه ت بيت بهو ليپرسينه وه يه.

له راستيدا ناړه زايی دهرده برييت له تايبه تی كردنی بهو نوممه ته بهو
فه رموده يه ی پتغه مبه ر(عليه السلام): (أَنَّ هَذِهِ الْأُمَّةَ تَبْتَلَى فِي قُبُورِهَا). وه بهو
فه رموده يه ی: (أَوْحَى إِلَيَّ أَنْكُمْ تَمْتَحِنُونَ فِي قُبُورِكُمْ). نه مه ش ناشكرايه له
تايبه تمه ندي بهو نوممه ته، وتيان: وتی دوو فريشته كه به لگيه له سر (مَا كُنْتُ
تَقُولُ فِي هَذَا الرَّجُلِ الَّذِي بَعَثَكُمْ فِيكُمْ؟ يَقُولُ الْمُؤْمِنُ: أَشْهَدُ أَنَّهُ عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ) جا
نهو تايبه ته به پتغه مبه ر(عليه السلام)، وه فه رموده كه ی له هه ديسيكي ديكه دا
هاتوه:

قُرْحٌ لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُزْئَةِ

(إنکم بی تمحنون، وعنی تسألون) واته: (نیوه به من تاقی ده کرینه وه له باره ی منیش پرسیارتان لیّ ده کریت) (۱۷۸).

هه ندیکی دیکه ده لّین: به لگه نییه له سه ره وه ی پرسیار کردن تاییه ت بیت به و نومه ته جگه له نومه تکانی دیکه، جا فهرموده ی: (إن هذه الأمة) یان مه بهستی لیسی هه موو گه لانی خه لکه به گشتی هه روه ک خوای گه و ره و میهره بان ده فهرموویت: ﴿وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا طَائِرٍ يَطِيرُ بِجَنَاحَيْهِ إِلَّا أُمَمٌ أَمْثَالُكُمْ﴾ (الانعام: ۳۸).

واته: (هیچ زینده وه رتک و گیانله به رتک نییه به سه ره زه ویدا پروات و هیچ بالتده یه ک به باله کانی بفریت و نه وانیش نومه ت و گه لیتک نه بن له نیوه).

هه موو ره گه زتک له ره گه زه کانی گیانله به ران پیی ده وتریت: گه ل یاخود نومه ت. هه روه ها هه و آل پیدانی پیغه مبه ر (عَلَيْهِمْ) له باره ی و ته ی دوو فریشته که: (ما هذا الرجل الذي بعث فيكم؟) واته: (نهو پیساره چی بوو کهوا له ناو نیوه دا ره وانه کرابوو؟). نه مهش هه و آل به نومه ته که ی به وه ی له گۆره که یدا تاقی ده کریتسه وه، نه وه ی ده ره وه ناشکراشه، خوای گه و ره زاناتره، کهوا هه موو پیغه مبه رتک و ابوون له گه ل نومه ته که ی، نه وان له پاش پرسیار کردنیان له گۆره که یاندا سزا ده درتین.

نایا مندالان له گۆره کانیاندا تاقی ده کرینه وه؟

خه لکی له مهدا له سه ر دوو وته جیاوازن

بیانوی نهوانی ده لێن: نهوان پرسیاریان لی ده کریت، کهوا نوێژ له سه ریان برپار ده دریت وه پارانه وه بۆیان وه خوای گه وه له سزا و فیتنه ی گۆر ده یانپاریزیت^(١٧٩)، هه وه ره مالیک له (موطأ) باس ده کات و له نه بی هه وه ره ﷺ ده گیریت هه: کهوا پیغه مبه ر (صلوات علیہ) نوێژی له سه ر جه نازه ی مندالیک کرد گوئی له دوعاکه ی بوو ده یفه رموو: (اللَّهُمَّ قَهْ عَذَابَ الْقَبْرِ). واته: (خودایه له سزای قه بر بیپاریزه).

بیانوو ده هیننه وه به وه ی عه لی کورپی مه عبه د ریوایه تی کردووه، له عایشه ﷺ کهوا جه نازه ی مندالیک به لایدا تیپه ری، ده ستی به گریان کرد، پێیان وت: نه ی دایکی ئیمانداران چی ده تگرینت؟ عایشه فه رموو: بۆ نه و منداله ده گیریم بۆ به زه بی و شه فه قه ت بیّت له سه ری له گۆره وشارکردنی.

وه به لگه ده هیننه وه به وه ی هناد کورپی السّری ریوایه تی کردووه و ده لیت نه بو معاویه بۆمانی گێپایه وه، له یه حیی کورپی سه ید کورپی موسه یب، نه ویش له نه بو هه وه ره ﷺ وتی: له سه ر مندالیک که تازه له دایک بوو نوێژی ده کرد که هه رگیز تاوانی نه کردووه ده یفه رموو: خودایه رزگاری که له سزای گۆر^(١٨٠).

ده لێن: خوای پاک و بێگه رد عه قلّ و مه عریفه یان بۆ ته واو ده کات بۆ نه وه ی جیگای خوێان بزنان، وه وه لاه مه کهش وه رگرن کاتیک پرسیاریان له باره یه وه لی ده کریت.

(١٧٩) الموطأ: ١/٢٢٨

(١٨٠) تاریخ بغداد: ١١/٣٧٤

١٩٨ ح لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

دهلئین: له راستیدا بهلنگه له سهر نهو همدیسانه زوره کهوا نهوان له روژی دوايسدا
تاقی ده کرینهوه، وه نه شعهری له باره ی نه هلی سوننه و همدیسدا قسه ده کات،
نه گهر له دوا روژدا تاقی بکرینهوه نهوا هیچ شتیک قه ده غه یان ناکات له
گوره کانیا ندا تاقی بکرینهوه.

هنديکي دیکه دهلئین: یرسیار کردن بهلکو بو نهو که سیه هوش و فامی
هه بیت به پیغه مبه و نیردراو، یرسیاریش ده کریت لهو که سیه نایا باوهری به
پیغه مبه و گوپراهی لی و ملکه چی بوی هیه یاخود نا؟

جا دهلئین: بو نهوه: چی دهلئی له باره ی نهو پیاوه ی له ناوتاندا بوو؟ جا مندالئیک
نهم شتانه لئیک جیا ناکاته وه، چۆن پینی دهلئین: چی دهلئی له باره ی نهو پیاوه ی
له ناوتاندا بوو؟ نه گهر چی عه قل و تیگه یشتنه که شی له ناو گوردا بو بگپردیتسه وه،
بزیه یرسیاریکی لی ناکریت له کاتیکدا زانست و زانیاری له باره یه وه نه بیت، نهو
یرسیاره ش هیچ سوودی نییه، و نه مه ش به پیچه وانهی تاقیکردنه وه کانیا ن له
روژی دوايسدا، چونکه خودای گه وره پیغه مبه ریکیان بو ره واننه ده کات و
فرمانیا ن پی ده کات گوپراهی لی بن و عه قل و ژیریشیا ن له گه لدا بیت، جا
هه رکه سیک گوپراهی لی کرد رزگاری ده بیت، و هه رکه سیکی ش سهر پیچی
فرمانه کانی کرد ده خریته ناو ناگر.

به لام همدیسه که ی نه بر هورپه ربه ﷺ مه بهستی نییه به سزادانی گور، که تنیدا
مندالئیک سزا بدریت له سهر نهوه ی ملکه چ نه بووه و تاوانیکی نه نجام داوه، چونکه
خوا ی گه وره هیچ که سیک سزا نادات به بی کردنی تاوان، بهلکو سزای گور
مه بهسته که ی: نهو نیش و نازاره ی که مردوو به هو ی که سی تر تووشی ده بیت، نه
سزادانی له سهر کاریک که نه یکردوه، وه که نهو فرمود دیه ی پیغه مبه ر(ﷺ):
(إِنَّ الْمِيتَ لَيُعَذِّبُ بَبِكَاءِ أَهْلِهِ عَلَيْهِ). واته: (بیگومان مردو له سهر نهو گریان و
لاواندنه وه ی که س و کاره که ی بوی ده که ن سزا ددریت).

رؤح للإبن قيم الجوزية

واته له ناوگۆرډا تووشی ناخوښی و نهزیته و تازار دهیبت، نهك بهو هی به تاوانی كه ستهكی زیندوو سزا بدریټ: ﴿وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَى﴾ (الانعام: ۱۶۴) ^(۱۸۱).

د د فەر مووت: (السفر قطعة من العذاب) ^(۱۸۲).
 واته: (هیچ کسک باری گرانی تاوانی کesi تر هه ناگریت). پیغمبر (ﷺ)

واته: (سەفەر کردن پارچەیه که له سزا و نازار). جا نیش و نازار گشتگیره له سزادان، و گومانی تیا نیه که وا له ناو گوێدا نیش و نازار و حەسرەت و خەم و خەفەت هەیە و لەوانیە کاریگەری لەسەر منداڵیشدا هەبێت، جا ئەزێهەتی و نازاری پێ دەهوات، بۆیە دەبێت نوێژی لەسەر بکریت و لەخوا بپاریتەوه کهوا له سزای گوێرزگاری بکات، خواي گەورەش له هەموو کەس زانا تره.

نہمہش ناخاوتنیکہ :

نایا سزای گورھه می شه یه و به رد موامه یا خود یچر یچره؟

وہ لأمہ کہی دوو جوڑہ:

جؤرى بى كەس: جؤرى بەردەوامە جگە لەوێ لە هەندى حەدىسە كاندا
 ھاتوو ھەتيان ھەردوو نەفخە كەدا سزاكەيان لەسەر سووك دەييت، ئەو كاتە كە لە
 گۆرە كانياندا ھەلدەستەنەو و دەلین: ﴿يَا وَيْلَنَا مَن بَعَثَنَا مِن مَّرْقَدِنَا هَذَا﴾ (يس: ۵۲).
 (ئەي ھاوار ئەو كە ئيمەي زیندوو كەردوو؟ كى ئيمەي لە شوینی راکاشانان
 لە گۆرە كانان دەرھێنا؟).

(^{١٨١}) منيف عبدالرزاق: (٦٦٧٤)، مسلم (٩٣٢).

(١٨٢) مله: (١٩٢٧).

٩٥ ح لِلْإِنِّ قِيَمُ الْجُوزِيَّةِ

به لگهش له سهر بهرده و امیه که ی خوی گه وره ده فهرموویت: ﴿النَّارُ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا غُدُوًّا وَعَشِيًّا﴾ (غافر: ٤٦).

واته: (ناگری دوزه خه، به یانیان و نیواران نشانیان ده دریت، یا خود پیااندا ده چیزنریت).

ه وره ها به لگه شه له سهری که و پیشتر له همدیسیکی سه مره که بوخاری ریوایه تی کردووه له خه ونه که ی پیغه مبه ر (صَلَاتِ) که تپیدا هاتووه: (فهو يفعل به ذلك إلى يوم القيامة). واته: (جا نهم کاره دووبارده ده بیته وه تاوه کو رژی قیامت).

له همدیسی نیبنو عه بیاس له چیرۆکی دوو گه لا دارخورماکه: (لعله يخفف عنهما ما لم تيبسا). واته: (له وانهم سزاکیان له سهر سووک بییت تاوه کو دوو گه لا که وشک ده بنه وه).

جا سووک بوونی سزاکان په یوه سته به ته ری دوو گه لا دارخورماکه.

له همدیسیکی الربیع کوری انس گیرایتیه وه له نه بی العالیه شه ویش له نه بی هورهیره: (ثم أتى على قوم ترضخ رؤوسهم بالصخرة كلما رضخت عادت لايفتر عنهم من ذلك شيء). واته: (پاشان گه یشتنه لای قه ومیک سهریان به بهرد پان ده کرده وه، هر کاتیک که لله سهریان دوو له ت ده بو وه کو خزی لی ده هاته وه هیچ کاتیک نهم کاره یان له سهر سوک نه ده بو).

وه له همدیسی البراء کوری عازب له چیرۆکی کافردا: (ثم يفتح له باب إلى النار فينظر الى مقعده فيها حتى تقوم الساعة) نیمامی نه حمده ریوایه تی کردووه. واته: (پاشان له گۆره کهیدا ده رگایه کی له ناگر بو ده کریتیه وه ته ماشای جیگای خزی ده کات له ناو گۆره که داهه تا قیامت هه لده ستی).

له ریوایه تیکی دیکه دا: (ثم يخرق له خرقاً إلى النار فيأتيه من غمها ودخانها إلى يوم القيامة).

۹۰ ح لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُزْءِ

واته: (پاشان کونیک یاخود ده لاقه یه کی له گۆره کیدا له لای ناگر بۆ ده کریتمه وه جا له ویه له خه و خهفت و دوکله که ی بۆ دیت تا کر روژی قیامت).

جۆر ک ۴۵۹۹: بۆ ماوه یه که پاشان ده پچریت، نه مهش سزای هه ندیک یاخی بوون و سه ریپچه که و اتا وانه کانیا ن سووکه و جا به گویره ی تا وانه که ی سزا ده دریت، پاشان له سه ری سووک ده کریت ههروه ک بۆ ماوه یه ک له ناگر دا سزا ده دریت، پاشان سزا که ی له سه ر لاده چیت.

له راستیدا سزا له سه ری پچر پچر ده بیت به پارانه وه یاخود به خیر و سه ده قه یاخود به تهو به کردن یاخود به پادداشتی هه جکردن، یاخود خویندنی قورشان له لایه ن هه ندیک له خزمانی پتی ده گات، یاخود نه وانه ی له سه ر دنیا شه فاعهت بۆ مردوو ه کانیا ن ده که ن، جا به هو ی شه فاعه ته کانیا ن سزا له سه ریا ن لاده چیت. به لām نه و شه فاعه ته ده بیت به نیزن و مۆله تی خوا ی گه و ره و میهره بان بیت، هه ر خوا یه مۆله ت به و که سه ده دات شه فاعهت بکات جا نه و ی به ویت شه فاعهت که ده بیت به زه یی خوا ی گه و ره لی خواش ده بیت، خوا ی گه و ره ده فره مرویت: ﴿مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ﴾ (البقره: ۲۵۵).

واته: (کییه نه و ی ده توانیت تکا بکا له لای نه و به یی مۆله تی خو ی).

ههروه ها ده فره مرویت: ﴿وَلَا يَشْفَعُونَ إِلَّا لِمَنْ ارْتَضَى﴾ (الانبیاء: ۲۸).

واته: (فریشه کانیش تکا کار نابن ته نها بۆ که سانه نه بیت خوا پتی رازیه).

﴿مَا مِنْ شَفِيعٍ إِلَّا مِنْ بَعْدِ إِذْنِهِ﴾ (یونس: ۳).

واته: (هیچ کهس نییه شه فاعهت خواز و تکا کاریت، مه گه ر دوا ی مۆله تی نه و زاته).

﴿وَلَا تَنْفَعُ الشَّفَاعَةُ عِنْدَهُ إِلَّا لِمَنْ أَذِنَ لَهُ﴾ (سبا: ۲۳).

واته: (هیچ تکیه کیش سوودی نییه لای خوا مه گه ر بۆ که سییک خوا مۆله تی بدات).

٩٦ ح لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُزْئِ

﴿قُلْ لِلَّهِ الشَّفَاعَةُ جَمِيعاً لَّهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ (الزمر: ٤٤).

واته: (تینجا پییان بلّی: تکاکار و تکا ودرگرتن و تکاکردن، هر هموو به دهست خواجه، هرچی له ناسمانه کان و زهویدایه هر نهو خاوه نیانه).

ثین نه بی نه لدونیا باس ده کات و ده لیت: محمده کوری موسی الصانع بومی گپرایه وه، نهویش له عه بدوللای کوری نافع و تی: پیاوئیک له خه لکی مه دینه مرد، له خه ودا بینی نهو پیاوئیکه وه نهو هی له نه هلی ناگر بچیت، زور پیی دلگیر بوو، پاشان دوا کاتژمیرتیک یاخود چند چرکه یهک بینی ههروهک له پیاوئیکه نه هلی به هشت بچیت وابوو، جا پیی وت: نهی نه موت: تو له نه هلی ناگری؟ و تی: له راستیدا وابووم به لام له کاتی به خاک سپاردنم پیاوئیکه چاکه خواز و به تهقوا له گه لماندا بوو، جا شه فاعه تی بو چل کس له دراوسینکانی کرد من یه کیک بسووم له وانه.

عه مرو کوری جهیر ده لیت: نه گهر بهنده یهک دوعای بو برا مردوو که ی بکات فریشته یهک ده چیت له گۆر که ی ده لیت: نهی خاوه نی نهو گۆره غه ربیه، نه مه دیاری و به خششی برایه که بو تو^(۱۸۳).

به شار کوری غالب ده لیت: له خه ودا رابعه بینی، زور دوعا و پارانه وه بو ده کرد، پیی وتم: نهی به شاری کوری غالب، دیاری و خه لاته کانت چین چین و قات قات له نور و رووناک ی بو لای نیمه دیت، وتم: نهو چون ده بیت؟ و تی: ناوا دوعا و پارانه وه ی زیندوو که نه بو مردوو که نه گهر بزیان پارانه وه دوعا راگیراو ده بیت، جا پیی ده لیت: نهو دیاری و خه لات ی فلانه کس بو تو^(۱۸۴).

ابن ابی الدنیا ده لیت: نه بر عوبه یدی کوری بو حهیر بو منی گپرایه وه و تی: یه کیک له سه حابه کان بو منی گپرایه وه و تی: له دوا ی مردنی برایه کم له خه ودا

(۱۸۳) شرح الصدر: ۳۹۶

(۱۸۴) شرح الصدر: ۱۹۷

٩٥ ح لِلْإِن قِيمَ الْجُزْئَةِ

ببینی، پیتم وت: نایا تکا و پارانهوهی زیندوهه کان پیتان ده گات؟ وتی سویتند به خوا وه کو نور و رووناکي ده شه کیتته وه پاشان له بهری ده کات^(۱۸۵).

رۆحه کان له نیوان مردن تا کو رۆژی قیامت له کوێ جیگیر ده بن؟

۱. ئا با له ئاسماندان باخود له زه و بدران؟
 ۲. ئا با له به هه شندان باخود نا؟
 ۳. ئا با ما ئا واپی له لاشه کان جگه له لاشه کانی که واپی دا بوو ده کات؟
 ۴. ئا با نبعمه و خۆشی و نه ز به و ئازار ده بپنێت له ناو بدران؟
- ئه مه مه سه له یه کی گه وره یه و خه لکی قسه ی تیدا ده کات، و تیدا سا کۆک و جیاوازن، هه ندیک ده لێن: رۆحی ئیمانداران له به هه شتدا له لای زاتی خوا شه هیده کان بن یاخود جگه له شه هیده کان نه گه ر هاتوو له لای به هه شت به ند کرابن به هۆی تاوانیکي گه وره یاخود قه رزاری، به هۆی لیخۆشبوون له وان به خوای خۆیان ده گه ن و بۆیان به زه یی ده بییت، نه مه ش مه زه به یی نه بو هوره یه وه عه بدوللای کورپی عومه ره عليه السلام.

نیمامی نه جمه د و له ریاویه تی کورپه که ی عه بدوللا ده لیت: رۆحی کافره کان له ئاگردان و رۆحی ئیماندارانیش له به هه شتدان.

نه بو عه بدوللای کورپی منده ده لیت: هه ندیک له سه حابه و تابعین ده لێن: رۆحی ئیمانداران له لای زاتی خودایه (عزو جل) له سه ر نه مه ش زیاتریان نه وتوه، وتی: له کۆمه لیک له سه حابه و تابعین (شوینکه وتوان) و ریاویه تیان کردوه که واپا رۆحی

(^{۱۸۵}) سه رجاوه ی پینشور: ۳۹۶

۹۶ ح لِلْإِنِّ قِيمَ الْجُورَةِ

نیمانداران له جهوزی کهوسه ره، و رۆحی کافره کانیش له به رهووته، بیریکه له جه زره مهوت.

سه فوانی کوری عه مرو ده لیت: پرسیارم کرد له عامر کوری عه بدوللا ابا الیمان: نایا رۆحی نیمانداران کۆ ده بنه وه؟ وتی به لکو زهویه کهوا ده لیت: خوای ده فهرمویت: ﴿وَلَقَدْ كَتَبْنَا فِي الزَّبُورِ مِنْ بَعْدِ الذِّكْرِ أَنَّ الْأَرْضَ يَرْثُهَا عِبَادِيَ الصَّالِحُونَ﴾ (الانبیاء: ۱۰۵)

واته: (سویند به خوا به راستی ئیمه له کتیبی زه بهووردا دواى ته ورات بریارمانداوه که بیگومان بهنده شیاو و چاکه کانم ده بنه خاوه نی زهوی) وتی: نهو زهویهیه کهوا رۆحی نیمانداران تییدا کۆده بنه وه تاوه کو رۆژی زیندوو بوونه وه.

ده لیت: نهو زهویهیه که خوای گه وه نیمانداره کان له دونیادا ده کاته خاوه نی، وه که عب ده لیت: رۆحی نیمانداران له (علیین) له هه ره به زه کانه له ئاسمانی جهوتم، وه رۆحی کافره کانیش له (سجین) له زهوی جهوتم له ژیر ولاتی شهتانه کان.

هه ندیکى دیکه ده لیت: رۆحی نیمانداران له بیرى زه مزه مه، و رۆحی کافره کانیش له بیرى به رهووته.

سهلمانی فارسی ده لیت: رۆحی نیمانداران له به زه خدا له سه ر زهوی ده ورات بو هه رشوینیک بیهویت، و رۆحی کافره کانیش له (سجین) له، له وتهیه کی دیکه ییدا: رۆحی نیماندار به سه ر زه ویدا ده ورات بو هه رشوینیک بیهویت.

هه ندیکى دیکه ده لیت: رۆحی نیمانداران له لای ده سه راستی ئاده مه، و رۆحی کافره کانیش له لای ده سه چه بیه تی. هه ندیکى دیکه، له وانه ابن حزم ده لیت: جیگیر ده بیت پیش دروستکردنی لاشه کهی.

ده لیت: له باره ی رۆحه کان ده لیت جیگیر ده بیت نه مهش خوای گه وه عزوجل وه پیغه مبه ره کهی (علیه السلام) ده فهرموون که سه ریسیحیان ناکهین، نه مهش به لگه و

۹۱ ح لِلْإِن قِيمُ الْجُزْءِ

سه مانند نیکی روون و ناشکرایه، خودای عز وجل ده فهرموویت: ﴿وَإِذْ أَخَذَ رَبُّكَ مِنْ بَنِي آدَمَ مِنْ ظُهُورِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَأَشْهَدَهُمْ عَلَى أَنْفُسِهِمْ أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ قَالُوا بَلَى شَهِدْنَا أَنْ تَقُولُوا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّا كُنَّا عَنْ هَذَا غَافِلِينَ﴾ (الاعراف: ۱۷۲).

واته: (یادی نهو کاتهش بکه رهوه که پهروه ردگارت پشتا و پشتی نهوهی ناده می کۆ کرده وه له جیهانی پنهان و شاراوه دا په یانی لی وه رگرتن، کردنی به شایهت به سه رخویانه وه و پیی فهرموون: نایا من پهروه ردگاری نیوه نیم؟؟ هه موویان وتیان: ناییت تو خوای نیسه نه بیت، به لی شایه تیمان داوه که تو پهروه ردگارمانیت، نه مهش بۆ نهوهی نهوه کو له رۆژی قیامه دا بلیت: به راستی نیسه له وه بینا گابوون!!).

هه ره وه خوای گه وره ده فهرموویت: ﴿وَلَقَدْ خَلَقْنَاكُمْ ثُمَّ صَوَّرْنَاكُمْ ثُمَّ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ لَمْ يَكُنْ مِنَ السَّاجِدِينَ﴾ (الاعراف: ۱۱).
واته: (سویند به خوا به راستی نیسه باوه گه وره ی نیسه مان دروستکرد و نه خش و نیگاری روالهت و روخساری نیوه مان کیشا، پاشان وتان به فریشته کان ناده ی سوژده بهرن بۆ ناده م).

راسته که وخوا ی گه وره رۆحه کانی به دهسته کۆمه ل دروستکردوه.
هه ره ها پیغه مبه ر(عَنْ النَّبِيِّ) ده فهرموویت: (إِنَّ الْأَرْوَاحَ جُنُودَ مَجْنُودَةٍ مِمَّا تَعَارَفَ مِنْهَا اتَّخَذَتْ وَمِمَّا تَكَرَّمَتْ اخْتَلَفَ).

واته: (رۆحه کان وه که سهر بازی به کۆمه ل وان نهوه ی یه کتریان ناسی هۆگری ده بیت، و نهوه ی رقیشییان لیبت لی جیا ده بنه وه).

خوای گه وره به لێن و شایه دی لی وه رگرتن به خوایه تی بهر له وه ی فهرمان به فریشته کان بکات سوژده بهرن بۆ ناده م نهوی دروستکرد به شیوه یه کی نه فس و نیگار و روالهت و ناقله مند.

پیش نه وهی بجیته لاشه کان، لاشه کانیش لهو رۆژهدا خۆل و ئابوون، پاشان چۆنی ویست ئاوا جیگیر کرد، نهویش نهو بهرزه خهیه کهوا رۆحه کان له کاتی مردندا بۆ لای ده گهریتسهوه، به لام هیشتااش کۆمهڵ به کۆمهڵ رۆحه کان ده نیریت و فووی ده کات بهو لاشانهی له مهنی دایک ده بن کهوا ده لیت: له راستیدا رۆحه کان لاشه کان هه لیمان ده گرت بۆ نهو مه بهسته ی یه کتر بناسن و یاخود رقیان له یه کتر بیت، و نهو رۆحه ش زانیار و لیزانه له جیا کردنه وه یان جا خوای گه وره له دونیا تاقیان ده کاته وه ههروهک بیهویت، پاشان ده یانمریتیت، نینجا ده گهریتسهوه بۆ جیهانی بهرزه خ کهوا پیتغه مبه ر (صلی الله علیه و آله) له شه وره و کهیدا له لا ئاسمانی دونیادا رۆحی شادمان و خوشگوزهرانه کانی له لای دهسته راستی ئاده م بین، و رۆحی خاوه ن تاوانه کانیشی له لای دهسته چه پی بین، وه رۆحی پیتغه مبه ران و شه هیده کانیش له به هه شتدان.

إبن حزم ده لیت: نه مه ش قه وائی هه موو نه هلی ئیسلامه ده لیت: نه مه ش فهرموده ی خوای گه وره و میهره بانه: ﴿فَأَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ مَا أَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ * وَأَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ مَا أَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ * وَالسَّابِقُونَ السَّابِقُونَ * أُولَئِكَ الْمُقَرَّبُونَ * فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ * ثَلَاثَةٌ مِّنَ الْأَوَّلِينَ * وَقَلِيلٌ مِّنَ الْآخِرِينَ﴾ (الواقعه: ٨-١٤).

واته: (دهسته ی راستییان ده رده کهون، جا چووزانی نه وانه له چ خوشیه کدان، ههروه ها دهسته ی چه پ و لار و دیره کانیشن ئای نهو شوومانه له چ سه رگه ردانیه کدان؟! دهسته ی سیته م پیتشه که وتوه کانن، نه وانه ن که پیتشه که وتوون له به دهسته ی ئانی ره زامه ندی خوا دا، ئا نه وانه نزیک کراوه ی باره گای پهروه دگاریانن، له باخه کانی به هه شتی پر له ناز و نیعمه تدان، دهسته یه کی زۆریان له وانه ن که زووچوون به دم بانگه وازی خوا وه، دهسته یه کی که میش له وانه ن که دواتر به شوین نه وانه دا ریازی نیمانیان گرت به ر).

٩٩ ح لِلْإِن قِيمَ الْجُزِيَّةِ

ههروهه دهه فرمويٲ: ﴿فَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ الْمُقَرَّبِينَ * فَرَوْحٌ وَرِيحَانٌ وَجَنَّةٌ نَّعِيمٌ﴾
(الواقعہ: ٨٨-٨٩).

واته: (جا نه گهر نهو كه سهي كه له سه ره مه رگدايه له نزيكان و خو شه ويستاني
نيمه بيٲ، نهوه نيتر خو ش و كامه راني و ناسوده ييه به هه شتي پر له ناز و
نيعمه ت چاوه پي ته تي).

هيشتا رو حه كان له وي ده بن تا وه كو ژماره ي رو حه كان هه مروي ته واو ده بيٲ به
فوو كردني له لاشه كاندا، پاشان ده گه پي ندرينه وه بو به رزه خ، جا قيامه ت
هه لده ستيت، پاشان خوي گه وه دووباره رو حه كان ده گه پي نيته وه بو لاشه كان،
نهمه ش ژياني دووه مه، بوونه وه ره كان لي پرسینه وه يان له گه لدا ده كريٲ، تيپي ك له
به هه شتدا ده بن و تيپي كيش له دوزه خدا ده بيٲ، به نهمري تييدا ده مينينه وه^(١٨٦).
نهو عومر كوري عه بدولبه ر ده ليٲ: رو حى شه هيد ه كان له به هه شتدان، و رو حى
نيماندارنيش له سه ر گوږه پاني گوږه كانيانن.

ابن المبارك ده ليٲ: ابن جريج بو ي گيږا وه ته وه، نه ويش له مجاهد، نهو له
به هه شتدا نيه، به لكو له به روو بوومه كه ي ده خون و بو نه خو شه كه ي بو ن ده كه ن.
معاويه كوري صالح ده ليٲ: سه عيد كوري سو ير گيږا يه وه: كه وا پرسیاري كرد له
ابن شهاب له باره ي رو حى نيمانداران، فرموي: پييان راگه يان دووم كه وا رو حى
شه هيد ه كان وه بالنده يه كي سه وز وايه به عه رش هه لو اسراوه، هاتو وچو ده كات
به ناو باخه كان به هه شت، هه موو رو ژي زاتي خوا كه ي دي ته لاي و سه لامى لي
ده كات^(١٨٧).

ابو عمر كوري عبدالبر ده ليٲ: له شه رح يكي حه ديسي ابن عمردا هاتوه: نه گهر
يه كي ك له ني وه مرد هه موو به يانييان و نيواران جيگا كه ي پي نيشان ده دريت،

^(١٨٦) (الفصل في الملل: ٧٠/٢)

^(١٨٧) (شرح الصدر: ٣٠٤)

۹۰ ح لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُورِيَّةِ

نه گهر له نه هلی به ههشت بیت نهوا له نه هلی به هشتی پی نیشان ده دریت، وه نه گهر له نه هلی ناگریش بیت پیتی ده لیتن: نه وه جیگا که ی تویه تاوه کو خوی گه وه له رۆژی قیامت زیندوت ده کاته وه، وتی: بیگومان بۆی ده رده که ویت له چوونی بۆ رۆحه کان له ناو گۆر دا، نه مهش راسته له وهی رۆحه کان بۆ لای ده چن، خوی گه وهش زاناته ره، چونکه هه دیسه کان به م شتویه جواتر هاتوه.

ده لیت: مانا که ی له لای منه نه رۆحه که له سه ر ده ورپشتی گۆره که ی ده بیت، نه خوی پتوه ده گریت و نه لیشی جیا ده بیت وه، هه روه ک مالک ﷺ ده لیت: پیمان را که یاندر اهه که وا رۆحه کان پشور ده دن هه ر چۆنیان برویت.

وتی: مجاهد ده گپ ته وه و ده لیت: رۆحه کان له سه ر گۆره بان و ده ورپشتی گۆره کانت بۆ ماوه ی ههوت له رۆژی به خاک سپاردنی مردوه که لی جیا نابیت وه وه خوی گه وهش زاناته ره.

تیپیک ده لیت: رۆحه که له پاش مردندا جیگیر ده بیت و ده چیت له شه یه که گونجاو بیت له گه ل ره وشت و سیفه ته که ی که وا له ژبانی دنیای هه بیوه، جیا هه موو رۆحیک ده چیت له شه ی گیانله به ریک که پیکهاته بیت له گه ل نهو رۆحانه، جیا دل و دهروونی درنده ده چیت بۆ له شه ی گیانله به ره درنده کان، رۆحه سه گ ناسا کان ده چیت له شه ی سه گه کان، و رۆحه بی تاوانه کانیش ده چیت له شه ی گیانله به ره ماله کان و بی زیانه کان، و رۆحه سوک و ریسوا و نزمه کانیش ده چیت له شه ی مار و میز و جی و جانه وه ره کان، نه مهش وته ی نهو که سانه ی که نینکاری رۆژی زیندو بوونه وه ده که ن، نه مهش وته یه که له ده ره وه ی وته کانی نه هلی نیسلام.

کَیِّه وِتوویه تی: رُوح له بهه شتدایه

جا نه وهی ده لیت: رُوحه کان له بهه شتدایه، بیانوو ده هیئتیه وه بهو
 فهرموده یه ی خوی گه وره: ﴿فَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ الْمُقَرَّبِينَ﴾ فَرُوحٌ وَرِیحَانٌ وَجَنَّةٌ
 نَعِیمٌ ﴿الواقعه: ۸۸-۸۹﴾.

واته: (جا نه گهر نهو که سه ی که له سه ره مه رگدایه له نزیکان و خو شه ویستانی نیته
 بیت، نه وه نیتر خوش و کامه رانی و ناسووده یه بهه شتی پر له ناز و نیعمه ت
 چاوه پریه تی).

نهمه ش خوی پاک و ینگهرد و باسی کردوو له وکاته ی رُوح له لاشه
 ده ره ده چیت. رُوحه کانیش دابه ش کراوه بۆ سی به ش:
 (الْمُقَرَّبِينَ) راگه یان دراوه که نهو رُوحه له بهه شتی پر له ناز و نیعمه ته.
 (وأصحاب الیمین) به نیسلام حوکی له سه ر دراوه که وا نهو رُوحه سه لاهمه تی له
 سزادان بۆ زامن و ده سه به ر کراوه.

(ومکذبة ضالة) راگه یان دراوه که نهو رُوحه له خواره وهی ناگردا و ده گاته
 دۆزه خ، ده لیت: نهمه ش یه کسه ر له دوی جیا بونه وی رُوح له لاشه رووده دات، و
 خوی گه وره له یه که م سو په تدا باسی حالی نه وانه ده کات له روژی قیامه تدا و
 باسی بارود وخیان ده کات له پاش مردن و پاش زیندوو بونه وه، بیانوو ده هیئننه وه
 بهو فهرموده یه: ﴿يَا أَيَّتُهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ﴾ ارْجِعِي إِلَىٰ رَبِّكِ رَاضِيَةً مَّرْضِيَّةً
 ﴿الفجر: ۲۷-۳۰﴾. فَاذْخُلِي فِي عِبَادِي ﴿الفجر: ۲۷-۳۰﴾.

واته: (شایانی باسه به نیمانداری سه رفراز له سه ره مه رگدا ده وتریت، نه ی خاوه نی
 دل و ده روونی پر له نارامی نه ی ناده میزای ژیر و هوشمند که له ته مه نی کۆتایی
 دونیادا په روه رگارت ناسی و به جوانی ده ته په رست، بگه پیره وه بۆ لای

پهروهر دگارت که تو لهو رازیت و نهویش له تو رازیسه، ده بچوره ریزی بنده چاکه نازدار و بهریزه کانموه، بچوره بههشته خوشه رازاوه که موهه).

یه کیکی دیکه له سه حابه شویکه وتوان: لهو باره یهوه ده لیت، له کاتی ده چوونیه تی له دنیا دا، فریشته لهوهوه مژده ی پی ددهات، و نهم وتهیهش به دور ناخاتهوه که ده لیت: ده وتریت له دواروژدا بوی هیه، وه دوتریت: له کاتی مردن و له کاتی زیندووبونهوه دا بوی هیه وه نهمهش له مژده پیدانه کانه کهوا خوی گموره ده فهرموویت: ﴿إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَامُوا تَتَنَزَّلُ عَلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةُ أَلَّا تَخَافُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَبْشِرُوا بِالْجَنَّةِ الَّتِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ﴾ (فصلت: ۳۰). واته: (نهوانه ی به راستی وتیان: پهروهر دگارمان (الله) یه لهوهودوا بهردهوام پابهندی نهو ریبازه راسته بون، نهوه له سه ره مهرگدا دهسته دهسته فریشته داده بهزن بۆ لایان، بیان ده لیتن: هیچ ترس و بیمیکتان نه بیت له داهاتوو، هیچ غم و پهژاره یه کتان نه بیت بۆ رابردوو، مژده تان لی بیت بهو بههشته ی که کاتی خوی به لیتستان پی ددها).

نهو دابه زینهش ده بیت له کاتی مردن بیت، و ده بیت له ناو گوژدا بیت، ده بیت له کاتی زیندووبونهوه بیت، یه کهم موژده ی روژی کوتایه له کاتی مردندا. وه له حه دیسیکی البراء کوری عازب باسکراوه کهوا فریشته که ده لیت: به روحه که ده وتریت له کاتی گیانکیشاندا، مژده ت لیت بیت له تو روح و ره یحان، نه مهش له ره یحانی بههشته.

له (الموطأ) به لگه ده هیتنهوه بهوه ی مالیک ریوایه تی کردووه، نین شه هاب ده گپریتهوه نهویش له عه بدولره حمان کوری که عب کوری مالیک، که باوکی که عبی کوری مالیک ده گپریتهوه که پیغه مبهه (صلی الله علیه و آله) فهرموویه تی: (انما نسمة المؤمن طائر يتعلق في الشجر الجنة حتى يرجعه الله إلى جسده يوم يبعثه) (۱۸۸).

۹۲ ح لِلْإِن قِيمَ الْجُزْئَةِ

واته: (له راستیدا رۆحی ئیماندار بالتندیه که له بهر و بوومی درهختی بههشت دهخوات تاوه کو خوی گهوره رۆژی زیندوو بوونهوی رۆحه کهی دهگه پرنیتتهوه بۆ لاشه کهی).

ئهبو عومهر له ریاوایهتی مالیکدا دهگپرنیتتهوه و دهئیت: ئهو ناگادار کردنهوه و لیکدانهویه که کهوا زههری گوپی لی بو لهو هه دیسه له عهبدولره همان کورپی کهعب کورپی مالیک، ههروهها یونس ریاوایهتی کردوه له زههری دهئیت: گویم له عهبدولره همان کورپی کهعب کورپی مالیک بو له باوکی دهگپرنیتتهوه، ههروهها نهوزاعیش ریاوایهتی کردوه له زههری که دهئیت عهبدولره همان کورپی کهعب بۆ منی گپراوه تهوه.

حه مه ده کورپی به حیا (الذهلي) ئهم هه دیسهی بهرز کردۆتهوه بهوهی کهوا شههیب کورپی نهبی هه مزه، هه مه ده کورپی برای زههری وه صالح کورپی کیسان له زههری ریاوایهتیان کردوه، نهویش له عهبدولره همان کورپی عهبدوللآ کورپی کهعب کورپی مالیک، نهویش له کهعبی باپیرهی، لیته دا پچراوه.

ئهبو عومهر دهئیت: مالیک و یونس کورپی بهزید وه نهوزاعی و حارس کورپی فوزهیل ریککه وتوون ریاوایهت کردنی ئهو هه دیسه کهوا له زههریهوه گپراوه تهوه نهویش له عهبدولره همان کورپی کهعب کورپی مالیک، نهویش له باوکییهوه وه ترمزی و جگه له نهویش به راستییان داناوه ^(۱۸۹).

ئهبو عومهر دهئیت: به لآم فهرموودهی (نسمة المؤمن)، (نسمة) به مانای رۆح دیت کهوا هه مان هه دیسی پیغه مبه ^{صلوات} (عليه السلام) به لگهیه له سههری، تاوه کو رۆژی زیندوو بوونهوی خوی گهوره رۆحه کهی دهگه پرنیتتهوه بۆ لاشه کهی، وه دهئیت: (نسمة) رۆح و دهروون و لاشهیه، بنچینهی ئهو وتهیهش (النسمة) هه خۆی ئاده میزاده کهیه، وه دهئیت له وانهیه به رۆح بلین (نسمة).

(^{۱۸۹}) سنن الترمذی: (۱۶۴۱).

۹۷ ح لِلإِن قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

-خوای گه ورهش زاناتره - چونکه ژيانی ناده میزدا به رۆحه که وهیه، نه گهر لی بی جیا
بوو وه نامی نیی یا خود ده بیته نه بوون، به لگهش له سهر نسیمی ناده میزدا نهو
فه رموده ی پیغه مبه ر(علیه السلام): (من أعتق نسمة مؤمنة)^(۹۷).

وه شاعیر ده لییت:

بأعظم منه تقى في الحساب *** إذا النسمات تَقْضَى الْعُبَارَا
واته: نهو کاتهی له رۆژی قیامه تدا خه لکی له گۆره کانیاندا زیندوو بوونه وه وه
خه لیل کسری نه همه د ده لییت: دل و دهروونی ناده میزاد و نه سیمی رۆحیشه،
نه سیمیش کزه بایه وه فه رموده ی پیغه مبه ر(علیه السلام) (تعلق في شجرة الجنة).

له م حه دیسه دا وشهی (تعلق) به فه تهمی ((لام)) ریوایه ت کراوه نهوا مانا که ی
زیاتره. وه ریوایه تیش کراوه به زه ممی (لام) یه ک مانای هیه نهویش: خوراک و
له وه ره، ده لییت: رۆحه که له به روبرومی به ههشت ده خوات و له نیوان دره خته کاند
پشوو ده دات وه وشهی (العلوقه و العلاق و العلوق) خوراک و له وه ره و پشوو دانه،
عه ره ب ده لییت: ما ذاق اليوم علوقاً. واته: نه مپۆ خواردنی تام نه کرد.

وه ره بیع ابی زیاد له وه سفی نه سپدا ده لییت:

وَمَجْنَبَاتٍ مَا يَذُقْنَ عُلُوقَةً *** يَمَصُّنَ بِالْمُهَرَّاتِ وَالْأُمَهَارِ

وه أعشى ده لییت:

وَفَلَاةٍ كَأَنَّهَا ظَهَرَ تَرْسٌ *** لَيْسَ فِيهَا إِلَّا الرَجِيعَ عِلَاقُ

ده لییت: زانا کان له مانای نهو حه دیسه دا جیاواز و نا کۆکن، جا هه ندیک له وان
ده لیین: رۆحی تیمانداران له به هه شتدایه له لای زاتی خودا نه گهر شه هیده کان بن
یا خود جگه له شه هیده کان، نه گهر له به ره ده رگای به ههشت به ند نه کرابن به
تاوانیکی گه وره یا خود قه رزاری، وه به خودای خۆیان ده گهن به لیخۆشبوون و
به زه بی هاتوه به وان.

(۹۷) مکنز العمال (۲۹۴۸۲)

٩٥ ح لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُزِيَّةِ

ده لئيت: هه نديک بيانو ده هيننه وه به وهى شو حه ديسه تاييه ت نه کراوه به شهيد يا خود جگه له شهيد.

ههروه ها ديسان بيانو ده هيننه وه بهو ريوايه ت کراوه له ته بى هوره يره: کهوا روى نيماندار و بيتاوانان له (عليين) له ناسمانه هه بهرزه کانه، وه روى کافره کانيش له (سجين) له هه ره خواره وهى زهوى، وه عه بدوللاى کورى عومهر يش وهک ته مه ده گيرتته وه، ته بو عومهر ده لئيت: ته مه وته به له سوننه دا به ره له ستکاري و دژايه تى ده کرى مادام هيچ بالته رتک نيه له دروستى گواستنه وه کهيدا، ته مه ش فهرمووده کهى پتغه مبه ر ﷺ: (اذا مات أحدکم عرض عليه مقعده بالغداة والعشي وان كان من أهل الجنة فمن أهل الجنة، وان كان من أهل النار فمن أهل النار، يقال له: هذا مقعدك حتى يبعثك الله إليه يوم القيامة)^(١١١).

هه نديکى دیکه ده لئيت: به لکو نهو حه ديسه ماناکهى ته نها له شهيده کانه به بى که ساني دیکه، چونکه قورنان و سوننه ت به لگه ن له سه ر ته مه يان، به لام له قورناندا خواى گه وه ده فهرموويت: ﴿وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتًا بَلْ أحياء عند ربهم يُرزقون﴾ * فَرِحِينَ بِمَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ ﴿آل عمران: ١٦٩-١٧٠﴾. واته: (هه رگيز وا مه زانن و وادامه نين نه وانهى له پيناوى خوا وا شهيد بسون و کوژران مردوون نه خير وانيه به لکو نه وانه زيندوون، لاي پهروه ردگار بيان له رزق و روى هه مه جوړ و تاييه ت به هره وهرن، زور دلخوش و شادمانن بهو به خشش و زياده فه زلهى که خوا پيى به خشيوون).

به لام له نيشانه و پياو چا کاندا باسى حه ديسى ته بى سه عيد خودرى (ره زاي خواى لى بى) ده کات له ريگاي به قى بن خالد بهر زکراوه ته وه: (الشهداء يغدّون ويروحون ثم يكون مأواهم إلى قناديل معلقة بالعرش، فيقول لهم الربّ تبارك

(١١١) مسلم (٧١٤١).

۹۲ ح لِلإِن قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

وتعالى: هل تعلمون كرامة أفضل من كرامة أكرمتموها؟ فيقولون: لا، غير أن وددن أنك أعدت أرواحنا في أجساءنا حتى نقاتل مرة أخرى، نقتل في سبيلك^(۱۹۳).
واته: (شهیده‌کان دین و ده‌چن پاشان رۆحه‌کانیان له‌ناو نهو چرایانه جی‌گیر ده‌بیست که به عمرشی خوادا هه‌لواسراوه، جا خودای گه‌وره و میهرده‌بان پییان ده‌لێت: نایا ده‌زانن ریزیکی باشت هه‌یه له‌و ریزی که‌وا من له‌ نیه‌م ناوه؟ جا ده‌لێن: نه‌خیر جگه‌ له‌وه‌ی ناواته‌ خوازین رۆحه‌کانان بگه‌رینیتته‌وه‌ لاشه‌کانان تاوه‌کو جارێکی دیکه‌ شهر بکه‌مین، نینجا له‌ پیناوی تۆ بکوژرین و شه‌هید بکړین).
له‌ هه‌نده‌وه‌ ریاوایه‌ت کراوه‌ نه‌ویش له‌ نیسماعیل بن المختار نه‌ویش له‌ عه‌تیبه‌ گێراویه‌تییه‌وه‌.

پاشان هه‌دیسه‌که‌ی نیین و عه‌بباس گێراییه‌وه‌ (ره‌زای خوای لێ بێ) وتی: پیغه‌مبه‌ر^{صلی‌الله‌علیه‌وآله‌وسلم} (فهرموویه‌تی: (لما أصيب أخوانكم جعل الله أرواحهم في أجواف الطير خضر ترد أنهار الجنة، وتأوى إلى قناديل من ذهب مدلاة في ظل العرش، فلما وجدوا طيب مأكلهم ومشربهم ومقيلهم قالو: من يبلغ إخواننا إنا أحياء في الجنة نرزق لنلا ينكلوا عن الحرب ولا يزهّدوا في الجهاد؟ قال: فقال عزوجل: أنا أبلغهم عنكم، فأنزل الله تعالى: ﴿وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْواتًا بَلْ أحياء عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرزقون﴾ (آل عمران: ۱۹۶).

واته: (کاتی‌ک براکانتان له‌ رۆژی جه‌نگی توحید شه‌هید بوون خوای گه‌وره‌ رۆحه‌کانیان له‌ناو سکی بالنده‌یه‌کی سه‌وز دانا و به‌ رووباری به‌هه‌شتدا گوزه‌ر ده‌که‌ن، وه‌ له‌به‌روبوومه‌که‌ی ده‌خۆن، و ده‌پۆن بۆ ناو نه‌و چرایانه‌ی له‌ زیتر دروست کراون و هه‌لواسراون له‌ ژیر سیبه‌ری عه‌رشد، جا کاتی‌ک نه‌و خواردن و خواردنه‌وه‌ و که‌ل و په‌له‌ خو‌شانه‌یان بینێ ده‌لێت: کێیه‌ به‌ براکانتان راده‌گه‌یه‌نیت نیتمه‌ له‌

(۱۹۳) شرح الصدر: ۳۰۴

۹۲ ح لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُزْئِةِ

بههشتدا زیندوین و رزق و رۆزیمان بۆ فهراهم کراوه بۆ نهوهی واز له شهپرکردن نههینن و پشستی خویان تی نهکهن و کهمتهرخهم نهبن له جیهاد کردندا؟
وتی: (جا خودای عزوجل فهرمووی: من له جیاتی ئیتوه پییان رادهگهیهنم، جا خودای گهوره نهم نایهتهی دابهزانند....). (وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ قُتِلُوا....) (ال عمران: ۱۶۹)

وه هه دیسه که له مهسندی نهبو نهحمه و نهبو داود داهاتوه^(۱۹۳).
پاشان الاعمش باسی هه دیسه کان دهکات و له عبدالله بن حرره دهگهپهتهوه نهویش له مسدوق وتی: پرسیار کرا له عهبدوللای کورپی مهسعود لهبارهی نهم نایهتهوه: ﴿وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتًا بَلْ أَحْيَاءٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْزُقُونَ﴾ (ال عمران: ۱۹۶).

وتی: ئیمه پرسیارمان له پیغه مبهه کرد و فهرمووی: (أرواحهم في جوف الطير خضر تسرح في الجنة في أيها شاءت، ثم تأوى الى تلك القناديل، فأطلع إليهم ربك إطلاعة، فقال: هل تشتهون شيئاً؟ قالو: وأي شئ نشتهي ونحن نسرح في الجنة حيث شئنا؟ ففعل بهم ذلك ثلاث مرات، فلما راوا أنهم لم يتركوا من أن يسألوا قالو: يا رب نريد أن ترد أرواحنا في أجسادنا حت نقتل في سبيلك مرة أخرى، فلما رأي أن ليس لهم حاجة تركوا) نهو هه دیسه له سهجیحه کهی موسلیم داهاتوه^(۱۹۴).

واته: (رۆحه کانیان له ناو سکی بالندهیه کی سهوزدایه له بههشتدا پشوو دههات له هه کوییه که بیهوت پاشان دهچته ناو نهو چرایانه، جا خودای گهوره پییان رادهگهیهنیت و ناگادارییان دهکاتهوه، دهفهرمووت: نایا ههز له شتی دیکه دهکهن؟ وتیان: ههز له چ شتیکی دیکه بکهین وا ئیمه له بههشتدا پشوو دهههین بههه شتوتیک بانهوت؟ نهم وتهیهی سی جار دووباره کردهوه، جا که زانیان

(۱۹۳) مسند أحمد: ۲۶۶/۱ وه مسند ابی داود (۲۵۲۰)

(۱۹۴) مسلم: ۱۸۸۷.

۹۰ ح لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُزْءِ

خوای گهوره وازیسیان لی ناهیتیت له پرسیارکردنه وتیان: نهی خودایه ده مانه ویت
رۆحه کاغان بگه ریتیتیه وه لاشه کاغان تاوه کو له پیتناری تۆدا بجه نگین جاریکی دیکه.
جا که بینی پیوستی پیتان نیه وازی لی هینان)

له سه حیحی بوخاریا له نه نهس گیتراویه تیه وه، کهوا دایکی ره بیع کچی البرا.
که ده کاته دایکی حارسه کوری سوراقه هاته لای پیغه مبهری خوا (عليه السلام)، نایا
قسم بۆ ناکهیت له باره ی حارسه؟ نهو له رۆژی به در کوزرا بوو کهوا تیریکی
نامۆ پیکای، نه گهر له به هشتدا بیت نهوا سه بر ده گرم و نه گهر له شوتینیکی
دیکه بیت نهوا له گریاندا ناکه وم، پیغه مبهر (عليه السلام) فهرمووی: (یا أم حارثة، إنها
جنان وإن ابنك أصاب الفردوس الأعلى)

پاشان له رینگای بقی کوری مه خله د گیترایه وه: که ده لیت به حیا کوری
عه بدولحه مید بۆمانی گیترایه وه، نهویش له ثین عیینه نهویش له عه بدوللای کوری
یه زید، گوئی له ثین و عه بباس بوو ده یووت: رۆحی شه هیده کان له ناو سکی
بالتدهی سه وزدایه هاتۆچۆ ده کات و له بهروبومی به ههشت ده خوات.
پاشان له معمره وه ده گیترایه وه، نهویش له قه تاده وتی: رۆحی شه هیده کان له
شیهی بالتدهیه کی سپی دایه له بهروبومی به ههشت ده خوات (۱۹۵).

له رینگای نه بی عاصم النبیل ده گیترایه وه، نهویش له شور کوری یه زید، نهویش
له خالیدی کوری معدان، نهویش له عه بدوللای کوری عومهر و ده لیت: رۆحی
شه هیده کان له شیهی بالتدهیه کی وهک ریشۆله وان یه کتر ده ناسن و له بهروبومی
به ههشت رزق و رۆزیان ده ردیت (۱۹۶).

شه بر عومهر ده لیت: نهو هه موو نیشانانه به لگهن له سه ر شهوی نهوان
شه هیده کانن بیجگه له که سی دیکه، له هه ندیکیان: له شیهی بالتدهیه، و له

(۱۹۵) مصنف عبدالرزاق: ۲۶۶/۵

(۱۹۶) شرح الصدور: ۳۰۸

٩٩ ح لِلْإِن قِيمُ الْجُوزِيَّة

هه نديکي دیکه یان، له ناو سکی بالنده دان، و له هه نديکي دیکه شيان وهک بالنده يه کی سهوزه، ده لیت: نه وهی هاوشیویه له لای من ده بیت وهک ووتی نه وه وایت که ده لیت: وهک بالنده يه یاخود له شیوهی بالنده يه بۆ هاوشیویه بوونی بۆ نه و حه دیسه ی باسکرا، له حه دیسی که عب کوری مالیک تیتدا ده لیت: (نسمه المؤمن کطائر). واته: (رؤحی نیماندار وهک بالنده وایه). نه یووتوه: له نا سکی بالنده دایه.

وتی: عیسای کوری یونس حه دیسی ابن منصور ریوایهت ده کات، له الاعمش ده گپرتیه وه نه ویش له عه بدوللای کور مره، نه ویش له مسروق، نه ویش له عه بدوللای ده لیت: وهک بالنده يه کی سهوزه.

وتم: نه وهی له سه حیحی موسلمدا هاتوه: (له ناو سکی بالنده يه کی سهوزدایه) نه بو عومهر ده لی: له سه ر نه و لیکنانه وه و رافه کردنه وهک نه و ی پیغه مبه ر (صلواته) ده فهرموویت: (به لکو رؤحی نیماندار له ناو شه هیده کاندای بالنده يه که له دار و دره ختی به هه شت ده خوات).

وتم: هیچ دژکاریهک نیه له نیوان نه و فهرموده یه ی پیغه مبه ر (صلواته): (نه گهر هه ر که سیک له نیه مرد به یانیان و نیواران شوینه که ی پی نشان ده ریت، جا نه گهر له نه هلی به هه شت بیت، نه و له نه هلی به هه شت و نه گهر له نه هلی ناگریش بیت نه و له نه هلی ناگری پیی نشان ده ریت).

نه و وتار و ناخواتنه مردوو له سه ر جینگاکه ی و شه هیدبون وهرده گریت، هه روه کو پیغه مبه ر (صلواته) ده فهرموویت: (رؤحی نیماندار بالنده يه که له به رو بوومی دره ختی به هه شت ده خوات). نه مه شه هید و جگه له شه هیدیش له خۆ ده گریت، له گه ل بوونی پیشاندانی شوینه که ی به یانیان و نیواران رۆحه که ی به ناو رووباره کانی به هه شت گوزه ده کات و له به رو بوومه که ی ده خوات.

به لام شریته تاییه تیه که و نهو خانووهی بۆته ناماده کراوه له وانهیه رۆژی قیامت بچیتته ناوی، و به لگهش له سهری کهوا جینگای شههیده کان و خانو و کۆشکه کانیان که بۆیان ناماده کراوه هه رگیز نهو چرایانه نین که رۆحه کانیان له بهرزه خدا بۆیان ده چن، جا نهوانه شوین مهزلگای خۆیان له بههشت ده بینن، به لکو لهو چرایانه جینگیر ده بن که به عه رشدا هه لو اسراوه، جا چوونه ناوی تهواو و بی کهم و کورتی رهنگه تهنها رۆژی قیامت بی، وه چوونه ناوی رۆحه کان بۆ بههشت له بهرزه خدا نهوه شتیکی دیکهیه.

نهوهی جینگای سه رنجیشه خاوهن نه گبهتی و که ساسه کان هه موو به یانیان و ئیواران رۆحه کانیان له سه ر ناگر پی نشان ده ردیت، جا نه گه ر رۆژی قیامت چوونه نهو شوینه و جینگایه ی کهوا له بهرزه خدا پییان نشان ده درا، نهوا نیعمهت و خۆشگوزهرانی رۆحه کانیان له بههشتدا شتیکی دیکهیه، نهو رۆحه که له گه ل لاشه کاندای نیعمهت و خۆش ده بینن نه مهش شتیکی دیکهیه.

جا رزق و رۆزی پیدانی رۆح له بههشت له جیهانی بهرزه خدا نهو خواردن و خواردنه وهیه نییه که له گه ل لاشه کهیدا له رۆژی زیندوو یونه ودا دهیدریتتی، له بهر نهوهیه فه رموویه تی: (له بهر بوومی بههشت ده خوات). و به تهواوی خواردن و خواردنه وه و پۆشاک و رابواردن و کهیف و خۆشی جا نه گه ر رۆحه که له رۆژی قیامت بۆ لاشه که ی گه رایه وه، نهوا ده رده که ویت نهو گو تار و ناخواتنه هاو دژ و به ره له ستکار نییه له سوننه دا، به لکو یارمه تی سوننهت ده دات و له گه لی ریک ده که ویت.

تایا نابینیت نهو حوکه می تاییه ته به شههیده کان په یهسته به وه سفی شههید بوون؟

ههروهک نهو حه دیسه ی مقدام کورپی معد یکرب له پیغه مبه ر (عليه السلام) ده گێریتته وه: (لشهاد عند الله ست خصال: يغفر له في أول دمه، ويرى مقعده من

۹۲ ح لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُزْئَةِ

الْجَنَّةُ وَيَحْلَى حِلَّةَ الْإِيمَانِ، وَيَزُوجُ مِنَ الْخَوَارِ الْعَيْنِ، وَيَجَارُ مِنَ عَذَابِ الْقَبْرِ وَيَأْمَنُ مِنَ الْفَرْعِ الْأَكْبَرِ، وَيُوضَعُ عَلَى رَأْسِهِ تَاجُ الْوَقَارِ الْيَاقُوتَةُ مِنْهُ خَيْرٌ مِنَ الدُّنْيَا وَمَا فِيهَا، وَيَتَزَوَّجُ اثْنَتَيْنِ وَسَبْعِينَ مِنَ الْحُورِ الْعَيْنِ، وَيُشْفَعُ فِي سَبْعِينَ إِنْسَانًا مِنْ أَقَارِبِهِ^(۱۹۷).
واته: (شهید له لای خوا شش شتی هدی: له یه کم دلوپ له خوینی که ده پرژیت
خوای گوره له هم مو گونا هه کانی خوش ده بیت، جیگهی خوئی له به ههشت
ده بیت و به خشلی باوه ده پازیتند ریت هه، خوئی زور جوانی لی ماره ده کریت،
پاریزراو و زرگاری ده بیت له سزای گوپ و دنیا ده بیت له راجله کینی نار گوپدا،
تاجی زیرینی له سر ده کریت و هر گوه ریکی باشه له دنیا و نهوی تیدایه،
وه هفتا و دوو له خوئی به هشتی لی ماره ده کریت، تکا بز هفتا له کس له
دوست و نزیکانی ده کات).

جا نه گهر نهو هه دیسه تاییه ت بیت به شهید فهرموویه تی (بو شهید)
نه یووتوه: بو نیماندار، ههروه ها لهو هه دیسه که قهیس الجذامی گپراویه تیه وه
(يعطي الشهيد ست خصال)^(۱۹۸) ههروه ها هم مو نهو هه دیس و دهقانهی تیدا
په یوه ست کراوه به پادداشتی شهید.

به لام نهوی په یوه ست کراوه به پادداشتی نیماندار، نهو هم مو نیمانداریک
پلهی شهیدی هدی نه گهر شهیدیش نه بیت.

به لام نهو: دهق و نیشانانهی باس له رزق و رۆزی شهیده کان ده کات، و بوونی
رۆحه کانیان له به هشت جا هم مو نه مانه حق و رهوان و نه مهش به لگه نیه
له سر نه چوونه ژووره وهی رۆحی نیمانداران بو به هشت، نه خاسه راستگوئیان
باشترن له شهیده کان به بی تاکوکی و جیاوازی له نیو خه لکدا، جا ده لئین: بو

(۱۹۷) سنن الترمذی: (۱۶۶۳).

(۱۹۸) مسند أحمد: (۲۰۰/۴).

لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ

نموانه نهو هی کهوا ده لّین له باره ی رّوحی راستگو یان نایا نهو رّوحه له بهه شته یاخود نه خیر؟

نه گهر وتیان: نهو رّوحانه له بهه شتدان، هیچ پروییانوویدهک بّز نهوان نیه جگه لهو ناخاوتنه نه بیّت، جا نهوه مموو دهقانه سملینراوه کهوا بهلگه له سر تایبه تمندی رّوحی شهیده کان نیه لهو باره یه، وه نه گهر وتیان له بهه شتدا نییه بهه ۆی نهو هی رّوحه کانیا ن بهند ده کریت و ده گیریت کهوا ده بیّت رّوحی سه حابه گهره و بهر پزه کان وه کهو به کری سدیق و نه بی کوری کهعب و عه بدوللای کوری مه سعود و نه بو دردانه و حوزه یغه ی کوری یه مان عليه السلام و نهوانه ی لهوانه ده چن له بهه شتدانی، بهلگو تنها رّوحی شهیده کان له بهه شتدان و نه مهش مه علومه و زانراوه ناشکرا کردنی درؤو ده له سه ی نهوانه شتیکی پیویست و ناچاریه.

بهلگهش له سر نه مه کهوا خودای پاک و بیگمرد رّوحی شهیده کانی له ناو سکی بالنده یه کی سهوز داناوه، جا نهوانه کاتیک خۆیان بهخت کرد بّز خودای گهره و میهره بان تاوه کو لاشه ی تیدا له ناو برد، نینجا له بهرزه خدا لاشه یه کی باشر لهو لاشه یه له دونیادا هه یانبوو بۆیان ناماده ده کریت تاوه کو رّوی قیامت، جا نیعمهت و خۆشییه که ی بهه ۆی نهو لاشانه وه ده بیّت و تهواو کهری نیعمهت و خۆشی رّوحه کان ده بیّت.

بهم هۆیه وه دلّ و دهروونی نیماندار له شتووه ی بالنده یه کدایه، یاخود وه بالنده یه که، دلّ و دهروونی شهیدیش له ناو سکی بالنده دایه، جا ده برپین و مه بهستی نهو حه دیسه (رّوحی نیماندار بالنده یه که)، نه مه گشتگیر ده بیّت بّز شهید و نهوانی دیکه جگه له شهید، پاشان شهیدی تایبه تمه ند کرد بهو هی کهوا فەرموویه تی: (رّوحی شهید له ناو سکی بالنده دایه).

٩٥ ح لِّلْإِنِّ قِيَمُ الْجُوزِيَّةِ

زانراویشنه نه گهر رۆحی شهید له ناوسنگی بالندهدا بیئت راستی فهرمووده و جا نه مه ههر خۆی بالندهیه و درودو هه دیسه کهش تهواو کهری یه کترن، و به لگه شه له سهر نهوی کهوا ههق و راستی له لایهن خواوهیه.

(بۆ ئهوانه ی ده ئین: به وهی رۆح له به ههشتدا نییه)

وتهی مجاهد که ده ئیت: رۆح له به ههشتدا نیه، به لām له به رو بوومه که ی ده خۆن و بۆنی به ههشت ده کهن برۆ بیانوو بۆ نهو وتهیه ده هیئنه وه به وهی نیما نه هه مه له مه سنه ده که ی له هه دیسیکی ئین نیسحاق ریوایه تی کردووه له (الحرث ابن فضیل) ده گێڕیته وه، نهویش له مه همدی کوری له بیر، نهویش له ئین عه بباس، ده ئیت کهوا پیغه مبه ر (عليه السلام) ده فهرمویت: (الشهداء على بارق نهر بباب الجنة في قبة خضراء يخرج عليهم رزقهم من الجنة بكرة وعشية)^(١٩٩).

واته: (شهیده کان له سهر شهوقی رووباریکن له بهر ده رگای به ههشت له (قبة خضراء) به بیانان و ئیواران له به ههشتدا رزق و رۆزیان بۆ دیته ده ره وه).

نه مهش نکۆلی ناکات له به ههشت بوونیان، نه م رووبارهش له به ههشتدایه و رزق و رۆزیان له به ههشت بۆ دیته ده ره وه، جا نه وان له به ههشتدان و که چی ناچنه نهو شوینانه ی که له به ههشتدا بۆیان ناماده کراوه، مجاهد نکۆلی له ههر چوونه ژووره وه یه ک ده کات له ههر روویه کدا.

نه بو عه بدوللای کوری منده ده ئیت: موسای کوری عوبه یده ریوایه تی کردووه، نهویش له عه بدوللای کوری یه یزد، نهویش له نوم کیشه ی کچی مه عمور وتی:

(١٩٩) مسند احمد: ٢٦٦/١، مجمع الزوائد: ٢٩٤/٥

٩٩ ح لِلْإِنِّ قِيمَ الْجَوْزَةِ

پیغمبر ﷺ هاته لامان، پرساری نهو رۆحانه مان لی کرد، نینجا وا وهسفی کرد به سیفه تیک نههلی بهیتی هینایه گریان.

پیغمبر (ﷺ) فرموی: (إن أرواح المؤمنين في حواصل طير خضر ترعى في الجنة، وتأكل من ثمارها، وتشرب من مائها، وتأوي إلى قناديل من ذهب تحت العرش يقولون: ربنا الحق بنا إخواننا، وأتينا ما وعدتنا، وإن أرواح الكفار في حواصل طير سود تأكل من النار، وتشرب من النار، وتأوي إلى حجر في النار، يقولون: ربنا لا تلحق بنا إخواننا ولا تؤتتنا ما وعدتنا) (٢٠٠).

واته: (روحي ثيमानداران لهناو چيكلدانی بالتندیه کی سهوزدایه له بههشت دهله وهریت، و له بهروبومه کی دهخوات و له ناوه کی دهخواته وه دهچیت بۆ لای نهو چرایانهی له زێر دروستکراوه له ژێر عرشدایه، دهلیت: خودایه بمانگهینه به براکافان، وه نهو بهلیتهی به نیتمت دابوو پیمان بیهخشه، و روحي کافره کانش لهناو چيكلدانهی بالتندیه کی رهدایه له ناگره کی دهخوات و له ناگره کی دهخواته وه، دهچیتته ناو قولایی ناگره که، دهلین: خودایه مه مانگهینه به براکافان، و نهو په یانهی به نیتمت دابوو پیمان مهبهخشه).

تبه پراپی دهلیت: نهو زرعهی دیمه شقی بۆمانی گێپرایه وه، کهوا عه بدوللای کوری صالح گێپرایه وه نهویش له معاویهی کوری صالح، نهویش له حهیب وتی: پرسیار له پیغمبر (ﷺ) کرا له بارهی روحي ثيमानداران، فرموی: (في طير خضر تسرح في الجنة حيث شاءت). واته: (لهناو سکی بالتندیه کی سهوزدایه له بههشت پشوو ده دات ههروچۆتیک بیهویت).

وتیان: نهی پیغمبرهی خوی نهی روحي کافره کان؟

فرموی: (محبوسة في سجين) (٢٠١).

(٢٠٠) شرح الصدر: ٣١٠

(٢٠١) شرح الصدر: ٣٠٧

٩٩ ح لِلإِبْنِ قِيَمُ الْجُوزِيَّةِ

واته: (له سهجين بهند كراوه)، نهبو الشیخ ریوایه‌تی کردووه، له هیشام کوری یونس، له عه‌بدوللای کوری صالح، وه نهبو مه‌غیره ریوایه‌تی کردووه، له نه‌بی بکر کوری مریم، نه‌ویش له ضمره کورشی جیبب.

و نه‌بو عه‌بدوللای کوری منده له حه‌دیسکی عنجار باس ده‌کات و ده‌گێڕپه‌وه نه‌ویش له (الشوری) نه‌ویش له شور کوری یه‌زید، نه‌ویش له خالید کوری معدان، نه‌ویش له عه‌بدوللای کوری عومهر ده‌لێت: (أرواح المؤمنین في طير خضر كالزراير تأكل من ثمر الجنة)^(٣٠٦). واته: (رۆحی نیمانداران له‌ناو سکی بالنده‌یه‌کی سه‌وزدایه له شیوه‌ی ریشۆله وایه له به‌روبوومی به‌هه‌شت ده‌خوات).

یه‌زید رقاشی ده‌گێڕپه‌وه له نه‌نه‌س و عه‌بدوللای شامی، نه‌ویش له ته‌میم الداری، نه‌ویش له پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) ده‌فه‌رموویت: (إذا عرج ملك الموت بروح المؤمن إلى السماء استقبله جبريل في سبعين ألفاً من الملائكة كل منهم يأتيه ببشارة من السماء سوي بشارة صاحبه، فإذا انتهى به إلى العرش خرّ ساجداً فيقول: الله عزوجل للملكوت الموت: انطلق بروح عبدي فضعه في سدر مخضود، وطلع منضود، وظل ممدود، وماء مسكوب) بکر کوری خیس ریوایه‌تی کردووه له ضرار کوری عومهر و نه‌ویش له یه‌زید وه نه‌بی عه‌بدوللای.

واته: (له کاتی‌کدا فریشته‌ی گیان‌کێشان رۆحی نیماندار بۆ ئاسمان به‌رزده‌کاته‌وه، حه‌زه‌تی جو‌برائیل له‌گه‌ڵ حه‌فتا هه‌زار فریشته پێشوازی لێ ده‌کات و هه‌ر یه‌کێک له‌وانه له ئاسماندا موژده‌ی پێ ده‌ده‌ن، جگه له مژده پێدانی هاو‌په‌که‌ی، کاتی‌ک گه‌یشته لای عه‌رش کړنۆش ده‌بات، ئینجا خودای عزوجل به فریشته‌ی گیان‌کێشان ده‌فه‌رموویت: رۆحی به‌نده‌که‌م ببه و برۆ ئینجا دا‌بینی له ژێر سیبه‌ر-سدری بێ دپ‌کدان، هه‌روه‌ها دره‌ختی مۆزیش که به‌ره‌مه‌کانی چین چین له‌سه‌ریه‌کن، له‌ژێر

(٣٠٦) شرح الصدر: ٣٠٨

٩٩ ح لِلْإِنِّ قِيَمَ الْجُوزِيَّةِ

سېبهري دور و دريژ لهو باخه خوښانه دا، تافگه ي جوان و حموزو نافورهي رازوه ي
تېدايه).

(نهوانه ي ده لېن: رۆحه كان له سهر ليوارو حه وشه ي گۆره كانيه تي)

به لّام وته ي نهو كه سه ي كه ده لېت: رۆحه كان له سهر ليوار و گۆره پاني
گۆره كانيه تي، نهو كه سه ي بيه وېت ياخود مه به ستيه تي كهوا نهو ده فرمايكي
بيويسته بوي نهوا هه رگيز جياوازي گۆره پاني گۆره كان ناكات، نهو هه هه له يه
چونكه ده قه كان ي كتيب و سوننه له زور رووه وه بهر بهرچ و وه لامي نه مه ده داته وه
كهوا هه نديكمان باس كر دوه ته گه ر خوا حه ز بكات هه نديكي ديكهش باس
ده كه ين.

ته گه ر مه به ستي له سهر گۆره پان بېت به شيويه كي كاتي، يه كه ميان سه ر به ستي
كر دنيه تي له سهر گۆره كه يان، ته مهش له باره گا و مه نزل گايه كه يه تي، ته مهش
ره وايه، به لّام نهو تراوه جيگير و چه سپاو گۆره پاني گۆره كه.

جا كۆمه لتيك چوونه ناو نهو مه زه به له وانه عه بدوللاي كوري عبدالبر برو، له
كتيبه كه يدا له شه رحي حه ديستيكي ثين و عومه ر ده لېت: ته گه ر يه كيك له ئيره
مرد له به يانيان و ئيوار اندا شويته كه ي پي نيشان ده دريت، له راستيدا بوي
ناشكرا ده كرېت به وه ي كهوا رۆحه كان له ناو گۆره كاندن، نايانابينيته كهوا
حه ديسه ناماژه پيكر اوه كان له سهر نه مه موته واتير و جيگيره، هه روه ها نهو
حه ديسانه ي باس له سه لام كردن ده كه ن له سهر گۆره كان؟

٩٧ ح للإبن قيمّ الجوزيّة

وتم: هديسه موته واتيره كانی دهویت وهك هديسی نیین و عومهر، ههروهك هديسی البرّا كوری عازب كهوا پیشتیر باسكراوه كه تییدا هاتبور: (هزا مقعدك حتی بیعتك الله يوم القيامة) وه نمونهی هديسی نههس: (إن العبد إذا وضع في قبره وتولى عنه أصحابه إنه ليسمع قرع نعالهم) ^(٢٠٣).

تییدا هاتوره: (أنتَ يرى مقعده من الجنة والنار، وأنه يفسح للمؤمن سبعين ذراعاً، ويضيق على الكافر). ههروهك نمونهی هديسی جابر: (إن هذه أمتي تبثني في قبورها، فإذا دخل المؤمن قبره وتولى عنه أصحابه أتاها الملك). وه له هديسیکی دیکه: (وأنه يرى مقعده من الجنة فيقول: دعوني أبشر أهلي، فيقال له: أسكن فهذا مقعدك أبداً) ههروهك ههموو نهو هديسانهی باس له نیعمهت و نازاری گۆر دهكات و باسكراوه، وهك هديسه كانی باس له سهلام كردن دهكات لهسر خاوهن گۆرهكان، قسه كردن له گهلیاندا، زانینی مردووه كانی لهكاتی سهردانی کردنی زیندووهكان بۆ لایان و ههموو نهمانه پیشتیر باس کراوه.

نهم وته و باسهش سوننهی دروست و راست بهرپه رچی ده داتهوه، نهو نیشانانهی كهوا پالنه ریکی بۆی نیه، و پیشتیر نه مه باسكراوه ههموو نهو بهلگانهی باسكرا كهوا رۆحهكان له بههشتدان دهقا و دهق له لای (الرفیق الاعلی)ن ههندیك له زاناكان (الرفیق الاعلی) به بههشت وه سف دهكهن و ههندیکی دیکهش به زاتی پهروهردگار وه سفی دهكهن.

بۆمان دهركهوتوه كه وا پیشاندانی شوینی مردوو له بههشت یاخود له دۆزهخ بهلگه نییه لهسر نهویه رۆح له ناو گۆردایه و نهك ههموو كاتیكیش له نهمان و نبوون دابیت له ههموو روویه كهوه، بهلكو رۆحهكه سهرپه رشتی و په یوهندی دهكات به گۆرهكه و ناوهوی گۆرهكه دا، جا نهم قه ده رهش وایه شوینه كهی پی نیشان ده دیت، بیگومان بۆ رۆحیش پله و مه بهستیکی دیکهش ههیه نهویش له

۹۱ ح لِلْإِن قِيمَ الْجُزْئَةِ

به هشتدا ده بیټ له هەر سهره وهی (علیین)، په یوه ندی ده بیټ به لاشه کهی به جوړیک نه گهر موسلمانیک سهرامی لی کرد خودای گه وره رۆحه کهی بۆ ده گهر یتنه وه وهلامی سهرامه کهی ده داته وه، له لای رۆحه بهرز و نیمانداره کان ده بیټ.

به لکو له م بابه ته دا زۆری خه لکی ده که ونه هه له وبه جوړیک پروایان وایه که وا روح له ره گه زنیکه په یوه ست نایته وه به لاشه کان نه گهر رۆحه که بر در ا بۆ نه شوینه کی که شایه نیه تی، نه مهش هه له یه کی دیار و ناشکرایه، به لکو روح ده کریت له سر روی ناسمانه کاند بیټ له هره سهره وهی (علیین)، و ده گهر یتنه وه بۆ گۆره کهش، نینجا وهلامی سهرام کردنیش ده داته وه.

زانیا ریش بهو که سه ده دات که سهرامی لی ده کات، که چی له شوینه کهی خویه تی، و رۆحی پیغه مبه ر (عليه السلام) هه رده م له لای (الرفیق الاعلی) یه، و خودای گه وره عزوجل رۆحه کهی ده گهر یتنه وه بۆ ناو گۆره کهی و وهلامی نهو که سهش ده داته وه که سهرامی لی ده کات، و گوئی له قسه کردنه که یه تی.

پیغه مبه ر (عليه السلام) هه زره تی موسای بینی له گۆره که یدا هه لساوه و نوێز ده کات، و له گه ل نه وهش له ناسمانی شه شم و هه وته می شدا بینی، ده بینیت له جووله و گواسته وه دا وهک چاوتروکان خیرایه، که چی په یوه ندی شى هیه به گۆره کهی.

بیگومان سهرامی نه وه که وا رۆحی خه وتوو به رزه ده بیته وه تا وه کو هه وته مین ته به قه ی ده بریت، له ژیر عه رشدا کر نۆش بۆ خودای گه وره ده بات، پاش رۆحه که ده گهر یتنه وه بۆ لاشه کهی له که مترین ما وه دا، هه روه ها رۆحی مر دووش فریشته کان به رزی ده که نه وه بۆ ناسمانه کان، له نیو زاتی ده سه کانی خوا راده وه ستیت، کر نۆشی بۆ ده بات، کاروباره کانی بۆ ریک ده خه ن و فریشته کان نهو شوینه ی پى نیشان ده ده ن که له به هشتدا خودای گه وره بۆ ناماده کردوه، پاشان ده یه یتنه خواره وه و ده بینیت که ده یشو ن و هه لیده گرن و به خاکیشی ده سپی رن.

٩٧ ح لِلإِن قِيمُ الْجُزْئَةِ

له حەدىسە كەى البراء كورى عازب كە پىشتەر باسكرا: (إِنَّ النَّفْسَ يُصْعَدُ بِهَا حَتَّى تَقِفَ بَيْنَ يَدَيِ اللَّهِ فَيَقُولُ: تَعَالَى: اِكْتُبُوا كِتَابَ عَبْدِى فِي عِلِّيْن، ثُمَّ أُعِيدَ إِلَى الْأَرْضِ، فَيُعَادُ إِلَى قَبْرِهِ وَذَلِكَ فِي مِقْدَارِ تَجْهِيْزِهِ وَتَكْفِيْنِهِ).

وه له حەدىسىكى ئىبنو عەبباس باس دەكات و بە جۆرىك دەئىت: (فِيهِبْطُونَ عَلَى قَدْرِ خَرَاغَةٍ مِنْ غَسَلِهِ وَأَكْفَانِهِ فَيَدْخُلُونَ تِلْكَ الرُّوحَ بَيْنَ جَسَدِهِ وَأَكْفَانِهِ).

وه هەروەها ئەبو عەبدوللآ كورى منده، له حەدىسىكى عيسى كورى عەبدولرەحمان باس دەكات و دەئىت: ئىبن شەهاب بۆ ئىمەى گىترایەوه ئەویش له عامر كورى سەعید، ئەویش له ئىسماعیل كورى تەلحە كورى عەبدوللآ، ئەویش له باوكییهوه وتى: له دارستانەكەدا ویستم بگەرپتەموه شەوم بەسەرداها، ئىنجا چوومه لای گۆرى عەبدوللآى كورى عومەر كورى حەزام، جا لەناو گۆرەكەى گویم له دەنگى قورئان خویندن بوو، قورئان خویندى وام گوئ لى نەببوو، ئىنجا چوومه لای پىغەمبەر (ﷺ) و بۆم گىترایەوه فەرمووی: (ذَلِكَ عَبْدُ اللَّهِ أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ قَبَضَ أَرْوَاحَهُمْ فَجَعَلَهَا فِي قَنَادِيلٍ مِنْ زَبَرَجَدٍ وَبَاقُوتٍ، ثُمَّ عَلَقَهَا وَسْطَ الْجَنَّةِ، فَإِذَا كَانَ اللَّيْلُ رَدَّتْ إِلَيْهِمْ أَرْوَاحُهُمْ، فَلَا يَزَالُ كَذَلِكَ حَتَّى إِذَا طَلَعَ الْفَجْرُ رَدَّتْ أَرْوَاحُهُمْ إِلَى مَكَانِهَا الَّذِي كَانَتْ بِهِ) (٢٠٤).

واتە: (ئەو عەبدوللآیە ئایا نازانیت كەوا خواى گەورە رۆحیانى كىشاوه لەناو چرای وای داناو كە له درو گەوهر دروست كراوه، پاشان له ناوەرپاستى بەهەشتدا هەلیواسیوه، جا كاتىك شەو داها ت رۆحەكانىیان بۆ دەگەرپتیتەموه، بەم جۆرە دەمىنیتەموه تاو كە بەیانى دادیت ئىنجا رۆحەكان دەگەرپتەموه ئەو جىگایەى كەوا لەوى بوون).

لەو حەدىسەدا خىزایى گواستەموه رۆحەكانیان له عەرشەوه بۆ ناو گۆرەكانیان، پاشان گواستەموه له گۆرەكانیان بۆ شوپنەكەى خۆى ئاشكرا دەكات، بۆ ئەمەش

۹۶ ح لِلْإِن قِيمُ الْجُزْءِ

مالیک و هندیك له پیشه وایان ده لئین: رۆح نیردراوینکه ده روات بۆ هر شورتینک که بیهویت کهچی خه لکی رۆحی مردوو نابینیت که له شورتینکی دور دیت بۆ لایان نه مه کاریکه هه موو خه لکی به گشتی دهیزانن و گومانی تیدا ناکهن، خوای گه ورهش له هه موو کهس زاناتره.

به لām له سه لام کردن له سه ر خاوهن گۆره کان و قسه کردن له گه لیاندا به لگه نیه له سه ر نه وهی کهوا رۆحه کانیاں له به هشتدا نین، که رۆحه کهشی له ناو گۆره کاندایه، نه مهش گه وره ی نه وهی ناده مه (ﷺ) کهوا رۆحه کهشی له سه ر سه ره وهی (علیین) له گه ل (الرفیق الاعلی) به له گۆره کهیدا سه لامی لی ده کریت و وه لامی سه لامی موسلمانه که ده داته وه.

بیگومان نه بو عومه ر په سه ندی کردوو، به وهی کهوا رۆحی شه هیده کان له به هشتدایه، له گۆره کاندایا سه لامیاں لی ده کریت هه روه ک سه لام له که سیکی تر ده کریت، هه روه ک پیغه مبه ر (ﷺ) فیрман ده کات کهوا سه لامیاں لی بکهین، هه روه ک سه حابه کان سه لامیاں له سه ر شه هیده کانی نوحد کرد.

هه روه ها سه لمی تراوه کهوا رۆحه کانیاں له به هشتدان و چۆنیاں بویت پشوو ده دن هه روه ک له پیشت باسان کرد، دلته نگ و کهم نارام نابن کهوا رۆحه که ده چیته وه دهستی فریشته به رزه کان و پشوو ده دن و نارام ده گرن له به هشتدا هه رچۆن بیهویت، له کاتی کهدا سه لامی نهو موسلمانه ی له گۆره کهیدا لیی ده کات ده بیستی و رۆحه که ی بۆ ده گه ریته وه تاوه کو وه لامی سه لامه که ده داته وه، بۆ رۆحیش کار و فره مانیکی دیکهش جگه له کار و فره مانى جهسته.

نه مهش جویری له سه لāt و سه لامی خودای گه وره ی له سه ر بیست که پیغه مبه ر (ﷺ) بینی شهش سه د بالی هه بوو، له وانه هه ر دوو بالی نیوان رۆژه لāt و رۆژناوای پی داپۆشی بوو، ها ته لای پیغه مبه ر (ﷺ) تاوه کو نه ژنۆکانی له نیوان هه ردوو نه ژنۆی وه ده سه ته کانی خسته سه ر هه ردوو رانی

٩٦ ح لِلْإِن قِيمَ الْجُزْءِ

پیغمبر (ﷺ) له گهل نهوهدا نهو فریشتهیه له ههمان کاتدا لای فریشته
به رزه کان له سهر رووی ناسمانه کان به جۆریک که نهو لهوئ جیگیوه، کهچی بهو
نزیکیهش خۆی له پیغمبر (ﷺ) نزیك خستهوه، جا نیمان هیئان بهوه دلیکی
پاک و بینگهردی دهوئت بۆ نهوهی لهو زانیاریانه شارهزا بیت.

(کاروباری رۆح جیاوازه به گۆیرهی رۆحه کان)

نهوهی دهوئت کهوا بیزانیت له پیشتردا باسمان کرد کاروباری رۆح جیاوازه
به پیی بارودۆخی رۆحه کان له به هیز و لاوازی، گهوهیی و بچووک، جا بۆ رۆحی
گهوره و مهزن کاروباره که گهوره تر دهوئت، تۆ حوکم و یاسای رۆحه کان له دنیا
ده بینیت چۆن جیاواز ده بن به گهوره ترین جیاوازی، به گۆیرهی جیاوو نهوهی
رۆحه کان و چۆنیه تیان و هیز و خیرایی و له سهر هاریکاری کردنی جا بۆ رۆحیکی
بی سنوور و په ها له شهیدا بوون به جهسته دا پابه ندبوونی و کیشه و گرفته کانی له
هه لئس و کهوت و هیز و تیپه رپوون و تیکۆشان و خیرایی به رزبوونهوه بۆ لای خوا
گهوره و په یوه ست بوون به خودایه.

نهک بۆ رۆحیکی به پروییانوو ریسوا و به دیلکراو له په یوه ست بوون به لاشه و
کیشه و گرفته کانی، نه گهر واییت، نهوا به ندکراوه به لاشه کهیدا، جا چۆن دهوئت
نه گهر لی داها و لی جیاوو نهوه، هه موو هیزه کانی لی کۆبووه، کاتیک رۆحه که
له لاشه که جیاوو نهوه نهوا کاروباریکی دیکه ده کهوئته نه ستۆ.

له راسیتدا خهونه کان موته واتیره له چین و تویره کانی نهوهی ئاده م له سهر
کرداری رۆحه کان پاش مردنی، کهوا ناتوانیت بیخه ملینیت له سهر شیوه کهی

٩٩ ح لِلإِبْنِ قِيمُ الْجُزْئِ

له کاتی په یوه ندى كړدى به لاشه نه كاتيكدا تهنھا رۆحيك يان دوان ياخوډ
ژماره يه كى كه م چندها سوپاى به هيز تيك دهشكيتيت، و پيغه مېهر (عليه السلام) چنده
خهونى بينووه ^(٢٠٥) كهوا نه بو به كر و عومهرى له گه لدا بووه له خهودا كه
رۆحه كانيان چندها سهربازى كوفر و سته ميان تيك شكاندووه، له كاتيكدا
سهر كه وتونه به سهر سوپا زور بى شوماره كانيان له گه ل زورى ژماره يان و چهك و
تهقه مەنيان به رامېهر لاوازي و كه مى نيمانداران.

نه ودى جيتى سهر سوپامانه كه رۆحه كانى نيمانداران يه كتر يان خوښ ده وىت و
يه كتر دهناسن و به يه كتر يش ده گن هه چنده دوورى نيوانيان مه ودايه كى دوور و
درېژ بيت، كه چى يه كتر دهناسن و خويان به يه كتر دهناسين، هه روهك پيشت
هاورپى يه كتر بووبن و له يهك نه وه و عه شيره ت دابن.

عه بدوللاى كورى عومهر ده لىت: رۆحى نيمانداران به يه كتر ده گن نه گهر ماوهى
نيوانيان دوور و درېژ بيت هه چنده يه كنيان هه رگيز نه وى تر نه بينيت، وه
هنديكيشيان نه مه يان به رز كړد و ته وه بو پيغه مېهر (عليه السلام) ^(٢٠٦).

عه كره مه و موجهيد ده لىن: نه گهر ناده ميزدايك نووست ده بيته هو كار يك بو
نه وى رۆحه كه بروت و له بنه رپه تيشدا رۆحه كه له جهسته دايه، جا ده گاته هه
شويتيك نه و بيه وىت مادام له جهسته كه هاتو ته دهر وه و مروقه كه خه وتووه،
كاتيك ده گه رپه وه بو جهسته كه ناده ميزاده كه به ناگا ده پته وه هه روهك به و
جيتگاهى تيشكى رۆژ وايه كهوا له زوى ددهات و له بنه رپه تيشدا په يوه سته به
رۆژه وه ^(٢٠٧).

^(٢٠٥) سميرى مولى: (٢٢٦١)، (٢٢٦٧) بكه.

^(٢٠٦) مند احمد: (١٧٤/٢).

^(٢٠٧) شرح الصدور: ٢٤٧

٩٥ ح لِلإِبْنِ قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

عبداللہ کوری منده له هندیك خاوهن زانست و زانیاری ده گیتتهوه ده لیت: کهوا رۆح له کونه لووتی مرۆڤ درێژ ده بێتهوه، له بنچینه شدا له جهسته دایه، جا نه گهر رۆحه که به تهواوی هاته دهرهوه نهوا ده مریت، ههروهک کاتیک رووناکی چرا نه گهر له نیوان نهو و نیوان فتيله که جیا بێتهوه، نایا نایینیت کهوا مهلبه ندی ناگره که له فتيله کهویه، وه رووناکی و تیشکه که می مالهوه پێ ده کات؟ بهم شیویه رۆحیش له کونه لووتی مرۆڤ درێژ ده بێتهوه له خهوه کهیدا تاوه کو ده چیتته ناسمان، و له ولاتاندا ده سوریتتهوه ده گات به رۆحی مردووه کان.

(ئهو انه ی ده لێن: رۆحی ئیمانداران له لای پهروهردگاره)

نهوهی ده لیت: رۆحی پروا داران له لای خودای مهن و دلۆفانه، هیچ زیاده پهوی نه کردووه، تهنها په پهوی کردووه له گهڵ و تهکانی قورئان، کهوا ده لیت: خودای گهره ده فهرمویت: ﴿وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتًا بَلْ أَحْيَاءٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْزُقُونَ﴾ (آل عمران: ١٦٩). واته: (به لکو نهوانه زیندوون، لای پهروهردگاریان له رزق و رۆزی (هه مه جوړ و تایبته) به هه وهرن).

لهوانه پیاوه زانا و ژیره کان بیانوو بهو وتهیه بهیننهوه، بهو بیانوهی: لهوهی که محمه دی کوپی ئیسحاق الصغانی ریوایه تی کردووه و ده لیت، یه حیا کوپی نه بی به کر بۆ ئیمه ی گێرایهوه، نهویش له محمه دی کوپی عه بدولره حمان کوپی نه بی (ذنب)، نهویش له محمه دی کوپی عه مرو کوپی عطاء، نهویش له سه عیدی کوری یه سار، نهویش له نه بو هه رهیره، نهویش له پیغه مبه ر (علیه السلام) فهرمویه تی: (إِنَّ الْمَيِّتَ إِذَا خَرَجَتْ نَفْسُهُ يَعْجَرُ بِهَا إِلَى السَّمَاءِ حَتَّى يَنْتَهَى بِهَا إِلَى السَّمَاءِ الَّتِي

۹۰ ح لِلْإِنِّ قِيَمُ الْجُوزِيَّةِ

فيها عز و جل، وإذا كان الرجل السوء يعرج بها إلى السماء، فإنه لا يفتح له أبواب، فترسل من السماء فتصير إلى القبر^(٢٠٨).

واته: (له) کاتیکدا مردوو که رۆحه کهی دهردهچیت بهرزده کړیته وه بۆ ناسمان تا کم دهیبه نه نهو ناسمانه ی که زاتی پهروهر دگاری لیبه، وه نه گهر پیاوه مردووه ک کهسیکی خراب و گونا هکار بیت، رۆحه کهی بهرزده کړیته وه بۆ ناسمان، ددرگای ناسمانه کانی بۆ ناکړیته وه، نینجا لهو ناسمانه وه دهنیردیته وه بۆ ناو گۆره کهی).

نهو ئیسنادیکه پرسیار له راستی و دروستی ناکړیت، نه مهش له مه سنده و نه حمد و هی دیکه دا هاتوه.

نهو داود الطیاليسي ده لیت: عماد کوری سلمه بۆ نیمه ی گتپرايه وه، له عاص کوری بهدله، نهویش له نه بی وائل، نهویش له موسی الاشعري، وتی: رۆحه ئیماندار بۆن خوشت له بۆنی میسک دیته دهره وه، جا فریشتگان بهرزی ده که نهو بۆ ناسمانه کان ده لیتن: ئیوه و نهو رۆحه به خیر بین، نینجا لیان وهرده گرن، له درگیاه بهرزی ده که نهو، که کاره چاکه کانی لیبی بهرزبۆوه، نینجا له ناسمانه کاند ده گه شینه وه وه که نهو ی کاتیک رۆژ هه ل دیت تاوه کو دهیبه بۆ لای عهرش، به لا کاتیک کهسیکی کافر رۆحه کهی دهردهچیت رۆحه کهی ده بن، فریشته کان ده لیتن نهو چییه؟ ده لیتن: نهو فلانی کوری فلانه نهو کاره و نهو کاره ی کردووه، له به خرابی کاره کانی فریشته کان ده لیتن: به خیر نهیت، به خیر نهیت، بیگه رینه وه، ج دهنیرنه وه بۆ خواره وه ی زهوی بۆ ناو گۆره کهی.

مالکی کوری ئیبراهیم ده لیت: داود کوری یهزید الاودی گتپرايه وه وتی: له عام الشعبی بینییوه:

(٢٠٨) مسند احمد: ٣٦٤/٢، وه سنن ابن ماجه (٤٢٦٢).

۹۰ ح لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُوزَةِ

نمیش له حوزه یفه ی کوری الیمان ده لیت کهوا رّحه کان له لای په روه رد گاره وه ده ست به سهرن چاوه پروانی به لینه که ی ده کات تاوه کو فووه که ی پیاده ده کات (۲۰۹).

جهریر باس ده کات و ده گیتته وه: له شمر کوری عه تی، نمیش هیلال کوری یساف وتی: نیمه و خه لکانیک له لای که عب و ره بیع کوری خیشم و خالد کوری عرعره دانیشتبووین، نیبنو عه بیاس هات، وتی: نه وه کوره مامی پیغه مبه رتانه، وتی: شوینه که مان فراوان کرد و جا دانیشت. نینجا وتی: نه ی که عب، نه وه ی له قورئاندا هاتووه ده زانم تنه ا چوارشت نه بیت، مانای نه وانم پی بلّی: سچین چیه؟ و علیون چیه؟ و سدره المنتهی چیه؟ وه مانای نه و نایه ته چیه؟

که خوی گه وه بّو نیدریسی فهرمووه: ﴿وَرَفَعْنَاهُ مَكَانًا عَلِيًّا﴾ (مریم: ۵۷). وتی: (علیون): نه وه ناسمانی حوته مه رّوحی نیمانداره کانی تیایه، به لّام (سچین) نهوا زهوی حوته می ههر خواره وه یه، رّوحی کافره کانیش له ژیر چالّی نیلیسه، به لّام نهو فهرمووده یی خدای گه وه له باره ی نیدریس فهرموویه تی: ﴿وَرَفَعْنَاهُ مَكَانًا عَلِيًّا﴾. واته: (بویه نیمه ریزی زورمان لیگرت و پایه دار و بهرز و بلندمان کرد له جیگه و ریگه ی تایه تدا).

خدای میهره بان سروشتی بّو ده نارد و ده یفه رموو من رّوّانه بهرزو بلنّدت ده که مه وه وه ک کرده وه چاکه کانی نه وه ی ناده م، فریشته راستگۆکان قسمی له گه لدا ده که ن و به فریشته ی گیانکیشان ده لیت مردنه که ی دوا بجات تاوه کو کرده وه چاکه کانی زیاد بکات، جا له نیوان هه ردوو باله کانی هه لیده گرت و بهرزی ده کاتمه تاوه کو ده گاته ناسمانی چواره م نینجا فریشته ی گیانکیشان پیی ده گات و له باره ی پیداوړسته کانی قسمی له گه لدا ده کات، به فریشته که ده لیت: نهو له کوّیه؟

٩٩ ح لِلْإِن قِيمُ الْجَوْزِيَّةِ

ده لئيت: نهوئا له نيوان همدوو باله كانم دايه، فرشتهي گيانكيشان ده لئيت: جتي
سهرسورمانه من فرمانم پيكراره له ناسماني چوارهم روجي بكيشم، جا روجي
ده كيشيت.

به لام (سدره المنتهي)، نه مه سيدره يه كه له سهر سهرى نهو فرشته نهى عهريشان
هه لگرتوه لهوئ زانست و زانيارى دورستكراوان كوتايي پي ديت، پاشان هيج
كه سيك له دواي نه مه زانياريه كي له باره يه وه نييه بزيه ناوئراوه سدره
المنتهي^(١١).

نيين منده ده لئيت: وه هيب كوري جهريز له باوكييه وه ريوايه تي كردوه، و
يه عقوب القمي له شمر ريوايه تي كردوه، خاليد كوري عهبدوللا كوري عهوا،
كورشي حوشب له قاسم كوري عهوف له رهبيع كوري خيشم ريوايه تي كردوه، وتي
له لاي كه عهبا دانيشتبويين، جا باسي نه مه ي كرد.

يعلى كوري عبيد له الاجلح ده گيرتته وه نهوئش له ضحاك وتي: نه گهر روجي
به نده يه كي نيماندار كيئرا نهوا بهرز ده كريتته وه بئ ناسماني دونيا، جا فريشتا
نزيكه كان له گهل دهرده چن بئ ناسماني دووهم پاشان سييه، پاشان چوارهم، پاشا
پينجهم، پاشان شهشم، پاشان ههوتهم، تاوه كو ده گات به سدره المنتهي، با
ضحاكم وت: بوجي ناوئراوه سدره المنتهي؟

وتي: چونكه كوتايي ديت لهوئ هه موه فرمانيك له لايه ن پهروه ردگاروه
دهرده چيت كه گه رانه وي بئ نييه، جا ده لئيت: پهروه ردگارم! به نده كه ت فلانه
بيگومان خوداي گه وه له باره ي نهو له وان زانائره نينجا خوداي دلوفان چه كيئو
سهرموري بئ دهنرييت كه دلنياي ده كاته وه له سزادان و نه مه ش نه م فرموده يه؛

(١١) تفسير القرطبي: ١١/١١٨

٩٩ ح لِلإِن قِيمُ الْجُزْئِ

پهروردگار که دهفرمودیت: ﴿كُلَّا إِنَّ كِتَابَ الْآبَرَارِ لَفِي عِلِّيْنَ وَمَا أَدْرَاكَ مَا عِلِّيُّنَ﴾ كِتَابٌ مَّرْقُومٌ ﴿يَشْهَدُ الْمُقَرَّبُونَ﴾ (المطففين: ١٨-٢١) (٣١١).

واته: (نهخیز دهستهی سهرفرازان دورن لهو تنگانهیه، بهلکو نامه‌ی کرده‌وه‌کانیان دۆسیه‌ی ره‌فتاریان دا له شوینه بهرز و بلندگانه، جا تۆ جوزانی (علیون) چیه و چۆنه، نامه‌یه‌کی (دیار و ناشکرایه، هر به رواله‌تیدا دیاره که خاوه‌نی سهرفراز و به‌خته‌وه‌ره، مۆر کراوو لۆک کراویشه، نهو نامه‌یه فریشته نزیکه به‌پرتزه‌کانی لای خوا ده‌یکه‌نه‌وه و به سهرسامی و خۆشیه سهرنجی چاکه و خواپه‌رستی چاکان ده‌دهن و شایه‌تی له‌سهر ده‌دهن).

نهم فهرموده‌یه‌ش دورنیه لهو وته‌یه‌ی که وتویه‌تی: نهوانه له به‌هه‌شتدان، چونکه به هه‌شت له‌لای (سدره المنتهی)یه، وه به‌هه‌شتیش له‌لای په‌روه‌ردگار، و خودای گه‌وره و میهره‌بانیش هه‌والی داوه که‌وا رۆحی شه‌هیده‌کان له‌لای خۆیه‌تی، پی‌غه‌مبه‌ریش (صلواته‌علیه‌وسلمه‌) هه‌والی داوه که‌وا رۆحی شه‌هید و نیمانداران له به‌هه‌شتدا پشوو ده‌دات و ده‌سورپنه‌وه هه‌رچۆنی بیه‌ویت.

(نُه‌وانه‌ی ده‌لێن: رۆحی نیمانداران له (جاییه) دان)

هه‌روه‌ها وته‌یه‌ک هه‌یه ده‌لێت: که‌وا رۆحی نیمانداران له (جاییه) (٣١٢) دان و رۆحی کافرانی‌ش له (هه‌زه‌مووته) له به‌رهووت، شه‌بو محمه‌د کورپی هه‌زم ده‌لێت (٣١٣). نهمه وته‌ی رافزیه‌کانه وه هه‌روه‌ها ده‌لێت: به‌لکو کۆمه‌لێک له نه‌هلی سوننه نهمه ده‌لێن.

(٣١١) تفسیر القرطبی: ٢٦٢/١٩

(٣١٢) الجاییه: ناری شوینی‌که له نزیک دیمه‌ش.

(٣١٣) الفصل فی الملل: ٦٩/٤

٩٥ ح لِلْإِن قِيمُ الْجُزْئَةِ

ئەبو عەبدوللا بن مەندە دەئیت: لە کۆمەڵتێک لە سەحابە و تابعین رىوايەتى کردوو، ئەحمەد كورى عاصم بۆى گىراوەتەو، ئەویش لە هەمام دەئیت: قەتادە بۆى گىراوەتەو و تى: پىاوێک لە سەعید كورى موسەیب گىراوەتەو، ئەویش لە عەبدوللاى كورى عمرو کەوا وتوویەتى: رۆحى ئىمانداران لە جاییە کۆدەبێتەو، و رۆحى کافرەکانیش لە خاکی سبخی لە حەزەرەمەوت کۆدەبێتەو پێی دەئین: برهوت^(٣١٤).

پاشان لە رینگای حماد كورى سلمه گىراوەتەو، ئەویش لە عبدالجليل كورى عەتیە، ئەویش لە شەهر كورى حوشب کەوا کەعب، عەبدوللاى كورى عمروی بینوو، خەلکی زۆر پرسىاریان لەسەر ئەم مەسەلەیه لێکردوو، بە پىاوێکی وتوو، پرسىاری لى بکە رۆحى ئىمانداران و رۆحى کافران لە کوێ دایە؟ جا پرسىاری لى کرد، ئىنجا عەبدوللا وتى: رۆحى ئىمانداران لە جاییە دان، و رۆحى کافرانیش لە بەرھووت دان.

ئىبن مەندە دەئیت: ئەبو داود و کەسانیکى لە عبدالجليل رىوايەتى کردوو، پاشان لە حەدیسىکی سوفیان گىراوەتەو ئەویش لە فرات القزاز، ئەویش لە ئەبى توفەیل ئەویش لە عەلى، و تى: باشتەین بىر لەسەر زەوى زەمەمە، وە خراپترین بىر لەسەر زەوى لە بەرھووت دایە لە حەزەرەمەوت، باشتەین دۆل لەسەر زەوى دۆلى مەککەیه، ئەو دۆلەش کە ئادەمى تێدا دابەزى لە هیندستان بۆ ئیوہ باشتەینیانە، وە خراپترین دۆلێش لەسەر زەوى دۆلى (احقاف) کە لە حەزەرەمەوت کەوا دۆلى رۆحى کافرانى تێدا فری دەدریت.

هەر وەها ئىبن مەندە دەئیت: حماد كورى سلمه رىوايەتى کردوو، لە عەلى كورى زەید، ئەویش لە یوسف كورى میهران، ئەویش لە ئىبنو عەبباس، ئەویش لە عەلى، رق و کینەترین پارچە لەسەر زەوى دۆلێکە لە حەزەرەمەوت پێی دەوتریت:

(٣١٤) شرح الصدور: ٣١٢

٩٩ ح لِلْإِنِّ قِيَمُ الْجُوزِيَّةِ

به رهووت، كهوا رۆحي كافره كانی تېدايه، وه بيريكي تېدايه له رۆژدا ناوه كهي ره شه ههروهك كيتم و زوخاوه جړ و جانوهري تېدا دهچيت.

پاشان له ريگاي نيسماعيل كوري نيسحافي قازي گيړاوه تهوه و ده ليت: عه لي كوري عه بدوللا بۆ نيمه ي گيړايه وه، نهو يش له سوفيان نهو يش له ابان كوري سه عله ب وتي: پياويك وتي: دۆليك ههيه، واته: دۆلي حه زره مهوت، ههروهك دهنگي خه لكانتيكي تېدا كۆدهي تهوه و ده ليتن: ون: نه ي دومه نه ي دومه! ابان وتي: پياويك له خاوهن كتيبه كان بۆ نيمه ي گيړايه وه كه (دومه) نهو فريشتهيه كهوا له سه ر رۆحي كافره كاندايه^(٣١٥).

سفيا ن وتي: پرسيارمان له خه لكي حه زره مهوت كرد له باره ي دۆله كه، وتيان: كهس ناتوانيت شهو تېدا بميتتهوه^(٣١٦).

(نهوانه ي ده ليتن: رۆحه كان له سه ر زهوي كۆدهي تهوه)

به لام وته ي نهو كه سه ي كه ده ليت: كهوا رۆحه كان له زهوي دا كۆدهي تهوه خوداي گه وه له باره ي هوه فهرموويه تي: ﴿وَلَقَدْ كَتَبْنَا فِي الزَّبُورِ مِنْ بَعْدِ الذِّكْرِ أَنَّ الْأَرْضَ يَرِثُهَا عِبَادِيَ الصَّالِحُونَ﴾ (الانبيا: ١٠٥).

واته: (سو يتند به خوا به راستي نيمه له كتيبي زه بوردا دواي ته وړات برپارمانداوه كه بيگومان به نده شياو و چا كه كا تم ده بنه خاوه ني زهوي). جا نه گه ر نهوه ي خواي گه وه له باره ي هوه فهرموويه تي ته فسي ري ثايه ته كه بيت، نهوا ته فسي ري شهو وته يه نيه.

^(٣١٥) شرح الصدر: ٣١٧

^(٣١٦) شرح الصدر: ٣١٧

٩٩ ح لِلْإِنِّ قِيَمُ الْجُوزِيَّةِ

خەلکی ناکۆک جیاوازن له باره‌ی ئەو زه‌ویه‌ی لێره‌دا باسکراوه، سه‌عه‌یدی کۆری جویه‌یر له ئیبنو عه‌بباس ده‌گه‌ڕێته‌وه و ده‌لێت: ئەمه زه‌وی به‌هه‌شته، ئەمه‌ش ته‌فسیر و لێکدان‌وه‌ی زۆربه‌ی توێژه‌ر و لێکده‌ره‌وه‌کانه‌ن له ئیبنو عه‌بباس‌وه و ته‌یه‌کی دیکه‌ش هه‌یه و ده‌لێت: ئەو دونیایه که‌وا خ‌وای گه‌وره بۆ مح‌مه‌د (ﷺ) رزگاری کرد‌وه و ئەم و ته‌یه‌ش و ته‌یه‌کی دروسته، ه‌ارشیوه‌که‌ش ئەو فەرمووده‌یه که خ‌وای گه‌وره له سو‌ره‌تی (النور) دا فەرموویه‌تی: ﴿وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ﴾ (النور: ٥٥). واته: (خ‌وا به‌لێنی د‌نیا به‌خش و ته‌واوی داوه به‌ وان‌ی با‌وه‌ڕپیان ه‌یناوه له ئی‌وه کار و کرده‌وه چاکه‌کانیان نه‌ب‌ج‌ام داوه به‌ راستی له ئاینده‌یه‌کی نزیک‌دا جێنشین و پایه‌داریان ده‌کات له ول‌ات‌دا هه‌روه‌ک چۆن ئیماندارانی پێش نه‌مانی جێنشین کرد‌وه).

له سه‌حیحین‌کی پ‌ن‌غه‌مبه‌ردا (ﷺ) هات‌وه و ده‌فەرموویه‌ت: (زویت لی‌ الأرض مشارق‌ها وم‌غارب‌ها، وسیبلغ ملک‌ أمتی ما زوی منها) (٣١٧) واته: (زه‌وی رۆژه‌ل‌ات و رۆژ نا‌وا‌یه‌که‌ی بۆ من کۆکرایه‌وه و گۆشه‌گیر بوو، جا له‌وه‌ی بۆ من کۆکرایه‌وه ده‌بیته‌ م‌ولک و میراتی ئۆمه‌ته‌که‌م) به‌شێک له لێکده‌ره‌وه‌کان ده‌لێن: مه‌به‌ست له‌و هه‌دیسه: زه‌وی (بیست المقدس)ه، ئەمه‌ش ئەو زه‌ویه‌یه که خ‌ودای گه‌وره به‌نده چاکه‌کانی ده‌کاته‌ خ‌اوه‌نی، ئەم نایه‌ته‌ش تاییه‌ت نییه به‌م مه‌سه‌له‌یه.

(ئ‌ه‌وه‌ی ده‌لێت: رۆحی ئیمانداران له ئاسمانی هه‌وته‌م دا‌یه)

ئه‌وان‌ی ده‌لێن: که‌وا رۆحی ئیمانداره‌کان له (علین)ه له ئاسمانی هه‌وته‌م‌دا، بۆ رۆحی کافره‌کانیش له (سجین)ه له زه‌وی هه‌وته‌م: ئەمه و ته‌ی کۆمه‌لێکه له

٩٥ ح لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُوزَةِ

پیشینه کان و پاشینه کان و بهلگه شیان له سهر نهم فهرموده یه ی پیغه مبهه^(علیه السلام) که ده فهرموویت: (اللهم الرفیق الاعلی)^(٣١٨). پیشتر همدیسه که ی نه بو هوره پره باسکرا: (إن المیت إذا خرجت روحه عرج بها إلى السماء حتی ینتهی بها إلى السماء السابعة التي فیها الله عزوجل).

واته: (کاتیک مردوو گیانی ده کیشریت بهرزی ده که نه وه بو ناسمان تا ده گاته ناسمانی هه و ته م که خودای عزوجل له ویتیه).

فهرموده ی نه بی موسی باسکرا: رۆحه که بهرز ده کریتیه وه تا وه کو له لای عهرش کوتایی پی دیت. وتهی حوزه یفهش باسکرا، رۆحه که ی له لای پهروه ردگار ده ست به سهره، وه وتهی عه بدوللای کوری عومهریش باسکرا، نهو رۆحانه له لای خودای گهوره و دلۆقانه.

نهو فهرموده یه ی پیغه مبهه^(علیه السلام) باسکرا: (إن أرواح الشهداء تأوی الی قنادیل تحت العرش).

هه دیسه که ی براء کوری عازبیش باسکرا، رۆحه که له ناسمانیکه وه بو ناسمانیکی تر بهرز ده کریتیه وه، و له هه موو ناسمانیکدا فریشته نزیکه کان لیتی کۆده بنه وه، تا وه کو ده یگه من بو ناسمانی هه و ته م، له وتهیه کی دیکه: بو نهو ناسمانه ی که وا خودای عزوجل تیا به تی.

به لām نه مهش بهلگه یه له سهر نه وه ی له وئی جینگیر ده بیّت و نارام ده گریت، بهلکو بهرزی ده که نه وه بو نه وئی بو نه وه ی پیشانی خوی گهوره ی بدهن، جا له وئی فهرمانی بو ده درده چیت و کتیبه که ی بو ده نوسریت نایا نه هلی (علین) ه یا خود له نه هلی (سجین) ه، پاشان ده گهریتیه وه بو ناو گۆر بو کاروباره کان پاشان ده گهریتیه وه بو نهو شوینه ی له وئی دانرابوو، جا رۆحی نیمانداران له (علین) ه به گویره ی پله و پایه یان، وه رۆحی کافره کانیش له (سجین) به گویره ی پله و پایه یان.

(٣١٨) مسلم: (٢٤٤٤).

(بۇ ئۇلۇغ دەلىل: رۇحى ئیمانداران له بیرى زەمزەم کۆده بیته وه)

هەندیک فەرمووده دەلیت: رۇحى ئیمانداران له بیرى زەمزەم کۆده بیته وه، -
هیچ بەلگه لەسەر ئەمە نییه له قورئان و نه له سوننەش، نه وتهی خواوەنه که
باوەری پێ دەکریت، وه نه دروستیشە، چونکه ئەو بیرە جیگای ئەو هەم
ئیماندارانە تیا نایبته وه، ئەمەش پێچەوانەى ئەو حەدیسەیه کهوا رۇحى ئیمان
بالتەیه که له بەروبوومی درەختی بەهەشت دەخوات.
به گشتی ئەو وتهیه له هەموو وتهکانی دیکه ناپەرە و خراپترە، وه لەو وتهیه
خراپترە که دەوتریت: کهوا رۇحى ئیمانداران له (جاییه)یه، چونکه ئەو شوێ
ناسمانیکی فراوانی هەیه به پێچەوانەى بیرە تەنگەبەرە که.

(بۇ ئۇلۇغ دەلىل: رۇحى ئیمانداران له ژبانی بەرزەخی زهویدايه)

ئەو وتهیهى کهوا دەلیت: رۇحى ئیمانداران له بەرزەخدايه لەسەر زهوی دەروا
بۆ هەر شوئیتیک که بیهویت، ئەمە له سەلمانی فارس ریوایت کراوه، بەرزەخی
بەربەسته له نێوان دوو شت، هەر وه سەلمان مەبەستی بیت لەزهوییه که له نێ
دوینا و رۆژی دوایدا جا رۇح لەو زهویدا به ویستی خۆی هاتوچۆ دەکات.
ئەم وتهیهش بەهێزە چونکه له دوینا داپراوه نەچۆته رۆژی دواى، بەلکو ئەو
بەرزەخدايه له نێوانیدا، جا رۇحى ئیمانداران له بەرزەخیکی فراواندايه رۆ
رەیحان و خۆشى و نیعمەتی تێدايه، وه رۇحى کافەرەکانیش له بەرزەخیکی تەنگ
ناخۆش دایه کهوا خەم و خەفەت و نازاری تێدايه.

خوای گەوره دەفەرموویت: ﴿وَمِنْ وَرَائِهِمْ بَرْزَخٌ إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ﴾ (المؤمن

٩٩ ح لِلْإِنِّ قِيَمُ الْجُوزِيَّةِ

واته: (ده بیټ له جیهانی بهرزه خدا، له نیوان مردن و زیندووبونه ودا تا کاتیك زیندوو ده کرینه وه چاوه پری بیټ).

جا بهرزه خ لیره دا له نیوان دونیا و رژی دوا یسه، وه بنچینه کوی بهر به ست و ریگره له نیوان دوو شت.

(بو نهوانه ی ده لئین: رژی نیمانداران له لای دهسته راستی ناده م و

هی کافره کانیش له لای چه پیه تی)

به لام نهو هی که ده لئیت: کهوا رژی نیمانداره کان له لای دهستی چه پی ناده مه، وه رژی کافره کانیش له لای چه پیه تی، نه مه حدیسیکی شه وره وه کوی پیغه مبه ره (علیه السلام)، ههروه ک پیغه مبه ره (علیه السلام) نهوانه ی بهو جوړه بینی، نه مه ش نهو ناگه نیټ که ریکو راست له راستی و چه پی ناده م بیټ، به لکو ده شیټ نهوانه له لای راستیدا بیټ نهوانه له بهرزی و خوشی و شادی بیټ، نهوانه ی له لای چه پی بیټ نهوانه له خواره وه و ناخوش و بهند کردن دا بیټ.

ابو محمد کورپی حمزم^(۲۱۹) ده لئیت: نهو بهرزه خه ی پیغه مبه ره (علیه السلام) له شه وره وه کهیدا بینی له لای ناسمانی زه ویدا فهرمووی: نه مه ش له کاتی نه مان و پچرانی توخه کاندا بوو، وتی نه مه ش به لگه یه له سر نهو هی له ژیری ناسماندا بوو به جوړیک توخه کانی وهک (تاو و خول و ناگر و ههوا) پچراوه.

نهو هی که وتراوه، نه گهر هاتوو خاوهن رژه شادومانه کان له لای دهسته راستی ناده م بیټ، ناده میش له ناسمانی دونیا یه، سه لمیتر او ویشه که رژی شه هیده کان له ژیر سیبه ری عهرش دان، عهرشیش له سر ناسمانی هه وته مدایه، جا چوئن ده بیټ

(۲۱۹) الفصل فی الملل: ۶۷/۴.

٩٩ ح لِلْإِنِّ قِيَمُ الْجُوزِئَةِ

لهلای راستی نادهم دابیٲ، نایا چوَن پیغهمبهر(ﷺ) لهوئ له ناسمانی دونیا
نهمهی بینووه؟

وهلامه که له چند روویه که وهیه:

٥٥٥: نهمه نه گونجاو نییه و قدهغه ناکریت لهوئ له دهسته راستی نادهم
دا بیٲ له شوٲٲٲکی بهرزه، ههروهك رۆحی کافهرکانیش لهلای چهپیه تی له رووی
خواره وه.

٥٥٥٥: نه شیاو و قدهغه نابیت کهوا له ناسمانی دونیا پیشانی
پیغهمبهر(ﷺ) درا بیٲ و نه گهر هاتوو له سهرووی نهمه وه جیگیرکرا بیٲ.

٥٥٥٥٥: له راستیدا نه وهوالی ته داوه که هه موو رۆحه شادومانه کان لهوئ
بووبن بهلکو فهرموویه تی: (فإذا عن یمنه أسودة وعن یساره أسودة). بهلکو
زانراویشه کهوا رۆحی ئیبراهیم و موسی له سهروهون له ناسمانی شه شه م و
حه وته مدان، وه رۆحی ئیمانداره کانیش به گۆرهدی پله و پایه یان هه ندیکیان له
هه ندیکیان بهر زترن، ههروهك رۆحی کافره کانیش هه ندیکیان له خواره وهیه
هه ندیکیان دان به گۆرهدی پله و پایه یان، خوای گه ورهش زاناته ره.

دهرباره ی راو پیشنیاری ئیبن حزم له باره ی جیگیربوونی رۆح

بهلام به گۆرهدی وته ی ئه بی محمهد بن حزم: رۆحه که ده چه سه پی و جیگیر
ده بیٲ به جوړٲك پیش دروستبوئی لاشه ی دابیٲ، نهمهش ده وه ستیته سه ره نه و
مه زه به ی کهوا خۆی هه لیباردوه، نهمهش رۆحی نه و دروستکراوانه یه پیش
جهسته کانیان، وه نهمهش له ناو خه لکدا دوو وته هیه، زۆربه یان له سه ره نه وهن که
رۆحه کان دوا یی جهسته کان دروست بوونه. نه وان ده لٲن: رۆحه کان پیش جهسته کان
دروست بوونه نه وا به لگه یه کیان به دهسته وه نییه له قورشان و سرونه ته وه

٩٩ ح لِلْإِنِّ قِيَمُ الْجُوزِيَّةِ

نەبە کەدەنگی زانایان تەنھا ئەو نەبیت کەوا لە هەندیک دەق تیگەیشتون نەمەش بەلگە نیبە لەسەری یاخود هەدیسه دروستەکان، هەر وەک ئەبو محەمەد بن حزم بیانوو دەهینیتەو بەو فەرموودەیە خوای گەوره: ﴿وَإِذْ أَخَذَ رَبُّكَ مِنْ بَنِي آدَمَ مِنْ ظُهُورِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَأَشْهَدَهُمْ عَلَى أَنْفُسِهِمْ أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ﴾ (الأعراف: ١٧٢).

واتە: (یادی ئەو کاتەش بکەنەو کە پەرورەدگارت پێشتا و پشستی نەوێ نادەمی کۆکردووە (لە جیهانی پەنھان و شارەویدا پەیمانی لێوەرگرتن) و کردنی بە شایەت بەسەر خۆیانەو (پێی فەرموون): ئایا من پەرورەدگاری نێو نیم؟). ئەو نیشانانە ی کەوا پێشینه کان باسیان کردووە لە دەرچوونی نەوێ نادەم لە برپەری پشیتیدا، پاشان پەیمانی لێوەرگرتن و گەرێندرانەو بەو برپەری پشستی و کەوا وەک و نەوێ دەریاندا چووینیت.

خوای پەرورەدگاری دابەشی کردوون بۆ خۆشی و ناخۆشی، خودای گەوره و میهرەبان ئەجەل و رزق و رۆزی و کردەوێ کانیاں کەوا لە خێر و شەر تووشییان دەبیت هەمووی بۆیان نووسیوە، پاشان دەلێت: ئیسحاق وتی: زانایان یە کەدەنگ و کۆکن کەوا رۆحەکان پێش جەستەکان هیناویانە قسە پێکردن: ﴿وَإِذْ أَخَذَ رَبُّكَ مِنْ بَنِي آدَمَ مِنْ ظُهُورِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَأَشْهَدَهُمْ عَلَى أَنْفُسِهِمْ أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ قَالُوا بَلَى شَهِدْنَا أَنْ تَقُولُوا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّا كُنَّا عَنْ هَذَا غَافِلِينَ ۖ أَوْ تَقُولُوا إِنَّمَا أَشْرَكَ آبَاؤُنَا مِنْ قَبْلُ﴾ (الأعراف: ١٧٢-١٧٣).

واتە: (کردنی بەشایەت بەسەر خۆیانەو (پێی فەرموون: ئایا من پەرورەدگاری نێو نیم؟ هەموو وتیان: نابیت تۆ خوای نێمە نەبیت، بەلێ شایەتیمان داوە (کە تۆ پەرورەدگارمانیت)، نەمەش بۆ ئەوێ نەوێ کۆ لە رۆژی قیامەتدا بلێن، بەراستی نێمە لەمە بێ ناگا بووین!! یاخود ئەوێ کە بلێن: جا نێمە چی بکەین، بە راستی نێمە باو و باپیرانمان لە پێشدا هاوێلیان بۆ خوا دانانە).

۹۹ ح لِلْإِنِّ قِيَمُ الْجُوزِيَّةِ

ههروهها دههفرموویت: ﴿وَلَقَدْ خَلَقْنَاكُمْ ثُمَّ صَوَّرْنَاكُمْ ثُمَّ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ لَمْ يَكُنْ مِنَ السَّاجِدِينَ﴾ (الأعراف: ۱۱).

واته: (سویند بهخوا بهراستی نیتمه (باوه گهورهی) نیوهمان دروست کرد و نهخش و نیگاری روالته و روخساری نیوهمان کیشا، پاشان وتمان به فریشتهکان، نادهی سوژده بهرن بۆ نادهم (سوژدهی ریز به فهرمانی خوا) جا ههموو فریشتهکان سوژدهیان برد).

خوای گهوره ههموو رۆحهکانی به یهکجار دروست کرد کهوا دهروونه، وه ههروهها پیغهمبهریش (صلوات) له ههیدیستکدا ههوالی داوه: (أَنَّ الْأَرْوَاحَ جُنُودَ مَجْنَدَةٍ فَمَا تَعَارَفَ مِنْهَا أَتَّخَلَفَ وَمَا تَنَافَرَ مِنْهَا اخْتَلَفَ)

خوای گهوره پهیمان و شایهتی لی وهرگرتن له کاتیستکدا شهو دروستکراویکی روخسار کیشر او وئاقل بوو پیش نهوهی فهرمان به فریشتهکان بکات سوژدهی بۆ نادهم ببهن، پیش نهوهی رۆحهکه بچیتته جهستهکان، و جهستهکانیش لهو رۆژدهدا تهنها خۆل بوون.

بۆ شهو دههکهوت و ساخبوونهوهیه باسی ههنديک دهکهین له وهلامدانهوهی پرسیار کردن له بارهی رۆحهکان نایا لهگهڵ جهستهکان دروست بوونه یاخود له پیش جهستهکان؟ نهگهر لیتهدا مهبهست قسه کردن بیست لهسهه جیگیه برونه رۆحهکان له دواى مردن، وه فهرموویهتی: له راستیدا لهو بهرزهخهدا سهقامگیر دهیست کهوا له پیش نهوهی جهستهکان دروست بیست وه ستاوه لهسهه شهو بیروباوهده کهوا باوهپی پیتهتی، وه فهرموودهکهی کهوا رۆحه شادهکان و دلخۆشهکان لهلای دهسته راستی نادهمن، و رۆحی کافرهکانیش لهلای چهپیهتی، ههروهک پیغهمبهر (صلوات) ههوالی پیدراوه و فهرموودهکهی: شهو رۆحانه لهو شوینانهن کهوا توخم و پیکهاتهکان پچراون، نهمهش هیچ بهلگهی لهسهه نییه نهله قورنان وه نه له سوننهت، هاروشیهشی نییه لهگهڵ وتهکانی زانا نیسلامیهکان، ههدیسه

٩٩ ح لِلْإِنِّ قِيَمُ الْجُوزِيَّةِ

دروسته کانیښ به لځمن له سر نه وې رڅه کان له سرووی توخه کانن له به هشتدا
له لای پروه ردگار، به لځمې قورنایش به لځه و متمانیه له سر نه مه، نه بو
محمدیش ریځکه وتوه له سر نه وې رڅی شهیده کان له به هشتدان و
زانراویشه کهوا راستگوځیان له وان باشتن، جا چوځن ده بیټ رڅی نه بی به کری صدیق
و عه بدوللای کورې مه سعوډ، وه نه بی نه لده ردا و حوزه یفه کورې یه مان و
نه وانده وه نه وانده ﷺ له لای پچرانې توخه کان بیټ وه کو (ناو و خوځ و ناگر و
هوا)، نه مهش له ژیر ناسمانی دونیایه، وه نایا ده بیټ رڅی شهیده کانی
سهرده می ټیمه له سرووی توخه کانه وه بیټ له سرووی ناسمانه کاندای بیټ؟

(بو نه وانده ده لیټ:

کهوا جیگرېوونی رڅ به ویست و ناره زووی خوې نیه)

به لام به وتهی نهو که سهی ده لیټ: جیگرېوونی رڅ به ناره زووی خوې نییه،
نه مهش وتهیه که که ده لیټ: رڅیش نیشانه یه که له نیشانه کانی جهسته، که
نهویش ژیان، وه نه مهش وتهی ټیبن باقلانی و نه وانده شوټنکه وتهی نهون،
هروه ها نه بو هنډیل انعلافیش ده لیټ: دل و دهر وون نیشانه یه که له نیشانه کان،
نهو وا ده ستنیشان و جیای نه کردو ته وه به وې که ژیان هروه ک ټیبن باقلای جیای
کردو ته وه، پاشان وتی: نهو واته رڅ نیشانه یه که یاخود به شی که وه که به شه کانی
جهسته.

هنډی کی تر لایان وایه کاتیک لاشه ده مریت رڅه کهی ون ده بیټ و نامینیت
وه که پیشت باسکرا، وه که هموو بهش و نیشانه کانی مهر جدار به ژیان، هنډی کی
دی که له وانده ده لیټ: نهو نیشانه یه له دوو سهرده مدا نامینیت، هروه که زور بهی

٩٥ ح لِلْإِنِّ قِيَمُ الْجُوزِيَّةِ

ئەشعەرىيەكان وا دەلێن، جا لە وتەكانيان: كەوا رۆحى نىستاي نادەمىزاد ئەو رۆحەى پىشتەر نىيە، وە نايت لىي جيا بىتەو و پاشان رۆحەكە بگەرپتەو بۆ ماوەى كاتژمىرێك زياتر لە هەزار رۆحى بۆ بگۆرپت لەسەردەمىك و ئەوەى داديت، جا ئەگەر مرد هېچ رۆحێك نىە بەرزبكرپتەو بۆ ناسمان وپاشان بگەرپتەو بۆ ناوگۆر پاشان فرىشتەكان هەلبىگرن و دەرگای ناسمانەكانى بۆ دەكەنەو رۆحەكە نەخۆشى و نىعمەت دەبينيت و نە ناخۆشى و نازار دەبينيت، بەلكو تەنها لاشەكەيە خۆشى و ناخۆشى دەبينيت ئەگەر خوا وىستى لەسەر بىت ئەوا نىعمەت ياخود نازارى دەدات جا ژيانى بۆ دەرگەرپتەو لەو كاتەى دىهەويت نىعمەتى پىي بىهەخشيت ياخود سزاي بدات، ئەگەر نا هېچ رۆحێك لەوئ نىيە نىستا وەستا و بىت بە خۆيەو.

هەندىك لە زانايان دەلێت: ژيان دەرگەرپتەو بۆ كلىنجه واتە خوارووى ئىسكى برپرەى پشت جا ئەمەيە نىعمەت و خۆش دەبينيت ياخود ناخۆشى و سزا و نازار. ئەم وتەيە قورئان و سوننەت و يەكەدەنگى سەحابە رەتى دەرگاتەو، بەلگە و شايتەى زانايان و ژير و زرنك و هۆشياران، بىگومان خواى گەرە قسەى كردووە لەگەڵ دەرروندا بە گەرپانەو و چوونەژوورەو و هاتنە دەرەو، وە دەق و بەلگەى دروست هەيە لەسەر ئەوەى رۆح بەرزەكړپتەو و دادەبەزيت و دەرگيريت و رەوانە دەرگيريت و دەرگای ناسمانەكان بۆ دەرگيرپتەو و كړنۆش دەبات و قەسەش دەكات، وەكفن دەرگيريت لە كفنەكانى بەهەشت ياخود ناگر، هەرەها فرىشتەى گيانكيشان بە دەستى خۆى هەلدەگرپت و پاشان فرىشتەكان دەستا و دەستى پێدەكەن جا بە بۆنخۆشترين بۆنى ميسك بۆندەكړپت، ياخود بۆنىكى بۆگەنى لىديت، هەرەها لە ناسمانىكەو بۆ ناسمانىكى تر دەنيردريت، پاشان لەگەڵ فرىشتەكان دەرگەرپتەو سەرزەوى جا ئەوكاتەى رۆحەكە دەرەچيت چاو بە دوايدا دەرگەويت بە جۆرێك دەبينيت تاوەكو دەرەچيتە دەرەو.

٩٥ ح لِلْإِن قِيمُ الْجُزْئِ

قورنان دهیسه لیتیت له سهر شهوهی رۆح له شویتیک بۆ شویتیکی دیکه ده گوازیتموه تاوه کو ده گاته گهروو له جووله کردنیدا، هه موو شهوانه ی باسما ن کرد به لگهن له سهر شهوهی رۆحه کان ده گهن به یه کتر و یه کتر ده ناسن، بیگومان پیغه مبه ر (علیه السلام) له شه ورۆیه کهیدا رۆحه کانی بینی له دهستی راستی ئاده م و له دهستی چه پی بوون، پیغه مبه ر (علیه السلام) هه وائی داوه کهوا رۆحی نیماندار بالتدهیه کی سه وزدایه، وه خوای گه ورهش هه وائی داوه له باره ی رۆحی فرعه ون و یاهوره کانی کهوا به یانیان و نیواران له سهر ناگری دۆزه خ پیشانی ده دریت.

وه له کاتیکدا نیبن باقلانی پیداکیری ده کات له وه لامه که داو ده لیت: له سهر نه مه دا یه کیک له و دوورووه دا ده رده چیت، یان پیشاندانی له ژياندا له یه که م به شه له به شه کانی جه سته دا داده نریت، وه یان شه وتا بۆ شه ژيانه و نیعمه ت و نیش و نازاردا لاشه یه کی دیکه دروست ده کرایت.

شه وتهیه که له مه به ست و نیه تیکی گهنده ل و خراپدایه له زۆر رووه وه، وه نایا چ وتهیه ک له و وتهیه خراپتره کهوا رۆحی ئاده میزدا دابنیت به نیشانه یه ک له نیشانه کانی هه موو کاتژمیریک بگۆریت جار به جار خۆشه ویسترییت، جا نه گهر شه نیشانه یه واته رۆحه که جیابوووه شه شه و له پاش جیابوووه یه که رۆحیک نییه نیعمه ت و خۆشی وه سزا و نیش و نازار ببینییت وه نه به رزده بیتشه وه و نه داشده به زیت و نه ده شگیرییت و نه ره وانهش ده کرایتموه؟

شه وتهیه پیچه وانه یه له گهل عقل و ده قه کانی قورنان و سونه ت و شه خلا قدا، شه وتهیه ش هی که سیکه کهوا خۆی نه ناسیت، جا له باسه کانی دا هاتوو به لگه له سهر هه لبه ستن و بووختانی شه وابه ته ده هیننه وه انشاء الله. شه مه ش وتهیه که که سیکه له پیشینه کانی ئوممه ت نه یوو توه، و نه له سه حابه و شوینکه و توانیش و نه زایانی نیسلا میش.

نه واندهی ده ئین:

کهوا سه قامگیر بوونی رۆح له دواى مردندا له ناو لاشهیه کی دیکهیه؟

به لām نهو وتهیه که ده ئیت: کهوا جیگیر بوونی رۆح له دواى مردندا له ناو لاشهیه کی دیکهیه بیت جگه لهو لاشهیه، جا نهو وتهیه هق وناهقی تیدایه. جا هق و رهواکهی کهوا پیغه مبهری راستگۆ و باوه پینکراو (علیه السلام) ههوالی داوه له بارهی رۆحی شهیده کان کهوا له ناو سکی بالندهیه کی سهوزدایه، دهچن بۆ لای نهو چراخانهی به عهرشدا ههلواسراوه، ههروهک لانه وایه بۆ بالنده کان، ییگومان له فرموده کهیدا ناشکرای کردوه (جعل الله ارواحهم في أجواف طير خضر). واته: (خوای گهوره رۆحه کانیان له ناو سکی بالندهیه کی سهوزدا داناوه). به لām به نیسبهت نهو فرموده یه پیغه مبهر (علیه السلام): (نسمه المؤمن طائر یعلق فی شجر الجنة).

واته: (رۆحی نیماندار بالندهیه که له دار و دره ختی بههشت دهخوات). لهوانیه نهو بالندهیه بۆ رۆحه که سوابو ویک بیت بۆ نهو وهک لاشه، نه مهش بۆ هۆکاریک له نیمانداران و شهیدان ده بیت، لهوانه شه رۆحه که له شیوهی بالنده بیت، نه مهش خواست و ئاره زووی نه بی محمه د کوری حهزم و نه بی عومه ر کوری عبدالبر، له مه ویش قسه یان کرد له سه ر وته کانی نه بی عومه ر. به لām نیبن حزم^(٢٢٠) که ده ئیت: مانای نهو فرموده یه پیغه مبهر (علیه السلام): (نسمه المؤمن طائر یعلق)

نه مه له سه ر ده رکه وته و شیوهی ده ره ویدایه، نهک له سه ر گومان و بۆچوونی نه زانه کان، له کاتیکدا پیغه مبهر (علیه السلام) ههوالی داوه کهوا رۆحی نیماندار بالندهیه که

٩٥ ح لِّلْإِنِّ قِيَمُ الْجُوزِيَّةِ

دهخوات، به مانای نهو له بههشتدا دهفريت، نك شيوهكهي گزراييت له وينهي
بالتندهدا.

وتی: بهلام نهو زيادهيهی كهوا تييدا هاتووه بهودي لهناو سكي بالتندهيهكي
سهوزدايه، بهلكو نهو سيفهتي نهو چرايانهن كهوا بۆ لای دهچن، ههردوو
ههديسهكهش پيڤكهوه يهك ههديسه، نا نهمهيه نهوهی وتوويهتي به مهبهستي
فهادی به وته و به مانا، جا نهو ههديسه دهفرموويت رۆحي نيماندار
بالتندهيهكه له دهرختي بهههشت دهخوات ههمان نهو ههديسه نييه كه
دهفرموويت رۆحي شههیدهكان لهناو سكي بالتندهيهكي سهوزدايه، نهوهی
باسكراوه لهوانهيه له ههديسي يهكه مدا بيت، بهلام له ههديسي دووه مدا لهوانهيه
واييت، جا پيغه مبهه عليه السلام ههوالی داوه: (أَن أرواحهم في حواصل طير)، له وشهي
رافهيهكي ديكهدا: (في أجواف طير خضر) وه له وشه ودهرپرينيكي ديكهدا: (بيض)
هاتووه، نهو بالتندهيه پشوو دههات له بهههشتدا و له بهروبوومهكهي دهخوات و له
رووبارهكاني دهخواتهوه، پاشان دهچيت بۆ لای نهو چراخانههي له ژير عهرشدا
نهوچرايانه بۆ نهو لانه وايه بۆ بالتندهكه، وه نهو وتهيهي كه دهلييت: لهناو سكي
نهو بالتندهيه بريتييه له سيفهتي نهو چراخانهي كهوا رۆحه كه بۆي دهچيت نههش
ههلهيهكي ههميشهيه.

بهلكو نهو چراخانه مهزلگا و لانهي نهو بالتندهيه جا ليتهدا سي كاروبار ههيه
ههديسهكه دهريخستوه:

رۆحهكان، بالتندهيهكه كهوا رۆحهكه لهناو سكي دايه، وه نهو چراخان و
قوتيلاش مهزلگا و لانهن بۆ نهو بالتنده، و چراخان و قوتيلهكانيش جيگيرن له ژير
عهرشدا و پشوو نادهن، بهلام بالتندهكه پشوو دههات و ديت و دهپوات و
رۆحهكانيش لهناو سكي دايه.

٩٥ ح - لِلإِبْنِ قِيَمُ الْجُوزِيَّةِ

به لآم حمدیسی نین عه بباس: عوسمان کوری نه بی شه بیبه ده لیت: عبدالله کوری
 نیدریس بۆمانی گپرایه وه، له محمد کوری نیسحاق نهویش له نیسماعیل کوری
 امیه، نهویش له سه عیدی کوری جبیر، نهویش له نین عه بباس وتی:
 پیغه مبهرد علیه السلام فهرموویه تی: (لَمَّا أُصِيبَ إِخْوَانُكُمْ - يَعْنِي - يَوْمَ أَحَدٍ - جَعَلَ اللَّهُ
 أَرْوَاحَهُمْ فِي جَوْفِ طَيْرٍ خَضِرَ تَرْدُ أَنْهَارِ الْجَنَّةِ، وَتَأْكُلُ مِنْ ثَمَرِهَا، وَتَأْوِي إِلَى قَنَادِيلِ
 مِنْ ذَهَبٍ مَدْلَاةٍ فِي ظِلِّ الْعَرْشِ، فَلَمَّا وَجَدُوا طَيْبَ مَا كُلُّهُمْ وَمَشْرِبَهُمْ مَقِيلَهُمْ قَالُوا:
 مَنْ يَبْلُغُ إِخْوَانَنَا عِنَّا أَمْ حَيَاءٌ فِي الْجَنَّةِ نَرْزُقُ، لَثَلَا يَنْكُوا عَنِ الْحَرْبِ، وَلَا يَزْهَدُوا فِي
 الْجِهَادِ، فَقَالَ اللَّهُ تَعَالَى: أَنَا أَبْلَغُهُمْ عَنْكُمْ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ تَعَالَى: ﴿وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ
 قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتًا بَلْ أَحْيَاءٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْزَقُونَ﴾ (آل عمران: ١٦٩) (٢٢٣).
 ئیمام نه محمد ده لیت: (ئیمه هیچ سیفه تیک له سیفه تکانی خودای میهره بان
 ناسرینه وه و لانا بهین له بهر خاتری خراپه کاران و له ری لاده ران)، چونکه نه مه نیش
 و کاری خاوه ن بیدعه کارانه و نه هلی سوننهش نازناوی وا له وته و قسه کانیان
 ده نین کهوا خه لکی گه مرهش له بهری رابکات، وه ناوی ده نین تیناخین و خستنه
 پال یه و ده رختن وه عهرشی خودای گه وره و دلۆقان به شوین و جیگه یه ک ناو
 ده بن مبه سستی که بۆ گه یشتیان به عهرش تا به دوور خستنه وهی به رزی
 بلندیه کهی له سه دروست کردنه کهی و وهستان له سه عهرشه کهی، (تهفسیری نه و
 وهستانه یان له سه عهرش له پیشه و مالیک پرسپوه، له وه لآمدا فهرموویه تی:
 وهستانه که حه قیقه تی هیه، چۆنیه تیه کهی شاراوهیه، پرسپار کردن ده رباره ی
 بیدعهیه، باوه پ بوون پتی واجیه).

مه به ستیش له (ناوانان) کهوا (سوننه) ده ستیشانی کردوه راشکاو و روونه
 له دانانی رۆحی شه هیده کان له ناو سکی بالنده یه کی سهوز یه که به دوا یه کدا دیت
 و نه و مانایه به تال ناکاته وه، به لکو به دوا یه کدا هاتنی به تال نهویه نه وهی

(٢٢٣) مسند احمد: ٢٦٦/١، بیشتر مانای نه و فهرموردانه شیکراوه وه.

٩٥ ح لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

دوژمنه کانی پیغه مبهەر (ﷺ) ده لئین له مولحیده کان و شوینکه وتوانیان و نهوانه ی
ئینکاری روژی دوا یی ده کهن، بهودی روچه کان پاش جیابوونه و هیان له لاشه کانیان
ده چنه لای گیانله بهران و چرو جانده و نهو بالئندانه ی کهوا بو روچه که ی ده گوئیت،
جا هەر کاتی روچه که له لاشه جیابووه نهوا ده چیتته لاشه ی نهو گیانله بهرانه،
لهو یی نیعمهت و خو شی ده بینیت یا خود سزا و نازار ده بینیت، پاشان لئی جیا
ده بیته وه، پاشان ده چیتته لاشه یه کی دیکه له گهل کرده وه و نه خلای نهو بگوئیت،
نهمهش دووباره ده بیته وه، جا نهمه ميعاد و روژیی دوا ییه له لای نهوان و نیعمهت
و سزا که شه که ده بینیت.

نهو به دوا یی که کدا هاتنه به تاله پیچه وانه یه بهودی کهوا پیغه مبهەر و نیردراوه کان
له سهر تاکه هیان تا کو تاییه که هیان له سهر ریککه وتوون، نهمهش کوفریکه به خودا و
به روژی دوا یی.

نهمهش کو مه لئیکی دیکه ده لئین: کهوا جینگیر بوونی روچه کان دوا یی جیابوونه وه
له لاشه کان ده چیتته لاشه ی گیانله بهر و درنده کان کهوا بو ده گوئیت، نهمه به
تالترین و پیسترین قسه و ده برینه، وه قسه یه کی دیکهش به دوا ییدا دیت و ده لئیت:
به یه کجاری له گهل مردندا نامینیت و لیره دا هیچ روچیک نامینیت نیعمهت و
خو شی یا خود سزا و نازار بینیت، به لکو نیعمهت و خو شی یا خود سزا و نازار
ده که ویتته سهر به شه کانی لاشه یا خود به شیک له لاشه.

یا خود ده که ویتته سهر کلینچکه ی خواره وه ی برپردی پشت یا خود ده که ویتته سهر
شوینیکی دیکه، جا خودای گه وره تییدا له زهت و خوش و نیش و نازار دروست
ده کات یان به هزی گه رانه وه ی ژیان بزی ههروهک هه ندیک له زانا و تیگه یشتوان
له باره ی نهم و ته یه وتویانه، یا خود به بی گه رانه وه ی ژیان کهوا هه ندیکی دیکه
وتوویانه، جا نهمانه له بهرزه خدا هیچ سزا و نازار یکیان نیه ته نها له سهر
لاشه کانیان نه بیته، و هه ندیکی تریش رووبه پرویان ده بیته وه، کهوا روچ به

٩٦ ح لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُزْئِ

روویه کدا ناگه پیتمهوه بۆ ناو له شه و پیتی ناگات، و نیعمت و سزاش تهنها له سه ر
رۆحه کهیه، سوننه ته ناشکراو مهواتیره کانیش قسه ی نهوان و نهوانه ره ده کاته وه و
دیاری ده کات نهوا سزا و تازار له سه ر رۆح و لاشه کهیه پیکه وه و هه ریه که و به
ته نیاش.

نه گهر و ترا: له راستیدا نیوه باسی وته و ره خنه و نا په زاییه کانی خه لکیتان کرد
له باره ی جینگیر بوونی رۆحه کان، کامه یان له و وته و ده رپرینه شیار و په سه ند تره
تا وه کو با وه یری پێ بکه یین؟

ده لێن: رۆحه کان له سه قامگیر بوونی له جیهانی به رزه خدا له یه کتر جیاوازن به
جیاوازیه کی گه وه ره، له وانه: رۆح هه یه له هه ر سه ره وه ی (علیین) لای فریشته
به رزه کانه، نه مه ش رۆحی پیغه مبه رانه عليه السلام وه نه وانه له مه نزلگا و
شوینه کانیان جیاوازیان هه یه هه روه ک پیغه مبه ر عليه السلام له شه ور په کهیدا نه وانی
بینی.

له وانه: رۆحه کان له ناو سکی بالنده یه کی سه وزدان له به هه شتا پشوو ده دات و
هاتووچۆ ده کات هه رچۆن بیه ویت، نه مه ش رۆحی هه ندیک له شه هیدانه نه ک
هه موویان، به لکو شه هید هه یه له به ر قه رزاری رۆحه که ی ده ستی به سه ردا ده گیریت
له چوونه ژووره وه ی بۆ به هه شت، یا خود به هه ر هۆکاریکی دیکه، کهوا له مه سه نه د
دا هاتوه، له عه مه د کوری عبدا لله کوری جحیش ده گیردریته وه، پیاویک هاته
خزمه تی پیغه مبه ر عليه السلام وتی: نه ی پیغه مبه ری خوا، چی بۆ من ده بیئت نه گهر له
پیتناوی خودا بکوژریم؟ فه رمووی: (الجنه)، واته: (به هه شت) جا کاتی که رویش ت
فه رمووی: (إِلَّا الَّذِينَ، سَارَنِي بِه جَبْرِيلَ أَنْفًا) ^(٢٢٤).

واته: (تهنها قه رزاری نه بیئت، کهوا جویریل پیتشت بۆی باس کردووم).

٩٩ ح لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُوزِئَةِ

لهوانه: نهوهی دهستهسهه دهیئت له بهر دههگای بههشت کهوا له هه دیسیکی دا هاتوه: (رأیت صباحکم محبوساً علی أبواب الجنة) (٢٢٥).

واته: (هاوریکه تانم بینی له بهر دههگای بههشت دهست بهسهه کرابوو).

لهوانه: نهو کهسانه باره گاکایان له بهردهم دههگای بههشته، کهوا له هه دیسیکی ئین عه بهاسدا هاتوه:

(الشهداء علی باریق نهر بباب الجنة، فی قبة خضراء یمخرج علیهم رزقهم من الجنة بکرة وعشیه).

واته: (شههیدهکان لهسهه لیواری روواریکن له بهردهم دههگای بههشتا، له قبه خضرا، بهیانیان و ئیواران رزق و رۆزیان له بههشتهوه بو دیته دههوه).

نه ههده ریوایه تی کردوه، نه مهش پیچه وانهی جه عفه ری کوری نه بی تالیبه به جۆریک له جیاتی دهسته کانی دوو یالی بو دانراوه له بههشتا پیی دهفریت ههه جۆریک بیهوئیت (٢٢٦).

لهوانه: نهو رۆحانهی دهستهسهه رن لهسهه زهوی، رۆحه کهی بهرز ناییتهوه، بو لای فریشتهکان، به لکو نه مه رۆحیکی نزم و له خوارهوهی زهویدایه، جا رۆحه کانی زهوی له گهه رۆحه کانی ناسمانه کان کۆناییتهوه، ههروه له دونیاشدا له گهه یه کتر نابنهوه، نهو دل و دهروونهی لهزهویدا نهیتوانی ره زامه ندی و خوشه ویستی خرا به دهست بهیئنی و یادی بکات و هۆگری ببینیت و لیتی نزیک بیتهوه، نهوا دل و دهروونیکی نزم و له خوارهوهی زهویدا دهیئت، وه له پاش جیا بوونهوهی له لاشه کهیدا تنهها لهوئ دههیتیتهوه.

ههروه کو دل و دهروونی بهرز و مهزن کهوا له دنیا خهریک ببوو به خوشه ویستی خوا و یادکردنی و نزیک بوونهوه و هۆگری بوونی، وه پاش جیا بوونهوهش له گهه

(٢٢٥) سههچاوهی پیشورو: ١١/٥، سنن النسانی: ٣١٤/٥

(٢٢٦) سههیر: ترمزی (٣٧٦٣) بکه، وه ههسته دهجه: ٢٦٦/١

٩٩ ح لِلْإِن قِيمُ الْجُزْءِ

رۆحه بهرزه کان ده بیټ که بۆ ئەو گونجاوه، پیاویش له گهڵ ئەو که سهیه له بهرزه خدا له رۆژی قیامه تدا که خۆشی دهوێت، و رۆحی نیساندار له دواى جیابوونهوه دهگات به رۆحی برا و هاوڕێکانی که کردهوهی چاکیان نهجماداوه و لهوێ له گهڵ یه کتر دهبن.

وه له وانه: رۆحی داوینپییسی و زیناکاران له پیاو و ئافرهتان له تهن دووری ناگردان، و رۆحیش له ناو رووباری خوێندا مهلهی تیدا دهکات و بهرد قووت دهات، جا رۆحه که دلخۆش و شادومانه کان و خه مبار و تازاره کان یهک جیگه برونیان نیه، به لکو رۆح ههیه، له ههه سه ره وهی (علین)ه، و رۆحیش ههیه له خواره وهی زهویه و بهرزنا بیته وه.

نه گهر تۆ ئاواته خوازی سوننهت و نیشانه کان بوویت لهو بابته دا، ئەوه بۆتۆ باشر وایه گرنگی بدهیت به به لگه نامه کانێ ئەو بابته وا گومان مه به که وا له نیتوان ئەو نیشانه دروستانه دا لهو بابته به رهه لستکاری ههیه، جا ئەوانه هه مرویان راست و رهوان و هه ندیکیان نه ویت ده سه لمینیت، به لام کاروبار و گرنگیه که له تیگه یشتنی دایه، له زانینی دل و دهروون و یاساکانی، چونکه ئەوه گرنگی و تایبه ته ندی خۆی ههیه جگه له گرنگی کاروباری لاشه، وه رۆحیش له گهڵ ئەوهی له به هه شتدایه، ئەو له ئاسمانیشدایه، په یوه ندی دهکات و دهگات به ژیا نی ناوگۆر و بهو رۆحه ی تیا به تی، نه ویش خیراترین شته له جووله و گواستنه وه و بهرزبوونه وه و دابه زیندا، رۆحیش دابهش ده بیټ بۆ نێردراو و به ندکراو. بهرزی و نزمی، دواى جیابوونه وهش رۆح نه خۆش و ناخۆش و له زهت و نیعمهت و سزاو تازاری ههیه زۆر گه وه ره تریش له وهی له کاتی په یوه ندی هه بوو به لاشه، لهو کاته شدا نه خۆش و به ندی و ناخۆش و سزاو خه فه تباری بۆ ههیه، وه ههروه ها له هه مان کاتیشدا خۆشی و نیعمهت و له زهت و شادومانی بۆی ههیه، رێک حالێ لهو

رؤح للإبن قيمّ الجوزيّة

لاشهيدا وڊڪ حالى ڪڙپهه وايه لهسكى دايكى، له دواى جياپونوهه شدا حاله تي وڊڪ حاله تي دهه چوويهه تي لهسكى نهو دونياهه دا.

جا بۆ دڭ و ددروون چوار جيهان ههيه، هه جيهانيك لهودي پيش خوي
گهوره تر ه .

جیہانی یہ کہم: لہناو سکی دایکہ، نہ مہش حسرت و تہنگی و غم و سی
تاریکاسہ.

جیهانی دووهم: نه مه جیهانی که هوا تییدا گه وره تر ده بیټ و هۆگری ده بیټ و تییدا خیر و شهری دهست ده که ویت وه هۆکار یکشه بۆ به خته وه ری و خه مناکي.

جیهانی سییم: جیهانی به‌رزخه ئه‌مه‌ش فراوانتر و گه‌وره‌تره له‌و جیهانه‌دا، به‌لکو ریزه و په‌یوه‌ندییه‌که‌ی بۆ ئه‌و وه‌ك ریزه و په‌یوه‌ندی ئه‌و جیهانه‌یه بۆ یه‌که‌مییان.

وه جیهانی چواره: جیهانی کۆتاییه یاخود رۆژی دوایه، نه مه‌ش به‌هه‌شت یاخود دۆزه‌خه، هیچ جیهانیکی دیکه نه له دواى ته‌وجا خواى گه‌وره لهو جیهانانه‌دا پله دواى پله ده‌یگوازیتته‌وه تاكو ده‌یگه‌یه‌نیتته نهو جیهانه‌ی جگه لهو هیچی دیکه سوودی بۆ ناییت، له‌ویش زیاتر هیچی دیکه شایه‌نی نهو نییه، نه‌میش بۆ نهو دروست کراوه وه کاروکرده‌وه‌کانی نه‌وی گه‌یاندۆته نهو پایه‌یه، له‌هه‌موو جیهانیکیش لهو جیهانانه‌دا حوکم و یاسا و کاروباریک هه‌یه جیاوازه له‌گه‌ڵ جیهانه‌که‌ی دیکه.

جا گهره‌یی و پیرۆزی بۆ خودای به‌دییه‌نەر و خولقیته‌نەر و که‌وا مردن و ژین و به‌خته‌وه‌ری و خه‌مناکی به‌ ده‌ست نه‌وه که‌وا جیا‌وزای دانا‌وه له‌ نیتوان پله‌کانی به‌خته‌وه‌رییه‌کان و ناخۆشییه‌کان هه‌روه‌ک جیا‌وازی‌شی دانا‌وه له‌ نیتوان پله‌کانی زانست و کار و کرده‌وه‌کان و هی‌ز و توانایی و ره‌وشته‌کانی.

جا هەر که سیڤک ناسی وه ک پتویست شایه تی بدات (أشهد أن لا إله إلا الله وحده لا شريك له) کهوا خاودن، هه موو شتتکه، وه هه موو حه مد و سوباسگوزاریه ک

٩٥ ح لِّلْإِنِّ قِيَمُ الْجُوزِيَّةِ

تەنھا بۆ ئەو، ھەموو خێر و چاکەیک بە دەست ئەو، ھەموو کار و فەرمانیک دەگەرێتەو بۆ لای ئەو، و ھەموو ھێز و توانەیکیش تەنھا شایەنی ئەو، و ھەموو قەزا و قەدەرێکیش بە دەست ئەو، ھەموو عیزدەتیکیش، و ھەموو ھیکمەتیکیش و ھەموو تەواوکارییەکی رەھاش لە ھەموو روو ھە بۆ خۆی دەگەرێتەو، بە عیلم و زانستی خۆش راستی پێغەمبەر و نێردارەو کانی خۆی ناسیو، ئەو بۆ ئەوان ھاتوو ئەو راست و رەوایە، کەوا بیرمەند و زاناکان شایەتی بۆ دەدەن، ئەو بۆ ئەوان ھاتوو ئەو راست و رەوایە کەوا بیرمەند و زاناکان شایەتی بۆ دەدەن، ئەو سەرپێچی بکات ئەو ناپەرە و گومرایە، و ھەموو کەوتن و یارمەتیش لە لایەن خواوەیە.

نایا رۆحی مردوو ھەکان سوود بە شتیک لە ھەول و کۆشی زیندو ھەکان دەبینیت یاخود نا؟

و ھەمەش کەوا ئەو سوود بە دوو کار و فەرمان دەبینیت لە ھەول و کۆشی زیندو ھەکان کە لە نێوان ئەھلی سوننە لە بیرمەند و زانیان و ئەھلی ھەدیس و تەفسیر لە سەری رێککەوتوون:

یەكەمیان: ئەو کارەکی کە مردوو لە ژیا نیدا ببو ھۆیە بۆ ئەو.

دوو ھەمیان: نزا و پارانەو ھە موسلمانان بۆ ئەو. و ھاوای لیخۆشبوون بۆ ئەو، و ھە خێر و چاکەکردن، و ھە جکردن لە سەر خێر و چاکەیک کەوا پەیرەندی بە پادداشتەکی ھەییە نایا پادداشتی بەخشین بێت یاخود پادداشتی کارو کردو ھە بێت؟ جا لە لای ھەماو ھە بە گشتی پادداشتی کار و کردو ھە کە بە خۆی دە یگاتی، و لە لای ھەندی ھەنەفە ھەکان بە لکو پادداشتی بەخشین دە یگاتی.

٩٥ ح لِلإِبْنِ قِيمُ الْجُوزَةِ

ناکۆکی و جیاوازیان له عیبادەتی جەستەیی وەک رۆژوو و نوێژ و خۆتندنەوێ و قورئان و یادکرنەوێ خوا و تەسبیحات، مەزھەبی نێمام ئەحمەد و جەماوەری پێشینەکان ئەم سوودەیی دەگاتێ، ئەمەش وتەیی هەندێ لە یارانێ ئەبی حەنیفەییە. نێمام ئەحمەد دەیگەرێتێتەو پال رێوایەتی مەحمەد کۆری یەحیا الکمال دەلێت: بە ئەبی عبدالله وترا: پیاویک کارێک دەکات لە خێر و چاکە لە نوێژکردن یاخود سەدەقە و چاکەییەکی یاخود هەر شتیکی دیکە، نایا نیوێ بۆ باوکی یاخود بۆ دایکی دەچێت؟

وتی: تەکا دەکەم، یاخود وتی: مردوو هەموو شتیکی پێ دەگات لە خێر و چاکە یاخود شتی تر، هەر وەها دەلێت: سێ جار نایەتی کورسی بخوێنە، وە نایەتی قل هو الله أحد، بلی: خودایە خێری بۆ خواوەنی ئەو گۆرستانە بێت.

زانراوێشە لە مەزھەبی شافعی و مالیکی ئەو خێرە ناگات بە مردوو. هەندێک لە ئەهلی بیدعە و ئەهلی کەلام دەلێت بەهیچ جۆرێک نە نزا و پارانەوێ وە نە شتی دیکە لەو بابەتە ناگات بە مردوو.

پێغەمبەر ﷺ دەفەرموێت: (مَنْ سَنَّ خَيْرًا فَاسْتَأْذَنَ بِهِ كَانَ لَهُ أَجْرُهُ، وَمَنْ أَجْرَ مَنْ يَتَّبَعُهُ غَيْرَ مُنْتَقَصٍ مِنْ أَجْرِهِمْ شَيْئًا، وَمَنْ سَنَّ شَرًّا فَاسْتَأْذَنَ، بِهِ كَانَ عَلَيْهِ وَزْرُهُ، وَمَنْ أَوْزَارَ مَنْ يَتَّبَعُهُ غَيْرَ مُنْتَقَصٍ مِنْ أَوْزَارِهِمْ شَيْئًا) (٢٢٧).

واتە: (هەر کەسێک خێر و چاکەییەکی کرد و جا پەڕەوێ کرد ئەوا پادداشتهکەیی وەرەگریت، ئەوێ شوێنیشی دەکەوێت پادداشتهکەیی لێ کەم نابێتەوێ، وە هەر کەسێک شەر و خراپەییەکی کرد و پەڕەویش پێ کرد، ئەو شوێنیشی دەکەوێت گوناھەکانی هەڵدەگریت و لە گوناھەکەیی ئەویش کەم نابێتەوێ).

۹۰ ح لِلإِن قِيمَ الْجُزْئَةِ

نهمدش به لگهیه له سهر شهو فهرمودهیهی پیغه مبه ر عليه السلام : (لا تقتل نفساً ظلاماً
إِلَّا كَانَ عَلَى ابْنِ آدَمَ الْأَوَّلِ كَفْلٌ مِنْ دَمِهَا، لَأنه أَوَّلُ مَنْ سَنَّ الْقَتْلَ) ^(۳۳۸). واته:
(هیچ که سیک به ستم مه کوژن نیلا به شیک ده گهریته وه بۆ کوری ناده م که قابیل
بوو هابیلی برای کوشت کهوا ری بازی کوشتنی دانا)
جا نه گهر بۆ نه مه سزا و تۆله سندنه وه هه بیته، نهوا بۆ چاکهر پاددشات و
خیردا له پیشترینیانه و شیا وترینیانه.

به لگه له سهر سوود و مرگرتنی مردوو به نزا و پارانه وه

به لگه و سهلمانیشی له سهر سوود پیگه یاندنی کهوا ده بیته هۆکاریک له
قورثان و سوننه و یه کدهنگی و بنه ماکانی شهر عدا هاتووه، جا له قورثاندا خوای
گه وره ده فهرموویت: ﴿وَالَّذِينَ جَاؤُوا مِنْ بَعْدِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَلِإِخْوَانِنَا
الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ﴾ (الحشر: ۱۰) واته: (نهوانه ش که به شوین کۆچبه ران و
پشتیواناندا هاتن (تا کۆتایی دونیا نه مه دوعا و نزیایه و بهرده وام) ده لئین:
پهروه ردگارا له نیمه و له برایه کانه شمان خۆش ببه که پیش نیمه ری بازی نیمه یان
گرته بهر). خوای پهروه ردگار همد و سه نهای شهو که سانه ده کات بۆ
نیمانداره کانی پیش خۆیان به نزا و پارانه وه بۆیان جا نه میش به لگهیه له سهر
سوود و گه یاندنیان به نزا و پارانه وهی زیندووآن.

ده کریته بووتری: به لکو شهو له وانه به نزا و پارانه وهی شهوان سوودیان
پیگه یشتووه، چونکه پیش شهوان که وتوون له نیمان و و باروهردا، جا کاتی
شوینیان که وتن ههروه که پهیره کان بوون له به ده ست هینانی بۆیان، به لام سه لمیراوه

۹۰ ح - لِلْإِن قِيمُ الْجُزْئَةِ

لهسر سودپینگه‌یشتنی مردوو به نزارو پارانه‌وهی یکده‌نگی خه‌لکان له‌سر دوعا و پارانه‌وه بۆی له نویژی جه‌نازه‌دا.

له‌حه‌دیسیت‌کدا نه‌بی هورپه‌یه (ره‌زای خوای لی بیت) ده‌لّیت پیغه‌مبه‌ر علیه‌السلام فهرموویه‌تی: (إذا صَلَّيْتَ عَلَى الْمَيِّتِ فَاخْلُصُوا لَهُ الدُّعَاءَ) ^(۳۲۹). واته: (نه‌گهر نویژتان له‌سر مردوو کرد نه‌وا به دلسۆزی دوعای بۆ بکه‌ن).

له سه‌حیح‌کی موسلم دا له‌حه‌دیس‌کی عه‌وف کوری مالیک ده‌گیریت‌ه‌وه، پیغه‌مبه‌ر علیه‌السلام نویژی له‌سر جه‌نازه‌یه‌ک ده‌کرد منیش دوعایه‌کم له‌بهر کرد، پیغه‌مبه‌ر علیه‌السلام ده‌یفه‌رموو: (اللَّهُمَّ اغْفِرْ لَهُ وَأَرْحَمْهُ وَعَافُهُ وَأَعْفُ عَنْهُ، وَأَكْرِمْ نَزْلَهُ، وَسَّعْ مَدْخَلَهُ، وَأَغْلِيهِ بِالْمَاءِ وَالشَّلْجِ وَالْبَرْدِ، وَنَقِّهِ مِنَ الْخَطَايَا كَمَا نَقَّيْتَ الشُّوبَ الْأَبْيَضَ مِنَ الدَّنَسِ، وَابْدَلْهُ دَاراً خَيْراً مِنْ دَارِهِ، وَاهْلَأْ خَيْراً مِنْ أَهْلِهِ وَزَوْجاً خَيْراً مِنْ زَوْجَةٍ، وَأَدْخِلْهُ الْجَنَّةَ، وَأَعِدْهُ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ وَعَذَابِ النَّارِ) ^(۳۳۰).

واته: (خودایه لّی خوش بیه و ره‌حمی‌کی پی بکه، لّی ببوره له‌گونا‌هی بسره‌وه، وه شوینی‌کی باشی بده‌ری له‌به‌هشت و گۆری فراوان بکه‌ن به‌ناو و به‌فر و ته‌رزه‌ییشۆره له‌گونا‌ه‌کانی پاک‌ی بکه‌ره‌وه هه‌ر وه‌ک کراسی سپی له‌پسی پاک ده‌بیته‌وه، و شوینی بگۆره‌باشتر له‌و شوینه‌ی نیستای، که‌س و کاری باشتر له‌که‌س و کاره‌که‌ی، وه هاوسه‌ری‌ک باشتر له‌هاوسه‌ره‌که‌ی، و بیخه‌ره‌به‌هشت و بیپاریزه‌ی له‌سزای گۆر و سزای ناگر).

له‌وانله‌بن الاسقع ده‌گیریت‌ه‌وه ده‌لّیت: پیغه‌مبه‌ر علیه‌السلام نویژی له‌سه‌ریاو‌یک ده‌کرد له‌موسلمانان جا گویم لی بوو ده‌یفه‌رموو: (اللَّهُمَّ أَنْ فَلَاناً بَنَ فُلَانٍ فِي ذِمَّتِكَ

^(۳۲۹) ابو داود ریزایمتی کردوره (۳۱۹۹).

^(۳۳۰) موسلم ریزایمتی کردوره: (۹۶۳).

إِنْ حَـ لِلْإِن قِيمَ الْجُزْئِ

وحبل جوارك، فقه من فتنة القبر وعذاب النار، وانت هذا الوفاء والحق، فأغفر له وأرحمه إنه غفور الرحيم^(۲۳۱).

واته: (خودایه نهوه فلانی کوری فلان له نهستوی تو و له ژیر چاودیری و به هاناوه چوونی تو دایه، جا له فیتنه و ناشویی ناوگژیرو سزای ناگر بیپاریزه، تو ش خاوهنی په یمان و راستی و رهاویت، لیئی خوش بیه و رحمی پی بکه و به راستی تو په روه رد گاریکی لی بوورده و به زهیی).

نهمه ش زوره له ه دیسه کان، به لکو مه بهستی له نوژیو کړدنه له سهر مردووه هه روه ها نزا و پارانه وه بوی له دواي به خاک سپاردنی.

له ه دیسیکی عوسمانی کوری عه فغان^(ع) ده لیت: پیغه مبه ر^(ع) نه وکاته ی له خاک سپاردنی مردوویه ک ده بووه وه له سهری ده وستا و ده یفه رموو: (أستغفروا لأخیکم، وأسألوا له التثبیت فأنه الآن یُسأل)^(۲۳۲).

واته: (داواي لیخو ش بوون بۆ نه و برایه تان بکه ن و داوا له خوا بکه ن چه سپاو بیت له سهر وه لآمه کانی، چونکه نیستا نه و پر سیاری لی ده کزیت).

هه روه ها نزا و پارانه وه له بویان له کاتی سهر دانی کړدنی گوره کانیان، هه روه ک له سه حیجی موسلم دا له ه دیسیکی بریده ی کوری خه صیب دا هاتوو وه ده لیت: پیغه مبه ر^(ع) فیری ده کړد نه گهر چوون بۆ گورستان بلین: (السلام علیکم یا أهل الدار من المؤمنین والمسلمین، وإنا إنشاء الله بکم لاحقون، نسأل الله لنا ولکم العافیة)^(۲۳۳).

واته: (سه لامی خواتان لی بیت نه ی خاوه ن مال له نیمانداران و موسلمانان، وه نیمه ش به ویستی خواي گه وره پیتان ده گه ی ن، ره حمی خواي گه وره له وانه ی پیش

(۲۳۱) سنن أبی داود: (۳۲۲۱).

(۲۳۲) سنن أبی داود: (۱۵۴۷).

(۲۳۳) مسلم: ۹۷۴.

٩٦ ح لِلْإِن قِيمُ الْجُزْئِ

ئیمه و پاش ئیوهش بیت، داوا له خواى گهوره ده کهم له ئیمه و له ئیوهش خوښ بیټ).

له سه حیحی موسلم دا هاتوه کهوا عائشه رضی اللہ عنہا پرسیاری کرد له پیغه مبه صلی اللہ علیہ وسلم نه گهر داواى لیخوښبون له خاوهنى گزړستان بکه م چى بلیم؟
فهرمووى: (قولي: السلام على أهل الديار من المؤمنين والمسلمين، ويرحم الله المستقدمين منا والمستأخرين، وإنا إن شاء الله بكم لاحقون)

واته: (بلئ: سه لامى خواى گهوره له ئیوه نهى خاوهن مال له نیمانداران و موسلمانان، وه خواى گهوره ره حم به وانهى له پیتش ئیوهش و له دواى ئیوهش بکات، انشاء الله ئیمهش پیتان ده گهین).

هر له سه حیه کهیدا، له عائشه رضی اللہ عنہا ده گیریتوه پیغه مبه صلی اللہ علیہ وسلم له شهوئیک له دوا شهوه کانیدا بۆ به قیغ ده رجسو، جا فهرمووى: (السلام عليكم دار قوم مؤمنين، وأتاكم ما توعدون غداً مؤجلون، وإنا إن شاء الله بكم لاحقون، اللهم أغفر لأهل بقیع الغرقد) ^(٢٣٤).

واته: (سه لامى خواى گهوره له ئیوه نهى خاوهن مال له نیمانداران، وه ئیمهش سبهى پیتان ده گهین بهو به لینهى به ئیوه و ئیمهش دراوه، وه انشاء الله ئیمهش پیتان ده گهین، خودایه له نههل و دانیشتوانى به قیغ الغرقد خوښ ببه).

پیغه مبه صلی اللہ علیہ وسلم به کار و کردهوه و فیژکردنیش دوعا و پارانهوهى بۆ مردوده کان کردوه، و نزا و پارانهوهى سه حابه و شوینکه وتوانى و وه موسلمانانیش سهردهم له دواى سهردهم زیاتره له وهى باسکراوه، زوړتریشه له وهى ټینکاری ده کات، له کاتیڅدا خواى گهوره دیت پلهى بهندهیهک له بههشتدا بهرز ده کاتهوه، جا ده لیت: نه مه له کوئ بوو؟ پیتی ده وتریت: نه مه به نزا و پارانهوهى کوړه کته بۆ تو ^(٢٣٥).

(٢٣٤) مسلم: ٩٧٤

(٢٣٥) جمع زوائد: ٢١٠/١٠

(له گه‌یشتنی پادداشتی خیر و چاکه کردن بو مردوو)

به‌لام پادداشتی خیر و چاکه ده‌گات به مردوو، چاکه له دوو سه‌حیحه‌که له عایشه رضی الله عنہا ده‌گیریتته‌وه: پیاویک هاته خزمهت پیغهمبه‌ر رضی الله عنہا وتی: نه‌ی پیغهمبه‌ری خوا دایکم له‌ناکاو مرد و وه‌سیه‌تیشی نه‌کرد، وا گومان ده‌بهم نه‌گه‌ر قسه‌ی کردبا نه‌وا وه‌سیه‌تی خیر و سه‌ده‌قه‌ی ده‌کرد، نایا نه‌گه‌ر خیر و سه‌ده‌قه‌ی بو بکه‌م کری و پادداشتی بو‌ی هه‌یه؟ فهرمووی (به‌لئی) ^(۲۳۶).

له سه‌حیحی بوخاریدا له عبدالله‌ی کورپی عه‌بیاس رضی الله عنہ ده‌گیریتته‌وه: که‌وا دایکی سه‌عدی کورپی عباده‌ مرد، له‌و کاته‌دا نه‌و لای نه‌بوو، هاته‌ لای پیغهمبه‌ر رضی الله عنہا وتی: نه‌ی پیغهمبه‌ری خوا، دایکی وه‌فاتی کردوو، منیش له‌لای نه‌بووم، جا نایا سوودی پی ده‌گات که‌وا خیر و چاکه‌ی بو بکه‌م؟ فهرمووی (به‌لئی). له سه‌حیحیکی موسلمدا له نه‌بی هوپه‌یره رضی الله عنہ ده‌گیریتته‌وه: پیاویک به پیغهمبه‌ری وت رضی الله عنہ: باوکم مرد پاره و سامانیکی زوری به‌جیه‌یشت، وه‌سیه‌تی نه‌کرد، نایا ده‌کریت له‌جیاتی نه‌و خیری بو بکه‌م؟ فهرمووی: (به‌لئی) ^(۲۳۷).

له سوننه‌ته‌کاندا و مه‌سنه‌دی نیمام نه‌حمه‌د، له سه‌عدی کورپی عباده، ده‌گیریتته‌وه: ده‌لئت: نه‌ی پیغهمبه‌ری خوا دایکی سه‌عد مرد و کامه‌ خیر و چاکه باشه‌ بو؟

فهرمووی (ناو)، جا بیریکی هه‌لکه‌ند وه فهرمووی: (هذه‌ لأم سعد) ^(۲۳۸). واته: (نه‌مه‌ بو دایکی سه‌عه‌ده).

^(۲۳۶) مسلم: ۱۰۰۴

^(۲۳۷) مسلم: ۱۶۳۰

^(۲۳۸) مسند أحمد: ۷/۶، نین ماجه: ۳۶۸۴، وه ترمذی: ۶۶۹

٩٥ ح لِلْإِن قِيمَ الْجُزْءِ

له عبدالله ی کوری عه مرو کهوا عاصی کوری وائل له سهرده می نه زانیندا نه زری کرد سهد و شتری بکاته قوربانی، به لām هیشامی کوری عاص له به شه که ی په نجای کرده قوربانی، به لām عه مر له و باره یوه پرسیری کرد له پیغه مبه ر جا فهرمووی: (أما أبوك فلو أقر بالتحديد فصمت وتصدقت عنه نفعه ذلك) (۲۳۹). واته: (نه گهر باوکت له سهر یه کتاپه رستی جیگهر بووایه جا روژ و گرتن و سهد هقه کانت له جیاتی نهو سوودی بۆ نهو ده گه یاند). نیمامی نه حمده ریوایه تی کردوه.

له گه یشتنی پادداشتی روژوو گرتن بۆ مردوو

به لām گه یشتنی پادداشتی روژوو له هه ردوو سه حیه که له عائیشه رضی الله عنها ده گیرپه ته وه کهوا پیغه مبه ر صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (من مات وعليه صيام صام عنه وليه) (۲۴۰).

واته: (هه رکه سی مردوو و روژووی له سهر بوو نهوه ده بیئت سه ره رشتیاری له جیاتی روژووی بگرپه ته وه).

هه روه ها له هه ردوو سه حیه که دا ها تووه، نیبن عه بباس ده گیرپه ته وه و ده لیت: بیاویک ها ته لای خزمه تی پیغه مبه ر صلی الله علیه وسلم وتی: نه ی پیغه مبه ری خوا دایکم مردوو و روژووی مانگیکی له سهره، نایا له جیاتی بیگرمه وه؟ فهرمووی: (نعم فدين الله أحق أن يقضى) (۲۴۱). واته: (به لای بیگومان قهرزی خوا له هه مووی هه قتره بگرپه ته وه).

(۲۳۹) مسند أحمد: ۱۸۲/۲.

(۲۴۰) مسلم: ۱۱۴۸.

(۲۴۱) مسلم: ۱۱۴۸.

٩٥ ح - لِّلْإِنِّ قِيَمُ الْجُوزِيَّةِ

له رېوايه تېكى دېكه دا، ئافره تېك هاته خزمهت پېغه مېرعلېك^ص جا وتى: نهى پېغه مېرى خوا دايكم مردووه و كه چى رۆژووى نه زرى له سهره، ئايا له جياتى بېگيرمه وه؟ فهرمووى (أفرأيت لى كان على أمك دين فقضيته أكان يؤدي ذلك عنها؟).

واته: (ئايا نه گهر بينيت دايكت قهرزى به كېكى له سهره ئايا ئامادهى له جياتى بېده يته وه؟)

ئافره ته كه وتى: به لى، پېغه مېرعلېك^ص فهرمووى: (فصومي عن أمك). واته: (ئينجا كه واته له جياتى دايكت به رۆژوو به).

نهم و ته يه شى بى بوخار يه و لېك دانه وه كه ته نها هى خويه تى. له به ريده ﷺ ده گيرد رېته وه و ده لىت: من له لاي پېغه مېرعلېك^ص دانىشت بووم، ئافره تېك هاته خزمه تى وتى: من خيړى كى نه بر واوهم بۆ دايكم كردووه، دايكم مرد جا پېغه مېرعلېك^ص فهرمووى: (وجب أجرك وردها عليك الميراث). واته: (تۆ خيړه كهت كرد و ميراته كهش بۆ تۆ گه پايه وه).

جا وتى: نهى پېغه مېرعلېك^ص وه نه و رۆژووى مانگى كى له سهره ئايا له جياتى بېگيرمه وه؟

فهرمووى: (صومي عنها) واته: (رۆژووه كهى له جياتى بگهروه)، ئافره ته كه وتى: نه و هه رگيز حه جى نه كردووه، ئايا له جياتى نه و حه جى بۆ بكم؟ فهرمووى: (حجى عنها)^(٢٤٢). واته: (له جياتى نه و حه جى بكم). موسليم رېوايه تى كردووه، له و ته يه كى تر دا هاتووه دوو مانگ به رۆژوو به.

له ئيبنوعه بېاس^ص ده گيرد رېته وه: (كهوا ئافره تېك سوارى كه شت يه كى ده رىا بوو نه زرى كرد نه گهر خواى گه و ره رزگارى بكات نه و مانگى كى به رۆژوو ده ييت، جا خواى گه و ره رزگارى كرد، به لام تاوه كو مرد به رۆژوو نه بوو، ئينجا كچه كهى يان

٩٩ ح لِلْإِن قِيمُ الْجُزْئَةِ

خوشکه‌کی هاته خزمەت پیڤه‌مبەر ﷺ نینجا فەرمانی دا که‌وا له‌جیاتى به‌رۆژوو بیټ ^(٢٤٣). نه‌هلی سوننه و نیمام نه‌حمەد ریوایه‌تی کردووه.

هه‌روه‌ها له پیڤه‌مبەر ﷺ ده‌گیردریته‌وه له‌گه‌یشتنی خێر و پادداشتی رۆژووگرتن له جیاتی مردوو یاخود پیدانی خۆراك بۆ فقیر و هه‌ژار.

له‌ سوننه‌دا له نیبنو عومەر رضی اللہ عنہ ده‌گیردریته‌وه، که‌وا پیڤه‌مبەر ﷺ فەرموویه‌تی: (من مات وعليه صيام شهر فيطعم عنه لكل يوم مسكين) ^(٢٤٤).

واته: (هه‌رکه‌سێ مردوو رۆژووی مانگیکی له‌سه‌ر بوو نه‌وا ده‌بیټ له‌جیاتی نه‌و له‌هه‌ر رۆژی‌کدا خواردنی هه‌ژاریک بدات).

ترمزی و ئه‌بن ماجه ریوایه‌تیان کردووه، ترمزی ده‌لێت: ئیمه‌ نازانین له‌ کوێوه به‌رزکراوه‌ته‌وه ته‌نها له‌م رووده‌وه نه‌بیټ، راستیه‌که‌ش له ئه‌بن عومەر هاتووه له‌ وته‌که‌یدا وه‌ستینراوه (موقوفاً).

له‌سوننه‌تی نه‌بی داود، له نیبنو عه‌بباس ده‌گیریته‌وه ده‌لێت: نه‌گه‌ر به‌کێک له‌ مانگی ره‌مه‌زان نه‌خۆش که‌وت و پاشان مرد و رۆژووی نه‌گرت له‌جیاتی نه‌و خواردن بده‌ن، وه‌ گێڕانه‌وه‌ی رۆژووی بۆ نابێت، به‌لام نه‌گه‌ر نه‌زری کردبوو نه‌وا ده‌بیټ سه‌ره‌رشتیاره‌که‌ی بۆی بگێڕیته‌وه ^(٢٤٥).

^(٢٤٣) مسند احمد: ٢/٢١٦

^(٢٤٤) ترمزی (٧١٨)، ابن ماجه ١٧٤٧

^(٢٤٥) سنن نه‌بی داود (٢٤٠١)

(له پیښه یشتن و ده سټکه و تنی خیر و پاداشتی هه جگردن)

له باره ی پیښه یشتن و پاراستی هه جگردن بۆ مردوو، له سه حیجی بوخاریدا، له ټیبنو عه باس ﷺ ده گټر دیتته وه: نافرته ټیک له جه هینه هاته لای پیغه مبهړ ﷺ و پئی ووت: دایکم نه زری کردبوو هه ج بکات به لام تا کو مرد حه جی نه کرد، نایا من له جیاتی نهو هه ج بکه م، فهرمووی: ((حجی عنها، أرأیت لو کان علی أمک دین أکنت قاضیته؟ أقضو الله فالله أحق بالوفاء))^(۲۴۶). واته: ((له جیاتی نهو هه ج بکه، نایا نه گهر بینیت قهرزیک له سهر دایکت هه بوو نایا تۆ بۆی ده ده دیتته وه؟ قهرزی خوا بده نه وه چونکه له هه مرو کهس مافی زیاتره وه فاداریت به رامبه ری)). هه روه ها حه دیسی به ریده ش پیشت باسکرا که تییدا هاتوه: دایکم هه رگیز حه جی نه کردووه، نایا له جیاتی نهو هه ج بکه م؟ فهرمووی: ((له جیاتی نهو هه ج بکه)).

له ټیبنو عه باس ﷺ ده گټر دیتته وه: خیزانی سنان کوپی سلمه الجهنی پرسپاری له پیغه مبهړ ﷺ کرد: کهوا دایکی مردووه و حه جی نه کردووه، نایا خیر و پاداشتی بۆی هه یه حه جی له جیاتی بکات؟ فهرمووی: ((نعم. لو کان علی أمها دین فقطته عنها أم یکن یحزی عنها))^(۲۴۷)، واته: ((به لئی، نه گهر له سهر دایکی قهرزیک هه بیئت و له جیاتی بیداته وه نایا پاداشتی بۆ ناییت؟)). نسائی ریوایه تی کردووه.

دیسان له ټیبنو عه باس ریوایه ت کراوه: نافرته ټیک له باره ی باوکیه وه که مردبوو پرسپاری له پیغه مبهړ ﷺ کرد کهوا حه جی نه کردبوو، پیغه مبهړ ﷺ فهرمووی: ((حجی عن أبیک))^(۲۴۸)، واته: له جیاتی باوکت حه جی بۆ بکه دیسان له وئوه ریوایه ت کراوه، پیاوټک ووتی: نه ی پیغه مبه ری خوا، باوکم مردووه هیچ حه جی

^(۲۴۶) فتح الباری: ۱۳/ ۲۹۶.

^(۲۴۷) مسند أحمد: ۱/ ۲۱۲.

^(۲۴۸) النسائی: ۵/ ۱۱۸.

٩٥ ح لِلإِن قِيمُ الْجُزْءِ

نه کردوه نایا له جیاتی نهو حه جی بۆ بکه م؟ پیغه مبهه ﷺ فهرمووی: ((أرأيت لو كان على أبيك دين أكنت قاضيته؟)). واته: ((نایا بینووته له سهه بارکت قهرزیک هه بیته دایتههوه؟))، ووتی: بهئی، فهرمووی ((فدين الله أحق)) ^(٢٤٩). وه تهواوی موسلمانان کۆکن له سهه نهوهی کهوا دانهوهی قهرز له نهستۆی مردووه که ده کهویت نه گهرچی له کهسیکی بیانیشت بیته که له لای مایتههوه، کهوا حه دیسی نه بی قتاده به لگهیه له سهه نهوهی کاتیک مردووێک دوو دیناری قهرزی له لا مابهو، کاتیک بۆیان دایهوه پیغه مبهه ﷺ له بارهیهوه فهرمووی: ((الآن بردت عليه جلدته)) ^(٢٥٠). واته: ((نیستاکه سزاو نازار له سهه پشته سارد کرایهوه)).

هه مووش له سهه نهوه یه که دهنگن کهوا زیندوو نه گهر مردووی له نهستۆدابوو نهوه مافیکه له مافهکان سهه رفرازی بکات و سوودی پیبگهیه نیته و له تهاوان رزگاری بکات تا نهو کاتهی له نهستۆی زیندوو ده کهویت.

جا نه گهر له نهستۆ دهسته بهری زیندوو کهوت به دهق و به کۆدهنگ له گهل نهوهش بهخۆی نهوهی له سهه ریتهی نهنجامی بدات نه گهرچی پیتی رازی نایته به لکو بۆی ده گهریتههوه، جا لاهردن و په راندنی له نهستۆی مردوو به رزگار بوونه له بهر نهوهی نا کریت له پیشت و باشت به جی بهیندریت. وه نه گهر سوودی گه یانندن به رزگار بوون و لاهردن وه ههروه ها سوود ده گهیه نیته به خهلات و به خشین، جیساوازی له نیوانیاندا نییه چونکه پاداشتی کارو کردهوه مافیکی پیشکه شکاراوێکی به خشندهیه، جا نه گهر داینا بۆ مردوو نهوا بۆ نهو دگوازیتههوه. ههروهک هیهچ مافیکی له سهه مردوو نیه له قهرز و قهرز دانهوه و شتی لهو بابته ته هه مهش مافیکی پاک و پوختی زیندوو، جا نه گهر گهردنی نازاد کرد نهوا گهردن نازادی و رزگار بوونی هه کهی ده گاتی، له دهسته بهر و نهستۆی ده کهویت، نینجا ههردووکیان

^(٢٤٩) النسانی: ١١٨ / ٥.

^(٢٥٠) مستد احمد: ٣ / ٣٣٠.

۹۰ ح لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُزْئَةِ

ماڤيٽكه بۆ زيندوو كه، جا چ ده قيتك ياخود پيټوه ريتك ياخود ياسايه كه له ياساكانى شهرع پيټيست ده كات به گه يشتنى يه كيكيان و قه ده غه كردنى گه يشتنى ئه ويتر؟
ئهو ده قانه ش ديار و ناشكران له سهر گه يشتنى خيټرو پاداشتى كرده وه كان بۆ مردوو نه گهر كه سى زيندوو ئهو كارو كرده وانهى له جياتى بۆى كرد، ئه مهش ئهو پهرى پوخت و راستى پيټوه ره، چونكه خيټرو پاداشت ماڤيٽكه بۆ بكه ر.

پيغه مبه ر ﷺ ناگادارى كردۆته وه به گشتى خيټر و پاداشتى رۆژوو گرتن ئه مهش ته نها وازه يتان و مهبه سته به دل پيټى هه لده ستى كه سيش تيى ناروانيت ته نيا خواى گه و ره نه بيت، و به كار كردنى ئه ندامانى له ش نيه له سهر گه يشتن به پاداشت و چاكه كه وا ئه مهش كار كردن به زمان و گوټگرتن و به چاو بينين به ريگاي يه كه م.

به شيټه يه كي رپووتر رۆژوو گرتن نيته و مهبه ستى كي پوخت و پاراوه، وه خۆ گرتن له شته دروستكراوه كان، ئه وكاته خوداي گه و ره خيټر پاداشته كه ي ده گه يه نيټ به مردوو كه جا چۆن به خوټندنه وه يه كه كه وا ئه مهش كارو كرده وه و نيته، به لكو ناشيټه هۆكاريتك بۆ نيته و مهبه ست، جا گه يشتنى پاداشتى رۆژوو بۆ مردوو ناگادار كردنه وي تيډايه له سهر گه يشتنى گشت كارو كرده وه كانى ديكه .

خواپهرستيش دوو به شه: سامانى و دارايى، وه جهه ستى. قسه ي شه قام و گشتى ناگادارى كردۆته وه به گه يشتنى پاداشتى خيټرو سه ده قه، ده ليت: له سهر گه يشتنى گشت خوا پهرستيه داراييه كان، وه ناگادارى كردۆته وه به پيگه يشتنى پاداشتى رۆژوو گرتن له سهر گه يشتنى پاداشتى گشت خوا پهرستيه جهه ستيه كان، وه هه والى داوه به گه يشتنى پاداشتى هه جكردنى ناريتته و كۆكراوه له دارايى و جهه ستى، جا هه رسى جۆره كان جيگيره به دهق و گرنگى پيډان. وه يارمه تى و هاوكاريش به خوداي به خشنده دلۆڤان.

٩٦ ح لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُزْئَةِ

نهوانه‌ی بهره‌لستکاری ده‌کن له گه‌یشتن ده‌لین: خودای گه‌وره ده‌فرمویت: ﴿وَأَنْ لِّئْسَ لِلْإِنْسَانِ إِلَّا مَا سَعَى﴾ (النجم: ۳۹). واته: ((به‌راستی ناده‌میزاد خاوه‌نی هیچ شتیک نیه ته‌نها نه‌وه نه‌بیته که خو‌ی کردوویه‌تی))، هه‌روه‌ها ده‌فرمویت: ﴿وَلَا تُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ (یس: ۵۴)، واته: ((خه‌لکینه د‌لن‌یابن که ته‌نها پاداشتی کاریک ده‌درته‌وه که ده‌تانکرد))، هه‌روه‌ها خو‌ای گه‌وره ده‌فرمویت: ﴿لَهَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا اكْتَسَبَتْ﴾ (البقره: ۲۸۶)، واته: ((هه‌رکاریکی چاک نه‌نجام بدات قازانجی ته‌نها بۆ خو‌یه‌تی و هه‌ر خراپه‌یه‌کی کردبیته ته‌نها یه‌خه‌ی خو‌ی ده‌گریته))، وه له پیغه‌مبه‌روه‌ه ﷺ جیگیر بووه که‌وا فه‌رموویه‌تی: ((إذا مات العبد انقطع عمله إلا من ثلاث: صدقة جارية عليه، أو ولد صالح يدعو له، أو علم ينتفع به من بعد موته)). واته: ((ته‌گه‌ر به‌نده‌یه‌ک مرد کارو کرده‌وه‌کانی ده‌پچریت ته‌نها له سئ شتدا نه‌بیته: خیر و چاکه‌یه‌کی نه‌وه‌ستاو و به‌رده‌وام، یاخود کورپکی چاک و له‌بار نزاو پارانه‌وه‌ی بۆ بکات، یاخود زانستیک له د‌و‌ای مردنیدا سوودی پی بگه‌یه‌نیت)).

هه‌روه‌ها له هه‌دیسیکی نه‌بی هه‌روه‌یره ﷺ که باسکراوه پیغه‌مبه‌ره ﷺ ده‌فرمویت: ((إن مما يلحق الميت من عمله و حسناته بعد موته علماً نشره))، ته‌م هه‌دیه‌سه به‌لگه له‌سه‌ر نه‌وه‌ی که‌وا له‌راستیدا هۆکاریک بووه بۆ سوود پیگه‌یانندی. هه‌روه‌ها هه‌دیسی نه‌نه‌س ده‌گیریتسه‌وه که‌وا پیغه‌مبه‌ره ﷺ فه‌رموویه‌تی: ((سيع يبري على العبد أجره، وهو في قبره بعد موته: من علم علماً، أو أكرى نهراً، أو حفر بئراً، أو غرس نخلاً، أو بنى مسجداً، أو ورث مصحفاً، أو ترك ولداً صالحاً يستغفر له بعد موته))^(۲۴۱)، واته: ((خه‌وت شت هه‌یه له‌سه‌ر به‌نده‌ خیر و پاداشته‌که‌ی به‌رده‌وامه، ته‌مه‌ش له د‌و‌ای مردنیدا له‌ناو گۆره‌که‌یه‌تی: هه‌رکه‌سئ یه‌کینکی فیری زانستیک بکات، یاخود رووباریک به‌کری بدات، یاخود بیریکی ناو

(۲۴۱) جمع الزوائد: ۱/ ۸۶۷.

٩٩ ح لِلْإِن قِيمُ الْجُزْءِ

هه لکه و نیت، یاخود دار خورمایه ک بچینیت، یاخود مزگه و تیک دروست بکات، یاخود پهرتو و کیک به سوود به جی بهیت، یاخود مندالتکی چاک و نیماندار به جی بهیت له دواي مردنیدا دوعای بۆ بکات)). نه مهش به لکه یه که له سهر نه وهی جگه له وانه خیرو پاداشتی لی دهستناکه ویت.

ده لئن: به خشینیش ناردن و گواستنه وهیه، گواستنه وهش له یه کیکه وه بۆ یه کیککی تر له راستیدا دهیت به مافیککی پیویست، وه کارو کرده وهش خیرو پاداشت واجب ناکات، له بهر نه وهی نه مه ته نه فەزل و چاکه و به خشینیککی خوایه، جا بنده چون ده توانیت خیرو چاکه له که سیکه وه بۆ که سیکی دیکه بگوازیته وه ته نه له سهر به خشینیک کهوا له سهر خوا پیویست ناییت، به لکو نه گهر خوا ویستی له سهر بیت دهیداتی وه نه گهر ویستیشی له سهر نه بیت نایداتی وه نه مهش هاوشتیهی هه ژاریک وایه له سهر نه وهی تکارو ترا ده کات بۆ نه وهی خیرو چاکه یه کی پیبکه ویت.

ده لئن: ههروه ها په سه ندکردن و که سان ویستیش به هوکاره کانی خیرو پاداشت خراب و بیزاره، نه مهش که سانی خو نه ویست و چاکه کاریش به نزیککی و خزمایه تیه. جا چون چاکه کردن به هه مان خیر و پاداشته کهوا نه مهش نیاز و مه به سه ؟ جا نه گهر چاکه کاریش ناپه سه ند و نه ویستراو کرد به هوکاریک نهوا نامانج و مه به سه ت له پیشت و باشتره.

ههروه ها نیمامی نه حه دواکه وتن له پیزی پیشه وه به قیزه وهن داده نیت، وه په سه ند کردنیش به شیککی دیکه ده کات، له کاتیکدا له هیواو ناره زووی تیدایه له هوکاری خیرو چاکه دانه وه، له ریوایه تیک نیمام نه حه دله ت: کاتیک له پیاریک پرسیارکرا له پیزی پیشه وه دواکه وه ت و باوکی له جیگا که ی داده نیت، ووتی: شتیککی واگرنگ و سهر نیه بۆ من، نه مهش بۆ نه وهی چاکه یه که له گهل باوکیدا بکات بیجگه له مهش.

١٩٥ ح لِّلْإِنِّ قِيَمُ الْجُوزِيَّةِ

دهلین: ههروهه ها نه گهر به خشینیش بۆ مردوو ناسان بوايه نهوا گواستنه وهی چاکه و به خشین بۆ زیندوو ناسانتر ده بوو.

ههروهه ها نه گهر خه لاتکردن و پیشکه شکردن گونجاو بوايه نهوا پیشکه شکردنی چاکه واجب ده بوو له سه رزیندوو، ههروهه ک پیشکه شکردنی خیرو چاکه ی خۆبه خشان ده کریت بۆ نه وهی کهوا خۆی بۆ بهخت ده کات.

دهلین: نه رک و بارگرانی تاقی کردنه وهو گیرۆده بوون به له جیاتی دانان و گۆزینه وه قایل ناکریت و وه رناگیریت، وه مه به ستیش نه وه یه گۆزایه لئی و خواپاراستیه که ی نهو ته نها بۆ خۆبه تی، نه گهرچی ده توانیت سوود بگه یه نیت به وهی لهو کارو کرده وه یه ی ده یکات پیشکه شی که سینکی دیکه ی بکات و نه مهش خوای گهوره بۆ خۆی له هه موو کهس له پیشتره بۆ نه م کاره. له پاستیدا خودای گهوره حوکمی داوه به وهی کهوا کهس سوودمه ند نابیت ته نها به هه ول و کۆششی خۆی. نه مهش فه رمایش و یاسای خوايه و بریاردانیشه له سه ر دروستکراوه که ی.

ههروهه که نه مهش به رنامه و رپبازه که یه تی له فه رمان و یاساکه یدا، ههروهه ها نه خۆشیش کهس له جیاتی نهو حه ب و ده رمانی ناخواته وهو برسی و تینووی نابیت، وه کهسی قه رزاریش هه یچ که سینک له جیاتی نهو خواردن و خواردنه وهو پۆشاک له خۆی ناگریتته وه.

دهلین: جا بۆ نه مهش خوای گهوره رازی نابیت که سینک له جیاتی که سینک نیسلا مه تی بکات و وه یه کینک له جیاتی یه کینکی دیکه نوێژبکات، جا نه گهر سه ری خوا به رستیه کان نه کریت خیرو پاداشته که ی به خشریت لق و رپچکه کانی چۆن ده بیت.

دهلین: به لام دوعا و پارانه وه نهوا په رسیار و ناره زوویه که بۆلای خوای گهوره ده گه رپته وه کهوا چاکه و به خشیشکه ده یکات له سه ر مردوو وه عه فوی ده کات و

٩٥ ح لِلْإِن قِيمُ الْجُزْئَةِ

لیئده بووریت، ئەمەش بەخشش و پیشکەشکردنی خێر چاکەى کارى زیندوو بە
مردوو کە.

دەلێن: ئەوانەى بریتین لە گەياندنێ خواپەرستیه کان کەوا دەکریت لەجیاتى
ئەو ئەنجام بدریت وەك سەدەقە و حەج و خواپەرستیه کان دوو جۆرن: جۆریکیان
لەجیاتى ئەو ئەنجام نادریت بەهەر شیوێهەك وەك نیسلام بوون و نوێژو خوێندنەوێ
قورئان و پۆژوو گرتن. ئەم جۆرەش خێرو چاکەكەى تاییەتمەندە بە بکەرەكەى
سەرپێچی ناکریت و بۆشى ناگوازیتەو هەر وەك ئەو لە ژياندا كەس لەجیاتى ئەو
دیکە نەیدەکرد، جگە لە بکەرەكەش هیچ كەس لەجیاتى ئەو كارە كە ناكات.

و جۆریكیش لەجیاتى ئەو دەتوانریت ئەنجام بدریت وەك دانەوێ قەرز و
دەركردنی خێرو چاکە و حەجکردن جا ئەمە خێرەكەى دەگاتە مردوو" چونكە ئەو
پاش دەبێت بە نوێنەرایەتى وە لەژياندا بەندە دەتوانیت لەجیاتى ئەو بیکات، جا
پاش مردنیشی ئەوا دەبێتە پێگایەكى لەپێشتەر و باشتەر.

دەلێن: بەلام لە حەدیسێكدا ئەگەر یەكێك مردوو پۆژووێ لەسەر بێت و
سەرپەرشتیارەكەى لەجیاتى ئەو بەپۆژوو بێت، ئەوا وەلامەكەى لەچەند
پروویەكەوێهە.

بە ٣٥٨: ئەوێ مالیک لە ((مۇطأ))ەكەى ووتویهتى، دەلێن: كەس لەجیاتى
كەس بەپۆژوو نابێت، دەلێن: ئەمەش فەرمانێكە هەموومان لەسەرى كۆكین و
جیاوازی و ناكۆكى تێداتیه.

٣٥٩: ئیبنو عەباس حەدیسێكى رۆژوو گرتنى لەبارەى مردوو
پێوايهت کردوو، کەوا نسانی لەوى پێوايهت کردوو، عەمد كورى عەبد الاعلى
بۆمانى گێپايهوه، ئەویش لە یزید كورى زریع، ئەویش لە حجاج الاموال، ئەویش
لە آیوب كورى موسى، ئەویش لە عطاء كورى أبى رباح، ئەویش لە ئیبنو

۹۹ ح لِلْإِنِّ قِيمَ الْجُزْءِ

عەباس (ع) ووتی: کەس لە جیاتی کەس نوێژ ناکات و کەشیش لە جیاتی کەس رۆژوو ناگرێت^(۲۴۲).

سبّی: حەدیسێک هەیە کەوا ناکۆک و جیاوازی لە ئیسناده کەیدا، خاوەنی ((الفهم في شرح مسلم))^(۲۴۳) ئاوی ووتوو.

چوار ۵۵: کەوا نەیار و بەرھەڵسکارە بە دەقی قورئانی پیرۆز کە پێشتر باسمان کردوو لەم فەرموودەیە خودای گەوژە کە دەفرموویت: ﴿وَأَنْ لِّسَ لِلْإِنْسَانِ إِلَّا مَا سَعَى﴾ (النجم: ۳۹)

پنج ۵۵: نەیار و بەرھەڵسکارە بەوێ کە نسانی رێوایەتی کردوو، ئێبنو عەباس (ع) لە پێغەمبەر (ع) دەگێڕێتەوە کەوا فەرموویەتی: ((لا یصلي أحد عن أحد ولا يصوم أحد عن أحد، ولكن یطعم عنه مکان کل یوم مداً من حنطة))، واتە: ((کەس لە جیاتی کەس نوێژ ناکات و کەشیش لە جیاتی کەس بە رۆژوو نابێت، بەلام لە جیاتی ئەو خواردنی دەدریت ئێ لە جیگای هەر رۆژێک چنگێک گەنم دەدریت)).

شەش ۵۵: نەیار و بەرھەڵسکارە بە حەدیسێکی محمد کوری عبدالرحمن کوری نەبی لیلی، ئەویش لە نافع، ئەویش لە ئێبنو عمر (ع) لە پێغەمبەر (ع) دەگێڕێتەوە دەفرموویت: ((من مات وعليه صوم رمضان یطعم عنه))، واتە: ((هەرکەسێک مرد وە رۆژووی مانگی رەمەزانی لەسەر بێت لە جیاتی ئەو خواردن دەبەخشیت)).

هەههه ۵۵: کەوا نەیارو بەرھەڵسکارە بە پێوەر و یاسایەکی دیارو ناشکرا لەسەر نوێژ و نیسلام و تەوبە کردن، بەوێ کەوا هیچ کەسێک لە جیاتی ئەوێ دیکە نایکات، شافعی دەتێت لەوێ قسەێ لێدەکرێت لەسەر گێڕانەوێ ئێبنو

^(۲۴۲) الموطأ: ۱/ ۳۰۳.

^(۲۴۳) کە ئەویش ((أحمد کوری عمر القرطبي)) ه لە سالی (۱۶۴۶) ک کۆچی دوایی کردوو.

٩٥ ح لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُزْئَةِ

عەباس: ئیبنو عەباس ناوی نەبردوووە لەوێ کەوا دایکی سعد نەزری کردبوو، جا لەوانەیە نەزری حەجکردن یاخود عەمرە یاخود خێر و سەدەقەیی کردبێت، جا ئەمری کردوووە بە گێڕانەووە کردنی لەجیاتی ئەو، بەلام هەرکەسێ نەزری کرد بە نوێژ یاخود رۆژوو گرتن پاشان مرد ئەوا لەجیاتی ئەو کە فارەتی رۆژوووە کەمی دەدات، بەلام لەجیاتی ئەو بەرۆژوو نابێت، و لەجیاتی ئەویش نوێژ ناکات، و لەجیاتی ئەو کە فارەتی نوێژیش نادات.

پاشان ووتی: ئەگەر ووتیان: نایا لە پیغەمبەر ﷺ رپوایەت کراوە کەوا فەرمانی کردبێت کەسێک لەجیاتی یەکیکی دیکە بە رۆژوو بێت؟ دەلێت: بەلێ ئیبنو عەباس ﷺ لە پیغەمبەری ﷺ گێڕاوەتەو.

جا ئەگەر ووتیان: ئەو بۆچی حەدیسێک نا هێننەو؟ دەلێت: حەدیسی زەهری، لە عبید الله گێردراوەتەو، ئەویش لە ئیبنو عەباس ﷺ، ئەویش لە پیغەمبەر ﷺ بە نەزر، کە چی لەگەڵ زەهریدا هاتوو، وە عبید الله دانیشتنی دوور و درێژی هەبوو لەگەڵ ئیبنو عەباس، جا کاتێک جگە لەو یەکیکی دیکە دیت، لە پیاویکەو دەگێڕتەو، ئەویش لە ئیبنو عەباس مانای: هیچ حەدیسێک نیە بەو بچیت کەوا لەبەر کرابێت و پارێزراو بێت، ئەگەر ووتیان: نایا ئەو پیاو دەناسیت کەوا ئەو حەدیسی هێناو هەڵی کردبێت لە گێڕانەوێ لە لایەن ئیبنو عەباس؟ دەلێن: بەلێ، هاوێڵانی ئیبنو عەباس رپوایەتیان کردوو، لە ئیبنو عەباسەو کەوا لەبارە ئیبنو زوبیر دەلێت: کەوا ئیبنو زوبیر لە ((متعه الحج)) گێڕاوەتیەو، ئەویش رپوایەت دەکات کە لە ئیبنو عەباس وەرگێراوە کەوا ((متعة النساء))، ئەمەش هەڵەکی نا پەسەند و بیمانایە.

ئەمە وەلامیکە لەبارە گرتنی رۆژوو، بەلام کرداری حەجکردن لەوانە پاداشتی مال بەخشین پاداشتەکی پێی بگات، بەلام کردارەکانی شتوازو جۆرەکان کە ئەمەش وەک کردارەکانی نوێژکردن لەوانەیە بکەوێتە سەر بکەرەکی.

٩٥ ح لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

((أصحاب الرسول)) ده لیت: نه وهی باستان کرد شتیکی وای تیانیه نه یارو به رهه لستکاری به لگه ی قورشان و سوننه و ریککه وتنی پیشینه ی نومته و پیوستیه کانی یاسا کانی شهرع بیت، نیمه وه لآمی هموو نه وانه ده دینه وه که و باستان کردوه له ویژدان و دادپهروهی.

به لآم نهو فهرموده یی خودای گه و ره: ﴿وَأَنْ لَّيْسَ لِلْإِنْسَانِ إِلَّا مَا سَعَى﴾ (النجم: ۳۹)، واته: ((به راستی ناده میزاد خاوه نی هیچ شتیک نیه ته نه نه وه نه بیت که خوی کرد و ویه تی))، له راستیدا خه لکی جیا وازی له شتیه ی لیکدانه و دی مه به ست له نایه ته که دا هیه، کۆمه لیک ده لیتن: نا لیره دا مه به ست له ناده میزاده که: کافره، به لآم مرۆفی نیماندار نه وه ی که کرد و ویه تی خوی خاوه نیه تی کارو کرده و کانی شی بۆ نهو به به لگه یه که و باسما ن کرد، ووتیان: وه ناما نجیش له و تاییه تمه ندی و ده ستیشا نکرده یه یه، نه مه ش دروسته نه گهر به لگه ی له سه ر هه بوو.

نهم وه لآمدانه ویه ش زۆر لاوازه، نمونه ی نهو گشتیه ش ته نه ها کافری پی په رچ نادریته وه. به لکو نه مه بۆ موسلمان و کافره وه که نهو فهرموده یی خوی گه و ره: ﴿أَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَى﴾ (النجم: ۳۸)، واته: ((له و په راو و کتیبه پیرو زانه دا هاتوه: که هیچ گونا هباریک گونا هی تا و انباریکی تر هه لئا گریت)).

کارنامه که ش هه مووی له یه که مه که یه وه تا کۆتاییه که ی وه که کاریکی بوخت و پاراوه له توانایی و خواستی گشتیدا بۆیه خوی گه و ره ده فهرمویت ﴿وَأَنْ سَعِيَهُ سَوْفَ يُرَى﴾ ثُمَّ يُجْزَاهُ الْجَزَاءُ الْأَوْفَى﴾ (النجم: ۴۰-۴۱). واته: ((بینگومان هه ول و کۆششه که ی ده بینه ریته وه له قیامه تدا پاشان پاداشت ده دریته وه به تیره ته سه لی). نه مه ش بینگومان به گشتی خیره شه ر ده گریته وه، بینگومان چاکه و خراپه وه نیماندار و کافریش ده گریته وه. هه و ره که خودای گه و ره ده فهرمویت: ﴿فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ﴾ وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ﴾ (الزلزله: ۷-۸)،

۹۰ ح لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُزْيَةِ

واته: ((جا نه وهی به قه ده ر سه نگی گه رد یله یه ک خیر و چاکه ی نه نجام دابیت ده بینیت هوه * نه وه ش که به قه ده ر سه نگی گه رد یله یه ک شه رو خراپه ی هه بیت، ده بیت هوه)).

هه وه ک خوی گه وه له وه ده یه قو دیسه ده ده فره مویت: ((یاعبادی، إنا هي أعمالکم أحصیها لکم ثم أوفیکم إیاها فمن وجد خیراً فلیحمد الله ومن وجد غیر ذلك فلا یلومنَّ إلا نفسه))^(۲۴۴)، واته: ((نه ی بنده کام، به لکو نه مه کارو کرده وه کانتانه بۆتان هه ژمارده کم پاشان له گه لیدا داد پهروه دهیم جا هه که سیئ له کارو کرده وه کانی خیرو چاکه ی بینی با همدو سو یاسگوزاری خودا بکات وه هه که سیئ کیش شتیک ی جگه له مه ی بینی با ته نها سه رزه نشتی خۆی بکات)).

نه مه ش وه که نه م فره مووده یه که خوی گه وه ده فره مویت: ﴿يَا أَيُّهَا الْإِنْسَانُ إِنَّكَ كَادِحٌ إِلَىٰ رَبِّكَ كَدْحًا فَمُلَاقِيهِ﴾ (الأنشاق: ۶)، واته: ((نه ی نینسان به راستی تو خۆت زۆر ماندوو ده کهیت، زۆر په نچ و زه همت ده کیئشیت، سه ره نجامیش ده بی بگه ریته وه به لای پهروه ردگارت (تا پاداشتی په نچ و هه وه کهت وه برگریت)). با هه نه خه له تیت به قسه ی زۆر له لیکده وه وه کان له ووشه ی ((نینسان)) له قورنانی پیروژدا: نینسان لیته ده نه بو جه هله، وه نینسان لیته ده عه قه به ی کوری نه بی معیطة وه نینسان لیته ده وه لیدی کوری موغیره یه، جا قورنان له مه ده دوا ی خستوه، به لکو ناده میزادیش نه و ناده میزاده یه به و شتیه یه که هیه به بی ده ستیشا نکر دنی یه کیئک وه که نه و فره مووده یه خوی گه وه: ﴿إِنَّ الْإِنْسَانَ لِفِي خُسْرٍ﴾ (العصر: ۲)، واته: ((به راستی ناده میزاد له زه ره رهنده ی و خه ساره تمه ندیده)) وه ﴿إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنُودٌ﴾ (العادیات: ۶)، واته: ((به به راستی ناده میزاد له ناستی پهروه ردگاریدا زۆر ناسویاس و حق نه ناسه)) وه ﴿إِنَّ الْإِنْسَانَ خُلِقَ هَلُوعًا﴾ (المعارج: ۱۹)، واته: ((به راستی ناده میزاد به شیرزه یی و

(^{۲۴۴}) مسلم: (۲۵۷۷).

٩٥ ح لِلإِنِّسَانِ قِيَمٌ الْجُوزِيَّة

تەنگەتاوی دروستکراون)). وه ﴿إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنَافٍ﴾ (العلق: ٦-٧)، واتە: ((بەپراستی خەلکی سەرکەشی دەکەن، یاخی دەبن، سەتەم دەکەن* لەبەرئەوێ هەر ئادەمیزاد هەستی کرد دەولەمەند و بێ نیازە (لە پەروێ ئابووری، یان تەندروستی یان زانستی..... هتد) یەو)) وه ﴿إِنَّ الْإِنْسَانَ لَظَلُومٌ كَفَّارٌ﴾ (إبراهیم: ٣٤)، واتە: ((بەپراستی زۆریە ئینسانەکان زۆر سەتەمکار و خۆیانەناس و سپەلەن))، وه ﴿وَحَمَلَهَا الْإِنْسَانُ إِنَّهُ كَانَ ظَلُومًا جَهُولًا﴾ (الأحزاب: ٧٢)، واتە ((کەچی ئادەمیزاد هەلیگرت و گرتیە نەستۆی خۆی، بەپراستی زۆر سەتەمکار و نەقام بوو)). جا ئەمەش کاروباری ئادەمیزادە لە جۆری خود و دڵ و دەروونی خۆی و دەرجوونی لەو سیفەتە بە چاکە و نیعمەتی خواکە، وه یارمەتیدەر و هاوکار بە خۆدای خۆی، هەر خۆدایە ئیمانی لای بەندە خۆی خۆشەویستکردووه، وه لەدلیدا رازاندوویەتیەو، وه کو دووڕوویی و یاخی بوونی لەلا قیزیوەن کردووه، وه هەر ئەوێشە ئیمانی لەدلیدا جیگیر و واجب کردووه. کەوا پیغەمبەر و نێردراو و پیاوچاکەکانی لەسەر دینی خۆی جیگیر کردووه، هەر ئەوێشە خراپە و داوێن پیسی لەوان لابردووه، لەبەردەم پیغەمبەر ﷺ لەسەر دەریایەك تاوان و گوناھ ئەم هۆنراوەی دەووتووه.

والله: لولا الله ما أهدتينا *** ولا تصدقنا ولا صلينا^(٢٥٥)

هەر وەها خۆی گەورە دەفەرموویت: ﴿وَمَا كَانَ لِنَفْسٍ أَنْ تُؤْمِنَ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ﴾ (يونس: ١٠٠)، واتە: ((هیچ کەس بۆ نیه باوەرپەیتنیت (هەتا هەول نەدات و خۆی ماندوو نەکات و بیر نەکاتەو)) ویستی خواشی لەسەر نەبیت)، وه دەفەرموویت: ﴿وَمَا يَذْكُرُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ﴾ (المدثر: ٥٦)، واتە: ((جا ئەو خەلکە یا دادوهری وەرناگرت و بیر لەم پراستیانه ناکاتەو مەگەر ویستی خۆی لەسەر بیت)). وه دەفەرموویت: ﴿وَمَا تَشَاؤُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ﴾

(٢٥٥) سەیری: موسلم (١٨٠٢) بکە.

٩٩ ح لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

(التكوير: ٢٩)، واته: ((ويستی نیهوش نایه‌تهدی مه‌گهر کاتیک خوای په‌روهردگاری جیهانیان بیه‌ویت، (ههرکس ویستی خیری هه‌بیت خوای گه‌وره سه‌ریه‌ستی لی زه‌وت ناکات، له‌گهل نه‌وه‌شدا هه‌ر نه‌وه پیش دیت که ویستی خوای له‌سه‌ره و توانای تیگه‌یشتنمان له نه‌ینی و شاروه‌کان زور سنوورداره)). جا نه‌مه خوای هه‌موو جیهانه به‌گشتی خواجه‌تیه‌کی ته‌واوه بو هه‌موو نه‌وانه‌ی له‌ناو جیهاندان له خاوه‌نداریه‌تی و فرمانه‌کان و توانایی و باره‌کاندا.

کۆمه‌لێکی ده‌لێن: نایه‌ته‌که هه‌والدانه به یاسایه‌ک له‌پیش نیه‌دا، وه له‌پاستیدا یاساکه‌مان ده‌ریخستوه له‌سه‌ر نه‌وه‌ی هه‌ول و کۆششه‌که‌ی بو‌خۆیه‌تی نه‌وه‌ی بۆی تیگه‌کۆشاوه، هه‌روه‌ها نه‌مه‌ش له یه‌که‌میان لاوازتره یاخود له په‌گه‌زه‌که‌یدا، نه‌گینا خوای گه‌وره هه‌والی به‌و داوه هه‌والێک بریاری له‌سه‌ر دابیت و بیتی پازی بیت نه‌ک هه‌والێک بریاری له‌سه‌ر نه‌دابیت و به‌تال بیت، وه بو نه‌مه‌ش خوای گه‌وره ده‌فه‌رموویت: ﴿أَمْ لَمْ يُنَبِّأْ بِمَا فِي صُحُفِ مُوسَى﴾ (النجم: ٣٦)، واته: ((نایا ناگادار نه‌کرا‌بوو به‌وه‌ی له په‌راوه‌کانی موسادا بوو؟)). جا نه‌گهر نه‌مه به‌تال و بئ سوود بیت له‌و یاسایه‌دا هه‌والی پئ نه‌داوه هه‌والێک بریاری له‌سه‌ر دابیت پئ ی پازی بیت.

کۆمه‌لێکی دیکه ده‌لێن: نایه‌تی ﴿لَيْسَ لِلْإِنْسَانِ إِلَّا مَا سَعَى﴾ اللام: به‌مانای: له‌سه‌ر دیت، واته: ﴿لَيْسَ لِلْإِنْسَانِ إِلَّا مَا سَعَى﴾. وه نه‌مه‌ش له دوو ووتیه‌ی یه‌که‌میان به‌تالتره. چونکه نه‌و بابیه‌تی قسه‌کردنه‌که‌ی وه‌رگێ‌پاره بو دژی مانا‌که‌ی که لیتی تیگه‌یشتوه، وه شتی له‌و نمونه‌یه‌ش نا‌کریت و نا‌گو‌نجیت. زمانیش بۆی نا‌گو‌نجیت، وه به‌لام پێ‌زمانی: ﴿وَلَهُمُ اللَّعْنَةُ﴾ (غافر: ٥٢)، واته: ((نه‌فرین هه‌ر بو نه‌وانه)). نه‌مه‌ش له‌سه‌ر پله‌و پایه‌ی خۆیه‌تی واته شانس و چاره‌نووسی نه‌وانه.

کۆمه‌لێکی دیکه‌ش ده‌لێن: نایه‌ته‌که له‌به‌رگێ‌پاره‌یه و فه‌رمایشته‌ی خوای گه‌وره: ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا وَاتَّبَعَتْهُمْ ذُرِّيَّتُهُمْ بِإِيمَانٍ أَلْحَقْنَا بِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ﴾ (الطور: ٢١)،

۹۶ ح - لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُزْئَةِ

واته: ((جا نهوانه‌ی باوه‌ریان هیتاوه و نهوه‌کانیشیان به نیمان و باوه‌ره‌وه شو‌تینان کهوتوون، نهوانه له به‌هشتدا پیک شاد ده‌کهینه‌وه)). نه‌مه‌ش له نیبنو عه‌باس وهر‌گیراوه، هه‌روه‌ها نه‌مه‌ش لاوازه، حوکمیش نادریت به‌سه‌ر نایه‌ته‌که ته‌نها به ووته‌ی نیبنو عه‌باس ﷺ نه‌ک جگه له‌ویش به‌وه‌ی وهر‌گیراوه، کۆ کردنه‌وه‌و به‌کخستنه‌وه له‌نیوان دوو نایه‌ته‌که نه نه‌شیاوه و نه‌قه‌ده‌غه کراویشه، چونکه له‌دوا رۆژ نه‌وه‌کان شو‌تین باوکه‌کانیان ده‌که‌مون هه‌روه‌ک له دونیادا شو‌تینان کهوتبوون، نه‌م شو‌تین کهوتنه‌ش له به‌خشنده‌یی باوکه‌کانه خیر و چاکه‌کانیانه که‌وا به‌کۆششی خۆیان به‌ده‌ستیان هیتاوه، به‌لام بوونی نه‌وه‌کان به‌گه‌یشتنی به‌وان به‌پله‌یه‌ک به‌بی کۆشش کردن وه‌ک نه‌وان، جا نه‌مه‌ش له‌وان نیه، به‌لکو نه‌مه‌ بو‌نه‌و باوکه‌کانیه‌ که خوای گه‌وره بریاری له‌سه‌ر داوه که‌وا نه‌وه‌کانیان له به‌هشتدا پیتیان ده‌گهن، خودای گه‌وره ده‌فهرموویت: ﴿أَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ﴾ وه فهرمووده‌ی: ﴿وَأَن لِّیْسَ لِلْإِنْسَانِ إِلَّا مَا سَعَىٰ﴾ (النجم: ۳۸ - ۳۹)، هه‌ردوو نایه‌ته‌که دادپه‌روه‌ری و عه‌داله‌تی خودای گه‌وره و حیکمه‌ت و ته‌واوی پی‌رۆزی یه‌کانی ده‌رده‌خات، وه نه‌قل و داهیتان شایه‌دن به‌هه‌ردوو نایه‌ته‌که.

یه‌که‌میان: پتۆسته که‌وا که‌س به‌تاوانی که‌س سزانادریت، دووه‌میان: که‌وا هیچ که‌سی‌ک به‌کارو کرده‌وه‌و کۆششی خۆی نه‌بی‌ت پزگاری نابیت، جا یه‌که‌میان: به‌نده دلنیا ده‌بی‌ت به‌و تاوان و گوناوه‌ی که‌که‌سی‌کی دیکه جگه له‌و ده‌یکات هه‌روه‌ک پاشا و سه‌رکرده‌کانی دنیا ده‌یکات،

دووه‌میان: له ته‌ماعکاری ده‌پچریت له‌کاتی پزگار بوونی‌دا به‌کارو کرده‌وه‌کانی باوک و پیشینه‌و گه‌وره‌کانی هه‌روه‌ک هاوه‌لانی ته‌ماعکاره درۆزنه‌کان کردوویانه.

هاوشیوه‌که‌ش نه‌م فهرمووده‌یه که خوای گه‌وره ده‌فهرموویت: ﴿مِّنْ اهْتَدَىٰ فَإِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ وَمَن ضَلَّ فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ وَمَا كُنَّا

٩٥ ح - لِلْإِنِّ قِيَمُ الْجُوزِيَّةِ

مُعَذِّبِينَ حَتَّى نَبْعَثَ رَسُولًا ﴿١٥﴾ (الإسراء: ١٥)، واته: ((نموهی ههولئ دابیت ریازی راست و دروست بگریت، نموه به پاستی به قازانجی خوی تمواو ده بیت و هر خوی بههره له هیدایه ته که ی وهرده گریت، نموهش گومرا بووهو ریازی سهر لیشتیواوی گرتوته بهر، نموه بیگومان هر خوی زهره ده کات و گومراییه که ی له سهری ده که ویت، که س گوناھی که سی هه لئا گریت، که س بهر پسیار نیه له هه لئ ی کهسانی تر، نیمهش سزای که سمان نه داوه تا پیغه مبه ریکی بۆ ده نیرین)). نمهش وهک نم نایه ته یه که له پیشتر باسمان کردووه: ﴿أَلَا تَرٰ وَازِرَةً وَّرَآءَ أُخْرٰی﴾ (النجم: ٣٨)، واته: ((که هیچ گونا بهاریک گوناھی تاوانباریکی دیکه هه لئا گریت)) جا حوکم و یاسای پهروه ردگار بۆ دوژمنه کانی به چوار حوکم و یاسایه نمهش مبه سستی دادوهری و حیکمه ته.

٩٥ گ ٥٥: ریازی راست و دروستی بهنده کان به نیمان و بیروباوهر کارو کرده ی چاک بۆ خوی ته ی نهک که سیکی دیکه.

٩٥ گ ٥٥: گومراییه کهش به له دهست ده رچوون و ناوکویی ده که ویت ته سهر خوی، نهک له سهر یه کیکی دیکه جگه له خوی.

٩٥ گ ٥٥: هیچ که سیک گوناھی که سیکی دیکه هه لئا گریت.

٩٥ گ ٥٥: هیچ که سیک سزا نادریت ته نها پاش دامه زانندی بریوانووه که ی له سهری به پیغه مبه ره که ی.

جا تیروانین بهوه ی کهوا له ناو شهو چوار یاسایانه دا هیه له حیکمهت و دادوهری و چاکه و به خشنده یی پهروه ردگار، وهلام دانه وهشه بۆ خاوهنی له خو بایییوون و ته ماعکاره دروژنه کان، له سهر خاوهن نه زانین به پهروه ردگار و به ناوه جوانه کانی و سیفات هه کانی.

کۆمه لئیکی دیکه ده لئین: لئیرده دا مبه سست له شاده میزاد: زیندووه نهک مردووه، نمهش هه مروی له خراب به کاره ی نانی ووشه ی گشتیه.

٩٥ ح لِلْإِن قِيمُ الْجُزْءِ

کۆمه‌لئیکى دیکه ده‌لئین: ئەمەش وەلامى ئەبى وەفا کورپى عقلىه، ووتى: وەلامى باش لەلای من دەبیّت بلیت: ئادەمیزاد بە ھەول و کۆششى خۆى و باشى و جوانى تیکەلبوونى ھاورپى چاک پەیدادەکات، منداڵى دەبیّت و ھوسەر پێک دەھینیت، و خێر و چاکە دەکات، و دلّی ئەچیت بۆ ناوخەلکى خۆش دەوین، جا ئەوانیش بەزەبیان پێدا دیتەو، و رێنمایى دەکەن بۆ خواپەرستى، ئەمەش نیشانەى بۆ ھەول و کۆششەکەى، ھەرۆک پێغەمبەر ﷺ دەفەرموویت: ((إِنْ أَطِيبَ مَا أَكَلَ الرَّجُلُ مِنْ كَسْبِهِ، وَإِنْ وَلَدَهُ مِنْ كَسْبِهِ))^(٢٤٦). واتە: ((خۆشترین شتێک کە پیاو خواردبێتێ ئەوێه کە بە پەنجى خۆى پەیدای کردبێت، منداڵیش چاکترین بەرھەمى خۆیەتیی)).

لەحەدیسێکى دیکەدا نیشانە دەکاتە سەرى: ((إِذَا مَاتَ الْعَبْدُ انْقَطَعَ عَمَلُهُ إِلَّا مِنْ ثَلَاثٍ: عِلْمٌ يَنْتَفِعُ بِهِ مِنْ بَعْدِهِ، وَصَدَقَةٌ جَارِيَةٌ عَلَيْهِ، أَوْ وَلَدٌ صَالِحٌ يَدْعُو لَهُ))^(٢٤٧)، واتە: ((ئادەمیزاد کە مرد کۆتایى بە کردەوێکانى دەھێنێت تەنھا لەسێ شت نەبیّت: زانستێک سودى لى وەرېگیریت، وە خێر و چاکەىکى نەپراو، یان منداڵێکى چاک دوعای بۆ بکات)).

وتەبەشى شافعی ھەبە دەلئیت: ئەگەر کورەکەى بۆ ئەو خۆى بەخشکرد و ملکەچى کرد بۆ حەجکردن ئەوا دەبیّتە ھۆکارێک بۆ پێویست بوونى حەجکردن لەسەرى ھەتا ئەگەر لە مال و سامانەکەیدا زیادى کرد ئەو بە پێچەوانەى خۆبەخشەریکى بیانیە.

ئەمەش وەلامىکى مامناوەندیە پێویستى بە تەواوبوونە، جا بەندە بە ئیمان و گوێرایەلى بۆ خواو پێغەمبەرەکەى تێدەکۆشیت لە سوود گەياندن بە کارو کردەوێکانى ئیمانداران لەگەڵ کار و کردەوێکانى خۆى، ھەرۆک لە ژياندا بەکارو

^(٢٤٦) سنن الترمذی: (٣٥٨) وە سنن أبوداود (٣٥٢٨) وە مسند أحمد: ٦ / ٣١.

^(٢٤٧) مسلم (١٦٣١) وە سنن أبوداود (٢٨٦٣).

٩٩ ح لِلإِئْمَانِ قِيمٌ الْجُوزِيَّةُ

کرده وه کانی سوودیان پنده گه یه نیت له گه ل کارو کرده وه کانی نه وان، چونکه ئیمانداران هندیکیان به کرده وهی هندیکی دیکه سوود به یه کتر ده گه یه نیت کهوا به شداری تیدا ده کهن وهک نویژی به کز مه ل چونکه هه ریه کیک له وانه بیست و ههوت پله له نویژه کهی زیاد ده کات نه مهش بۆ به شداری کردنی کهسانی دیکه له نویژ کردن له گه لیدا، جا کرده وهی یه کیکی دیکه هۆکاریکه بۆ زیاد بوونی خیر و پاداشته کهی، ههروهک کرده وهی نهویش هۆکاریکه بۆ زیاد بوونی خیر و پاداشتی نهویر، به لکو هندیک ده لئین: نویژ به گویره ی ژماره ی نویژ کهران پاداشت و چاکه کهی زیاتر ده بیت، ههروهک به شداری کردنیان له جیهاد و حج و فرمانکردن به چاکه و دوور خستنه وه له خراپه وه هاریکاریکردن له سه ر چاکه و ته قواو کار و کرده وهی چاک.

پیغه مبه ره ﷺ ده فره مویت: ((المؤمن للمؤمن کالبنیان یشد بعضه بعضاً))، واته: ((به نده ی ئیماندار بۆ ئیماندار وهک بینا وایه هندیک هندیکیان تهووند و تۆل ده کات)). وه په نجه کانی کرد به ناو یه کدا^(٢٤٨).

زانراویشه کهوا نه مه له کاروباری ناین دا له پیشتره، وهک له کارو باری دونیادا، جا چوونی موسلمان له گه ل تهواوی موسلمان له په یانی نیسلامدا له گه وههترین هۆکاره بۆ سوود گه یاندنی هه ریه کیک له موسلمانان بۆ هاوه له کهی له ژیانیداو له دوا ی مردنیشدا، وه بانگه وازی موسلمانان له چوارد هوریا ندا کۆ ده بیتنه وه.

خودای په ره ره دگار هه والی داوه له بهاره ی هه لگرانی عه رش و نهوانه ی له چوارد هوریا ندان: کهوا نه وان داوا ی لیخۆشبوون له ئیمانداران ده کهن و بۆیان ده پارینه وه^(٢٤٩).

^(٢٤٨) موسلم: (٢٥٨٥).

^(٢٤٩) سهیری: سووره ته غافر، نایه ته کانی (٧-٩) بکه.

٩٥ ح لِلإِن قِيمُ الْجُزْءِ

ههوالی داوه لهبارهی دوعاو پارانهوهی پیغه مبه ره کانی وه داوی لیخو شبوونیان ده کهن بۆ نیمانداران وهک نوح^(٢٦٠) وه ئیبراهیم^(٢٦١) وه محمد ﷺ^(٢٦٢). جا بهنده به نیمان و بیروباوهره کهی ده بیته هوی گیشتنی نهو دوعاو پارانهوهیه بۆی، ههروهک خوی کوشی کرد بیته، نه مهش پروون ده بیته وه کهوا خودای تاک و ته نیا نیمانداری کردۆته هۆکاریک بۆ سوود گه یاندنی هاوه له کهی به دوعا و پارانهوهی براکانی له نیمانداران وه ههول و تیکۆشانیان، جا نه گهر بووه هوی نهوهی ههول و تیکۆشانه کهی گه یان دیسه نهو پارانهوهیه، وه ووتی پیغه مبه ﷺ به لگهیه له سه ره نهوهی به عه مروی کوری عاصی فهرموو: ((إِنْ أَبَاكَ لَوْ كَانَ أَقْرَ بِالْتَّوْحِيدِ نَفَعَهُ ذَلِكَ))، واته: ((نه گهر بهاتایه باوکت بریاری بهتینایه به باوه پرکردن به تاک و ته نهایی خوا نهوا نهو سووددی پیده گیشته)).

(لهبارهی سزانه دانی بهنده به کردهوهی یه کیکی دیکه)

ههروهک خوی گه وه ده فهرموویت: ﴿لَهَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا اكْتَسَبَتْ﴾ (البقرة: ٢٨٦)، واته: ((ههراکاریکی چاک نه بجام بدات قازاخی ته نهها بۆخۆیه تی و ههرا خراپه یه کی کرد بیته ته نهها یه خه ی خوی ده گریته و له سه ره خۆیه تی)). ده فهرموویت: ﴿وَلَا تُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ (یس: ٥٤)، واته: ((ته نهها پاداشتی کاریک ده دریتته وه که ده تانکرد). که واته نه مه نایه ته ناشکرای کردوه له مانا و مه به سه که کهوا هیچ که سیک به تاوان و گوناھی که سیکی دیکه سزا ندریت. جا خودای پاک و بیه گهر ده فهرموویت: ﴿فَالْيَوْمَ لَا تُظْلَمُ نَفْسٌ شَيْئًا وَلَا

^(٢٦٠) سهیری: سووره تی نوح، نایه تی (٢٨) بکه.

^(٢٦١) سهیری: سووره تی ئیبراهیم، نایه تی (٤١) بکه.

^(٢٦٢) سهیری: سووره تی الفرقان، نایه تی (٦٢) بکه.

۹۲ ح..... لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُوزِئَةِ

تُجَزَّوْنَ إِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ (یس: ۵۴)، واته: ((نینجا نهم جاره ده دریت: نه مرؤ هیچ کهس سته می لی ناکریت به هیچ شیوه یه، خه لکینه دنیابن که: ته نها پاداشتی کاریک ده دریتته وه که ده تانکرد)). جا نهمه به درؤ ده خاته وه که ده لیت سته می لی ده کریت و له خراپیه کانی زیاد ده کریت، یاخود له چاکه کانی کهم ده کریتته وه، یاخود به هؤی که سیکی دیکه سزا ده دریت، دووری نه خستوتته وه کهوا به کرده وهی چاک یه کیکی دیکه سوودی پیده گات، نهک له سر پروی پاداشت، ده کریت سوود گیانده کهی بؤ نهو رینمایی کردن بیت بؤ نهو نهک پاداشت له سر کرده وه کهی، به لکو نهو خیر و سه ده قهیه که خودای گه وره به هؤی نهو چاکه ی له گه لدا کردوه، به لکو نه مدش دیاری و خه لاتیکه له سر دهستی هه ندیک له بهنده کانی به خشیوویه تی نهک له سر پروی پاداشت دانه وه.

(له باره ی ده رختن و ساخبوونه وهی که سانی که وتوو)

به لام به لگهی نیوه له سر حه دیسی پیغه مبه ر ﷺ: ((إذا مات العبد انقطع عمله))، واته: ((ناده میزاد که مرد کوتایی به کرده وه کانی دیت)) نه مه به لگه یه کی پوچ و بن مانایه، چونکه پیغه مبه ر ﷺ نه یفه رموه: کوتایی به سووده کانی دیت به لکو هه والی داوه له باره ی کوتایی پیه اتنی کرده وه کانی، به لام کرده وه یه کی دیکه جگه له مه نهوا بؤ بکه ره که یه تی، له بهر نه وه خه لاته که ی پیشکش بهو کرده وه ته نها پاداشتی کرده وه ی بکه ره که ی پی ده کات نهک پاداشتی کارو کرده وه که، جا پچران و کوتایی هینان شتیکه، سوود پیگه یشتنیش شتیکه دیکه یه، ههروه ها حه دیسیکی دیکه هه یه که فهرموویه تی: ((إن ما يلحق المیت من حسناته وعمله))، واته: ((له پاستیدا نه وهی مردوو پیده گات له خیر و چاکه و کارو کرده وه کانیه تی)).

(لهبارهی گواستنهوهی دروستکراو لهسه دروستکراو)

بهلام لهبارهی ووته کانتان: بهخشین گواستنهوهیه، گواستنهوهش لهوانهیه بیټ به مافیکی پیوټ، جا نه مهش گواستنهوهی دروستکراوه لهسه دروستکراو. بهلام گواستنهوهی دروستکراو لهسه دروستکهر نه مه کاروباریکی دیکهیه پیوهره کهی دروست نابټ لهسه گواستنهوهی بهنده کان هندیکیان له هندیکی، نایا نه مهش له بهتالترین پیوهر و خرابترینیان نیه، نهوهی کهوا تهواوی نوموت بهتالی ده کاتهوه لهسه سوود پیگه یاندنی بهدانهوهی قهرزه کهی و نهو مافانهی لهسه ریه تی، وه لیخو شبوون لهوهی لهسه ریه تی وه گپړانهوهی خیر و سه دهقه و چه جکردن له جیاتی نهو، نهو دهقه که ریگایه که نیه بو وه لامدانهوه و گپړانهوهی له جیاتیدا، وه ک پړووو، نهو پیوهره خرابانه بهر هه لستکاری دهقه کانی شرع و یاساکانی ناکات.

لهبارهی ووته کانیان:

خه لک خوایی به هوکاری پاداشت بق و قین و بیزاراوه

لهبارهی ووته کانتان: کهسان ویست به هوکاری پاداشت نهویستراوه، نه مه مهسه لهی چاکه کردنی خه لک خوایی یه به خزمایه تی جا چوڼ چاکه کاری هه مان پاداشته کهوا نهوه مه بهسته کهیه؟

وهلامی یه کهم: چاکه کردن به هوی خزمایه تی به لگهیه لهسه نار ه زووی له چاکه کردنه که، وه دواکه وتن له کرداره که، جا نه گهر گونجا چاکه کهش بکریټ نهوا سرده کیشیت بو واز لیټهټان و ته مبه لی و دواکه وتن. به پیچه وانهی به خشین

١٩٥ ح لِلْإِنِّ قِيَمُ الْجُوزِيَّةِ

پاداشته که، بژی به کره که پندآوری ده کات له سر نهوه پاداشتهی سوودی پی بگه یه نیت یا خود سوود به برا موسلمانان که ی بگه یه نیت. جا نیوانه کانیاں جیاوازیه کی ناشکرا هه یه.

وه لامیکی دیکه: کهوا خوی پاک و بیگهرد پیشنیار و پیشپرکی ی خۆش دهویت بۆ خزمه تکرده که ی و رکابه رایه تی تییدا، نه مهش خه بهر ده دات له به ندایه تی کردن، فریشته کانیش حه ز به ململانی و رکابه ری ده کهن له گوپرایه لی و خزمه تکرده تی، جا چاکه کردنی که سان و ویست لی ردها جیاوازه بۆ مه بهستی به ندایه تی کردن، خودای گه وره و میهره بان فرمان به بهنده ی خۆی ده کات بهو خۆمایه تیه یان به ناچاری یا خود به خۆشه ویستی، بژی خوی گه وره ده فره موویتی: ﴿سَابِقُوا إِلَى مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا كَعَرْضِ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ﴾ (الحديد: ۲۱)، واته: ((پیشپرکی بکهن بۆ به ده ست هینانی لی خۆشبوون له لایه ن پهروه ردگار تانه وه و به ده ست هینانی نهو به ده شته ی که پانیه که ی وه ک پانتایی ناسمان و زهویه. هه روه ها ده فره موویتی: ﴿فَاسْتَبِقُوا الْخَيْرَاتِ﴾ (البقرة: ۱۴۸)، واته: ((جا پیشپرکی بکهن له چاکه کاندان)).

بیگومان سه حابه کان هه ندیک پیشپرکی ی هه ندیکانی ده کرد به هۆی خزمایه تی، عومره ده لیت: سویند به خوا نه بو به کر هیچ کاتیک به پیش من نه ده کهوت بۆ خیر و چاکه نیلا منی به پیش خۆی ده خست. تاوه کو ووتی: سویند به خوا هه رگیز له خیر و چاکه کردندا پیشت ناکوم^(۲۱۳).

هه روه ها خوی گه وره ده فره موویتی: ﴿وَفِي ذَلِكَ فَلْيَتَنَافَسِ الْمُتَنَافِسُونَ﴾ (المطففين: ۲۶)، واته: ((جا با له پیناوی نه وه دا پیشپرکی که ره ان پیشپرکی بکهن)).

(^{۲۱۳}) سنن أبی داود (۱۶۷۸)، الترمذی (۳۶۷۴).

له باره ی ووته کانیان:

نه گهر به خشین بۆ مردوو بکرایه نهوا بۆ زیندوو دهکرا

به لام له باره ی ووته کانتان: نه گهر چاکه به خشین بۆ مردوو بکرایه نهوا بۆ زیندوو دهکرا وه لامه که ی له دوو پرووه دهیه:

یه که میان: هه ندۆ له زانا کان بۆی پۆیشتون وهك له هاوه له کانی نه هه د و کهسانی دیکه، قازی ده لیت: قسه ی نه هه د تاییه ته ند نیه به مردوو، چونکه نهو ده لیت: که چاکه یه که ده کات نهوا نیوه که ی بۆ دایک و باوکی ده بیئت، وه جیاوازیشی نه کردوو، که چی أبو و فاء کوپی عقیل به ریه رچی ده داته وه و ده لیت: نهوه ماوه و دووری تیدایه، به نه مهش ده ستکاری کردنه به شهرع، له راستیدا خوای گهوره پێگایه کی بۆ نێمه داناوه بۆ گه یاندنی سوود بۆ مردوو وهك لیخۆشبوون و نوێژ له سه ر مردوو.

(نه گهر چاکه به خشین بکرایه)

نهوا نیوه ی وه چاره گێکی پاداشته که ی ده به خشرا)

به لام له باره ی ووته کانیان: نه گهر نهوه بکرایه نهوا به خشین چاکه و پاداشت نیوه ی وه چاره گێکی بۆ مردوو ده بوو، جا وه لامه کهش له دوو پرووه دهیه:

به گه مبان: قه دهغه بوونی هاوه لیه تی و خزما یه تی، نێوه هیچ به لگه یه کتان له سه ری باس نه کردوو ته نهها داوا نه بیئت.

دوه مبان: په یه وه ست بوون به مه وه ووتش تیندا نیمام نه هه د له رپوایه تی عه د کوپی یحیی الکحالی مه به سه ته که ی ده رخستوه، وه ناراسته ی کردوو نهوا پاداشته مولکی خۆیه تی، نه گهر بیه ویت هه مووی بۆی ده به خشی وه نه گهر بیه ویت

ق ۹ ح لِّلْإِنِّ قِيَمُ الْجُوزِيَّةِ

هه نديكي ده به خشيت، پروني ده كاته وه نه گهر پادشته كه به خشيت به سر چوار
مردودا بۆ نمونه نهوا هه به كييك دانه چاره كيكي ده ست ده كه ويت، جا نه گهر
ته نها چاره كيكي به خشي نهوا نه وه ي ده مينيته وه بۆ خوي ده يت.

(له باره ي ووتنه كانيان:

نه گهر پاداشت بۆ مردوو بچووایه نهوا هيشتا كرده وه ي بۆ خوي ده كرد)

به لام له باره ي ووتنه كانتان: نه گهر نه وه بگو نجا بوابه نهوا زياتر كاروو كرده وه ي
بۆ خوي ده كرد، جا ووتتان: كهوا ده يت ناره زوي يت له كرداري به خشينه كه ي بۆ
مردوو، نه گهر نا نايگاتي.

وه لامه كه: نهو مه سه له يه دياريكراو نيه له نه مه د، مه رجيش نيه له قسه ي
پيشينه كان له هاره له كانی، به لكو پاشينه كان باسيان كرده وه، وه ك قازي و
شوينكه وتواني.

(عبدالله) ي كوري حمدان ده ليت: هه كه سيك خوي به خش كرد له كرداري
باش له خيتر و چاكه و نويز و پۆزوو هه ج و عومره و خويندنه وه ي قورنان و نازاد
كردن، جگه له مهش له خوا به رستي جهسته يي نهوا ده يت بۆ له جياتي كه ساني
ديكه، وه عيابه ته ي مال و سامان، نهوا هه موو پاداشته كه ي يان نيه وه ي
ده گه رپته وه بۆ مردوو يه كي موسلمان هه تاكو پيغه مبه ريش ﷺ، دوعاي بۆ بكه و
ياخود داواي ليخوشبوني بۆ بكه ياخود هه رچي له سه ري ته ي له مافي شه رعي بۆي
بده ره وه، ياخود پتويسته له جياتي نهو سوودي پي بگه يه نيته، وه خيتر و
پاداشته كه ي بۆ بگه يه نه.

نهینى مهسه له كه كهوا ده بى مهرجى به ده سته تى پاداشته كه يه كه عجار ده بى بۆ كه سى ده به خشى پروبدات و ده كرى بۆ بكه ره كه بكه وى ت، پاشان له بكه ره كهوه بگوازى تهوه بۆ يه كى كى تر، مهرجى تهوه به پىش كرداره كه ياخود نهو ماوه يى كه هى شتا كار كه نه كردوه مه به سى وا بى ت پى بگات، ده لى ت: نه گهر نيه ت و مه به سى نه بى ت نهوا پاداشته كه بۆ بكه ره كه دى ت، جا پازى نابى ت پاداشته كه بگوازى تهوه بۆ يه كى كى دى كه جگه له خۆى، چونكه پاداشته كه له سر كار كه پىك ده خرى ت وه كارى گهرى له سر كار تى كه رىك ده خرى ت، بۆ نه مه ش نه گهر به نده يه كى له خۆى نازاد كرد كهوا گوپرايه لى نهو بى و، جا نه گهر گوپرايه لى كه بگواستهوه بۆ يه كى كى دى كه پاش نازاد كردنه كه نهوا به ناكۆكى ناگوازى تهوه نه گهر نازادى كرد له يه كى كى دى كه، جا گوپرايه لى كه بۆ نازاد كه رىكى دى كه ده بى ت جگه له خۆى. ههروه ها وه كه نهوى قهرزىك له جياتى خۆى بداته وه، پاشان له دواى دانهوى قهرزه كه وى سى بى گهر نى تهوه بۆ يه كى كى دى كه نهوه نابى ت. ههروه ها نه گهر حه ج ياخود پۆژوو ياخود نوپۆ بكات بۆ خۆى. پاشان وى سى بى گهر نى تهوه بۆ يه كى كى دى كه نهوا نابى ته مولى كه نهو، كهوا نهوانى پرسى ريان له پىغه مبه ر عليه السلام كرد له باره ي نه مه پرسى ريان لى نه كرد له باره ي به خشى نه كرد وهى چاكه له دواى خۆى، به لكو پرسى ريان لى نه كرد وهى چ كارىك بكه ين بۆ مردوو، ههروه كه سه عد ووتى: ((نايا خى ر و چاكه له جياتى داى كم بكه م سوودى پى نه گات؟)). نه بوى ت: كهوا پاداشتى نهو خى ر و چاكه ي ده يكه م ده به خشم به داى كم.

ههروه ها ووتى نافره تى كى دى كه: نايا له جياتى داى كم حه ج بكه م؟ ووتى پى وى كى تر: نايا له جياتى باوكم حه ج بكه م؟ جا پىغه مبه ر عليه السلام مۆله تى پى دان له كردنى كار كه له جياتى مردوو نهك به خشى نهوا پاداشتى نهو كرد وهوانه ي بۆ خۆيان ده يكه ن بۆ مردوو كانى ان، نهوه ش نازانى ت نايا له باره ي نه مه هه رگى ز پرسى ر له

٩٥ ح لِلْإِن قِيمُ الْجُزِيَّةِ

پيغمه مېهر ﷺ کراوه. وه ناشزانریت له یه کیتک له سه حابه کان نهو کاره ی کرد بیت. فهرموویه تی: په روه ردگار پاداشتی نهو کارانه ی که پیشر کردوه، بز فلان که س نیشانده، یاخود پاداشتی نهو کاره ی بز خوم کردومه. جا نه مه نهیتهی مهرجه کانه، هر که سی مهرجی دانه نا بز نه مه ده لیت: پاداشته که بز بکهره که یه.

(له باره ی به خشینی پاداشتی واجبه کان که وا واجبه له سهر زیندوو)

له باره ی ووته کانتان: نه گهر به خشین هه بویه نهوا به خشینی پاداشتی شته واجبه کان ده کرا که وا واجب و نه رکه له سهر زیندوو. وه لامه که: نهو زوره ملی و سه پانده له سهر بنچینه یه که له مهر جدا له گه یاندنی نیه و مهبهستی کرداره که له باره ی مردوه شتیکی مه حاله. واجبیش وایه دروست نیه له جیاتی که سیکی دیکه بیکات، جا نه وهش واجبه له سهر بکهره که که پیوسته له سهری که وا نیاز و مهبهستی بیت به کردارنکی باش بز خودای گوره.

به لام نهوه ی نیه تی کاره که ی نه بیت بز که سیکی تر، نایا ده کریت پاداشتی فهرزیک له فهرزه کانی بز مردوو بگهر پته وه؟ نه مه دوو پروی تیایه: نه بو عبدالله ی کوری حمدان ده لیت: پاداشتی فهرزیک له نویت یاخود پوژوو یان شتیکی دیکه جگه له وانه ده شیت بز بیت وه بکهره که ی له جیگای نهو ده یکات.

(له باره‌ی ووته کانیان :

راسپاردنه کان تاقیکردنه وهن له جیاتی بوون وهرناگیریت)

به لّام له باره‌ی ووته کانتان، کهوا راسپارده کان شه زمون و تاقیکردنه وهن ناکریت له جیاتی یه کیکی دیکه نه نجام بدریت، مه به ست لیتی دیاریکردنی پیسپیدراوه بکهره که بۆ نهوانی تر.

وه لّامه که له باره‌ی: نه مه‌یان قه‌ده‌غه نابیت کهواته یاسادانه‌ره که بۆ موسلمان نه‌وه‌یه کهوا سوود بگه‌یه‌نیت به براکه‌ی به شتیک له کاره‌که‌ی، به لّکو نه‌مه له ته‌واوکه‌ری چاکه و په‌حه‌تی خوایه بۆ به‌نده‌کانی. وه له ته‌واوی نه‌و یاسایه یه کهوا یاسای بۆیان داناوه ده‌مه‌زراوه له‌سه‌ر دادپه‌روه‌ری چاکه و یه‌کتر ناسین.

خودای گه‌وره فریشته‌کانی خۆی دروستکردوه و عه‌رشیان هه‌لگرتوه دوعاو پارانه‌وه بۆ به‌نده نیمانه‌داره‌کانی ده‌که‌ن، داوای لیخۆشبوون بۆیان ده‌که‌ن، بۆیان داوا ده‌که‌ن که بیانپارێزیت له خراپه، وه فه‌رمانی به‌ پیغه‌مبه‌ره‌کانی داوه کهوا داوای لیخۆشبوون له نیمانه‌دارانی پیاو و ئافه‌هت بکه‌ن، له‌پۆژی قیامه‌تیشدا پله‌و پایه‌یه‌کی به‌رز و ستایشکراویان ده‌دات بۆ نه‌وه‌ی شه‌فاعه‌ت بکه‌ن له‌ تاوان و گونا‌هه‌ کانیان له‌ شوینکه‌وتووani و له‌ نه‌ه‌لی سوننه‌ت^(٢٦٤). هه‌روه‌ها خوای گه‌وره فه‌رمانی پیکردوه کهوا دروود له‌سه‌ر هاوه‌له‌کانی بنیرین له‌ ژیاناندا وه له‌ دوا‌ی مردنیشاندا، بزیه پیغه‌مبه‌ر ﷺ له‌سه‌ر گو‌ڤه‌ کانیان ده‌ه‌ستا جا دوعای بۆ ده‌کردن.

پیغه‌مبه‌ر ﷺ مۆله‌تی داوه له‌ هه‌جکردن و پۆژوو گرتن له‌ جیاتی مردوو نه‌گه‌ر تاقیکردنه‌وه له‌ هه‌قیدا پتو‌یستی کرد، وه سو‌جده‌ی سه‌ه‌وو له‌لای نه‌و که‌سانه له‌ دوا‌ی پێش نو‌ڤۆ نو‌ڤۆ ده‌که‌ن وازی لی ده‌هێنریت بۆ ته‌ندروستی نو‌ڤۆ

(٢٦٤) سه‌عیری: ترمذی (٣١٣٧) بکه‌.

٩٩ ح لِلإِن قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

پیش نوێژ وه لهسههرو و خوێندنهوهی فاتیه دههیلدریت بۆ پیش نوێژه که نهو بیگریته نهستۆی خۆی.

هههرویان خوای گهوره وهك يهك خێزان دروستی کردوون، جا خوشهويسترین کهس بۆ نهوان نهو کهسهیه زیاتر سوود به خێزانه کهیان بگهیهنیت^(٢٦٤). و نهگهر خوای گهوره نهو کهسهی خوش بۆی که سوود به خێزانه کهی بگهیهنیت به قومیتک ناو وه جامیتک شیرو پارچهیهك نان، جا چۆن دهییت نهوهی سوودیان پی بگهیهنیت له حالهتی لاوازی و ههژاریان، وه لهکاتی بیکاریان، وه لهکاتی پیویستیان بۆ شیتک شت و مهك و پێداویستیان بۆ دابین بکهن که نهیانبووه؟ جا خوشهويسترین کهس لهلای خوا نهو کهسهیه سوود بهخزم و نزیکهکانی بگهیهنیت لهو حالهتهدا.

بۆ نهمهش ووتیهك هاتووه لهلای پێشیننهکان کهوا ههركهسیك پۆژانه ههفتا جار بلیت؛ خودایه له من و له دایك و باوكم و له ههمنو موسلمانان و ئیمانداران له پیاوان و ئافرهتانی خوش ببه نهوا به ژماره موسلمانان و ئیمانداران پاداشتی وهردهگریت، نهمهش به دوور نازانریت چونکه نهگهر داوای لیخۆشبوونی بۆ براکانی کرد نهوا خێر و پاداشت و چاکه بۆ نهوان ههیه. بێگومان خودا چاکه و پاداشتی چاکهکاران وون ناکات.

(٢٦٤) جمع الزائد: ٨ / ١٩١، وه سهیری: فیض القدير: ٣ / ٥٠٥ بکه.

(له باره‌ی ووتنه‌کانیان :

نه‌گهر چا‌که‌ی که‌سیکی دیکه سوودی بۆیان هه‌بوايه نه‌وا ته‌وبه‌و
لنځو‌شبوونه‌که‌ی بۆ نه‌وان سوودی ده‌بوو)

له‌باره‌ی ووتنه‌کانیان: که‌وا نه‌گهر کاری که‌سیک سوودی بۆیان هه‌بوايه نه‌و
ته‌وبه‌و نی‌سلام بوونی له‌جیاتی نه‌و سوودی بۆی ده‌بوو.

جا نه‌و گومانه‌ له‌سه‌ر دوو وینه‌ دیته‌وه:

وینه‌یه‌ک پت‌ریست ده‌کات پت‌داویسته‌کانی له‌نیوان دوو. فه‌رماندا لیتی داوا
بکات. پاشان نه‌بوونی پت‌داویسته‌که‌ی دیاری ده‌کریت نه‌بوونی پت‌داویسته‌کانی
ده‌دریت.

وینه‌که‌ش ناوايه نه‌گهر کرده‌وه‌ی که‌سیکی تر سوودی بۆ نه‌و هه‌بیئت نه‌وا
نی‌سلامی بوونی و ته‌وبه‌ کردنه‌که‌ی له‌جیاتی نه‌و سوودی ده‌بوو، به‌لام نه‌مه
سوودی بۆ نابیت و کرده‌وه‌ی که‌سیکی دیکه‌ش سوودی پت‌ ناگه‌یه‌نیئت.

وینه‌ی دووه‌م: که‌وا ده‌لێت: به‌ نی‌سلام بوون و ملکه‌چی که‌سیکی دیکه‌ و
ته‌وبه‌کردنی له‌جیاتی نه‌و سوودی پت‌ ناگه‌یه‌نیئت، جا به‌نوێژ کردن و پۆژوو گرتن و
قورئان خویندنه‌که‌شی له‌جیاتی نه‌و سوودی پت‌ ناگه‌یه‌نیئت.

به‌لام یه‌که‌میان: چونکه‌ پت‌وه‌ری به‌ریه‌ک که‌وتنه‌ کاتی‌ک ده‌قه‌کان تییدا
ده‌رده‌که‌ویت وه‌ گهل و ئوممه‌ت له‌سه‌ری کۆ ده‌بنه‌وه.

به‌لام دووه‌میان: چونکه‌ نه‌وه‌ کۆمه‌لێکه‌ نه‌وه‌ی خوا جیای ده‌کاته‌وه
له‌نیوانیدا دیاریده‌کات، جا خودای گه‌وره‌ نیوان نی‌سلام بوونی پیاویک له‌ که‌سیکی
دیکه‌ وه‌ له‌ نیوان خێرو چا‌که‌ و هه‌جکردن و به‌نده‌ نازاد کردنه‌که‌ی جیا ده‌کاته‌وه،
پت‌وه‌ری یه‌کسان بوون له‌نیوانیاندا له‌ په‌گه‌زی پت‌وانه‌کردنی نه‌وانه‌ی پت‌وانه‌ی رت‌یاز و
سوود خۆری ده‌که‌ن له‌سه‌ر فرۆشتن.

٩٦ ح لِلْإِن قِيمُ الْجُزِيَّةِ

به لām سى يه میان: خودای گه وره و میهره بان نیسلامی کردۆته هۆکاریك بۆ سود گه یاندن به موسلمانان هه ندیک بۆ هه ندیکیان له ژیان و له دوانی مردنیش، جا نه گهر به هۆی کرده و هۆ موسلمانان کان سوودی بۆ نه گه یه نرا نه و نه و سووده ی ده ست ناکه و یت هه روه ک پیغه مبه ر ﷺ به عه مروی فهرموو: ((إِنْ أَبَاكَ لَوْ كَانَ أَقْرَ بِالتَّوْحِيدِ فَصَحْتَ أَوْ تَصَدَّقْتَ عَنْهُ نَفَعَهُ ذَلِكَ))^(۲۶۶)، واته: (بیگومان باوکت نه گهر بریاری به تاك و ته نهایی خوا بدایه نه و نه گهر به پۆژوو بوایت یاخود خیر و چاکه ت له جیاتی کردبایه نه و سوودی بۆ نه ویش ده بوو).

ته مه ش هه روه ک خوا ی گه وره نیسلامی گپراوه به هۆکاریك بۆ سود گه یاندن به به نده کاتیك کرده و هه یه کی خیر ده کات، جا نه گهر نه و هۆکاره نه بوایه نه و له کرده و هۆ خیره که ی سوودی پی نه ده گه یشت. و لیتی پازی نه ده بوو. هه روه ک دلسۆزی و به دوا داچوونیش هۆکاریکه بۆ قه بوول بوونی کرده و کان، نه گهر له دهستی چوو نه و کرده و کانی لی قه بوول نا کریت، وه هه روه ک ده ست نوێژ و هه موو مه رجه کانی نوێژ کردنی کردۆته هۆکاریك بۆ ته ندروسته که ی، جا نه گهر له دهستی چوو نه و ته ندروسته که ی له ده ست ده چیت.

(له باره ی ووته کانیان: عیباده ت و خوا په رستی دوو جوړه)

به لām له باره ی ووته کانیان: خوا په رستی دوو جوړه: جوړیکیان ده چیت به واری له جیاتی کردنی کرده و که جا به خشین پاداشته که ی ده گاته مردوو، وه جوړیکی دیکه یان له جیاتی نه و نابیت و پاداشته که ی ناگاتی.

(۲۶۶) مستند أحمد: ۲/ ۱۸۲.

۹۶ ح لِلْإِنِّ قِيمَ الْجُزْئَةِ

نەمە ھەمان مەزھەب و داوا، جا چۆن ناپەرەزایی و بیسانووی لێدەگرن؟ وە
نایا نەم جیاوازیەت لە کوێ هیناوە؟ وە لە چ پەرتووکیک، یان لە چ سورنەتیک؟
یان لە چ شتیکی گرنگ و پەریایەخ، بەلگە ییەت لەسەر تاوەکو چارەنووس و
کۆتاییەکی بۆ ئەو پیتیست بکات.

لەپراستیدا پێغەمبەر ﷺ بریاریداوە پۆژوو بگێڕیتەو لەجیاتی مردوو
لەگەڵ ئەوێش پۆژوو ناچیتە ناو نوێنەری کردن، وە بریاری داوە بۆ ئۆمەتەکی کەوا
ھەندیک لەجیاتی ھەندیکیان فەرزی کیفایە بەجێ بگەیەنیت، جا ئەگەر یەکیک
لەجیاتی ئەوانی تر کارەکی کرد ئەوا تاوان و گوناھ لەسەریان لادەچیت، وە
بریاریداوە بۆ سەرپەرشتیاری منداڵ کەوا ئەقلی پێداناشارکێت لەجیاتی ئەو ئیحمرا
و کارەکانی شیوازی ھەجکردن بکات، وە ھۆکمیشت بۆ ئەو پاداشت و چاکەییە
بەکردنی جیگر و نوێنەرەکی لەجیاتی ئەو.

ئەبەر ھەنیفە - رەھمەتی خۆی لێبێت - دەلێت: ئەو کەسە ی ھاورپێتەتی دەکات
ئیحمرا لەجیاتی ئەو کەسە دەکات کە لە ھۆش خۆی چوووە لەگەڵیەتی، جا ئیحمرا
بەستنی ھاوئەگەکی بەپێی ی پلەو پایەیی ئیحمراکەکی دەبێت، یاسادانەرەکەش
ئیسلا م بوونی دایک و باوک بە پلەو پایەیی ئیسلا م بوونی منداڵەکانیان دادەنێت،
ئەو ی پاداشتێ ھەج و سەدەقە و گەردن ئازادی گەیاندا ھەر ئەویشە کەوا پاداشتێ
پۆژوو و نوێژ و خوێندنەو ی قورئان و مانەو ی لە مژگەوت دەگەییەنیت، لەپراستیدا
خەونی ئیمانداران زۆر قەسە لەسەر کراوە، ھەواڵەکان زۆر دووبارە بوونەوتەو
لەسەر مردووەکان کەوا ئەوانە ی بۆیان دەبەخشن لە خوێندنەو ی قورئان و نوێژکردن
و سەدەقە و ھەج و شتی دیکە بە گەیانندنی پاداشتەکە بۆیان، پێغەمبەر ﷺ
دەفەرموویت: ((أرى رؤياكم قد تراطأت على أنها في العشر الأواخر)) (٢٦٧)، واتە:

۹۶ ح لِلْإِن قِيمُ الْجُزِيَّةِ

بینگرممان خمونته کانتان بهراست و دروست دهزائم لهسهر نهوهی کهوا (شهوی قه در لهمانگی ره مهزاند له ده رژی کز تاییه کاندایه).

پیغه مبه ر (ﷺ) خهونی نیماندارانی به راست و دروست داناوه، شهوش هروهک گیرانهوهی فهرمووده کانیا به راست و دروست داناوه لهوهی بینوویانه وه نهوانه له گیرانهوهی قسه کانیا درو ناکهن و هروهها خمونه کانیشیاندا نه گهر بینان.

(له باره ی بهر په رچدان هوهی هه دیسیکی پیغه مبه ر (ﷺ))

به لام بهر په رچدان هوه و گهراندنه وهی هه دیسیکی پیغه مبه ر (ﷺ) که نه و فهرموویه تی: ((من مات وعليه صيام صام عنه وليه))، واته: ((ههر که سی مرد وه رژی لهسهر بیت با سه ره رشتیاره کی له جیاتی نه و به رژی بیت)). به و رووانه ی کهوا باسکردن، جا نیمه سه رده کهوین بو فهرمووده ی پیغه مبه ر (ﷺ) وه بو راستی و دروستیه کهش ریک کهوتنه کی ناشکرا ده کهین له م رووانه دا.

به لام بیتکار و دروزه کان بو نیمه بهسه که بهر هه تستکاریه کی پیشوو مایه پوچه بو فهرمووده یه کی سه حیج و بوخت کهوا کار له هیزی و پتهوی ناکات، هیچ ریگایه کیش نیه بو چاویپیکه و تن و روو بهروو بوونه وه ته نها به گویرایه لی و ملکه چی و خو به دهسته وه دان و پازی بوون نه بیت. له لای نیمه له وه باشته نیه، به لکو باشته و زوریش باشته له خو به دهسته وه دان بزی و قسه کردن لهو باره یه وه نه گهرچی جیاوازی له نیوان رژه هلات و رژی تا وادا کردیت.

به لام له باره ی ووشه کانتان: به ووته ی مالیک له ((موطأ)) هه کیدا بهر په رچی ده دهینه وه: کهس له جیاتی کهس به رژی نابیت.

۹۹ ح لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

به لām له باره‌ی ووشه‌کە‌ی: نه‌وه فه‌رمانی‌کی به کۆمه‌له‌و یه‌کده‌نگیه لای نیتیه و ناکۆکی تێدانیه، جا مالیک- په‌حه‌تی خوای لیبت- نهم ووتیه‌ی بۆ هه‌موو ئومعت نه‌کردوه له پۆژه‌لاتی زه‌وی تا پۆژناواییه‌کە‌ی، به‌لکو ته‌نها بۆ خه‌لکی مه‌دینه قسه‌ی کردوه که تێیدا رایگه‌یانده‌وه، و جیاوازی نیتوانی رانه‌گه‌یانده‌وه. به‌لکو هه‌موو خه‌لکی مه‌دینه یه‌کده‌نگبون له‌سه‌ری، وه له‌کاتی هه‌ر ناکۆکیه‌ک پیرسته‌ بگه‌ریته‌وه لای خواو پیغه‌مبه‌ر ﷺ. خوای گه‌وره ده‌فه‌رموویت: ﴿فَإِنْ تَنَازَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا﴾ (النساء: ۵۹)، واته: ((خۆ نه‌گه‌ر له شتێکدا بوو به‌ کێشه‌تان ده‌باره‌ی حوکمی خوای، نه‌وه نه‌و کێشه‌یه‌ بگه‌رنه‌وه بۆ لای خواو پیغه‌مبه‌ره‌کە‌ی ﷺ (که قورئان و سوننه‌ت ده‌گه‌یه‌نیت)، نه‌گه‌ر نیتوه باوه‌رتان به‌ خواو به‌ پۆژی دوا‌یی هه‌یه، (په‌فتار کردنتان) به‌و شیوه‌یه‌ چاکترین و جوانترین سه‌رچاودیه‌ بۆ چاره‌سه‌ری کێشه‌کانتان)).

نه‌گه‌ر مالیک و خه‌لکی مه‌دینه ووتیان: که‌س له‌جیاتی که‌س به‌ پۆژوو نابیت، نه‌وا حاکم کۆری عتیه‌ وه سلمه‌ کۆری کهیل ریا‌یه‌تیا‌ن کردوه، له‌ سعید کۆری جبیر، نه‌ویش له‌ ئیبنو عباس: فه‌توای داوه له‌ گه‌رانه‌وه‌ی مانگی په‌مه‌زان له‌جیاتی مردوه‌که‌ نان بدات وه له‌ نه‌زر کردنیشدا له‌جیاتی به‌ پۆژوو ده‌بیت. نه‌مه‌ش مه‌زه‌به‌ی ئیمام ته‌حه‌د و زۆر له‌ خاوه‌نی هه‌دیه‌که‌ وه نه‌مه‌ش ووتیه‌ی نه‌بی عوبیده، وه نه‌بو ئور ده‌لێت: له‌کاتی نه‌زردا له‌جیاتی به‌پۆژوو ده‌بیت وه شتی تریش، حسن کۆری صالح له‌باره‌ی نه‌زر کردن ده‌لێت: سه‌ربه‌رشتیا‌ره‌کە‌ی به‌ پۆژوو ده‌بیت.

(لهبارهي ووته كانيان:

كهوا ئيبنو عهباس نهو رپوايه تي حه ديسي رۇژوو دهكات له جياتي مردوو)

به لام لهبارهي ووته كانتان: كهوا ئيبنو عهباس خوي حه ديسي رۇژوو گرتن له جياتي مردوو ده گيرتتهوه، ده ليت: كهس له جياتي كهس به رۇژوو ناييت، مه به ستيش له مه ده كرت سه حابه يه كه به پيچه وانه فهتواي داييت له وه ي رپوايه تي كردوه نه مهش فيل و هه لئه تانندن نيه له رپوايه ته كهيدا، چونكه رپوايه ت كردنه كه ي پاريزراوو دوور له هه لئه يه، به لام فهتوا كردنه كه ي پاريزراوو دوور له هه لئه يه. ده شييت حه ديسه كه ي له بير چووييت، ياخود بۆچوون و ليتكدانه وه كه ي، ياخود باوه رم بۆي هه يه به مه زنده ي خوي به ره هه لتسكارتي شياو و په سنده ياخود بۆ چهند شتيكي ديكه لهو هۆكارانه، له سه ر نه وه ي كهوا فهتواي ئيبنو عهباس نه يار و به ره هه لتسكارنيه بۆ حه ديسه كه، چونكه نهو فهتواي داوه له ره مه زاندا كهس له جياتي كهس به رۇژوو ناييت، وه لهبارهي نه زريش فهتواي داوه كهوا له جياتي مردوو به رۇژوو بيت، نه مهش پيچه وانه نيه بۆ رپوايه ته كه ي، به لكو حه ديسه كه ي له بهر كردوه له سه ر نه زر كردن.

پاشان حه ديسه كه: ((من مات وعليه صيام صام عنه وليه)). نه مه له رپوايه تي عايشه دا عليه السلام جيگيره و برپاري له سه ر دراوه، جا نه گهر ئيبنو عهباس پيچه وانه ي بووييت جاجبوو، جا ناكوكي و پيچه وانه ي ئيبنو عهباس ناو زپانندن و هه لئه تانندن نيه له رپوايه تي داكي نيمانداران. به لكو گيرانه وه ي ووتهي ئيبنو عهباس عليه السلام به رپوايه تي عايشه عليه السلام له پيشت بوه له گيرانه وه ي رپوايه تي عايشه عليه السلام به ووتهي نهو.

(له باره‌ی ووته کانیان : کهوا هه‌دیسکی جیاوازه له نیسناده‌که‌ی دا)

له باره‌ی ووته کانتان: کهوا هه‌دیسکی ناکۆکی و جیاوازی هه‌یه له نیسناده‌که‌یدا جا قسه‌یه‌کی سه‌رکیش و سه‌ره‌پۆ ووته‌که‌ی قه‌بوول نا‌کرین، هه‌دیسێ سه‌حسح جیگیره‌ پێک که‌وتوون له‌سه‌ر دروستیه‌که‌ی وه‌ موسلم و بوخاری له‌ سه‌حیحه‌ که‌یاندا رپرایه‌تیان کردووه‌، و جیاوازیان نیه‌ له‌ نیسناده‌که‌ی.

ئین عبد البر ده‌لێت: له‌ پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌گیرێته‌وه‌ که‌وا فهرموویه‌تی: ((من مات وعليه صيام عنه وليه))، واته‌: ((هه‌ر که‌سێ مرد و پۆژووی له‌سه‌ر بێت با سه‌ره‌به‌رشتیاره‌ که‌ی له‌جیاتی نه‌و به‌پۆژوو بێت)). ئیمامی نه‌حمه‌د چاکی کردۆته‌وه‌ و پێداچۆته‌وه‌، شافعی له‌سه‌ر دروستیه‌که‌ی ووته‌که‌ی به‌دل بسووه‌، جا ووتی: له‌ پیغه‌مبه‌ر ﷺ رپرایه‌ت کراوه‌ له‌ باره‌ی پۆژوو گرتن له‌جیاتی مردوو، نه‌گه‌ر بریاری له‌سه‌ر دابوو له‌جیاتی بیگرنه‌وه‌ هه‌روه‌ک له‌جیاتی نه‌و هه‌ج ده‌کرێت، بێگومان بریاریشی له‌سه‌ر داوه‌، نه‌مه‌ مه‌زه‌به‌ی شافعی یه‌.

به‌یه‌قه‌ی ده‌لێت: پاش گیرانه‌وه‌ی نه‌و ناخافته‌ له‌ شافعی: ئینجا گه‌رانده‌وه‌و ته‌واو کردنی نه‌رکه‌کان له‌جیاتی مردوو شیان و جیگیر بوو به‌ رپرایه‌تی سه‌عیدی کۆری جوبه‌یر و مواهید و عگاره‌ و عه‌که‌مه‌ش له‌ ئیبنو عه‌باس گیرایه‌وه‌، له‌زۆریه‌ی رپرایه‌ته‌کاندا نه‌و نافرته‌ی پرسیاری کرد بێ ده‌چیت هه‌مان چیرۆکی دایکی سه‌عد نه‌بێت. وه‌ له‌ رپرایه‌تی هه‌ندیکیاندا هاتوو: له‌جیاتی دایکت به‌پۆژوو به‌.

له‌ باره‌ی ووته کانتان: که‌وا نه‌یارو ناکۆکه‌ به‌ ده‌قی قورنان خوای گه‌وره‌ فهرموویه‌تی: ﴿وَأَنْ لَّيْسَ لِلْإِنْسَانِ إِلَّا مَا سَعَى﴾ (النجم: ۳۹)، واته‌: ((به‌راستی ناده‌میزاد خاوه‌نی هه‌چ شتێک نیه‌ ته‌نها نه‌وه‌ نه‌بێت که‌ خۆی کردوویه‌تی)) خراپی ته‌ته‌کی و په‌یره‌وی کردن له‌ ناخاوتن دا، وه‌ هه‌له‌یه‌کی گه‌وره‌ له‌ مانادا، وه‌

٩٥ ح لِلْإِن قِيمُ الْجُوزَةِ

خودای گهوره پیغه مبه ره کهی ﷺ پاراستوه کهوا نا کوکی سوننه ته کهی بیت بۆ دهقه کانی قورئان، به لکو پشتگیری بکهو یارمه تیده ره به بۆی، له مهو پیش به تهواری قسه مان له سر نهو نایه ته کردووه، له کاتی کدا که له نیوان نهو و نیوان سوننه تی پیغه مبه ره ﷺ به ره له ستکاری و نا کوکیه که نیه، به لکو له به ره له ستکاری و نا کوکی دا وا گومان ده بریت له خراپی تیگه یشتنه، نه مهش شیواز و بۆ چوونی که و خۆره و شتیکی زه مکرار و نهویستراوه.

له باره ی ووته کانتان: کهوا دژو به ره له ستکاره به وهی نسانی ریوایه تی کردووه، له پیغه مبه ره ﷺ ده گێر دیتیه وه کهوا فرموویه تی: ((لا یصلی أحد عن أحد، ولا یصوم أحد عن أحد ولكن یطعم عنه کل یوم مدحنطه)) جا هه لیه کی چه په ل و ناشیرینه، له بهر نه وهی نسانی ناوا ریوایه تی کردووه: محمد کوری عبد الاعلی بۆمانی گێراپه وه، یزید کوری زریع بۆی گێرینه وه، نهویش له حجاج الاحول بۆی گێراپه ته وه، نهویش ده لئی ایوب کوری موسی بۆمانی گێراپه وه، نهویش له عطاء کوری نه بی رباح، نهویش له نیبنو عه باس ﷺ ده لیت: کهس له جیاتی کهس نوێژ نا کات وه که سیش له جیاتی کهس به پۆژوو نابیت، به لām له جیاتی نهو نان ده دریت له جینگای هه ر پۆژیک به قه ده ر ژه میک خواردن.

ناوا ووته ی نیبنو عه باس ریوایه ت کراوه، نه ک ووته ی پیغه مبه ره ﷺ، جا چۆن ووته ی پیغه مبه ری خوا ﷺ به ووته ی نیبنو عه باس به ره له ستکار و دژکار ده کریت، وه پیغه مبه ری خوا ﷺ هه ر گیز نهو قسه یه ی نه کردووه، وه چۆن ده لیت: له هه ردووس سه حیه که دا له لای نهو سه ملینراوه کهوا فرموویه تی: ((من مات وعلیه صیام صام عنه ولیه؟)) چۆن ده لیت: وه له حه دیسیکی بریده دا ده لیت کهوا موسلیم له سه حیه کهیدا ریوایه تی کردووه: کهوا نافر ه تیک به پیغه مبه ری

۹۹ ح لِلإِبْنِ قِيمُ الْجُوزَةِ

وَتَعَلَّمَ دَايِكُمْ مَرْدُوهُوَ رُؤُوسِي مَانْجِيكِي لَه سَهْرَه، فَهَرْمُوِي: ((صُومِي عَنِ أَمَك)) (۳۶۸).

له باره‌ی ووته کانتان: دژو نه یاره به حه دیسیکی ئیبنو عومهر (ع): ((من مات وعليه صوم رمضان يطعم عنه)) جا له و سه مت و شیوازه‌دا که‌وا حه دیسیکی ناره‌وايه له سهر پیغه مبه‌ری خوا (ع).

به یهه قی ده لیت: حه دیسی محمد کوری عبدالرحمن کوری نه‌بی لیلی له نافع ده‌گیریتیه‌وه، نه‌ویش له ئیبنو عومهر (ع)، نه‌ویش له پیغه مبه‌ری (ع) ده‌گیریتیه‌وه که‌وا فه‌رموویه‌تی: ((من مات وعليه صوم رمضان يطعم عنه))، واته: ((هر کسی مرد و رُؤُوسِي رَه‌مه‌زانی له سهر بیّت له جیاتی نه‌و نان ده‌دریّت)) راست نه‌ی، وه محمد کوری عبدالرحمن زۆر به‌د گومان و خه‌یالویه، وه له پاستیدا هه‌وا له‌انی نافع ریوایه‌تیان کردوه، له نافع، نه‌ویش له ئیبنو عومهر (ع) له ووته که‌یدا. به‌لام له باره‌ی ووته کانتان: که به‌ره‌ه‌لستکاره به پیوه‌ریکی دیار و ناشکرا له سهر نوێژ و نیسلام ته‌وبه کردندا، نه‌وا که‌س له جیاتی که‌س نایکات.

(له باره‌ی قسه‌ی شافعی:

له به‌ه‌ه‌له‌دابردنی گیرانه‌وه‌ی حه‌دیسی ئیبنو عه‌باس دا)

به‌لام ووته‌و ناخاوتنی شافعی - ره‌حه‌تی خوای لیبت - له هه‌له‌ پێردنی گیرانه‌وه‌ی حه‌دیسی ئیبنو عه‌باس (ع): که‌وا دایکی سه‌عد نه‌زی کردبوو به‌رُؤُوسِي بیّت، سه‌رکه‌وتوو‌ترین خه‌لک که‌وا له جیاتی نه‌و وه‌لامی ده‌اته‌وه نه‌ویش به‌یه‌قیه، وه ئیمه به‌ گوشتاری خۆی قسه‌که‌یمان باسکرد، له په‌رتووکی ((المعرفة)) پاش

(۳۶۸) مسلم: (۱۱۴۹).

٩٥ ح لِلإِن قِيمُ الْجُزْئَةِ

ئەوێ خۆی قسە دەکات و دەڵێت: ((لەراستیدا پێدانی بەجێهێنان و گێڕانەوهی ئەركەكان لەسەر مردوو جێگیر بوو بە ڕیوایەتی سەعیدی کۆری جوبەیر و موحامەد و عطاء و عەكرەمە، لە ئێبنو عەباس گێڕدراوەتەوه، وە لە ڕیوایەتێکدا زۆرتەریان: کەوا ئافەرەتێک پرسیاری لە عایشە کرد، پێ دەچیت ئەمە چیرۆکی دایکی سەعد نەیت، لە ڕیوایەتی هەندێکیاندا: ((لەجیاتى دایکت بەپۆژوو ببە)) ووتی: شاھەدی بۆ دەدریت لە دروستی ڕیوایەتی عبداللەه کۆری عطاء المدنی دەڵێت: عبد الله کۆری بریرە السلمي بۆی گێڕامەوه ئەویش لەباوکی، ووتی: من لە خزمەت پێغەمبەر ﷺ دانیشتبوم ئافەرەتێک هاتە لای و ووتی: ئەم پێغەمبەری خوا، من خێرتێکی نەپراوەم بە دایکم بەخشی، جا دایکم مرد، وە خێرتێکی نەپراوە کە ماوەتەوه، فەرموی: ((قد وجب أجرك ورجعت إليك في الميراث))، واتە: ((تۆ خێر و پاداشتەکەت بەجێگەیاندا نیتسا لە خێر کەوتوو وە لەمیراتدا خێرە کە بۆتۆ گەپراوەتەوه)). ئافەرەتێک ووتی: دایکم مردوو پۆژووی مانگێکی لەسەر، فەرموی: ((صومي عن أمك))، واتە: ((لەجیاتى دایکت بەپۆژوو ببە)). ئافەرەتێک ووتی: دایکم مردوو و حەجی نەکردوو؟ فەرموی: ((فحجني عن أمك)) (٢٦٩)، واتە: ((لەجاتی دایکت حەج بکە)). موسلم لە سەحیحە کەیدا ڕیوایەتی کردوو.

وتم: ئەبوبەکر کۆری ئەبى شیبە ڕیوایەتی کردوو دەڵێت، أبو معاوية بۆمانى گێڕاوەتەوه، لە الاعمش، ئەویش لە مسلم البطين، ئەویش لە سەعیدی کۆری جوبەر، ئەویش لە ئێبنو عەباس ووتی: پیاویێک هاتە خزمەت پێغەمبەر ﷺ، وتی: ئەم پێغەمبەری خوا دایکم مرد وە پۆژووی مانگێکی لەسەر ئایا دەکریت لەجیاتى بگرمەوه؟ پێغەمبەر ﷺ فەرموی: ((لو كان عليها دين أمنت قاضيها عنها؟))، واتە: ((ئەگەر قەرزێکی لەسەر بوایە لەجیاتى ئەو نەتەدەگەراندهوه؟))،

(٢٦٩) مسلم: (١١٤٩).

٩٥ ح لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُورِيَّةِ

پیاوه که ووتی: به ئی. فەرمووی: ((فدین الله أحق أن يقضى))، واتە: ((جا قەرزى خوا شایستەترە کەوا بگێڕدەرتەوه)).

وہ ئەبو خشیمة ریاوەتەى کردووه و دەئیت: معاویەى کورى عومرو بۆى گێڕاینەوه، کەوا زائەدە لە الاعمش وەرگرتووه، جا باسى کردووه.

نیسانی ریاوەتەى کردووه، لە قتیبەى کورى سعید دەئیت: عبشر بۆمانى گێڕایەوه، ئەویش لە الاعمش وەرگرتووه، جا باسى کردووه.

جا ئەمە هەدیسی دایکی سعد نیه بە خستنه پال و بەزۆرى، لەبەر ئەوەى چیرۆکی دایکی سعد مالیک ریاوەتەى کردووه، لە الزهرى، ئەویش لە عبدالله کورى عبدالله کورى عتبە، ئەویش لە ئیبنو عەباس ((کەوا سەعدى کورى عباده راوێژى بە پیغەمبەر ﷺ کرد، ووتی: دایکم مردوووه نەزرىشى لەسەرە؟ جا پیغەمبەر ﷺ فەرموویەتى: ((اقضه عنها))، واتە: ((لەجیاتى ئەو نەزردەکەى بۆ بدەوه))، ئاوا لە هەردوو سەحیحە کە دەریانەهێناوه (٢٧٠).

ئاوا لە هەدیسه کەدا پارێزراوه کەوا نەزرىکە و ناوی نەهاتووه، جا دەکریت ئەوه لە هەدیسی الاعمش هاتییت، ئەویش لە سعیدی کورى جبیر لەسەر ئەوەى کەوا پیغەمبەر ﷺ وازی هێنايیت لە باسکردنى زیاتر بۆ سعد لەبارەى نەزردەکە ئایا نوێژکردن بوو، یاخود خیر و چاکە یاخود پۆژوو گرتن بوو، لەگەڵ ئەوەش ئەوهى نەزرىکات بێگومان ئەوه نەزردەکات، ئەمەش بەلگەیه لەسەر ئەوهى جیاوازی نیه لەنێوان گەڕاندنەوهى نەزرى پۆژوو گرتن و نوێژکردن، وه ئەگەرنا پیغەمبەر ﷺ پیتی دەفەرموو: ئایا نەزردەکە چى یە؟ جا ئەگەر نەزردەکەى بکەین بۆ دوو بەش: نەزرىک قەبوول دەکریت لەجیاتى مردوو بگێڕدەرتەوه وه نەزرىکیش قەبوول ناکریت.

(ووتەو بۇچوونەکانی زانایان لەبارەى پۆژوو گرتن لەجیاتى مردوو).

ئیمە باسی ووتەو بۇچوونی زانایان دەکەین لەبارەى پۆژوو گرتن لەجیاتى مردوو نەوێکۆ بە هەلەدابجێت کەوا لە مەسەلەیه کدا هەمرو تێیدا ناکۆکن.

عبدالله ى كورى عباس دەلێت: لە نەزرکردن دا پۆژوو لەجیاتى مردوو دەگیریتەو، وە نان دەدرێت لەجیاتى گەپاندنەوێ پۆژووی پەمەزان، نەمەش مەزەبى ئىمام ئەحمەدە.

ئەبو شۆر دەلێت: لە نەزرکردن و فەرزدا پۆژوو لەجیاتى مردوو دەگیریتەو، ئەگەر هاتوو نەزر بێت یاخود فەرز.

نەزاعى دەلێت: سەرپەرشتیاری لە جینگای پۆژوو خێرو چاکەیه ک دەکات، جا ئەگەر دەستى نەکەوت ئەوا لە جیاتى بەپۆژوو دەبێت، ئەمەش ووتەى (سفیان الثوري)، لە یەکیێک لە دوو پیاوێتەکانى گێراوێتەو.

حسن دەلێت: ئەگەر هاتوو پۆژووی مانگیکی لەسەر بوو، ئەوا دەگونجێت سى پیاو لە پۆژێکدا لەجیاتى ئەو بەپۆژوو بن.

وە ئەبو عبید القاسم کورى سەلام دەلێت: لە نەزر و کردندا لەجیاتى ئەو بەپۆژوو دەبێت وە لە فەرزیشدا لەجیاتى ئەو نان دەدرێت.

(لەبارەى ووتەکانیان:

تەنھا لە حەجکردندا پاداشتی بژێوی دەگات بۆ مردوو)

لەبارەى ووتەکاتان: کەوا لە حەجکردندا پاداشتی بژێوی پێى دەگات بەبێ کردەوێکانى شیوازی حەجکردن جا ئەمە تەنھا داوايەکە بەبێ بەلگە و سەلماندن،

لَابَن قَيْمُ الْجُوزِيَّةِ ٩٥ ح

سوننه تیش ره تی ده کاته وه، له بهر نه وهی پیغه مبهړ ﷺ فرموویه تی: ((حج عن أبیک))^(٢٧١)، واته: ((له جیاتی باوکت حج بکه))، وه به نافرته کهی فرموو: ((حجی عن أمک))^(٢٧٢)، واته: ((له جیاتی دایکت حج بکه)). جیاهه والی داوه که حه جکردن خوی له جیاتی مردووه. وه نهیغه فرمووه: کهوا بژیوی و خه جکردن نهو له جیاتی ده کریت.

ههروه ها بهو که سهی فرموو که دهیویست له جیاتی شبرمه حج بکات: ((حج عن نفسك ثم حج عن شبرمه))^(٢٧٣)، واته: ((تو له جیاتی خوت حج بکه، پاشان له جیاتی شبرمه حج بکه)).

کاتیک له بهاره ی منداله کهی که له گه لیدا بوو نافرته تیک پرسپاری له پیغه مبهړ ﷺ کرد ووتی: نایا نه مه حه جی بو هیه؟ پیغه مبهړ ﷺ فرمووی: ((نعم))^(٢٧٤). نهیغه فرموو: به لکو ته نها پاداشتی بژیوی و حه جی بزی هیه، به لکو پایگه یاند کهوا حه جی بو هیه، له گه ل نه وهش کهوا نهو هیچ کاریکی نه کردووه، به لکو سه ره رشتیاره کهی له جیاتی نهو کاره کانی شیوازی حه جکردن به جی ده هینیت.

پاشان کهوا بریکاره کهی له جیاتی مردوو له پاره ی خوی هیچ سه رف ناکات جگه له خه رچی نشینگه کهی، جی چ شتیک خه رچی پاداشت ده کاته خه رچی نشینگه کهی بو پروییانوو هینانه وه له جیاتی نهو، له کاتیکدا نهو له سه ر حه جکردن خه رچی نه کردووه، به لکو نه مه خه رچ و بژیوی نشینگه یاخو د سه فره کهیه، نهو ووته یهش سوننه و پیوه ره تی ده کاته وه. وه خوی گورهش زانتره.

^(٢٧١) سنن أبی داود (١٨١٠) والترمذی (٩٣٠).

^(٢٧٢) له موبیشی بای سه دهیسه مان کردووه.

^(٢٧٣) سنن أبی داود (١٨١١).

^(٢٧٤) مسلم: (١٣٣٦)، وه الموطأ: ٤٢٢ / ١.

**(نایا پاداشت به مردوو دهگات کهوا به زویان و قسه بیه خشریت یاخود
تهنها نیهت به سیه تی؟)**

جا ده لیت: نایا مهرج داده نریت له گیشتنی پاداشته کهوا به زویان
بیه خشریت یاخود له گیشتنی تهنها نیهتی بکه ره که به سر کهوا بیه خشریت بو
یه کیتی تر؟

ده لیت: سونهت له یه که دیسیشدا به خشرینی پاداشتی به زویان و قسه کردن
به مهرج دانه ناوه، به لکو پیغه مبه ر عزیز بکه ره که ی نازاد کردوو له چو نیهتی
به خشرینه که بو که سیتی تر، وه که رۆژوو، و هه جکردن، و خیر و چاکه و سه ده قه،
نه مه شی به بکه ره که نه فهرمووه: بلتی په روه ردگارا نه وه له جیاتی فلانی کوپی
فلانه، وه خودای پاک و بیگه ردیش زانایه به نیهت و مه به ست و کرده وه ی به ننده ی
خوی، جا نه گهر به قسه ووتی نهوا دروسته، نه گهر به قسه ش نه یووت نهوا به
نیهت و مه به ست به سه بو نه وه ی پیبگات، خوی گهره ش زاناتره.

جا نهو نه گهر کاریکی بوخوی کرد پاشان نیهتی هینا کهوا پاداشته که ی بو
که سیتی دیکه بیت نینجا تهنها به هی نیهت نهیدا به که سه که، هه روه که نه گهر
نیهتی وابوو کهوا شتیک بیه خشریت، یان که سیک نازاد بکات، یان خیر و چاکه یه که
نه نجام بدات، به لام به هو ی نه هینانی نیهت کاره که ی نه کرد.

لیره دا نه مه روون ده کاته وه نهو نه گهر شوینیکی دامه زرانده به مه به ستی
دروستکردنی مزگه و تیک، یان قوتابخانه، یان ناودانیک وه ههر شتیک له م بابته،
نهوا ده بیتته وه قف و تهرخان کردن بو کاره که له گهل نیه ته که ی وه پیو یستی به
قسه کردن نیه.

هه روه ها نه گهر به نیهتی زه کات پاره یه کی دا به هه ژاریک نهوا زه کاته که ی
له سه ری لاده چییت نه گهرچی به قسه و ناخافتنیش نه یووت، هه روه ها نه گهر

٩٥ ح لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُزْئِ

لهجياتى كه سيكى زيندوو ياخود مردوو قهرزىكى دايه وه نهوا له نهستوى ده كه وىت نه گهر نه شيوت: نه وه له جياتى فلانه.

جا له بهر نه وهى ده لىت: پيغه مبهري عليه السلام رينمايى كردون بۆ رۆژوو وه سه ده قه و حه جگردن به بى پى ووتن.

ده لىت: پيغه مبهري عليه السلام نهوانى خه بهر نه داوه بۆ نه م كارد، به لكو نه مه ده رچوونى كه لى وه لامدانه وه يه بۆيان، جا نه مه پرسىارى لى كردوه له بارهى حه جگردن له جياتى مردوو كهى جا پيغه مبهريش عليه السلام مۆله تى پيداوه، وه نه مه ش پرسىارى لى كردوه له بارهى رۆژوو گرتن له جياتى مردوو كهى جا نه وىش مۆله تى پيداوه، وه نه مه ش پرسىارى لى كردوه له بارهى سه ده قه و خىر و چاكه جا نه وىش مۆله تى پيداوه، قه ده غهى نه كردون جگه له وانه.

چ جياوازيه كه هيه له نيوان گه يشتنى پاداشتى رۆژوو كهوا ته نها نيهت هينان و نه هينانه وه له نيوان گه يشتنى پاداشتى ووتن و باس كردن؟

نه ينى مه سه له كهش كهوا پاداشته كه مو لكى بكه ره كه يه، جا نه گهر پاداشته كهى به خشى و پيشكه شى كرد بۆ برا مو سلمانه كهى نهوا خوداى گه وه پى ده گه يه نىت، جا كى يه نه وهى له ودا تاييه تى ده كات له پاداشتى خو يندن وهى قورنان وه قه ده غهى ده كات له سه ر به نده يه كه كهوا بى گه يه نىت بۆ برا مو سلمانه كهى؟ نه مه كرده وهى خه لكانى كه هه تا نه وانهى كارو كرده وهى خراب و ناشيرىن ده كهن له گشت سه رده مه كاندا، وه پيدا گرتنى نهوا زانا يانهى ره تى ناكه نه وه.

كه ده لىت: چى ده لىت له بارهى به خشىن بۆ پيغه مبهري خودا عليه السلام؟

ده لىن: له زاناکانى پاشينه كان نه وهى خو شى ده وىت، وه له وانهى خو شى نا وىت و به بيدعه سه يرى ده كات، سه حابه كان نهوا كاره يان نه كردوه، وه پيغه مبهري عليه السلام پاداشتى هه موو كارى كى خىرى هيه له نوممه ته كهى بى نه وهى له

٩٥ ح لِلْإِن قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

پاداشتی بکمره‌کمی شتیک کم بکاته‌وه، چونکه هر نهو بوو نوممه‌ته‌کمی نیشاندنا
له‌سهر همموو کاریکی خیر، وه پینمایی کردن و داوای لیکردوون بۆ نهم کاره، هر
کهمی داوای کرد بۆ به‌خشینی نانه‌مه پاداشتیکی بۆی هه‌یه وه‌کو نهو پاداشتانه‌ی
شوینی ده‌که‌ویت بی نه‌وه‌ی له پاداشته‌کانیان شتیک کم بیتته‌وه^(٢٧٥). هه‌موو
به‌خشین و پئی ی راست و زانستیک له راستیدا نوممه‌ته‌کمی له‌سهر ده‌ستی نهو
به‌ده‌ستی هاتوره جا وه‌ک پاداشتی نهو که‌سه‌ی شوینی ده‌که‌ویت بۆ ده‌به‌خشیت،
نه‌گهرچی بۆشی نه‌به‌خشیت، خوای گهره‌ش زاناته‌وه.

نه‌گهر ووتیان: نایا پروونکردنه‌وه‌ی به‌خشینه‌که پیویست ده‌بیت له‌سهری به‌وه‌ی
که‌وا بلیت: په‌روه‌دگارا نه‌گهر نهو کاره‌ت قه‌بوول کرد وه منت پاره‌ستاو کرد
له‌سهری نه‌وا پاداشته‌کمی بده به‌ فلان یاخود نا؟

ده‌لێت: نه‌مه ناوه‌ستیتته‌ سهر ووشه‌ ده‌رپین و مه‌به‌ست، به‌لکو له‌و
مه‌رجه‌شدا سوودی نیه، چونکه خوای گهره‌هه‌ خۆی نهو کاره‌ ده‌کات، نه‌گهر مه‌رجی
کرد یاخود مه‌رجی نه‌کرد.

نه‌گهر ووتیان: چ شتیک له هه‌مووی باشه‌ که‌وا پیشکه‌ش مردوو بکریت؟
ده‌لێت: باشترینیان نه‌وه‌یه له هه‌موو به‌سوود تر بیت بۆخۆی، جا گهردن نازاد بوون
و سه‌ده‌قه‌ باشه‌ له پۆزوو گرتن له‌جیاتی نه‌و، وه باشترین سه‌ده‌قه‌ش نه‌وه‌یه
پیوستیه‌کی نهو چاره‌سهر بکه‌یت وه به‌رده‌وام و نه‌پراوه‌ش بیت، هه‌دیسیکی
پیغه‌مبه‌ر ﷺ هه‌یه لهم باره‌یه‌وه: ((أفضل الصدقة سقي الماء))، واته: ((باشترین
سه‌ده‌قه‌ ناودانه یاخود ناو گیره)). لی‌رده‌ا مه‌به‌ست له‌و شوینه‌یه که ناوی تیدا کم
بیت، و تینوویه‌تی تیدا زۆر بیت، وه نه‌گهر نا ناودان و ناو گیران له‌سهر پرووبار و
کانی باشترین له پیدانی خۆراک له‌کاتی پیوستیدا، هه‌روه‌ها دوعا و پاره‌نه‌وه
لی‌خۆشبوون بۆی نه‌گهر دوعاکه به‌ راستگویی و دلسۆزی و ملکه‌چی بیت نه‌مه

(٢٧٥) مسند أحمد: ٢/ ٣٩٧، رة‌ مسلم: (٤٦٧٤).

۱۹۸ ح لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُزْئِ

لهکاتی خویندا باشتړه له خیر و چاکه بوی، وهک نویشن کردن لهسهر جهنازه و وهستان لهسهر گۆړهکهی بۆ دوعا کردن.

بهگشتی باشتړین شت که پیشککش مردوو بکهیت گهردن نازاد بوون و سهدهقهیه، وه داوای لیخویشوون بوی، و نزا و پارانهوه بوی، و هجکردن لهجیاتی نهو.

بهلام خویندنهوهی قورنان و پیشککشکردن بهو بهخویشی خوټ و بهبی کرئ، جا نهمه پاداشتهکهی پنی دهگات ههروهک پاداشتی پوژوو و هجکردنی پندهگات. نهگهر ووتیان: نهمه له پیشینهکاندا زانراو نیه وه ناشکریټ لهیهکیکی لهوان بگوازیټهوه لهگهلټ تونودی پنداگیریان لهسهر خیر و چاکهکردن وه پیغهمبه‌ریش ﷺ پینمایی بویان نهکردوه، بهلکو پینمایی کردوون بۆ دوعا و پارانهوه لیخویشوون و سهدهقه و هجکردن و پوژوو گرتن، جا نهگهر پاداشتی خویندنهوهی قورنان بگه‌یشتایه نهوا پینمایی دهکردت بۆ نه‌م کاره و نهوانیش دهیانکرد.

جا وهلامهکه: کهوا سه‌رچاوهی نهو پرسیاره نهگهر هاتوو سه‌لمینراو بیټ به گه‌یشتنی پاداشتی هجکردن و پوژوو و پارانهوه لیخویشوون، پیی بلئ: نهو تایبه‌تمندیه چیه کهوا گه‌یشتنی پاداشتی خویندنهوهی قورنان قه‌دهغه دهکات وه پیویست دهکات پاداشتی نهو کرده‌وانه پیی بگات، نه‌مه شتیک نیه تنه‌ها جیاوازی دروستکردنه له‌نیوان شته هاوشیوه‌کان، وه نهگهر دانپیانهریټ به گه‌یشتنی نهو شتانه بۆ مردوو جا نه‌مه برپو بیانوو کردن نیه به سوننهو به‌کده‌نگی و یاسا‌کانی شهرع؟

دەربارە ی : نایا رۆح دروستکراویکی کۆنە یاخود نوێ یه؟

جا ئەگەر رۆح دروستکراویکی تازەو نوێیە و ئەمەش لە فەرمانی خودایە، جا چۆن دەبێت فەرمانی خوا دروستکراویکی نوێ بێت؟ وە بێگومان خوای گەورە رایگەیانندوووە کەوا لە ئادەمدا لە رۆحەکە ی فووی پیا کردوووە. جا ئەو خستنه سەریه بۆ ئەو نایا بەلگه لەسەر ئەوەی کەوا کۆنە یاخود نەخێر؟ وە نایا راستی ئەو زیاده و خستنه سەرە چی یه؟ راشیگەیانندوووە، لەبارە ی ئادەم کەوا بە دەستی خۆی دروستی کردوووە وە لە رۆحەکەیدا فووی پیا کردوووە، جا زیادکردنی دەست و رۆح بۆی یهك زیادکردنه.

ئەو مەسەلە یه جیهانی تێدا هەلخلیسکانندوووە بە هەلە ی بردوووە، کۆمەڵێکی ش لە ئەوە ی ئادەمی تێدا گومرا کردوووە، وەخوای گەورە شوێنکەوتووای پێغه مبه ره که ی تێدا هیدایهت داوه بۆ دنیایه کی ناشکرا و راستیه کی دێرفین. هه موو پێغه مبه ره ان- سه لامی خویان لیبت- یه کده نگن له سه ره ئەوە ی کەوا رۆح نوێکاره خولقاره دروستکراوه پهروه ده کراوه (رێکخراوه) یاخود ناماده کراوه، ئەمە بە ناچار ی دنیایا ناسراوه لە ئایینی پێغه مبه ره ان- سه لات و سه لامی خویان لیبت- ههروهك له ئایینی ئەوانیشدا بە ناچار ی ناسراوه دنیان کەوا جیهان نوێکاره، وە گه رانده وه ی لاشه کانیش راستیه، بێگومان خوای گەورە تاک و ته نه ها و خولقی نه ره وە ئەوە ی بوونی هه یه دروستکراوی ئەوه، وە سه رده می سه حابه و شوێنکەوتووای و شوێن که وه ی شوێنکەوتووای به سه ره چوو نه ما، ئەوان لە سه ده یه کی باش بوون له سه ره ئەوە ی به بێ جیاوازی نیوانیان لە پروداوه کانیا نندا، دروستکراویکه هه تا به هه لکه وتوو ی ده رکه وت ئەو که سه ی تیگه یشتنه که ی کورتیه ی نا له قورنان و سورنه دا، جا وای ده رب ری کەوا رۆح کۆنە دروستکراو نیه، بیانوی هینایه وه کەوا ئەو لە فەرمانی خواجه وە فەرمانی ئەویش دروستکراو نیه، به وه ی خوای گه وره به یی زیاد کردوو

٩٩ ح لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

داویده ته پالّ نهو ههروهك زانست و قورئان و توانا و بینین و بیستن و دهستی خوژی
بژی زیاده کردووه، وه ههندیکیشیان ههلهسته دهکهمن دهلّین: نالّین دروستکراوه
وه ناشلّین دروستکراو نیه.

لهم بارهیهوه حافظ أصفهانی پرسیری له نهبو عبدالله کوری منده کرد
ووتی: پرسیارکه ریک پرسیری لیکردم له باره ی رۆح کهوا خودای گهوره بالا و
راستی گیانله بهر و لاشه کانیانی لی پیک هیتاوه. وه ههندیکی له قهومه کان باس
له رۆح دهکهمن و دهلّین کهوا رۆح دروستکراو نیه، ههندیکی دیکه تایبه تی دهکهمن
لهوه ی رۆحه پیروزه کانن کهوا نهو له ذاتی خودایه، ووتی: من ناماژه بهوه دهکهمن
جیاوازی قسهو گوفتاره کان نهوانه ی پیشینه کانیان، ده بینم له نیوانیاندا جیاوازی له
ووته کانیاندا له قورئان و فهرمووده دا، ووته کانی سه حابه و شوینکه وتوان و
زانایان، پاش نه مه باسی پروه کانی رۆح دهکهمن له قورئان و فهرمووده دا، وه ههله ی
قسه کهر که به بی زانیاری له باره ی رۆح وتوویه تی پروون ده که مموه، کهوا قسه کانیان
هاوشیوه و پیکه و تی قسه ی جه می و هاوه له کانیه تی: جا بژی ده لّین: خوشی و
سه رکه وتن له لای خواوه یه: کهوا خه لکی جیاواز و ناکۆکن له باره ی زانست و
زانیاری رۆح وه شوینه که ی له ناو دلّ و دهروندایه.

ههندیکیان ده لّین: رۆحه کان هه مووی دروستکراون، نه مه ش مه زه بی نه هلی
جه ماعت و فهرمووده ن، وه بیانوو ده هیننه وه به فهرمووده ی پیغه مبه ر عليه السلام:
((الأرواح جنود مجنّدة، فما تعارف منها ائتلف، وما تنافر منها اختلف)) (٢٧٦).
واته: ((رۆحه کان وه کو سه رباز وان هه رکاتیک رۆحی نیماندار گه شته یه که یه کتر
ده گرن وه هه رکاتیک رقی لی بووه وه لی ی لاده دات)). وه سه ربازی به زور
سه ربازکراو شتیک نیه ته نها دروستکراوه.

٩٥ ح لِلْإِنِّ قِيمَ الْجُزْئِ

هەندیکى دیکە دەلێن: پۆحهکان لە ژێر فەرمانى خودان، خواى گەوره
 راستیهکى شاردهوتهوه و زانستهکەشى لهبارهى دروستکردنى، لهم بارهيهوهش
 بيانوو بهم فهرموده‌ى خواى گه‌وره ده‌هيننه‌وه: ﴿قُلِ الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي﴾ (الإسراء: ٨٥).
 واتە: ((بلى: پۆح به‌شیکه له فەرمانى په‌روه‌ر‌دگارم و به‌ده‌ست نه‌وه (نازانم چیه‌و
 چۆنه)).

هەندیکى دیکە دەلێن: پۆحهکان نووریکه له نووره‌کانى خواى گەوره و
 ژيانیکه له ژيانى نه‌وه، و بيانوو ده‌هيننه‌وه بهم فهرموده‌یهى پيغه‌مبەر (د.خ):
 ((إِنَّ اللَّهَ خَلَقَ خَلْقَهُ فِي ظِلْمَةٍ، وَأَلْقَى عَلَيْهِمْ مِنْ نُورَةٍ)) (٢٧٨)، واتە: ((خواى گه‌وره
 بوونه‌وه‌ره‌کانى له تاريکايى دروست کردوه، وه دای پييان به نوورى خۆى)).

پاشان باسى جياوازی ده‌کات له‌باره‌ى پۆحه‌کان نایا ده‌مریت یاخود نا؟ نایا
 له‌به‌رزه‌خدا له‌گه‌ڵ جهسته‌کانیان نازار ده‌دریت و له‌کاتى جيتگيرى و وه‌ستانیدا له
 دواى مردن؟ نایا نه‌و دڵ و ده‌روونه یاخود شتيكى دیکه‌یه؟

محمد كورى نصر المروزى له كتيبه‌كهيدا ده‌لێت: پۆليک له زنديقه‌کان (٢٧٩) وه
 پۆليک له پافزه‌کان له‌باره‌ى پۆحى شاده‌م ليکدانه‌وه ده‌که‌ن هه‌روه‌ك ديانه‌کان
 له‌باره‌ى پۆحى عيسا ليکدانه‌وه‌يان کردوه، وه قه‌وميكى دیکه ليکدانه‌وه‌يان
 نه‌کرد له‌وه‌ى که‌وا پۆح له‌زاتى خودا جيا بۆته‌وه، جا بۆ نيمانداره‌وه گۆراوه، چونکه
 عيسى له‌لای ديانه‌کان پۆحيک له‌خواهيه بۆ مه‌ريه‌م گۆراوه له‌لای نه‌واتن پۆح
 دروستکراو نيه.

پۆليک له زنديقه‌کان و پۆليک له پافزه‌کان ده‌لێن: که‌وا پۆحى شاده‌م وه‌ك نه‌و
 وايه و دروستکراو نيه، وه فهرموده‌ى خواى گه‌وره‌يان راڤه کردوه: ﴿وَنَفَخْتُ فِيهِ

(٢٧٧) سه‌ميرى: ته‌فسير قرطبي: ١٠ / ٣٢٤ يکه.

(٢٧٨) مسند احمد: ٢ / ١٧٦، وه جمع الزوائد: ٧ / ١٩٣.

(٢٧٩) زلتيق: نه‌ويه باوه‌رى به به‌رده‌وامى جيهان هميه له‌ريگا و مه‌زه‌بى زه‌رده‌شتيه‌کان.

٩٥ ح لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

مِنْ رُوحِي ﴿ (الحجر: ٢٩)، واته (لهو رُوحه تاييه تيهي كه من (بهديه تهنه ري نهوم)،
 پيمبه خشي))، وه فهرموده ي خواي گهوره: ﴿ثُمَّ سَوَّاهُ وَنَفَخَ فِيهِ مِنْ رُوحِهِ﴾
 (السجدة: ٩)، واته: ((پاشان ناده ميزادي به ريتك و بيتكي ريکخست، له رُوح و
 گيانيتك كه خُوي خاوه نيه فووي پيدا كرد)) جا وتيان كهوا رُوحی نادهم دروستكراو
 نيه ههروهك نهوي تهفسيري كردوه دهليت: كه نووريتك له خواوه بيت دروستكراو
 نيه. ووتيان: پاشان له دواي نادهم بووه وهسيه تي دواي خُوي، پاشان نهو له هه موو
 پيغه مبهريتك و سهريه رشتياريكه وه گُورا تا گهيشته علي پاشان بُو حهسن و
 حوسين، پاشان له هه سهريه رشتياريك و پيشه وايهك تيدا نيما مه كه فيتر بركات
 پيش هه موو شتيتك وه پتريست ناكات له كهس فيتر بيت.

جياوازي و ناكوكي له نيوان موسلمانان نيه كه رُوحه كان له نادم و نهوه كاني
 و عيسا و نهوانه ي له هه نهويه كي ناده من هه مووي دروستكراوه بُو خوداي
 گهوره كهوا دروستي كردوه و دايمه زانده وهو پيكي هيناوه و دايه تيناوه، پاشان
 زياده ي كردوه، بُو خردی خُوي ههروهك هه موو گيانله به ريتكي بُو خُوي
 زياده كردوه، خواي گهوره دهفرموويت: ﴿وَسَخَّرَ لَكُم مَّا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي
 الْأَرْضِ جَمِيعًا مِّنْهُ﴾ (الجن: ١٣)، واته: ((هه رجي له ناسمانه كان زهويدا ههيه بُو
 نهوي رام هيناوه، بُو خزمه تگوزاري نيتره فهراهه مي هيناوه، هه موويشي تيكرا
 به خشن له لايه نهو زاته وه)).

شيخي نيسلام نين تيميه دهليت: رُوحی ناده ميه كان دروستكراوه داهيتراوه
 به يه كدهنگي و ريتكه وتني پيشينه ي نومهت و پيشه واکاني وه هه موو نههلي
 سونه، وه يه كدهنگي زانايان كوكن له سهه نهوي رُوح دروستكراوه جگه لهيه كيتك
 له پيشه واکاني موسلمانان نهبيت وهك محمد كوري نصر المروزي پيشه وای به ناويانگ
 كهوا نهو خهلكي سهه رده مي خُوي فيتر كرد به يه كدهنگي و جياوازي، ههروه ها نههه
 محمد كوري قتيبه له ((كتاب اللفظ)) دهليت: كاتيتك قسه دهكات له باره ي رُوح

٩٥ ح لِلْإِن قِيمُ الْجُزِيَّةِ

ده لیت: رۆحه پاکه کان، ووتی: خه لکی یه کده نگن له سهر نه وهی خوای گه وره دروستکهری رۆحه.

ئهبو نيسحاق بن شاقلا له وه لامدان وهی له باره ی نهو مهسه له یه دا ووتی: له باره ی رۆح پرسیار کرا نایا رۆح دروستکراوه یا خود دروستکراو نیه؟ ووتی: نه وه گومانی تیدانیه نه وهی بۆ راستی سه رکه ویت کهوا رۆح له شته دروستکراوه کانه. لهو مهسه له یه دا کۆمه لکی زۆر له زانایان و گه وره کان قسه یان تیدا کردوه و وه لامی نهو که سانه یان داوه ته وه له سهر نه وهی که پیداگیری ده کات له وهی رۆح دروستکراو نیه. وه پاشان جهمی بانگه وازی فرمایت که کات جا ده لیت: من نایه تیکم له کتیبی خوا که (قورنانه) دۆزیووه ته وه کهوا به لگه به له سهر نه وهی که قورنان دروستکراوه، خودای گه وره فرموویه تی: ﴿إِنَّمَا الْمَسِيحُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ رَسُولُ اللَّهِ وَكَلِمَتُهُ أُلْقَاهَا إِلَى مَرْيَمَ وَرُوحٌ مِّنْهُ﴾ (النساء: ۱۷۱)، واته: (به راستی مه سیح، عیسای کورپی مه ریم جگه له وهی فرستاده ی خواجه (شتیک ی تر نه بووه)، له دایک بوونه که ی به فرمانی خوا بووه که له مه ریمه دا (به رجه سته بووه)، عیسا رۆح و گیانیکی (تایبه ته) له لایه ن خوا به خشراوه)). عیسا ش مه خلوقه، پیمان ووت: خودای گه وره فهم و تیکه یشتنی قورنانی لی قه ده غه کردوی، کهوا عیسا وشه و ناخافتنی به سهر دا تیده پهریت، چونکه تیمه ناومان لی ناوه له دایک بوو وه مندال و گهنج و هه رزه کار، ده خوات و ده خواته وه و نهو فرمانی پیکراوه به فرمان به چاکه و نه هی کردن له خراپه. پاشان نهو له نه وهی نوح و له نه وهی نیراهیمه. جا حه لال نیه بۆ تیمه نه وهی له قورناندا ده لیین وه له باره ی عیسا شه وه نه لیین، نایا گویتان له فرمووده کانی خواجه ده فرمویت: که له قورناندا چی له باره ی عیسا ﷺ ووتراوه؟ به لام ماناکه له فرمووده ی خودای گه وره: ﴿إِنَّمَا الْمَسِيحُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ رَسُولُ اللَّهِ وَكَلِمَتُهُ أُلْقَاهَا إِلَى مَرْيَمَ وَرُوحٌ مِّنْهُ﴾ (النساء: ۱۷۱)، جا له دایک بوونه که ی به فرمانی خوا بووه که له

٩٥ ح - لِّلْإِنِّ قِيَمُ الْجُوزِيَّةِ

مهریه‌مدا (به‌رجه‌سته بووه) پیئی فەرموو: بیه، جا عیسا ﷺ بوو، وه دیان وجه‌همیه‌کان درۆیان به‌سەر خوادا کردوو له‌باره‌ی عیسادا، وه ئەمەش جه‌همیه‌کان ووتیان:

رۆحی خوا وه له‌دایک بوونه‌که‌ی عیسا ﷺ ئەمەش نەوه ده‌گه‌یه‌نیت که له‌دایک بوونه‌که‌ی دروستکراوه، وه دیانه‌کان ده‌لێن: عیسا پۆحی خوایه و له پۆحه‌که‌شی له‌ خودی خۆیه‌تی، هه‌روه‌ک خوای گه‌وره ده‌فەرموویت ﴿وَسَخَّرَ لَكُم مَّا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مِّنْهُ﴾ (الجماعه: ١٣)، واته: ((هه‌رچی له ئاسمانه‌کان و زه‌ویدا هه‌یه بۆ ئێوه‌ی پام هێناوه، بۆ خزمه‌تگوزاری ئێوه فه‌راهه‌می هێناوه، هه‌موویشی تێکرا به‌خشش له‌لایه‌ن نه‌و زاته‌وه))، ده‌لێت: له‌ فەرمانی نه‌و دایه، ته‌فسیری پۆحی خوا له‌ راستیدا مانا‌که‌ی: به‌ به‌خششی خوا دروستی کردوو هه‌روه‌ک ده‌لێت: به‌نده‌ی خوا و ئاسمانی خوا وه زه‌وی خوا، بێ‌گومان ناشکرای کردوو به‌وه‌ی که‌وا پۆحی مه‌سیح دروستکراوه، وه‌ک هه‌موو پۆحه‌کان، وه خوای گه‌وره نه‌و پۆحه‌ی زیاده‌کردوو خستویه‌تی به‌سه‌ری که‌وا بۆ مه‌ریه‌می ناردوو، وه ئەمەش به‌نده‌و پی‌غه‌مبه‌ره‌که‌یه‌تی، به‌لگه‌ش نیه له‌سه‌ر نه‌وه‌ی که‌وا کۆنه و دروستکراو نیه، خودای گه‌وره ده‌فەرموویت: ﴿فَأَرْسَلْنَا إِلَيْهَا رُوحَنَا فَتَمَثَّلَ لَهَا بَشَرًا سَوِيًّا﴾ * قَالَتْ إِنِّي أَعُوذُ بِالرَّحْمَنِ مِنْكَ إِنْ كُنْتَ تَقِيًّا * قَالَ إِنَّمَا أَنَا رَسُولُ رَبِّكِ لِأَهَبَ لَكِ غُلَامًا زَكِيًّا * (مریم: ١٧ - ١٩)، واته: ((ئیمه‌ش جویره‌ئیلی فریشته‌مان نارد بۆ لای وه‌کو به‌شه‌رتکی ته‌واو (خۆی خسته‌ به‌ر چاوی) * مه‌ریه‌م ووتی: به‌پراستی من په‌نا ده‌گرم به‌ خوای میه‌ره‌بان له‌تۆ نه‌گه‌ر که‌سیکی به‌ته‌قواو له‌خواترس بیت * جویره‌ئیل ووتی: (مه‌ترسه) دل‌تیا به‌ من ته‌نها نی‌درای پهره‌ردگاری تۆم، تا مندال‌تیک‌ی خاوتنت پی‌ بیه‌خشم)). جا نه‌و پۆحه‌ پۆحی خودایه، وه ئەمەش به‌نده‌و پی‌غه‌مبه‌ره‌که‌یه‌تی.

(له باره ی سه مانندی دروستکردنی پړوح)

نموی به لڼگه ده دات له سر دروستکردنی چمند پرویه که:

٩٩٩ ک به ٩٩٩: خوی گه وره ده فرمویت: ﴿اللَّهُ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ﴾ (الرعد: ١٦)،
واته: ((خوا به دیه پنه و دروستکاری هموو شتیکه))، جا نم ووشه و ده ربرینه
گشتی یه تییدا تایه تمند نه کراوه به هیچ پرویه که، وه له مه شدا سیفه ته کانی
ناچته ناویه وه، له بهر نموی له ناوه پړوک و مه بهستی دیار و ناشکرایه به ناوی
خویه تی، جا خوی په روه ردگار هر خوی خودایه کی وه سفکراوه به هموو سیفه ته
ته واوه کان، جا زانست و توانا و ژیان و ویست و بیستن و بینینی وه هره هموو
سیفه ته کانی له ناو ناوه جوان و پیروزه کانی دیار و ناشکران، نه که له ناو شته
دروستکراوه کان، هره وه ذاتی خوی نه چوته ناویه وه، جا هر خوی ستایشکراوه
به ذاتی پیروزی سیفه ته دروستکاره کی وه نموی دیکه همووی دروستکراوه.

به لکو زانراویشه کهوا پړوح نهو خودایه نیه وه سیفه تیکیش نیه له
سیفه ته کانی، و به لکو پړوح بریتی یه له دروستکراو پړوک له دروستکراوه کانی، جا
پروودای دروستکردنه که شی هره وه پروودای دروستکردنی فریشته کان و جنوکه و
ناده میزاده.

٩٩٩ ک به ٩٩٩: فرموده ی خودای گه وره یه بو زه که ریا: ﴿وَقَدْ خَلَقْتُكَ مِنْ
قَبْلُ وَلَمْ تَكُ شَيْئًا﴾ (مریم: ٩)، واته: ((به راستی پیش تریش تو دروست کردووه،
وه نه بیست شتیک بو بیست (نه ناوت هه بووه نه بوون) ...)) نهو لیدوانه بو پړوح و
جهسته که یه تی نه که تنها بو جهسته کی، له بهر نموی جهسته به ته نیا نه تیده گات
وه نه قسه ده کات و نه نه قلی به شتیکدا ده شکیت، له راستیدا نموی کهوا
تیده گات و نه قلی ده بیست و قسه ده کات پړوحه که یه.

۹۶ ح لِلْإِنِّ قِيَمُ الْجُوزِيَّةِ

۹۶ ک سبب ۴۵: خوی گهوره ده فمرموویت: ﴿وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ وَمَا تَعْمَلُونَ﴾
(الصفات: ۹۶)، واته: ((له کاتیکدا خوا به دیهینه ری نیوه ش و نهم بتانه شه که
دروستان کردوون (نهشیانتوانی بهرگری له خویان بکهمن!!)).

۹۶ ک چوار ۴۵: خوی گهوره ده فمرموویت: ﴿وَلَقَدْ خَلَقْنَاكُمْ ثُمَّ صَوَّرْنَاكُمْ ثُمَّ
قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ﴾ (الأعراف: ۱۱)، واته: ((سویند به خوا به راستی نیمه
(باوه گهوره ی) نیوه مان دروست کردو نه خش و نیگاری پوالت و پوخاری
نیوه مان کیشا، پاشان ووتان به فریشته کان: ناده ی سوژده بهرن بۆ ناده م (سوژده ی
ریژ به فرمانی خوا)). هه والته کهش له راستیدا رۆحه کاغان و جهسته کاغان
وه ریده گریت ههروه ک گهل و پای گشتی وا ده لیت. وه له وانیه و ده شیت نهم
پوودانه له سه ر رۆحه کان بیت پیش دروستکردنی جهسته کان.

۹۶ ک یین ۴۵: ده قه کان به لگهن له سه ر نهوه ی خودای پهروه ردگار: خودای
نیمه و خودای باب و باپیری یه که مینمانه وه خودای هه موو شتیکه، نهو
خواه تیه ش گشتگیرو ته واوه بۆ رۆحه کاغان، جا رۆحه کانیش پهروه ده کراو و
مولکی نهوه ههروه ک جهسته کان وان، وه هه ر پهروه ده کراویکی خاوه ندار نهوا
دروستکراویشه.

۹۶ ک شه شه ۴۵: یه که م سووره ت له قورنان ((الفاتحه)) یه ده یسه لمیتی کهوا
رۆحه کان له چهند پرویه کهوه دروستکراون:

یه که م: خوی گهوره ده فمرموویت: ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ (الفاتحه: ۲)، واته:
((سوپاس ستایش هه ر شایسته ی خواجه و بۆ خواجه، که خاوه ن و پهروه ردگاری
هه موو جیهانیان و هه موو بوونه وه ره)). رۆحه کان له کۆی بوونه وه ره نهو
خواه ندیته ی.

دووه م: خوی گهوره ده فمرموویت: ﴿إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ﴾ (الفاتحه: ۵)، واته:
((خواه: ته نها هه ر تۆ ده په رستین و هه ر له تۆش داوا ی یارمه تی و پشتیوانی

٩٩ ح لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُورَةِ

دهكەين (لهكاروبارى دين و دونياماندا، بهتاييهت لهو كاروبارانهدا بهتۆ نهبيت، بهكهسى تر له بهندهكانت ناكريت) ((. جا رۆحهكان بهندهن و ههولهویش داواى يارمهتى و پشتيوانى دهكات وه نهگهر دروستكراویش نهبيت نهوا بهندايهتى دهكردو داواى يارمهتى و پشتيوانيشى لندهكرد.

سييهه: بهراستى رۆح فهقير و ههژاره بۆ رېنمووى بهديهنهكهى داواى لندهكات كهوا رېنمووى بكات بۆ نهه رېيازى راست و دروستهكهى كه نيسلامه.

چوارهه: بهخشندهو به نيعمهته لهسهرى و بهزهى پيكراره، وه ههئى جاريش به رق و كينهيه لهسهرى و گوهرپا و سهرگهردان دهبيت، نهمهش كارى پهروهردهكراو خواهنده، نهك كاروبارى شتيكى كۆنى دروستنهكراو.

٩٩٩ ك ٥٥٥٥٥: دهقهكان بهلگهن لهسهر نهوهى كه نادهميزاد به كۆى گشتى بهندهن، وه بهندايهتیهكهشى تهنها لهسهر لاشهكهى پرووى نهداوه بهبى رۆحهكهى، بهلكو بهندايهتیهكهى له ينچينهدا رۆحهكهيهتى و بهندايهتى لاشهكهشى شوئى نهو كهوتوو ههروهك له ياساكاندا شوئى كهوتوو. ههر رۆحيشه لاشهكه دهجوليچنى و بهكارى دههيتيت، نهویش شوئى رۆح دهكهويت له بهندايهتى كردن.

٩٩٩ ك ٥٥٥٥٥: خواى گهوره دهفرموويت: ﴿هَلْ أَتَى عَلَى الْإِنْسَانِ حِينٌ مِّنَ الدَّهْرِ لَمْ يَكُنْ شَيْئًا مَّذْكُورًا﴾ (الانسان: ١)، واته: ((بهراستى ماوهيهكى زۆر له رۆژگار بهسهر نادهميزادا هات كه شتيكى وانهبوو ناوبريت))، جا نهگهر رۆحهكهى كۆنیش بيت نهوا نادهميزاد هيچ شتيكى وا نهبوو باسى بكريت، جا دهكريت نادهميزاد به رۆحهكهى بيت نهك تهنها به لاشهكهى ههروهك دهلتن:

ياخادم الجسم كم تشقى بخدمته * فأت بالروح لا بالجسم إنسان

٩٩٩ ك ٥٥٥٥٥: دهقهكان بهلگهن لهسهر نهوهى خوداى پهروهردگار ههر ههبووه، هيچ شتيكى ديكه بوونى نهبووه ههروهك له سهحيحى بوخاريدا جيگير

٩٧ ح لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُورَةِ

کراوه له هه دیسیکی عمران کوری حصین کهوا نه هلی یه مهن ووتیان: نهی پیغه مبهری خوا، هاتووینه خزمهتت بۆشه وهی له ئابین شاره زامان بکهیت و تیمانبگیه نیت، له یه کهم فرماندا لهو باره یه وه پرسیارت لیده کهین. جا فرمانوی: ((کان الله ولم یکن شیء غیره، وکان عرضه علی الماء، وکتب فی الذکر کل شیء))^(٢٨٠)، واته: ((خوای گه وه هه ربوه و هیچ شتیگ جگه لهو بوونی نه بووه، عه رشه کهی له سهه ناو بووه، وه له قورنانی پیروژدا هه موو شتیکی نووسیوه))، جا له گه لّ خودا هیچ پۆج و دلّ و دهروونیکی کۆن یه کسانێ بوونی و لیها توویی ئه و نیه، خودای مهزن و دلۆقان له سهه نه مه دا بهرز و گه وره یه، به لکو ئه و یه که مه و ته نه یه کهس به شداری له یه که مینی ناکات جگه له زاتی خۆی نه بیت.

٩٩ گ ده بده: ده که کان به لگهن له سهه دروستکردنی فریشته کان ئه وانه پۆحیکن پیوستیان به لاشه کان نیه پێکی بجهن و کاره کانی پێ ته نجام بدن، ئه وانه پیش دروستکردنی ئاده میزاد و پۆحه کهی دروستکراون، ته گه ر ئه وهی کهوا پۆج به قسه دینیت له جهستهی ئاده م به نه فحه کهی دروستکراوه، جا چۆن ده بیت پۆحی نوێ به نه فحه یه کی کۆن ببیت؟ جا فوه که هۆکاری به ده سه تهینانی پۆحه که یه و بۆی پرووده ات، هه روه ک جووتبون و په رین هۆکاری پێکهینانی لاشه که یه تی، وه خۆراکیش هۆکاری گه شه سه ندنه که یه تی، جا توخمی پۆج له فووی خاوه نه که یه، وه توخمی لاشه کهش له تیکردنی ئاوه له زێ (په حم) دا، جا ئه و توخمه ئاسمانیه، ئه و توخمه ش خاکیه وه له خه لکیه وه یه هه رکه سیگ توخمی ئاسمانی به سه ریدا سه رکه وت ئه و پۆحه که ی بهرز و پیروژ ده بیت هاوشانی فریشته کان ده بیت، له وانه ش هه رکه سیگ توخمی زهوی به سه ریدا سه رکه وت ئه و پۆحه که ی نزم و خاکیه و

(٢٨٠) فتح الباری: ٦/ ٢٨٦.

٩٥ ح لِلْإِنِّ قِيمَ الْجَوزِئَةِ

ریسوایه و ده بیته هاوشانی رۆحه نرمة کان. جا خاوهن دهسه لات باوکه بۆ رۆحه که ی وه خۆلش باوکه بۆ لاشه و جهسته که ی.

٩٥٥ ک باز ده ٥٥٥: حه دیسیکی نه بی هوریره کهوا له سه حیحی بوخاری دا هاتوه و له پیغه مبه ر عَلَيْهِ السَّلَام وه رگیراوه ده فهرموویت: ((الْأَرْوَاحُ جُنُودُ مَجْنُودَةٍ فَمَا تَعَارَفَ مِنْهَا أَتْلَفَ وَمَاتَنَّا كَرَمِنَهَا اِخْتَلَفَ)) ^(٢٨١)، سه رباری ده سته سه ر و زۆره ملیش شتیک نیه ته نه دروستکراو نه بیته، نهو حه دیسه نه بو هوریره و عانیسه ی دایکی نیمانداران و سه لمانی فارسی و عبدالله ی کور ی عبدالله ی کور ی مسعود، و عبدالله ی کور ی عه مر و علی کور ی نه بی تالیب و عه مر و کور ی عه سه - ره زای خوا له هه موویان بیته - له پیغه مبه ر عَلَيْهِ السَّلَام ریوایه تیان کردوه.

٩٥٥ ک دوا ز ده ٥٥٥: رۆح وه سف ده کریت به مردن و ده سته سه ر دا گرتن و به ند کردن و په وانسه کردن، وه نه مهش کرداری دروستکراویکی تازه ی په روه رده کراوه، خوا ی گه وه ده فهرموویت: ﴿اللَّهُ يَتَوَفَّى الْأَنفُسَ حِينَ مَوْتِهَا وَالَّتِي لَمْ تَمُتْ فِي مَنَامِهَا فِيمُمْسِكُ الَّتِي قَضَىٰ عَلَيْهَا الْمَوْتَ وَيُرْسِلُ الْأُخْرَىٰ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ﴾ (الزمر: ٤٢)، واته: ((هه ر خوا که گیانه کان ده کیشیت له کاتی مردنیاندا، هه روه ها نهو گیانهش که نه مرد له خه وه کهیدا هه ر خوا بۆی ده نیژیته وه، جا نهو که سه ی که خوا برپاری مردنی دابیته رۆحه که ی ده گریته وه و ناگه ریته وه بۆ لاشه ی، نهو که سهش که رۆژی ته واو نه بو بیته ده نیژیته وه بۆی تا کاتیکی دیاریکراو به راستی ناله و دیاردانه دا چهنده ها به لگه و نیشانه ی زۆر هه یه بۆ که سانیک که تیفکرن و بیربکه نه وه)). نه فسیش ئالی ره دا به ته واوی رۆحه کانن.

له هه ردوو سه حیه که دا له حه دیسیکی عبدالله ی کور ی قه تاده ی نه نساری هاتوه، نه ویش له باوکیه وه ده گیریته وه، ووتی: له سه فه ردا شه ویک له گه ل

^(٢٨١) مسلم: (٢٦٣٨)، بیشتر نهو حه دیسه باسکراوه.

٩٥ ح لِلإِبْنِ قِيمُ الْجُوزِئَةِ

پيغه مېر عليه السلام هات و چۆمان ده کرد، ووتمان: نهی پيغه مېری خوا، نه گەر له گه لماندا کهیف و خۆشی بکهیت، فهرمووی: ((إني أخاف أن تناموا فمن يرقظ للصلاة))، واته: ((من له وه دهرسم نه گەر نووستن کي بۆ نویتژ هه لئانده ستیتته وه؟)) بیلال ووتی: من نهی پيغه مېری خوا، ئینجا له لای قهومه کهی دانیش، پالیان دایه وه، و بیلالیش پشتی دا به ووشره کهیدا و چاوه کانی خه و به سهریدا زالبوو، جا کاتیک پيغه مېر عليه السلام له خه وه لسا بینى پۆژ دهر کهوتوه، جا فهرمووی: نهی بیلال، کوا نه وهی به ئیمهت ووت؟ بیلال ووتی: سویتد به و کهسهی تۆی به هق رهوانه کردوه هیچ کاتیک بهم جۆره خه و به سهرمدا زال نه بووه، ئینجا پيغه مېر (د.خ) فهرمووی: ((إن الله قبض أرواحكم حين شاء، وردھا حين شاء))^(٢٨٢)، واته: ((به راستی خواى گه وه ههر کاتیک بیهویت رۆحه کانتان ده کیشیت، وه دهینیرته وه ههر کاتیک بیهویت)).

جا نه و رۆحهی دهستی به سهر داگیراوه نه و دهر وونهیه کهوا خواى گه وه دهیریتیت له کاتی مردنیدا وه له کاتی خهوتنیدا کهوا فریشتهی گیانکیشان دهیریتیت، ههر نهویشه کهوا پيغه مېره کانی خودای میهره بان دهمریتیت وه ههر نهویشه له لای خاوه نه کهی داده نیشیت و رۆحه کهی به بی وویستی خاوه نه کهی له لاشه کهی دهینیتته دهر وه، وبه کفنیك له بههشت یاخود له دۆزه خ گفتی دهکات و بهرزی دهکاته وه بۆ ناسمان، جا فریشته کان سه لاواتی له سهر لی ددهدن یاخود نهفرینی دهکهن، له نیوان زاتی پیروزی دهسته کانی خوا راده وه ستی و فهرمانی به سهر دا ددهات، پاشان ده گهریتته وه بۆ زهوی ده چیتته وه ناو گۆر ئینجا پرسیری لیده کریت و تاقیده کریته وه جا سزا دهریت و یاخود نیعمهت و خۆشی بۆ دیت، وه ههر نهویشه ده چیتته ناو سکی بالنده سه وزه کان له بههشتدا ده خواته وه، و ههر نهویشه به بهیانیان و ئیواران ناگری پی نیشاندهریت، ههر رۆحیشه

(٢٨٢) فتح الباری: ٢ / ٦٦.

٩٥ ح لِلإِن قِيمُ الْجُزْيَةِ

نیماندار ده بیئت و کافریش ده بیئت و گوتراپه ل و ملکه چ ده بیئت وه یاخی و گومراش ده بیئت، و همر نهویشه نیشانه ی خرابه کاریه، لومه و سه رزه نشکاره، همر نهویشه ژیر و نارامه بۆ خودای خۆی له ژیر فرمان و یادکردنه و هیدا، همر نهویشه سزا ده دریت و خۆشی ده بینیت و شاد و دلخۆش ده بیئت و ماندوو و دلته نگ ده بیئت بهند ده کریت و پهوانهش ده کریت هود. همر نهویشه ساغ و نهخۆش و له زهت ده بینیت و نازار ده کیشتیت و ده ترسیت و خه مبار ده بیئت، هیچ شتیکی وانیه تهنها دروستکراویکی داهیتنه ره، وه سیفه تی دامه زراوه یه کی به دیهیتنه ره و له ژیر فرمانی دروستکارو به دیهیتنه ره که ی کهوا زاتی پاکی خودای گه وره یه کاره کان راده په رینیت.

له کاتی خوتندا پیغه مبه ر عليه السلام ده یه رموو: ((اللهم أنت خلقت نفسی وأنت توفاه، لك علماتها وعيها، فإن أمسكتها فارحها، وإن أرسلتها فاحفظها بما تحفظ عبادك الصالحين)) (٢٨٣)، واته: ((په روه ردگارا دل و دهروونی منت دروستکردوه و همر تۆش ده میرینیت، مردن و ژیا نی بۆ تۆیه، جا نه گهر گرت و ده سته سمرت کرد نهوا په حمی پیبکه، وه نه گهر ناردته وه نهوا بیپاریزه به وه ی بهنده چاکه کانت پی ده پاریتیت)). همر خودای گه وره یه دروستکاری پۆخ و دهروونه کانه ههروه ک دروستکاری لاشه کانه، خوی گه وره ده فره موویت: ﴿مَا أَصَابَ مِنْ مُّصِيبَةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي أَنْفُسِكُمْ إِلَّا فِي كِتَابٍ مِنْ قَبْلِ أَنْ نَبْرَأَهَا إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ﴾ (الحديد: ٢٢)، واته: ((هیچ به لا و رووداوێك له زه ویدا، بۆتان پیش نه هاتوه که له - لوح المحفوظ - دا تۆمارمان نه کرد بیت پیش نه وه ی رووداوه که پیش بیت، نهو کارهش بۆ خوا زۆر ناسانه)).

زانراویشه پۆخ نه گهر کۆن و دروستکراو نه بوایه نهوا به خۆی ده و له مه ند ده بو به بوونی و سیفه ته کان و تهواو یه کانی، وه نه مه ش نا په واترین نا په وایه،

(٢٨٣) مسلم: (٢٧١٢).

۹۰ ح لِلْإِنِّ قِيمٌ الْجُوزِيَّةُ

چونکه ههژاری بۆ خوای گهوره و پهروهردگاری له بوونی وه تهواوی و چاکیهتی نهوا له پێداویستیهکانی خودی خۆیهتی وه پاكانه بۆ کراویش نیه به کهم و کوپری و ناتهماوی، جا خودای گهوره دهوله‌مه‌نده به خودی خۆی، وه نهویش فه‌قیر و هه‌ژاره پێوێستی پێیه‌تی، خوای گهوره‌ش به‌شداری پێناکات و پێوێستیشی به به‌شداری نهو نیه، هه‌روه‌ک به‌شداری پێنه‌کردوه له خوایه‌تی و ده‌سه‌لاتی ته‌واو و پێرزی‌دا، جا شایه‌دی دروستکردن و پرودان له‌سه‌ر پۆحه‌کان وه‌ک شایه‌دی یه له‌سه‌ر لاشه‌کان.

خوای گه‌وره ده‌فه‌رموویت: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ أَنْتُمُ الْفُقَرَاءُ إِلَى اللَّهِ وَاللَّهُ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ﴾ (فاطر: ۱۵)، واته: ((ته‌ی خه‌لکینه ئێوه هه‌ژارو نه‌دارن و هه‌میشه موحتاجی خوان، (له هه‌موو کات و شوێنێکدا و بۆ هه‌موو شتێک) هه‌ر ته‌نها خوایه که بێ نیازه و شایانی سوپاسه))، هه‌روه‌ها ده‌فه‌رموویت: ﴿فَلَوْلَا إِذَا بَلَغَتِ الْحُلُقُومَ* وَأَنْتُمْ حِينِيذٍ تَنْظُرُونَ* وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْكُمْ وَلَكِنْ لَا تُبْصِرُونَ﴾ (الواقعة: ۸۳ - ۸۵)، واته: ((باشه" ئێوه بۆچی بیر ناکه‌نه‌وه، پڕۆژیک دیت که: پۆختان ده‌کاته گه‌رووتان* ئێوه‌ش به‌ده‌وری نه‌و که‌سه‌دا بێ ده‌سه‌لاتانه ته‌ماشاده‌که‌ن و سه‌رنج ده‌ده‌ن* له‌کاتی‌کدا که ئێمه له ئێوه نزیکترین لێی، به‌لام ئێوه نامانبینن)). ته‌م قسه‌کردن و ووتاره فه‌قیری و هه‌ژاری پۆح و لاشه‌کان پێشان ده‌دات و ته‌مه‌ش ته‌نها بۆ لاشه‌کان نیه، وه ته‌م ده‌وله‌مه‌ندی و ده‌سه‌لاته ته‌واوه‌ش ته‌نها بۆ خودایه جگه له‌و که‌س به‌شداری تێدا ناکات.

هه‌موو نه‌وانه‌ی باسکران له‌و وه‌لامدانه‌ویه له‌ هوکمه‌کانی پۆح و کاروباره‌کانی و جیگیربوونی له‌ دوا‌ی مردن، جا نه‌وه به‌لگه له‌سه‌ر نه‌وه‌ی که‌وا پۆح دروستکراوه په‌روه‌رده‌کراوه ناماده‌کراوه که‌وا کۆن نیه.

(له باره ی ماناو مه به سته کانی رُوح له قورئاندا)

به لām نهو کۆمه له یه ی کهوا بیانوو ده هیئتتهوه، یاخود نهوانه ده هیئتتهوه که په پیره و هاوشیهی قورئانه، و وازهێنان له قایمی و پتهویه کهی، نه مهش کرداری هه موو گوهرایی و بیدعه کارانه.

پتهوی قورئان له یه که مینی تا کۆتاییه کهی به لگه یه له سه ر نهوه ی کهوا خودای مه زن و دلۆفان دروستکاری رۆحه کانه و به دیه یته ریشیانه.

ههروهک خوای گهوره ده فره موویت: ﴿قُلِ الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي﴾ (الإسراء: ٨٥)، واته: ((بلی: رۆح به شیکه له فره مانی پهروه ردگارم و به ده ست نهوه (من نازانم چیه و چۆنه)). نهوه ی دیسار و ناشکرایه ئالیه ده هه رگیز مه به سته ی به فره مانی داخوازی نیه کهوا نهو یه کیکه له جۆره کانی قسه کردن، به لکو مه به سته که: کهوا رۆح قسه و گوشتاره که یه تی کهوا فره مانی پیده کات، و له پراستیدا مه به ست به فره مانی کرده ن لییه ده: نوینه ر یاخود پیسپیتر دراه و نهوه ش عورف و نه ریتیکه به کارهاتوه له زمانه عه ره بیدا، وه له قورئانیشتا لهو بابته دا زۆر هه یه، ههروهک خوای گهوره ده فره موویت: ﴿أَتَى أَمْرُ اللَّهِ﴾ (النحل: ١)، واته: ((فره مانی خوا به رپیه و وا گه یشت)) واته: نوینه ره کهی کهوا قهزا و قه ده ره که یه تی، وپیته ده فره موویت: بیه، ههروه ها خوای گهوره ده فره موویت: ﴿فَمَا أَغْنَتْ عَنْهُمْ آلِهَتُهُمُ الَّتِي يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ لَمَّا جَاءَ أَمْرُ رَبِّكَ﴾ (هود: ١٠١)، واته: ((نهوسا نهو په رستراوانه یان که له جیاتی خوا هاواریان لی ده کرد، فریای هیچ شتیکیان نه که وتن کاتیک فره مانی پهروه ردگاری تۆ هات))، به مانای: نوینه ره کهی کهوا فره مانی به له ناوچرونیان، و ههروه ها خوای گهوره ده فره موویت: ﴿وَمَا أَمْرُ السَّاعَةِ إِلَّا كَلَمْحِ الْبَصَرِ﴾ (النحل: ٧٧)، واته: ((به رپابوونی قیامت پیش نایه ت وهک چاوتر و کاندنیک یان که متر له وهش)).

هروه ها دروستبوونیش به کاردیت به مانای: دروستکراو، هروهک خوای گوره بو به هشت به کاری دهینیت: تز ره حمت و به زهی منیت^(۲۸۴) وه نه مهش به لگه نیه له سر نه وهی کزنه و دروستکراو نیه، به هر پرویه که وه، و هندیک له پیشینه کان له ته فسر و لیکدانه وه کهیدا ده لیت: به فرمانی خوا له لاشه دروستکراوه کان پرویداوه و تیپه ریوه و به توانای خوای گورهش جیگیر بووه.

نه مهش ده وه ستیه سر نه وهی کهوا له نایه ته کهدا مه به ست له رۆح: رۆحی ناده میزاده، له وه شدا جیاوازی و ناکوکی له نیتوان پیشینه و پاشینه (السلف والخلف) هیه، وه زوری پیشتینه“ به لکو هه موویان له سر نه و دن کهوا رۆحه به رپر سیاره که لئی که له داهاتووه نهوا رۆحه کانی ناده میزادین به لکو نهو رۆحه هیه کهوا خوای گوره له کتیه کهیدا له باره ی نه ودا هه وائی داو، له رۆزی قیامه تدا له گه ل فرشته کان هه لده ستیه وه نه مهش خوای گوره و به ده سه لات^(۲۸۵).

له سه حیه کهدا له هه دیسیکی الأعمش دا سه لمیتراود، نه ویش له نیبراهیم، نه ویش له علقمه، نه ویش له عبدالله ووتی: له و کاته ی من له گه ل پیغه مبه ر (د.خ) له گه رمای مه دینه دا ده رۆشتم به لای که سیکی جووله کهدا تیپه رپوون، جا هندیک به هندیکیان ده ووت: ده باره ی رۆح پرسیاری لیکن، هندیکی دیکه ده یانوت: پرسیاری لی مه کن له وانه به شتیک زانیاری ده باره ی هه بیت و رقتان لئی بیته وه و پیتان ناخۆش بیت، وه هندیکی دیکه ووتیان: پرسیاری لیده کهین جا پیاویتک هه لسا و ووتی: نه ی باوکی قاسم، رۆح چیه؟ جا پیغه مبه ر ﷺ بیده نگ بو، نینجا زانی کهوا نه و وهی بو دیت، له کاتیکدا بو ناشکرا بوو فه رموی: ﴿وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الرُّوحِ قُلِ الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي وَمَا أُوتِيتُمْ مِنَ الْعِلْمِ إِلَّا قَلِيلًا﴾

(^{۲۸۴}) مسلم: (۲۸۴۶) وه فتح الباری: ۸ / ۵۹۴.

(^{۲۸۵}) سمیری: نابهی (۳۸) له سورتهی (النبا) بکه، وه تفسیر القرطبی: ۱۹ / ۱۸۶.

٩٥ ح لِلْإِن قِيمُ الْجُزْئَةِ

(الإسراء: ٨٥) ^(٢٨٦)، واته: ((پرسیارت لیّ ده‌که‌ن دهر باره‌ی رۆح (که چیه و چۆنه) بلّی: رۆح به‌شیکه له فهرمانی په‌روه‌دگارم و به‌ده‌ست شه‌وه (من نازانم چیه و چۆنه) و هیچ‌تان پینه‌به‌خسراوه له عیلم و زانست ته‌نها شتیکی کهم نه‌بیّت)).

ناشکرایه شه‌وان کاتیکی پرسیاریان لیکرد له‌باره‌ی فهرمانیک نازانیت ته‌نها به وه‌حی نه‌بیّت، وه شه‌ویش رۆحه که‌وا له‌لایهن خواوه‌یه که‌س لیّ نازانیت.

به‌لام رۆحه‌کانی نه‌وه‌ی ناده‌م له غه‌یب و په‌نه‌انیدا نیه، له‌راستیدا به‌شیکه زۆر له خه‌لکی له بێزار و وه‌رس بووه‌کان قسه‌ی تیدا ده‌کات، که‌وا له‌زانیا‌ریه‌کانی پی‌غه‌مبه‌راندا هیچ وه‌لامیکی له‌باره‌یه‌وه نیه.

جا ووتراوه: له‌راستیدا أبو الشیخ ووتی: حسین کوری محمد کوری إبراهیم بۆمانی گێژپایه‌وه، إبراهیم کوری حکم پیمانی راگه‌یاندا، له باوکیه‌وه، شه‌ویش له السدی، شه‌ویش له شه‌بی مالیک، شه‌ویش له نینو عه‌باس ووتی: قوره‌یش عه‌قه‌به‌ی کوری شه‌بی مرعیط و عبدالله ی کوری شه‌بی ئومه‌یه کوری موغیره‌یان بۆلای جوله‌که‌ی مه‌دینه نارد پرسیاریان له‌باره‌ی پی‌غه‌مبه‌روه کرد ﷺ، جا پێیان ووتن: نه‌و دهرچوه که‌وا پیاویک بانگه‌وازی نه‌وه ده‌کات که پی‌غه‌مبه‌ره، نه‌و نه له‌سه‌ر نایینی ئیمه و نه له‌سه‌ر نایینی ئیوه‌یه، ووتیان: جا کێ به‌دوای که‌وتوه؟ ووتیان: پێشینیانی ئیمه و لاوازه‌کان و کۆیله‌کان و نه‌وانه‌ی خێریان پتوه نیه، به‌لام گه‌وره پیاوان و ماقولانی قه‌ومه‌که‌ی به‌دوایان نه‌که‌وتوون، جا ووتیان: بیهێنن پرسیا‌ری له‌باره‌ی سێ خه‌سله‌تی لیّ بکه‌ن که‌وا پیتان ده‌لیت، جا نه‌گه‌ر وه‌لامی دانه‌وه نه‌وا پی‌غه‌مبه‌ریکی راستگۆیه، وه نه‌گه‌ر زانیاریشی له‌باره‌یه‌وه نه‌بوو شه‌وا درۆزنه، پرسیا‌ری لیبکه‌ن دهر باره‌ی رۆح که‌وا خوای گه‌وره له ناده‌مدا فووی پیا کردووه، نه‌گه‌ر پیتانی ووت: نه‌و له خواوه‌یه، پێی بلّین: چۆن خوای گه‌وره شتیکی سزا ده‌دات که شه‌ویش له خۆیه‌تی جا له‌و باره‌یه‌وه پرسیا‌ری له جوهره‌ئیل کرد، ئینجا

(^{٢٨٦}) مسلم: (٢٧٩٤).

٩٥ ح لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

خوای گهوره نمو نایه‌ته‌ی دابه‌زاند: ﴿وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الرُّوحِ قُلِ الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي﴾ (الإسراء: ٨٥)، نمو دروستکراوه‌و له دروستکراوی خودایه، نک نمو له خوداوه‌یه. ده‌لین: وه‌ک نمو نیسناده بیانوی پیناگیریت، له‌بهر نه‌وه‌ی که ته‌فسیرو لیتکدانه‌وه‌ی السدی یه، نه‌ویش نه‌بی مالیک ریوایه‌تی کردووه، وه شتی نادیار و نا په‌سندی تیدایه، کارنامه‌ی نمو چی‌و‌ک‌ش له پرسیار کردن له سه‌جیح و مه‌سنده‌کاندا هم‌موو پی‌چه‌وانه‌یه له‌گه‌ل کارنامه‌ی السدی، و أعمش و مغیره‌ی کوری مقسم له ابراهیم ریوایه‌تیا‌ن‌کردووه، نه‌ویش له علقمه، نه‌ویش له عبدالله ووتی: پی‌غه‌مبهر ﷺ، به‌لای کۆمه‌لێک له جووله‌که تینه‌په‌ری و منیش له‌گه‌لیدا ده‌پۆیشتم جا پرسیاریان لیت‌کرد له‌باره‌ی پۆح، ووتی: جا پی‌غه‌مبهر ﷺ، بیده‌نگ بوو وا گومانم برد که‌وا نمو وه‌حی بۆ دیت، جا نمو نایه‌ته‌ دابه‌زی: ﴿وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الرُّوحِ﴾ (الإسراء: ٨٥) به‌مانای: نه‌ی جووله‌که ﴿قُلِ الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي وَمَا أُتُوا مِّنَ الْعِلْمِ إِلَّا قَلِيلًا﴾^(٢٨٧)، هه‌روه‌ها نمو له خویندنه‌وه‌ی عبدالله بوو جا جووله‌که‌کان ووتیان: هه‌روه‌ها وه‌ک نه‌مه‌ش له ته‌ورات دا هه‌یه که‌وا پۆح به‌شی‌که له فهرمانی په‌روه‌ردگار ﷻ.

جریر کوری عبدالحمید و که‌سانی دیکه له موغیره ریوایه‌تیا‌ن کردووه.

یحیی کوری زه‌که‌ریا کوری نه‌بی زانده ریوایه‌تی کردووه: له داود کوری نه‌بی هیند، نه‌ویش له عه‌که‌مه، نه‌ویش له ئیبنو عه‌باس ووتی: جووله‌که‌کان هاتن بۆ لای پی‌غه‌مبهر ﷺ پرسیاریان لیت‌کرد ده‌ربه‌ره‌ی پۆح جا پی‌غه‌مبهر ﷺ به‌شتیک وه‌لامه نه‌دانه‌وه، جا خوای گه‌وره نمو نایه‌ته‌ی دابه‌زاند: ﴿وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الرُّوحِ قُلِ الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي وَمَا أُوتِيتُمْ مِّنَ الْعِلْمِ إِلَّا قَلِيلًا﴾ (الإسراء: ٨٥)^(٢٨٨).

^(٢٨٧) عبدالله نارای خویندنه‌وه، وه له‌بهره‌تدا: ((وما أوتيت)).

^(٢٨٨) مستند أحمد: ٢٥٥/١، سمیری: تفسیری این کتبه: (٦٤/٣) بکه.

٩٥ ح لِلإِن قِيمَ الْجُزْءِ

جا نه مهش لاوازی هدیسی السدی پیشان ده دات، نهو پرسیار لیکندهش ده لیت له مه که بوو، له بهر نهوهی نهو هدیسه و هدیسی نین مسعود پروون و ناشکرایه که پرسیار کردنه که له مه دینه بووه راسته وخو له لایه نه جووله که کانه وه بووه.

نهوانه ی نهو نایه ته بیان پروایه ت کردوه له نینو عه باس تووشی گه وره ترین شپزه یی و لیثیواوی برون له ته فسر کردنه که دا، یاخو ده بیت نه مه یان له لایه نه پروایه ته کانه وه یه، یاخو ده بیت ووتنه کانیا ن شپزه یی تیداییت، نیمهش باسی نهوه مان کردوه و باسی پروایه تی (السدی) یشمان کرد، که له نه بی مالیک وه ریگرتوه، وه پروایه تی داود کوپی نه بی هیند، له عه کر مه وه ریگرتوه، ناکوکی و پیچه وانه ی تیدایه، له پروایه تی داود کوپی نه بی هیند نهو شیواویه هدیسه، جا مسروق کوپی مرزبان و ابراهیم کوپی نه بی تالیب، نهویش له یحیی کوپی زه که ریا، له نینو عه باس: که جو له که کان هاتن بو لای پیغه مبر عليه السلام هدیسه که.

محمد کوپی نصر المروزی ده لیت: نيسحاق بن نيمه ی گيرايه وه، کهوا یحیی کوپی زه که ریا به نیمه ی راگه یاندوه، نهویش له داود کوپی نه بی هیند، نهویش له عه کر مه، نهویش له نینو عه باس ووتی: قوره یشییک به جووله که یه کی ووت: شتیکنان پییده تاوه کو پرسیار ده رباره ی لیبکه ی نهو پیاوه، جا ووتیان: پرسیار ده رباره ی رۆحی لیبکه نه، جا نایه ته که دابه زی ﴿وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الرُّوحِ﴾ (الإسراء: ٨٥).

نه مهش پیچه وانه ی پروایه ته کانی دیکه و هدیسی نین مسعوده.

پروایه تی سنی یه له نینو عه باس: هشیم ده لیت: نه بو بشر بو مان ی گيرايه وه، له موجه د، نهویش له نینو عه باس "بلنی رۆح فرمانیکه له فرمانی خوی گه وره، و دروستکراوه هه روه ک خوی گه وره شته کانی تری دروستکردوه، وینه نیگاری کیشاوه وه وینه و نیگاری نهوه ی ناده م، هیچ فریشته یه که

٩٥ ح لایبن قیم المجوزة

ناسماندا دانابهزیت تهنها ده بیست یه کتیک له پوچه کانی له گه لدا بیست، نه وهش به لگه یه له سهر نه وهی کهوا نهو پوچه نیه کهوا له نه وهی ناده م دا هه یه.

ریوایه تی پیتنجه م له وی وهرگیراوه: نیین منده ده لیت: عبدالسلام کوری حرب ریوایه تی کردووه، له خصیف، نه ویش له موجه د، نه ویش له نیینو عه باس: ﴿وَسَأَلُونَكَ عَنِ الرُّوحِ قُلِ الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي﴾ (الإسراء: ٨٥)، له راستیدا له قورئاندا دابه زیوه به پلهو پایه ی به، نیمه ش وا ده لیتین هه روه ک خوی گه وره فه رموویه تی ﴿وَسَأَلُونَكَ عَنِ الرُّوحِ قُلِ الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي﴾ (الإسراء: ٨٥) پاشان له ریتگای خصیف وهرگیراوه، نه ویش له عه کره مه، نه ویش له نیینو عه باس نهو کهوا چوار شتی ته فسیر نه کردووه: الرقیم والغیسلیین والروح، وه خوی گه وره ده فه رموویت: ﴿وَسَخَّرَ لَكُم مَّا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مِّنْهُ﴾ (الجماثیه: ١٣)، واته: ((هه رچی له ناسمانه کان و زه ویدا هه یه بو نیوهی رام هیتاوه، بو خزمه تگوزاری نیوه فه راهه می هیتاوه، هه موویشی تیکرا به خششن له لایهن نهو زاته وه)).

له ریوایه تی پیتنجه مدا جویر ریوایه تی کردووه، له ضحاک، نه ویش له نیینو عه باس، کهوا جوله که کان پرسیاریان له پیغه مبه ر ﷺ کرد ده باره ی پوچ: جا فه رموی: خوی گه وره ده فه رموویت: ﴿قُلِ الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي﴾ (الإسراء: ٨٥) به مانای: دروستکراوێکه له دروستکراوی من: ﴿وَمَا أُوتِيتُمْ مِّنَ الْعِلْمِ إِلَّا قَلِيلًا﴾ مانای: نه گهر پرسیارتان له دروستکردنی دل و دهروونی خوژتان وه له باره ی چوونه ناوی خواردن و خواردنه وهو ده رچوونیشیان نهوا هه قی سیفته ته که ی وه سفم بو کردوون.

دیسان له نیینو عه باسد له ریوایه تی شه شه مدا هاتووه: عبدالغنی کوری سعید ریوایه تی کردووه، کهوا موسی کوری عبدالرحمن بو مانی گیرایه وه، له نیین جریج، نه ویش له عطاء، نه ویش له نیینو عه باس، نه ویش له مقاتل، نه ویش له

٩٥ ح لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

ضحاک، نهویش له ئیبنو عهباس لهبارهی نهو فهرمودهی خوای گهوره: ﴿وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الرُّوحِ﴾، که قورهیشهکان کۆبوونهوه جا هندیك به هندیکیانی ووت: سویند به خوا ناییت محمد درۆیکات، چونکه لهناو ئیمه دا به راستگویی و دهسپاکی دامهزراوهو گهوره بووه، بۆی بانگهوازی پیغهمبهرایهتی دهکهمن، داوای سههرکهوتنی بۆ دهکهمن، دئیایان بهوهی کهوا بۆ نهوان کۆچ دهکات، بۆ نهو دهبن به پالپشت جا پرسپاری لهبارهیوه لئیایان بکهمن جا جوولهکهکان پئیایان ووتن: پرسپاری سئ شتی لی بکهمن، پرسپاری لیبکهمن لهبارهی رۆح، کهوا له تهوراتدا چیرۆک و لیکندهوهکهی تیدا نیه تهنها باسی ناوی رۆح نهییت، جا خوای گهوره ئهم نایهتهی دابهزاند: ﴿وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الرُّوحِ قُلِ الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي﴾ (الإسراء: ٨٥).

رُوحِش له قورئاندا له سههر ژمارهیهك بووداو هاتووه.

٥٥٥٥: وهی (سروش) وهك نهم فهرمودهیهی خوای گهوره: ﴿وَكَذَلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ رُوحًا مِّنْ أَمْرِنَا﴾ (الشورى: ٥٢)، واته: ((ئهمی محمد ﷺ نا بهو شیوهیهی که ووتمان ئیمه قورئانمان بۆ پهوانه کردیت له لایهن خۆمانهوه (که ژیاڤهخشه به رۆح و گیان و عقل))، ههروهها نهم فهرمودهیهی خوای گهوره: ﴿يُلْقِي الرُّوحَ مِنْ أَمْرِهِ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ﴾ (غافر: ١٥)، واته: ((نهو زاته وهی و نیگا به فهرمانی خۆی دهئیریت بۆ ههرکام له بهندهکانی که بیهویت (قورئان رۆحه، چونکه ژیاڤهخشه به عقل و دل و دهروون))، ناوانراوه رۆح: رُوحِک کاتیک له ژياندا دل و رۆحهکان به دهست دهکهویت.

٥٥٩٩: هیز و کۆلنهدان و سههرکهوتن کهوا پشتگیری نهو کهسه دهکات که دهیهویت له بهنده نیمانداهکانی ههروهك دهفهرمویت: ﴿أُولَٰئِكَ كَتَبَ فِي قُلُوبِهِمُ

٩٥ ح لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُوزَةِ

الْإِيْمَانُ وَأَيَّدَهُمْ بِرُوحٍ مِّنْهُ ﴿٢٢﴾ (المجادلة: ٢٢)، واته: ((خوا نيمان و باوه‌ری له دلیاندا چه‌سپاندووهو جی‌گی‌ری کردووهو له به‌هره و می‌هره‌بانی تایبه‌تی خو‌ی، به‌هی‌ز و گیانیکی تایبه‌تی له‌لایهن خو‌یه‌وه (مه‌به‌ست قورنان و نیمانه) پشت‌گی‌ری کردوون و یارمه‌تی داون)).

سَبَّحَهُ: جویره‌ئیل، هه‌روه‌ک ته‌م فه‌رمووده‌یه‌ی خو‌ای گه‌وره: ﴿نَزَلَ بِهِ الرُّوحُ الْأَمِينُ عَلَى قُلُوبِكُمْ﴾ (الشعراء: ١٩٣-١٩٤)، واته: ((جویره‌ئیل نه‌مین (فریشته‌ی وه‌حی) دایبه‌زاندووه * بۆ‌سه‌ر دلی تو‌ نه‌ی محمد ﷺ. خو‌ای گه‌وره ده‌فه‌رمووی‌ت: ﴿مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِجِبْرِيلَ فَإِنَّهُ نَزَّلَهُ عَلَى قُلُوبِكُمْ بِإِذْنِ اللَّهِ﴾ (البقرة: ٩٧)، واته: ((هه‌رکه‌سینک دو‌ژمنی جویره‌ئیل، (باب‌زانیت) که هه‌ر ته‌و جویره‌ئیل به فه‌رمانی خوا دایبه‌زاندو‌ته سه‌ر دلت))، که ته‌ویش ((جویره‌ئیل) گیانی پی‌رۆ‌زه. خو‌ای گه‌وره ده‌فه‌رمووی‌ت: ﴿قُلْ نَزَّلَهُ رُوحُ الْقُدُسِ﴾ (النحل: ١٠٢)، واته: ((ته‌ی محمد ﷺ پی‌یان بلی: روح القدس (جویره‌ئیل ته‌م قورنانه‌ی) له‌لایهن په‌روه‌ردگارته‌وه به حه‌ق و راستی دایبه‌زاندووه)).

جَوَارِهُ: ته‌و پۆ‌حه‌ی که‌وا جووله‌که پرسیا‌ری له‌بارهی کردووه، جا وه‌لامیان داوه‌ته‌وه به‌وه‌ی که‌وا له فه‌رمانی خوایه، ده‌لێ‌ت: ته‌و پۆ‌حه‌که که له فه‌رمووده‌ی خو‌ای گه‌وره باس کراوه: ﴿يَوْمَ يَقُومُ الرُّوحُ وَالْمَلَائِكَةُ صَفًّا لَّا يَتَكَلَّمُونَ﴾ (النبأ: ٣٨)، واته: ((پۆ‌ژێ‌ک دیت جویره‌ئیل و فریشته‌کان به‌ رپۆ‌ز ده‌وه‌ستن و ورته‌یان لی‌ نایه‌ت و هه‌یج قسه‌ ناکه‌ن))، وه ته‌مه‌ش ته‌و پۆ‌حه‌یه که باس‌کراوه له فه‌رمووده‌که‌یدا: ﴿تَنَزَّلُ الْمَلَائِكَةُ وَالرُّوحُ فِيهَا بِإِذْنِ رَبِّهِمْ﴾ (القدر: ٤)، واته: ((له‌و شه‌وه‌دا فریشته‌کان که جویره‌ئیلیشیان له‌گه‌ل‌دایه، داده‌به‌زن له‌سه‌ر پۆ‌خسه‌ت و مۆ‌له‌تی په‌روه‌ردگاریان، به‌ جۆ‌ره‌ها فه‌رمان و کار (به‌تایبه‌ت بۆ سه‌ردانی خواپه‌رستان، بۆ سه‌ردانی مزگه‌وته‌کان، بۆ گو‌ی‌گرتن له قورنان و.. هتد))

٩٥ ح لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

بَيِّنْجَا ٣٥: مەسیحی کوری مەریەم، خۆی گەوره دەفەرمویت: ﴿إِنَّمَا الْمَسِيحُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ رَسُولُ اللَّهِ وَكَلِمَتُهُ أُلْقَاهَا إِلَى مَرْيَمَ وَرُوحٌ مِنْهُ﴾ (النساء: ١٧١)، واتە: ((بەراستی مەسح، عیسی کوری مەریەم جگە لەوێ کە فرستادەى خوايە (شتیکی تر نەبوو). لە دایک بوونەکەى بە فەرمانی خوابوو کە لە مەریەمدا (بەرجهستەبوو)، عیسا رۆح و گیانیگی (تایبەتە) لەلایەن خواوە (بەخشاوە)). بەلام رۆحی نەوێ نادەم ناوی لە قورئاندا نەکەوتوو تەنها بە دەروون نەبیت، خۆی گەوره دەفەرمویت: ﴿يَا أَيُّهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ﴾ (الفجر: ٢٧)، واتە: ((شایانی باسە بە ئیماندارى سەرفراز لەسەرە مەرگەیدا دەوتریت ئەى خاوەنی دل و دەروونی پر لە نارامی)). خۆی گەوره دەفەرمویت: ﴿وَلَا أُقْسِمُ بِالنَّفْسِ اللَّوَّامَةِ﴾ (القيامة: ٢)، واتە: ((سویند دەخۆم بە ویژدانی زیندوو و نەفسی ڕەخنە لە خۆگر کە لۆمەى خۆی دەکات)). هەروەها خۆی گەوره دەفەرمویت: ﴿إِنَّ النَّفْسَ لَأَمَّارَةٌ بِالسُّوءِ﴾ (يوسف: ٥٣). واتە (بەراستی نەفس (نەگەر بە نووری خواناسی ئاوەدان نەبیت) زۆر فەرماندەرە بە گوناھ و ھەلە و تاوان). خۆی گەوره دەفەرمویت: ﴿أَخْرِجُوا أَنْفُسَكُمُ﴾ (لأنعام: ٩٣)، واتە ((دەى ڕۆحتان دەرکەن)) هەروەها خۆی گەوره دەفەرمویت: ﴿وَنَفْسٍ وَمَا سَوَّاهَا * فَأَلْهَمَهَا فُجُورَهَا وَتَقْوَاهَا﴾ (الشمس: ٧، ٨)، واتە: ((سویند بە دەروون و ئەو زاتەى کە بەرێک و پێکی بەدیھێناوە * جا توانای خراپە و جاکەو خوانە ناسی و خواناسی تیدا دابین کردوو))، وە هەروەها خۆی گەوره دەفەرمویت: ﴿كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ * كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ﴾ (آل عمران: ١٨٥)، واتە: ((ھەموو کەسێک دەبیت بمریت و مردن بچێژیت)). بەلام لە سوننەدا بە وشەى دەروون و ڕۆح ھاتوو. مەبەستیش: کەوا بوونەکەى لە فەرمانی خوادا بەلگە نیە لەسەر ھاتنى کەوا دروستکراو نیە.

(له باره‌ی ساخبوونه‌وه و ده‌رکه‌وتن له‌سه‌ر زیاده‌کردن)

(خستنه سه‌ری رُوح بۆ خودای گه‌وره)

به‌لام بۆ ده‌رکه‌وتن و ناشکرابوونیان به خستنه ری یاخود زیاده‌کردنی رُوح بۆ لای خودای گه‌وره به فهرمووده‌ی خوای گه‌وره ﴿وَتَفَخْتُ فِيهِ مِنْ رُّوحِي﴾ (الحجر: ٢٩)، واته: ((له‌و رُوحه تاییه‌تیه‌ی که‌من (به‌دییه‌تیه‌ری نه‌وم)، پێمبه‌خشه)) جا ده‌گنجیت بزانیت که‌وا وه‌پالترای بۆ لای خودای پاک و بێگه‌رد دوو جوژه: هه‌ندیك سیفه‌ت هه‌یه به خۆی پیتی هه‌لناستیت وه‌ك عیلم و زانست و توانا و قسه‌کردن و گوێگرتن و بینین، جا نه‌مه خستنه‌ری سیفه‌تیکه بۆ وه‌سفکراو. جا زانستی و قسه‌کردنی و ویستی و توانای و ژیا‌نی سیفه‌تیکن بۆ دروستکراو نیه، وه هه‌روه‌ها پوخساری وه ده‌ستی زاتی پاک‌ی خوای گه‌وره.

دووهم: زیاده‌کردن یاخود خستنه سه‌ری شتی ماقوولێ به جیا له جیا‌تی نه‌و وه‌ك خانوو و ووشت‌ر و به‌نده و په‌یامبه‌ر و رُوح. جا ته‌وه‌ش زیاده‌کردنی به‌دیها‌توه بۆ داهینه‌ره‌که‌ی دروستکراو بۆ دروستکاره‌که‌ی، به‌لام سه‌باری نه‌مه‌ش پێویستی تاییه‌تمه‌ندی و رێژلێنان ده‌کات که‌وا خرا‌نه پاله‌که له شتی دیکه جیا‌بکریته‌وه، وه‌ك مالی خوا‌ه نه‌گه‌ر هاتوو ماله‌کان هه‌مووی مولکی نه‌و بیت، هه‌روه‌ها ووشت‌ره‌که‌ی خوا که‌ کرا‌وه به‌ هه‌وعجیزه وه وشت‌ره‌کان هه‌مووی ملک و دروستکراوی نه‌وه، به‌لام نه‌مه زیاده‌کرا‌وێکه بۆ په‌رسترا‌ویه‌که‌ی پێویسته خۆشه‌ویستی بۆی هه‌بیت و میهره‌بانیه‌که‌ی و رێژلێنانه‌که‌. به‌ پێچه‌وانه‌ی زیاده‌کردنه گشتیه‌که‌ی بۆ خوایه‌تیه‌که‌ی هه‌ر کارتیک ده‌گنجیت پێویستی دروستکردن و داهینه‌نه‌که‌ی بیت، جا خستنه پال و زیاده‌کردنی گشتی پێویستی به‌ دۆزینه‌وه و داهینه‌نان هه‌یه، به‌تاییه‌تی پێویستی هه‌لبژاردن ، خوای گه‌وره هه‌رچه‌کی بیه‌ویت دروستی ده‌کات و هه‌لیده‌بژیریت وه‌ك نه‌وه‌ی دروستی کردووه خوای گه‌وره ده‌فه‌رمو‌یت ﴿وَرَبُّكَ يَخْلُقُ

٩٩ ح - لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُزْئَةِ

مَا يَشَاءُ وَيَخْتَارُ ﴿القصص: ٦٨﴾، واته: ((هر پەروەردگاری تۆیه هەرچیەکی بویت دروستی دەکات و هەڵدەبژێرت)). وە بۆ زیادکردنی پۆج بۆ لای خۆی لە زیادکردنی تاییەتی یە ئەک لە گشتیەکان، ئەک لە بابەتی زیادەکردنی سێفەتەکان، جا هیوادارم ئەو بابەتە دلتیات بکاتەو. لەبەر ئەوەی رزگارت دەکات لە گومراپیه زۆرەکان کەوا ئەوەی خوا ویستی لەسەر بیت تێی کەوتوو، جا ئەگەر ووتیان: جا چی دەلێن لە بارە ی ئەم فەرموودەییە خوا ی گەورە: ﴿وَنَفَخْتُ فِيهِ مِنْ رُوحِي﴾ (الحجر: ٢٩)، واته: ((لەو پۆجە تاییەتی کە من (بەدیهینەری ئەوم) پێمبەخشی)). جا بەخشین و فووەکە ی خستۆتە پاڵ ئەفسی خۆی و ئەمەش راستەوخۆ لیتی پتۆیست دەکات و دەگونجیت و هەروەک ئەم فەرموودەییە خوا ی گەورە: ﴿خَلَقْتُ بِيَدَيَّ﴾ (ص: ٧٥)، واته: ((بەدوو دەستی قودرەتی خۆم دروستم کردوو)). بۆیه لە دروستکردندا نێوانی هەردووکیانی لەو حەدیسە سەحیحە بەیەکتر بەستەو. وە پێغەمبەر ﷺ دەفەرموویت: ((فَيَأْتُونَ آدَمَ فَيَقُولُونَ: اَنْتَ آدَمُ ابُو الْبَشَرِ، خَلَقَكَ اللهُ بِيَدِهِ، وَنَفَخَ فِيكَ مِنْ رُوحِهِ، وَأَسْجَدَ لَكَ مَلَائِكَتُهُ وَعَلَّمَكَ اسْمَاءَ كُلِّ شَيْءٍ))^(٢٨٩)، واته: ((فریشتەکان نادەم دەهینن و پێی دەلێن: تۆ نادەمی باوکی نادەمیزادی، خوا ی گەورە بەدەستی قودرەتی خۆی تۆی دروستکردوو، و لەپۆجە تاییەتیەکی کە ئەو بەدیهینەری ئەو پێی ببەخشی، وە فەرمانی بە فریشتەکان کرد سوجدە ی ریز ببەن بۆ تۆ و ناوی هەموو شتیکی فێرکردی)). ئینجا باسی چوار تاییەتمەندیان بۆ نادەم کرد کەوا لە وانی دیکە پێی دەناسرێتەو، ئەگەر چی رۆجەکەش کەوا لەو دایە بەلام ئەو لە بەخششی خودایە ئەمە تاییەت نیە بەو پۆجە.

دەلێن: ئەو بابەتی کەوا واجبی کرد بۆ ئەو کۆمەڵەیە کە ووتیان پۆجەکە پیش کەوتوو، هەندیکیان تییدا وەستان و هەلۆستەیان کرد، لە مەبەستی

(٢٨٩) مسلم: (١٩٤).

٩٩ ح لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

قورنان نه گه‌یشتن. به‌لام پږوحی وه پالنراو بږ په‌روه‌ردگار نا نهو پږوحه دروستکراوه
خوای گه‌وره بږ نه‌فسی خوږی زیاده‌ی کردووه سه‌رباری تایبه‌تمه‌ندی و ریژلینان
هه‌روه که له‌گه‌لیدا، به‌لام گیان به‌خشینه‌که، خوای گه‌وره له باره‌ی مه‌ریه‌م
ده‌فه‌رمویت ﴿الَّتِي أَحْصَتْ فَرْجَهَا فَنَفَخْنَا فِيهِ مِنْ رُوحِنَا﴾ (التحریم: ١٢)، واته:
(که‌وا داوینتی خوږی به پاک‌ی پاگرت، نیمه‌ش له‌و پږوحه که به‌ده‌ستمان، فوومان
پیدا‌کرد).

له جیگایه‌کی دیکه وا رایگه‌یاندووه: که خوای گه‌وره فریشته‌ی بږ ره‌وانه
کرد، نینجا فووی کرد له داوینتی مه‌ریه‌مدا^(٢٩٠)، نهو فووه‌ش زیاد‌کردن و خسته
پال بوو بږ خوای گه‌وره به فه‌رمان و مؤلّه‌تی په‌روه‌ردگار، و راسته‌وخوږش بږ
پیغه‌مبه‌ر.

به‌لام نهو پږوحه نیژدراوه‌ی بږ مه‌ریه‌م نه‌وه پږوحی خودایه که‌وا له ناو
پږوحه‌که‌کاندا هه‌لپیژاردووه بږ خوږی، جا بږ مه‌ریه‌م له پله و پایه‌کی باوکدا بوو بږ
گشت جوړه‌کان، کاتیک فووی پیدا‌کرد له‌وکاته‌ی چوه ناو داوینتی مه‌ریه‌م نه‌وه
وه‌کو ده‌رزی لیدانی نیژینه بوو بږ میینه به بی‌په‌رین و جووتیوون. به‌لام نه‌وه‌ی
نادم جیای ده‌کاته‌وه که‌وا دروست نه‌کراوه وه‌ک دروست‌کردنه‌کی مه‌سیع له‌دایک.
وه نه‌ک وه‌ک دروست‌کردنی هه‌موو جوړه‌کان له دایک و باوک وه‌نه نهو پږوحه‌ش که‌وا
خودای گه‌وره فووی پیدا‌کردووه فریشته‌یه که‌وا له هه‌موو منداله‌کانی فووی پیدا
ده‌کات. و به‌لکو له هه‌دسه‌که باسی کردووه نه‌وه‌ی جیای ده‌کاته‌وه جگه له خوږی،
چوار شت: خوای گه‌وره به ده‌ستی قودره‌تی خوږی دروستی کردووه، و له و پږوحه
تایبه‌تیه‌ی که خوږی به‌دیهنه‌ریه‌تی گیانی پیبه‌خشیووه، و سوچه بردنی
فریشته‌کان بږ نهو، وه فیر‌کردنی ناوی هه‌موو شته‌کان .

(٢٩٠) سمیری: تفسیر القرطبی: ٩٠/١١ بکه.

نایا دروستبوونی پوچه کان که وتوتنه پیشه وه له سهر جهسته کان

یا خود دروستبوونی که وتوتنه دواوهی جهسته کان؟

نهو مهسه له یه دوو بۆ چوون و ناخاوتنی به ناوبانگ و ناسراوی تیدایه بۆ خه لکی که شیخی نیسلام نین تهیمیه و کهسانی دیکه باسیان کردوه و قسه شیان له سهر کردوه، نهوهی بۆ چوونی بۆ پیشخستنی دروستکردنی پوچه که یه له سهر جهسته محمد کوری نصرالمروزی و نهبو محمد کوری حزمه، نین حزمیش یه کده نگ بووه، نیمهش باسی په لپ و بیانوی هردوو تپیه که ده کهین وه هیچ له وانه شیاورت نیه له راستیه وه.

ده لیت ههر که سی بۆ چوونی بۆ پیش خستنی دروستکردنی پوچی هه بیت له سهر دروستکردنی جهسته: خوی گه وه ده فره موویت ﴿وَلَقَدْ خَلَقْنَاكُمْ ثُمَّ صَوَّرْنَاكُمْ ثُمَّ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ لَمْ يَكُنْ مِنَ السَّاجِدِينَ﴾ (الأعراف: ۱۱)، واته: ((سوتند به خوا به راستی نیمه (باوه گه وهی) نیه وه مان دروست کردوه نه خش و نیگاری روالهت و روخساری نیه وه مان کیشا، پاشان ووتان به فریشته کان: تادهی سوچه بهرن بۆ تادهم (سوژدهی ریز به فره مان خوا) جا هه موو فریشته کان سوژدهیان برد جگه له نیبلیس (که فره مان خوی شکاندو) له سوژده بهران نه بوو)).

ووتیان: پاشان بۆ ناماده کردن و ریک و پیکسی و ماوه که، له وانه نایه ته که نهوه له خوی بگریت که دروستکردنی پوچه که پیشکه وتوو بیت له سهر فره مان خوا بۆ فریشته کان به سوژده بردنیا بۆ تادهم و له راستیدا نهوهی دیار و ناشکراشه کهوا جهسته کافان روودا ویک بووه پاش نه مه.

ده لیت: به لگهش له سهر نه فره مووده خوی گه وه یه ﴿وَإِذْ أَخَذَ رَبُّكَ مِنْ بَنِي آدَمَ مِنْ ظُهُورِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَأَشْهَدَهُمْ عَلَى أَنْفُسِهِمْ أَلَسْتَ بِرَبِّكُمْ قَالُوا بَلَىٰ﴾

٩٥ ح لِلْإِن قِيمَ الْجُزْءِ

(الاعراف: ١٧٢). واته (یادی نهو کاتهش بکهرده که پهروهردگارت پشستاو پشستی نهودی ناده می کۆکرده وه (له جیهانی په نهان و شاراوهدا په یمانی لی وه رگرتن) و کردنی به شایهت به سهر خۆیانده وه و (پیتی فهرموون): نایا من پهروهردگاری ئیوه نیم؟! هه موو ووتیان: به لی).

ده لیتن: و نهو قسه پیتکردن و شایهتی دانه په نگه بو پۆحه کافان بوو بیت نه گهر جهسته کانیش نه بووین نهو کاتی نهو هه بووه.

جا له (موطأ) دا مالیک بۆمان ده گێڕیتته وه، له زهیدی کوری نه بی نه یسه، کهوا عبدالحمید کوری عبدالرحمن کوری زید کوری خهتتاب پیتی راگه یاندوه، نهویش له موسلیم کوری یه ساری جه هنی، کهوا عومهری کوری خهتتاب له باره ی نه م نایه ته پرسیری کرد: ﴿وَإِذْ أَخَذَ رَبُّكَ مِنْ بَنِي آدَمَ مِنْ ظُهُورِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ﴾ (الاعراف: ١٧٢) جا ووتی: گویم لیسوو پیغه مبه ره عليه السلام لهو باره یه وه پرسیری لیکرا، ئینجا فهرمووی: ((خلق الله آدم ثم مسح ظهره بيمينه، فاستخرج منه ذريته، فقال: خلقت هؤلاء للنار و بعمل اهل النار يعملون، و خلقت هؤلاء للجنة و بعمل اهل الجنة يعملون))، واته: ((خوا ی پهروهردگار ناده می دروستکرد پاشان به دهستی قودره تی راسته ی هینای به پشتی، جا نه وه کانی لی ده رهینا یاخود په یداکرد، جا فهرمووی: نه وانهم دروست کردن بو ناو ناگر و به کرده وه ی نه هلی ناگر کارده کهن، و نه وانهم دروست کردن بو ناو به هشت و به کرده وه ی نه هلی به هشت کارده کهن)). پیاویک ووتی: نه ی پیغه مبه ره خوا، چ کرده وه یه ک؟ پیغه مبه ره عليه السلام فهرمووی: (ان الله اذا خلق الرجل للجنة استعمله بعمل اهل الجنة حتى يموت على عمل من اعمال اهل الجنة، من دخله به الجنة، و اذا خلق العبد للنار استعمله بعمل اهل النار حتى يموت على عمل من اعمال اهل النار، فيدخله به النار)) ^(٢٩١)، واته: ((خودای گه و ره کاتیک پیاویک دروست ده کات بو ناو

(٢٩١) الوطأ: ٢/٨٨٨، و الترمذی: (٣٠٧٤).

٩٥ ح لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

بههشت به کاری دهینیت به کارکردنی نه هلی بههشت تاوه کو دهمریت له سهر کارو کرده وه کانی نه هلی بههشت ده بیت، جا ده بیاته بههشت، جا نه گهر بهنده یه ک دروست بکات بژ ناو ناگر نهوا به کاری دینیت به کرداری نه هلی ناگر هتا دهمریت له سهر کارو کرده وهی نه هلی ناگر ده بیت، جا ده بیاته ناو ناگر)).

حاکم ده لیت: نه مه حه دیسیکه له سهر مهرجی موسلیمه، دیسان حاکم له ریگای هیشام کوری سعد ریوایه تی کرده وه، له زیدی کوری نه سلمه، نه ویش له صالح، نه ویش له لایه ن نه بی هوریره وه بهر زکرا وه ته وه: ((لما خاق الله ادم مسح ظهره فسقط من ظهره کل نسمة هو خالقها الی یوم القيامة امثال الذر، ثم جعل بین عینی کل انسان منهم و بیصا من نور، ثم عرضهم علی ادم)).

فقال: من هؤلاء یارب؟ قال: هؤلاء ذریتك، فرأى رجلا منهم اعجبه و بیص ما بین عینی.

فقال: یارب، من هذا؟ فقال: هذا ابنك داود یكون فی آخر الأمم، قال: کم جعلت له من العمر؟ قال: ستین سنة قال: یارب من عمري أربعین سنة.

فقال الله تعالی: اذا یکتب و یختم فلا یبدل، فلما انقضى عمر ادم جاء ملک الموت.

قال: اولم یبق من عمري اربعون سنة؟ فقال: اولم تجعلها لا بنك آدم؟ قال: ((فجحد، فجحدت ذریته، ونسي وفنسی ذریته، وخطیء فخطنت ذریه))^(۲۹۲)، واته: ((کاتیک خوی گه وره ناده می دروست کرد پشتی سریه وه و پاکی کرده وه جا هه رۆحیک که له پشتدا له دایک ده بیت نهو دروستکاریه تی تا رۆژی قیامت به وینه میروو له، پاشان له نیتوان ههردوو چاری هه ناده میزادیک لهوان شه و قیکی دره وشاوه له نور دانراوه، پاشان پیشانی ناده م دهدریت.

(۲۹۲) حاکم ریوایه تی کرده وه: ۳۲۵/۲.

١٩٥ ح لِلإِبْنِ قِيمُ الْجُوزَةِ

جا ده فەرموویت: ئەی پەرودەدگار ئەوانە کی؟ ده فەرموویت: ئەوانە ئەوەی تۆن، جا پیاویک لەوان دەبینیت روناکی نێوان چاوەکانی لا سەیر دەبیت. ئادەم دەلیت: ئەی پەرودەدگار، ئەو چیە؟ خۆی گەورە ده فەرموویت: ئەمە داوودی کورتە دەبیتە دوایین ئومەت، دەلیت: تەمەنت چەند بۆ ئەو داناو؟ فەرمووی: شەست ساڵ ووتی: ئەی پەرودەدگار لە تەمەنی من چل سالی تری بۆ زیاد بکە.

ئینجا خۆی گەورە ده فەرموویت: کەواتە دەنوسریت و مۆری لێدەدریت و ناگۆردیت، جا کاتیک تەمەنی ئادەم بەسەر چوو و کۆتایی ھات فریشتەیی گیانگیشان بۆ لای ھات.

ووتی: ئەدی ھیشتا چل ساڵ لە تەمەنی من نەوماو؟ جا فەرمووی: ئەی بۆ کورەکەت ئادەم پەوانە نەکرد؟ ووتی: جا ئادەم نەچوو ژێر بارەو و نکۆلی لیکرد، ئینجا ئەوەکانی نکۆلیان لیکرد، وە ئادەم لە بیری کرد، جا ئەوەکانیشی ئەودیان لە بیرکرد، ئادەم ھەلەمی کرد جا ئەوەکانیشی ھەلەیان کرد. ووتی: ئەمە لەسەر مەرجی موسلیمە، و ترمیزی ریوایەتی کردوو (٢٩٣).

دەلیت: ئەمە ھەدیسیکی حسن سەحیحە، و ئیمام ئەحمەد لە ھەدیسیکی ئیبنو عەباس ریوایەتی کردوو، دەلیت: کاتیک نایەتی قەرزاری دابەزی پیغمبەر ﷺ فەرمووی: ((أَنْ أُولَ مِنْ جَدِّ آدَمَ)) (٢٩٤)، واتە: ((یەکەمین کەس کە لە نەرەزایی دەربری و نکۆلی کرد ئادەم بوو)). وە محمد کوری سەعد ئەمەیی بۆ زیاد کرد: ((ثم اكمل الله لادم الف سنة، و لداود مائة سنة)) واتە: ((پاشان خۆی گەورە ھەزار سالی تری بۆ ئادەم تەواوکرد، وە بۆ داودیش سەد ساڵ)).

(٢٩٣) سنن الترمذی: (٣٠٧٦).

(٢٩٤) مسند احمد: (٢٥١/١).

له سەحیحی حاکم دا دیسان له هەدیسیکی ئەبی جەغفەری پازی دەلیت:
 رەببەیی کوری ئەنەس بۆ نێمە ی گێراوەتەو، له ئەبی عالیە، ئەویش لە ئەبی
 کوری کەعبی له بارە ی ئەو فەرموودەیی خۆی گەورە: ﴿وَإِذَا اخَذَ رِبْكَ مِنْ بَنِي
 آدَمَ مِنْ ظُهُورِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ﴾ نایەتە کە دەلیت: لەو رۆژەدا هەموویانی بۆ کۆدەکاتەو
 هیچ زیندەوێک نامێنێت تا رۆژی قیامەت، ئینجا رووحەکانیان بۆ دەنێردێتەو
 پاشان وێنەو رۆالەتی روخساریان و دەیاننێنە قسە و ئینجا قسەدەکەن، و پەیمان و
 بەلێن و شایەدیان لێوەردەگیرێت: ﴿وَأَشْهَدُهُمْ عَلَى أَنْفُسِهِمْ أَلَسْتَ بِرَبِّكُمْ قَالُوا بَلَى
 شَهِدْنَا أَنْ تَقُولُوا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّا كُنَّا عَنْ هَذَا غَافِلِينَ﴾ (الأعراف: ١٧٢)، واتە: ((
 (له جیهانی پەنھان و شاراوە دا پەیمان لێوەرگرتن) و کردنی بە شایەت بەسەر
 خۆیانەو (پێی فەرموون): ئایا من پەروەردگاری ئێوە نیم؟! هەموو ووتیان: بەئێ
 شایەدیمان داو (کە تۆ پەروەردگارمانیت)، ئەمەش بۆ ئەوێ نەوێ کە لە رۆژی
 قیامەتدا بەلێن: بەراستی ئێمە لەمە بێ ناگا بووین!!)). دەلیت: خۆی گەورە
 دەفەرموێت جا من هەر حەوت ئاسمانەکان و هەر حەوت زەویم بەسەر خۆتانەو
 کردووە، بەشایەد، و باوہ گەورەتان نادەم شایەدە بە سەرتانەو: ﴿أَنْ تَقُولُوا يَوْمَ
 الْقِيَامَةِ إِنَّا كُنَّا عَنْ هَذَا غَافِلِينَ﴾. جا هیچ ھاو بەشیکم بۆ پەیدا نەکەن و من
 پێغەمبەرائی خۆم بۆتان پەوانە دەکەم بۆ ئەوێ پەیمان و بەلێنی منتان بۆ باس
 بکات و بە بیرتان بەیئێتەو. و کتێبەکانی خۆتان بۆ پەوانە دەکەم، جا ووتیان:
 شایەدی دەدەین تۆ خودا و پەروەردگاری ئێمەیت هیچ خوابەکی دیکەمان نیە جگە
 لە زاتی تۆ نەبێت. وە باوکیان نادەم بۆیان بەرزەکاتەو جا دەبینێت لە ناو ئەواندا
 دەولەمەندی و ھەژاری و رووخسار جوان و شتی دیکەش ھەیە. دەلیت ئەو
 پەروەردگارم خۆزگە لە ناو بەندەکانت ھەمووت یەکسان دەکرد، جا دەلیت من
 ھەزدەکەم سوپاسگوزاریت بکەم، لە ناویاندا پێغەمبەران دەبینێت وەک چرا و
 گولە نەستێرە وان، جا لەو بارەییەو خۆی گەورە دەفەرموێت: ﴿وَإِذْ أَخَذْنَا مِنَ

٩٩ ح لِلإِن قِيمَ الْجُزْئَةِ

النَّبِيِّينَ مِيثَاقَهُمْ وَمِنْكَ وَمِنْ نُوحٍ ﴿٧﴾ (الأحزاب: ٧)، واته: ((بیریان بخره وه که نیمه په یمانان له پیغهمبه ران وهرگرتووه په یمانی یه کتا پرستی، په یمانی گه یانندنی بانگه وازی خوا، به تاییهت له تو نهی محمد ﷺ و له نوح). وه ههروه ها ده فهرموویت ﴿فَأَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا فِطْرَةَ اللَّهِ الَّتِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا لَا تَبْدِيلَ لِخَلْقِ اللَّهِ﴾ (الرّوم: ٣٠)، واته: ((نهی نینسان به دلیکی پاک و بیگهرده وه) پرووبکهره بهرنامه و نایینی خودا و نه ملا و نه ولا مه که. خه لکینه نیو هس پابه ندی نه و نه خشه یه بن که خوا نیو هی له سر دروست کردووه (واته قورنان که ته لؤک و نه خشه ی ژبانی ناده میزاده کانه لئی لامه دن)، هیچ جوړه گورانکاریه که له هیچ نه خشه و دروست کراویتی خودا نی یه)). نه مهش نه و فهرموده یه یه که ده فهرموویت: ﴿هَذَا نَذِيرٌ مِّنَ النُّذُرِ الْأُولَى﴾ (النجم: ٥٦)، واته: ((نهم پیغهمبه رهنش هوشیار کهره وه یه که له هوشیار کهره وانی پتیشو)). ههروه ها خوای گهره ده فهرموویت ﴿وَمَا وَجَدْنَا لِأَكْثَرِهِمْ مِّنْ عَهْدٍ وَإِن وَجَدْنَا أَكْثَرَهُمْ لَفَاسِقِينَ﴾ (الأعراف: ١٠٢)، واته: ((بهشی زوری نه و خه لکه سر گردانه مان ده ست نه کهوت که په یمان شکین نه بن و به راستی زوری بهی نه وانه مان به ده ره چوو له نایینی خوا ده ست کهوت)). وه روحی عیساش له و روحانه بوو کهوا په یمانی لیوهرگیراوه، جا نه و روحه نیردرا بو مهریم کاتیک که نارگیری کرد له کهس و کاری و شویینیکی له روزه لاتنی (بیت المقدس) هه لبار بو خوابه رستی. نه مهش نیساندیککی سه حیج و درسته.

نیسحاقی کوری راهویه ده لیت: بقیه کوری ولید بو مانی گیرایه وه، ووتی: زویهیدی کوری ولید پتی راگه یاندووم، له راشد کوری جومعه، نه ویش له عبدالرحمن موری نه بی قه تاده ی به سری، نه ویش له باوکیه وه، نه ویش له هیشام کوری حکیم کوری حزام کهوا پیاویتی ووتی: نهی پیغهمبه ری خوا، نایا کارو کرده وه کان ده ستیده کات یا خود کاته که تیپه ریووه به سانای (قه زاو قه دهره که

٩٦ ح لِلْإِن قِيمُ الْجُزْءِ

برياری له سهردراوه؟ پيغه مېر ﷺ فهرمووی: ((إِنَّ اللَّهَ لَمَّا أَخْرَجَ ذُرِّيَّةَ آدَمَ مِنْ ظَهْرِهِ أَشْهَدَهُمْ عَلَى أَنْفُسِهِمْ ثُمَّ أَفَاضَ بِهِمْ فِي كَفِّهِ. فَقَالَ: هَؤُلَاءِ لِلْجَنَّةِ، وَهَؤُلَاءِ لِلنَّارِ، فَأَهْلُ الْجَنَّةِ مَيِّسِرُونَ لِعَمَلِ أَهْلِ الْجَنَّةِ وَ أَهْلُ النَّارِ مَيِّسِرُونَ لِعَمَلِ أَهْلِ النَّارِ)) (٢٩٥)

واته: ((خودای گه وړه کاتیک نه وې ناده می له پشتیدا ددهیتنا کړدنې به شایهت به سهر خویانه وې پاشان له هه ردو له پی دهسته کانی پری کړدن، جا فهرمووی: نه وانه بۆ به هشتن، وه نه وانه ش بۆ ناو ناگرن، جا نه هلی به هشت به ناسانی کار بۆ نه هلی به هشت ده کهن و نه هلی ناگريش به ناسانی کار بۆ نه هلی ناگر ده کهن)).

وه محمدی کوری نصر ده لیت: محمد کوری یحیی بۆ مانی گتړایه و، کهوا سعید کوری نه بی مه ریم بۆ نیتمی گتړاوه ته و، وه له یس کوری سه عید پتی راگه یاندوین، نیبن عجلان بۆ می گتړایه و، له سه عید کوری سه عیدی مه قبری، نه ویش له باوکیه وه نه ویش له عبدالله کوری سلام. ووتی: خوی گه وړه ناده می دروستکرد پاشان هه ردو دهسته کانی دریژکرد و یه کتریان گوشي فهرمووی: هه لېژره نهی ناده م، نینجا ناده م ووتی: خودایه راسته م هه لېژاردو وه هه ردو دهسته کانی راسته م، جا هه ردو دهسته کانی پانکرده و، بینی نه و نه کانی تیدایه؟ جا ووتی: نهی په وړه دگارا نه وانه کین؟ فهرمووی: هه رکه سی لیبرومه وه له دروستکردن له نه وې تۆ له نه هلی به هشتدایه تا کو روژی قیامت.

ده لیت: نیسحاق پتی راگه یاندين، کهوا جه عفری کوری عون بۆ نیتمی گتړایه و، نه هشام کوری سه عد به نیتمی راگه یاند، له زهید کوری نه سلم، نه ویش له نه بی هوریره، نه ویش له پيغه مېر ﷺ فهرموویته: ((لَمَّا خَلَقَ اللَّهُ آدَمَ مَسَحَ

(٢٩٥) سیري نسیری ابن کثیر: ٢٧٤/٢ بکه.

٩٦ ح لِلْإِنِّ قِيمٌ الْجُوزِيَّةُ

ظهري، فسقط من ظهره كل نسمة هو خالقها من ذريته الى يوم القيامة)) (٢٩٦)،
واته: ((كاتيك خواي گهوره، ناده می دروستکرد دهستی قوردهتی به پشتیدا هینا،
جا له پشتیدا هر روحیک بوو بیت له نهوړه کانی تهو دروستکاریهتی تاکو روژی
قیامت)).

نیسحاق و عه مرو کوری زرارو بژمانی گیرایهوه، کهوا نیسماعیل له کهلسوم
کوری جهر پیی راگه یاندوین، نهویش له سعیدی کوری جویهیر، نهویش له نیبنو
عهباس له باره ی نهو نایه ته پیروژه: ﴿وَإِذَا أَخَذَ رَبُّكَ مِنْ بَنِي آدَمَ مِنْ ظُهُورِهِمْ
ذُرِّيَّتَهُمْ﴾ (الأعراف: ١٧٢)، به نووعمانی ووت: پهروړدگاری تو دهستی موباره کی
به پستی نادهم دا هینا جا هر روچیک کی لی دهروچو نهو دروستکاریهتی تا روژی
قیامت نا نه مه عه روه ریوایه تی کردوه، نینجا په یانی لیوهرگرتن: ﴿أَلَسْتُ
بِرَبِّكُمْ قَالُوا بَلَىٰ شَهِدْنَا﴾ (الأعراف: ١٧٢).

محمد کوری نصر له تفسیری السیدی باس ده کات، له نه بی مالیک و نه بی
صالح ده گیریته وه، نهویش له نیبنو عهباس، و له مورپه الهدانی، نهویش له نیبن
مه سعود، نهویش له خه لکانیک له هاوه لانی پیغه مبه ر عليه السلام له باره ی نهو
فهرموده یه: ((وَإِذَا أَخَذَ رَبُّكَ مِنْ بَنِي آدَمَ))، کاتیک خواي گهوره ناده می له
به هشت دهرکرد پیش نهوی له ناسمان دابه زیت دهستی قوردهتی به لای راستی
پستی نادهمدا هینا، جا نهویه کی سپی لی ی دهرهینا وه مرواری و ههروه ک
شیوه ی میروولوی وورد، جا پیانی فهرموو: به ره حمت و به زهی من پرژنه به
هشت، وه دهستی به لای چه پی پشتیدا هینا، جا نهویه کی ره شی لی دهرچووندا
له شیوه ی میروولوی وورد، جا فهرمووی: پرژنه ناو ناگر بایه ختان پینادهم، جا له
مه شدا به جزریک ده فهرموویت ﴿وَأَصْحَابُ الْيَمِينِ﴾ (الواقعة: ٢٧)، واته:
((دهسته ی راسته کان)). ﴿وَأَصْحَابُ الشِّمَالِ﴾ (الواقعة: ٤١)، واته: ((دهسته ی

(٢٩٦) تقریب التهذیب: ٣١٨/٢ .

٩٥ ح لِلْإِنِّ قِيَمُ الْجُوزِيَّةِ

چەپەکان)) پاشان پەیمانی لەوانیش وەرگرت فەرمووی ﴿الست بربکم قالو بلی﴾ هیچ کەسێک نە لە نەوێ نادەم ئیلا نەو دەزانیت کەوا (الله) پەرەردگاری نەو. وە هەموو نەو ئایەتەکانی کە باسمان کردن بە مانای : نەو رۆژە پەیمانی لێوەرگرتن.

نیسحاق دەلیت: پرووی کوری عتادە پێی راگەیانندین، کەوا موسای کوری رەبدی پێی راگەیانندووین و ووتویەتی: گوێم لە محمد کوری کەعبی فرزی بوو دەبیوت: لە بارە نەو ئایەتەدا ﴿وَإِذْ أَخَذَ رَبُّكَ مِنْ بَنِي آدَمَ﴾ (الأعراف: ۱۷۲)، واتە: ((یادی نەو کاتەش بکەرەو کە پەرەردگارت پشتا و پشتی نەوێ نادەمی کۆکردەوتەو (لە جیهانی پەنھان و شاراوەدا پەیمانی لێ وەرگرتن))، بە مانای هەموویان رازی بوون بۆی بە ئیمان و باوەر و زانین، وە رۆحەکانیش هەبوون پیش نەوێ لاشەکانیان دروست بکات.

دەلیت: الفضل کوری موسی بۆمانی گیرایەو، لە عبدالملك، نەویش لە عطاءُ لە بارە نەو ئایەتەو: دەفەرمویت: لە برپەری پشتی ئادەم وەرەدەرەو لەو کاتەو پەیمانی لێوەرگرتن، پاشان ئەوانی ناردنەو بۆ برپەری پشتی نەو.

نیسحاق دەلیت: عەلی کوری ئەجلەمی لە زەحاک دەگیریتەو و دەلیت: خوای گەرە لەو رۆژە لە پشتی ئادەم دروستیکردووە هیچ نابیت تا هەلسانی قیامەت، جا وەك میروولە و ورد دەریان دەهینیت دەفەرمویت ﴿أَلَسْتَ بِرَبِّكُمْ قَالُوا بَلَى﴾ (الأعراف: ۱۷۲) فریشتەکان ووتیان: ﴿شَهِدْنَا أَنْ تَقُولُوا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّا كُنَّا عَنْ هَذَا غَافِلِينَ﴾ (الأعراف: ۱۷۲). پاشان بە دەستی راستە پەیمانی گرتی و فەرمووی: ئەوانە لە بەهەشتان، و ئەوانی دیکە پەیمانی گرت و فەرمووی: ئەوانەش لە دۆزەخ دان.

لە تەفسیری ئیبن عبینە، لە رەببە کوری ئەنەس دەگیریتەو، نەویش لە نەبی عالیہ ﴿وَلَهُ أَسْلَمَ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ طَوْعًا وَكَرْهًا﴾ (آل عمرا: ۸۳)،

۹۹ ح لِلإِن قِيمُ الْجُزْئَةِ

واته: ((ههچى له ناسمانه كان و زهويدايه بهره زامه ندى بيت يا بهناچارى ته تسليم و ملكه چى پهروه ردگان))، ووتى: ((تهو روژه ي پهمانى لى وهرگرت)).

نيبن نيسحاق ده ليت: نا لهو كاته دا تهوان بريارى خويان دابوو و ملكه چى فرمانى خوابوون. ته مهش كهوا خوى گه وره راگه ياندووه، و فره موويه تى ﴿أَلَسْتَ بِرَبِّكُمْ قَالُوا بَلَى﴾ (الأعراف: ۱۷۲). خوى پهروه دگارش و توويژ ناكات ته نها تهوا له ناخاوتن و توويژه كه ي ده گات. وه لاميش ناداته وه ته نها لهو كه سه ي له پرسيا ره كه تيده گات.

(له باره ي بيانوو و ناره زايى به وه ي نيبن مه نده رپوايه تى كردووه)

ديسان ناره زايان دهر پريووه به وه ي عبدالله ي كورى مه نده رپوايه تى كردووه، محمد كورى ساير بوخارى پيمان راگه ياندووه، كهوا محمد كورى مونزر كورى ته سه دى هروى بژ نيتمه ي گيژاوه ته وه، كه ده ليت جه عفر كورى هارون مصصى بژمانى گيژاوه وه، ته ویش له عه تبه كورى سکن، ته ویش له أرطاة كورى مونزر، ته ویش له عطاء كورى عولان، ته ویش له يونس كورى حله بس، ته ویش له عه مرو كورى عه بسه، ووتى: گويم له پيغه مبهري خوا بوو ﷺ ده يفرموو: ((إِنَّ اللَّهَ خَلَقَ أَرْوَاحَ الْعِبَادِ قَبْلَ الْعِبَادِ بِالْفِي سَنَةِ، فَمَا تَعَارَفَ مِنْهَا اتْتَلَفَ، وَمَا تَنَافَرَتْ مِنْهَا اخْتَلَفَ))، واته: ((خوى گه وره روحى به نده كاني له پيش به نده كاني به دوو هه زار سال دروست كرد، جا ته وه ي يه كتر يان ناسى هوگري يه كتر بسون، وه ته وه ویش نينكارى لى كرد جياواز ده بيتته وه)). جا ته مه هه نديكه ناوا ناره زايى پى ددره برن.

هه نديكى ديكه ده ليت: قسه كه له گهل ئيوه دايه له شوين دا.

یه که میان:- باسکردنی به لگه که له سر روحه کان که دروستکراوه پاش
دروستکردنی لاشه کان.

دووه میان:- وه لآمه که به چی بوټان روون بکریته وه.

له شوتنی یه که مدا، خوی گه وړه ده فهرمویت ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ
مِّنْ ذَكَرٍ وَأُنْثَى﴾ (الحجرات: ۱۳)، واته: ((نهی خه لکینه بیگومان نیته
هه مووتانمان له نیر و مییه که دروستکردووه که باوکه نادهم و دایکه حه وایه)).
نهمه ناخاوتنی که بو ناده میزادیک کهوا روچ و لاشی هه بیت جا به لگه له سر
نه وهی کهوا هه مووی دروستکراوه پاش دروستکردنی دایک و باوک، خوی گه وړه
لهم نایه ته دا ده ریخته وه: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِّنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ
وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً وَاتَّقُوا اللَّهَ﴾ (النساء: ۱)، واته:
((نهی خه لکینه له خشم و نارهایی نه و په وړه ردگار تان خو بیاریزن که نیته وهی له
تاکه نه فسیک دروستکردووه، هه له وه نه فسهش هاوسه ره کهی به دیهینا و له و
دووانه پیوان و ژنانی زوری خستوته وه و بلاو کردوته وه، هه ووه ها له و خوا به
بترسن)). نهمه ش ناشکرایه که دروستکردنی ته وای جوړی ناده میزاد پاش
دروستکردنی ره سه نه که یه تی.

جا نه گهر ووتیان: نهمه ش پیشخستنی دروستکردنی روحه کان له سر
لاشه کانی به دوور ناخاته وه کهوا له وای دروستکردنی باوکی ناده میزاد
دروستکراوه هه وړه که نیشانه کانی پیشو به لگه یه له سر ی. ده لیت: گهر خوا حه ز
بکات ناشکرای ده کهین و روونی ده کهینه وه کهوا نه و نیشانه نه ی باسکران به لگه
نیه له سر پیشخستنی روحه کان له لاشه کان پیشخستنی کی جیگر و چه سپاو، وه
مه به سته که شی پاش دروستی و جیگر بوونی ده یسه لیتنی له سر نه وهی کهوا
په وړه رگاره کهی به دیهینه ره کهی که. خوی په وړه رگاره روحه کهی ویتا کردووه وه
دروستبوونی و کات و نه جلی و کرده ووه کانی پیوانه کردووه و پیری له سر داره،

٩٩ ح لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُورِيَّةِ

وه نهو وینانهی له توخمی خۆی دهرهیناوه، پاشان بۆ شهوهی گهراندۆتهوه، و قهدهری داناوه لهسهه هاتنه دهرهوهی ههتاکیك لهتاكهکانی لهو کاتهی بۆی داناوهی، وه بهلگهش لهسهه شهوهی کهوا بهدروستکردنیکی جیگر و چهسپاو دروستکراوه، له دوایدا بهردهوام بووه به بوون و زیندوویی و زانایی و قسهکار ههمووی لهیهك شوین و بابهتدا. پاشان لیتی بنیردریتهوه بۆ لاشهکان کۆمهله له دواي کۆمهله ههروهك محمد کوری حزم وادهلیت.

نیشانه باسکراوهکان لهبهر شهوهی بهلگهیه لهسهه سهلماندنی قهدهر و وچاره‌نووسی پێشوو، و ههندیکیان بهلگه ده‌دات لهسهه شهوهی کهوا خوای پهروه‌دگار نمونه و وینه و پوالتی دهرهیناوه، نههلی دلخۆش و نههلی خه‌مباری لیک جیاکردۆتهوه، بهلام ناخاوتنیان و قسه پێکردنیان و ملکه‌چیان بۆی به خوایه تیهوه شایه‌تی دانیان لهسهه خۆیانهوه به به‌ندایه‌تیه، جا شهوهی له سه‌له‌ف و پێشینه ووتویه‌تی، به‌لکو شهوه په‌سه‌ند و دروستکراویته لهسهه تیگه‌یشتنی نایه‌ته‌که، وه نایه‌ته‌که ده‌سه‌لات لهسهه شهوه ناکات، به‌لکو ده‌سه‌لات لهسهه ناکۆکی و جیاوازی ده‌کات.

به‌لام هه‌دیسی مالیك، شه‌بو عومه‌ر ده‌لیت: شه‌و هه‌دیسیکی پچراوه، موسلیمی کوری یسار له عومه‌ری کوری خه‌تتاب وه‌رنه‌گرتوه، لهو هه‌دیسه‌دا له نیوانیاندا نه‌عیمی کوری ره‌بیعه هه‌یه، وه هه‌روه‌ها نه‌ویش له‌گه‌له‌ شه‌و نیسانده‌یه برو بیانووی پینی هه‌لناگریته، وه موسلم کوری یشاریش نه‌مه دیار نیه، ده‌لیت: که‌وا شه‌وه. مه‌ده‌نی یه، نه‌ك موسلمی کوری یساری به‌سری، ئه‌ین شه‌بی خه‌شمة ده‌لیت: له‌سهه یحیی کوری مو‌عین هه‌دیسی مالیكم خۆیندۆتهوه شه‌مه لای زی‌دی کوری شه‌بی نه‌نیه‌یه، جا به‌ده‌ستی خۆی له‌سهه موسلم کوری یساری نووسیوه: ((نایناسیته)).

٩٥ ح لِلْإِن قِيمُ الْجُزْءِ

باشان نهبو عومهر له ريگای نسانى بۆي گيړاوتتهوه: پييان راگه ياندووم: كهوا محمد كورى وهب گيړايه تيه وه كه محمد كورى مسلمه بۆمانى گيړاته وه و ووتى: نهبو عبدالرحيم بۆ منى گيړاوتته وه، ده ليت: زيد كورى نهبى نه نيسه بۆمى گيړايه وه، نهو يش له عبدالحميد كورى عبدالرحمن، نهو يش له موسلم كورى يسار، نهو يش له نه عيم كورى ربيععه.

پوخته ي قسه لهو حه ديسه دا كهوا حه ديسيكه ئيسناده كه ي راوده ستاو نيه، چونكه موسليم كورى يسار و نه عيم كورى ربيععه هه موويان ناسراونين به هه لگرتنى زانست و زانيارى، و به لام نهو حه ديسه له پيغه مبهري عليه السلام پشت راست كراوته وه له زور پوه وه جيگير و چه سپاوه به دريژي له حه ديسيكي عومهرى كورى خه تتاب باسى ده كات وه كۆمه ليكيش به دري باسيان ده كات.

حه ديسيكي عبدالله كورى عومهر له باره ي قه دهر و چاره نووس باسده كات، و له كۆتايه كهيدا ده ليت، پياويك له مزينه ياخود جهنيه پرسىارى له پيغه مبهري عليه السلام كرد، ووتى: نه ي پيغه مبهري خوا، كرده وه كه چۆنه؟ پيغه مبهري عليه السلام فهرمووى: (إن أهل الجنة ييسرون لعمل أهل الجنة، وأهل النار ييسرون لعمل أهل النار)، واته: ((بيگومان نههلى بههشت كار ناسانى ده كه ن بۆ كرده وه نههلى بههشت، و نههلى ناگريش كارسانايى ده كه ن بۆ كرده وه نههلى ناگر)).

ده ليت: نهوه ي ماناي نهو حه ديسه ي گيړاوتته وه له باره ي قه دهر له لاي پيغه مبهري عليه السلام، عهلى كورى نهبى تاليب، و نهبى كورى كهعب و عبدالله كورى عهباس و ئيبن و عومهره، و نهبو هورهيره و نهبو سعيد و نهبو سهريجه ي غه فارى و عبدالله ي كورى مسعود و عبدالله ي كورى عه مرو وه عمران كورى حصين و عانيشه وه نههسى كورى ماليك و سوراقه ي كورى جشم وه نهبو موساى نه شعهرى

٩٩ ح لِلإِن قِيمُ الْجُزْءِ

و عبادەى كورى صامت، وه زۆربهى هەدىسه كانى ئەوانه چەند رینگايه كى هەمه جوړ و جياوازی هەيه پاشان زۆربهيان به نيسنا ده كى لتيان گيړاوه ته وه.

به لآم هەدىسه كەى ئەبى صالح. كه له ئەبى هوريره وهريگرتوه، له بهر نه وهى به لگهيه له سەر ده رهيتانى نه وه كه نمونهيان ده كات به وینهى ميروولهى وورد، و لهو كاته دا رووناكايى و تاريخايى تيدا بووه، نهك نه وهى تيدايه كهوا په روهردگار روحه كانيانى پيش لاشه كانيان دروستكردووه و بهيهك شوين ملكه چى كردووه و قايل بووه، پاشان هەر روحيك لهو روحانه ده نيردرت له كاتى روودانى لاشه كه بۆى، به لى هەر خۆى خواى گه وره هەر لاشهيهك تاييهت ده كات به روحيك كهوا چاره نووس و قهدهرى وايه لهو كاته دا بو ئەو بيت.

نه وهى لهو هەدىسه ئينكارى ده كريت نه وهيه كه ده ليت: روحى عيسا لهو روحانه بوو كهوا په يمانى لى وهريگرا، نينجا روحه كهش نيردرا بو مهريه م لهو كاتهى كه نارگيرى كرد له خزم و كهس و كارى له شويتنيكى رۆژهه لآتى ((بيت المقدس)). جا روحه كه له ده ميدا چوه ژووړه وه، زانراو يشه كهوا روحى نيردرا بو مهريه م روحى مهسيح نيه، به لكو روحه كه فووى پيدا كرا جا به مهسيح هملې پيدا كرد، خواى گه وره ده فەرمووت ﴿فَأَرْسَلْنَا إِلَيْهَا رُوحَنَا فَتَمَثَّلَ لَهَا بَشَرًا سَوِيًّا﴾ * قَالَتْ أَنِّي أَعُوذُ بِالرَّحْمَنِ مِنْكَ إِنْ كُنْتَ تَقِيًّا * قَالَ إِنَّمَا أَنَا رَسُولُ رَبِّكِ لِأَهَبَ لِكَ غُلَامًا زَكِيًّا (مريم: ١٧-١٩)، واته: ((جا ئيمه جویره نیلی فریشته مان نارد بو لای، وهكو به شهريكى تهواو (خۆى خسته بهرچاوى) (١٧) مهريه م ووتى: به راستى من په نا ده گرم به خواى ميهره بان له تو ته گهر كه سيكى به ته قواو له خواترس بيت (١٨) جویره نیل ووتى: (مهترسه) دلنيا به من ته نها نيردراوى په روهردگارى تو، تا منالتيكى خاوتنت پى ببه خشم (١٩)). جا پوچى مهسيح ههريگيز بهو شيويهيه گفتوگو له گه ل خودى خۆى ناكات، و له هه ندى رینگاكاني هەدىسى ئەبى جەعفەر

٩٦ ح لِلْإِنِّ قِيمَ الْجُزْئَةِ

دا هاتووه کهوا روحی مهسیحه که نهو قسه دهکات، وه ههر نهو یشه بژی پهوانه دهکات.

لیره دا چوار پله و پایه ههیه:

یه کهم: خوی میهره بان وینهو نیگاری نهوانی ده رهیناوه جا به دبهخت و کلرله کانی له دلخۆشه کانیان جیا کردۆته وه و له تاقیکردنه وه کانیای لییان خۆش بییت.

دووه م: خوی گهره و دلۆقان لهو کاته دا په لپ و بیانوی به سهریاندا چه سپاند و کردنی به شایهت به خوابه تیه کهی و فریشته کانیشی به سهریاندا کرد به شایهت. سییه م: نا نه مهیه لیکدانه وه تهفسیری نه م فهرمووده یه خوی گهره: ﴿وَإِذْ أَخَذَ رَبُّكَ مِنْ بَنِي آدَمَ مِنْ ظُهُورِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ﴾ (الأعراف: ۱۷۲)، واته: ((یادی نهو کاتهش بکه ره وه که په روه ردگارت پشته و پشته نه وهی ئاده می کۆ کرده وه) له جیهانی په نهان و شاراو ده دا په یمانی لیوه رگرتن)).

چواره م: خودای گهره نهو روحانه ی هه موو چه سپاند و ملکه چی پیکردن پاش ده رهینانی له شوینیکی به تال و چۆل له دروستکردنه کهی، و له راستیدا هه موو کاتیکی ناردنی کۆمه لیک لی دوی کۆمه لیک دیکه بۆ لاشه کانیانی نوێ ده کاته وه.

نه وهی پله و پایه ی یه که مه: نهوا نیشانه کان به جۆریکی تر خۆی دهرده بریت به رزکراوه ته وه وه رگیراود.

نه وهی پله و پایه ی دووه میسه: له راستیدا وهرگرتنی راویه کانه له لیدره وه کان له نایه ته که دا، وا ده زانن نه مه تهفسیره که یه تی، نه مهش ووته ی کۆمه لی لیکد ره وه انه له نه هلی هه دیس و فهرمووده.

نه بو نیسحاق دةلایت: دروسته خوی گهره و میهره بان روحه کان وهک نمونه ی میرووله ی وورد لیبکات کهوا ده رهیناوه به تیگه یشتن و عه قل بژی بجیت. ههر

ج ٩٥ لِلْإِنِّ قِيمُ الْجَوْزِيَّةِ

وَهَكَذَا دَهْ فَرَمُووِيَّتْ ﴿قَالَتْ نَمْلَةٌ يَا أَيُّهَا النَّمْلُ ادْخُلُوا مَسَاكِنَكُمْ﴾ (النمل: ١٨)،
 واته: ((میرووله میننه یهك(هاواری کردو) ووتی: نهی میرووله یینه، بچنه مال و
 کون و کهله بهر کانتانه وه)) ههروه ها خوی گهوره فرهانی به چیاکان و بالنده کان
 کرد له گهل داود ته سبباحت بکهن^(٢٩٧).

نین نه نباری ده لیت: مهزه ب و ریبازی خاوهن حه دیسه که و گهوره زانایانی
 لهو نایه ته دا: کهوا خوی گهوره نه وهی ناده می له بربری پستی نهوو بربری پستی
 منداله کانی ناده می ده رهیناوه، وه نهوان له وینهی میرووله ی ووردن، جا په یانی
 لی وهرگرتن کهوا نهو دروستکاریانه و نه وه کانیش دروستکاران، نینجا دانیان
 پیادانا و قهبولیان کرد، نه مهش پاش نه وهی به پتی عه قلی خویاندا رویشتن و
 دانیانیا نابه وهی پیشانیان دان، ههروهك عه قلی دا به چیاکه کاتیک قسه ی کرد، و
 ههروهك به ووشتره کهش کرد کاتی کرنوشی برد، وه به دارخورما کهشی کاتی داوای
 لیکرا تاوه کو گوی لی بوو ملی کهچ کرد و به ریه بره.

جرجانی ده لیت: له نیوان فره مووده ی پیغه مبه ر^(عَلَيْهِ السَّلَامُ): ((إِنَّ اللَّهَ مَسَحَ ظَهْرَ
 آدَمَ فَاخْرَجَ مِنْهُ ذُرِّيَّتَهُ))، واته: ((بیگومان خودای گهوره دهستی قورده تی به پستی
 ناده مدها هیناوه جا له پیشیدا نه وه کانی ده رچواندوه)). وه له نیوان نایه ته که دا
 سوپاس بو خودا هیچ جیاوازی و نا کوکیه که نیه. چونکه پهروه ردگاری عز وجل
 نه گهر له پستی ناده م نهوانی وهرگرتبیت نهوا له پستی نهوانیش نه وه کانی
 وهرگرتون، چونکه نه وهی ناده م هندیکیان بو هندیکی دیکه ده بنه نه وهی
 یه کتری، خوی گهوره ده فره موویتْ ﴿أَنْ تَقُولُوا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّا كُنَّا عَنْ هَذَا
 غَافِلِينَ﴾ (الأعراف: ١٧٢)، واته: ((نه وه کو له روژی قیامه تدا بلین: به راستی نیتمه
 له مه بیتاگابوین!!)). واته: له باره ی نهو په یانه ی لیانی وهرگرتن، جا کاتی
 نه وه یان ووت فریشته کان بسون به شایهت به سه ریانه وه به وهرگرتنی په یانی

^(٢٩٧) سمیری: سورده تی ((سبأ)) نایمتی (١٠) بکه .

٩٩ لِلْإِن قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

لِئِيَانَهُ. و له مهشدا بهلگهيه لهسەر نهو تهفسيرهی كهوا له ريوايه تهكه دا لهلايهن
خوای گه وره وه هاتووه به فريشته كانی فهرمووه: ئيهو شايهت بن، ئينجا
فريشته كان ووتيان: شايهت بووين به سهريانوه، دهليت: ههنديك زانايان وا دهليين
كه په يمانه كه لهوانه لهسەر رۆحه كان وه رگيراييت به بي لاشه كان، بيگومان
رۆحه كانيشن كهوا عاقل دهبن و تيدهگن، وه پاداشتي بۆ هديه و، وه ئيسحاقى
كورى راهويه دهليت: هه موو زاناکان يه كدهنگن كهوا رۆحه كان پيش لاشه كان
به دهنگ هاتوون و كردنى به شايهت به سهريانوه، جرجانى دهليت: بهو
فهرمووه هيهى خوای ميه ره بان بيانوو دههيتته وه ﴿وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ قُتِلُوا فِي
سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتًا بَلْ أَحْيَاءٌ﴾ (آل عمران: ١٦٩)، واته: ((هه رگيز وامه زانن و وا
دامه نين نهوانه له پيتناوى خوادا شهيد بوون و كوژران، مردوون، نه خيروانيه،
بهلكو نهوانه زيندوون)). له لاشه كانيشن گرفتارن و پووكانه ته وه و له زهويدا
ماته وه، رۆحه كانيش رزق و رۆزيان پي ده درى و دلخوش دهبيت، و هه ره نهويشه
له زهت دهبيت و دلخوش و خه مبار دهبيت دانپياده نيت و نينكاريش دهكات.

(له باره ي كيشه و گرفت و ناكوكى له ماناي نايه تي قورئاني)

نهوانه ي ناكوكى ده كه ن له گه ل كه ساني دي كه له باره ي ماناي نايه ته كه،
دهليت: ماناي نهو فهرمووده يه: ﴿وَإِذْ أَخَذَ رَبُّكَ مِنْ بَنِي آدَمَ مِنْ ظُهُورِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ﴾
(الأعراف: ١٧٢)، واته: ((ده ريهيتناوون و دايمه زرانوون پاش نهوه ي نهوان كه مى
ناوى پون بوون واته (مهني پيار) له برپه ي پشتي باب و پايره يان به ره و دونيا
له سەر پي كخستن يان له هه بووندا، وه كردنى به شايهت به سەر خۆيان وه كه وا نهو
خوای نهوانه به وه ي كهوا له نايه ته كانيدا نيشاني داو و به بۆيانى سهلماندوون كهوا
ناچاري كردوون بۆ نهوه ي بزاني كهوا نهو پهروه ردا گاريانده، له خوا زياتر كه سيكي

۹۹ ح لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

دیکه دهستکاری نهمه‌نی یه، جا کاتیک نهمه‌یان زانی و ملکه‌چیان کرد و داوایان لیکرا نهمه‌ی بینووانه و شایه‌دیان بۆ داون باوه‌ری بی بهیتن.

هه‌روه‌ک خوای گه‌وره له شوینیکی دیکه ده‌فرموویت: ﴿شَاهِدِينَ عَلَى أَنْفُسِهِم بِالْكَفْرِ﴾ (التوبة: ۱۷)، واته: ((له کاتیکدا خو‌یان شایه‌تن له‌سه‌ر خو‌یان که بی باوه‌رن)) لیانی ده‌ویت به پله و پایه‌ی شایه‌تی دان بۆ نهمه‌ی نه‌لیت: نیمه بی باوه‌رین هه‌روه‌ک ووتیان.

له‌و ده‌رگایه‌شدا راگه‌یاندن و ناشکرا کردنه‌که‌شی دیسان تیدایه ﴿شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ (آل عمران: ۱۸)، واته: ((خوای گه‌وره (له‌ریگه‌ی دروست کراوانیه‌وه، که هه‌مووی نیشانه‌ی ده‌سه‌لاتی ده‌نویتی)) خو‌ی شایه‌تی داوه و ده‌ریخستوه و سه‌لماندوویه‌تی که به‌راستی جگه له‌و هیچ خوایه‌کی تر نیه که شایه‌نی په‌رستن بیت). ده‌یه‌ویت: ناگادار بکاته‌وه و ده‌ری بخات. ریک وه‌ک نهمه‌ی وایه شایه‌تی دانی نه‌و که‌سه‌ی شایه‌تی ده‌دات له‌لای فه‌رمان‌په‌واو ده‌سه‌لاتداره‌کان نهمه‌ی قسه‌ی نین نه‌نباریه.

جرجانی روونکردنه‌وه‌یه‌کی بۆ نه‌و قسه‌یه زیاده‌کردوه ده‌لیت له‌لای یه‌کیک هاوه‌له‌کانی قسه‌ی کردوه: کاتیک خوای گه‌وره دروست‌کراوی خو‌ی دروست کرد و زانیاری خو‌ی پیدا به‌وه‌ی که نه‌و گیانه‌به‌ریکه و بوونی هه‌یه و پیشتربوونی نه‌بووه، هه‌روه‌ک خوای گه‌وره، له شوینیکی دیکه‌ی قورئاندا ده‌فرموویت: ﴿وَتَادَى أَصْحَابُ النَّارِ﴾ (الأعراف: ۵۰)، ﴿وَتَادَى أَصْحَابُ الْجَنَّةِ﴾ (الأعراف: ۴۴)، ﴿وَتَادَى أَصْحَابُ الْأَعْرَافِ﴾ (الأعراف: ۴۸)، ده‌لیت: جا لیکدانه‌وه‌ی نه‌و فه‌رمووده‌یه: ﴿وَإِذْ أَخَذَ رَبُّكَ﴾ (الأعراف: ۱۷۲). خوای گه‌وره په‌شتا و په‌شتی نه‌وه‌ی نه‌اده‌می کۆکردوه. هه‌روه‌ها ده‌فرموویت ﴿وَأَشْهَدُهُمْ عَلَى أَنْفُسِهِمْ﴾، واته: ((کردنی به شایه‌ت به‌سه‌ر خو‌یانه‌وه))، واته کردنی به‌شایه‌ت دوا‌ی نه‌وه‌ی عه‌قلی پیدان و تیگه‌یشتن. وه پاداشت و سزای له‌سه‌ر واجب‌کردن، و هه‌رکه‌سی له دایک ده‌بی و

٩٥ ح لِلإِن قِيمُ الْجُوزَةِ

ده بیته همرزه کار چاکه و تاوان لیک جیا ده کاته وه، وشه قلی به زیانبه خش و سود وهرگرتندا ده شکیت، له به لیتن و به لیتندان و به خشین و سزادا تیده گات وهك شه وهی خوای گه وره په یمانی لی وهرگرتووه له یه کتا په رستی و به وهی ناقلمه ندبووه و شه قلی پیدا ده شکیت. جا همر که سی نه مهی پی راگه یه نرا نهوا په یمان و به لیتنی لی وهرگیراوه.

دروسته که بووتریت: بیگومان خوای گه وره به وان ملی که چ کردن و هاتنه ژیر بار و ته سلیم بوون، همره وه خوای گه وره ده فره رمویت: ﴿وَلِلّٰهِ يَسْجُدُ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ طَوْعًا وَكَرْهًا﴾، واته: ((همر بۆ زاتی خوای په وره دگاره شه وهی له ناسمانه کان و زه ویدا به ره زامه ندی بیت یا به ناچاری کرنوشی بۆ ده بات)).

ده لیت: ناره زابی ده رده برن بهم فره رموده یه پیغه مبه ر عليه السلام: ((رفع القلم عن ثلاث: عن الصبي حتى يحتلم، وعن المجنون حتى يفيق، وعن النائم حتى ينتبه)) (٢٩٨).

واته: ((پینوس له سهر سی جور کهس هه لده گیریت: له مندالیک تاوه کو شه یتانی ده بیت یاخود خه وده بینیت و پیده گات، وه له سهر خوش تاوه کو هوشی دیته وه سهر خوی، وه له خه وتوو تاوه کو به ناگا دیته وه)). وه خوای گه وره ده فره رمویت: ﴿إِنَّا عَرَضْنَا الْأَمَانَةَ عَلَى السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالْجِبَالِ فَأَبَيْنَ أَنْ يَحْمِلْنَهَا وَأَشْفَقْنَ مِنْهَا﴾ (الأحزاب: ٧٢).

واته: ((بیگومان نیتمه شه نه مانه ته مان (ته مانه ته قورنان) نیشانی ناسمانه کانی و زه وی کیوه کاند، (یاخود پیتشیا رمان کرد نیوه شه نه مانه ته بگرته نه ستق)، به لام هدموویان ده ستیان پیوه ناو ترسان لیتی)) پاشان فره رموی ﴿وَحَمَلَهَا الْإِنْسَانُ﴾، واته: ((که چی ناده میزاد هه لیگرت و گرتیه نه ستوی خوی)) نه مانه تا لیوه دا په یمان و به لیتنه، جا قه ده غه بوونی ناسمانه کان و زه وی و کیوه کان له

(٢٩٨) مسند أحمد: ١/١٤٠، رة سنن أبي داود: ٤٤٠١.

٩٥ ح لِلْإِنِّ قِيَمُ الْجُوزَةِ

هه لگرتنی نه مانه ته که له پیناوی وازه پینانیه تی بۆ عه قلیک کهوا ده بیت تی بگات و هستی پی بکات، و هه لگرتنی ناده میزادیش بۆ نه مانه ته که کهوا نهو بوونه و هه ریه عه قل و بیر و هوشی تیدا یه.

ووتی: بۆ عه ره بیهش مه ته لیک له و مانایه دا له وانه که ده لیت:

ضمن القنن لفقعس بشتاتها * إِنَّ الْقَنَّانَ لَفَقَّعَسَ لَا يَأْتَلِي

لهو باره یه وه خوی گه وه ده فهرموویت: ﴿أَنْ تَقُولُوا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّا كُنَّا عَنْ هَذَا غَافِلِينَ﴾ أَوْ تَقُولُوا إِنَّمَا أَشْرَكَ آبَاؤُنَا مِنْ قَبْلُ وَكُنَّا ذُرِّيَّةً مِّنْ بَعْدِهِمْ﴾ (الأعراف: ١٧٢ - ١٧٣)، واته: ((بۆ نه وهی نه وه کو له رۆژی قیامه تدا بلین: به راستی ئیمه له بیتاگابوین!! (١٧٢) یا خود نه وه ک بلین: جا ئیمه چی بکهین، به راستی باو ویا پیرانان له پیتشدا هاوه لیان داناوه و ئیمهش نه وه یه ک بووین دوی نه وان هاتین و شوینیان که ویت)). به لگهش له سه ره نهو لی کدانه وه یه، چونکه خوی ده زانییت کهوا نهو په یمان و هه رگرتنه له سهریان تاوه کو نه لین: وای له رۆژی قیامه ئیمه له مه بیتاگا بووین، وه بیتاگایش لی ره دا ده سته به ردار نه بووه، له بهر یه کیک له م دوو پروانه:

یان ده بیت له باره ی رۆژی قیامه ت بیت، یا خود له باره ی په یمان و هه رگرتن، جا به لām له باره ی رۆژی قیامه ت خوی گه وه له کتیه کهیدا باسی نه کردوه کهوا په یمان و به لینی لی و هه رگرتن بۆ زانینی زیندوو بوونه وه و لی پی چینه وه، و به لکو باسی کردوه ته نه ا بۆ نه وه ی بیزانن، به لām و هه رگرتنی په یمان جا مندا لآن و که و تووان نهو په یمان یان لی و هه رگراوه ناکۆک و جیا واز کاران و توویانه، جا نه وانه پاش نه وه ی په یمان و به لیتان لی وه رگرتن پییان رانه گه یه نه را و ارا گه یه ندر او تیک که و ابی ته بیتا گاییه ک جا قسه ی تیدا بکه ن و نینکاری بکه ن. جا نهو بیتا گاییه که ی له وان ده بیت، و باسی شتیکی کردوه ناشیت نه بیت و ناشییت مه حالیش بیت،

۹۲ ح لِلْإِنِّ قِيمَ الْجَوْزِيَّةِ

خوای گهوره و میهره بان ده فەرموویت: ﴿أَوْ تَقُولُوا إِنَّمَا أَشْرَكَ آبَاؤُنَا مِنْ قَبْلُ وَكُنَّا ذُرِّيَّةً مِّنْ بَعْدِهِمْ﴾ (الأعراف: ۱۷۳).

جا ئەو بی باوەریش دەسبەردارنابن کەوا وەریانگرتوو بەوەی بە خۆیان لەوان بوون یاخود لە بارو باپیرانەو بەریان ماوەتەو . جا ئەگەر لەباو باپیریانەو بێت ئەوا بی باوەرپانابن تاوەکو دەگەنە بلوخی و پێگەیشتن و سەپاندنی جیگیری و دامەرزای بەلگەیی بیانوو لەسەریان، چونکە منداڵ لە بی باوەرپانابیت، کەشیش تاوانی کەس هەلناگریت ﴿وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَى﴾ (الأنعام: ۱۶۴)، واتە: ((هیچ کەسیک باری گرانی تاوانی کەسی تر هەلناگریت)). هەوێک خوای گهوره له قورئاندا وای فەرمووه، ئەمەش پێچەوانەی ئەوەنێ کەوا لە پێغەمبەر (د.خ) رێوایەتی کراوه ((إن الله مسح ظهر آدم، وأخرج منه ذرئته فأخذ عليهم العهد))، واتە: ((بێگومان خودای گهوره دەستی قودرەتی بە پەشتی نادەم داھێنا، و ئەوەکانی لەپشتدا دەرجواند نینجا پەیمان و بەلێنی لێیان وەرگرت)). ئەمەش رێک هەو شێوەیە بە گێزانەوێهێک کە خوای پەروردگار دەفەرموویت: ﴿وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ النَّبِيِّينَ لَمَا آتَيْتُكُم مِّنْ كِتَابٍ وَحِكْمَةٍ ثُمَّ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مُّصَدِّقٌ لِّمَا مَعَكُمْ لَتُؤْمِنُنَّ بِهِ﴾ (آل عمران: ۸۱)، واتە: ((یادیان بێه) کاتێک خوا پەیمانی لەیەکە یەکەیی پێغەمبەران وەرگرت کاتێک کتیب و دانایی پێبەخشین بەوەی کە ئەگەر: لە نایندە دا پێغەمبەرێکم بۆ پەوانە کردن و بە راستدانەری ئەوەی ئێوەش بوو، ئەو دەبێت باوەری پێ بهێنن)). جا خودای میهره بان ئەوەی کرد کەوا لەسەر پێغەمبەران دا بەزاند لە کتیب و دانایی پەیمانیشی لێوەرگرتن پاش ئەوان لە نۆمەتەکانیشیان وەرگرت، ئەم فەرموودەیهش بەلگەیه لەسەری: ﴿ثُمَّ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مُّصَدِّقٌ لِّمَا مَعَكُمْ لَتُؤْمِنُنَّ بِهِ وَلَتَنْصُرُنَّهُ﴾ (آل عمران: ۸۱)، واتە: ((لە نایندەدا پێغەمبەرێکم بۆ پەوانە کردن و بە راستدانەری ئەوەی ئێوەش بوو، ئەو دەبێت باوەری پێ بهێنن و

۹۹ ح لِلإِبْنِ قِيَمُ الْجُوزَةِ

پشتگیری بکن)). پاشان به نومته‌کانی فەرموو: ﴿أَقْرَرْتُمْ وَأَخَذْتُمْ عَلَىٰ ذَلِكُمْ
إِصْرِي قَالُوا أَقْرَرْنَا قَالَ فَاشْهَدُوا وَأَنَا مَعَكُمْ مِنَ الشَّاهِدِينَ﴾ (ال عمران: ۸۱)،

واته: ((نایا بریار تانداو په‌یانی منتان بهو جوړه وەرگرت که پښم راگه‌یاندن؟
ووتیان: بریارماندا و (هه‌روا ده‌که‌ین) نه‌و سا خواپیی فەرموون: ده به‌شایه‌ت بن و
منیش له گه‌لتان یه‌کیکم له شایه‌ته‌کان)).

جا خودای به‌خشنده‌ی میهره‌بان به نومته‌کانی راگه‌یاندا له‌وکتیبه‌ی که
دایبه‌زان‌دووه‌سه‌ر پی‌غه‌مبه‌ره‌کانیان به‌هانه‌یه که له‌سه‌ریان وه‌ک په‌یمان
لی‌وه‌رگرتیان، وه بریاریشی لی‌وه‌رگرتن به زانست و زانین ده‌ریاره‌بان.

ووتم: هه‌روه‌ها هاو شتیه‌که‌شی نهم فەرمووده‌یه‌یه: ﴿وَاذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ
وَمِيثَاقَهُ الَّذِي وَاثَقَكُمْ بِهِ إِذْ قُلْتُمْ سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا﴾ (المائدة: ۷)، واته: ((یادی نازو
نیعمه‌تی خوا بکه‌نه‌وه له‌سه‌رتان، هه‌روه‌ها نه‌و په‌یمانه‌ش که پی‌ویسته نئوه پابه‌ندی
بن له بیرتان نه‌چیت که‌وتووتانه: گو‌تیرایه‌ل و ملکه‌چ و فەرمانبه‌ردارین)). جا نه‌و
په‌یمانه‌یه که‌وا لی‌ی وه‌رگرتن پاش نه‌وه‌ی پی‌غه‌مبه‌ره‌کانی بۆ په‌وانه کردن به باوه‌ر
پی‌هینان پی‌ی و پشتگیری کردنیشی. و هاوشی‌وه‌که‌ش نهم فەرمووده‌یه‌ی خوای
گه‌وره‌یه که ده‌فەرموویت: ﴿الَّذِينَ يُوفُونَ بِعَهْدِ اللَّهِ وَلَا يَنْقُضُونَ الْمِيثَاقَ﴾ (الرعد:
۲۰)، واته: ((نه‌وکه‌سانه‌ن وه‌فا ده‌که‌ن و به‌نه‌مه‌کن له‌به‌رامبه‌ر نه‌و په‌یمانه‌وه که

هه‌یانه له‌گه‌ل خوای په‌روه‌ر‌دگار داو، نه‌و په‌یمانه‌ش ناش‌کین و به‌لین
هه‌ل‌ناوه‌ش‌ینه‌وه...)) وه هه‌روه‌ها خوای گه‌وره ده‌فەرموویت: ﴿أَلَمْ أَعْهَدْ إِلَيْكُمْ يَا
بَنِي آدَمَ أَنْ لَا تَعْبُدُوا الشَّيْطَانَ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ * وَأَنْ اعْبُدُونِي هَذَا صِرَاطٌ
مُسْتَقِيمٌ﴾ (یس: ۶۰ - ۶۱)، واته: ((نه‌وسا خوای گه‌وره گله‌یی له یاخیه‌کانی
نه‌وه‌ی ئاده‌م ده‌کات و ده‌فەرموویت: نه‌ی نه‌وه‌ی ئاده‌م "مه‌گه‌ر من پښم را‌نه‌گه‌یاندا
که شه‌یتان نه‌په‌رستن" چونکه نه‌و به‌راستی دوژمنی ناش‌کراتانه * به‌لکو ته‌نها من
په‌رستن که هه‌ر نه‌مه‌یه ری‌گه و ری‌بازی راست و دروست))، جا نه‌مه په‌یمانی نه‌وه

٩٥ ح لِلإِن قِيمُ الْجُزْءِ

بزيان له سهر زمانی پيغه مبهره کانی، وه كه نهو غوونه يه خواي گه وره بؤ نه وهی نیسرائیلی فه رمووه: ﴿وَأَوْفُوا بِعَهْدِي أُوفِ بِعَهْدِكُمْ﴾ (البقرة: ٤٠)، واته: ((په يمانه كه م جی به جی بكن (كه نيمان و كرده وهی چاك و باوه پر كرده به هه موو پيغه مبهره به بی جياوازی) نه وسا منيش په يمانی خۆم به جی ده هينم (كه جی نشين كردنتانه له دونيا و، به هه شتی بهرينه له قيامه تدا))، وه غوونه ی شه مش: ﴿وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ لَتُبَيِّنُنَّهُ لِلنَّاسِ وَلَا تَكْتُمُونَهُ﴾ (آل عمران: ١٨٧)، واته: ((ياد بينه ره وه) كاتيك خوا په يمانی وه رگرت له وانه ی كتيبيان پي به خشراوه كه پوونی بكنه وه بؤ خه لكی و مهرا مه كانی باس بكن و نه يشار نه وه))، هه روه ها خواي گه وره ده فه رمووت: ﴿وَإِذْ أَخَذْنَا مِنَ النَّبِيِّينَ مِيثَاقَهُمْ وَمِنْكَ وَمِنْ نُوحٍ وَإِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى وَعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ وَأَخَذْنَا مِنْهُمْ مِيثَاقًا غَلِيظًا﴾ (الأحزاب: ٧)، واته: ((بيريان بخه ره وه كه نيمه) په يمانان له پيغه مبهره وه رگرت وه په يمانی يه كته په رستی، په يمانی گه ياندنی بانگه وازی خوا، به تاييه ت له تو نه ی محمد ﷺ و له نوح و نيراهيم و موسا و عيسای كوپي مهريه م، بيتگومان په يمانتيكي به هيترو پته ومان لی وه رگرتن...))، به ليتنيك كهوا له دواي ره وانه كردنيان ليتيان وه رگرتن هه روه كه له نومه ته كانيانی وه رگرت له دواي ناگادار كردنه وه يان، وه نهو به ليتنه ش خودای په روه ردگار نه فره تی لهو كه سه كردوه كهوا په يمانه كه ناباته سهر و هه لیده وه شينيتته وه و سزای ددهات به م فه رمووده يه: ﴿فَبِمَا نَقْضِهِمْ مِيثَاقَهُمْ لَعَنَّاهُمْ وَجَعَلْنَا قُلُوبَهُمْ قَاسِيَةً﴾ (المائدة: ١٣)، واته: ((جا به هو ی نه وه وه كه نه وه ی نیسرائيل به رده وام په يمان و به ليتنه كانيان ده شان، نه فره تمان ليتكردن و دله كانيا مان رهق و سهخت و رهش كرد)).

جا له بهر نه وه ی به ليتنه كانيان شكاند خواي گه وره سزايان دا و نه وانه ی له سهر زمانی پيغه مبهره كان په يمانيان وه رگرت به راست و دروستی ووتيان كهوا خواي گه وره نيشاره تی پيدا ون: ﴿وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ الطُّورَ خُذُوا مَا

قُرْآن - لِّلْإِنِّ قِيَمُ الْجُوزِيَّةِ

آتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ وَّأَذْكُرُوا مَا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿البقره: ٦٣﴾، واته: ((يادی نهو نیعمه‌ت‌ه‌ش بکه‌ن‌ه‌وه کاتیک په‌یمان لیوهرگرتن (که په‌یره‌وی ته‌ورات بکه‌ن) و کتوی طورمان به پاسه‌رتانه‌وه راگرت و پیتمان ووتن: نهو به‌رنامه‌یه‌ی پیتمانداون به توندی بیگرن (نه‌گینا نه‌م چیا‌یه ده‌ده‌ین به‌سه‌رتاندا): هه‌میشه‌ش با له‌بیرتان بیت چی تیدایه و چیتان لی‌ده‌خوازیت، بۆ نه‌وه‌ی له‌خواترس و پاریزکارین)).

وه ری‌ک‌خستنی نایه‌ت‌ه‌ش له‌ راستیدا به‌لگه‌یه له‌سه‌ر نه‌مه له‌ چهند پرویه‌کی جو‌راو‌جو‌ر:

یه‌که‌م: خ‌وای گه‌وره فه‌رم‌و‌یه‌تی: ﴿وَإِذَا أَخَذَ رَبُّكَ مِنْ بَنِي آدَمَ﴾ نه‌یفه‌رم‌و‌یه: ناده‌م، وه نه‌وه‌ی ناده‌میشه‌ش ته‌ن‌ها ناده‌م نیه به‌لکو جگه له‌ ناده‌مه.

دو‌وه‌م: خ‌وای گه‌وره فه‌رم‌و‌یه‌تی: ﴿مَنْ ظَهَرَهُمْ﴾ وه نه‌یفه‌رم‌و‌یه: ((ظه‌ر)) واته پشت، وه نه‌مه‌ش خسته‌ن بری هه‌ندی‌که له‌ گشتی، یاخ‌ود خسته‌ن بری و له‌ جیدانانی شم‌ولیه، وه نه‌وه‌ش باش‌تره.

سی‌یه‌م: خ‌وای گه‌وره فه‌رم‌و‌یه‌تی: ﴿ذَرِيَّتَهُمْ﴾ وه نه‌یفه‌رم‌و‌یه: ((ذ‌ری‌ته)) واته نه‌وه‌که‌ی.

چ‌واره‌م: خ‌وای گه‌وره فه‌رم‌و‌یه‌تی: ﴿وَأَشْهَدُهُمْ عَلَى أَنْفُسِهِمْ﴾ واته: کردنی به‌ شاید به‌سه‌ر خ‌وایانه‌وه.

پ‌ین‌جه‌م: خ‌وای گه‌وره هه‌والی داوه‌ که‌وا حیکمه‌ت له‌و شایه‌تی دانه‌ هه‌ل‌گرتنی بر‌و بیان‌وه له‌سه‌ریان تاوه‌کو نه‌ل‌ین: وای له‌ ر‌و‌ژی قیامه‌ت “نیمه‌ له‌و کاره بیتا‌گاب‌و‌ین. هه‌روه‌ک خ‌وای گه‌وره ده‌فه‌رم‌و‌یت: ﴿رُسُلًا مُّبَشِّرِينَ وَمُنْذِرِينَ لِّئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَى اللَّهِ حُجَّةٌ بَعْدَ الرُّسُلِ﴾ (النساء: ١٦٥)، واته: ((پ‌یغه‌مبه‌رانان (پ‌ه‌وانه‌ کرد‌وه) که‌ مو‌ژده‌ ده‌رن (به‌ نیمانداران) و ترس‌ینه‌رن بۆ (یاخ‌یه‌کان)، تا خه‌ل‌کی هیچ به‌لگه‌یه‌کیان به‌ده‌سته‌وه نه‌م‌ین‌یت (له‌سه‌ر بی‌ دینی و یاخی بوونیان) د‌وای نه‌وه‌ی خوا پ‌یغه‌مبه‌رانی بۆ پ‌ه‌وانه‌ کرد‌وون)).

هـ ح لِلإِبنِ قِیمُ الْجُوزِیَّةِ

شەشەم: بەمە بەبیریان بەیننەوێ ئەگەر نا دەلێن: وای لە پۆژی قیامەت: ﴿إِنَّا كُنَّا عَنْ هَذَا غَافِلِينَ﴾ ناشکرایە ئەوان بیتاگان لەوێ کەوا هەموویان لەپشتی نادەم دەرھێنراون و هەمووشیان لەو کاتەدا شایەتیان داوە، جا ئەمە کەس بەبیری نایەتەوێ.

هەوتەم: خوای گەورە دەفەرموویت: ﴿أَوْ تَقُولُوا إِنَّمَا أَشْرَكَ آبَاؤُنَا مِنْ قَبْلُ وَكُنَّا ذُرِّيَّةً مِّنْ بَعْدِهِمْ﴾ (الأعراف: ١٧٣)، جا لەو پێناسەو شایەتی دانە باسی دوو حیکمەت دەکات، یەکەمیان: بۆنەوێ لێنەگەرێن بێ ناگا بن، وە دووەم: بۆ ئەوێ لێنەگەرێن لاسایی کەس بکەنەوێ، جا کەسێ بیتاگا هەست و شعوری نیە، و لاسایی کەرەوێش شوینی کەسێ لاسایی دەکەوێت.

هەشتەم: خوای گەورە دەفەرموویت: ﴿أَفَتُهْلِكُنَا بِمَا فَعَلَ الْمُبْطِلُونَ﴾ (الأعراف: ١٧٣)، واتە: ((ئایا تۆ لەناومان دەبەیت بەهۆی ئەوێ کە پیشیلکارانی هەق کردوویانە؟))، واتە: ئەگەر بەنکۆلی کردن و ھاوبەشی پەیدا کردنیان سزادرا بان دەیانووت: نا ئەمەییە، ئەو پەرەردگاریە لە پاستیدا لەناویان دەبات بەهۆی سەرپێچی کردنیان بۆ پێغەمبەرە کەسێ و بە درۆ خستەوێیان، جا ئەگەر لەناوی بردن بەهۆی لاسایی کردنەوێ باووباپیریان لە ھاوبەشی پەیداکردندا بەپیتی هینانی بەلگەییە کە لەسەریان بە پێغەمبەرەکان ئەوا لەناویان دەبات بەهۆی ئەوێ پیشیلکارانی هەق کردوویانە. یاخود لەناویان دەبات لەگەڵ بیتاگابوونیان لەبەر زانیسی بێ سوودی و بێ کەلکی کەوا لەسەری بوون. خوای گەورە رایگەیانندووە کەوا گوندێک یان شارێک بە زۆلمەکیان لەناو بەین ئەگەر دانیشتووانەکیان بیتاگابوون، و بەلکو لەدوای ناگادارکردنەوێ و وریاکردنەوێیان لەناویان دەبات.

نۆیەم: خوای گەورە هەریەکیکی لەسەر خۆی کردۆتە شایەت کەوا ئەو پەرەردگار و دروستکاریبەتی، وە پەیمانی بەسەردا کردوون بەو شایەتی دانە

قِيمُ الْجَوْزَةِ ح ٩٥

له شَوَيْتِيكِي دِيكِه دا خَوای گه وره ده فمرمويت: ﴿وَلَيْنَ سَأَلْتَهُمْ مِّنْ خَلْقِهِمْ لَيَقُولُنَّ
 اللَّهُ فَأَنَّى يُؤْفَكُونَ﴾ (الزخرف: ٨٧)، واته: ((سویند به خوا نه گهر لهو خوا
 نه ناسانه پیرسیت: کئی دروستی کردوون، نه وه به دنیاییه وه ده لیتن ((الله)) که و ابو
 به ره و چی و به ره و کوی له ریبازی به کخواناسی لاده درین و شوینی ناحق
 ده که ون؟!))، واته: جا چوَن له به کتا پرستی لاده دن پاش نه و بریار دانه ی نه وان
 که و خَوای گه وره به روه ردگار و دروستکاریانه، جا نانه مه نه و به یانه به که و
 شایه تیان داوه، له سر خویان به پشت پی به ستنه کی، وه خَوای گه وره به
 پیغه مبه ره کانی به بیریان ده هیئتیه وه: ﴿أَفِي اللَّهِ شَكٌّ فَاطِرِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾
 (ابراهیم: ١٠)، واته: ((نایا له خَوای به روه ردگاردا گومان هیه؟! به دیهیتنه ری
 ناسمانه کان و زه وی؟!)). جا له راستیدا خَوای گه وره له سر زمانی پیغه مبه ره کانی
 نه و دانپیانانه و زانسته یان بیرده هیئتیه وه و هرگیز باسی دانپیانانی پیشوویان بۆ
 ناکات له باره ی دروستکردنیان و په یان و به لگه شیان له سر دانه مه زرنی.

ده یه م: خَوای گه وره نه و نایه ته ی دیاری کردووه، و نه مهش به لگه و
 مه به ستيکی روون و ناشکرا و پیوستیشه بۆ ناوه رۆک و ماناکه ی به جوریک جیاواز
 ناوۆک نه بیت له گه ل ماناکه یدا: نه مهش کاروباری نایه ته کانی خَوای به رز و
 به توانایه، خَوای گه وره ده فمرمويت: ﴿وَكَذَلِكَ نَقُصُّ الْأَيَاتِ﴾ (الأنعام: ٥٥)،
 واته: ((هر بهوشیه به که باسکرا به دریتی (به لگه و نیشانه کان) روون
 ده که ینه وه)).

نه و نایه تانه ی که باسکرا نه وه یه که و له کیشه که یدا هه موو جوړه
 بوونه و ره کانی ناشکرا کردووه وه نه مهش نایاتیکي له پویه زانیاری و
 ده روونیدان، نایاتیکن له ناو ده روونی خویان و گه وره کانپان و دروستکردنیان وه
 نایاتیکن له شارو شاروچکه و دتهاته کاند که و خَوای گه وره ده یگیرتیه وه به وه ی
 که ده لاله ت له سر هه بوون و به کتا پرستیه کی و راستگویی پیغه مبه ره کانی

٩٥ ح لایبن قیم المجوزة

دهکات وه لهسەر گه‌رانه‌وه بۆلای نه‌و و رۆژی زیندوو بوونه‌وه، له‌هه‌مووشی ناشکراتر نه‌وهی هه‌ر که‌سه‌و شایه‌تی داوه له‌سەر خۆی که‌وا نه‌و په‌روه‌ردگاری و دروستکاری و به‌دییه‌نه‌ریه‌تی، خۆشی په‌روه‌رده‌ کراوو دروستکراوو مه‌خلوومه و پروویداوه پاش نه‌وهی که نه‌و نه‌بووه.

نهم نایه‌ته‌ش فه‌رمووده‌ی خوای گه‌وره‌یه: ﴿وَإِذَا أَخَذَ رَبُّكَ مِنْ بَنِي آدَمَ مِنْ ظُهُورِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ﴾ هاوشتیه‌و چوون یه‌که له‌گه‌ل فه‌رمووده‌ی پێغه‌مبهر ﷺ: ((کل مولود یولد علی الفطرة)) (٢٩٩)، واته: (هه‌ر مندالێک که له‌دایک ده‌بی‌ت له‌سەر خوهره‌وشتیکی پاک واته به ((موسلمان)) له‌دایک ده‌بی‌ت))، هاوشتیه‌یه له‌گه‌ل نهم فه‌رمووده‌یه: ((فَأَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا فِطْرَةَ اللَّهِ الَّتِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا لَا تَبْدِيلَ لِخَلْقِ اللَّهِ ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ * مُنِيبِينَ إِلَيْهِ)) (الروم: ٣٠ - ٣١). واته: ((نه‌ی نینسان به‌ دلێکی پاک و بێ‌گه‌رده‌وه، پروو بکه‌ره به‌رنامه‌و نایینی خوا و نه‌ملارو نه‌ولا مه‌که، خه‌لکینه ئیوه‌ش پابه‌ندی نه‌و نه‌خشه‌یه بن که خوا ئیوه‌ی له‌سەر دروست کردووه (واته‌ قورئان که‌ته‌لۆک و نه‌خشه‌ی ژیا‌نی ناده‌میزاده‌کانه لیتی لامه‌ده‌ن))، هه‌یج جو‌ره گو‌رانکاریه‌ک له‌ هه‌یج نه‌خشه‌ دروستکراوێکی خودا نی‌یه، نا نه‌وه‌یه دینی راست و دروست به‌لام زۆریه‌ی خه‌لکی نهم پاستیا‌نه نازانن * خه‌لکینه پروو بکه‌نه په‌روه‌ردگارتان، به‌ملکه‌چی بگه‌رێته‌وه بۆ لای)).

حسن کو‌ری عیسی‌ الم‌رجانی ده‌لێت، نه‌گه‌ر یه‌کێک نا‌ره‌زایی ده‌رب‌ری له‌بار‌دی نه‌و بابه‌ته به‌ هه‌دیسی‌ک که‌وا له‌ پێغه‌مبهر ﷺ ر‌یوا‌یه‌ت ک‌راوه، که‌وا فه‌رموویه‌تی: ((إِنَّ اللَّهَ مَسَحَ ظَهْرَ آدَمَ فَأَخْرَجَ مِنْهُ ذُرِّيَّتَهُ وَأَخَذَ عَلَيْهِمُ الْعَهْدَ ثُمَّ رَدَّهُمْ فِي ظَهْرِهِ)) له‌ پاستیدا مانای پاشان ده‌یگه‌رێتیه‌وه بۆ پ‌شتی ئاده‌م مانای له‌دوای مرد‌نیا‌ن ده‌یگه‌رێتیه‌وه بۆ نا‌خی زه‌وی بۆ به‌خا‌کس‌پارد‌نی، چون‌که نه‌گه‌ر

(٢٩٩) مسلم: (٢٦٥٨).

مردن ده ياننيريتتهوه بۆ زهوى له بهر نهوهى ئادهم له زهوى دروستكراوه و بۆ نهویش ده گهريندرتتهوه. جا نه گهر بۆ زهوىش گهريندرايهوه ماناي وايه ئادهم و بۆيشي گهريندراوه تهوه نه گهر ئادهم له دروستكراييت وه ههنديك شت ده چيتهوه ناو شته كه، جا نه گهر چوون بۆ ليكدانهوهى نهو ههديسه پروي ده رهوهى جياوازي ههيه له نيوان نهو و له نيوان نهوهى له قورناندا هاتوه لهو ماناو مه بهسته دا ته نها نه گهر بيهوييت واليكي بداتهوه وه كه نهوهى نييمه باسما كردهوه، چونكه خواي گهوره ده فهرمووييت: ﴿وَإِذْ أَخَذَ رَبُّكَ مِنْ بَنِي آدَمَ مِنْ ظُهُورِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ﴾ (الأعراف: ١٧٢)، وه له گيرانهوهى چيرۆكه كه دا باسي ئادهم نه كراوه به لكو لي ره دا وه پائتراه بۆ پيناسه كردنى نهوه كه ي كهوا نهوان منداله كانيه تي، وه لهو ههديسه دا: ((إنه مسح ظهر آدم)) جا ناكريت به ربه رچ بدرتتهوه نهوهى له قورنان و له ههديسا هاتوه بۆ له سه ر ريك كه وتن ته نها بهو ليكدانهوه يه ي كهوا باسما كردهن.

جرجاني ده لئيت: منيش ده لئيم: نييمه تاوه كو نهوهى نايه ته كه ي له پيغه مبه ر ﷺ رپوايه ت كردهوه، وه نهوهى زانايان و بيرمه ندان له سه له في صالح بۆي چوون و ليكيان داوه ته وه غوونه يي ترين و باشتري نيه انه.

له سه ر نه مه ش ههنديك هاوه لاغان له نه هلي سه له ف باسيان كردهوه له بهاره ي وه لامدانه وه له سه ر نهو بيژه ره له وان هيه له بهاره ي ليكدانه وه ي مانا كه به بۆ سته م و رق لي بوونه وه و نينكاري كردن بيت، نه مه ش ده شي ت نه م فهرمووده يه: ((وَإِذَا أَخَذَ رَبُّكَ مِنْ بَنِي آدَمَ)) سه ره تاي هه وال پيدانه كه بيت له لايه ن خوداي ميه ره بانه وه له بهاره ي په يمان وه رگرتن لي بيانه وه، وه نه گهر پتويستي به وه لامدانه وه ش بيت نهوا وه لامه كه ي له لايه ن په روه رد گاره وه يه ﴿قَالُوا بَلَىٰ﴾ وه نه م گيرانه وه ي چيرۆكه ش به ته واوه تي ده چرپيت، پاشان خوداي گه وره به هه واليكي ديكه ده سته پيده كات به باسكردنى نهوانه ي ده لئين: كافره كان له رۆژي قيا مه تدا ده لئين: ((شَهِدْنَا)) به ماناي شايه تي ده ده ين، هه روه كه الحطيئه ده لئيت:

شَهَدَ الحَاطِيئَةِ حِيْنَ يَلْقَى رَبَّهُ * اَنَّ الْوَلِيْدَ اَحَقُّ بِالْعُذْرِ

به مانای حطینه شایه تی ده دات، ده لیت: نهی په روه ردگار: شایه تی ده دهین له رژی قیامه تدا نیه ده لیتن واته ((کافره کان)): ﴿إِنَّا كُنَّا عَنْ هَذَا غَافِلِينَ﴾ (الأعراف: ۱۷۲)، واته: لهو کاتهی له لیپیچینه وهو گف و گزو بهر سیه تیان به کوفره که یان، پاشان هوالی کی دیکه یان بز زیاد ده کات و ده فهرمویت ﴿أَوْ تَقُولُوا﴾ به مانای: له راستیدا ده لیتن: چونکه ((أو)) به مانای: واوی ریکخست و دلیاسیه، وهک نه وهی خوا ی گه وره ده فهرمویت ﴿وَلَا تُطِيعُ مِنْهُمْ آثِمًا أَوْ كَفُورًا﴾ (الإنسان: ۲۴)، واته: ((نه که یت ملکه چ و فهرمان به رداری تاوانباران و بیباوه ران بیت))، جا لیکدانه وه که ی: وه شایه تی ده دهین له رژی قیامه تدا ده لیتن: ﴿إِنَّمَا أَشْرَكَ آبَاؤُنَا مِنْ قَبْلُ وَكُنَّا ذُرِّيَّةً مِّنْ بَعْدِهِمْ﴾ (الأعراف: ۱۷۳)، واته: نه وان هاویه شیان بز خوا پیدا کردو و نیمه شیان له مندالیمانه وه له سهر ریبازه که یان هه لگرت له هاویه شی پیدا کردن، جا نیمه ش له سهر ریبازو بهرنامه ی نه واندا ریشیتن، و پهیره و یان کرد، جا تاوان و گوناح بز نیمه نیه نه گهر نیمه به شوین نه واندا که وتوین به لکو تاوان گوناح بز باووبایراغان، ووتیان: ﴿إِنَّا وَجَدْنَا آبَاءَنَا عَلَىٰ أُمَّةٍ وَإِنَّا عَلَىٰ آثَارِهِم مُّقْتَدُونَ﴾ (الزخرف: ۲۳)، واته: ((نیمه باو و باپیرانی خو مان بینسوهه پابه ندی بیروباوه ریک بوون، بیگومان نیمه ش چاو له وان ده که ین و پهیره وی نه وان ده که ین)). جا ووته کان یان به لگه یه له سهر نه مه: ﴿أَفْتُهْلِكُنَا بِمَا فَعَلَ الْمُبْطِلُونَ﴾ (الأعراف: ۱۷۳)، واته: نیمه یان له گهل خو یاندا هه لگرتووه له سهر کوفر و هاویه شی پیدا کردن، جا گیرانه وهی چیرۆکی یه که م هوالیکه له باره ی هه موو دروستکراوه کان به وه رگرتنی په یان لیتان، وه گیرانه وهی چیرۆکی دووم هه واله که ی نه وه یه که ده لیت: کافره کان له رژی قیامه ت دا له پاساو هیتانه وه و داواکردنی لیبورودن دان.

نه‌وهی بانگه‌وازی ناکۆکی و جیاوازی ده‌کات ده‌لین: که‌وا جیاوازی له‌وهی نیتوان کتیب و هه‌واله‌که به‌هۆی جیاوازی ووشه‌و ده‌برپه‌نه‌کانیان که‌وا دوو ووت‌ه‌ی تێدایه‌ پێویسته به‌ هاو‌شێوه‌و هاو‌ جووت قه‌بووێی بکه‌یت وه‌ تێپه‌رینی که‌وا لیتی ناشکرا بوو به‌هۆی جیاوازییه‌که‌ی، وه‌ هه‌روه‌ها ووشه‌کان نه‌گه‌ر له‌ خودی خۆیدا جیاواز بوو، نه‌وا گه‌رانه‌وه‌که‌ی بۆ فهرمانیک ده‌گه‌رێتمه‌وه‌ نه‌وا پێویست به‌ جیاوازی ناکات، هه‌روه‌ک خ‌وای گه‌وره‌ له‌باره‌ی دروستکردنی ئاده‌م ده‌فه‌رموویت: جاریک باسده‌کات که‌وا نه‌و له‌ خۆل دروستکراوه^(٣٠٠)، وه‌ جاریک دیکه‌ نه‌و له‌ قورپکی وشک و په‌شباو و ترشاو دروستکراوه^(٣٠١)، وه‌ جاریک دیکه‌ش ده‌فه‌رموویت له‌ قورپکی پته‌و دروستکردوه^(٣٠٢). وه‌ جاریک تریش له‌ قورپکی وشک وه‌ک فه‌خفوری^(٣٠٣)، نینجا نه‌م ووشانه‌ له‌ ووشه‌ و ماناکانی جیاوازن و هه‌روه‌ها له‌ حاله‌ت و باره‌ جیاوازه‌کان که‌وا قورپ په‌شبا و وه‌ک قورپ پته‌و نیه‌ وه‌ قورپ پته‌ویش وه‌ک خۆل نیه‌، که‌واته‌ ته‌نها و ته‌نها گه‌رانسه‌وه‌ که‌ هه‌مووی له‌ په‌سه‌نه‌که‌دایه‌ بۆ یه‌ک گه‌وه‌هر و کرۆکه‌، و نه‌ویش خۆله‌که‌یه‌، وه‌ له‌ خۆله‌که‌ش نه‌م حاله‌ت و بارانه‌ دروست بوون.

فه‌رمووده‌ی خ‌وای گه‌وره‌ ﴿وَإِذْ أَخَذَ رَبُّكَ مِنْ بَنِي آدَمَ مِنْ ظُهُورِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ﴾، فه‌رمووده‌ی پێغه‌مبه‌ر ﷺ: ((إِنَّ اللَّهَ مَسَحَ ظَهْرَ آدَمَ فَاسْتَخْرَجَ مِنْهُ ذُرِّيَّتَهُ)) له‌ بنچینه‌دا یه‌ک مانای هه‌یه‌ ته‌نها نه‌وه‌یه‌ که‌ فه‌رمووده‌که‌ی پێغه‌مبه‌ر ﷺ: ((مَسَحَ ظَهْرَ آدَمَ)) زیاده‌و خسته‌نه‌ سه‌ره‌ له‌ هه‌واله‌که‌ له‌لای خ‌ودای گه‌وره‌وه‌، و خ‌ودای گه‌وره‌ ده‌ستی قورده‌تی به‌ پشتی ئاده‌مدا و نه‌وه‌که‌ی لیّ ده‌رچوانده‌ ده‌ستی پیا داهیتا بۆ ده‌رکه‌وتنی نه‌وه‌کانی و ده‌رهیتسانی نه‌وه‌کانیان له‌ پشتی نه‌واندا

(٣٠٠) سه‌یری: نایه‌تی (٥٩) له‌ سووره‌تی ((آل عمران)) بکه‌.

(٣٠١) سه‌یری: نایه‌تی (٢٨) له‌ سووره‌تی ((الحجر)) بکه‌.

(٣٠٢) سه‌یری: نایه‌تی (١١) له‌ سووره‌تی ((الصافات)) بکه‌.

(٣٠٣) سه‌یری: نایه‌تی (١٤) له‌ سووره‌تی ((الرحمن)) بکه‌.

٩٥ ح لِلْإِن قِيمُ الْجُزْئَةِ

ههروهك خواى گهوره باسى كردووه، چونكه نيتمه زانيوومانه و فيتر بووين كهوا
گشت نهوى نادهم له بربره پشتيده نه بوون، به لام كاتيك هاوجوتى يه كهه له
بربره پشتيده بو، پاشان دووهم له بربره پشتيده يه كهه، پاشان سى يهه له
بربره پشتي دووهم بووه، دروسته كه هه موو ره گهزه بگه رپتهوه بو پشتي نادهم،
چونكه نهوان لقي نهوون و نهووش بنچينه و سه ره كيه كه يانه.

ههروهك چۆن دروسته نهوى خواى گهوره باسيكردووه: كهوا نهو نهوى
نادهمى له پشتي نادهم ده رهيتناوه دروستيشه كهوا پيغه مبه ره ﷺ نهوه باسى
كردووه: خواى گهوره له پشتي نادهمدا له پشتي نهوه كانيشى ده رهيتناوه، كهواته
لق و ره سه ن يهك شته، ههروه ها خواى گهوره كاتيك له ههواله كهدا نهوه كهى خسته
پال نادهم لهوانه يه ههواله كه له باره ي نهوه كهو له باره ي نادهم مه وه بيت.

ههروهك خواى گهوره ده فهرموويت: ﴿فَطَلْتُ أَعْنَاقَهُمْ لَهَا خَاضِعِينَ﴾ (الشعراء: ٤)،
واته: ((جا بهرده وام گه رده نيان بوى ملكه چ و زهليل ده بيت)) ههواله كه له ديوى
دهروهى له باره ي گه رده نه كانه، و باس كردن و پيايه لئانه كهش بو ناوليتراو
هاتووه، وه نه مهش وه پالتراره ههروهك چۆن نادهم له ويدا وه پالترابوو.

(له باره ي هه ندى قسه ي پيشينه و پاشينه له ماناي نايه ته كه)

جا نه مه هه ندى قسه ي پيشينه يه له باره ي نايه ته كه، و له گه ل هه موو
هه لسه نگاندن و گرنگى پيدائيك، هه ره به لگه نيه له سه ره دروست كردنى پژه كان
پيش جهسته كان دروست كردنيكى جيگير و چه سپاو، له راستيدا ده لاله ت ده كات
له سه ره وينه كانيان و نيشانه كانيان له وينه شووى ميروولى وورد و
قسه پيكرديان پاشان گه رانده وه يان بو ره سه نه كه يان كهوا نه مه يه دروستى

﴿قَدْ خَلَقْنَاكُمْ ثُمَّ صَوَّرْنَاكُمْ ثُمَّ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ﴾
 ۱۹۸ لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُزِيَّةِ

هه‌واله‌که، وه نه‌وه‌ی دروسته له راستیدا جینگیر بوونی قه‌ده‌ر و چاره‌نووسی رابردوه وه دابه‌ش کردنیانه بۆ به‌دبه‌ختی و کامه‌رانی.

به‌لام بۆ ساخکردنه‌وه و تیگه‌بیشتنی نه‌بی محمد کوری حزم له‌باره‌ی نه‌م
 فهرموده‌یه: ﴿وَلَقَدْ خَلَقْنَاكُمْ ثُمَّ صَوَّرْنَاكُمْ ثُمَّ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ﴾
 (الأعراف: ۱۱)، واته: (سویند به خوا ئیمه (باوه گه‌وره‌ی) ئیوه‌مان دروستکردو
 نه‌خش و نیگاری ر‌واله‌ت و ر‌وخساری ئیوه‌مان کیشا، پاشان ووتان به فریشته‌کان:
 ناده‌ی سوژده به‌رن بۆ ناده‌م (سوژده‌ی پ‌یز و به‌فرمانی خوا))، جا نه‌و ده‌رکه‌وتنه
 گونج‌اونیه به ر‌ووکه‌شیه‌که‌ی بۆ ناماده‌کردنی فرمانه‌که به سوژده‌بردن بۆ ناده‌م
 له‌س‌ر دروستکرد‌غان و وینه‌کیشان‌غان، وه ئاخاتنه‌که‌ش بۆ پ‌یکهات‌وه گ‌شتیه‌که‌یه
 له‌لاشه‌و له ر‌و‌حدا، و نه‌مه‌ش دوا که‌وت‌وه له دروست کردنی ناده‌م دا، وه له‌به‌ر
 نه‌مه‌ش ئیبنو عه‌باس ده‌ل‌یت: ﴿وَلَقَدْ خَلَقْنَاكُمْ﴾ واته: ناده‌م ﴿ثُمَّ صَوَّرْنَاكُمْ﴾ بۆ
 نه‌وه‌که‌یه‌تی، و غ‌وونه‌ی نه‌مه‌ش مجاهد ده‌ل‌یت: ﴿خَلَقْنَاكُمْ﴾ به ووشه‌ی ده‌رپ‌ر‌ینیکی
 گ‌شتیه.

نه‌بو عبید له‌و نایه‌ته‌دا ووته مجاهدی هه‌ل‌ب‌ژارد‌وه له‌باره‌ی نه‌م فهرموده‌یه:
 ﴿ثُمَّ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا﴾ وه فهرموده‌ی خ‌وای گه‌وره بۆ فریشته‌کان: سوژده
 به‌رن نه‌وان پ‌یش دروستکردنی نه‌وه‌ی ناده‌م بووه وه وینه‌کیشان‌یان له
 مند‌ال‌دانه‌کاندا، و پاشان پ‌ت‌ویستی به له‌سه‌ره‌خ‌ویی و ناماده‌کردن هه‌بوو، جا
 هه‌رکه‌س‌ وایزانی و وات‌یگه‌یی که دروستکردن و وینه‌کیشان له‌و نایه‌ته‌دا بۆ
 مند‌له‌کانی ناده‌مه له مند‌ال‌دانه‌کاندا ده‌ب‌یت ر‌ه‌چ‌اری ح‌وکی ﴿ثُمَّ﴾ کرد‌ب‌یت له
 ناماده‌کردن و ر‌یک‌خ‌ست‌ندا ده‌نا ئیلا ووته‌ی نه‌خ‌فه‌ش کاری ت‌یده‌کاتن که‌وا ده‌ل‌یت:
 ﴿ثُمَّ﴾ نال‌یره‌دا مانای: واو ده‌گه‌یه‌ن‌یت.

زجاج ده‌ل‌یت: نه‌مه‌ش هه‌له‌یه نه‌خلیل و نه‌سیبویه به گونج‌اوای دانان‌ین و
 هه‌موو نه‌وانه‌ی متمانه‌ی به زانسته‌که‌ی هه‌یه، نه‌بو عبید ده‌ل‌یت: مجاهد ناشکر‌ای

٩٩ ح لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

کردووه کاتیک ووتی: خوای گهوره ودهی ناده می دروستکرد و له پیشتیدا ویتنه یانی کیشا، پاشان له دواى نهمه فهرمانی کرد به سوژده بردن، ده لیت: نهمه ش له هدیسه که دا دیار و ناشکرایه، وه نهو نهوانی له پیشتیدا ده ریتا له ویتنه میرووله ی وورد.

ووتم: قورنائیش هندیکیان هندیکی لیکداوه تهوه، هاوشیوهی نهم نایه ته ش خوای گهوره ده فهرموویت: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِن كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِّنَ الْبَعْثِ فَإِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِّن تَرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ﴾ (الحج: ٥)، واته: ((نهی خه لکینه نه گهر نیتوه گومانتان له زیندوو بوونه وه هیه، نهوه چاک بزنان که نیتمه سهره تا نیتوه مان له خاک و خۆل دروستکردووه، له وه دوا (نه وه کان) له نوتفه یه که پیدایا بوون))، وه خوای گهوره ناخاوتن له گهل که سیک ده کات بوونی هه بیت و مبه سستیش: باوو باپیریانه ههروه که نهم فهرمووده ی خوای گهوره: ﴿وَإِذْ قُلْتُمْ يَا مُوسَى لَن نُّؤْمِنَ لَكَ حَتَّى نَرَى اللَّهَ جَهْرَةً فَأَخَذَتْكُمُ الصَّاعِقَةُ وَأَنْتُمْ تَنْظُرُونَ﴾ (البقرة: ٥٥)، واته: ((یادی نهو نیعمه ته بکه نه وه که ووتتان: نهی موسا هه رگیز باوه رت پی ناهینین تاوه کو به ناشکرا و به چاوی خۆمان خوا نه بینین، نیتر یه کسه ر ههوره بروسکه که لیتی دان، له کاتیکدا که ته ماشاتان ده کرد و به ده ور به ری خۆتاندا ده تانپوانی (به سه رسامیه وه بیرتان ده کرده وه)). ههروه ها ده فهرموویت: ﴿وَإِذْ قُلْتُمْ يَا مُوسَى لَن نُّصْبِرَ عَلَى طَعَامٍ وَاحِدٍ﴾ (البقرة: ٦١)، واته: ((یادی نهو نیعمه ته بکه نه وه کاتیک به موساتان ووت: نیتمه هه رگیز له سه ر یه که جۆر خۆراک نۆقره ناگرین و به ته نها جۆریک خواره مهنی رازی نابین)، ههروه ها ده فهرموویت: ﴿وَإِذْ قُلْتُمْ نَفْسًا فَاذْأَرَأَيْتُمْ فِيهَا﴾ (البقرة: ٧٢)، واته: ((یاد نیعمه تی ناشکرا بوونی بکوژه که بکه نه وه) چۆن کاتیک که سینکتان کوشت و یه کسه ر ناژاوه له نیتوانتاندا پیدایا بو)). وه ههروه ها ده فهرموویت: ﴿وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ الطُّورَ﴾ (البقرة: ٦٣)، واته: ((یادی نهو نیعمه ته ش بکه نه وه کاتیک په یانمان لیتوهرگرتن (که په پیره ی ته ورات

٩٩ ح لِلإِن قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

بکهن) و کیتیو طورمان به راسه رتانه وه راگرت)) نه مهش له قورئاندا زۆره کهوا
خوای گهوره قسه بیان له گه لدا ده کات و مه به ستیش لیتی: باوو با پیریانه، جا ناوا
ده فهرموویت: ﴿وَلَقَدْ خَلَقْنَاكُمْ ثُمَّ صَوَّرْنَاكُمْ﴾ (الأعراف: ۱۱)، واته: (سویند به خوا
به راستی ئیمه (باوه گه وهی) ئیوه مان دروست کرد و پاشان نه خش و نیگاری
روالت و روخساری ئیوه مان کیشا)). به راستی خوای گهوره له باسکردنی کهس و
باسکردنی تاییه تدا لاده دات و دیت باسی جوړه که ده کات وه ده فهرموویت:
﴿وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ سُلَالَةٍ مِّن طِينٍ ۖ ثُمَّ جَعَلْنَاهُ نُطْفَةً فِي قَرَارٍ مَّكِينٍ﴾
(المؤمنون: ۱۲-۱۳)، واته: ((سویند به خوا ئیمه به راستی ناده میزادمان له
ناویتییه کی پیکهاتوو له قور به دیه تانه ۖ له وه و دوا له جیگایه کی پاریزراو و له بار
دا (که مندا لدانی دایکه) له شیره ی نوتفه یه کی زۆر بچووکدا دامان مه زرانده وه))،
دروستکراوه کهش له پیکهاتویه کی قوری ناده م دروستکراوه، وه دامه زراوه کهش
نوتفه یه که له جیگایه کی پاریزراو کهوا نه وه که یه تی.

وه لām دروستبوونی رۆحه کان له پیش لاشه کان به دوو هه زار سال نه مه
ئیسنا ده که ی دروست نیه نه مهش عه ته به ی کوری سکین له باسه که دواوه، دار
قطنی ده ئیت: واز لیه تندراره یاخود ده ست لی هه لگیراوه. وه أَرطَاءُ کوری مندر
ده ئیت: ئین عدی ووتویه تی: هه ندی حه دیسه کان هه لیه .

(له باره ی کهوا دروستبوونی رۆح دواکه و توه له دروست بوونی لاشه)

به لām سه لماندن له سه ره شه ی دروست بوونی رۆحه کان دواکه و توه له دروست
بوونی لاشه کانی له چه ند رۆیکه وه یه: یه کیکیان : دروست بوونی باوکی ناده میزاد
وه بنچینه که یان ناوا بووه، خودای په روه ردگار جویره یلی نارد چه نگیک خۆلی له
زه ی برد ، پاشان له گه ل ناوکی ترش و تیکه لی کرد تا کو بووه قور، پاشان وینه و
نیگاری کیشا ، پاش نه وه ی وینه ی کیشا له رۆحدا فوری پیا کرد جا کاتیک رۆحه که

٩٥ ح لِلإِن قِيمُ الْجُزْءِ

چووه ناو لاشه کهوه بووه گوشت و خوینتیکی زیندوو و قسه کهر ، له تهفسیری نهبی مالیک و نهبی صالح داهاتوو ، له نهبی عهباس دهگیرنهوه ، نهویش له موړه نهویش له نین مهسعود ، نهویش له خه لکانیک له هاره لانی پیغه مبر عليه السلام ، کاتیک خوای گه ووه میهره بان له کاره کهی بووه له درووست کردنی نهوهی نهو دهیو یست چۆه سر عهرش جا نیبلیسی کرده فریشته یه که له سر ناسمانی دنیا ، قه بیله یه که له فریشته کان پیان ده ووتن جنۆکه ، له راستیدا ناریان لینا جنۆکه ، چوونکه نهوان ده رگاوانی نه هلی به هشت بوون ، وه نیبلیسی له گه ل فریشته یه کی دیکه ده رگاوان بوو ، جا له ناو سینگ شتیک پرویداو کاری تیکردو ووتی: خوای گه ووه نهوهی نه به خشیوه ته من ته نها بۆ گه ووهی و چاکی من نه بیت ، له ده برینتیکی دیکه دا ، له بهر نهوهی منی به گه ووه ترو باشتر داناوه له سر فریشته کان ، کاتیک نهو گه ووه ییه و خو به زل زانیهی له ده روونیدا پیدابوو خودای گه ووه زانیاری له باره ی نه موه هه بوو ، نینجا به فریشته کانی فهرموو ، ﴿ إِنِّي جَاعِلٌ فِي الْأَرْضِ خَلِيفَةً ﴾ (البقرة: الآیة / ۳۰) واته: (به راستی من ده مهویت له زه ویدا جینشینیک دابنیم بۆ ناوه دانی و دینداری)، ووتیان نهی په ووه ردگاری نيمه باروگو ووه رانی جینشینه که له زه ویدا چ ده بیت و له زه ویدا چی ده کهن ، خوای گه ووه فهرمووی نهوهی لی پیدای ده بیت و نهوانه له زه ویدا خراپه کاری ده کهن و هسه دت و به خیلی له ناو یه کتریدا ده کهن و هندیک هندیکیان ده کوژن ، ووتیان: نهی په ووه ردگاری نيمه: ﴿ أَتَجْعَلُ فِيهَا مَنْ يُفْسِدُ فِيهَا وَيَسْفِكُ الدِّمَاءَ وَنَحْنُ نُسَبِّحُ بِحَمْدِكَ وَنُقَدِّسُ لَكَ قَالَ إِنِّي أَعْلَمُ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴾ (البقرة: الآیة / ۳۰)،

واته: ﴿ فریشته کان ووتیان نایه که سیک تیدا ده کهیته جینشین که خراپه تاوانی تیدا بچینیت و خوینرپژوی تیدا نه نجام بدات؟! له کاتیکدا نيمه ته سبیحات و سوپاسو ستایش ده کهین و قه درو رپژوی تو چاک ده زانین و به دورت ده گرین لهو

شتانهی که شایستهی تۆنین (له‌ره‌لامیاندا) خوا فەرمووی : بینگومان نه‌وهی ئیوه نایزانن من ده‌یزانم ﴿ واته : له‌باره‌ی کارو مه‌به‌ستی ئیبلیس .

نینجا خوای گه‌وره جویره‌ئیلی نارد بۆ زه‌وی بۆ نه‌وهی له‌ویدا خوڵ به‌ئیت، زه‌وی ووتی من خۆم له‌تۆ به خوای گه‌وره ده‌پارێزم که‌وا چنگم لی‌ده‌ی، نینجا جویره‌ئیل گه‌رايه‌وه‌و خۆله‌که‌ی نه‌هیتنا و ووتی: نه‌ی په‌روه‌ردگار نه‌و خۆی به‌تۆ پاراست و منیش داوای لی‌بوردم لی‌ی کرد نینجا میکائیلی نارد ، نه‌و خۆی له‌ویش پاراست ، نینجا خوای گه‌وره فریشته‌ی گیان کی‌شانی نارد ، زه‌وی خۆی له‌ویش پاراست ، فریشته‌که ووتی : منیش خۆم له‌خوای گه‌وره ده‌پارێزم که بگه‌رێمه‌وه فه‌مانه‌که‌ی زه‌وی جی به‌جی نه‌کرد ، نینجا له‌ووی زه‌ویدا چنگیک خۆلی هیتناو تیکه‌لی کرد ، خۆله‌که‌ی ته‌نها له‌ به‌ک شوین نه‌هیتنا ، به‌لکو له خۆلیکی سوورو سپی و په‌شی هیتنا ، له‌به‌ر نه‌و هۆیه‌ش نه‌وهی ئاده‌م به‌رپه‌نگ و شیوه‌ی جیاواز ده‌رکه‌وتوون، جا به‌رزی کرده‌وه بۆ به‌رده‌می په‌روه‌ردگار تا‌وه‌کو کردی به‌قورپکی په‌یت و پته‌و ، وه‌ پته‌ویش نه‌و شته‌یه که‌وا به‌تروندی یه‌کتر ده‌گریت ، پاشان خوای گه‌وره به‌فریشته‌کانی فەرموو: ﴿إِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلٰٓئِكَةِ اِنِّیْ خَالِقٌ بَشَرًا مِّنْ طِیْنٍ ﴿۷۰﴾ فَاِذَا سَوَّیْتُهُ وَنَفَخْتُ فِیْهِ مِنْ رُّوْحِیْ فَقَعُوْا لَهٗ سٰجِدِیْنَ﴾ (ص: ۷۱، ۷۲)

واته : (من ده‌مه‌وێت به‌شه‌رێک له‌ قور درووست بکه‌م ، جا کاتی‌ک درووستم کرد له‌و گیان و روحی که من خاوه‌نی نه‌وم ، فووم بێداکردو ژبان و گیانم پێبه‌خشی ئیوه‌ی فریشته هه‌مووتان سوژده‌ی رێزو ته‌قدیری به‌فه‌رمانی من بۆ به‌رن .))

خوای گه‌وره به‌ده‌ستی قودره‌تی خۆی درووستی کرد بۆ نه‌وهی نه‌ندازه‌ی خۆ به‌زل زانی‌نی ئیبلیس له‌باره‌یه‌دا ده‌رکه‌وێت بۆ نه‌وهی پیتی بلێت: خۆت به‌گه‌وره‌تر داده‌نیت له‌وه‌ی من به‌ده‌ستی خۆم کردوومه‌ وه‌من خۆم به‌گه‌وره‌یی به‌سه‌ر نه‌ودا ناکه‌م، جا به‌شه‌رێکی درووست کردبوو لاشه‌یه‌ک له‌ قور به‌ درێزایی چل سال ، جا

٩٩ ح لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُزْئِ

فریشته‌کان به لایدا تیپه‌رین ، کاتیک بینیان لیتی ترسان و داجله‌کین و نه‌وه‌ی له‌همه‌موویان زیاتر لیتی ترسا ئیبلیس بوو ، کاتی به‌لایدا تیپه‌په‌ری لیده‌دا ، لاشه‌که ده‌نگی لیوه‌هات هه‌روه‌که فه‌خفوری ده‌نگی لیوه‌بیته‌گه‌ر له‌ قور درووست کرابیته ، جا له‌وکاته‌ خوای گه‌وره‌ فهرمووی ﴿مِنْ صَلَٰلٍ كَالْفَخَّارِ﴾ (الرحمن: ١٤) ، واته ((له‌ قوریک‌کی ووشک بوو وه‌که فه‌خفوری)).

له‌ده‌می چوه‌ ژووره‌وه‌ وه‌ له‌ کۆتاییه‌که‌یدا هاته‌ ده‌روه‌ ، ئینجا به‌ فریشته‌کانی فهرموو : له‌مه‌ مه‌ترسن ، خوای گه‌وره‌ هه‌ر خۆی پایه‌دارو ده‌سه‌لات داره‌ و نه‌مه‌ش بووت و بی ده‌سه‌لاته‌ ، نه‌گه‌ر ده‌سه‌لاتی به‌سه‌ردا بده‌م له‌ناوی ده‌به‌م ، جا کاتیک نه‌و ماوه‌یه‌ هات که‌وا خوای گه‌وره‌ فوو به‌ پرووچه‌که‌ دابکات و گیان و ژیان‌ی پی به‌خشیت به‌ فریشته‌کانی فهرموو : نه‌گه‌ر فووم به‌ پۆچه‌که‌دا کردو گیان و ژیانم پییه‌خشی نه‌وا سوژده‌ی بۆ به‌رن ، کاتیک فووی پیاکرد به‌ پۆچه‌که‌دا رووچه‌که‌ لای سه‌ریه‌وه‌ چوه‌ ژووره‌وه‌و پۆمی ، ئینجا فریشته‌کان ووتیان بلی سوپاس و ستایش بۆ خوای گه‌وره‌ ووتی : سوپاس و ستایش بۆ خوای گه‌وره‌ ، ئینجا خوای گه‌وره‌ پیی فهرموو: خوای تۆ ره‌حمت پی بکات .

کاتیک پۆچه‌که‌ له‌ چاوه‌کانی چوه‌ ژووره‌وه‌ سه‌یری به‌روبوومه‌کانی به‌هه‌شتی کرد ، کاتیک له‌ سکیدا چوه‌ ژووره‌وه‌ ناره‌زوی خواردنی کرد پیش نه‌وه‌ی پۆج بگاته‌ قاچه‌کانی ، جا هه‌ستایه‌وه‌ و په‌له‌ی کرد بۆ به‌روبوومه‌کانی به‌هه‌شت ، خوای گه‌وره‌ له‌م کاته‌دا فهرمووی ﴿خُلِقَ الْإِنْسَانُ مِنْ عَجَلٍ﴾ (الأنبياء: ٣٧) ، واته‌ (نه‌وه‌نده‌ ئینسان به‌په‌له‌و تالۆکه‌یه‌ هه‌ر ده‌لیته‌، له‌ په‌له‌و تالۆکه‌ درووست کراوه‌)).

یونس کوری عبدا‌ل‌اعلی‌ ده‌لیته‌: ئین وه‌ب بۆمانی گێرایه‌وه‌ ، که‌وا ئین زه‌ید ووتویه‌تی : کاتیک خوا ناگری درووست کرد فریشته‌کان زۆر لیتی ترسان ، ووتیان:

٩٩ ح لِلْإِنِّ قِيَمُ الْجُوزِيَّةِ

نهي پهروه ردگاري نيمه بڅچي نهو ناگرهت درووست کردووه ؟ فهرمووي: بڅ نهوانهي سهريپچي من دهکهن لهووي دروستم کردووه .

لهو پڅژدها جگه له فريشتهکان و زهوي هيچ دروستکراوټکي ديکه نهبوو، بهلکو لهدواي نه مه نادهم درووستکراوه ، لم بارهيهوه خواي گهوره دهفهرمويت ﴿هَلْ أَتَى عَلَى الْإِنْسَانِ حِينٌ مِّنَ الدَّهْرِ لَمْ يَكُنْ شَيْئاً مَّذْكُوراً﴾ (الانسان: ١)، واته ((بهراستي ماوهيهکي زږله پڅژگار بهسهر نادهميزادا هات که شتيکي وانهبوو ناو بريت))، عومهری کورې خهتاب ووتی: نهی پيغه مبهري خوا خوزگم بهو پڅژه پاشان ووتی، وه فريشتهکان ووتيان، نايه زه مانټک بهسهرمان داديت تييدا سهريپچيت دهکهن؟ هيچ درووست کراوټک نابيين جگه له مانه فهرمووي، نهخير من دهمويت له زهويدا درووستکراوټک درووست بکهم، وه تييدا جيتشينټک دابنيم وه باسي حهديسه که دهکات.

نبن نيسحاق دهليت: دهلټين: خواي گهوره لههه موو کهس زاناتره ، خواي گهوره نادهمي درووست کرد پاشان داينا بڅ ماوهي چل سال چاوډيري کرد بهر لهووي فووي پياپاکات به پوچه کهدا، تاوهکو بسوه قورپکي ووشک وهک فهخفوري، وه ناگرش بهري نهکوت، خواي گهوره زاناتره جا دهلټين: کاتيک رڅه که کڅتايي هات له لای سهریهوه چوه ژووره وه پڅمي ووتی سوپاس بڅ خوا.

قورنان و ههديس و نيشانهکان بهلگهيه لهسهر نهووي کهوا خواي پهروه ردگار فووي پياکردووه به پوچه کهيدا لهدواي درووستکردني لاشه کهي ، جا لهو نه فخيدها پوچه که تييدا پروويده ، نه گهرچي پوچه کهي پيش لاشه کهي درووستکراوبوه له گهل کڅي پوحي نهوه کاني کاتيک که فريشتهکان له باره ي درووست کردنه کهي سهریان سوورما ، کاتيک له درووست کردني ناگره کهش سهریان سوورما ووتی : بڅ چ شتيک درووستت کردووه ، نه مهش پوچه کاني نهووي شادهم ده بينيت نيماندارو کافرو پاک و پيسي تيدايه.

۹۰ ح لِلْإِنِّ قِيَمُ الْجُوزِيَّةِ

کاتیک رۆحی کافره کان هه موو شوین کهوتی نیبلیس بوون، به لکو رۆحی کافره کان پیش کوفره کهی درووستکراوه، له بهر نهوهی خوی گهوره یاسای کوفری به سهر سه پاندوون پاش درووست کردن لاشهی نادهم و رۆحه کهی، وه پیش نه مه کافر نه بووه، جا چۆن ده بیته رۆحه کان له پیشدا کافرو نیماندار بیته نه گهر نه کاته کافری نه بیته، وه کوفریش بۆ رۆحه کان تووش نایهت ته نهها به پازاندنهوهی و هه لئه تاندنی نه بیته، رۆحه کانیش نهو کاته کافره له راستیدا له پاش روودای کوفره کهی، وا ده لئین: هه موو رۆحه کان نیماندار بوون پاشان هه لگه پانهوه له دینه کهیان به ههر هۆکاریک بیته.

له هه دیستیکي نه بو هورهیره دا له بهاری درووست کردنی گهر دوون و زانینی هه وال له بهاری درووست کردنی ره گهزه کانی جیهان درووست کردنی نادهم دواکهوت بۆ رۆژی ههینی، وه نه گهر رۆحه کانیش له پیش لاشه کان درووست کرابوون نهوا له کۆی بوونه وه ره کانی جیهان له شهش رۆژدا درووست کران، جا کاتیک هه والی درووست کردنه کهی پینه دان لهو رۆژانه دا زانراوه کهوا درووست کردنه کهی له دای درووست کردنی نهوه کهیه، له راستیدا درووست کردنی نادهم خۆی له یه کیک له ناو نهو شهش رۆژانه دا بووه.

نه گهر رۆحیش پیش لاشهی بوونی هه بووه کهوا نهویش زیندوو و زاناو ناگادارو توانای قسه کردنی هه بووه وه بیر تیژی و زانینی هه بووه بهم جیهانه دا، ههستی پیکردوو هه جا به ههر روویه کهوه بیته.

نهوهی ناگرنجیت کهوا زیندوو و زاناو قسه کهرو زانیار بیته به خودا کهی کهوا رۆحه که له نیتوان کۆمه لیک رۆحدا بووه پاشان ده گوازیته وه بۆ نهو لاشیه کهوا هیچ ههست به حاله تی خۆی ناکات پیش نه مه به ههر روویه ک بیته.

ههره ها نه گهر رۆحه که پیش لاشه بوونی هه بویه نهوا زانیارو زیندوو و قسه کهرو عاقل ده بوو، جا کاتیک به لاشه هه لئاسرا په یوه نهو پیه کرده موو

٩٩ ح لِلإِن قِيمَ الْجُزْئِ

نه مانه‌ی پیوه دیار نه‌بوو، پاشان هه‌ست و زانست و عه‌قل و قسه‌کردنی هی‌واش
هی‌واش به‌سه‌ر داهات، جا نه‌گه‌ر وابوایه نه‌وا ده‌بووه سه‌ر سوپه‌ینه‌رتترین کاروبار
که هه‌بووه رۆحیک‌ی ته‌واو عاقل، له‌دوایدا ده‌گه‌ریته‌وه به‌که‌م و کوپ‌ی و لاوازو
نه‌زان، پاشان له‌دوا‌ی نه‌مه ، ده‌گه‌ریته‌وه بۆ دۆخی جارانی ، بۆ عه‌قله‌که‌ی و
هیت‌ه‌که‌ی ، خوی گه‌وره ده‌فرمویت ﴿وَاللّٰهُ اَخْرَجَكُمْ مِنْ بُطُونِ اُمّهَاتِكُمْ لَا تَعْلَمُونَ
شَيْئًا وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْاَبْصَارَ وَالْاَفْنِدَةَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾ (النحل: ٧٨)، واته:
(خوا ئی‌وه‌ی له‌ سکی دایکتان ده‌ره‌یناوه بی‌ نه‌وه‌ی هیچ شتیک بزانی ، ئینجا
ده‌زگای بیست و بینین و تی‌گه‌یشتنی بۆ دابین کردوون، بۆ نه‌وه‌ی سوپاسگوزاری
بکه‌ن)).

جا نه‌گه‌ر نه‌مه قه‌ده‌ر بیت بۆ رۆح پێش درووستکردنی ، له‌دوایدا ده‌رچو‌بیت
بۆ نه‌و دونیایه له‌سه‌ر نه‌و قه‌ده‌ره‌ی بۆی نووسراوه، ئیمه‌ ئینکاری کتیب و قه‌ده‌رو
چاره‌نووسی رابردو ناکه‌مین بۆی که‌له‌لایه‌ن خوی‌ه‌وه‌یه، هه‌ر چه‌نده به‌لگه‌ نیشان
ده‌دات له‌سه‌ر نه‌وه‌ی به‌ده‌سته‌و کۆمه‌ل درووستی کردوون پاشان له‌ شوپچنیک داینا
که به‌ زیندوویی و دانایی و قسه‌که‌ر، پاشان هه‌ر کاتیک شتیک بۆ لاشه‌که‌ی
ده‌رده‌که‌وت، جا خوی گه‌وره له‌سه‌ر هه‌موو شتیک به‌توانایه، به‌لام هیچ هه‌والیک‌ی
وامان له‌سه‌ر زمانی پێغه‌مبه‌ر ﷺ پێنه‌گه‌یشتوه وه‌دیاره پێغه‌مبه‌ر ﷺ
هه‌والی‌ واشی نه‌داوه، له‌ راستیدا له‌ هه‌دیسیکی سه‌حیحا پێغه‌مبه‌ر ﷺ
فرمویه‌تی: ((أَنْ خَلَقَ آدَمَ يَجْمَعُ فِي بطنِ أُمّه أَرْبَعِينَ يَوْمًا نَظْفَةً ثُمَّ يَكُونُ عِلْقَةً مِثْلَ
ذَلِكَ، ثُمَّ يَكُونُ مَضْغَةً مِثْلَ ذَلِكَ ، ثُمَّ يَرْسَلُ إِلَيْهِ الْمَلِكُ فَيَنْفَخُ فِيهِ الرُّوحَ)) (٣٠٤)،
واته: ((کاتیک نه‌وه‌یه‌کی ئاده‌م درووست ده‌کریت له‌ شێدی نوتفه‌یه‌ک له‌ مه‌نی
پیاو بۆ ماوه‌ی چل رۆژ له‌ سکی دایکی ده‌مینیته‌وه ، پاشان ده‌بیته‌ هه‌لواسراویک

٩٥ ح لِلْإِنِّ قِيَمُ الْجُوزِيَّةِ

، پاشان دهبيته پارچه گۆشتيك، پاشان فرشتهيهكى بۆ رهوانه دهكرت له رۆحدا
فووى پيادهكرت)).

جا فرشته بهتهنها بۆى رهوانه دهكرت و فووى پيادهكات ، ئهگهر فووى پياکرد
ئهوا دهبيته هۆكارتيك بۆ روودانى رۆح تييدا، وه نهيفهرمووه: فرشته به رۆحهوه
بۆى رهوانه دهكرت و ئينجا دهيجاته ناو سكى ، لهراستيدا فرشته بۆى دهكرت و
به فووپياكردهكهى رۆحهكه تييدا روودهات نك خواى گهوره رۆحهكهى نارديت،
كهوا پيش ئهوه به سهردهميكى دوورو دريژ لهگهڵ فرشته برونى ههبوويت،
جياوازي بكه له نتيوان فرشته دهنيريت بۆى ئينجا فووى پيادهكات به رۆحهكهدا،
وه له نتيوان ئهوهى كهوا رۆحه دروستكراوهكه دهنيريت كه لهگهڵ فرشتهكه بهخۆى
دامهزراوه.

پاستى دهروون چى يه ؟

١. ئابا ئه و به شېنگه له به شه گانى لاشه.
٢. باخوود نيشانه به كه له نيشانه گانى.
٣. باخوود جه سنه به كه نيشېنگه به بۆكى ئېيدا دانراوه باخوود ئه نھا
گه وهه رېنگه ؟
٤. ئابا ئه و رۆحه
٥. باخوود شنى دېنگه به ؟
٦. ئابا ئازاوه گېڤى و لۆمه كار و بې له ئارامى بهك دهروونه ئه و
سېفانان كى ئابا به
٧. باخوود ئه مه سى دهروونه ؟

ولهلامكه: نهو مهسهله خهلكى لهههموو چين و تويژهكان قسهى تيڊا دهكهن، و قسهو ووشهكانيانى تيڊا شيواندووه، زۆر تيڊا كهوتونهته ههلهوه و خواى گهوره شوين كهوتووانى پيغهمبهه نههلى سوونتهكهى هيدايت داوه لهو كاتهى تيڊا دهكهونه جياوازى و ناكوڤى، خواى ميهرهبانيش نهوهى بيهويٽ رپتوينى دهكات بۆ رپيازى راست و درووستى نيسلام، نيټه باسى ههنديك له ووتهى خهلك دهكهين لهبارهى نهو بابتهانه و يارمهتى خوا باسى راست و درووستهكيان دهكهين.

نەبەر حەسەن الأشعري له ((مقالات)) هەکی دەئیت: خەلکی جیاوازو ناکۆکن
لهبارە ی رۆح و دەروون و ژياندا، نایا رۆحیش ژيانە یاخود شتێکی دیکەیه ؟ نایا
رۆح لاشەو جەستەیه یاخود نا؟

نظام ده‌لښت: پوځ خوی جه‌سته‌یه، وه ده‌روونښه، وه پښداگیری ده‌کات له‌وه‌ی که‌وا پوځ به فووی زیندووه و نکولی نه‌وه‌ش ده‌کات که‌وا ژيان و هیژ مانای جگه له زیندوویه‌کی به ترانا نه‌یټ.

هه‌ندیکی دیکه ده‌لێن رۆح نیشانه‌یه.

هەندیکى دیکە دەلێن : لەوانە جەغفەر کورپی حەرب : نازانین پۆح گەوهەرە
یاخود نیشانەیه وه پاكانه دههینتیهته لهم بارهیهوه بهو فەرموودهیه ﴿وَيَسْأَلُونَكَ
عَنِ الرُّوحِ قُلِ الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي﴾ (الإسراء: ٨٥)، واتە ((پرسىارت لى دەكەن
دەربارەى پۆح (كە چیه و چۆن؟) بلى: پۆح بەشیکە لە فەرمانى پەروەردگارم و
بەدەست ئەوه)). و هیچ دەربارەى پانەگەیه‌ندراوه ئەو نه گەوهەرە نه نیشانەیه
ووتى: وا گومان دەبەم جەغفەر سەلماندوویەتى کەوا ژيان پۆح نیه، وه سەلماندوویەتى
کەوا ژيان نیشانەیه‌کە.

جباتی بیرو بۆجوونی وابو که رۆح جهستهیه، کهوا نهو ژیان نیه، ژیانیش نیشانهیه، وه بیانوش بهشیوهزاری زمان دههینیتیهوه، رۆحی نادهمیزاد دههچوو، بیداگری دهکات کهوا رۆح ناییت نیشانه بیت لهسهری.

٩٥ ح لِلْإِن قِيمُ الْجُزْءِ

هه نديکي دیکه ده لئين : رۆح شتیک نيه له وهی زیاتر یه کسان بوونی چوار سرووشیه کان بیت له باره ی ووته کانیاں ((اعتدال)) له دنیا دا نه سه میتراره شتیک هه بیت ته نها چوار سرووشیه کان نه بیت کهوا نه وانیش گهرمی و ساردی و شیداری و ووشکی یه .

هه نديکي دیکه ده لئين: رۆح خوینیکي پاک و پروون و پوخته له ژیاں و گوزهرانیکی سخت و خه ماوی یه وه گهنین و بژگه ناوی ، ههروه ها ده لئين له هیژدایه .

هه نديکي دیکه ده لئين: ژیاں گهرمییه کی خۆپرسک و سرووشتی یه ، هه نهوانه ی ووته کانیاغان باسکرد له باره ی رۆح له پیاوانی رهوشت به رزن ده ی سه لمتین کهوا ژیاں خۆی پۆحه .

هه نديکي دیکه ده لئين: به لکو دهروون مانای بوونی سنووری و پرووکنه کان و درێژی و پانی و قولی یه و نهویش هیچ جیا ییه کی نيه له و جیهانه دا جگه له خۆی کهوا حوکمی درێژی و پانی و قولی به سهر دا ده دریت ، و هه ره یه کێک له مانه سیفه تی سنوورو کۆتایی کۆیان ده کاته وه ،

کۆمه لتيکی دیکه ده لئين ، دهروون باسی لیوه کراوه به وهی نهوانه ی پيشتير باسماں کردن وه سفیاں کردوه له مانای سنوورو کۆتاییه کان، له بهر نه وهی نه و جیا گهری ناکات جگه له خۆی وه ناشکریت وه سف بکریت به سیفه تی گیانه بهر، وه جهریری ده گپرتیه وه: له جه عفهری کور ی موبه شیر: کهوا دهروون گه وه رتيکه به لکو نه و جهسته یه نيه، وه به جهسته شه وه نيه، به لکو ماناکه ی له نیوان گه وه ره و جهسته دایه .

هه نديکي دیکه ده لئين دهروون مانای رۆح ناگه یه نیت ، وه رۆحیش ژیاں نيه، و ژیا نیش له لای أبو الهذیل نیشانه یه، ده لئت ده شت ئاده میزاد له حالته تی خه ودا بیت لهوانه یه دهروون و رۆحه که ی بفریت و بروات به بی ژیاں له بهر نه م

٩٩ ح لِلإِبْنِ قِيمُ الْجُوزَةِ

فهرموده‌یه‌ش شایه‌تی ده‌دات: ﴿اللَّهُ يَتَوَفَّى الْأَنْفُسَ حِينَ مَوْتِهَا وَالَّتِي لَمْ تَمُتْ فِي مَنَامِهَا﴾ (الزمر: ٤٢)، واته: ((هرخوایه که گیانه‌کان ده‌کیشیت له‌کاتی مردنیاندا، هه‌روه‌ها شه‌و گیانه که نه‌مرد له‌خه‌وه‌که‌یدا هه‌ر خوا بژی ده‌نیریتته‌وه)).

جه‌عفه‌ری کورپی حه‌رب ده‌لئت: ده‌روون نیشانه‌یه‌که له‌نیشانه‌کان، له‌و جه‌سته‌یه‌دا بوونی هه‌یه، وه‌یه‌کیکه له‌و نامیرانه‌ی که نه‌اده‌میزاد پشتی پی‌ده‌به‌ستیت له‌سه‌ر کرداریک وه‌که ته‌ندرووستی و سه‌لامه‌تی و هاوشیوه‌ی شه‌وه‌ی شه‌ویش وه‌سف نه‌کراوه به‌شتیک له‌سیفه‌ته‌کانی گه‌وه‌ره‌کان و جه‌سته‌کان نه‌مه‌ش شه‌شعه‌ری قسه‌ی له‌سه‌ر کردووه^(٣٠٥).

به‌شیکی دیکه ده‌لین: ده‌روون بریتی یه‌له‌هه‌ناسه‌ی ناوه‌وه‌و ده‌ره‌وه به‌هه‌ناسه‌دان و وه‌رگرتن، ووتیان پڅحیش نیشانه‌یه، وه‌شه‌ویش ته‌نیا ژبان، به‌لکو ده‌روون نیه، شه‌مه‌ووته‌ی قازی نه‌بویه‌کر کورپی باقلانیه نه‌وانه‌ی شوین که‌وتوو شه‌ون له‌شه‌عه‌ریه‌کان^(٣٠٦).

کۆمه‌له‌یه‌کی دیکه ده‌لین: ده‌روون نه‌جه‌سته‌یه‌و نه‌نیشانه‌شه، وه‌ده‌روونیش له‌جیگاهه‌که نیه وه‌نه‌دریژی و نه‌پانی و نه‌قولی و په‌نگ و نه‌شتیکی دیکه نیه، وه‌له‌جیهانیشدا نیه، نه‌دیوی ده‌ره‌وه‌ی هه‌یه وه‌نه‌ته‌نیشته‌کان و نه‌ده‌ریش ده‌که‌ویت، شه‌مه‌ش ووته‌ی ((مشائین)) ه‌کانه^(٣٠٧).

شه‌مه‌یه که شه‌شعه‌ری قسه‌ی له‌سه‌ر کردووه له‌باره‌ی أرسططاليس، وا‌پاده‌گه‌یه‌نن که په‌یوه‌ندی پڅج به‌لاشه‌وه نه‌به‌سه‌ره‌تایه‌که‌یه‌تی وه‌نه‌به‌ته‌نیشته‌کانیه‌تی و نه‌نیشینگه‌یه بژی و به‌پتوه‌لکاندنه‌وه و نه‌به‌یه‌که گه‌یشته، به‌لکو ته‌نها له‌پاستیدا

(٣٠٥) مقالات الاسلامیین: ٢/ ٢٧.

(٣٠٦) سمیری: الفصل فی الملل: ٥/ ٧٤ بکه.

(٣٠٧) المشاؤون: له‌فله‌ندی نه‌رسته‌یه، که‌را توپژه‌ره‌له‌نیشانه‌کانی ده‌ره‌پتاره.

٩٦ ح لِلْإِن قِيمُ الْجُزْءِ

دروست کردن و پیکهینانه بوی، ثم مهزه بهش به سنجی و محمد کوری نوعمان ناسراو به المفید و موعه ممر کوری عیباد الغزالی هه لیژاردووه، ووتهی نین سینا و شوین کهوتوانیه تی، ثم مهش خرابترین مهزه به و به تالترین و دوورترینانه له راستی.

نه بو محمد کوری حزم ده لیت^(٣٠٨) : بیرو بۆچوونی گشت نه هلی نیسلام و نه وانیهی دان به رۆژی دواپی داده نین : کهوا دهروون جهسته یه کی درێژو پان و قووله خاوهن جینگای ته نیکی لایه نگیرو له بهر رۆیشتووه بۆ جهسته، ووتی به مه دا ده لیتین، ووتی : دهروون و رۆح دوو ناوی هاوبهش و هاوتان بۆ یه ک مانا، وه ماناکهشیان یه که.

له راستیدا نه بو عبداللهی کوری خطیب مهزه به کانی خه لکی له دهرووندا ریکه خستووه و ده لیت : ((نه وهی هه مرؤفیک هیمای بۆ ده کات به ووتهی خوی : نیمه یان ده بیت جهسته یاخوود نیشانه یه کی کۆله گه و ستوون بین له جهسته دا یاخوود نه جهسته یه ک و نه نیشانه یه کی کۆله که و ستوون بین تییدا)).

بهشی یه که م : کهوا نه و جهسته یه، نه و جهسته یهش یان ده بیت نه و لاشه یه بیت یاخوود ده بیت جهسته یه کی هاوبهش بیت بۆ نه و لاشه یه، یان ده بیت له ده ره وهی بیت.

به لام بهشی دووه م : دهروونی ئاده میزاد بریتی یه له و لاشه یه و په یکه ریکی تایبه تی، ثم مهش کهس نه یووتوه.

به لام بهشی یه که م : کهوا ئاده میزاد بریتی یه له و لاشه یه و په یکه ریکی تایبه تی، جا نه مه ووتهی زۆریه ی کۆمه لانی خه لکه، ثم مهش له لای زۆر ووتار بیژان و قسه کهران هه لیژیر دراوه.

٩٥ ح لِلْإِنِّ قِيَمُ الْحُوزِيَّةِ

خه لکی چوار ووتو ناخوتنیان ههیه له ناوانی ناده میزاد دا، نایه نهو تهنها
پوچیکه؟ یاخود تهنها لاشهیه که، یاخود ههردوکیانه، یاخود هه یه کیکه لهوانه؟
وه نهو ناخوتنانهش نایه تهنها له دهبرین و وشه که دایه، یاخود تهنها له
مانا که دا، یاخود له ههردوکیاندا، یاخود له ههریه کیک لهوانه دایه؟ جیاوازی له
نیوانیان تهنها له دهبرین و ناخوتنه که یه.

رازی ده لیت: به لام بهشی دووهم، کهوا ناده میزاد بریتی یه له جهستهیه کی
تایبهت بوونی ههیه له ناو نهو لاشهیه، قسه که ران و توژهران جیاوازن بهم ووتیه
له دهست نیشان کردنی نهم جهستهیه له سهه چهند پرویه که وه:
یه کهم: نهو بریتی یه له تیکه لار بوونی ههردوکیان کهوا نهو لاشهیه لیتی له دایک
ده بیئت.

دووهم: نهو خوینه.

سییه: نهو پوچیکی نهرم و نیان و میهره بانه کهوا له تهنیشتی چهپ له لای دلوه
له دایک ده بیئت، وه خوینبه ره کان بۆ هه موو نه ندانه کان پیندا تیپه ده بیئت.
چواره: پوچیکه کهوا له دلوه بۆ میشک بهرز ده بیته وه، و خوئی ده گونج بیئت
به شیوهیه کی دروست بۆ قهبول کردنی بیریزی و بالاهیزی و بیر کردنه وه.
پینجه: نهو به شیکه له دل دانابریئت.

شه شه: نهو جهستهیه پیچه وانه یه به ناخ و ناوه پوچیک بۆ نهو جهسته ههست داره،
و بریتی یه له جهستهیه کی نورانی و دره وشاوه ی بهرزه سووکی زیندوو و بزوتنه
به ناو گوهه ری نه ندانه کاندایه پیریت وه له گولدا ناوی له بهردا ده پوات، و له
زیتوندا پوچی له بهردا ده پوات وه شاگیش له خه لوزدا، مادام نهو نه ندانه
دروسته بۆ قهبول کردنی نیشانهیه کی زۆرو زه به ند له سهه ری دا لهو جهستهیه
ناسکه دا که واته نهو جهستهیه ناسکه نالۆزکا و ماوه ته وه بۆ نهو نه ندانه، وه نهو
نیشانه سوو ده مند ده بیئت له ههست و جووله ی ئاره زوو مه ندو خو ویست.

٩٥ ح لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

نه گهر نهو نه ندا مانه ش تیکچوون به هژی ده ست به سهر داگرتنی شتی همه چه شنهو توندو تیژ له سهریداو ده ریچیت له قه بولکردنی نهو نیشانانه نهو رۆح له لاشه جیاده بیته وه و سهر به خۆ ده بیئت بۆ جیهانی رۆحه کان.

نهم ووتیهش کهوا راست و دروسته لهو مه سه له یه دا، و جگه له مه هه چیان راست نیه، وه هه موو ووته و ناخاوتنه کان جگه لهو به تاله، وه کتیب و سوننه ت و یه ک دهنگی سه حابه کان به لگه یه له سه ری وه عه قل و سروشت و په فتاریش به لگه یه تی، و نهم به لگه له سهریدا ده هینینه وه.

به لگه ی به که ٥٥: خوی گه وره ده فهرمویت: ﴿اللَّهُ يَتَوَفَّى الْأَنْفُسَ حِينَ مَوْتِهَا وَالَّتِي لَمْ تَمُتْ فِي مَنَامِهَا فِيمَا نُفِيتُ الْقُتْبَىٰ عَلَيْهَا الْمَوْتُ وَيُرْسِلُ الْأُخْرَىٰ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى﴾ (الزمر: ٤٢)، واته: ((ههر خوا به گیانه کان ده کیشیت له کاتی مردنیاندا هه روه ها نهو گیانه که نه مرد له خه وه که یدا هه ر خوا بۆی ده نیریتته وه جا نهو که سه ی که خوا مردنی دابیت رۆحه که ی ده گپرتته وه و ناگه پرتته وه بۆ لاشه ی، نهو که سه ش رۆژی ته و او نه بوو بیتته ده نیریتته وه بۆی تا کاتیک دیاریکراو))، جا لهو نایه ته دا سی به لگه هه یه: هه والگه یانندن به مردنه که ی، وه رگرتنه وه ی رۆحه که ی، وه ناردنه وه ی رۆحه که ی .

به لگه ی چوار ٥٥: خوی گه وره ده فهرمویت: ﴿وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ الظَّالِمُونَ فِي غَمَرَاتِ الْمَوْتِ وَالْمَلَائِكَةُ بَاسِطُو أَيْدِيهِمْ أَخْرِجُوا أَنْفُسَكُمُ الْيَوْمَ تُجْزَوْنَ عَذَابَ الْهُونِ﴾ (الأنعام: ٩٣)، واته: ((خۆ نه گهر نهو سه مه کارانه ببینی چۆن له نیش و نازاری سه ره مه رگدا (گه ریان خواردوه) فره شته کان ده ستیان لیده که نه وه و لیسان ده دن (بیان ده لێن) ئاده ی گیانتان بدن به ده سه ته وه ده ی رۆحتان ده رکن نه مرپۆ له توله ی (خوانه ناسیتاندا) سزاو نه شکه نه یه رپسوا ی و شه ره مزاری ده درین))، وه هه روه ها ده فهرمویت ﴿وَلَقَدْ جِئْتُمُونَا فُرَادَىٰ كَمَا خَلَقْنَاكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ﴾ (الأنعام: ٩٤)، واته: ((له رۆژی قیاموتدا خوی گه وره روو به خواناسان ده فهرمویت ، سویند به

٩٩ ح لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

خوا بیگو مان نیوه به ته نهاو تاك تاك هاتونه ته لاما ن ههروه كو یه كه م جار درووستمان كردن)).

وه چوار به لگهی تیدایه :

یه كه م: ده ست كردنه وهی فریشته كان لیان .

دووهم: وه سفكردنی به دهره یتان و دهرچوونی پۆحه كه یان.

سییهم: هه وال گهیاندن له باره ی سزادانی لهو پۆژه دا.

چواره م: هه وال گهیاندن له باره ی هاتنه وهی پۆحه كه بۆ پهروه ردگاری ، جا نه مه حموت به لگهی.

بەلگە ١ هه شه م: خوا ی گه و ره ده فه رموی ت: ﴿وَهُوَ الَّذِي يَتَوَفَّاكُم بِاللَّيْلِ وَيَعْلَمُ مَا جَرَحْتُم بِالنَّهَارِ ثُمَّ يَبْعَثُكُمْ فِيهِ لِيُقْضَىٰ أَجَلٌ مُّسَمًّى ثُمَّ إِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ﴾ (الأنعام: ٦٠)، واته: ((هه ره نهو زاته یه به شهو خه وتان لیته خات و وه ده تان مریتیت (له م سالانه ی دوا ییدا زانا كان بۆیان دهر كه وتوه كه خه و جۆره مردنیکه) ههروه ها ده زانی ت له پۆژی شدا چ کارو کرده وه یه كه شه نجام ده دن ، وه پاشان زیندووتان ده کاته وه بۆ نه وهی واده ی دیاری کرا و كه (پۆژانی ته مه تنانه) ته و او بکری ت و (خه ویک ی گه و ره تان لیته كه ویت) له وه وه دوا گه رانه وه تان هه ره بۆلای نهو زاته یه)).

ههروه ها ده فه رموی ت: ﴿حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَحَدُكُمُ الْمَوْتُ تَوَفَّتْهُ رُسُلُنَا وَهُمْ لَا يُفْرَطُونَ﴾ (الأنعام: ٦٠-٦١)، واته: ((تا نهو کاته ی مه رگ دی ت و یه خه ی كه سیكتان ده گری ت نهو کاته نی تر (فریشته) په وانه کرا وه کاغان گیانی ده کیشن ، وه له کاتی کدا نه وان له کارو کرده وهی خۆیان كه م ته رخه می ناکن)). نه مه ش سی به لگهی تیدایه:

یه كه م: هه وال گهیاندن به مردنی گیانه كان له شه ودا .

دووهم: گه راندنه وهی بۆ لاشه کانیان له پۆژدا.

سییهم: له کاتی مردنیدا فریشته گیانی ده کیشت. جا نه مه ش بو وه دوو به لگه:

٩٥ ح لِلإِبْنِ قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

بِهَلَلِهِ يَازِدَهُ هَمَمٌ: خَوای گه‌وره ده‌فرمویت: ﴿يَا أَيَّتُهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ ارْجِعِي إِلَىٰ رَبِّكِ رَاضِيَةً مَّرْضِيَّةً﴾ ﴿فَادْخُلِي فِي عِبَادِي﴾ ﴿وَادْخُلِي جَنَّتِي﴾ (الفجر: ۲۷-۳۰) ، واته ((شایانی باسه به نیمانداری سەرفراز له سەره‌مه‌رگدا ده‌وتریت) نه‌ی خاوه‌نی دل و ده‌روونی پەر له نارامی ﴿بِگه‌ریوه بۆ لای په‌روه‌رگارت که تۆ له‌و پازیت و نه‌ویش له‌تۆ پازیه﴾ وه بجۆره پێزی به‌ندی چاکه نازدارو به‌ریزه‌کاغه‌وه ﴿بجۆره به‌هه‌شته خۆش و پازاوه‌که‌مه‌وه﴾. وه سێ به‌لگه‌ی تیا‌یه:

یه‌که‌م: وه‌سفی کردووه به‌گه‌رانه‌وه

دووهم: وه‌سفی کردووه به‌چوونه‌ناوه‌وه.

سێ‌یهم: وه‌سفی کردووه به‌په‌زابوون.

سه‌له‌فیه‌کان جیا‌وازو ناکۆکن کاتیک ده‌وتریت، نایه‌ نه‌و کاره‌ له‌کاتی مردن یا له‌کاتی زیندوو‌بو‌نه‌وه یاخود له‌هه‌ردوو شو‌ینه‌که‌دا پرووده‌دات؟ له‌مه‌دا سێ‌ ووت‌ه‌و ناخوتن هه‌یه، له‌حه‌دیس‌یک‌ی به‌رز‌کراوه‌دا روایه‌ت کراوه ، که‌وا پێغه‌مبه‌ر ﷺ به‌ نه‌بی به‌کری سدی‌قی ﷺ فه‌رمووه: ((أَمَّا أَنْ الْمَلِكُ سَيَقُولُ لَكَ عِنْدَ الْمَوْتِ))^(۳۰۹)، واته: ((له‌پاستیدا فریشته له‌کاتی مردندا پیتی ده‌لێت)).

زه‌یدی کۆری نه‌سه‌لم ده‌لێت: موژده‌م پێدرا به‌به‌هه‌شت له‌کاتی مردندا و کاتی کۆبو‌ونه‌وه و له‌کاتی زیندوو‌بو‌نه‌وه، نه‌بو‌ صالح ده‌لێت: ﴿يَا أَيَّتُهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ﴾ نه‌وه له‌کاتی مردنه : ﴿فَادْخُلِي فِي عِبَادِي﴾ ﴿وَادْخُلِي جَنَّتِي﴾ نه‌وه له‌ پوژی قیامه‌ته^(۳۱۰).

نه‌مه‌ بووه‌ چوارده‌ به‌لگه‌.

(۳۰۹) کنز العمال: ۲ / ۴ .

(۳۱۰) سمیری ته‌فسیری القرطبی: ۲ / ۵۸ بکه‌.

٩٥ ح لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُورِيَّةِ

بِهَلِّلَه كِي يَار دِه هَم : پيغه مبهري عليه السلام ده فرموئ: ((اَنْ الرُّوحَ إِذَا قَبِضَ تَبِعَهُ الْبَصَرُ))^(٣١١)، واته: ((بينگومان نهو کاتهی رُوح ده کيشریت چاوه کان تیی ده روانن))، نه مه دوو به لگهی تیايه:

یه کهم: وه سفی ده کات به وهی کهوا گیانی ده کيشریت.

دووه م: کهوا چاوه کان ده ییین.

بِهَلِّلَه كِي حَمْدَه هَم : نه وهی نیسانی ریوايه تی کردووه ده لیت: نه بو داود بۆمانی گپراه وه ، نه ویش له عه فان : نه ویش له عیما د، نه ویش له نه بی جه عفر ، نه ویش له عماره کورپی خه زیمه، کهوا باوکی ده لیت: له خه ودا بینیم وهك نه وهی له سر نیوچه وانی پيغه مبهري عليه السلام سوژده ده به م، له بارهی نه مه هه وائلم پینگه یاند جا فرموی: ((اَنْ الرُّوحَ لِيَلْقَى الرُّوحَ))، واته : ((له راستیدا رُوح به رُوح ده گات))، جا ناوا له پيغه مبهري عليه السلام بهرز کراوه ته وه - کهوا پيغه مبهري عليه السلام خه بهری داوه کهوا رُوحه کان له خه ودا به یه کتر ده گهن^(٣١٢)، پیشت باسی ناخوتنی ثین و عه باس کراوه، رُوحی مردوو و زیندوه کان له خه ودا به یه کتر ده گهن ، له نیوان خویاندا پرسیار له یه کتر ده گهن ، جا خوی گه وره رُوحی مردوو ده گریته وه.

بِهَلِّلَه كِي هَم زِدَه هَم : پيغه مبهري عليه السلام له حه دیستیکی بیلال دا ده فرموئ: ((إِنْ اَللّٰهُ قَبِضَ اَرْوَاحَهُمْ وَرَدَّهَا اِلَيْهِمْ حِيْنَ شَاءَ))^(٣١٣) ، نه مهش دوو به لگهی تیدایه:

یه کهم: وه سفی کردووه به گیان کیشان .

دووه م: وه سفی کردووه به گه رانه وهی رُوحه که.

(٣١١) مسلم : (٩٢٠)، وه مسند احمد: ٢٩٧/٦.

(٣١٢) مسند احمد: ٢١٥/٥.

(٣١٣) فتح الباري: ٤٤٧/١٣.

لَا حَـ لِّلْإِنِّ قِيَمُ الْجُوزِيَّةِ

بِهَلِّلَه كِي بِيَسْت: يِتَغِه مَبِهَر ﷺ دِه فِه رَمُوت: ((نَسْمَةُ الْمُؤْمِن طَائِرٌ يَلْقَى فِي شَجَرِ الْجَنَّةِ))^(۳۱۴)، نِه مِهش دُوو بِه لَكِه ي هِه يه: يِه كِه م: بُو هِتِه بَالْتَنَدِه.

دُوو هِم: خَزَى بِه دِرِه خَتِي بِه هِه شَت هِه لَدِه وَاسِيَّت و لِيَّتِي دِه خَوَات، لِه سِهَر جِيَاوَاژِي لِي تِكْدِرِه و هِه كَان.

بِهَلِّلَه كِي بِيَسْت و دُوو. يِتَغِه مَبِهَر ﷺ دِه فِه رَمُوت: ((أَرْوَاحُ الشَّهَدَاءِ فِي حَوَاصِلِ طَيْرِ خَضِرٍ شَرَحَ فِي الْجَنَّةِ حَيْثُ شَاءَتْ، وَتَأْوِي إِلَى قَنَادِيلٍ مَعْلُوقَةٍ بِالْعَرْشِ، فَأُطْلِعَ إِلَيْهِمْ رَبُّكَ إِطْلَاعَةً فَقَالَ أَيُّ شَيْءٍ تَرِيدُونَ؟)) حِه دِي سِه كِه دِرِيژِه وَا تَا كِه شِي لِي تِكْدِرَاوِه تِه و ه، نِه مِهش شِهش بِه لَكِه ي تِيْدَا يِه: يِه كِه م: رُوحَه كِه لِه نَاو سَكِي بَالْتَنَدِه دَانِرَاوِه. دُوو هِم: نِه و لِه بِه هِه شَت دَا پَشُو دِه دَات.

سِيِيَه م: نِه و لِه بِه رُو بُو و مِي بِه هِه شَت دِه خَوَات و لِه رُو بُو بَارِه كَانِي شِي دِه خَوَاتِه و ه. چَوَارِه م: نِه و لِه نَاو نِه و چِرَا خَانِه دَا نِي شَتِه جِي دِه بِيَّت. پِيَنجِه م: خَوَا ي گِه و رِه قِسِه ي لِه گِه لَدَا دِه كَات و بِه قِسِه ي دِه هِيَنِيَّت و وِه لَامِي شِي دِه دَاتِه و ه.

شِه شِه م: يِيِ گُو مَان رُوحَه كِه دَاوَا ي گِه رَانَدِه و ه دِه كَات بُو دُونِيَا، لِه پَاسْتِيْدَا نِه و ي حِه ز لِه گِه رَانَدِه و ه دِه كَات، دِه لِيَن: نِه مِه هِه مَرُو سِيْفِه تِي بَالْتَنَدِه كِه يِه نِه ك سِيْفِه تِي رُوحَه كِه، دِه لِيَن: بِه لَكُو رُوحَه كِه لِه نَاو سَكِي بَالْتَنَدِه كِه دَانِرَاوِه، بِه مِه بَسْت، لِه رِيَوَا يِه تِي كِي دِي كِه كِه وَا نِه بُو عِرْمِهَر پِه سِه نَدِي دِه كَات دِه لِيَّت: يِتَغِه مَبِهَر ﷺ دِه فِه رَمُوت: ((أَرْوَاحُ الشَّهَدَاءِ كَطِيرٍ))، وَاتِه: رُوحِي شِه هِيْدِه كَان وِه ك بَالْتَنَدِه))، جَا نِه مِه پَر سِيَا رِه كِه بِه تِه وَاوِه تِي دُوو رَدِه خَاتِه و ه.

(۳۱۴) الموطأ: ۲۴۰/۱، رِه مَسْنَدُ أَحْمَد: ۴۵۶/۳.

١٩٥ ح لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُورِيَّةِ

به لگه کی بیست و نۆ: له حەدیسێکی طلحە ی کوری عبدالله دەلێت: ناره زووم کرد له دارستانه کهدا بسوڕێتموه شەوم بەسەرداهات، ئینجا چووم بۆلای گۆڕی عبدالله کوری عەمەر و کوری حزام، جا گویم له خویندنی قورئان بوو له ناوگۆڕه کهدا هەرگیز گویم له دەنگی واخۆش نه بووه، پێغه مبهەر ﷺ فرموی: ((ذلك عبدالله أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ قَبَضَ أَرْوَاحَهُمْ فَجَعَلَهَا فِي قَنَادِيلٍ مِنْ زَبَرَجَدٍ وَ يَاقُوتٍ، ثُمَّ عَلَقَهَا وَسْطَ الْجَنَّةِ ، فَإِذَا كَانَتِ اللَّيْلُ رَدَّتْ إِلَيْهِمْ أَرْوَاحَهُمْ ، فَلَا تَزَالُ كَذَلِكَ حَتَّى إِذَا طَلَعَ الْفَجْرُ رَدَّتْ أَرْوَاحَهُمْ إِلَى أَمَاكِنِهَا الَّتِي كَانَتْ))^(٣١٥)، واتە: ((نەو عبدالله یه نایه نازانیت که خوا پۆحه کانیانی کیشاوه و له چراخانێکیان داناره کهوا له یاقوت و مرواری درووست کراوه، پاشان له ناوه راستی بهههشتدا ههلیواسیره، جا کاتی که شو داهات پۆحه کانیان بۆ دهگهڕێنێتهوه، ناوا ده میێنێتهوه تاوه که بهیانی دادیست ئینجا پۆحه کان دهگهڕێنێتهوه نهو شوێنه ی که لهوێ بووه))، نه مهش چوار به لگهی تێدایه:

یه کهم: پۆحه که له ناو چراکان دانراوه.

دووه: گواستنه وه ی له شوێنێکه وه بۆ شوێنێکی دیکه.

سێ یه: قسه کردنی پۆحه که وه خویندنه وه ی قورئان له ناو گۆڕدا.

چواره: وه سفی کردوه کهوا له شوێنیک دایه.

به لگه کی بیست و سێ: حەدیسێ برار کوری عازب، پێشتر به درێژی

باسکراوه، نهویش بیست به لگهی تێدایه:

یه کهم: ناخاوتن و قسه کردنی فریشته ی گیان کیشان بۆ نهفسی خوێ: ﴿يَا أَيُّهَا

النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ ﴿١٠٠﴾ ارْجِعِي إِلَىٰ رَبِّكِ رَاضِيَةً مَرْضِيَّةً﴾ (الفجر: ٢٧-٢٨)، وه نه م

ناخاوتنه بۆ که سێکه عه قلی هه بیست و تێیگات.

٩٥ ح لِّلْإِنِّ قِيَمُ الْجُوزِيَّةِ

دووهه: نهی پږوحی پر له نارامی و پاک وهره دهرهوه بۆ لیخووش بوون و ږهزابوونی
خوای گهوره.

سی یهه: دیته دهرهوه ههروهه کچون دلویه ناو له ده می کونده ده پږیت.

چوارهه: له ماوهی چاوتروکانیک پږوحه کهی لی وهرده گږیت.

پینجهه: تاوه کو فریشته کان که به کفنی که له به ههشتدا هیناویانه کفنی ده کهن.

شه شهه: پاشان پږوحه کهی بهرز ده که نه وه بۆ ناسمان.

حه وه تهه: خوشتین بۆن له بۆنی میسکی لینده دریت.

هه شه تهه: جا ده رگای ناسمانه کانی بۆ ده کریته وه.

نویهه: بۆ هه ر ناسمانیک ده بیهن فریشته کان پیشوازی لی ده کهن تاوه کو ده گاته نه و

ناسمانی کهوا خوای گهوره ی لی یه.

ده یهه: ده فهرمویت: وهرن: بهنده کهم بگه پږینه وه بۆ زهوی.

یازده ههه: جا پږوحه کهی ده گه پږینه دریته وه بۆ جهسته کهی.

دوازده ههه: له باره ی پږوحی کافریش ده فهرمویت: پږوحه کهی له لاشه کهی جیا

ده بیته وه، نینجا رای ده کیشیت، جا ده مارو ماسولکه کانی هه مووی ده پږیت و

پارچه پارچه ده بیته.

سینزه ههه: نینجا پږوحه کهی بۆ گه نترین بۆنی لیدیت کهوا له سه ر زهویدا هه بیته.

چواره ده ههه: نینجا له ناسمانه وه پږوحه کهی فریده ده نه خواره وه، وه ده ری ده کهن نزم

ده بیته وه بۆ ناو زهوی.

پازده ههه: هیچ فریشته یه که له فریشته کان به لای تیپه ږنابن تنها ده لاین: نهه پږوحه

پاکه چی یه؟ نهی نهه پږوحه پیسه چی یه؟.

شازده ههه: نینجا دایده نیشینن، پتی ده لاین چی ده لایت ده باره ی نهو پیاوه واته

احمد؟ جا نه گه نههه بۆ پږوحه که بیته نهوا دیارو ناشکرایه، به لام نه گه ر بۆ

لاشه که بیته نهو له دوا ی گه ږانه وه ی پږوحه که له ناسمانه وه بۆ لاشه ی ده بیته.

٩٩ ح لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُورِيَّةِ

حه قده همم: جا نهو کاتهی فریشته کان پڅه که بڅناسان بهرز ده که نه وه ده لټین: واته پهروه ردگارا نه مه فلان بهندهی تویه.

هه ژده همم: بیگه پښتو وه و نیشانی بدن که وا من چیم بڅ ناماده کردو وه له کارو کرده وه کانی، ټینجا جینگای خوی ده بینیت له به هشت یاخوود له ناگر.

نژده همم: نه گهر پڅی ټیماندار هاته دهر وه نهوا هه موو فریشته کانی خوا له نیوان ناسمانه کان و زه ویدا سه لاواتی له سهر لیږده دن، جا فریشته کان سه لاوات له سهر پڅه کهی لی ددهات وه نه وهی ناده میش نویژ له سهر جهسته کهی ده کات.

بیسته م: ټینجا سهیری جینگای خوی له ناو ناگر تاوه کو پڅی قیامت، وه لاشهش پارچه پارچه ده بیت و نامیتیت، له راستیدا نه وهی سهیری هه ردوو جینگایه کان ده کات هه پڅه کهیه .

له به لگه کانی هه دیسی نه بو موسا

به لگه کی به نجاو جوار: هه دیسی کی نه بو موسا: ((گیانی ټیماندار دیته دهر وه کهوا بونی خوشتره له بونی میسک جا نهو فریشتانهی ناماده بوون له کاتی گیان کیشانی دهیبهن و فریشته کانی دیکهش له ناسمانه کان پیډه که نن و ده لټین: نه مه فلانی کوړی فلانه نه م کارو کرده وه چا کانهی نه نجام داوه - ده لټین: نهو و ټیوه به خیر بیتن، ټینجا لیان ورده گرن و له دهرگا بهرزی ده که نه وه کهوا کرده وه چا که کانی له ویدا بهرز ده بووه، پاشان دهرگای ناسمانه کانی بڅ ده کرتته وه و به لگه کی پییه وه که به لگه کی پڅ تاوه کو ده گاته باره گای عهرش، به لآم نه گهر پڅی کافر ده رچو نهوا پڅه کهی ده بن، فریشته کان ده لټین: وای نه وه کییه؟ ده لټین: نه وه فلانی کوړی فلانه نه م کرده وه خرابانهی نه نجام داوه، ده لټین: به خیر نهیته، بیگه پښتو وه، ده گهر پته وه بڅ خواره وهی زه وی)) نه مهش ده به لگه کی تیدایه:

یه کهم: ده‌رچوونی پۆحه‌که‌ی.

دووه‌م: خۆشی بۆنه‌که‌ی.

سێ یه‌م: ده‌رچوونی فریشته‌کان له‌گه‌ڵ پۆحه‌که‌.

چواره‌م: سه‌لاو کردنی فریشته‌کان بۆ پۆحه‌که‌.

پێنجه‌م: وه‌رگرتنی فریشته‌کان بۆ پۆحه‌که‌.

شه‌شه‌م: به‌رزکردنه‌وه‌ی پۆحه‌که‌ له‌لایه‌ن فریشته‌کانه‌وه‌.

حه‌هه‌مه‌م: پووناك بوونی ناسمانه‌کان به‌هۆی شه‌وقی پۆحه‌که‌.

هه‌شته‌م: گه‌یشتنی به‌ عه‌رش.

نۆیه‌م: قسه‌کردن و په‌رسیارکردنی فریشته‌کان نه‌وه‌ کێ یه‌؟

ده‌یه‌م: بیه‌گه‌رپێننه‌وه‌ بۆ خواره‌وه‌ی زه‌ویه‌کان.

(له به‌لگه‌ی هه‌دیسی نه‌بو هوره‌یره)

به‌لگه‌ی شه‌هه‌ت و جوار: هه‌دیسیکی نه‌بو هوره‌یره: ((کاتیک پۆحی

نیماندار ده‌رده‌چیت دوو فریشته‌ پیتی ده‌گه‌ن، به‌رزی ده‌که‌نه‌وه‌ بۆ ناسمان جا نه‌هلی

ناسمان ده‌لێت: پۆحیکی پاک له‌لایه‌ن زه‌ویه‌وه‌ هاتوه‌ خوا‌ی گه‌وره‌ سه‌لاوات

لێده‌دات و له‌سه‌ر جه‌سته‌یه‌ک که‌وا ناوه‌دانی کردۆته‌وه‌ وه‌ ستایشی نه‌و بۆنه

میسکه‌ش ده‌که‌ن، پاشان بۆ لای خوا‌ی گه‌وره‌ به‌رزی ده‌که‌نه‌وه‌ پاشان ده‌فه‌رمووت:

بیگه‌رپێننه‌وه‌ بۆ کۆتایی پۆزی زیندوو بوونه‌وه‌)). نه‌مه‌ش شه‌ش به‌لگه‌ی تێدا‌یه:

یه‌که‌م: دوو فریشته‌ پیتی ده‌گه‌ن و هه‌لێده‌گرن بۆ ناسمان.

دووه‌م: به‌رزی ده‌که‌نه‌وه‌ بۆ ناسمان.

سێ یه‌م: پۆحیکی پاک له‌ زه‌ویه‌وه‌ هاتوه‌.

٩٥ ح لَابِن قِيمُ الْجُوزَةِ

چوارهم: فریشته‌کان سه‌لأواتیان له‌سهر لیده‌دهن.

پینجهم: خوشی بۆنه‌کە.

شه‌شهم: به‌رزکردنه‌وه‌ی رۆحه‌که بۆلای په‌روه‌ردگار.

(له‌به‌لگه‌ی حه‌دیسیکی دیکه‌ی نه‌بو هوره‌یره)

به‌لگه‌ی حه‌فتاوه‌ك: له‌ حه‌دیسیکی نه‌بو هوره‌یره: ((له‌کاتی
سه‌ره‌مه‌رگی ئیماندار فریشته‌کان له‌لای ناماده‌ ده‌بن، جا نه‌گه‌ر پیاویکی چاك بێت
ده‌لێن: وه‌ره‌ ده‌ره‌وه‌ نه‌ی رۆحی پاك كه‌وا له‌ جه‌سته‌یه‌کی پاك دابوویت، وه‌ره‌
ده‌ره‌وه‌ شایانی سوپاس کردنی وه‌ موژده‌ بێت به‌ په‌حمی خوای گه‌وره‌ بۆت وه‌
به‌په‌یمانه‌ی به‌هه‌شت خواجه‌ك كه‌ توو په‌ نییه‌ لیت، به‌رده‌وام نه‌و ووتانه‌ی پی
ده‌وتریت: بۆ نه‌وه‌ی نه‌ترسیت تا رۆحی ده‌رده‌چیت، جا به‌رزی ده‌که‌نه‌وه‌ تا کۆتایی
ناسمان، ده‌رگای ناسمانه‌کانی بۆ ده‌کریته‌وه‌ و پیتی ده‌لێن نه‌وه‌ کێ یه‌؟ جا ده‌لێن:
نه‌وه‌ فلانی کۆری فلانه، فریشته‌کان ده‌لێن: سلأو له‌و رۆحه‌ پاکه‌ که‌ له‌ناو
جه‌سته‌یه‌کی پاك دابوو فهرموو وه‌ره‌ ژووره‌وه‌ بۆ سوپاسکراوی موژده‌ت لی بێت به‌
نارامی و به‌ په‌یمانه‌ی به‌هه‌شت و به‌ خواجه‌ك که‌ وا لیت توو په‌ نیه‌، وه‌ به‌رده‌وام
نه‌وه‌ی پی ده‌وتریت، هه‌تا ده‌یگه‌ینه‌نه‌ نه‌و ناسمانه‌ی که‌ خوای گه‌وره‌ی لیت، به‌لام
نه‌گه‌ر پیاویکی خراپ بوو فریشته‌که‌ ده‌لێت وه‌ره‌ ده‌ره‌وه‌ نه‌ی رۆحی پیس كه‌وا له‌
لاشه‌یه‌کی پیس دابوویت، وه‌ره‌ ده‌ره‌وه‌ نه‌ویستراو و بی‌زاوریت و موژده‌ت لی بێت به‌
سزای ناوی له‌ کول هاتووی پیسی دۆزه‌خ نه‌مانه‌ی به‌رده‌وام پی ده‌وتریت، تاوه‌کو
رۆحه‌که‌ دیته‌ ده‌ره‌وه‌ جا ده‌گاته‌ کۆتایی ناسمان، پیتی ده‌وتری: نه‌وه‌ کێ یه‌؟ ده‌لێن:
فلانی کۆری فلانه، جا پیتی ده‌وتری: پیشوازی لی نه‌بیت به‌رۆحیکی پیس كه‌وا

۹۹ ح لِلْإِن قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

له ناو لاشه يه کی پيسدا بوو، بگه پټوه به بيټراوی چوونکه ده رگای ناسمانه کانت بږ
ناکړي ته وه جا ده نيټر نه وه بږ زه وی، پاشان ده بيه نه وه ناو گږه کې ((، نه م
حه ديسه ش درووسته، نه مه ش ده به لگه ی تيدايه:

يه که م: پږحه پاکه که له جهسته يه کی پاکدا بووه، وه پږحه پيسه که ش له
جهسته يه کی پيسدا بووه.

دووه م: نه ی پږحی پاک وهره ده روه شایانی سوپاسکردن و ستايشيت.

سی يه م: موژده ت لی بټت به په حمی خوی گه ورو به په بمانه ی ره ش.

چوارم: به رده وام پټی ده وتریت: ووتی خوش ((بږ نه وی نه ترسیت)) تاوه کو
ده بيه نه کو تایی ناسمان.

پټنجه م: ده رگای ناسمانه کانی بږ ده کړي ته وه.

شه شهم: پاشان فريشته کان پټی ده لټن، وهره ژوروه به سوپاسکراوی و به
به خته وهری.

حه وته م: تاوه کو ده يگه بيه نه کو تایی بږ نه و ناسمانه ی که خوی گه ورو ی لی يه.

هه شهم: وه به پږحی کافريش ده وتریت: نه ی پږحی پيس بگه پټوه به بيټراوی.

نږيه م: له بهر نه وی ده رگای ناسمانه کانت بږ ناکړي ته وه.

ده يه م: جا ده يگه پټنه وه بږ زه وی و پاشان ده بيه نه وه ناو گږه کې.

(له باره ی پږحه کان کهوا وهک سهر بازی وان)

به لگه ی هه شناو بهک: پټغه مبه ر ﷺ ده فرموت: ((الأرواح جنود

مجندة فما تعارف منها أئتلف وما تناکر منها أختلف))، واته: ((پږحه کان وهک

سهر بازی وان نه وانه ی يه کتری ده ناسن و نيماندارن هږگی يه کتر ده بن و نه وانه ی

٩٥ ح لَابِن قِيمُ الْجُوزَةِ

ٲينڪارى يه ڪٽر ده بن ليڪ لا ده ده ن))، جا وه سفي ده ڪات به وهى سه ربا زى به زور گيرا ون، وه سه ربا زيش خاوه نى ليستى ڪه بو خوى وه سفي ڪردوه به هو گرى بسون و ٲينڪارى ڪردن، مه حال ٲشه نهو سه ربا زي به نيشانه بيٽ له ناودهو ي جيهان و نه له ده وه شيدا نه هه ندي ڪى نه هه مويشى.

به لگه ى هه سناو دوو: له هه ديسي ڪى ٲين مه سعو د ڪه له ٲيغه مبه ر عليه السلام ده گير ٲته وه: ((ٲوڇه ڪان به يه ڪٽر ده گهن و يه ڪٽر بو ن ده ڪهن وه ڪ چو ن نه سڀ يه ڪٽر بو ن ده ڪات)) نه مه ٲيشر باس ڪراوه.

به لگه ى هه سناو سي: نهو نيشانانه ي ڪهوا باس مان ڪرد له باره ي دروست ڪردنى ناده م ، ڪا ٲيڪ ٲوڇ به لاي سه ري دا ((ڪونه لو تي دا)) چوهو ژوره وه ناده م ٲو مى جا ووتى: سڀاس بو خوا، جا ڪا ٲيڪ ٲوڇه ڪه گه يشته چاوه ڪانى به هه شتى ٲوانى، ڪا ٲيڪ گه يشته ناو سڪى ٲاره زوى خورا ڪى ڪرد، جا هه ٲه ي ڪرد بو ٲا ڪردن ٲي ش نه وهى ٲوڇه ڪه بگا ته قاچه ڪانى، بي گومان ٲوڇه ڪه به ناب هه دلى چوهو ناو لاشه ڪه ي و به ناب هه دلي ش ده رده چيٽ.

به لگه ى هه سناو چوار: له هه ديسي ڪى عبد الله ي ڪوپرى عه مر و ڪه له ٲيغه مبه ر عليه السلام ده گير ٲته وه: ((له ٲاستيدا ٲوڇى ٲيمانداران به دوورى ماوه ي دوو ٲوڇ به يه ڪٽر ده گهن، بي نه وهى يه ڪي ن هاورى ڪه ي ديتي بيٽ)).

به لگه ى هه سناو ٲي نچ: نهو نيشانانه ي ڪهوا خوا ي گه وره ٲوڇى به خته وه رو به ده به خت له يه ڪٽر جيا ده ڪا ته وه ، لهو ڪا ته دا له ٲونا ڪى و تاري ڪا يى لي ڪ جيا ده بنه وه، وه ٲوڇى ٲيغه مبه ر انيش له ناويا ندا وه ڪ چراو گو له نه ستي ره وا به ده رده وشي ته وه .

به لگه ى هه سناو شه ش: له هه ديسي ڪى ته ميم نه لدارى دا ((بي گومان ٲوڇى ٲيماندار ڪا ٲيڪ به رز ده ڪري ته وه بو لاي خوا ي گه وره له نيوان هه ردو ده سه ڪا نيدا سوڙده ده بات، فري شته ڪان به ٲوڇه ڪه ده گهن و موڙده ي ٲي ده ده ن،

٩٥ ح لِلإِبْنِ قِيمُ الْجُوزَةِ

خوای گهوره به فریشتهی گیان کیشان دهفرمویت، رۆحی بهندهکم ببهو برۆ وه له شوینتیکی وهها و وههای دابنی.

بهلگه‌ی هه‌شناو هه‌و: نهو نیشانانه‌ی باسمان کرد له‌باره‌ی سه‌قامگیری رۆحه‌کان له‌دوای مردندا، وه جیاوازی و ناکۆکی خه‌لك له‌باره‌یدا، و له‌ناو نه‌مانه‌شدا جیاوازی یه‌كده‌نگی پێشینه‌كان له‌سه‌ر نه‌وه‌ی كه‌وا رۆحه‌كان جیگرو سه‌قامگیرن له‌دوای مردن، و له‌ راستیدا جیاوازو ناکۆكن له‌ دیاریکردنیدا.

بهلگه‌ی هه‌شناو هه‌شت: له‌ راستیدا نه‌وه‌ی گرنه‌گو ده‌بیت بزانیته‌ كه‌وا پێغه‌مبه‌ر ﷺ باسیكردوه‌ وه‌ هه‌والێشی گه‌یانده‌وه‌ بۆ ئومه‌ته‌كه‌ی، كه‌وا جه‌سته‌كانیان له‌ناو گۆره‌كاندا گه‌شه‌ ده‌كات، كاتیك نه‌فخی صور لێده‌دریت هه‌موو رۆحێك ده‌گه‌ڕێته‌وه‌ بۆ جه‌سته‌كه‌ی و ده‌چێته‌ ناویه‌وه‌ جا زه‌وی به‌سه‌ریدا ده‌بیت و له‌ گۆره‌كه‌یدا هه‌لده‌ستێته‌وه‌.

له‌باره‌ی هه‌دیسی ((صور)) دا: كه‌وا ئیسرافیلی سه‌لامی خوای له‌سه‌ر بیت داوای رۆحه‌كان ده‌كات جا هه‌مووی بۆلای دێن رۆحی موسلمانان پووناكه‌و نه‌وانی دیکه‌ش تاریكه‌، جا گشتیان كۆده‌كاتوه‌، ئینجا به‌ صوردا هه‌لێانده‌واسیت و پاشان فووی پیاده‌كات، به‌ فریشته‌كه‌ ده‌لێت، خوای گه‌وره‌و میهره‌بان سویند به‌ گه‌وره‌یی خۆی ده‌خوات هه‌ر رۆحێك بۆ لاشه‌كه‌ی خۆی ده‌گه‌ڕێنینه‌وه‌، رۆحه‌كان له‌ صوردا وه‌ك مێش هه‌نگوین دێته‌ ده‌ره‌وه‌ نێوان زه‌وی و ئاسمان پڕ ده‌كات، جا هه‌ر رۆحێك بۆ لاشه‌كه‌ی ده‌چیت، ده‌چێته‌ ناویه‌وه‌و خوای گه‌وره‌ش فه‌رمان به‌ زه‌وی ده‌كات له‌سه‌ریاندا شه‌ق ببات، ئینجا به‌خێرای ده‌چن بۆلای په‌روه‌ردگاریان هه‌موون به‌ گه‌ردن كه‌چی به‌ره‌و بانگه‌وازه‌كه‌ مل ده‌نێن گوێیان له‌ بانگه‌وازیك ده‌بیت له‌ شوینتیکی نزیک له‌و كاته‌ی كه‌ نه‌وان هه‌لساونه‌ته‌وه‌و چاره‌پێی فرمانن.

ئه‌مه‌ش ئاشكرايه‌ وه‌ پێویستیشه‌ بیزانین كه‌وا پێغه‌مبه‌ر ﷺ هه‌والی گه‌یانده‌وه‌، كه‌وا خوای گه‌وره‌ هیچ رۆحێکی دیکه‌ دانامه‌زینیت و درووستی ناكات جگه‌ له‌

٩٩ ح لِلإِن قِيمُ الْجُزْءِ

پۆچه كانى خۆيان كه له دونيا ههيانبووه، بهلكو نهو پۆحانهيه كه خوا خيرو شهري دهست كهوتوو لهو كاتهدا لاشه كانيان سهرا لهنوێ درووست دهبنهوه پاشان بۆى دهنيژتهوه.

بەلگەى ھەشناو نۆ: بىنگومان پۆح و جەستە لەنتوان دەستەکانى قودرەتى خواى گەورە دەچن بەگژى ھەكداو ناکۆکیان تێدەكەوتت لە پۆژى قیامەتدا ، على كورپى عبدالعزیز دەلێت: ئەحمەد كورپى یونس بۆ نێمەى گێرپایەوه ئەویش لە ئەبوبەكرى كورپى عەياش، ئەویش لە سەعد بەقال، ئەویش لە عەكرەمە، ئەویش لە نەبىن و عەباس ووتى: بەردەوام كێشەو ناكۆكى لەنیو خەلك هەبە لە پۆژى قیامەتدا تا پۆح و جەستە لەگەڵ یەكتر ناكۆك دەبن، جار پۆحهكە دەلێت، ئەى پەرورەدگارا لە راستیدا من پۆحێك بووم لەتۆ مەنت دانا لەناو ئەو جەستەیدا جا من تاوانم نیه، جەستەكەش دەلێت: ئەى پەرورەدگارا من جەستەیهكم درووستت كردووم وە ئەم پۆحه هاته ناوه من وەك ناگر جا بەهۆى ئەوهوه من هەلدهستام و بەهۆى ئەوهوه من دادەنیشتم، و بەهۆى ئەوهوه من دەرویشتم، و بەهۆى ئەوهوه دەهاتم، من هیچ تاوانێكم نیه، دەلێت: خواى گەورە پىيان دەفەرمویت: من دادوهرى دەكەم لەنتوانتانا، هەوالیان پێدام لەبارەى پیاویكى كۆیرو پیاویكى پەككەوتە چوونه ناو بیستانێك جا پیاوه پەككەوتەكە بە كۆیڕەكەى ووت، من بەروبوومیكى خۆش دەبینم، جا ئەگەر قاچم هەبوايه دەچووم لێم دەكردهوه جا كۆیڕەكە ووتى، من لەسەر شانم هەلئەدەگرم، جا كۆیڕەكە پەككەوتەكەى هەلگرت و بەروبوومهكەى لێكردهوه و هەردووکیان خواردیان، نایە تاوانەكە لەسەر كێشە؟ ووتیان لەسەر هەردووکیانە، جا خواى گەورە فەرموى: ئەوه بەسەر هەردووكتانم دا سەپاند (٣١٦).

٩٥ ح لِلْإِن قِيمُ الْجُزْئَةِ

به لگه کی نه وه ده: حه دیسه کان و نیشانه کان به لگن له سر سزاو گزرو نازو نیعمه که می تا کو پوژی زیندو بوونه وه جا دیاره جهستهش له ناو دهچیت و دهپریت، به لگو سزادان نازو نیعمه تیش بهرده وامن تا پوژی قیامت له راستیدا نه مه له سر رۆح ده سپندریت.

به لگه کی نه وه دو به ک: هه والپیدانی پیغه مبهری باوه پیکارو و راستگور ﷺ له حه دیسه سه ححه کهیدا له باره ی شهیده کان نه وان کاتیک پرسایریان لی ده کرتیت چیتان دهویت؟ ده لئین: ده مانه ویت پوچه کانمان بگه ریتمه وه جهسته کانمان تاوه کو جاریکی دیکه نه می خودایه له پیتاوتدا بکوژرین، نه مه پرسایرکردن و وه لام دانه وه به له خاوه نی که سیکی زیندو زانا قسه کهر رازی ده بیت بگه ریتمه وه بۆ دونیاو به چیته وه ناو جهسته ی کهوا لینی ده رچوه ، نه م پوچه نهش پرسایریان لی کراوه که چی له به هه شتدا پشوو ده دات ، له گه ل نه مهش جهسته کان له ناو گزردا پارچه پارچه بوون و نه ماون.

به لگه کی نه وه دو دوو: نه وه ی له سه لمانی فارسی و له سه حابه کانداهه رگیراوه، کهوا پوچی نیمانداران له ژیا نی بهرزه خدا ده چیته نه و شوینه ی بیه ویت، وه پوچی کافرانیش له ((سجین)) نه مه پیشت باسکراوه.

به لگه کی نه وه دو سه ی: له شه و په وه کهیدا پیغه مبهر ﷺ پوچه کانی خه لکی بینی له لای دهسته راست و چه پی ناده م بوون، جا بینی له جیگایه کی تاییه ت دانراوه.

به لگه کی نه وه دو حوا: بینینی پوچی پیغه مبهران له ئاسمانه کانداهه سه لامیان لی ده کهن و پیشوازیان لی ده کهن ههروه که پیغه مبهر ﷺ خه بهری پیمان داوه، وه به لام جهسته کانیش له زه ویدان.

به لگه کی نه وه دو پینج: پیغه مبهر ﷺ بینی پوچی مندالان له چوارده وری ئیراهیمی خه لیله ﷺ.

٩٥ ح لِلْإِن قِيمُ الْجُزْئَةِ

بەلگەى ئەوەدو شەش: پىغەمبەر ﷺ يىنى رۆحى سزادراوان لە بەرزەخدا بەجۆرەها سزايە لە ھەديستىكى سەمرە کەوا بوخارى لە سەحیحە کەیدا رىوايەتى کردووە، کەچى لاشەکانيان لە زەويدا نەماون و رزىيوون لە گەل ئەوەشدا رۆح و گيانەکانى ئەوانى يىنى ئەو کارەيان پى دەکريت.

بەلگەى ئەوەدو ٥٥: ھەوال پىدانى خواى پەرورەدگار لەبارەى ئەوانەى لەپىتاويدا کوژراون کە ئەوان زىندوون و لەلایەن پەرورەدگار يانەو پزق و پززيان پى دەدرىت، وە ئەوان دلخۆش و موژدە بەخشن بە براکانيان ، لە کاتىکدا ئەمە تەنها بۆ رۆحەکانە ، چوونکە لاشەکان لە خۆلدان چاوەرى دەکەن رۆحەکانى بۆ بگەرپتەووە لەپزۆزى زىندوو بوونەو دا.

بەلگەى ئەوەدو ٥٥ شەش: لە ھەديستىكى ئىبن و عەباس پىشتەر باسماں کردووە ئىمە دەيگىرپنەو بۆ ئەوەى ئاشکرا يىت چەند بەلگەى تيايە لەسەر پوچەلکردنەو ووتەى مولخىدەکان و ئەھلى بىدعە لەبارەى رۆح دا، لە راستيدا پىشتەر باسى ئىسنادە کەيشمان کردووە ، دەلالت: کاتىک پىغەمبەر ﷺ پزۆزىک دانىشتبو ئەم ئايەتەى خویندەو : ﴿وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ الظَّالِمُونَ فِي غَمَرَاتِ الْمَوْتِ﴾ (الأنعام: ٩٣)، واتە ((خۆ ئەگەر ئەو ستمکارانە بىيىنى چۆن لە ئىش و ئازارى سەرەمەرگدا گىريان خواردووە))، پاشان فەرمووى: ((سویند بەو کەسەى گيانى محمدي بەدەستە ھىچ رۆحىک دنیا جىتاهىلت تاوہ کو جىگای لە بەھەشت ياخوود لە ناگر دەبينىت کاتىک لەلای بەريز دادەنىشن لەو کاتە پۆلىک فرىشتە دىن لەنێوان پزۆرھەلات و پزۆرئاواى بە پىک و پىکى دادەنىشن رۆخساريان وەک پزۆر وايە، جا سەيرى ئەوان دەکات و لەو زياتريش کەسىک ناييىنى کاتىک ئىو تەماشاش دەکەن ئەو سەيرتان دەکات ، لەگەل ھەر فرىشتەيەک کفن و ئاوريشم ھەيە جا ئەگەر ئەو ئىماندار يىت ئەوا موژدەى بەھەشتى پىدەدەن، دەلالت، وەرە دەرەو ئەى رۆحى پى لە ئارامى بۆ رەزابوونى خواى گەورەو بەھەشتەکەى، بەراستى خواى

گهوره رېټو به خشنده يې بۆتو ناماده کړدوه که بۆتو له دونياو نه وه ي تيا به تي
باشتره، جا به رده وام موژده ي پتده دهن، جا نه وان له گه ليدا زور نهرم و نسانن وه
به خشنده ترن له دايک بۆ کوړه که ي، پاشان سه لاوات له روچه که ي دده ن له ژير هه
نينوک و جومگه يه ک، جا يه که يه که له نندامه کاني ده مریت، ههروه ها نه نندام
له دواي نه نندامه کاني سارد ده بيته وه، وه زور به شينه يي و له سه ره خون له گه ليدا
له کاتيکدا نيوه ده بينن سه خت و دژواره تا ده گاته قورقوراگه ي، جا هه فريشته يه
ده ستيپشخه ري ده کات کاميان روحي بکيشيت، نينجا فريشته ي گيان کيشان
روحي ده کيشيت))، پاشان پيغه مبه ر ﷺ نه م نايه ته ي خوينده وه ﴿قُلْ يَتُوقَاكُمْ
مَلِكُ الْمَوْتِ الَّذِي وُكِّلَ بِكُمْ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ تُرْجَعُونَ﴾ (السجدة: ١١)، واته ((جا
پييان بلتي فريشته ي گيان کيشان که کاري گيان کيشانتاني پي سپيردراوه
ده تاغري نيت، له وه ودا بولا ي پهروه ردگار تان ده بري نه وه))، جا دوو فريشته کفني کي
سپي ده هينن پاشان پي داده پوژن، زياتر له دايک بۆ کوړه که ي بزي به په روژن،
پاشان بونتي کي لي ده پوژن خوشر له بوني ميسک، نينجا موژده ي پي دده ن وه
ده لتي: سلاوت لي بيت له بونتي کي خو ش و روحي کي پاک، نه ي پهروه ردگارا
سلاوت بيت له سه ر روحي ک وه سه لاوات له سه ر جهسته يه که که ليتي ده رجوه وه،
فه رموي: ((جا به رزي ده که نه وه که و بوني خوشره له بوني ميسک، جا
سه لاواتي له سه ر لي دده ن و موژده ي پي دده ن، وه ده رگاي ناسمانه کاني بۆ
ده کري ته وه، وه هه فريشته يه که له هه ناسمانتي کدا سه لاواتي له سه ر ليتده ات
تاوه کو ده گاته نيوان هه ردو ده سه ته کاني قوده تي پهروه ردگاري به هيزو به توانا،
جا خوداي گه وره ده فه رموي ت: سلاو له روحي کي پاک، يي به ن بۆ به هشت و
جيگا که ي له به هشتدا پي نشان بده ن، وه پيشاني بده ن نه من بۆ نه وم ناماده
کړدوه له ريزلينان و نازو نيعمه ت پاشان يي به نه وه بۆ زه وي، چوونکه په يانم داوه

٩٥ ح لِلْإِن قِيمَ الْجُزْئَةِ

کهوا لهو درووستم کردووه و بۆ نهویش دهیگه پرتهمهوه، ههر لهویش جارێکی دیکه دیهینمه ده رهوه)).

به لگه ی نهوه ده و نۆ: نهوهی عبدالرزاق باسی کردووه، کهوا له موعه مه ر گێراییتمهوه، نهویش له زهیدی کورپی نهسلم نهویش له عبدالرحمن کورپی بیلمانی، نهویش له عبداللهی کورپی عومه ر ووتی: کاتیك نیمانداریک ده مریت دوو فریشته به ره بمانه ی به هه شتی بۆ ره وانه ده کریت له کات گیان کیشانیدا پۆحه که ی به بۆن خۆشترین بۆن که هیچ کهس بۆنی وای نه کردووه ده ره ده چیت، جا فریشته کان له پیتشدا سوژده ی پێزی بۆ ده بهن و له دواوهش سوژده ی بۆ ده بهن، پاشان بانگی میکائیل (علیه السلام) ده کریت وه پێی ده وتریت: برۆ ته م پۆحه ببهو دایینی له گه ل پۆحی نیمانداران هه تاکو له پۆژی قیامت له باره ی نهو پرسیارت لی ده که م.

بیگومان نیشانه کان له لایهن سه حابه وه زۆر باس ده کریت، کهوا پۆحی نیماندار له کاتی مردنی خهو مردنی گیان ده رچوون له نیوان دهسته کانی خوا له عه رشدا سوژده ده بات، وه به لām له کاتی پیچشوازی و ناماده بوون بۆلای خودای میهره بان به باشترین شیوه سه لام ده کات و ده لیت: اللهم انت السلام ومنك السلام تبارکت یا ذا الجلال والإکرام.

(له باره ی به یه ک گه یشتنی پۆحی مردووه کان و پرسیار له یه کتر کردنیان)

به لگه ی سه د: نهوه ی له گشت دانیشتوانی سه ر زهوی تیتیدا هاوبه شن له زانست و زانیندا به یه ک گه یشتنی پۆحه کانی مردووه وه پرسیار له یه کتر کردنیانه، وه هه وال پێدانیان له گه ل یه کتر بهو کاروبارانیه ی لییان دابراوه، جا به ناشکرا ده یینیت.

٩٥ ح لِلْإِن قِيمَ الْجُوزِيَّةِ

به لگه کى سه دو بهك: پړخى خه وتوو له خه وه كهيدا هه ندى شوين و نيشانه ي
تووش ده بيت جا هه ندى جار له سهر لاشه ده بينريت، نه مهش له كاريگهري پړخه
له پړخيكى ديكه هه روه كهيره واني له (كتاب البستان) دا باسى كردوه
له هه ندى پيشينه كاندا.

ووتى: دراوسپه كم هه بو به بوئى خوارنه كهى نه بو به كرو عومهرى نه زيهت ده دا،
جا كاتيك بوئى خوارنه كهى زياتر نه واني نه زيهت دا، نه و دهاته لاي من و
منيش ده چومه لاي نه و، نينجا پړوژيك له ماله كه م دهركه وت و منيش به
خه مبارى و دلته ننگى مامه وه، نووستم و خواردنى ئيواره م نه خوارد، جا
پتغه مبهرم ﷺ له خه ودا بينى، ووتم: نهى پتغه مبهري خوا فلان هاوه له كانه
نه زيهت ده دات فهرمووى: كى يه هاوه له كانه؟ ووتم: نه بو به كرو عومهر، جا
فهرمووى: نه و چه قويه بگرو بيوكه وه منيش چه قويه كم گرت و به زه ويدا خستم
و كوشتمه وه، بينم په نجه كانى به خوئينى نه و سوور بووه جا منيش چه قويه كم
داناو دهستم دريژ كرد بو زه وى بو نه وهى بيسرپمه وه، خه بهرم بووه وه گويم
له ده ننگى هات و هاواريك بو له ده وروبهري مالى دراوسپه كم، ووتم نه و هات و
هاواره چى يه: ووتيان: فلان له ناكاو مردوه، جا كاتيك چومه ماله كه يان و
بينم هيلى شوئى كوشتنه كه دياربوو^(٣١٧).

وه له ((كتاب المنامات)) ابن نه بى دنيا له باره ي پياوټيكى گه وره ي قورده يش
ده گپړتپه وه ده لئيت، له شامدا پياوټيك بينى نيوهى دم و چاوى رډش ببو كه داي
پوشيبو جا له باره ي نه و پرسيارم لييكرد؟ ووتى: په يمانم داوه هه كه سى پرسيارم
له باره ي نه مه وه لى بكات نيلا بوئى ده گپړمه وه، من زور پاشمله قسم به عه لى
كوپى نه بى تالب ده وت، جا شه وټك خه وتم و له خه ومدا يه كيك هاته لام، پتتى
ووتم: تو خاوه نى نه م هه موو قسه و زه م كرده ي؟ جا زله يه كى له نيوچه وانم داو درزى

(٣١٧) المنامات: رقم (٢١٩).

تیکهوت که هه لاسام له خه و بینیم دهم چاوم ناوا رهش بووه که ده بینیت^{۳۱۸} مسعده که له هیشامی کوری حسان دهیگیرتهوه، نهویش له واصل مولی نه بی عهینه، نهویش له موسای کوری عوبیده، نهویش له صفیهی کچی شهیه ووتی: من له لای عایشه بووم جا نافرته تیک هاته لای دهستی پیچرابوو، ووتی: من نه هاتومه لات تنهها له بهر دهسته کم نه بیت، باو کم پیاوکی به خشنده و دلقراوان بوو، وه له خه ودا بینیم پیاووان ده فریکی گه وره یان لای بوو نه وهی بۆلایان ده هاتن ناویان پیده دا، جا باو کم بینو ووتی: کوا دایکم؟ ووتی: سهیرکه، جا سهیرم کرد، که دایکم بینو هیچی لانه بوو تنهها پارچه په پویه نه بیت، جا باو کم ووتی دایکت هه رگیز نه بیه خشیوه تنهها بهو پارچه په پویه و پارچه به زیک که له مانگایه که کوشتبویانه وه جا پارچه به زه که توایه وه نه ما، دایکیشی دهیوت، ناخ خنکام له تینوان! ووتی: منیش ده فره کم وهرگرت و ناوم دای، له لای سهرمده یه کی بانگی کرد: نه وه کی یه نه و نافرته هی ناودا خوا دهستی ووشک بکات، جا دهستم ناوای لیها توه که ده بینیت.

حارس کوری نه سه دالحاسبی و اصیغ و خه له فی کوری قاسم و کۆمه لیک له سه عیدی کوری موسه له مه ده گیر نه وه و ده لاین: له و کاته ی نافرته تیک لای عایشه بوو جا ووتی: به لیتنم داوه به پیغه مبهری خوا ﷺ کهوا هیچ هاوبه شیک بۆ خوا پهیدا ناکم، و دزی نه کم و داوین پیسی نه کم، وه کوره کم نه کورم و هیچ بوختان و درۆ ده له سهیه که له نیتوان دهسته کاتم و قاچه کاغدا نه کم، و سه ریچی نه کم له کاری چاکه کردندا، جا دلسۆز دهیم بۆ خوداکم و خودای منیش له گه لمددا دلسۆز ده بیت، جا سویند به خوا خودای گه وره سزام نادات، له خه ودا فریشته یه که هاته لای ووتی، نه خیر تو خۆت به دیار ده خیت، و جوانیه که ت ناشکرا ده کهیت، وه خیرو چاکه کانت ده پچرتنیت، و دراوسیکه ت نه زیهت ده دهیت، وه له پیاهه که ت

٩٩ ح لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُوزِئَةِ

ياخی دهبيت، پاشان هر پيټنج په نجه کانی له سهر پروی دانا، فریشته که ووتی: پيټنج به پيټنجه وه نه گهر تۆ زیادت کردایه ئیتمهش بوټوټمان زیاد ده کرد ، جا شوټنه واری په نجه کانی له ده م و چاوی دیاربوو.

نافیع نه گهر قسه ی بکردایه بوټی میسک له ده می نه هات، پيټیان ووت: هر کاتيک داد نه نیشیت بوټی خوشت لی دیت؟ ووتی من نه نه مړو وه نه دوټیټی بوټم خوشت نه بویه، به لام من له خه ودا پيټغه مبهرم بیټی ﷺ نه و له ده می مندا قورشانی ده خوټند، جا له وکاته وه نه م بوټنه خوشه له ده می مندا دیت.

مسعه له کتيټبه کهیدا له ((الرؤيا) باس ده کات ، له ره بیعی کورې روقاش ده گيټرټه وه و ده لټت: دوو پیاو هاتنه لام و له لام دانیشن، له پاشمله غه بیسه تيکی پیاوټکیان کرد، جا منیش قسه کانیم پی ته و او کردن، جا له دوا پیدا یه کيټکیان هاته لام و ووتی، له خه ومدا یه کيټکی قوله رهش هاته لام به رازيکی له ته نیشست بسو هر گیز گوشتی له و قه له و تر م نه بینیبوو، پیټی و و تم: بیخو، منیش ووت: گوشتی به راز بخوم؟ جا هه ره شه ی لیټ کردم، نینجا گوشته که م خوارد، له و کاته وه ده م م گورانی به سهر دا هات، جا تا دوو مانگ بوټی ناخوشت له ده میدا لانه چوو.

عه لاتی کورې زیاد کاتيکی دیار ی کراوی هه بوو بوټ هه لسانه وه، نه م شه وه به خيټرانه که ی ووت، من ماوه یه ک ده نووم و پشوو ده دم، نه گهر نه و کاته هات هه لسمینن، جا نه و کاره ی نه کرد، جا ووتی له خه ومدا یه کيټک هاته لام و ووتی: نه ی عه لاتی کورې زیاد هه لسه له خه و یادی خوا بکهره وه خوای گه ورهش یادت ده کاته وه، نینجا هه نديک مووی له پيشه وه ی سهر م وه رگرت و بردي نه م مووانه له پيشه وه ی سهر م قیت بوه وه، جا نه و مووانه لانه چوو تا وه کو مرد، یه حیای کورې بسطام ده لټت: کاتيک شوشتمان نه و رۆژه ی مرد نه و مووانه له پيشه وه ی سهر ی به وه ستاوی مابونه وه.

ئین ئەبی دنیا لە ئەبی حاتمە می پازی دەگێڕێتەو، ئەویش لە محمد کوری عەلی ووتی: ئێمە لە مەککە لە مزگەوتی پیرۆز دانیشتبووین، پیاویك هەلسا نیسە دهم و چاوەکە ی رەش و نیوەکە ی دیکە ی سپی بو، ئینجا ووتی: ئە ی خەلکینە عیبرەت لە من وەر بگرن من جێتۆم بە هەردوو شێخە کە (ئەبی بەکرو عومەر) دەدا و پاشملە زەمم دەکردن، جا شەویك خەوتم و لە خەویدا یەکیك هاتە لام، دەستی بەرز کردەو و کێشای بە دهم و چاوما، پیتی و وتم: ئە ی دووژمنی خوا، ئە ی گومرا نایە تۆ جێتۆ بە ئەبوبەکر و عومەر دەدەیت؟ دەمبینن بەم حالەتە ماومەتەو.

قەیرەوانی دەلێت: شێخیکی پیاو چاک بۆمانی گێڕایەو و ووتی: ئەبو حسن المطليبي پیش نوێژی مزگەوتی پیغەمبەر ﷺ بۆ منی گێڕایەو، ووتی: لە مەدینە شتیکی سەر سوپهینم بینی پیاویك هەبوو جوتینی بە ئەبوبەکر و عومەر دەدا پۆژیک لە پۆژەکانی پاش نوێژی بەیانی تووشی پیاویك بوو هەردوو چاوی دەرسەریبوو ئاو دەپژا بەسەر رومەتەکانیدا، ئێمەش پرسیارمان لێکرد بەسەر هاتە کەت چی یە؟ ووتی: دوینی لە خەوما پیغەمبەر ﷺ و عەلیم بینی ئەبوبەکر و عومەریشی لە گەڵدا بو، ووتیان: ئە ی پیغەمبەری خوا، نا ئەمە یە ئەو ی جێتۆمان پێدەدا و ئەزەتەمان دەدات، جا پیغەمبەر ﷺ پیتی فەرمووم: کێ فەرمانی ئەو ی بەتۆ داو ئە ی باوکی قەیس؟ پێم ووت: عەلی، ئیشارەتم بۆی کرد، جا عەلی لێم نزیک بوو، بەنجە ی شایەتەمان و ناوەراستی درێژ کرد و بۆ چاوەکانی هینا، پیتی و وتم: ئەگەر درۆ بکەیت خوا چاوەکانت دەربهینیت، بەنجەکانی خستە چاوەکانەو، جا لەخەو هەلسام خۆم بەو حالەتە بینیهو ئەو دەگریاو بە خەلکی رادەگەیاندا، وە تۆبە و پەشیمانی خۆی رادەگەیاندا.

قەیرەوانی دەلێت: شێخیکی پیاو چاک بۆی گێڕامەو ووتی: پیاویکی تیگەیشتر و بۆ منی گێڕایەو ووتی: پیاویك لای ئێمە بووژۆر بە پۆژوو دەبوو و دیاریدەکرد، بەلام ئەو پۆژوو شکاندنی دوا دەخست، جا لەخەودا بینی وەك ئەو ی دوو کەس

٩٩ ح لِلإِن قِيمُ الْجُزْئَةِ

وہک ئەوہی رەش بن قۆلیان ھەلگرت و جل و بەرگی لەتەنۆریکی گەرمکەر بوو
 بۆ ئەوہی لەبەری بکات ، ووتی: بەدوو کەسە کەم ووت : لەسەر چی یە ئەمە؟
 ووتیان: لەسەر پێچەوانەت بۆ سونەتی پێغەمبەری خوا ﷺ، چونکە ئەو
 فەرمانی داوہ بە پەلە کردنی پۆژوو شکاندن وە تۆش دواى دەخەیت، جا وتی: پووم
 رەش بوو لە گەڵ بلیسەى ئاگر، جا ئەو دەم و چاوی خۆی دادەپۆشی کە لەناو
 خەلکدا دەڕۆشت.

سەماکی کۆری حەرب چاوی لە دەست دا بوو جا ئیبراھیم خەلیلی لە خەودا بینی
 دەستی بەسەر چاوەکانی ھێنا، وە فەرمووی: برۆ بۆ سەر ئاوی فورات، سێ جار
 خۆت لە ئاوە کە ھەلکێشە، جا ئەمەى کردو چاوەکانی چاک بوو ھوہ.

ئیسماعیلی کۆری بیلالی حەزەرەمى چاوی کوێر ببوو ، لەخەودا ھاتنە لای جا
 پێیان ووت، بلی یا قریب یا مجیب یا سمیع الدعاء، ئەى بەخششی ومیھرەبان
 بەوہی دەیەوێت چاوەکانم بۆ بگەرێنەوہ ، جا لەیسی کۆری سەعد ووتی: من
 بینیموہ کوێر بووہ پاشان چاک بووہتەوہ و بینیموہیەتی.

ئین ئەبى دونیا دەلێت: ئافرەتێک لە ئەھلى خێرو چاکە بەنەخۆشی سەک ئێشە
 لەسەر جینگا کەوتبوو ، لەخەویدا بینی یەکیک پێی دەلێت : لا إله إلا الله، ئاوی
 کولاوو شەربەتی گولۆ بخۆرەوہ ، ئافرەتە کە دەلێت: جا خواردمەوہو خۆای گەورە
 ئەوہی ئێش و ژان بوو بردیەوہ.

ئین جەزار دەلێت: من چارەسەری پیاویکی راھاتوو خوو پێوہ گرم دەکرد، لەمن
 جیا بوو ھوہ و دیار نەما، پاشان بینیموہ ، پرسیاری حالەتە کەم لى کرد، ووتی:
 لە خەما مەزۆفێکم بینی لە جل و بەرگیکی ناسکدا خۆی بەسەر گۆچانێک دا دا برو
 لەسەرم وەستاو ووتی، تۆ پیاویکی خوو پێوہ گری ((المدمن))؟ ووتم: بەلى، ووتی:
 مۆرەباى گولۆ بە ھەنگوین ھەیە، چەند پۆژێک بە کارم ھێنا و چاک بوومەوہ، جا
 پێم ووت: ئەوہ جالینوسە.

٩٩ ح لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

پرووداوه کان لهو بابه ته دا زیاتر له وهی که باس کراوه، هندیك له خه لکی ده لئین: کهوا بنچینه ی پزیشکی له خه ونه کاندایه، گرماني تیدانیه کهوا زور له یاساو نه ریته کانی پستی به ستوه به خه و بینین هه روهک هندیکیشیانی له باره ی تاقیکردنه وهیه، وه هندیکیشیانی له باره ی پیوره، و هندیکیشیانی له باره ی نیلهام به خشینه، نه وهی دهیه ویت هه لوهسته له سهر نه مه دا بکات با سهیری (تاریخ الاطباء) و (کتاب البستان للقیرواني) بکات.

(دهر باره ی نه وهی کهوا پوچی نیماندار له به هه شتدایه)

به لکه کی سه دو دوو: خوی گه وره ده فره مویت: ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَاسْتَكْبَرُوا عَنْهَا لَا تُفَتَّحُ لَهُمْ أَبْوَابُ السَّمَاءِ وَلَا يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ حَتَّى يَلِجَ الْجَمَلُ فِي سَمِّ الْخِيَاطِ وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُجْرِمِينَ﴾ (الأعراف: ٤٠)، واته: ((بیگومان نه وانیه پروایان به ثایهت و فره مانه کانی نیتمه نه هیئاوه و خویان له ناستیدا به گه وره داناوه نه وانیه ده روزه کانی ناسمانیان بۆ ناکریته وه)). نه مهش به لگه یه له سهر نه وهی کهوا نیمانداران ده رگای ناسمانیان بۆ ده کریته وه نه م کردنه وه یهش کردنه وه یه بۆ پوچه کانیان له کاتی مردندا هه روهک له هه دیسه کاندا باسمان کردن، کهوا ناسمان بۆ پوچی پروادار ده کریته وه تاوه کوکرتایی دیت و ده گاته نیوان دهسته کانی قودرته ی خودای گه وره.

به لام کافر ده رگاکانی ناسمان بۆ پوچه که ی ناکریته وه، ده رگاکانی به هه شتیش بۆ جهسته که ی ناکریته وه.

به لکه کی سه دو سه: پیغه مبه ر ﷺ ده فره مویت: ((يا بلال ما دخلت الجنة إلا سمعت خشخشتك بين يدي، فبم ذلك؟))، ووتی: شهوو پوژنیک پانه بر دووه نیلا

٩٥ ح للابن قيم الجوزية

دهستونیزم هه لگرتوووه دوو رکعات نویژم کردوووه ، فهرمووی: ((بهما))، واته: ((به هردو کیان)) به مانای: به دهست نویژو دوو ره کعات نویژه که یهوه دیاره کهوا پیغه مبهرد عليه السلام گوئی له دهنگی خشه خشی نه علی بیلال سووه له بهه شتدا بیگومان نه مه رۆحی بیلاله، نه گهرنا لاشه که ی نه گوازاوه تهوه بۆ بهه شت.

به لگه کی سه دو جوو: هه دیسه کان و نیشانه کان کهوا له باره ی سهردانی گۆرستانه کاندا، وه سه لام کردن له سهر خاوه نه که ی و قسه کردن و گفتوگۆ کردنیان، وه هه وائ گه یان دنیان له باره ی زانیاری به سهردانی کردنیان، وه لامدانه وه ی سه لامه کانیان، بیشت هیمامان بۆ نه مه کردوووه .

به لگه کی سه دو بۆنچ: سکالا کردنی زۆربه ی رۆحی مردوووه کان بۆ خزمه کانیان و کهسانی دیکه یان له باره ی کاروباریکی زیان به خش، جا ده بینین ههروهک سکالا یان کردوووه .

به لگه کی سه دو شهش: نه گهر هات و پۆح بریتی بیّت له نیشانه یهک له نیشانه کانی لاشه یاخوود ته نها کپۆک و گهوه رێک بی ، نه به جهسته یهک و نه حالیکه تییدا، وه ووته یهک هه بووه ده لیت: رۆحه که ده رچوو رۆیشته و هه ستاوه هات، وه دانیشته و جوولا، وه هاته ژوووه وه گه پایسه وه و هه موو نه و ووتانه ناره وان، چوونکه نه و سیفته و خاسیه تانه به لگه کان قه دهغه ده کات له پاستی نیشانه کان وه به تال کراوه کان.

به لگه کی سه دو حه و: لاشه پیکهاته و شوینه بۆ راپه پاندنی دهروون، نه گهر هاتنه چووه وه ی لاشه و ده رچوونی وه گواسته نه وه ی رپه وه یکی رۆیشته بۆ هاتنه ژوووه وه ی پیکهاته که ی، جا نه گهرچی دهروون نه شیا یاخوود توانای نه بوو بۆ هاتنه ژوووه وه و ده رچوون و گواسته نه وه و جووله و هستان، نه گهر نه مه له گه وه یی هاتنه ژوووه وه ی پیکهاته ی ئاده میزاد بیّت بۆ نه م جیهانه و ده رچوونی لیی به بی هاتنه ژوووه وه ی لاشه که ی بیّت، نه مهش دیاره پووج و بی بنه مایه وه پتووستیشه

٩٩ ح لِلْإِن قِيمُ الْجُزِيَّةِ

وابيٲ، وه هريه كيٲك ده زانيٲ كهوا دهروون رٲحه كهيه ٲهوا هاتوهو ده رچوهو
گوازراوه تهوه و لاشه كه رايده په ريتيت و دهيكاته شويتكه وته بزي له هاتن و
ده رچوندا، جا بنه رتهيه كه بٲ رٲحه كهيهو شويتكه وته كهش بٲ لاشه كهيه، به لام
لاشه كه بٲ ته ماشاكر دنه وه رٲحيش بٲ عقل و زانسته.

به لگه كى سه دو هه شه: ٲه گهر دهروون وابويه ههروهك ده ٲين: ٲه
نيشانهيه كهوا ٲاده ميزاد هه كاتيٲك سه دهزار دهروون يا زياترى ده گٲرى ،
ٲاده ميزاديش له راستيدا ٲاده ميزاديتكه به رٲحه كهيه و دهروونه كهيه نهك
به لاشه كهيه، وه ٲاده ميزاديش ٲه ٲاده ميزاده ده بو كهوا پيشتر به ساتيٲك وه
دوايه كهيه به ساتيٲك نه ده بو، ٲه مهش جٲريٲكه له سه رساميه و دهردى دهروونيه،
ٲه گهر رٲح ته ٲه پدويه نديه كهيه به لاشه به رٲوه بردن بيت نهك به نيشته جي بوون و
جيٲگير بوون و چونه ناو بيت ٲهوا قه دهغه ناكريت له وهى پدويه ندى بچريتيت بهو
لاشهيه وه پدويه ندى دهكات به يه كيٲكي ديكه وه وه ٲه مهش بٲ كهيه عاقل و ژير
رٲى تيناچيت و ناكريت.

به لگه كى سه دو ٲه: بيٲگومان هه مو كه سيٲك سوره له سه ر ٲه وهى دهروونيه
وه صف كراوه به زانست و بيرٲكه و پامان و خٲشه ويستى و تورپه بوون و په زابوون و
رق هه ٲسان و شتى ديكه له باره كانى دهروونيه، بزانه ٲه وهى كهوا باس كراوه ٲه وه
نيه ته ٲه نيشانهيهك بيت، له نيشانه كانى لاشه كهيه وياخود ته ٲه گه وههرو
كٲٲكيٲك بيت جيا بيت له لاشه كهيه نزيكي ٲه نه بيت ، وه پٲويستى و زه روره تيٲك
بيت به وهى كهوا ٲه فام كردن و ههست كردانه بٲ فه رمانيٲكه چروبيتته ناو
لاشه كهيه ، ههروهك پٲداگيره به وهى كهوا ٲه گهر بييستى و بينى و بٲن بكات و
ٲام بكات و ههست بكات و بچوليت و جيٲگير بيت جا ٲهوا كارووبارانه بٲ دامه زراوه
زياد كردن و پاٲ خستنيٲكه بٲ دهروونيه خٲى ، وه بيٲگومان كٲٲك و گه وههري
دهروونيش ٲه وهيه كهوا هه مو ٲه وانهيه بٲ دامه زراوه.

٩٥ ح للابن قيم الجوزية

بهلگه کی سه دو ده دهروون نه گهرته نهاو تنها بيت و پهيوه نديه که ی به لاشه تنها پهيوه نديه کی به پړيوه بردن بيت ، وهک پهيوه ندي که شتيوان به که شتيه وه وه ووشتره وانيش به ووشتره کاني بيت ، نهوا ده کریت به پړيوه بردن نهوا لاشه يه جيپه ټيټ و کاربکات به به پړيوه بردن لاشه يه کی دیکه ههروک که شتيه وان و ووشتره وانيش ده توانن نهو کاره بکهن، وه له مه شدا درووست و پړيټيدانيش ده بيت به گواستنه وهی دهروونه کان له لاشه يه ک بؤ لاشه کاني دیکه ، وه ده وتریت : دهروون به لاشه کهيدا يه کانگړيوه جا قه ده غه ی ده کات له سر گواستنه وهی ، ياخوود نهو عه شقيکی سرووشتي بؤ لاشه که ی هه يه، تامه زرؤبوون و په رؤشيه کی خودی هه يه بؤ به پړيوه بردن نهو لاشه يه جا له بهر نهو هؤيه قه ده غه ی گواستنه وهی ده کات.

بهلگه کی سه دو باز ده دهروونی ناده ميزاد نه گهر کرؤک و گهوه ريکی تاک و تنها بوايه نه هاتبايه ناو جيهان وه نه ده رچوونه که ی، نه پهيوه ندي به جيهان هه بوايه، وه نه ليی جيا بوايه، وه نه ده ستي لي هه لده گريټ و نه له تهنيشته تيشی ، نهوا پړيوسته بيزانيت کهوا نهو بهو سيفه ته بوونی هه يه، چونکه زانياری ناده ميزاد به دهروون و سيفه ته کاني خو ی له هه موو زانراوټک ناشکرا تره.

بهلگه کی سه دو دواز ده بيگومان نهو لاشه يه بينراوه که ژاوه يه بؤ هه موو خاصيه ته کاني دهروون وه هه سترکردنی گشتی و به شی، وه شوټنگه يه بؤ توانا له سر جووله خو ويسته کان، جا پړيوسته بار هه لگريټ بؤ نهو هه ست کردن و خاصيه تانه نهویش لاشه يه نهو هی تيدا نيشته جي يه ، ياخوود ده بيت شوټنه که ی تنها گهوه رو کرؤکيتک بيت نه چونه ناوه دی جيهان و نه ده رچوونه که ش بيت پړيوسته و زهرووره ته به درؤو ناړهوا دابريټ.

٩٥ ح لابلین قیم المجوزیة

به لگه ک سەدو سێزده: دەرۆن ئەگەر بێ بەش بێت لە جەستە و لایەنگیری ناتوانیت کردارەکان قەدەغە بکات لەسەر بەرکەوتنی شوێنی کارەکه، چونکە پشتگیر و لایەنگر نی یە ناهێڵیت بێت بەرکەوتوو بۆ پشتگیری و لایەنگرەکه، و ئەگەر فەرمانەکه واییت ئەوا کردارەکه ی لەسەر پێچەکە داھێنان دەبێت و پێوستی نیە بۆ دەستکەوتنی بەرکەوتن و بەیەک گەشتن لە نێوان بکەر و لە نێوان شوێنی کردارەکه، ئەگەر یەکتێک لە نێمە توانای هەبێت لەسەر جولانندی لاشەکان بەبێ ئەوەی بەری کەوێت یاخود بەر شتێک بکەوێت ئەوا بەری دەکەوێت و دەستی لێدەدات، جا بێگومان دەرۆنیش لەلای نێو هەرۆک توانای هەبوو لەسەر جولانندی لاشە بەبێ ئەوەی لەنێوان خۆی و لەنێوان ئەوی دیکەدا بەریەککەوتن هەبێت، هەرۆکەکان تواناکی پێگەری ناکات لەسەر جولانندی جەستە جگە لەو بەبێ بەریەککەوتن هەبێت بۆ ئەو و ئەو کاتێک بەر یەک دەکەوێت، ئەوێش ناپارەواوە بە ناچاریش، زانراوە کەوا دەرۆن هێزی تیاوە لەسەر جولانن تەنها بە مەرجێک کەوا شوێنی جوولەکه بەر یەک بکەوێت یاخود شتێک بەری بکەوێت، ئەگەر ووترا: دەگوێخێت دەرۆن کاریگەری هەبێت لەسەر جولانندی لاشە تاییبەتیەکی بەبێ مەرجی بەریەک کەوتن، کاریگەریشی هەیە لە جولانندی جگە لەخۆی و سێتێراوە لەسەر بەدەست هێنانی بەریەک کەوتن لەنێوان لاشەکه و لەنێوان جەستەکهیدا، جا وەلامەکه: بێگومان کاتێک لاشەکه پازی بێت بۆ هەلس و کەوت و دەسەلاتی دەرۆن ئەوا ناوەستێتە سەر بەدەستەپێنانی بەریەککەوتن لەنێوان دەرۆن و لە نێوان لاشەدا، کەوا لەو حالەتەدا پێوست دەبێت هەرۆک لە لاشەکانی دیکەشدا دا هەبە، چونکە لاشەکان یەکسانن لە قبوڵکردنی جوولەدا.

به لگه ک سەدو چوارده: کەسایەتیە بیرمەند و ژێرەکان هەموویان یەکدەنگن لەسەر ئەوەی کەوا ئادەمیزاد ئەو زیندەوەرە قسەکەرە نان خۆرە خەوتوووە هەستیارە جولێنەرە بە ویست و ئیرادەیە، و ئەو خاسیەتانەش دوو جۆرن: خاسیەتێک بۆ

لاشه که یه تی ، وه خاسیه تی کیش بۆ رۆح و دهروونه قسه که ره که یه ، جا نه گهر رۆح نهو گه وه رهو کرۆکه ته نیایه بیته نه بیته ناو نهو جیهانه و نه لیشی ده رب چیته وه نه پیی بگات و نه لیشی جیا بیته وه، نهوا ناده میزادیش نه ده چیته جیهان و نه لیشی ده چیته ده ره وه وه نه په یوه ندی پیوه ده کات و نه لیشی جیا ده بیته وه، وه یاخوود هه ندی کی لهو جیهانه دا بیته و هه ندی کی دیکه ی نه چیته ناو جیهان و نه لیشی به چیته ده ره وه، وه هه مرو بیرمه ندیک ده زانیته وه به ناچاریش که نه مه نارپه واو قسه ی بی مانایه، بیگومان ناده میزاد به گشتی لاشو رۆحه که ی چوته ناو جیهانه که، وه نه مه ش له نارپه وایدا هاو شیوه ی نهو ووته یه یه که ده لیته: که وا دهروونه که ی کۆنهو درووستکراو نه، جا وایان داناو که وا نیوه ی ناده میزاد درووستکراو و نیوه که ی دیکه شی درووستکراو نه.

به لگه سه دو بازده بیگومان هه بیرمه ندو عاقلیک نه گهر پیانی ووت: ناده میزاد چی یه ؟ نهوا هیما ده کات بۆ نهو شیوه ی له ش و نه وه ی له سه ری دامه زراوه، فهرمانیکی به بیر دا نایه ت جیاوازو پیچه وانه بیته بۆ ته نها نه لهو بوونه وه ره وه نه له ده ره وه ی دایته وه زانیاریش بۆ نه مه پیوستیه که نه گرمان و نه دوو دلیش قبول ناکات.

به لگه ی سه دو سازده که وا بیرمه ندو ژیره کانی هه ردوو جیهان دادوهرن به وه ی ووتاره که رو به پرووی ده بیته وه بۆ نهو لاشیه وه نه وه ی تییدا دامه زراوه تییدا نیشته جی یه، هه ره ها پیا هه لدان و زهم کردن و چاکه و سزاو هاندان بۆ حهزو ئاره زووه وه وه مه ترسی ترساندن، نه گهر پیاویک ووتی: پیسپیتر دراو نوینه ره که و پیا هه لدانه که و زه مکراره که و قه ده غه کراوه که و بیژره که و ناقل و زیره که ته نها گه وه رهو کرۆکی که نه لهو بوونه وه ره دایه وه نه له ده ره وه ی بوونه وه ره که دایه، وه نه په یوه ندی پیوه یه هیه، و نه لیشی جیا ده بیته وه، نهوا ناقل و بیرمه نده کان به نه قل و فامی پیده که نن وه ته نگ ی پی هه لده چنن له سه ر درۆکردنه که ی، نه وه ی

بینیت له سهره تای دهست پیسخه ری و راشکاویه کانی زیرو بیرمندان به درۆ خستنه وهی و مایه پووچی نهوان نهو ساخبونه وهو ناشکرا کردنهش له سهر به لگه ی بوونی ناشکراکان له سهر ته ندرووستی هه بوونی شتی مه حال و نه گونجاو وه سهر که وتن و هاوکاریش له خوا وهیه.

(له باره ی وه لامدان وه بۆ به لگه هینانی ناکۆک و دژکاره کان)

نه گهر ووتیان، له راستیدا باسی به لگه کانتان کرد که هیماو ناماژه یه له سهر لاشه که ی و پاراستن و پشتگیری که ی، وه لامتان چی یه بۆ به لگه هینانه وه ی ناکۆک و دژکاره کان بۆ ئیوه له م باره یه وه؟ جا نهوان به چ روویه ک به لگه ده هیننه وه: یه که م: یه ک دهنگی زاناو بیرمندان له باره ی ووته کانیان: رۆح و جهسته و دهروون و جهسته، نهو به شتی ک دایده نین جگه له جهسته جا نه گهر جهسته بیته ناوا بۆ نهو ووته یه هیچ واتایه ک نایته.

دووه م: نه مهش به هیزترینیانه کهوا بیانوی پی ده هیننه وه: له راستیدا زانراو ناشکرایه کهوا له ناو بونه وهراندا شتی ک نیه جگه له وه ی شیاوه بۆ دابهشکردن، وه ک خالی ک و گه وه ریکی بی هاوتا، به لکو نه مه واجی بیکی بوونه وه ره⁽³¹⁹⁾ جا واجب و پیترسته کهوا زانیاری بهو شته ده بیته شیاوی دابهش بوون نه بیته، پیترسته نه وه ی باسکراو ده بیته له م زانسته دا وه بریتی یه له شوینه که ی خۆی که نه مهش شیاوی دابهش بوون نیه، نه مهش دهروونه، جا نه گهر جهسته بوایه نهوا گونجاو ده برو بۆ دابهش بوون، وه نهو به لگهش ده سه لمی ندریته له سهر روویه کی دیکه.

(319) سهیری: تفسیر القرطبی: 7/ 224 بکه .

٩٥ ح لِلْإِن قِيمُ الْجُزْءِ

سى يەم: لە راستیدا وێنەو نىگارى ژىرى و بىرکردنەو يەكى تەواو بى گومان
 پرووت و تەنھايە، تەنھايى و بى لايەنەكەش ياخود بە ھۆكارى لى وەرگرتن
 دەبىت ياخود بەھۆى وەرگرتنەو كەيە، و يەكەمىش بەتال و پووجە، لەبەر ئەو
 ئەو وێنانە لە راستیدا كەسايەتيە باسكراوھەكان وەرگىراو بە كەل و پەلێكى
 جياوازو بارودۆخێكى ديارىكراو، وە سەلمىندراو كەوا بى لايەنى و تەنھايەكەى لە
 راستیدا بەھۆى لى وەرگرتنەوتى و ھىزى عەقل و بىرکردنەو كەش ناوئراو بە
 دەروون.

چوارەم: ھىزى ژىرو كارامەيى كارىگەرى دەبىت لەسەر كردەودەكانى بى سنوور،
 ئەمەش لەسەر ھەستدارەكان و بى كۆتايىەكان بەھىز دەكات، ھىزى جەستەيش
 كارىگەرى نابىت لەسەر كردەو بى كۆتايىەكان، چونكە ھىزى جەستەيى دابەش
 دەبىت بەدابەش بوونى شوێنگەكەى، جا ئەو ھىزى كارىگەرى لەسەر ھەندىكيان
 دەبىت پىويستە كەمتر بىت لەو ھىزى كارىگەرى لەسەر ھەمووى دەبىت، ئەو ھىزى
 كارىگەرى لەسەر ھەمووى دەبىت زىاد دەبىت لەسەر ئەو ھىزى كارىگەرى لەسەر
 ھەندىكيان ھەيە بە چەند جارەى كۆتايىەكان، وە زىادەش لەسەر كۆتايىەكە
 بەئەوپەرى ئەو پەرى يەكەيە.

پنجەم: ھىزى ژىرى و كارامەيش ئەگەر ھالەتيك بىت لە ئەندامىكى جەستەى
 ئەوا پىويست دەبوو كەوا ھىزى ژىرى و ئەقلى ھەمىشە ھەستيار بىت بۆ ئەو
 ئەندامە ياخود ھەستيارىكى نەگوڤاوى بىت بۆى بەتەواو، و ھەردوو كيانىش
 بەتال و ناپەوان، چونكە درك پىكردنى ھىزى ژىرى بۆ ئەو ئەندامە ئەگەر
 بوونەكەى چاودۆر بىت جا ئەمە مەھالەو نەشيارە، ئەگەر وێنەيەكە يەكسان بىت
 بۆ بوونەكەى ئەمەش دەبىتە ھالەتيك لە ھىزى ژىرىدا گۆرپاوە بۆ ئەو ئەندامە
 پىويستە ھەردوو وێنە ھاوشىوئەكە كۆبىتەو وە ئەمەش مەھالە.

٩٩ ح لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

شه شهه: هه موو كه سيك ههست به خۆي ده كات ، وه ههست كردن به شت بریتی یه له ناماده بوونی ماهیه و مه بهستی دلتیاییه له لای كهسی زاناو بیرمه ند، جا نه گهر خۆمان ناسی، جا نه مهش یان ده بیټ له پیتناوی ناماده بوونی ناوداره كانغان بیت، یاخوود له پیتناوی وینه یه کی یه كسان بۆ ناوداراغان له ناو ناوداره كانغاندا، وه بهشی دووهم به تاله وه نه گهر نا ده بیټ ههردوو نمونه كه كۆبینه وه، جا سه لمیتندراوه كهوا هیچ مانایه ك بۆ زانسته كه مان نیه له خودی خۆمان تهنها ناماده بوونی خودی خۆمان نه بیټ.

حهو تهه: نه وهی نه بو بهر كان به غدادی بیانوی بۆ ده هیئتیه وه وه نه وهی وه كه نه وه به تالی ده كاته وه جا ده لیت: گومان نه كه یه كهوا هه ریه كیت له ئیمه بتوانیت خه یال بكات به ده ریا یه كه له جیوه و چیا یه كه له مرواری، خه یال كردنی چهنده ها رۆژو مانگ، جا نه و نیگاره خه یالیانه نه بوو و بییهش ناییت له بهر نه وهی هیزی خه یال كردن ناماژه ده كات بۆ نه و نیگه رانه وه نیتوان هه ر نیگارو وینه یه كه له گه ل یه كیتکی دیکه جیا ده كاته وه، له راستیدا کاریگه ری بوونی نه و خه یال كرده نه و ده بیته بینه ریکی هه ستیار، دیارو ناشكراشه كهوا پوخت و بی خه وشى و پاکی و ساده یی نه مه ناسه لیمیتیت، ئیمه به پتویستی ده زانین كهوا نه و وینانه له بهر چاواندا دیارنیه، جا سه لمیتندراوه كهوا له بیرو زهینه كاندا بوونی هه یه، جا ده لیتن: شویتنی نه و وینه یه یاخود جهسته بیټ یاخود بارو جۆریكه له جهسته، یاخود نه جهسته یه وه نه بارێكه له جهسته، وه دوو بهشی یه كه م به تالو نارپه وان چوونكه وینه یه ده ریاو چیا وینه یه کی مه زنه و میتشك و دلش جهسته یه کی بچووكه، وه كاریت كرده گه وه له بچووكدا مه حاله، جا سه لمیتندراوه كهوا شویتنی نه و وینه خه یالی نه له جهسته دایه وه نه له قه باره شدا یه.

هه شههه: نه گهر هیزی ژیری و كارامه یی قه باره ی لاوازو بیته یز بوو له كاتی پیریدا هه میشه یی یه و بی هۆ نیه.

٩٥ ح لِلْإِن قِيمُ الْجُوزَةِ

نۆیهه: له پاستیدا هیزی ژیری دهوله مەند له کرداره کانیدا بۆ لاشه، دهوله مەندیش نه ده بوو له کاره کهیدا بۆ جهسته ده بیته دهوله مەند بیته له خودی خۆیدا بۆ جهسته، ناگاداری یه کهه: کهوا هیزی ژیری ههست به خۆی دهکات وه مه حالیشه کهوا له نیوان خۆی و له نیوانی نهودا نه ندایمکی ناوه ندی به دهست به نیته، وه درک به ههستیاری خۆی دهکات، نهه ههست به خۆکردنهش به نه ندایم و کههسته نیه، ههروهها نهو ههست کردنهش به جهسته کهوا نهو نه ندایم کهیهتی و له نیوان نهوو له نیوان نه ندایم کهی نه ندایمکی دیکه نیه، وه ناگاداری دووهه له دوو پرووه وهیه:

یه کهه میان: هیزی قهبارهی وهک بینین و بیستن و خهیا لکردن و دالغه لیدان نه گهر هات و قهبارهی بیته نهو ههست کردنی خۆیهتی کاره کهی پیتا کریت، و درک پیکردنه کهشی له بهر نهوهی ههست کردنه بۆ خاوه نه کهیان وه درک پیکردنی نهو جهستانهش بۆ بارهه لگهره، نه گهرچی هیزی ژیری قهبارهیی پۆزشی هینا بیته وه لهو سی کاروباره دا.

دووه میان: کهوا چاوه گی کرداره کهش دهروونه، نه گهرچی دهروونیش په یوهست بووه له وهستان و دامه زرانندی و بوونی به جهسته نهه کرداران ههست به دهست نا هینیت تهنها به به شداری کردنی جهسته نه بیته، وه کاتیک سه لیترا کهوا ههر وانیه، سه لیترا وه کهوا هیزی ژیری دهوله مەنده بۆ جهسته.

دهیهه: هیزی جهسته یی و قهبارهی ماندوو و شه کهت ده بیته به زۆربوونی کرداره کان، وه کاریگهر نابیت له سههر هیز له دوا ی بی هیزی و لاواز بووندا، هۆکاره کهشی دیارو ناشکرایه، جا هیزی قهبارهی به هۆی شاره زایی له کرداره کاندا کههسته کهی ترووشی ههله شه نه وه و ووشک برون ده بیته و نه مهش لاوازی پتویست دهکات، به لام هیزی ژیری نهوا لاواز نابیت به هۆی زۆربوونی کرداره کان، وه کاریگهر به هیز ده بیته له سههر هیز له دوا ی لاوازی جا پتویست دهکات کهوا قهبارهی نه بیته.

٩٥ ح لِّلْإِنِّ قِيَمُ الْجُوزِيَّةِ

يازدهيم: نيمه کاتيک دادوهرمان کرد بهوهی کهوا رهشی دژ کاره به سپیتی پتویسته له فکرو زهیندا ماهیهتی رهشی و سپیتی دهستکهویت، کاره ناشکراکهشی دادوهره بهوهی کویرونهوهی رهش و سپی و گهرمی و ساردی له جهستهکاندا شتیکی مهحاله، جا کاتيک نهو کویرونهوهیه بهدهست هات له هیزی کارامهیددا پتویست بههیزیکی قهباردی و لاشهیی نابیت.

دوازدهيم: نهگهر شوتنی ههستکردهکان جهسته بیت، ههموو جهستهیهکیش دابهشکراوه مهحالیش نیه، قهدهغه نابیت کهوا بهههندیک بهشهکانی جهسته زانست به شت پهیدا بکات وه بهههندیکی دیکه نهزانن، لهو کاتهیدا نادهمیزاد لیهک حالهتدا زانیارو بیرمهنده به شتیک و نهزانیشه به شتیکی دیکه.

سیزدهيم: توخمی جهستهیی و قهباردی نهگهر نهخش و نیگاری تاییهتی بهدهست هیتا، جا بوونی نهو نهخش و نیگارانه تیتیدا قهدهغه دهکات له بهدهست هیتانی نهخشی دیکه، بهلام نهخش و نیگاری ژیری و کارامهیی به دژ کارو پیچهوانیه له مهدا، لهبر نهوهی دهروونهکان نهگهر بهتال و چۆل بیت له گشت زانست و ههست کردنهکان، نهوه فیروبونی لهسر قورس دهبیت، جا نهگهر شتیک فیتر بوویت نهوا بهدهست هیتانی نهو زانستانه دیارو ناشکرا دهبیت لهسر ناسانی نهوی دیکه، نهخشو نیگاری قهبارهی جیا جیاوه دژکاره، وه نهخش و نیگاری ژیری و کارامهیش هاریکارو پشتگیرو یارمهتیدهره.

چوارددهيم: دهروونیش نهگهر جهسته بوايه نهوا دهبوو، نیوان ویستی بهندهکه له جولاندنی پییهکهی وه نیوان جولاندنی خودی خوئی ماویهکیشه بهسر توانای جولوهی جهستهو قورساییهکهی جا لهبر نهوهی دهروون جولینههه به جهستهکه وه چاککراویشه بۆ جولاندنهکهی، جا نهگهر جولینههه بۆ پییهکه جهسته بوايه، نهو کاته لهو نهندامانه بهدهستی دههیتا یاخود بۆی دههات، نهگهر بۆی بهاتایه نهوا بیگومان پتویستی به ماوه دهبوو، نهگهر تیتیدا بهدهستی هاتبایه نیمه نهگهر نهه

٩٥ ح لایین قیَمُ المجوزة

نەندامەمان بپری کەوا جوولەوی پێدەکردنەوا لە نەندامە کە شتیکی جولینەر
نەدەمایەوێ جا ئەگەر ئەو جولینەرە تێیدا دەستی کەوتبایە ئەوا شتیک دەمایەوێ
لەو نەندامەدا.

پازدەیم: ئەگەر دەروونیش جەستە بوایە ئەوا دابەش دەبوو، بۆ درووستی
کردنەوێ ئەوا هەندیکێ دەزانیت هەروەک هەمووی دەزانیت، جا ئادەمیزاد وای
لێدەدات بەهەندیک شتی لە دەواری خۆی زانیارو تێگەیشتو بوایە وە لەهەندیکێ
دیکەشدا نەزان و بێ ناگابوایە، نەمەش مەحالە.

شازدەیم: ئەگەر دەروون جەستە بوایە ئەوا پێویست دەبوو کە لاشە بارقورسی
بکەدایە بە چوونە ناویەوێ لەبەر ئەوێ کاروباری جەستەیکێ بەتال ئەگەر بە
شتیک پێبوو وەک دەفرو جەوێندەیکێ بەتال وایە، کارو فەرمانەکەش
بەپێچەوانەیە، وە لاشەش لەهەموو کاتیک سووکترە ئەگەر هاتوو دەروونی
تێداییت، وە لەهەموو کاتیکیش قورسترە کاتیک دەروون لێی جیاپۆتەو.

حەقدەیم: ئەگەر دەروون ئەم جەستەیک بوایە ئەوا لەسەر خاسیەتی گشت
جەستەکان دەبوو کەوا هیچ شتیکی لێ بەتال ناکاتەوێ لە سووکی و قورسی و
گەرمی و ساردی و نەرمی و زبرو رەقی و رەشی و سپی و زۆری دیکە لە سیفەتی
جەستەکان و جۆرەکانی، وە زانراوە کەوا چۆنیەتیە دەروونیەکان کەوا بریتیە لە
کارە چاکەکان و کارە پێسواپیەکان ئەو چۆنایەتیانەش جەستەیی و قەبارەیی نین جا
دەروونیش جەستە نیە.

هەژدەیم: دەروون ئەگەر جەستە بوایە ئەوا واجب دەبوو کەوا بکەوێتە ژێرەموو
هەستیاریەکان یاخود لەژێر هەستیک یان دوو هەست یان زیاتر دەبوو، جا ئێمە
جەستەکان و دەبینن هەروەها تێدایە درک دەکات بە گشت هەستارەکان، وە
تێدایە درک دەکات بە زۆربەیان، وە تێدایە درک دەکات بە یەک هەست یا دوو
هەیت، وە دەروونیش بێ تاوان و دوورە لەو هەموو شتانە، ئەم بیانووەش کەوا

٩٥ ح لِّلْإِنِّ قِيَمُ الْجُوزِيَّةِ

جههميه كان له سهر كؤمه لئيك له موخيد هكان بيانوي پيد هيننه وه لهو كاتهى
ئينكارى خوداى پاك و بيگهرديان كرؤو ووتيان: نه گهر برونى هه بوايه نهوا
پيويست بوو دركى بكردايه به ههستيك له ههسته كان جا به دهروون
به ره ههستكاريان كرد.

نؤزده يه: نه گهر دهروون جهسته يه بوايه نهوا خاوهنى دريژى و پانى و قوولى و پرو
و شيوى دهبوو، وه نهو كه رهسته و كهل و پهل و دووريانه هه لئاستيك ته نها به
مادده يهك و شويئيك نه بيت جا نه گهر ماددهو شوينه كهى دهروون بيت نهوا
پيويست دهبوو ههردوو دهروونه كه كويته وه و نه گهر دهروونيش نه بيت نهوا دهروون
پينكهاتوه له لاشه و ينه وه نه مهش له جهسته يهك پيك هاتوه له لاشه و
وينه دايه، جا نهو كاته ناده ميزاد دهبوو دوو ناده ميزاد.

بيست: له راستيدا له تاييه تمه ندى جهسته دا كهوا قبوولى كه رت بوون و پارچه
پارچه كردن بكات وه پارچه ي بچووكيش تيدا وهك گهره كه نيه، نه گهر رازى بيت
به كه رت بوون جا هه ر پارچه يهك ليى نه گهر دهروونيك بيت نهوا پيويست دهبوو بؤ
ناده ميزاد دهروونى زؤرى هه بوايه نهك ته نها يهك دهروون، نه گهر دهروونيش نه بيت
نهوا نهو هه مووه دهروون نيه، ههروهك نه گهر به شيكى ناوه كه ناو نه بيت نهوا
گشتيه كهى ناو ناييت.

بيست و يهك: بيگومان جهسته پيويستى به پشتگيرى و سه ره رشتيارو چاوديرى و
مانه وه كهى ههيه بؤ دهروون له بهر نهوه به رهو نه مان و پوكانه وه ده چيت كاتيك ليى
جيا ده بيتته وه جا نه گهر جهسته بوايه نهوا پيويستى به دهروونيكى ديكه دهبوو
ههتا دوايى، وه فه رمانه كه به زغيره ده رويشت، نه وهش مه حاله له راستيدا نه گهر
دهروونه كه جهسته بوايه.

بيست و دوو: نه گهر جهسته بوايه نهوا په يوه ندى به جهسته وه دهبوو نه گهر له سهر
ريگاي خوتنيخستن بوايه ناچار دهبوو بچيته نار جهسته كان، نه گهر له سهر ريگاي

٩٥ ح لایین قیَمَّ الجوزیَّة

پتوه نووسان و دراوسپه تی بوايه نهوا ناده ميزادتيك ده بوو دوو جهسته ی به یه كه وه نووساو یه كینكیان ده بیینی و نهوی دیکه یان نهی ده بیینی.
جا نه مه هه مووی نهو پروونكر دنه وه یه كهوا نهو كۆمه له ناره وایه له گومراكان و ریسواكه ران و بیژراوان هیناویانه، وه نیمهش له باره ی نهو وه وه لامی هه موویان وه رز به وه رز ده ده یته وه.

(له باره ی وه لامدان هه له سه ر گومانی دووهم)

به لام گومانی دووهم بریتی یه له به هیزترین گومانیان كهوا پتی ده گهن، به سه ریدا به رزده كه ونه وه، وه نهو ههش دامه زراوه له سه ر چوار پیشه کی:
یه كه م: له هه بووندا قه بولی دابه شكردن نیه به پرویهك له پروه كان.
دووهم: نهو ده شیت زانیاری پتی هه بیت.
سی یه م: زانیاریه كه ی پییه تی دابهش ناكړیت.

چواره م: پتویسته هه روه ها بیته شوینی زانیاریه كه ، نه گه ر جهسته نه بوايه نهوا دابهش ده بوو، لهو باره یه بیرمه ندو زانایان ناكۆکی و جیاوازیان هیه ده لئین: به لگه کیان نه هیناوه ته وه له سه ر نهو هی كه له بونه وهردا دابهش كردنی ههستی تیدا دابهش ناكړیت وه نه خه یالیش به لكو داواكان به دهستی نیویه، نه مهش راستی تیدانیسه، له راستیدا سه لماندرویان ه له و اجبی بونه وهردا نهو هی به گویره ی ره سه نایه تیان به تاله له لای گشت بیرمه ندو زانایان له شه هلی وه رس و بیژاره كان وه كهسانی دیکه له وانه نینكاری ماهیه تی خودای گه وره و سیفاته كانی ده كه ن.

ده لئین: نهو خاله ی كهوا پتی پروونده كه نه وه نهوا له ناشكراترین و دیارترین ناره وای به لگه تانه له بهر نهو هی ده روون دابهش ناكړیت، نه مهش حاله تیکه له

جەستەيەکی دابەشکراو دایە، لە راستیدا پرزگاری بۆزە لە دابەشکراودا کەوا لە دابەشکراودا نیە، پاشان سەلمێنراوی گەوهەرە پاک و بێ ھاوتایە کە کۆمەڵە قسە کەرەکانن، ناکۆکیان لە گەڵدا دەکەن لەو بنچینەیەدا، وە دەلێن: گەوهەرە کە لە جەستەدا تواوە تەو، بەلکو ئەو لەو پیکهاتوو، وە ناکرێت و موسمکین نیە بەلگە کەتان تەواو بکرێت تەنها بە دوور خستنەوەی گەوهەر و کپۆکە بێھاوتاکە، جا ئەگەر ووتان: خالە کە بریتی یە لە کۆتایی هیلە کە وە لەناوچرونی و ونبوونی، ئەمەش فەرمانێکی هیچ لەبارنەبوونە، پرونبونە وە کەتان پێ بەتال دەبیست، ئەگەر فەرمانێکی هەبوون بوايە ئەوا لە دابەش بووندا پرزگاری دەبوو جا بەلگە کە لەهەردوو هەلسەنگاندن و پێشبینیە کە بەتالە.

هەر وەها دەلێن: بۆچی زانست نابێتە حالەتێک لە شوێنە کەیدا، نە لەسەر پروی جوړە کەو کارلێکردنە کە جا ئەگەر خستە جێی هەر شتێک لە شوێنە کەیدا دایست بە گوێرە ی خۆی، خستە جێی گیانلەبەر لە مالدا جوړیکەو خستە جێ نیشانە کەش لە جەستەدا جوړیکە، وە خستە جێی هیلێش لە پەرتوکدا جوړیکە وە خستە جێی رۆنیش لە کوغیدا جوړیکە، وە خستە جێی جەستەش لە نیشانەدا جوړیکە، وە خستە جێی رۆحیش لە لاشەدا جوړیکە وە خستە جێی زانیاری و زانستەکان لە دەرووندا جوړیکە دیکە یە.

ووتیان: هەر وەها یە کگرتنیش بە ئەنجام گەیشتوو، جا ئەگەر گەوهەر و کپۆک بوايە ئەوا گەوهەرێکی بێ ھاوتا کە دەسەلمێنراو بەلگە کەتان بەتال و بێ سوو دەبوو لەبەر ئەوەی تەواو ناکرێت و تەنها بە دوور خستنەوەی، ئەگەر نیشانەو ئەندامێک بیت ئەوا پێویستە شوێنی بۆی هەبیست، شوێنە کەیدا ئەگەر دابەشکراو، ئەوا دەگوێجا بە هەستانی دابەشە کراوێک بە دابەشکراوێک ئەمەش گەوهەر و کپۆکە کە بەلگە کەش بێ کەلک بوو، جا ئەگەر ووتان، یە کگرتن کارو فەرمانێکی نەبوونیە لە دەر وە هیچ بونیکی نییە، ئەمەش کەوا بەلگە کەتان پێ هیناوتەو،

٩٥ ح لِّلْإِنِّ قِيَمُ الْجُوزِيَّةِ

بونیکه دابهش ناکریت وه همووش کاروفه رمانیکی نه بوونیسه له دهره وه دا هیچ بونیکه نیه ، جا له بهر نه وهی واجبی بونه وهره که کهوا سه لماند ورتانه فره رمانیکی نه بوونی و هیچه، به لکرو بونه وهره که نه سته مه.

ووتیان: هیزی خه یالی و بیر کردنه وهی جه سته ییه له لای پیشه واکه تان ئین سینا جا پیویست ده کات تووشی بهش بهش و پارچه پارچه بیت، وه نه مهش مه حاله چونکه نه گهر دابهشکرا نهوا ههر یه کیک له پارچه کان نه گهر وهک نهو بیت نهوا بهشیکی یه کسان ده بیت بۆ هه مووان نه گهر وهک نهویش نه بیت نهوا نایسته نهو بهشانه.

وه دیسان خه یال مانای نیه ته نهها نهوه ببیته هاوړی و نهووش ببیته دوژمن وه نه مهش قه بوئی دابهش بوون ناکریت.

ووتیان: له راستیدا بوونه وهر له لای ئیوه فره رمانیکی زیاده یه له سهر ناوه رۆکه کان، جا نه گهر پیویستی دابهش بوونی حاله که یه بۆ دابهش بوونی شوینه که ی پیویست ده کات دابهش کردنی نهو بوونه وهره به دابهش بوونی شوینه که ی بیت، نه م دیمه نهش پیویست ناکات و ناگوفییت له دانانی بوونی شتیک جگه له ناوه رۆک و مه به سته که ی.

ووتیان: دیسان سرووشتی ژماردنه کان مه بهستی جیاوازی تیدایه، جا تیگه یشتن له بوونی ده ده یه کان یه ک تیگه یشتن و یه ک مه بهستی تیدایه، نهو مه به ستهش یاخوود تووش بووه بۆ ههر یه کیک لهو یه که یی یانه، نه مهش نه سته مه، یاخود نهو دابهشکراوه به دابهش بوونیکه نهو یه که ییانه، وه نه مهش نه سته مه، چونکه تیگه یشتن له بوونی ده ده یی یه که قه بوئی دابهش کردن نیه، به لی ده یه که قه بوئی دابهش کردن ده بیت نهک ده یی یه کان.

ووتیان: ههروه ها چۆنایه تیه کان کهوا په یوه ندیان به چه ندیه کان و بره کان هیه وهک خرپوون و نیگاره کان وه غوونه ی نهوانه له لای فه یله سوفه کان نیشانه و

٩٦ ح لِّلْإِن قِيمُ الْجُزْئَةِ

رووداوئیکه بوونی ههیه له شیوه و ټیکچوونی خړبوونه که نه گهر پېشهاش بیت یاخود ده بیت به ته وای وه ستاو دامه زراو بیت وه یاخود ده بیت به هه مووی یه که به شه کان بیت، وه نه مهش نه سته مه، وه یاخود نهو پېشهاش به یاخود نهو نیشانه یه دابهش بکریت به دابهش بوونی به شه کان، وه هه لیسیت به هه موو به شیک له به شه کانی هیله که که به شیک له به شه کانی نهو پېشهاش به نیشانه یه، وه نه مهش نه سته مه، له بهر نهو ی به شه که ی نه گهر خړ بیت ده شیت به شی دانیره که باز نه یی بیت، نه گهر خړیش نه بیت جا له کاتی کۆبوونه وه ی به شه کان نه گهر فهرمانیکی زیاده روونه دات پیویست ده کات خړیه که به نه غام نه گات، وه نه گهر فهرمانیکی زیاده روویدا، نهو دابهش کراوه که بووه، دابهش کردنه گهراوه ته وه، وه نه گهر دابهش نه کرا نهو حالته که دابهش نیه، وه شوینه که ی دابهش کراوه ..

وتم: نه مهش بۆ نهوان گرنگی و بایه خی نیه، جا نه مهش بۆ نهوانه کاتی که ده لئین: وا: دابهش ده بیت به دابهش بوونی شوینه که ی به گویره ی نهو وه هه موو نیشانه وه ستاوه کان کهوا به رهو رووی ده بیتته وه له سپیتی و ره شیتی، به لام نهو ی دابهش ناییت وه که درێژی جا مه رجی به ده ست هینانی کۆبوونه وه ی به شه کانه، وه په یوه ندیش له سه ره که نه بوون و نه مانه به نه مان و لا برده که ی.

پشت به ست له بۆ که لک و به تالکردنی نهو گومانه له سه ره نهو ی کهوا زانست به شیوه کی گۆراو نیه له ده رووندا، وه به لکو نهو ره یه که وه زیاده خستنی که له نیوان زانیاری و زانراودا، هه ره که له باره ی بینیندا ده لئین: به هه ست و سۆزو کارتیکردنی وینه یه کی یه کسان نی یه بۆ بینهر له هیزی بینایی چاودا، به لکو نه مه ره یه که و زیاده خسته سه ره که له نیوان هیزی بینایی و بینراودا.

زۆربه ی نهوانه ی گومانیان لا دروست بووه کهوا هیناویانه له وه زردها دامه زراوه له سه ره کارتیکردنی وینه یه کی دیارو زانراودا له هیزیکی زانین دا، پاشان

دایانغە زانندووە لەسەر ئەمەدا کەوا دابەش بوون و کەرت بوون لە دابەش بووندا دابەش و کەرت ناکرێت مەحال و ئەستەمە.

هەمیسان ئەگەر ئێمە ئەوەمان لە ئێوە وەرگرت ئەوا لە دیارترین بەلگەیه لەسەر بێسوودی ووتە کەتان، چونکە ئەو وێنەیه ئەگەر حالەتێک بێت لە ناوەرۆک و گەوهەری دەروونێکی قسەکەر، ئەمە وێنەی بەشیکی بچووکه کە هەموو نیشانه گۆراوەکان لەو دەروونە بەشە بچووکه دا بەراوردی دەکات، ئەگەر وای دابنێن ئەو وێنانه لە گەڵ تەواوی ئەو پاشکۆیانە بێت ئەوا وێنەیهکی پاک و بێ هاوتان نابێت، بەلکو بەراورد کراوە بە پاشکۆکان و نیشانهکان وە ئەمەش گشتی قەدەغە دەکات. جا ئەگەر ووتتان: مەبەست لە بارودۆخ و بوونیهکی بە تێکڕاییه ، ئێمە ئەگەر ئەو پاشکۆ پاشبەندانەمان لێی سڕیەوه وە وامان دانا خۆی سەرپاکی شتەکەیه، پێمان ووتن: جا ئەگەر ئەو درووست بوايه نابێت بوتریت: ئەو وێنەیه گۆراوە لە توخمێکی جەستەیی تایبەت بە میقدارو برێکی دیاریکراو و بەهەموو دیاریکراویەک ، تەنها ئەگەر ئێمە ئەوەمان لێی سڕیەوه، وە وامان دانا کە خۆی بە پلەو پایەیی ئەو وێنەیه بوو کەوا کارەبێمان پێی کردوووە جا دیاریکراوو بریار لەسەر دانیش لە بەرامبەر دیاریکراوو بریار لەسەردانەکە وە رەهایەکی وەرگیراو کە خۆیەتی ئەمەیه لەبەرەبەر شوێنە رەهاکەیهتی، ئا ئەمەش پەسەندو گونجاو کەوا بیرو ئەقلە راست و داد پەرۆرە راستەکان شایەتیان بۆی داو، جا دەرکەوتوو کەوا ئەو گومانە لە خراب ترین و بێ سوود ترین گومانەکانە.

جا ئەگەر وێنەیی زانیاریەکانیان هەژمار کردن، کردیان بە گشتی و ئێمەش لە شوێنەکە هەژمارمان کرد ، ئێمەش بە تێکڕای دامان ناو، ئەگەر بەشیکی دیاری کراویان وەرگرت جا ئەمە شوێنەکەیهتی، جا تێکڕاییش لە بەرامبەر تێکڕاییه، وە بەشیش لە بەرامبەر بەشە.

٩٥ ح لایبن قیَمُ الموزیَّة

له سەر ئەمە دەلێن : له زهین و هۆشدا تێکرای و گشتی نیه ، بەلکو له راستیدا له زهین و هۆشدا وێنیهکی دیاریکراو ناسراو چاپکراو له سەر تێکرای تاکه کانی هیه ، جا نه گهر بهو په چار کردن و گرنگی پێدانه به تێکرای ناوئرا ، ئەوا له ووتەو دەربرینه کاندای مشت و مری ناوێت، ئەمەش تێکرای و بەش بەش بەهەردوو په چاو کردنه که .

(له باره‌ی که‌وا وێنه‌کانی بیرو نه‌قل و هۆشی په‌تی و بیلایه‌ن نیه)

ووته‌کانیان له دیمه‌نی سیّ یه‌مدا : که‌وا دیمه‌نه‌کانی نه‌قلی تێکرای سیّ به‌شه ، به‌بیّ به‌ش کردنه‌که‌شی له راستیدا به‌هۆی لێی وەرگرتنه‌وه ئەویش هێزی ئەقلیه .
وه‌لامه‌که‌شی ده‌وتریت: چیتان ده‌وێت به‌و وێنه ئەقلیه گشت یه ؟ نایه ده‌تانه‌وێت پێی که‌وا زانراوه‌که‌ی له هه‌مان جیهانه‌که به‌ده‌ست هێناوه یاخود زانیاریه‌که‌ی پێی له هه‌مان جیهانه که به‌ده‌ست هاتوه ؟.

جا یه‌که‌مین دیارو ناشکرایه و دووه‌مینیش ناردنه‌وه به‌ره‌و پرووکردنه‌وه‌یه ، هه‌ق وایه له‌به‌ر ئەوه‌ی که هیچ سوودیکی بۆتان نیه ، چوونکه فه‌رمانی تێکرای هه‌وبه‌ش له نێوان که‌سایه‌تیه مرۆفایه‌تیه‌کان بریتیه له‌و مرۆفایه‌تیه‌ی هیچ زانستیکێ پێ نیه ، مرۆفایه‌تیه‌که‌ش هیچ بوونیکی نیه له ده‌ره‌وه‌ی گشتی یه‌که وه‌ بوونیش له ده‌ره‌وه‌دا ته‌نها بۆ دیاریکراوه‌کانه ، زانیاریش شوێنکه‌وته‌ی زاراوه‌که‌یه ، له‌به‌ر ئەوه‌ی که‌وا زانراویش دیاریکراوه ، زانیاریش تێیدا دیاریکراوه ، به‌لام ئەو وێنیه‌کی هاوشێوه‌ و ټکچوووه ، له‌سەر زۆربه‌ی تاکه‌کان ، له‌زه‌ین و هۆشدا نیه وه نه له‌ده‌ره‌وه‌یدا وێنیه‌ک ئێستا دابه‌شنه‌کراوه .

٩٥ ح لِلإِن قِيمُ الْجُزْئَةِ

لهو بابہ تەدا چەند کۆمەڵێک لەبیرمەندان و زانایان تییدا بەهەڵە داچوون کەوا کەس ژمارەیان نازانیت تەنھا خوای گەورە نەبیّت، وێنەو دیمەنی تێکپراسی کەوا دەبەسەلمێنن و پێداگیری لەسەر دەکەن ئەگەر حالەتیکە لە دەرووندا لە وێنەبەکی باسکراو بە نیشانەکانی کەسایەتی، جا ئەو وێنە ئەقلانیە دەستی بە گۆرانکردن کرد لە گەھەرو کۆچیکێک نە لە جەستەبەک وە نە لە قەبارەبەک و شیوەبەک ئەو بێ بەش و پەتی نیە لە نیشانەو تووش ھاتووہکان.

(لەبارەى ئەوہى کەوا ھىزى کردارى کارىگەرى دەبیّت

(لەسەر کردارە بى سنوورەکان)

ووتە کانتان لەبارەى دیمەنی چوارەمدا، کەوا ھىزى فیکرو ئەقل کارتیکەرە لەسەر کردەوہ بى کۆتاییەکان، وە ھیچ شتیک نیە لە ھىزى شیوەبى یاخوود قەبارەى وەک ئەمە، وەلامەکەى: ئیمە وا وەریناگرین کەوا ئەو کارىگەرى ھەبە لەسەر کردارە بى کۆتاییەکان.

ووتە کانتان: کەوا ئەو کارىگەرى ھەبە لەسەر ھەستیارەکان کەوا کۆتایی نایەت، درک کردن و ھەستارەکانیش کارو کردەوہن، دوو پێشەکی و سەرەتایی درۆو دەلەسەن، ئەو درک پێکردن و ھەستیارانەى ئەگەرچى پێگەیشتووہ، جا ئەگەر لە ھەر ھەزارێک ھەزار پێگەیشتوو ھەبیّت ئەوا زرنگ و ھۆشیارەکانیش ھیشتا بى کۆتاین، ئەمەش ھەرگیز لە ھۆشیاری و زرنگی کۆتایی نایەت تا ئەو کاتەى ناتوانرێت شتی دیکە بەسەریدا زیاد بکەیت ھەروەک خوای گەورە دەفەر مۆیت: ﴿وَفَوْقَ كُلِّ ذِي عِلْمٍ عَلِيمٌ﴾ (یوسف: ۷۶)، واتە: ((وە لەسەر ھەموو خاوەن زانست و زانیاریەکەوہ زاناو شارەزاتر ھەبە))، تاوہکو زانست و زانیاری کۆتایی دیت وە

٩٩ ح لِّلْإِنِّ قِيَمُ الْجُوزِيَّةِ

دهگات بهو كهسهى كهوا به شتيك زاناو شارهزايى هديه، نه مهش نهو خودا
كهوره به كه جگه لهو هيچ خوايه كي ديكه نيه و تاك و تهنه ايه، نه مهش له
تايبه نه نديه كانيه تي كهوا هيچ كه سيك به شداري له گهل دا ناكات و جگه له خزي
نه بيت.

جا نه گهر ووتتان: نه گهر زانست و هوشيار به كهى گه شته سنووريك نه توانريت
له سهرى زياد بكرت، پتويسته شته كه وه رگه ريت له توانيني خودى، ووتمان: نه مه
راستيه كه به نه گهر درووست بيت به لگه به له سهر نه وهى كهوا هيى جسته به و
قه باره ي كاريگه رى هيه له سهر كرداره كانى بى كوتايى، نه مهش پتويست به
كهوتن و بى كه لك كردنى گومانه كان ده كات.

ههروه ها كهوا هيى خه يال كردن و بير كردنه وه كاريگه رى هيه له سهر ناماده كاري
خه يال كردنه وه كان وه يادنامه كان تاوه كو بى كوتايى، له گهل نه وهى له لاي نيوه هيى
قه باره به و شيه وه هيه.

به لام دروى پيشه كي دووه م: كهوا پيگه بين و هستياري به كردار نيه جا پتويست
ناكات له باره ي كوتايى كرداره كهى ژيري و تانه كهى كوتايى به نييت، له راستيدا
راتانگه ياندوه: به وهى كهوا گه وهه رى نه قلى و هوشى گونجاوه بۆ وينه به كي ديارو
ناشكرا نه كه نه وهى فه رمانكه ره بۆ، يه كه م شتيش له لاي نيوه بكهرو به تواناو
گونجاو ناييت، وه راتان گه ياندوه به وهى كهوا جسته كان و قه باره كان كرداره كان
قه ده غه ي ده كات به وهى كهوا كوتايى بۆ نيه، و ناديارو نه ناسراوه كانيش
قه ده غه ي ناكات و كارتيكه ره كانيش كوتايى نايه ت.

(له بارهه نهوهه كهوا هيژي ژيري جيانا بيته وه له نه نداميكي جهسته يي)

ووته كاتنان له ديمهني پيئجه مدا: نه گهر هيژي ژيري جيا بۆزه له نه نداميكي جهسته يي ياخود قه بارهه يي كهواته پيويست ده بيت كهوا هميشه هستيار بيت بۆ نهو نه ندامه، ياخود قه دهغه بكرت له پيگهين بۆي، جا نه مهش وه ستاوه له سهه بنچينه خراپه كانيان له راستيدا تيگهيشتن ياخود پيگهين بريتي يه له دهسته وتني وئنه يه كي يه كسان بۆ پيگهيشتو له هيژيكي پيشكه وتودا، پاشان نه گهر نهو بنچينه يه مان له نيوه وه رگرت هيچ سويكتان بۆ نابيت، له بهر نهوهه دهسته وتني نهو وئنه يه مهرجيك ده بيت بۆ دهست كهوتني ئيدراك و پيترانينه كه، به لام نه گهر ووترا: كهوا درك پيكردن چاود پري دهسته وتني نهو وئنه يه جا نهوه ناليت : هه ناقل، جا بۆ نابيت: كهوا هيژي ژيري جيا بۆته وه له جهسته يه كي تاييهت، پاشان هيژيكي بيژهه بۆي دهست ده كهويت حاله تيكي زياده يي ناوده نريت به هست و شعورو پيترانين، جا لهو كاته دا هيژيكي ژيري ده بيته هستيار بۆ نهو نامرازه ياخود نه ندامه، جا كاتيك نهو حاله ته زياده يي تيدا نه بيت نهو بيگومان ليتي بي ناگاو غافل ده بيت، جا نه گهر نهوه بيت نهو نهو گومانه يه كسهه ده كهويت و ناميني، پاشان ده لئين: نايه داوا ده كهن نه گهر نيمه شتيكمان تيگه ياند جا وئنه يه كي ناماده له نه قلتيكي يه كسان بۆ نهو كاره شياوه له هه موو رويهك و گرنگي پيدانتيك، ياخود نهو يه كسانيه ي دهست ناكه ويت له هه موو رويكه وه؟ يه كه مين ناليت : ها ناقل، نه مهش ديار ترين يانه بۆ نهو كه سه ي برو بيانووي ده هينيته وه بۆ ناره وايه كه ي.

ههروه ها، ته ندر ووستي شيكرا وه ته وه له كرۆكي دل و ده ماخدا، وه ديمهني تووش بوو شيكرا وه ته وه له هيژي ژيريدا، هه ريه كيك لهو ديمه نانه شويني كه بۆ هيژي ژيري، وه دووه ميش تييدا ترا وه ته وه جا بۆ نهو به هاو چاره نووسه بهش ناكات له جياوازي دا؟ ديسان نه گهر نيمه مه سافه يه كي دريژو دوور يه كي دريژكرا وه مان بيني،

٩٥ ح لِلْإِنِّ قِيمُ الْحَوِزِيَّةِ

نايه نهو بينينه راوده دستيت له سهر وينه كيشاني ديمه نيكى بيزاودا له چاوينكى بينه ردا ياخود راناوه ستيت؟ نه گهر راوه ستا نهوا پتيوسته دوو نمونه كه كوښيسته وه چوونكه هيزى بينين له لاي نيوه جهسته يى و قه باره ييه، نه مهش برىتى يه له شونيك كهوا قه باره و برى هه بيت ، جا نه گهر قه باره ي بره كه و بينينه كه ي ده سكه وت نهوا پتيوسته هه ردوو نمونه كه كوښيسته وه ، وه نه گهر له ويدا گونجاو بوو نهوا له مهسه له كه ي نيمه دا شتيك ناييت وه كه نهو؟ نه گهر هه ست كردنى شتيك نهوه ستيته سهر ده سكه وتنى وينه يه كه ي بينراو له بينه ردا نهوا ووته كه تان بيسوود بوو، چوونكه هه ست پيكر دنى دل و ده ماخ ده وه ستيته سهر ده ست كه وتنى وينه يه كه ي دل و ده ماخ له هيزى كى ژيريدا.

(له باره ي درك پيكر دن و ده رووندا)

ووته كانتان له ديمه نى شه شه مدا: له راستيدا هه ر يه كيك درك به خوځى ده كات و خوځى ده ناسيت، درك پيكر دن يش برىتى يه له ده سكه وتنى ناوه رڅكى زانراو له لاي زانادا، وه نه مهش له راستيدا راست ده رده چيت نه گهر هاتوو ده روون ده وه له مه نند بوو له باره ي شونيه كه تا كوځاييه كه ي.

جا وه لامه كه ي: نه مه يان وه ستاوه له سهر بنچينه ي رابردوو ، وه نه مهش كهوا زانست برىتى يه له ده ست كه وتنى وينه يه كه ي يه كسان بۆ زانين و زانيارى له هه مان زانادا، وه نه مهش له چهند پرويه كه وه ناوه واو بى كه لكه كه باسكراوه له مه سه له ي زانستدا، هه تاكو نه گهر نه وهش وه رگيرا جا وينه باسكراوه كه مه رچي كه له به ده ست هينانى زانسته كه نه كه نه مه يان هه مان زانسته .

هه روه ها نهو گومانهش له گه ل بى هيزى و لاوازى ووتو ده برينه كانى و خرابى پيشه كيه كانى هه لوه شاه و په سه نذكراوه، نيمه نه گهر به ردنيك ياخود پارچه

٩٥ ح لِلإِبْنِ قِيمُ الْجُوزَةِ

داريکمان وەرگرت ووتمان: ئەمە خۆی گەوهەریکی بەکەلک و نایابە، خۆی ئامادەو گەورەیه لەلای خۆی، جا پێویستە لەناو بیگیانانەدا لەناو خۆیاندا زانیەك هەبێت. هەروەها گشت گیانلەبەرانی لەناو خۆیاندا هەست دەکەن، ئەگەرچی بوونی شتەکەش هەست پێکراو بێت بەخۆی پێویست دەکات خۆی ببێتە گەوهەریکی نایاب و بێ ھاوتا، پێویست بوو دەروونی گیانلەبەرانی بە گشتی گەوهەری نایاب و بێ ھاوتا بنایە، وە ئێوەش لەمەدا ئاوا نالین.

(لەبارەی خەیاڵکردن و دەرووندا)

ووتەکانتان لە دیمەنی حەتەمدا: یەکیەک لە ئێمە خەیاڵی دەریایەك لە جێوەو چیاەك لە یاقووت وە شتی دیکە دەکات، ئەمەش گومانی (نەبی برکات بەغدادی)یە، گومانێکی زۆر پووچە چونکە دامەزراوە لەسەر ئەوەی کەوا ئەو خەیاڵاویانە کاروباریکن بوونیان هەیە، ئەمەش کارتێکراوە لە دەروونیکی بێژەر کارتێکردنی دەروونەكە لە شوێنی خۆی، هەردەم زانراوە کەوا ئەو شتە و خەیاڵانە هیچ راستیەکی لەناو خودی خۆی تێدانپە، لە پاستیدا زەین و بیرکردنەوەیە مەزەندەو پیشبینیەكە دەسەپینێت وە ئەک کارتێکراوە لە دەرووندا، لەبەر ئەوەی زانست دەرهکی دیمەنەکی کار لە دەروون ناکات، جا چۆن بە خەیاڵێکی نەبوون ئەمە دەکرێت؟ ئەمە پووچە لکردنەوەیە کەوا قەدەغەمی ناکات لە پروودانی جیاکردنەوە لە نێوان شتە نەبوونەو پالڤەرەکان، چونکە هەر ئەقلە نێوان نەبێست و نەدیتن و هەستی بۆن نەکردن و شتی دیکە جیا دەکاتەوە، پێویست ناکات بەو جیاکردنەوەیە ببێتە شتیکی نەبوون، بەلکو جیا دەکرێتەوە لە نێوان جۆرەها شتی ئەستەم و نەشیاو کەوا ناکرێت ئیستا بوونی هەبێت پاشان دەلێن: ئەگەر ئەقل رێی

٩٥ ح لِلْإِن قِيمُ الْجُزْئَةِ

تینچو شینوه کان و تواناکان شی بکریتهوه لهوانه‌ی تاک و بی هاوتان له‌سەر قه‌باره‌ی و بری و چه‌ندی له‌هموو پوڤکه‌وه ، نایه پیتی تیناچیت زانسته‌که به شینوه‌کی مه‌زن و بریکی گه‌وره له جه‌سته‌یه‌کی بچووکدا دابریت؟ وه‌ه‌روه‌ها جا نه‌گه‌ر هه‌لسه‌نگاندن نه‌بو له هه‌موو پوڤکه‌وه قه‌ده‌غه ناکریت له دانانی دیمه‌ن و شینوه‌یه‌ک له گه‌وه‌رو کرۆکیکی پوون و نایابدا، جا هه‌لسه‌نگاندنیکي گه‌وره له‌سەر بچووک له پشته‌ره که‌وا قه‌ده‌غه نه‌کریت له دانان دیمه‌نیکي گه‌وره ، له شونینیکي بچووکدا.

هه‌روه‌ها نه‌گه‌ر پشینه‌کانتان له رابردووان به‌لگه‌یه‌کیان هیناوه‌ته‌وه له‌سەر کارتی‌کردنی وینه‌یه‌کی دانراو له گه‌وه‌رو کرۆکیکی مه‌حال و نه‌ستم نه‌وا چه‌ند دیمه‌ن و پوویکی لی‌باس بکه‌ن.

(له‌باره‌ی ته‌ندرووستی و جه‌سته‌ییدا)

ووته‌کانتان له‌باره‌ی دیمه‌نی هه‌شته‌مدا: نه‌گه‌ر ته‌ندرووستی له جه‌سته‌یی دایه نه‌وا

له‌کات و سه‌رده‌می پیریدا لاوازو بی‌هیتز ده‌بیت نایا وانیه؟

پووی یه‌که‌م: ناکریت بووتریت: نه‌و توانایه‌ی پیوستی پییه‌تی له ته‌ندرووستیکي لاشه‌دا له‌ته‌واوی هیتری ژیریدا برو چه‌ندیکي دیاریکراوه، به‌لام ته‌واوی حاله‌ت لاشه له ته‌ندروستدا نا نه‌مه‌ گرنه‌گ و بایه‌خدار نیه له ته‌واوی حاله‌تی توانار هیتری ژیریدا، نه‌گه‌ر نه‌مه‌ش نه‌گوڤا بکریت دوور نابیت بوتریت: نه‌و توانایه‌ی پیوستی پییه‌تی ماوه‌ته‌وه تا کۆتایی پیری جا نه‌قل و ژیری که‌ش تا کۆتاییه‌کی ماوه‌ته‌وه.

پووی دووه‌م: که‌وا به‌سال‌اچوه‌که له‌وانه‌یه‌ی بتوانیت به‌رده‌وام بیت له هه‌ستیاره‌کانی ژیری و نه‌قلیدا له‌سەر ته‌ندرووستیک که‌وا پیتی تی‌بجیت هه‌ندیک له نه‌ندامانی

٩٥ ح لِّلْإِنِّ قِيَمُ الْجُزْئَةِ

بِئْتِيَتَهْوَ كَهْوَ خَرَابِ بُوون و تِيكچوون و گُزْپان تِييدا دوا بكهوت، جا نه گهر خراب بُوون و گُزْپان تِييدا كُوتايي هات نهْوا ههست و نه قل و شريريشي خراب ده بيت و تيك ده چيت.

پرووی سئ يه م: قه دهغه ناکريت كه هه نديك ميزاج و په وش و په فتار هاوراو ريكهوت بيت بئ هه نديك هيئو توانا ، جا له وانديه به ميزاج و په فتاري به سالچوه كه هاوراو ريكهوت بيت بئ هيئو توانايه كي ژيري، له بهر نهْوَ هوكارهش هيئو ژيري كاري تيده كات.

پرووی چواره م: په فتاره كه نه گهر له نامانچ و مهبه ستيكي هيئو تووندا بيت نهْوا هه موو هيئو كان به هيئو ده كات جا هيئو سيكسي و تامه زروي و توورپي زور به هيئو به توانا ده بيت و هه هيئو نهْوَ كارتيكردنهش نه قل قه دهغه ده كات له تهْواو بُوون، جا نه گهر پيري كه تووشي بو و بهيئو و لاوازيه كesh تووشي بو به هئو لاوازي و بهيئو نهْوا لهْوَ كارتيكردنه به ره لستكارو قه دهغه كاره دا بئ نه قل بي هيئو ده بيت له تهْواو بُوون و پيگه يين دا، هه روه ها له نه قل و ژيري شدا لاوازي به ديهاتوه، به لام كاتيك له نه قلدا لاوازي به دي ديت نهْوا له دژه كاره كانيدا لاوازي يه كه به دي ديت جا كه م كوپي و ناتهْواوي له هه ردو و لايه نه كهدا ساپيژ ده كات و هه كه م و كوپي و ناتهْواوي له لايه نه كهي ديكه يه كسان تيك ده چيت.

پرووی پينجه م: كه سي به سالچوو زور زانست و تاقيكردنهْوي له بهر كردوه و پاراستويه تي، و هه كاروباره كاني راهيئاوه و كاري له سهر كردوه، نهْوَ بارانهش ديارى ده كات له سهر بووني فيكرو هوش و هيئو بينين جا كه م و كوپيه كه به ديديت به هوكاري لاوازي لاشه و كارتيكردنه كه.

پرووی شه شه م: له راستيدا زوري كرداره كان به هوكاري ده سيكهوتي مولك و ده سه لاته قايم و بنج و كوتاهه كان ده بيت جا نهْوَ زياده ده سيكهوتي بهْوَ پيگايه

١٩٥ ح لِلْإِن قِيمُ الْجُزْئَةِ

دهبیته کاریکی سهپیتنه بۆ ناتواویه کی دهستکهوتوو بههوی تیکچوون و شیوانی لاشه که .

پرووی ههوتهم: له سهحیحیکدا له پیغه مبه ر ﷺ سهماندوو یانه کهوا فهرموویه تی ((یهرم ابن آدم وتشب فيه خصلتان: الحرص وطول الأمل)) ^(٣٢٠)، واته: ((نهو نهوی نادهم تییدا پیر دهبیت و بهسالدآ دهیچوینی دوو شتن : بهدنگهوه هاتن و پشوو درێژی له نومیندی و هیوایدا بوون)). وه راستی پرووداوه کان شایهتن لهسه ر نهو هه دیسه، له گهلا نهوی سوور بوون لهسه ر په یمان و بهلین و سه ر راستی و درێژی هیوا خواستن له بههیزکردنی جهستهیی و له سیفته دیرینه کانه، پاشان کهوا لاوازی لاشه نهو دووسیفته لاوازی پابردووی تیدا واجب نابی جا بزانه کهوا نهو ناگوغیت له تیکچوون و شیوانی لاشه و بیهیزی کهی سیفتهی لاشهیشی تیدا بیهیزو لاواز دهبیت.

پرووی ههشتم: نیمه زۆر له پیرو به سالآچروان دهبینن گهیشتون به تیکچوون و خهله فاوو گیلی و لاوازی نهقلدا، بهلکو نهوه له زۆریه یان دایه، نهوهی بهلگه شه لهسه ری نه م فهرمووده پیرۆزهیه کهوا خرای گهوره ده فهرمویت : ﴿ وَمِنْكُمْ مَنْ يُرَدُّ إِلَىٰ أَرْدَلِ الْعُمْرِ لِكَيْ لَا يَعْلَمَ بَعْدَ عِلْمٍ شَيْئًا ﴾ (النحل: ٧٠)، واته: ((ههتانه ته مهنی درێژ دهبیت و دهبریتهوه بۆ لاوازترین ته مهن (که نهفتی و که نهفته کاری) تاوه کو دهگاته رادهیه که دوا ی نهو هه موو زانست و زانیاری و تینگه یشتنه ی که ههیبوو، هه موو شتیکی له بیره دهچیته وه وه هیچ نازانیت)).

جا کهسی به سالآچرو له لاوترین ته مهنی مندا لا یاخورد حاله تی لهو خراپ تر دهبیت وه بهلام نهوهی نه گه یشته نهو رادهیه نهوا نهو نابریته وه بۆ لاوازترین ته مهنی .

(٣٢٠) مسلم : (١٠٤٧) ، رة مسند أحمد : ١١٤/٣ .

٩٩ ح لِلْإِن قِيمُ الْجُزْئَةِ

پرووی نۆیم: هیچ پئویستیەك و بەردەوامیەك نیە لە نێوان هیزی لاشەیی و هیزی دەرووندا، وە نە لە نێوان لاوازی لاشە و لاوازی دەرووندا، دەكریت پیاویك بە لاشە بەهیز بیت بەلام دەروونی لاوازه و ترسۆكه و روخواه، دەكریت لە لاشەدا لاوازی بیت بەلام لە دەرووندا بەهیز بیت، جا دەبیتە پیاویکی نازاو جەربەزە لەسەر لاوازی لاشەكەشی .

پرووی دەیم: نەگەر لەوێ باستان كرد لیتان وەرگرین بەلگەیی نەبیت لەسەر بوونی دەروون كهوا گەوهەر و كپۆكێكی دەگمەن و بیهاوتا نە لە ناوێ و بونە وەردا بیت و نە لە دەرویددا، وە ئەو نە لە ناو لاشەدا بیت و نە لە دەرویددا، چونكە نەگەر ئەو لاشەییەكی پروونی درەشواوەی ناسمانی و پێچەوانە بیت لەگەڵ جەستەكانی زەویدا، ئەوا نە دەگونجا بە شل بوونە وەو تەوانە وەو گۆران هەروەك لاشەكانی زەوی دەگونجین بۆ كاردانەو.

(لەبارەیی ئەوێ كهوا هیزی ژیری و تەندرووست دەولەمەند نیە)

(لە جەستەدا)

ووتەكانتان لە دیمەنی نۆیمدا: كە تەندرووستی باش دەولەمەندە لە كردارەكانیدا لە جەستەدا، كەچی دەولەمەند نیە لە جەستەدا لە كردارەكانیدا كاتیك لێی دەولەمەند بوو لە خۆیدا تا كۆتاییەكە.

و لەلامەكە دەوتریت: پئویست ناكات لە سەلمانندی یاسایەك لە هیزی جەستەیدا سەلمانندی غوموێ ئەو یاسایە لە گشت هیزە جەستەییەكاندا وە لەگەڵتانین جگە لە داواوەكی پرووت و پئوهرێكی بیسوود.

٩٥ ح لِّلْإِنِّ قِيَمُ الْجُوزَةِ

ههروهه وینهو نیشانه کانش پیوستی ههیه بو شوینه کهی ، پیوستیه کهشی بو
نمو شوینه نیه تهنهها تهنانهت بو خوی نه بیئت.

(دهرباره کیهوا هیژی جهستهیی و قهبارهیی به زۆربوونی کردارهکان

لاواز نابیت)

روته کانتان لهبارهی دیمهنی دهیمدا، کهوا هیژی جهستهیه به زۆربوونی کردارهکان
لاوازو بی هیژ ده بیئت، وه کاریگهری نابیت لهسه رهیه که پاش لاواز بوونی تا
کۆتایی، وه لامه کهی: کهوا هیژی خه یالی جهستهیه ، پاشان نمو لهسه
خه یالکردنی شته مهزنهکان له گهلا خه یالکردنی شته بی بایه خهکان به هیژ ده بیئت
جا ده کریت کهوا خه یالی گرو بلنسهیه کی بچووک له جیاتی نهوهی خه یالی مانگ
و رۆژ بکهیت.

ههروهه بینیکی بالا هیژ به رهه لستی دهکات له بینینی شته لاوازهکان، جا له بهر
نهوه ده لئین: بیرمهندو زانا مهزنهکان به رهه لستی دهکات له بیرکردنهوهی شته
گوڤاوه لاوازهکان جا خه ریک بوون له زانین و ناسینی گهوهیی پهروهردگاری زهوی
و ناسمانهکان و ناوه پرۆزهکانی و سیفهت و خه سهله تهکانی قه دهغه و به رهه لستی
دهکات لهسه ری لهو حاله تدا بیرکردنهوه له سه مللندنی گهوهه ریکی تاک و بی هاوتسا
و نایاب و راستیه کهی.

(له باره‌ی ووته کانیان: ره‌شی دژکاره بۆ سپیتی)

ووته کانتان له باره‌ی دیمه‌نی یازدههم: نیمه نه‌گه‌ر بریارماندا به‌وه‌ی که ره‌شه پیچه‌وانه‌و دژه کاره بۆ سپیتی واجب ده‌بیت که‌وا له زه‌ین و فکردا ماهیه‌تی ره‌شی و سپیتی پینکه‌وه ده‌ستکه‌ویت. زانینه‌که‌شی دادوهره به‌وه‌ی که‌وا پینکه‌وه کۆبوونه‌وه‌یان له‌جه‌سته‌دا نه‌سته‌مه.

وه‌لامه‌که‌ی: له‌راستیدا نه‌وه دامه‌زراوه له‌سه‌ر نه‌وه‌ی هه‌رکه‌سی هه‌ستی به‌شتیک کرد نه‌وا له‌خودی هه‌ست پینکراوه‌که‌دا وینه‌یه‌کی یه‌کسان بۆ به‌هه‌ست پینکراوه‌که به‌ئه‌نجام گه‌یشتووه، وه‌ئه‌مه‌ش نا‌په‌واو بی‌که‌که، پوونکردنه‌وه‌که‌تان له‌سه‌ر درووستیه‌که‌ی به‌کارتیکردن و هه‌ست جولاندنی وینه‌که‌ له‌ ناوینه‌دا بی‌سوود و به‌تاله، له‌به‌ر نه‌وه‌ی ناوینه هه‌رگیز شتیک کاری تیناکات هه‌روه‌ک کۆمه‌لی زانایان و بیرمه‌ندان و فیه‌له‌سوفه‌کان و که‌سانی دیکه‌ وا ده‌لێن، ووشه‌ش به‌کارتیکردن و هه‌ست جولاندن له‌ زۆر پروه‌وه بی‌سوودو نا‌په‌وايه.

پاشان ده‌لێن: نه‌گه‌ر بلێن: کارتیکراو له‌ ده‌رووندا له‌کاتی هه‌ستکردنی ره‌شی و سپیتی وینه کیشانیان وه‌ غمونه هینانه‌وه‌یان راستیان تیدا نیه، جا بۆ ناشیت نه‌نجام گه‌یاندنی وینه کیشانی نه‌و شتانه له‌ توخمیکی جه‌سته‌ییدا.

(له باره‌ی نه‌وه‌ی که‌وا جه‌سته شوینیك نیه بۆ هه‌ستیاره‌کان)

ووته کانتان له‌ دیمه‌نی دوازه‌مدا: نه‌گه‌ر شوینی هه‌ستیاره‌کان جه‌سته بیت، وه هه‌موو جه‌سته‌یه‌ک دابه‌شکراوه قه‌ده‌غهر به‌ره‌هه‌ستی ناکات که‌وا به‌هه‌ندیک به‌شه‌کانی جه‌سته هه‌ل‌سیت که‌ زانیاری به‌ به‌شیک په‌یدا بکات، وه به‌شیکی دیکه‌یشی نه‌زانین په‌یدا بکات، جا ناده‌میزاد له‌یه‌ک کاتدا زانا ده‌بیت به‌شیک و نه‌زانیش ده‌بیت به‌شیکی دیکه.

٩٥ ح لایبن قیم الجوزیة

وهلامهكهی: لهراستیدا نهو گومانه هه لده گه پتیه وه له سه ر یاساو رهفتاره کانتان ،
له بهر نه وهی تامه زروو توو په بوون و خهیا لکردن له باره کانی جهسته یی و قه باره یدایه
له لای ئیه وه شوینه که شی دابه شکراوه .

(له باره ی نه خشه دانان و داتاشینی جهسته یی و داتاشینی ژیریدا)

ووته کانتان له باره ی دیمه نی سیزده هه مدا: توخنی جهسته یی نه گهر نه خشاندن و
داتاشینی تاییه تی تیدا نه نجام درا نهوا له دهسته کوهی نمونه ی وهك خوی تیدا
رێگر ده بیټ، وه دهروونی مروڤایه تیش له دژی نه مهیه .

وهلامهكهی: مه بهسته كهی نه مه ده بیټ پیوه ریککی زورباش و تاییه ت بیټ به بیټ
کۆکمره وه، وه نه مهش سوودی گومانه که باشتر نابیت له دلناییه که، له بهر نه وهی
نه خشانندی نه قل و ژیری بریتیه له زانیاری و ههستیاریه کان، وه نه خشانندی
جهسته ییش بریتی یه له شوینه کان و وینه کان، گومانی تیدانیه کهوا زانیاری
پیچه وانیه به راستیه کان بۆ وینه و شیوه کان، پیویست ناکات له سه لمانندی
یاسایه که له جۆریک له جۆره کانی ناوه رۆکه کان سه لماندنه کهی پیچه وانیه نهو جۆره
بیټ .

(له باره ی ووته کانیان : نه گهر هاتوو دهروونیش جهسته بوايه)

ووته کانتان له دیمه نی چواره هه مدا: نه گهر هاتوو دهروون جهسته بوايه نهوا له
نیوان جوولاندنی جولینه ری پییه کهی وه له نیوان ویست و نیراده ی بۆ جوولانه که
کاتیکه .

٩٩ ح لایبن قیم الجوزیة

وه لآمه كهی: كهوا دهروون له گهل جهسته دا به تال نابیت له سی حالته دا، یان ده بیټ له هه موو لایه کی له دهروه دا وهك جل و بهرگ و چوارده وری بگریټ، یان ده بیټ له جیگایه ك بیټ وهك دل و ده ماخ، یان ده بیټ كۆله كه بیټ له هه موو به شه كانی جهسته دا، له سهر هر بۆچوون و مه زهنده یهك لهو مه زه ندانه جوولاننده تی وهك نه وهی ده ته ویت بیجولینی ده بیټ له گهل ویستی نهو دا بیت بۆیه ته مهش به بی كات و ماویه كه، وهك ههست كردنی بینین كاتیک پیی ده گات، و ههست كردنی بیستن و بۆنكردن و تام كردنیش وه نه گهر نه ندامه كه پچرا نهوا نه وهی کاریگهرو تیپه پ بوو بوو بهو نه ندامه ناچریت، نه گهر ده وردرابیت لیی له ناوه یاخود له دهروه دا، به لكو تنه ها نهو نه ندامه ههستی نامینیت كهوا لهو كاته دا جیا بۆته وه، و به بهی كات و ماوه لیی كه م ده بیته وه و ده پو كیتته وه، و جیا بونه وهی نهو نه ندامهش وهك جیا بونه وهی ههوا ده بیټ له ناو زه مه زه مه یهك نه گهر پیر ناو بیټ، به لآم نه گهر دهروون جیگیر بیټ له یهك شریندا له ناو لاشه دا پیویست ناكات كهوا له گهل نه ندامه پچرا وه كه ده ریخه دیت، وه نه گهر هاتوو چوارده وره درابوو بۆ لاشه له دهروه دا پیویست ناكات كهوا له نیوان ویست و ئیراده كهی بۆ جوولانندنی وه هه مان جوولانندن كات و ماویهك هه بیټ، به لكو كرداره كهی لهو كاته دا له جبرلانندنی نه ندامه كاندا ده بیټ وهك كرداری موغناتیس بیټ له ناسن دا نه گهر پیئی نه نوو سیټ.

(له باره ی نه وهی كهوا نه گهر دهروون جهسته بوایه نهوا دابهش ده بوو)

ووته كانتان له دیمه نی پازده هه مدا: نه گهر دهروون جهسته بوایه نهوا دابهش ده بوو وه بۆ پاست كردنه وهی شی كهوا هه ندیکه ده زانیت و هه ندیکه زانیاری

٩٥ ح لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُزْئَةِ

له باره يه وه نيه نه وکاته شاده ميزاد به هندیك له خودی خوی زانا ده بیت و به هندیکی خودی خویشی نه زان ده بیت.

وه لامه که می: که واته نهو گوومانه پیک هاتوه له دوو پیشه کی: پیکه وه بوون وه که لاخستن یان دوور خستنه وه، وه قهده غه کردن و به رهه لستی له هه ردو وکیان یاخوود له یه کیتکیان پروده دات، جا نئمه نه مهی وه رناگرین کهوا نه گهر جهسته برایه درووست بوو هندیکی بیزانیایه وه هندیکی نهیزانیایه، له بهر نه وهی دهروون ساده ساکاره پیک هاتو نیه لهو هه موو توخمانه ، نه له چهنده به شیکی جیاواز، جا که می ههست به خودی خوی دهکات و ههست به نهزانی خوی دهکات، جا نه مه قهده غه ی پیشه کی پیکه وه بوونه .

به لام که لاخستن و دوور خستنه وه نه مهش وه رناگرین کهوا درووست نیه هندیکی له کاتی بی ناگایی بیزانیت له باره ی هندیکی دیکه دا، وه باسی نهو یان نه کردووه، گومانیک باشتره له به لگه یهک، وه زانراویشه کهوا ناده ميزاد ههست به خوی دهکات له هندیك پرووه به بی هه موو نه ندانه کانی، خه لکیش له مه دا جیاوازن، خوی گه ورهش ده فهرمویت: ﴿وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ تَسُوا اللَّهَ فَأَنْسَاهُمْ أَنْفُسَهُمْ﴾ (الحشر: ١٩)، واته : ((نه کهن وهک نهو که سانه بن که خویان فهراموش کرد شوینی بهر نامه که می نه که وتن ، خواش نهوانی له بیر خویان برده وه))، جا نهوانه نهک له هه موو رویکه وه ، خویان له بیر برده وه. نهوانه نهک له هه موو رویکه وه خویان له بیر بردوته وه ، به لکو لهو پروودی که بهر ژه وهندی و تهواوکاری و بهخته وهی نهوی تیایه .

(له باره‌ی دهر وون و جهسته‌دا)

ووته که تان له باره‌ی دیمه‌نی شازده همدا : نه‌گهر دهر وون جهسته بوايه نه‌وا
پتو يست ده‌بوو به چوونه ناوی دهر ووندا جهسته قورس بواي ، چوونکه له ره‌وشتی
جهسته‌دا نه‌گهر جهسته‌یه‌کی دیکه‌ت له‌سهری دا زیاد کرد نه‌وا قورس ده‌بیت.
جا نه‌و گومانه له مده‌ستی قورس بوون، وه پتو يستی پی بونیش قورستره،
نک هم‌موو جهسته‌یه‌کی له‌سهریدا زیاد بکریت قورس ده‌بیت، نه‌و
داری ده‌بینی قورسایي هیه جا نه‌گهر جهسته‌یه‌کی ناگرت به‌سهریدا زیاد
کردنه‌وا جهسته‌که سووک ده‌بیت‌هوه، وه نه‌و زه‌رفه قورسایي هیه، جا نه‌گهر
جهسته‌یه‌کی هه‌وا چووه ناویه‌وه سووک ده‌بیت، نه‌مه‌ش یاخود نه‌وه‌تا له جهسته
قورسه‌کان ده‌بیت که‌وا به سرووشتی و ره‌فتاری خژی ناوه‌ندو ناوه‌پاستی ده‌ویت،
نه‌مه‌ش بیگومان بژی ده‌سوریت وه به‌لام نه‌و جهستانه‌ی که‌وا به سرووشتی خژی
ده‌سوریت بژ سهره‌وه، نه‌وا هیچی پی نشان ندریت، به‌لکو کاره‌که تیدا
پتچه‌وانه‌ی نه‌و جهسته قورسانه‌یه ، به‌لکو خستنه سهر جهسته‌یه‌کی قورس نه‌و
سووک ده‌بیت ، وه هه‌ندیک له‌باره‌ی نه‌و مانایه‌وه ده‌لین:

ثقلت زجاجات أمتنا فرغاً * حتى إذا ملئت بصرف الراح
خفت فكادت أن تطير بما حوت * وكذا الجسم تخف بالأرواح

(له باره‌ی گومان بردن که‌وا دهر وونیش جهسته‌یه)

ووته که تان له باره‌ی دیمه‌نی حه‌فده همدا: نه‌گهر دهر وون جهسته‌بوايه نه‌وا له‌سهر
سیفه‌تی نه‌و جهستانه دا ده‌بوو که‌وا لیتی خالی نه‌ده‌بوو له سووکی و قورسی و
گهرمی و ساردی و شیداری و ووشکی و نه‌رمی و زیری تا کۆتایی، گومانیتکی
خراب و بیانویه‌کی پووچه ، له‌بهر نه‌وه‌ی پتو يست ناکات جهسته‌کان له هه‌موو

٩٥ ح لِلْإِنِّ قِيَمُ الْجُوزِيَّةِ

چۆنیه تی و سیفه ته کان هاوبهش بکریت، له راستیدا خوای گه وره جیای کردۆته وه له نیتوان چۆنیه تی و تاییه تمه ندی و سرووشیه که ی، جا تیی دایه به چار نابینیت به دهست لیده دات، تیی دایه نه ده بینیت و نه ده ستیشی لیده دات، تیی دایه هیچ په نگیککی نییه، و تیی دایه هیچ په نگیک و هک نهو نیه، وه تیی دایه بهرگهی گهرما و سه رما ناکات، بۆ دهروونیش تاییه تمه ندی و چۆنیه تی تایبست بهوی تیدایه کهوا جهسته تیی دایه به شداری ناکات، وه سووکی و قورسی و گهرمایی و ساردی و وشکی و نه رمی به گویره ی دهروونه که ی تیدایه تۆ دهینی ئاده میزادیک له و سه پری مه بهست و ئامانج گرانیه، که چی لاشه که شی لاوازو سیس و نه خۆشه.

یاخود دهینی خۆی زۆر سووکه که چی لاشه که شی قورسه، وه دهروونیک دهینی نرم و نیان پروو خۆشه وه دهروونیککی دیکه وشک و دلره قه، وه نهوه ی ههستیکی باشی هه بیئت هه ندیک دهروون بۆن ده کات بۆنیککی ناخۆش و پیسی لیدیت، بۆنی هه ندیکیش خۆشته له بۆنی میسک.

پیغه مبه ر ﷺ کاتی که به ریگایه ک دا ده ریشت شوینه واری نهو بۆنه ی که له ریگاکه دا ماوه ته وه ده یزانی که نهو بۆنه هی دهروونیککی پاکه یاخود هی دهروونیککی پیسه ^(٣٢١)، وه پیغه مبه ر ﷺ کهوا راستگۆترین مرۆڤ بووه خه بهری داوه کهوا: ((إن الروح عند المفارقة يوجد لها كأطيب نفخة مسك وجدت على وجه الأرض، أو كأنتن ريح جفیه وجدت على وجه الأرض))، واته: ((بیگومان پۆح له کاتی جیابوونه و هدا خۆشته رین بۆنی لیدیت که له سه ر پروی زه ویدا هه یه، یاخود وهک ناخۆشته رین بۆنی بۆگه ن که له سه ر پروی زه ویدا هه یه))، دهینی هه لآمه تی زۆر کهس بۆنه که ی ئاماده بووان وه رس ده کات، زۆر له خه لکیش ههست بهو بۆنه ده کات، وه پیغه مبه ر ﷺ هه والی داوه کهوا: ((بأن أرواح المؤمنین مشرقه

(٣٢١) سهیری : مسلم (٢٣٣١) بکه.

٩٥ ح لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُزْئِ

وَأَرْوَّاحُ الْكُفَّارِ سَوْدُ))، واته: ((رۆحی ئیماندار گهش و درهوشاوویه وهرۆحی کافرو بئی باوه پانیش رهش و تارماییه)).

(له باره ی نهوه ی کهوا نه گهر دهروون جهسته بوایه

نهوا له ژیر ههستکاره کان دهووستا)

ووته که تان له باره ی دیمه نی ههژده هه مدا: نه گهر دهروون جهسته بوایه نهوا پیوست ده بوو بکه وتایه ژیر گشت ههستکاره کان یاخود ژیر یه ک ههستکار.

جا وه لامه که ی: پیداویستیه که به ره له ست و پتهو ده کات جا ئیوه شتیکتان باس نه کرد له گوومان باشر بیت له به لگه دا، قه دهغه کردنی نه مانی پیداویستی، له بهر نهوه ی رۆح ههست به ههستکاره کان ده کات جا دهستی لیده دات و دهیی نیست و بۆنی بۆنیکی خۆش و بۆنی ناخۆش ده کات ههروه ک له باره ی دهرووندا به درێژی باسکرا، به لام ئیمه نهوه نابینن، نهو به لگه یهش نا کریت یه کیك باوه به پیغه مبه ران بکات کهوا پیوستی پی بیت، جا فریشته جهسته یه که ناکه ویتته ژیر ههستیک له ههستیاره کاغان ، وه جنۆکه و شهیتانه کانیش جهسته ی نهرم و نیانن ناکه ویتته ژیر ههستیک له ههستیاره کاغان، وه تیدایه ههست به زۆربه یان ده کات ، تیشیدایه درک به یه ک ههستیش ناکات.

ههروه ها ههر رۆحیشه درک پیکراوه بۆ درک پیکردنی نهو ههستیارانه به هۆکاری نامرازه کانی، جا دهروونیش بریتی یه له ههستیکی درک پیکراو جا نه گهر ههست پیکراو نه بیت، جا جهسته و نیشانه کانیش ههستدارن و دهروونیش ههستی پیده کات ، نه مهش گونجاوه بۆ نیشانه یه ک له دوا یه که کانی له چاکه و خراپه کاندا وه ک قهوبولکردنی تاوانه کان بۆ نیشانه یه ک له دوا یه که کانی به سه ریدا.

(له باره‌ی نه‌وه‌ی که‌وا نه‌گهر ده‌روون جه‌سته بوایه نه‌وا دووریه‌کانی ده‌بوو)
 ووته‌کانتان له دیمه‌نی نۆزده‌هم‌مدا: نه‌گهر ده‌روون جه‌سته بوایه نه‌وا دریشی و
 پانی و قوولی و شیوه‌ پانی ده‌بوو، و نه‌و که‌ل و پهل و پیداو‌یستیانه‌ش
 هه‌ل‌ناستیت ته‌نها به توخمیک نه‌بیئت.

وه‌لامه‌که‌ی: ئیمه ده‌لین: ووته‌کانتان له‌باره‌ی نه‌وه‌ی که‌وا پیداو‌یستیانه‌کان
 هه‌ل‌ناستیت ته‌نها به توخمیک نه‌بیئت، ووتمان: چی ده‌بیئت، ده‌روونیش توخمیکی
 تیدایه که لینی درووست بووه گۆراوه بۆ سه‌ر شیوه‌یه‌کی دیاریکراو و وینه‌یه‌کی
 دیاریکراو.

ووته‌کانتان: توخمه‌که‌ی نه‌گهر ده‌روونیک بیئت نه‌وا پیویست ده‌بوو هه‌ردوو
 دره‌ونه‌که کۆبونایه‌ته‌وه، و نه‌گهر ده‌روونیش نه‌بیئت نه‌وا پیکهاتوو ده‌بوو له‌لاشه‌و
 وینه.

ووتمان: توخمه‌که‌ی ده‌روونیک نیه هه‌روه‌ک که‌وا تووخمی شاده‌میزاد شاده‌میزاد
 نیه، وه توخمی جنۆکه‌ش جنۆکه‌نیه، وه توخمی گیانله‌به‌ریش گیانله‌به‌ر نیه.

ووته‌کانتان: ده‌شیت بوونی ده‌روون پیک هاتو‌بیئت له‌لاشه‌و وینه، پيشه‌کیه‌کی
 درۆزنانه‌یه و له‌پاستیدا ده‌کریت بوونی ده‌روون درووستکراو بیئت له توخمیک وه
 وینه‌یه‌کی دیاری کراوی هه‌یه، وه هه‌موو پیکه‌وه ناوا ده‌لین، وه له‌سه‌ر نه‌و
 نار‌ه‌وایی و بی‌سووده‌ی نه‌و گومانه‌ش باسی چاکه‌یه‌کتان نه‌کردوو به‌شتر بیئت له‌و
 بیانوه بووختان کردنه یاخود لیک داب‌ران و جیابونه‌وه‌یه.

(له باره ی نه وه ی له تاییه تمه ندیه کانی جهسته کهوا)

دابەش بوون په سەند دهکات)

ووته کانتان له باره ی دیمه نی بیسته مدا: کهوا تاییه تمه ندی جهسته نه وه یه که دابهش بوون و کهرت بوون قبول دهکات، بهشی بچووکیش لیتی وه که گوره که نیه، جا نه گهر قایل بیت به دابهش بوون، وه هر بهشیکیش لیتی نه گهر دهروونیک بیت نهوا دهشیا بۆ ناده میزادیک چەند دهروونیک هه بیت، نه گهر دهروونیش نه بیت، نهو هه موه نابیت دهروون.

وه لامه که ی: نه گهر ویستان هر جهسته یه که له ده ره وه دا په سەندی دابهش بوون بکات جا ده رخسینه کهش درۆی کردوه کهوا پۆژو مانگ و نه ستیره کان قبولی نهو شته ناکه ن، ناشگوجیت کهوا هر جهسته یه که دابهش بوون و له ت له ت بوونی راست ده ربجیت له ده ره وه دا، به لام له سه ر وتی نکۆلی کردنی گه وه رو کړۆکیکی بیهاوتا جا ده رکه وتوه، به لام له سه ر وتیه کی سه لیتراوه کانیدا، کهوا له لای نهوان ناوه پۆک و گه وه ریکی لایه نگیر هیه په سەند کردنی دابهش کردنه کان به راست نازانیت، وه رمانگرت کهوا دابهش کردن قبول دهکات جا شتیک له وه دا پیویست ده بیت؟

وته کانتان: نه گهر هاتو هر بهشیک لهو بهشانه دهروونیک بیت پیویست دهکات دهروونیک زۆر له ناده میزادا کۆبیتته وه.

ووتان: له راستیدا نهو پیویست دهکات نه گهر به کردار دهروون دابهش ببیت بۆ دهروونیک زۆر، وه نه مهش نهسته مه.

ووتان: نه گهر هر بهشیک دهروونیک نه بیت نهوا گشتیه که دهروونیک نابیت، سه ره تایه کی درۆ ده له سه وه له شه او هیه، جا چەند ناوه پۆکیکی یاسای بۆ سه لیتراوه له کاتی کۆبون هوه ی به شه کانی، جا نهو یاسایه وه که ناوه پۆک و مه بهستی مال و ناده میزاد و خانه واده و تیکه لاوی یه.

(له باره ی پیوستی لاشه بو دهر وون)

ووته کانتان له باره ی دیمه نی بیست و یهک : بیگومان جهسته پیوستی ههیه له دامه زراوی و مانه وه ی ه پاراستنی تاكو دهر وونیک ی دیکه وه پیوستی به ریزو یهک له دوا ی یهک ههیه .

وه لامه که ی: نهو کهوا ناچار ناییت له پیوستی لاشه بو دهر وونیک بیپاریزیت، پیوستی دهر وون بو دهر وونیک کهوا بیپاریزیت ، نایا نه مهش ته نها به داوایه کی درۆ ده له سه پال پشت به پیوه ریک کهوا بیسودیه که ی ناشکرا بیت ، له بهر نه وه ی هه موو جهسته یهک نایسته دهر وونیک بیپاریزیت وهک بهسته کانی کانزاکان و جهسته ی هه واو ناوو ناگرو خۆل و جهسته ی گشت بی گیانه کان.

جا نه گهر ووتتان: نهوانه بیژه ریکی زیندوونین به پیچه وانه ی دهر وون کهوا زینده وهریکی بیژه ره .

ووتمان: له وکاته دا به لگه که ناوا ده می نیتته وه واته: هه موو جهسته یهکی زیندوو و قسه کهر پیوستی به دهر وونیک ههیه هه ستیت به پاراستن و دامه زرانندی نه مهش داوایه کی پرووت و ته نه یایه وه نه مهش درۆ ده له سه یه له بهر نه وه ی جنۆکه و فریشته کانیش زیندوون و قسه کهرن و پیوستیان به دهر وونی دیکه نییه هه ستیت به دامه زرانندیان.

جا نه گهر ووتتان، قسه کاغان له گه ل ئیوه یه له باره ی جنۆکه و فریشته کان له بهر نه وه ی نهوان لایه نگرین به جهسته کانیان.

ووتمان: قسه کردن له گه ل نهو که سه یه کهوا باوه ری به خواو فریشته کانی و قورئانه که ی و پیغه مبه ره کانی هه بیت، به لام نه وه ی کوفر به مه ده کات قسه کردن له گه لیدا له باره ی دهر وون وون و له کیس چوه، له راستیشدا نهو کوفری کردوه به به دی هینه ری دهر وونه کان و داهینه ری و فریشته کانی وه نه وه ی له پیغه مبه ره کان

٩٩ ح لِلْإِنِّ قِيَمُ الْجُوزِيَّةِ

هاتووه، وازی هیناوه لهوهی بهلگهی لهسر له کاره ناشکراکان لهگهڵ بهلگهی
نیماندا، جا لهبهر نهوهی شوینهواره بهناوبانگهکان له جیهاندا له کاریگهریهکانی
فریشتهکان و جنۆکهکان لهسر پرووخست و مۆلهتی پهروهردگاریان ناکریت نکۆڵی
لیبکریت، نیستا بهخۆی بوونی ههیه، نهوا هیژی مرۆفایهتی توانای بهسهريدا نیه.

(لهبارهی گهیااندنی دهروون به جهستهدا)

ووتهكانتان له بارهی دیمهنی بیستهمدا : نهگهر دهروون جهسته بوايه نهوا
پهيوهندی دهکرد بهلاشهوه نهگهر لهسر رینگای خۆ تێخستن بیته نهوا پێویست بوو
خۆی بجهستایهته جهستهکان، وه نهگهر لهسر رینگای پێوه لکاندن و نزیکهی بیته
نهوا بۆ یهك نادهمیزاد دوو جهستهی پێکهوه لکاو دهبوو یهکیکیان دهیبینی وه
نهوهی تریان نهیدهبینی.

ولهلامهکهی لهچهند پروویهکهوهیه :

یهکیکیان: خۆی بجاته جهستهکان: نهستهمه کهوا خۆی بجاته ناو دوو جهستهی چپرو
توند یهکیکیان لهوی تریان چپتر بیته به جوړیک شوینهکهیان یهك شوین بیته.

دووهم: نهوه نارهوايه به زۆر شیوه، لهوانه تێچوونی ناو له چیلکه دارو ههوردا، وه
چوونه ناوهوهی ناگر له ئاسندا، وه چوونی خۆراک به ههموو بهشهکانی لاشهدا،
وهچوونی جنۆکه لهو کهسانهی پهركهم یاخوود نهخۆشی فیزی ههیه، جا رۆح بهو
نهرم و نیانییهی خۆی ئالۆزکاوێ لاشه لیبی قهدهغه ناکات و دهچیتته ههموو
بهشهکانی .

له گهل نه وهش نایا دهر وون و پړوح یه ك شته یا خود دوو شتی جیوازن؟

خه لکی له مه دا جیوازو ناکوکن .

جا هه یه ده لیت: ناو تراوه کانیان یه که، وه نه وانهش زانایانی ناینین.

هه یه ده لیت: نه وان دوو شتی جیوازن، وه نیمهش به یارمه تی خوی گه وړه نه ینی

نه مه سه له یه ناشکرا ده کهین، جا ده لیتین، دهر وون پرو ده کاته کارو باره کان.

یه کیکیان: پړوحه، جوهری ده لیت: دهر وون پړوحه، ده وتری: دهر وونی دهر چسو، نه بو

خراش ده لیت:

نجا سالماً والنفس منه بشدقة * ولم ینج إلا جفن سیفٍ ومنزُرُ

ده ورونیش خوینه، ده وتری: پرسپاری له خوی کرد وه له هه دیسیکدا هاتوه:

((ما لا نفس له سائله لا ینجس الماء إذا مات فيه))،

واته: ((هر گیانله به ریتک نه گهر له ناو ناو بریت و خوینی له بهر نه روات نه وه

ناهوکه پیس ناکات)).

ده وون: جهسته یه، شاعیر ده لیت:

نُبْتُ أَنْ أَبِي تَمِيمٌ أَدْخَلُوا * أَبْنَانَهُمْ تَامِرَ نَفْسِ الْمُنْذِرِ

ده وون چاوه، ده وتری: فلان دهر وونی تروش بووه، واته: چاو.

و وتم: وانیه وهك ووتراوه، به لکو دهر وون لیره دا پړوحه، به نیسبهت خستنه بری

بړ چاو فراوان ده بیت، له بهر نه وهی به هوچی چاوکی تروش بووه ده بیت، وه نه ودی

پیکاهو تروش بووه له راستیدا دهر وونیکی په ست و خه مباره وهک پیشتر

باسکراوه.

و وتم: دهر وونیش له قورئاندا له خردی خویه وه به تیکرایی دهر ده چیت وهک

خوی گه وړه دهر رمویت: ﴿ فَسَلِّمُوا عَلَى أَنْفُسِكُمْ ﴾ (النور: ۶۱)، واته: ((سه لام

له خوتان و سه لام له یه کتر بکه ن))، هه وروها خوی گه وړه دهر رمویت: ﴿ يَوْمَ

٩٩ ح لِلْإِنِّ قِيمَ الْجُزْئَةِ

تَأْتِي كُلُّ نَفْسٍ تُجَادِلُ عَنْ نَفْسِهَا ﴿النحل: ١١١﴾، واته: ((رُوِّتِكَ دَيْتَ كِه هه موو كهس خه می خوځه تی بهرگری له خوځی ده کات)).

هه رو هه خوای گه وړه ده فهرمویت: ﴿كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ رَهِيْنَةٌ﴾ (المذثر: ٣٨)، واته: ((چوونكه له قیامه تدا هه موو كهس بارمته ی ده سټیټشكه ری خوځه تی (کرده وه کانی دینه وه پټی)). تنه ها به سهر رڅدا تیپهر ده بیټ وهك خوای گه وړه ده فهرمویت: ﴿يَا أَيَّتُهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ﴾ (الفجر: ٢٧)، واته: ((نه ی خاوه ن دل و ده روونی پر له نارامی))، دیسان خوای گه وړه ده فهرمویت: ﴿أَخْرِجُوا أَنْفُسَكُمْ﴾ (الأنعام: ٩٣)، واته: ((ناده ی گیانتان بدن به ده سته وه))، هه رو هه خوای گه وړه ده فهرمویت: ﴿وَهَبْهُ النَّفْسَ عَنِ الْهَوَى﴾ (النازعات: ٤٠)، واته: ((نه وه ی جله وی نه فسی گرتبیته وه له هه موو هه واو هه وه س و ناره زوویه کی نادر ووست...))، دیسان خوای گه وړه ده فهرمویت: ﴿إِنَّ النَّفْسَ لَأَمَّارَةٌ بِالسُّوءِ﴾ (یوسف: ٥٣)، واته: ((به پاستی نه فس (نه گهر به نووری خواناسی ناوه دان نه بیټ) زور فهرمانده ره به گونا هو هه له و تاوان)).

به لام رڅ نه به تنه هاو نه له گهل نه فسیش به شهر لاشه دا تیپهر نابیټ ، به لکو رڅ به سهر نه و قورنانه دا تیپهر ده بیټ کهوا خوای گه وړه به سروش بڅ پیغه مبه ری نار دووه ﷺ، له م باریه وه خوای گه وړه ده فهرمویت: ﴿وَكَذَلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ رُوحاً مِنْ أَمْرِنَا﴾ (الشوری: ٥٢)، واته: ((نه ی محمد نا به و شیویه ی که و وتمان نیتمه قورناغان بڅ په وانه کردیت له لایه ن خومانه وه)).

تهر کی سروو شیش ته وه یه کهوا خوای گه وړه خوځی نار دوویه تی بڅ نیردراوه کانی وه پیغه مبه ره کانی ، خوای گه وړه ده فهرمویت: ﴿يُلْقِي الرُّوحُ مِنْ أَمْرِهِ عَلَى مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ لِيُنْذِرَ يَوْمَ التَّلَاقِ﴾ (غافر: ١٥)، واته: ((نه و زاته وه حی نیگا به فهرمانی خوځی ده نیړیټ بڅ هه ر کام له به نده کانی که بیه ویټ (قورسان رڅحه ، چوونكه ژبان به خشه به عه قل و دل و ده روون)، بڅ نه وه ی خه لکی بترسیټیټ له

٩٥ ح لِلْإِنِّ قِيمُ الْجَوَازَةِ

پژژى بهیه ککه یشتنه وه))، ههروهه خوای گهوره دهه فرمویت: ﴿يُنْزِلُ الْمَلٰٓئِكَةَ بِالرُّوحِ مِنْ أَمْرِهِ عَلَى مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ أَنْ أَنْذِرُوا أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاتَّقُونِ﴾ (النحل: ٢)، واته: ((پهروه ردگار خزی فریشته کان به ره حمهت و ژيانه وه (که وه حی ناسمانه) ده نیریت بۆ هه ره کهس که بیه ویټ له بهنده کانی (که پیغه مبه رانن)، فره مانیان پی ده دات که: خه لکی بیټدار بکه نه وه له وهی که به راستی جگه له من خویه کی دیکه نیه ، له بهر نه وه له خه شم و قینم خوتان بیارټزن (چونکه له وه که سانه خۆش نابم که غهیری من ده به رستن).

نه مهش ناو نراوه رۆح کاتیك ژيانیکی به سوود ده به خشیت، چونکه ژیان به بی نه وه هه رگیز سوودی بۆ خاوه نه کهی نابیت ، به لکو ژيانی گیانه به هری چوار بی له وه باشتره و ناکامه کهی خۆ به ده سته وه دانه.

ناویش نراوه رۆح: رۆحیک: له بهر نه وهی ژيانی جهسته ی تیدایه، ههروهه ناو نراوه (الريح) واته: شنه با کاتیك ژيانی تیدا ده ست ده که ویټ، وه بۆ نه مهش له سه ر رۆحه کان کۆ ده بیته وه، شاعیر ده لیت:

إِذَا ذَهَبَتِ الْأَرْوَاحُ مِنْ غَوِي أَرْضِكُمْ * وَجَدْتُ لِمَسْرَاحًا عَلَى كِبْدِي بَرْدًا

رۆح و ره یحان و هه وانه وهی تیدایه، جا ناو نراوه ده روون، رۆحیک بۆ ده سته وتنی ژيانیک تیدا، ناو نراوه (النفس) ده روون یاخود له بهر شتیکی گرانبه هایه (النفیس) له بهر گرانبه هاکی و گه وره یه کهی نه وه ناوهی لیتراوه، یاخود له بهر ده رختنی شته که یه کاتیك ده رده چیت جا له بهر زۆر چوونه ده ره وهی و هاتنه ژوره وهی له لاشه دا ناو نراوه (النفس) ده روون، وه له ویدا ده روون له جولاندنه، له بهر نه وهی بهنده یه که که خه وت رۆحه کهی لی ده رده چیت ، جا نه گه ر به ناگاهاته وه رۆحه کهی بۆ ده گه ر یتته وه، وه نه گه ر مر دیش نه وا به یه که جاری رۆحه کهی ده رده چیت ، جا نه گه ر به خاکیش سپی درا رۆحه کهی بۆ ده گه ر یتته وه، کاتیك پر سیاری لیکرا ده رده چیت، ونه گه ر زیندووش بۆه نه وا رۆحه کهی بۆ ده گه ر یتته وه.

٩٥ ح لِلإِبْنِ قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

جیاوازی نیوان دەررون و رۆح جیاوازی له سیفه ته کانه تەك له خودی ئەوان، له راستیدا خوینیش ناو نراوه: دەررون، له بهر تهوهی دەرچرونی خوین کەوا مردنی له گەلدا ده بێت ده شیت دەر و نه کەش دەر بچیت، ژیا نیش تهواو نابیت ته نیا به تهو نه بیت، هەر وهك ژیا ن بهردهوام نابیت ته نها به دەررون نه بیت، جا له م باره یه وه شاعیر ده ئیت:

تَسِيلُ عَلَى حَدِّ الظُّبَاتِ نَفْسَنَا * وَ لَيْسَتْ عَلَى خَيْرِ الظُّبَاتِ تَسِيلُ
وه دهوتریت: گیانی سپارد، گیانی دەرچوو، گیانی جیا بووه وه، هەر وهك دهوتریت: رۆحی دەرچوو، وه رۆحی جیا بووه وه، به لām مردنی هه له شهیی یه کجاره و له وانیه درێژه بکیشیت، و ئەم هه له شهو هه لچوونهش به زۆری و به خیراییه، جا خوای پهروه ردگار هەر خۆی درێژهی پێ ده دات و پالی پێ وه ده نیت له کاتی مردندا.

(له باره ی و ته کانیان: رۆح دەررون نیه)

کۆمه ئێکی دیکه له خاوهنی هه دیس، وه بیرمه ندو زانیانی ئاین و نه هلی ته سه وف ده ئین، رۆح دەررون نیه به لکو شتیکی دیکه یه، مقاتل کوری سلیمان، ده ئیت: ناده میزاد و ژیا ن و رۆح و دەررونی هه یه، جا کاتیک نووست دەررونی دهر ده چیت کەوا نه قلی به شته کانددا ده شکیت به لām له جهسته جیا نابیت ته وه، به لām په تیکی پاکیشاو دهر ده چیت که شهوق و پروناکی هه بیت، جا خه ونه که به و دەررونه ده بینیت کەوا لیتی دەرچووه و ژیا ن و رۆحه کەش له جهسته دا ده مینیت ته وه، جا هەر به و گنگل ده دات و ئەم دیو و تهو دیو ده کات و هه ناسه ده دات، کاتیک جوولا رۆحه که ی بۆ ده گه پیت ته وه وه خیرا تر له چار تروکانیک، نه گەر خوای گه و ره

٩٩ ح لِلإِن قِيمُ الْجُزْءِ

ويستی له سهر بیت نهوا له خه وه کهیدا ده پیرینیت و نهو دهر وونه ده گریټ که لیټی
دهر چوه.

ههروه ها ده لیت : کاتیک ده خه ویت دهر وونه کهی دهر ده چیت و بۆ سهروه بهرز
ده بتهوه ، جا نه گهر خهونی بینى بۆی ده گهر پتهوه ، ههوال ده داته پۆحه کهو،
پۆحه کهش ههوالی پیده دات ، جا نهو ده زانیت کهوا نهو چی و چی بینیه.
نهبو عبداللهی کورپی مه ند ده لیت: له باره ی زانیاری پۆح و دهر ووندا جیاوازی و
ناکۆکی پهیدا بوه، جا هه ندیک له وان ده لیت: دهر وون قورپکی ناگرینه، و پۆحیش
نورپکی روحانیه.

هه ندیکى دیکه یان ده لیت: پۆح خودایی و ناینزانی یه، وه دهر وونیش: په وشت و
خوی ناده میزاده، و درووستکراویش به نهو تاقیده کریته وه.

کۆمه لپکی دیکه ده لیت: نهوانه نه هلی فهرموده وه هه دیسن: کهوا پۆح دهر وون
نیه، وه دهر وونیش پۆح نیه، دامه زراوی و وه ستانی دهر وون به پۆحه و دهر وونیش
دیمه نی به نده یه، ناره زوو و خۆشه ویستی و دلټیچوون و کاره سات و وه یشوومه ی
تیدا کۆده بیته وه، وه پۆحیش داوا ده کات بۆ دوا پۆژ و کاریگه ری تیده کات، هه واو
هه وه سیش به دوا ی دهر ووندا ده که ویت، وشه یتانیش به دوا ی دهر وون و هه واو
هه وه سدا ده که ویت، و سامان و دارا یش به دوا ی عه قل و پۆحدا ده که ویت، خوا ی
گه وره ش به سرووش و نیگای خۆی و یارمه تی دان و پشتگیری خۆی درټریان
ده کاته وه.

هه ندیکى دیکه ده لیت: پۆحه کان له لایه ن کارو فهرمانی پهروه ردگار وه یه،
پاستی وزانینی له بوونه وهرو بۆ درووستکراوه کهی ده شاریته وه .

هه ندیکى دیکه یان ده لیت: پۆحه کان نورپکه له نوره کانی خوا ی گه وره، وه
ژیانیش له ژیا نی خودای گه وره دایه .

٩٥ ح لِلْإِنِّ قِيَمُ الْحَوِزِيَّةِ

پاشان له پّۆحه کاندای جیایازی و ناکۆک بوون، نایه به مردنی لاشه کان و دهروونه کان پّۆحه کانیش ده مریت یا خود نامریت؟

جا کۆمه لێک ده لێن: پّۆحه کان نامرن و تاقیش ناکرێنه وه.

کۆمه لێکی دیکه ده لێن: پّۆحه کان له سه ر شێوه ی بوونه وهره که یه، ده ست و قاچ و چاو و بیست و بینین و زمانی هه یه .

کۆمه لێکی دیکه ده لێن: بۆ بروادار سێ پّۆح هه یه، وه بۆ دوو پّوو و کافره کانیش یه ک پّۆح هه یه .

هه ندیکه ی دیکه یان ده لێن: بۆ پیغه مبه ران و راستگۆیانیش پینچ پّۆح هه یه .

هه ندیکه ی دیکه یان ده لێن: پّۆحه کان پّۆحانین له پیاوچاکان و خواناسان دروست بووه جا کاتێک ده رچوو ده گه رپێته وه بۆ لای خواناسه کان.

وتم: به لام نهم پّۆحه ی که وا ده مریت و ده رده چیت نه وا یه ک پّۆحه نه ویش دهروونه. به لام نه وه ی خوای گه وره پشتگیری نه کات له بهنده باوه رداره کانی له پّۆحیک نه وا پّۆحیکه ی دیکه یه بێجگه نه و پّۆحه، ههروهک خوای گه وره ده فهرمویت: ﴿أُولَٰئِكَ كَتَبَ فِي قُلُوبِهِمُ الْإِيمَانَ وَأَيَّدَهُم بِرُوحٍ مِنْهُ﴾ (المجادلة: ٢٢)، واته: ((نه وانه خوا نیمان و باوه ری له دلایندا چه سپاندوه و جێگیری کردوه له به هره و میه ره بانی تایبه تی خوێ، به هیزو گیانیکی تایبه تی له لایه ن خوێه وه (مه به ست قورئان و نیمانه) پشتگیری کردوون و یارمه تی داوون))، ههروه ها نه و پّۆحه ی که وا پیتی پشتگیری کراوه پّۆحه ی مه سیحی کوپی مه ریه مه ، ههروهک خوای گه وره ده فهرمویت: ﴿إِذْ قَالَ اللَّهُ يَا عِيسَى ابْنَ مَرْثَمِ اذْكُرْ نِعْمَتِي عَلَيْكَ وَعَلَىٰ وَالِدَتِكَ إِذْ أُيِّدْتُكَ بِرُوحِ الْقُدُسِ﴾ (المائدة: ١١٠)، واته: ((خوا فهرمووی: نه ی عیسای کوپی مه ریه م یادی نه و نازو نیعمه ته ی من بکه ره وه که پژاندم به سه ر خوێ و دایکتدا، کاتێک من به هزی جو به رنه یلی پیرۆزه وه پشتیوانیم لێکر دیت))، ههروه ها نه و پّۆحه ی که وا ده هاوێت به سه ر نه و به ندانه ی که نه و ده یه ویت نه ا نه و پّۆحه نیه که له لاشه دایه .

به لām ئەو هیزو توانایەى كه له لاشه دایه ئەویش دیسان پێى دەلێن: پۆحه كان، جا دەوتریت: گیانی بینەر، گیانی بیسەر، و گیانی بۆنکەر، جا ئەو پۆحانهش هیزێكى دانراون له له شدا ده مریت به مردنى لاشه كان، ئەو ههش ئەو پۆحه نیه كه به مردن لاشه كه ئەو نامریت و تاقیشنا كریته وه ههروهك پۆحه كان تاقیده كریته وه.

بۆ زانست و زانین پۆحێك ههیه، وه بۆ چاكه كردن و دڵسوژی پۆحێك ههیه و بۆ خۆشهویستی و پێ سپاردن پۆحێك ههیه، و بۆ پشت بهستن و پاست گۆیی پۆحێك ههیه و خهلكیش جیاوازن لهو پۆحانهدا به جیاوازیهكى زۆر جا ههركهسى ئەو پۆحانهى به سهردا زال بوو ئەوا ده بیته بهندهیهكى پۆحانی، لهوانهشیان ئەوهى وونى كردهییت و فهرامۆشى كردهییت یاخود زۆربهیان ده بیته خاكێكى تاریك و نووتەك، وه خواى گهورهش پشتیوان و یارمهتیده ره.

لەم بارهیهوه: نایه دهروون یهكێكه یاخوود سێ شته ؟

له پراستیدا زۆر له خهلكی له قسهدا كه وتوونه ته ناو ئەوهى كهوا بۆ ئەوهى ئادهم سێ دهروون ههیه: دهروونێك پڕ له ئارامی یه، دهروونێك سه رزه نشت كارو لۆمهى خۆى دهكات، دهروونێكىش نیشانهى گوناھو ئاژاوه گێڕیه. وه ههیه ئەمهى به سهردا زال ده بیته، و ههشیانه یهكێكى دیکهى به سهریدا زال ده بیته، وه بپرو بیانوو ده هیتنه وه له سهر ئەمه بهم فهرموودهیه پیرۆزه: ﴿يَا أَيُّهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ﴾ (الفجر: ٢٧)، واته: ((ئەى خاوهنى دڵ و دهروونى پڕ له ئارامى))، وه بهو فهرموودهیهى خواى گهوره: ﴿لَا أُقْسِمُ بِيَوْمِ الْقِيَامَةِ﴾ وَلَا أُقْسِمُ بِالنَّفْسِ اللَّوَّامَةِ﴾ (القيامة: ١-٢)، واته: ((سویند دهخۆم به پۆژی قیامهت، وه سویند دهخۆم به ویژدانى زیندوو وه نهفسى ڕهخنه لهخۆگر كه لۆمهى خۆى دهكات))، بهو

٩٥ ح لِلإِن قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

فهرموده‌ی‌ی خورای گه‌وره که ده‌فهرمویت: ﴿إِنَّ النَّفْسَ لَأَمَّارَةٌ
بِالسُّوءِ﴾ (یوسف: ۵۳)، واته: ((به‌پاستی نه‌فس زور فهرمانده‌ره به گونا‌هو هه‌له‌و
تاوان))، راستیه‌که‌ی ئه‌ویه که‌وا یه‌ک ده‌روونه به‌لام سیفه‌تیا‌ن هه‌یه، وا داده‌نری‌ت
هر سیفه‌تیک ناوی‌کی هه‌بی‌ت نا‌ونرا‌وه پر له نارا‌می به‌و پی‌یه‌ی پرله‌نارا‌می و
ناسوده‌یه‌که‌ی بز خورای خوی‌ه‌تی به به‌ندایه‌تی و خۆشه‌ویستی و ملکه‌چی بز ئه‌و
وه پشت به‌ستن و ترسان و پارانه‌وه‌شی هر بز ئه‌و، جا نا‌وانی خۆشه‌ویستی و
ترسان و پارانه‌وه لئی ئه‌وا بینینی خۆشه‌ویستی بز یه‌کی‌کی دیکه جگه له‌ئه‌و
ده‌چرپ‌ت وه ترسان و پارانه‌وه لئی ده‌ست هه‌لده‌گری‌ت به خۆشه‌ویستی که‌سی‌کی
دیکه بی‌جگه له خورای په‌روه‌ردگار، به یاد‌کردنه‌وه‌شی یادی که‌سی‌کی دیکه
ناکاته‌وه بی‌جگه له‌و، هه‌تا‌کو شه‌وق و گه‌یشتن و دانیش‌تن و بینین و جو‌وله‌و
گو‌نگرتن و تین‌وویه‌تیشی هر به یارمه‌تی و پشتیوانی ئه‌و ده‌بی‌ت، وه دل‌ه پاک‌رد‌وو
و هه‌لات‌وو‌ه‌که‌ی ده‌گه‌رپ‌ته‌وه بز‌لای خودای میهره‌بان، جا ئه‌و نارا‌می و
ناسوده‌یی‌ه‌ی له‌ده‌روون و دل و جو‌ومگه‌کانی و توانا‌کانی له‌ناش‌کرا‌و په‌نهانی
ده‌بین‌ت، جا‌ر‌و‌چی راده‌کی‌شر‌یت بز‌لای خودای گه‌وره وه پی‌ستی و دلی و
جو‌مگه‌کانی نه‌رم ده‌بی‌ت بز خزمه‌ت‌کردن و نزیک بو‌ونه‌وه له په‌روه‌ردگار، نا‌کری‌ت
دل نارا‌می و ناسوده‌یی به‌ده‌ست بی‌ت ته‌نها به خودا‌و یاد‌کردنه‌وی ئه‌و نه‌بی‌ت، ئه‌و
فهرموده‌ی‌ی که خورای گه‌وره داییه‌زان‌د‌وو به‌سهر پی‌نغه‌مبه‌ره‌کانی وه‌ک
ده‌فهرموی‌ت: ﴿الَّذِينَ آمَنُوا وَتَطْمَئِنُّ قُلُوبُهُمْ بِذِكْرِ اللَّهِ أَلَا بِذِكْرِ اللَّهِ تَطْمَئِنُّ
الْقُلُوبُ﴾ (الرعد: ۲۸)، واته: ((نه‌وانه‌ی با‌وه‌رپا‌ن هینا‌وه دل و ده‌روونیا‌ن نارام
ده‌بی‌ت به‌قور‌نان و په‌یامه‌که‌ی خودای په‌روه‌ردگار، نا‌گادا‌رین دل‌ه‌کان هر به
قور‌نان و یادی خ‌وا‌و (پا‌به‌ند بو‌ون به‌ ناینه‌که‌یه‌وه) خۆش‌نو‌ود ده‌بن و
ده‌حه‌وتنه‌وه))، جا دل‌و ده‌روونی نارام و جی‌گی‌ر بو‌ونی به‌لا‌بردنی شی‌وا‌وی و
په‌ش‌کا‌وی و شپ‌زه‌یی لئی، وه نه‌مه‌ش نایه‌ته‌دی ته‌نها به خودا‌و یاد‌کردنه‌وی ئه‌و

نه بیټ، وه راستی دل و نارامیه کesh کهوا دهروون پیی نارام ده بیټ نهوا له ده رگای ناسینی ناوه جوانه کانی و سیفته کانی خوی گهوره نارام ده بیټ ، وه پیا ه لندان و باسکردنی تهواوی و بی کهم و کوری و تاکو خه بهردانی کهوا له لایهن دهروونیه وه خه بهری پیده دات، هه والی پیبدات له باره ی پیغه مبه ره کانی جا به قه بو لکړدن و رازی کړدن پیی ده گات ، وه ته سلیم بوون و ملکه چی، وه دل فراوانیش بو نهو بیټ، وه شادومانی دلش هه ر بهیادی په روه رد گاره، له بهر نهوه ی ناسنیک له ناسینه کانی خودای پاک و بیچگه رد بو بهندی خوی له سهر زووبانی پیغه مبه ره که یه تی جا هیشتاو بهر دهوام دل له گه وره ترین په شوکاوی و شپرزهی دایه لهو ده رگایه دا تاوه کو نیمان به ناوه جوانه کانی خوی گه وره و سیفته کانی و یه ک تا په رستی و بهر زبوونه وه ی بو سهر عهرشی خوی تیکه ل ده بیټ، جا نه مه یه که مین پله کانی دل و دهروون نارامیه، پاشان بهر دهوام کاریگه ری ده بیټ هه ر کاتیک گویی له نایه تیک بیټ کهوا باس له سیفته تیک له سیفته کانی خوی گه وره بکات، نهوه کارو فرمانه ش کو تایی نیه، نهو نارامی و ناسوودیه ش بنچینه یه که له بنچینه کانی نیمان ، کهوا بناخه که ی له سهر دامه زراوه، پاشان ناسووده ده بیټ بو خه بهر پیدانی له کاتی دوی مردندا له کاروباره کانی بهرزه خدا، نهوه ی له دوی نهودا له باره کانی قیامه تدا ، هه تاکو وه که نهوه ی به ناشکرا هه مووی بیینیت و نه مه ش راستیه کی دلنایه کهوا خوی گه وره وه سفی به نه هلی نیمان نه کردوه کهوا ده فهرموویت: ﴿وَبِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ﴾ (البقرة: ٤٠)، واته: ((دلناین که پژوی دواپی هه ر پیش دیت و قیامت هه ر بهرپا ده بیټ))، نیمان به پژوی دواپی به ده ست نایه ت تاوه کو دل نارام و ناسووده ده بیټ بهوه ی خوی گه وره هه والی پیداو به نهو کاروباران ه ی کهوا دیت و هیچ گومانی تیدانیه ، ، جا نهوه نیمانداریکي راسته قینه یه کهوا نیمانی بهر پژوی دواپی هیه هه روه که له هه دیسیکی حاریسه دا هاتووه: (بوومه نیماندار، جا پیغه مبه ر ﷺ ده فهرموویت: ((ان لكل حق حقيقة فما حقيقة ايمانك؟))، واته:))

٩٥ ح لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُزْئَةِ

بۆ هه‌موو مافێك راستیه‌ك هه‌یه‌ جا راستی نێمانه‌كه‌ی تۆ چی یه‌؟))، حارسه‌ ووتی: ده‌رووگم له‌ دنیاو نه‌وه‌ی تیایه‌تی وه‌رس بووه‌ وه‌ له‌ به‌رچاوم كه‌وتوو، وه‌ك نه‌وه‌ وام كه‌ من سه‌یری عه‌رشى خواى خۆم ده‌كه‌م له‌ جێگایه‌كى زۆر به‌رز وه‌ بۆ خه‌لكی به‌هه‌شت كه‌وا سه‌ردانى یه‌كه‌تر ده‌كه‌ن وه‌ خه‌لكی دۆزه‌خیش تێیدا ئازار ده‌چێژن، جا پێغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رمووی ((عبدُ نور الله قلبه‌))، واته‌: ((به‌نده‌یه‌ك خواى گه‌وره‌ دلی پووناك كردۆته‌وه‌)).

(له‌باره‌ی ئاسووده‌یی ده‌روون و نێماندا)

دنیایی و ئاسووده‌یی بۆ ناوه‌کانی خواى گه‌وره‌ و سیفه‌ته‌کانی دوو جووره‌: دنیایی بۆ باوه‌ر بوون پێی و، سه‌لماندن و بیروباوه‌ربوون پێی، و ئارامی و دنیاییش ده‌بیست له‌ شوێنه‌واری به‌ندایه‌تی په‌نگ بداته‌وه‌، وه‌ك غمونه‌ی دنیاییه‌كه‌ی بۆ قه‌درو نیسپات بوونیشی، و باوه‌ر بوونیش پێی دنیاییه‌ كه‌ پێویست ده‌كات بۆ شوێنه‌ به‌ تواناكان كه‌وا فه‌رمان به‌ به‌نده‌ ناکات به‌ ناچارکردنی، و تواناشی نیه‌ له‌ سه‌ر پێکدرونی کاره‌كه‌، جا سه‌لاواتی بۆ ده‌نیتریت، پێی رازی ده‌بیست، وه‌ نه‌لێی تووره‌ ده‌بیست و نه‌ گله‌یی لی ده‌کریت و نه‌ نێمانه‌كه‌ی شه‌رزه‌ و تووشی شله‌زان ده‌بیست، و دلگران نابیت له‌ سه‌ر نه‌وه‌ی له‌ ده‌ستی چووه‌، دلخۆشیش نابیت به‌وه‌ی بۆی هاتوو، چونکه‌ کاره‌سات و وه‌یشرومه‌كه‌ی تێیدا چاوه‌ڕوانکراوه‌ پێش نه‌وه‌ی كه‌وا بگاته‌ لای و پێش نه‌وه‌ی درووست بکریت. هه‌روه‌ك خواى گه‌وره‌ ده‌فه‌رموویت: ﴿مَا أَصَابَ مِنْ مُصِيبَةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي أَنْفُسِكُمْ إِلَّا فِي كِتَابٍ مِنْ قَبْلِ أَنْ نَبْرَأَهَا إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ﴿٢٢﴾ لِكَيْلَا تَأْسَوْا عَلَى مَا فَاتَكُمْ وَلَا تَفْرَحُوا بِمَا آتَاكُمْ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ﴾ (الحديد: ٢٢-٢٣)

۹۷ ح لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُورِيَّةِ

ههروه ها خواي گهوره ده فهرمويت: ﴿مَا أَصَابَ مِنْ مُصِيبَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَمَنْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ يَهْدِ اللَّهُ قَلْبَهُ﴾ (التغابن: ۱۱)، واته: ((به فهرمانی خوا نه بیت هیچ خوشی و ناخوشیهك پیشنه هاتوه ، جائهوی باوهری تهواو بهیتیت، خوا دلی ریتویتی ده کات بۆلای خۆی))، یه کیتک له پیشینه کان ده لیت: نهو بهندهیهیه کهوا تووشی کاره ساتیتک ده بیت و ده زانیت کهوا نهوه له لایهن خواوهیه جا رازی ده بیت و سه لاوات لی ده دات، جا نهوه دلنیایه که تا یاساکانی سیفه ته کان و پیوستیه کانی وه شوینه واره کانی له جیهاندا، به لام نارامی و دلنیاپی چاکه کردن نهو نارامیه تا فهرمان و کاره کانی گوتراپیه لی و دل سوژی و ناموژگاری، جا له سه ر کارو فهرمانه که یدا ویست و ناره زوو و لاسایی کردنه وهیهك پیشکهش ناکات، گومانیتک جینگیر ناکات به ره له تستکاری ههواله ی بیت و نه ناره زوو یهك به ره له تستکاری فهرمانه که ی بیت.

نیشانه کانی نهو دلنیاپیهش کهوا دلنیاو ناسووده ده بیت له په شوکاوی تاوان و بیتزاریش بیت تاکاتی تهوبه کردن و شیرینی خوشیه که ی و نه مهشی له سه ر سووک ده بیت بهوه ی کهوا ده زانیت که له زهت و شیرینی و خوشیه که ی له سه ر که وتن له تۆبه کردنه که دایه، و که سیش نه مه نازانیت تهنها نهوه ی تامی نهو دوو فهرمانه ی کرد بیت، بۆ هه موو ناره زوو یهك سه رخوشیهك هیه زیاد ده بیت له سه ر سه رخوشی باده و عه ره ق ههروه ها تووره بوونیش سه رخوشیه کی تیدایه گه و ره تره له سه رخوشی شه راب و مه ی خواردنه وه ، بۆ نه مهش ده بینیت که سی عاشق و تووره نه م کاره ده کهن، کهوا که سی مه ی خۆر کاره که ده کات.

(له باره‌ی مانای دل و دهر وونی پر له نارامی و ناسوده‌یی)

تالیره‌دا نمونه‌یه‌کی نهرم و نیان و به‌خشنده هه‌یه پتویسته ناگاداری بیت له‌سه‌ری وه‌بۆی ناگادار بیت‌ه‌وه‌وه سهرکه‌وتنیش به‌ده‌ست نه‌و که‌سه‌یه که‌وا تنگه‌ژهی سهرکه‌وتن و یارمه‌تی به‌ده‌ستیه‌تی، ههر خودای پاک و بیت‌گهردیشه بۆ ههموو نه‌ندامه‌یک له‌نه‌ندامه‌کانی ناده‌میزاد ته‌واوی داناهه جا ههر کاتیک یه‌کێک له‌و نه‌ندامانه‌ی نه‌بوو نه‌وا هه‌ست به‌ په‌شو‌کاوی و شپه‌زه‌یی ده‌کات به‌هۆی نات‌ه‌واوی نه‌ندامه‌کانی که‌وا بۆی داناهه، وه‌ک نمونه‌ی ته‌واوی چاو له‌ بینیندا ته‌واوی گوێ له‌ گریگرتندا، وه‌ ته‌واوی زمان له‌قسه‌کردندا، جا نه‌گهر نه‌و نه‌ندامانه‌نه‌مان که‌وا هه‌تیکه‌ بۆ ته‌واوی ناده‌میزاد نه‌وا هه‌ست به‌ نیش و نازارو که‌م و کوری ده‌کات به‌هۆی له‌ده‌ست چوونی نه‌و نه‌ندامانه‌.

وه ته‌واوی دل و نیعمه‌ت و دل‌خۆشی و له‌زه‌ت و که‌یف خۆشی له‌ناسینی خوای گه‌وره‌ دایه‌ وه‌ووییستی خۆشه‌وییستی و مل که‌چی بۆ نه‌وو په‌زا ب‌وون له‌سه‌ری و شه‌وق و خۆشه‌وییستی وه‌ژگری بۆ نه‌وه، جا نه‌گهر نه‌وه‌ی له‌ده‌ستدا نه‌وا تووندترین سزاو شپه‌زه‌یه‌یه له‌چاو‌یکدا که‌وا پ‌ووناکی بینینی له‌ده‌ستداوه، وه‌ له‌ زمانیکدا که‌وا هه‌تیه‌ قسه‌کردن و تام‌کردنی له‌ده‌ستداوه، نیین و عه‌باس ده‌لیت: نارامی و ناسوده‌یه‌کی باوه‌پیت‌کراو، قه‌تاده ده‌لیت: نه‌و نیمانداریه‌ دل و دهر وونی نارامی گرت‌وه، تا نه‌و کاته‌ی وه‌عدو به‌لیتی خوا ده‌گاته‌ جی، و حه‌سه‌ن ده‌لیت: باوه‌پیت‌کردن به‌وه‌ی خوای گه‌وره‌ فهرموویه‌تی، وه‌ موجاهد ده‌لین: نه‌و دهر وونه‌یه که‌وا دنیایه‌ که‌ خوای گه‌وره‌ په‌روه‌ردگاریه‌تی، وه‌ هه‌روه‌ها ده‌لیت: نه‌و ددل و دهر وونه‌یه که‌وا دنیایه‌ به‌ گه‌یشتنی به‌ خودای خۆی، جا قسه‌ی پ‌یشینه‌کان له‌ دل و دهر وون و نارامی و ناسوده‌یدا له‌سه‌ر نه‌و دوو بن‌چینه‌یه‌دا ده‌سوورپ‌یت‌ه‌وه، دلارامی و ناسوده‌یی زانست و نیمان، و ناسوده‌یی و دل‌نیایی ویست و نیراده‌و کارکردن.

(نهبارهی درووست بوون و پیکهاتنی دنیایی و ناسوودهیی)

نه گهر نارام و ناسووده بوویت له گومان بۆ دنیایی و یه قینی، و له نه زانین بۆ زانین و زانیاری، وه له بی ناگایی بۆ یادکردنه وهی خوا، له خیانه ته وه بۆ تهوبه کردن، و له پاییی و سوو خۆریه وه بۆ دلسۆزی، وله درۆ کردن بۆ پاست گۆیی، وه له بی توانایی و بی نه کراندا بۆ ره وشت به رزی و زیره کی، له هیزو دهسلات و له خۆبایی بووندا بۆ زه لیلی ملکه چی، له لووت به رزی و گومراییدا بۆ بیفیزی و پۆج سووکی، له که مته رخه می و گوی پینه داندای بۆ کارو کرده وه نه وکاته پۆج دهست ده کات به نارامی و ناسوودهیی، بناخه ی هه موو نه وانه و سه رچاوه کان له بیدار بوونه وه له خه وه ئسانه، جا نه مهش یه که مین کلیلی خیترو به ره که ته، له بهر نه وهی که سی بیناگا له بری خۆ ناماده کردن بۆ گه یشتن به خوای خۆی و نازوقه یه ک دابنئ بۆ پۆژی گه رانه وهی به پله و بایه ی نووستوو وایه، به لکو حالی له و خراپ تریشه، له بهر نه وهی که سی عاقل و بیرمه ند په یمان و به لئینی خوای گه و ره ده زانیته وه نه وهی پیویستیته ی له فرمانه کانی خوای گه و ره وه مه به ست و یاسا کانی له مافه کاندا، به لام رینگری ده کات له راستی هه سته کردنه که، جا به که مته رخه می لئی داده نیشیت به وهی دلی دهیه ویت نه مهش بیناگاییه که ییتی که وا لیچی پالکه و توه جا خه و تن و پالکه و تنه که ی درێژه ده کیشیت جا نه رم و هیواش و به رده وام بۆ ناره زوه کانی شه یتان ده مینیتته وه جا مانه وه که ی به سه ریدا تووند ده بیته، نینجا خه ریک ده بیته به شه هوه ت و تامه زرۆو حه زه زۆر به لیشا وه کانی وه داب و نه ریه کان به سه ریدا زال ده بیته تیکه ل ده بیته به و خه لکانه ی به دوا ی شتی پرو پوچ ده که ون.

جا که ی ریبازو به رنامه ی نه و بیناگاییه له دلیدا ناشکرابوو به توور په بونیک له توور په بونه کانی هه ق له دلیدا نه وکاته وه لامی ده دریتته وه له نامۆزگاریه کانی خوای

گه وړه له دلى بېنده نيمانداره كې، ياخود بريارو ټيكنو شانيك له سهرى شويته واره كې بېرو فيكره پشې بې بېستري له شويته بهرامبهر، جا له بريارى دياريكردنه وې بدات و هاوارى گه وړه بې خوا بكات به جوړيك كوڅكه كاني به هه شتى بې رووناك بكرته و، جا شاعير ده لیت:

أَلَا يَا نَفْسَ وَيَحْكَ سَاعِدِي نِي * بَسْعِي مِنْكَ فِي ظُلْمِ اللَّيَالِي
لَعَلَّكَ فِي الْقِيَامَةِ أَنْ تَفُوزِي * بِطِيبِ الْعَيْشِ فِي تِلْكَ الْعَالِي

جا نه و فيكرو بېرو هوشه نوريك ده جوليټټ له رووناكيه كيدا نه وې بوي درووستكراوه نه وې ده يگاتې له پرحمته خوي گه وړه له كاتي مردندا تاوه كو ده چيته ناو گوږ ده بينيت، وه خيږاي له ناوچووني دونياو نه بووني وه فاو دلسوزي بونه وانه له سهرى درووستكراوه ده بينيت بويه خوي گه وړه ده فرمويټ: ﴿أَنْ تَقُولَ نَفْسُ يَا حَسْرَتِي عَلَى مَا فَرَطْتُ فِي جَنْبِ اللَّهِ﴾ (الزمر: ۵۶)، واته: ((نه و كو يه كيك بليت ناخ و داخ و په شيماني بونه هه مو لادان و نادرووستيانه ي كه كردم ، له فرمان و بهرنامه ي خوادا، بيگومان له كه سانهش بووم كه به دين و بهرنامه ي خوام ده كرد))، نه و ته مه نه كه مه ي كه ماوه وه هيچ نرخ و بايه خيكي نيه هه ست به و ده كات نه وې له ده ست چوه و پيشوازي لينده كات، دواړوژيك كه نه وې پيشكه شي كردوه له ساعده و خدم و خه فته و ناخوشي.

پاشان وورد ده بيته و له نوري نه و به ناگاهاته و هيه وه ده ست به جي و خيرا نيعمه تي خوي خوي به سهريدا له كاتي جيگير بووني له په حمي داكيديا تاوه كو نه و كاته ي، نه مه ش تييدا نه م ديوو نه و ديو ده كات به ناشكراو به نه يني به شه وو به روژ، له خه به ربوونه و له خه وتندا به نه يني و به ناشكرا، نه گهر كوڅشش بكه يت به نامار كړدني جوړه كاني ناتوانيت.

پاشان له ژيړ روښنايي نه و نوورده ده بينيت نه و كهوا نا نوميد بووه له دلته نكي و خدم و خه فته و ناماره كاني، نه يتوانيوه مافي خوي به ته واوي جي به جي بكات.

پاشان له ژیر تیشکی نهو هه لسانه وه به ناگاهاته وه یه دا نه گهر نهو کرده وهی ناده میزادو جنۆکه ی بگردایه له کاری چاکه دا نهوا گالتسه ی پیده هات، به نیسبه ت نهوه ی له ته نیشت خوای مه زن دایت نهوه ی مافی نهوه له شکۆمه ندی و مه زنی و بالا دهستی خودای میهره بان نه مهش نه گهر کارو کرده وه کانیشی بۆ نهو بیت، جا چۆن ده بیت وه نه مهش ته نها بریتیه له چاکه و مینه ت و به خشنده یی خوای گه و ره بۆ نهو به جزێك کاره کانی بۆ ناسان بکات و دروستی بکات؟ و نه گهر کارو کرده وه کانیشی بۆ نهو نه بیت وله بهر نهوه ی بۆی بکات و دروستی بکات؟ خاوه نه که ی له دهروونی خۆیدا بیینی، تاوه که چاوێک ده بیینی، یارمه تیدانی و پشتیوانی خوای گه و ره ی تیجدا یه له گه و ره یی و مننه ت و به خشنده یی به سه ریدا.

پاشان لهو نووردها نهو بۆ ناگاییه ی بۆ ده دره وشیتته وه دره وشانه وه یک کهوا له پرووناکیه که ی عه یب و له نگه ی دهروونی و له کیس چوونی به هه ده رجوو کرده وه که ی بیینی ت، نهوه ی پیچستر کردویه تی له تاوان و خراپه کاری و پێشیل کردنی پرۆزیه کان و وازه ی تان و ده ست هه لگرتن له زۆربه ی مافه کان و واجبه کاند، جا نه گهر چوه پال نهوه ی بۆ دیتنی نیعمه ته کانی خوای گه و ره به سه ریدا و پشتگیری کردنی ده بیینی مافی نهو که سه ی نیعمه تی پێکراوه له نیعمه ت و فره مانه کانی دا چاکه یه کی بهرام بهر نه کردوه کهوا سه ری پێ بهرز بکاته وه، جا دلێ شارام ده بیت وه دل و دهروونی تێک ده شکیت و نه ندامه کانی له شی ملکه چ ده بیت وه سه ری شوێر ده بیت بهرام بهر خوای گه و ره له بیینی نیعمه ت و پێدا چوونه وه ی گونا هه کانی و نه نگ و شووره یی دهروونی و به هه ده رجوونی کرده وه کانی (أبوء لك بنعمتك علي وأبوء لك ذنبي ، فأغفر لي ، فإنه لا يغفر الذنوب إلا أنت)^(٣٢٢)، واته: ((خۆم په نا ده گرم به تۆ به نیعمه ته کانت له سه رمدا، وه خۆم په ناده گرم به تۆ له تاوانه کاتم جا لیم خۆش ببه، له بهر نهوه ی کهس له تاوانه کاتم خۆش ناییت ته نها زاتی تۆ

٩١ح لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُزْءِ

نه بیټ)). جا بۆ دهروونی خۆی چاکهیهك نابینی بۆیه بۆ نه مه دوو کارو فهرمانی مهزن پیتویست دهکات:

یه کهم: زۆر یادی نهو بکهروه کهوا خوای گهوره منهتی بهسهرداگردهوه.
دووه: یه کهم ته ماشاگردنی نهو خواپهرستهیه ده کهیت لهوهی خوای گهوره منهتی لهسهرت کردوه بهمانای وا سهیری خۆت مه که تاعهت و عیبادهتیکی زۆرت کردوه بهرامبهه نهوهی خوای گهوره منهتی لهسهرکردوی.

(لهبارهی تۆیه کردن و پهشیمانی و لیپرسینه وهدا)

پاشان وورد ده بیتهوه له پرووناکی نهو تیشکه دره وشاوهیه نهوهی پیتویستی لهخه و رابونه کهی دهکات له بهرنامهی بی ناگاییه کهی له تۆیه و پهشیمانی و لیپرسینه وه و چاودیری کردن، وه پهروشی و خۆنهویستی بۆ خوای خۆی کهوا پهروشیه کهی کاریگهری لهسهری هه بیټ، لهسهر بهختو چاره نووسی له په زابوون و نزیک بوونه وهی و بهخشندهیی و دل فراوانی لیبی له فروشتنی به نرخیکی کهم له جیهان و مهزلگایه که به خیرایی لهناو دهچیت.

جا نه مه هه مووی له کاریگهریه کانی لهخه و رابوون و پیدایسته کانیه تی ، نه مهش یه کهمین شوین و ههواری دل و دهروونی پر له نارام و دلناییه کهوا کۆچ و کۆچباری بۆلای پهروهردگارو جیهانی دواپۆزی لی دامه زراوه.

(له باره‌ی دل و دروونی لومه‌کار)

به‌لام سه‌رزه‌نشتکراو نه‌وه‌یه که خوای گه‌وره سویتندی پی‌خواردوه وه که ده‌فهرمویت: ﴿ وَلَا أُقْسِمُ بِالنَّفْسِ اللَّوَّامَةِ ﴾ (القیامة: ۲) واته: ((وه سویتند ده‌خوم به ویزدانی زیندوو و نه‌فسی ره‌خنه له‌خو گر که لومه‌ی خو‌ی ده‌کات))، له‌باره‌یه وه ناکوک و جیاوازن، کومه‌لئیک ده‌لئیت: نه‌و دروونه که‌وا له‌سهر یه‌ک بار جی‌گیر ناییت، نه‌و ووته‌ی ده‌برینه‌یان له لومه له‌یه‌کتر کردن وه‌رگرتوه ، نه‌وه‌ش پارایی و دو‌باره‌بوونه‌ویه، نه‌مه‌ش له گه‌وره‌ترین نیشانه‌کانی خوای گه‌وره‌یه، له‌بهر نه‌وه‌ی نه‌و درووستکراو‌یکه له درووستکراوه‌کانی ده‌گورپیت و په‌نگ ده‌گورپیت له‌یه‌ک کاترمیردا له‌گه‌ل نه‌وه‌ی له‌ پوژ و مانگ و سالتیک و تمه‌نیکدا په‌نگه‌کانی ده‌گورپیت، جا یادی خوا ده‌کاته‌وه‌و بی‌ ناگاش ده‌بیت و په‌زای ده‌بیت و به‌ره‌ه‌لست کاریش ده‌بیت، وه هیمن و له‌سهر خو ده‌بیت وه پروی هه‌لده‌مالئیت، په‌شیمان ده‌بیت‌ه‌وه‌و توبه ده‌کات سه‌رپیچش ده‌کات و دلی په‌ق ده‌بیت، خو‌شه‌ویستی ده‌کات و تووره‌ش ده‌بیت ، دلی خو‌ش ده‌بیت و شادومان ده‌بیت و خه‌مناک و دلته‌نگیش ده‌بیت وه پازی ده‌بیت و به‌رق و کینه‌و تووره‌ش ده‌بیت، ملکه‌ج ده‌بیت و سه‌رپیچ و یاخیش ده‌بیت له‌خواترس ده‌بیت و گومراو تاوانباریش ده‌بیت، بز زور زور له‌و حاله‌تانه‌و په‌نگانه ، جا نه‌مه‌ش هه‌موو کاتیک په‌نگی خو‌ی ده‌گورپیت.

کومه‌لئیک ده‌لئیت: ووته‌و ده‌برینه‌که له لومه وه‌رگیراوه، پاشان له‌مه‌دا جیاوازی‌بون و تیپیکی دیکه ووتی: نه‌وه دروونی نیمانداره، نه‌مه‌ته‌نها له سیفه‌ته‌کانیه‌تی، حه‌سن به‌صری ده‌لئیت: پیاری نیماندار هیچ نابینئیت ته‌نها لومه‌ی خو‌ی ده‌کات و ده‌لئیت: چیم له‌وه ده‌وئیت؟ بزچی نه‌مه‌م کرد؟ شتیکی دیکه‌م بکردایه له‌مه‌ باشر بوو.

هه‌ندیکی دیکه ده‌لئیت: نه‌وه دروونی نیمانداره که‌وتوتته ناو گونا‌هو تاوان ، پاشان لومه‌ی له‌سهر ده‌کریت، جا نه‌و لومه‌و سه‌رزه‌نشتکردنه له باوه‌په‌ویه

٩٩ ح لِلْإِن قِيمُ الْجُزْئَةِ

به پیچیه وانهی کهسی تاوانبار، کهوا نهو لهسهر کردنی تاوان لۆمهی خۆی ناکات ،
بدلکو لۆمهی نهو دهکات کهوا لهدهستی چوره .

کۆمهلتیکی دیکه دهلتیت ، بهلتی نهو لۆمه کردنه بۆ دووجۆر کهسن: بئگومان
هموو کهسیک لۆمهی خۆی دهکات نهگهر هاتوو چاکه بێت یا خراپه کردن بێت،
جا کهسی دلخۆش لۆمهی خۆی دهکات لهسهر نهجامدانی سهپیتچیکردنی خواى
گهوره و وازهینان له یهکتا بهرستی، و کهسی ماندوو و گوناهاکاریش لۆمهی خۆی
ناکات تهنها لهسهر لهدهست چوونی بهخت و شانس و ئارهزووهکانی.

کۆمهلتیکی دیکه دهلتیت: نهوه لۆمهی پۆژی قیامهته ، لهبهر نهوهی هموو
کهس لۆمهی نهفسی خۆی دهکات نهگهر هاتوو خراپ بوو لهسهر خراپه کردنه کهی،
نهگهر چاکه کردنیش بوو لهسهر کهم تهرخهمیه کهی.

نهو ووتانه هممویان راستن، و هیچ بهر بهرچ دانه و دهیهک له نیتوانیاندا نیه ،
لهبهر نهوهی دهروون بهو هممووانه وهسقراوه، لهبهر نهوهشه به لۆمه کردن
ناوئراوه بهلام لۆمه کردنیش دوو جۆری ههیه:

لۆمه کردنیک لۆمه کراوه: نه مهش دهروونی نه زانیکی ستهمکاره کهوا خواو
فریشتهکانی لۆمهیان دهکات.

لۆمه کردنیک کهوا لۆمه کراو نیه: بریتیه لهو دهروونهی کهوا بهردهوام لۆمهی
خواه نه کهی دهکات لهسهر کهمتهرخهمیه کهی لهبارهی ملکهچی و گوپرایهلتی خواى
گهوره له گهڵ ماندوووبون و تیکۆشانیشی، جا نهو دهروونه لۆمه کراو نیه.

(له باره‌ی دلو دهروونی نیشانه‌ی گونا‌هو تاوان)

به لّام دهرونی فرماندهر به گونا‌هو تاوان دهروونیکی زه‌مکراوه، له‌بهر شه‌وه‌ی که‌وا فرمان ده‌کات به‌همه‌موو خراپه‌یه‌ک^(٣٢٣)، وه نه‌مه‌ش له سرووشتی دهروونه‌که‌یه ته‌نها شه‌وه‌ی خ‌وای گه‌وره یارمه‌تیده‌ریه‌تی و جیگری ده‌کات و چاودیری ده‌کات جا کئی هه‌یه له شه‌ری دهروونی دهریازی بیت ته‌نها به پشتیوانی خوا نه‌بیت، هه‌روه‌ک خ‌وای گه‌وره له باره‌ی خ‌یزانی عه‌زیزی میسر ده‌دویت و ده‌فرمویت: ﴿ وَمَا أَطْرَىٰ نَفْسِي إِنَّ النَّفْسَ لَأَمَّارَةٌ بِالسُّوءِ إِلَّا مَا رَحِمَ رَبِّي إِنَّ رَبِّي غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴾ (یوسف: ۵۳)، واته: (("ده‌شیت یوسف یان ژنه‌که‌ی عه‌زیزی میسر ووتبیه‌تی" منیش نه‌فسی خ‌ۆم به‌ری ناکه‌م چوونکه به‌راستی نه‌فس (نه‌گهر به‌نووری خواناسی شاه‌دان نه‌بیت) زۆر فرماندهر به گونا‌هو تاوان، مه‌گهر نه‌فسیک که په‌روه‌ردگارم میهره‌بانی پیکردبیت ، به‌راستی په‌روه‌ردگارم لیخ‌خ‌وشبوو و میهره‌بانه))، هه‌روه‌ها خ‌وای گه‌وره ده‌فرمویت: ﴿ وَلَوْ لَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْنَا وَرَحْمَتُهُ مَا زَكَا مِنَّا أَحَدٌ أَبَدًا ﴾ (النور: ۲۱)، واته: ((نه‌گهر فه‌زل و میهره‌بانی خ‌وای گه‌وره نه‌بوایه له‌سه‌رتان نه‌وا هه‌رگیز که‌ستان پاک و پوخته‌و پرگار نه‌ده‌بوون له‌ده‌ست بووختان چیه‌کان یاخوود به‌ته‌ویه پاک نه‌ده‌بوونه‌وه))، وه هه‌روه‌ها خ‌وای گه‌وره له‌باره‌ی ریزدارترین درووستکراوی خ‌ۆی وه خ‌ۆشه‌ویستری‌نیان ب‌ۆی ده‌فرمویت: ﴿ وَلَوْ لَا أَنْ تُبْتَئَاكَ لَقَدْ كِدْتَ تَرْكَنُ إِلَيْهِمْ شَيْنًا قَلِيلًا ﴾ (الإسراء: ۷۴)، واته: ((خ‌ۆ نه‌گهر نیتمه تو‌مان پایه‌دارو دامه‌زراو نه‌کردایه، نه‌وا به‌راستی نزیک بویت "به‌مه‌زنه‌دی خ‌ۆت ب‌ۆ به‌رژه‌وه‌ندی بانگه‌وازه‌که‌ت" که‌میک به‌لایاندا مه‌یل بکه‌یت و به‌دلی نه‌وان بکه‌یت!!)).

٩٩ ح لِلإِبْنِ قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

پیغمبر ﷺ له ووتاردنی پتویستدا نه مهی فیرکردن: ((الحمد لله محمدہ ونستعینه ونستغفره ونعوذ بالله من شرور انفسنا ومن سيئات أعمالنا ، من يهدي الله فلا مضل له، ومن يضلله فلا هادي له))^(٣٢٤).

شہرو ناڙاوه مت وشاراوهیہ له دہرووندا، جا ہر کہسیک خوی گہورہ پشتیوانی بیت و بیپاریتیت رزگاری دہبیت لہم شہرہ دا، جا لہ خوی گہورہ دہپاریتہوہ کہوا پہنامان بدات لہ شہرو ناڙاوه کانی دہروونمان وہ لہ خرابہ کانی کارو کردہوہ مان.

جا خوی گہورہو میہربان نادمیزاد بہو دور دہروونہ تاقیدہ کاتہوہ ، دہروونی فرماندہر بہ گوناہو تاوان وہ دہروونی لؤمہ کراو ہرہوہک پیزی لیتاوه بہ نارامی و ناسودہیی جا ئہمہ سہک دہروونہ دہبیتہ نیشانی گوناہو تاوان ، پاشان لؤمہ کراو، پاشان پر لہ نارامی، بریتی یہ لہ مہبہستی تہواوی و چاکسازی، وہ دہروونی نارام بہخش پشتگیری نہکات بہسہربازی زور کہ فریشتہن جا فریشتہی دادہنیت بہ ہاوپو ہوگری کارو کردہوہ کانی لہپیش جوان و خوشہویست دہکات ، لہبارہی خرابہ کاریش کارو کردہوہ کانی لی قہدہغہ دہکات و ولہی کہمتہرخہم دہکات و بہناشرینترین دیمہن پیشانی دہدات، و درتڑہی پیدہدات بہوہی فیری کردوہ لہ قورٹان و یادکردنہوہکان و کارہ چاکہکان و لہہموو دہرووسہریتک کارو خیری بہردہوامی پشتیوان و سہرکہوتنی پی دہگات، و ہرکاتیتک بہ پہزابسون و سوپاسگوزاری و سوپاس و ستایشی خوی گہورہی پینگہیشٹ نہوا زیاتر تہقواو ترسانی بو دیت لہسہر شہر کردن لہگہل نہو دہروونہ گوناہکارہ، جا لہو سہربازانہش بریتیہ لہ فرمانرہوای سہربازہکان و فریشتہکانی: ٹیمان و دلنیایہ، سوپای ٹیسلام ہمووی لہٹیر نالاکھی دہبیت و سہیری دہکات، پاشان فرماندہی نہو سوپایہو سہرتاپای سہربازہکانی شوعبہکانی ٹیمانہ کہوا ہلواسراوہ بہ

(٣٢٤) سنن ابن ماجہ : (١٨٩٢).

٩٥ ح - لایبن قیم الجوزیة

ئەندامەکان لەسەر جیاوازی جۆرەکانی وەك نوێژو زەكات و پۆژوو حەج و جیهادو
فەرمانکردن بە چاکە، وە ئامۆژگاری بوونەوەرەو چاکە کردن لەگەڵیاندا بەهەموو
جۆرەکانی چاکەکردن و شرعەکانی شاراوەش کەوا هەلواسراوە بەدڵ وەك دڵسۆزی
و پشت بەستن بە خواو ملکەچی و تۆبەکردن و چاودێری و سەبرو ئارام و میهرەبانی
و رۆح سووکی و جیگجیری و دلتیایی، وە پرکردنی دڵ لە خۆشەویستی خواو
پێغەمبەرەکەمی وە گەورەو بەرز راگرتنی فەرمانەکانی خوای گەورەو میهرەبان و
مافەکانی و پەرۆشی و خۆنەویستی بۆ خواوە لە پێناوی خوا و نازایەتی و لێبوردن
و راستگویی شەقەت و بەزەیی وە خواوەنی هەموو ئەمانە دڵسۆزی و راستگوییە
چاکەسی راستگۆو دڵسۆز ماندوو نابێت ، لە راستیدا لەسەر بەرنامەو پێبازی
راست و درووست وەستاوەو لەسەری دەپروات و لێی پاکشاوە وە ماندوو نابێت
هەرکەسێک راستگویی و دڵسۆزی لێ قەدەغە بکریت، لە راستیدا رینگا لەسەر
پێچراوە، وە شەیتانەکان لە خستەیان بردووە لە زەویدا سەرسام ماوەتەرە، جا هەر
چی بیهوێت دەیکات، هەر کەسیکیشس بیهوێت وازی لێدەهییت... بەگشتی
ئەوێ بۆ خوا بیست و لە پێناوی خوا بیست ئەوا ئەو لە سەربازەکانی دەروونی پر لە
نارامیە.

بەلام دەروونی فەرماندەر بە گوناھو هەلەو تاوان ئەوا شەیتان دەبیستە هارپی و
هۆگری کەوا لەبۆی دیت، کەوا ئەو نامادەیی دەکات و هیواو ئاواتیەتی، کەسی
خراپەکار دەخاتە ناویەو وە فەرمانی پێدەکات بە خراپە و بۆی دەپازتیتەرە، لە
هیواو ئاواتیدا بۆ درێژ دەکاتەرە وە پیشانی خراپەکارە کە دەدات بەشیوەیەکی جوان
بۆ رینگ دەخات، وە بۆی درێژە پێدەدات ، لە هیواو ئاواتی درۆو ئارەزوو و حەزی
لەناوێر، بە هیواو ئارەزووەکانی خۆی پشتگیری دەکات و بە ویست و ئیرادەیی
خۆی دەبیخاتە ناو هەموو تاوان و گوناھێک ، جا هەر کەسیک داوای یارمەتی و
پشتگیری لەسەر دەروونەکان بیست بە شتێک ئەوا رای گەیاندووە، لەداوای

٩٥ ح لِلْإِن قِيمَ الْجُزْءِ

یارمه تیکردن له هیواو ناره زووه کان و ویستی شهیتان بۆی، بینگومان براهه کانی له شهیتانی ئاده میزاد نهوهی ده زانن و داوای یارمه تی له سه ره نه و یتنه قه دهغه کراوانه له وان ناکهن به شتیک له هیواو ئاوات و ویستی نه وان راگه یاندرابیت، جا نه گهر و یتنه یه که ماندوو و شه که تی کردن داوای کۆشش و ماندوو بوونی خۆیان ده کهن له وهی پێیان خۆشه یی ناره زوویانه، پاشان داوا ده کهن به کۆشش و ماندوو بوونی نه وان کهوا دهستی کهوتوو به جا به و یتنه یه راوی ده کهن، نینجا نه گهر ده روون ده رگای هه واو هه وه سی بۆ کردنه وه لیی ده چنه ژووره وه، به ناوی دا ده که پێن و خرابی ده کهن، نینجا پیسی ده کهن و خرابی ده کهن و هیرشی ده که نه سه ری و جنیوی پێده ده ن، نه و کاره ده کهن کهوا دووژمن له وولاتی دووژمنه که ی ده یکات نه گهر فه رمانه راوی بکات، جا نیشانه کانی نیمان و قورنان و یادی خوداو نویژی تیدا و یران ده کهن، و مزگه وته کان ده روخینن و په رستگای دیانه کان و که نیسه کان و مه یخانه کان و ماله سۆزانیه کان درووست ده کهن و ئاوه دانی ده که نه وه، وه ده یگوازنه وه، له عیباده تکردنی خوای گه وه به بۆ عیباده تی خراپه کاری و تاوان و که سی سته مکارو به ته کان، و له سه ره رزی ملکه چ کردن بۆ زه لیلی تاوان و گونا هکردن، وه له گوێ گرتنی یادی خوا بۆ گوێ گرتنی یادی شهیتان و له خۆ ئاماده کردن بۆ گه یشتن به په ره رده گاری هه ردوو جیهان بۆ خۆ ئاماده کردن بۆ گه یشتن به برای شهیتانه کان.

مه به ستیش کهوا فریشته هاوه ل و هاو پێی ده روونی پر له ئارامی یه، وه شهیتانیش هاوه ل و هاو پێی ده روونی فه رمانده به گونا هه له و تاوانه، وه أبو أصوص رپوایه تی کردوه له عطاء کوری صائب، نه ویش له موپره، نه ویش له عبدالله ووتی: **يَعْبُدُ مَبْرُكًا** ده فه رمویت: ((ان للشيطان لمة بأبن آدم وللملك لمة ، فأما لمة الشيطان فأيعاد بالشر وتكذيب بالحق ، وأما لمة الملك فأيعاد بالخير وتصديق بالحق، فمن وجد ذلك فليعلم أنه من الله وليحمد الله، ومن وجد الآخر

۹۲ ح لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُورِيَّةِ

فليتعوذ بالله من الشيطان الرجيم))، واته: ((له راستيدا بۆ شهيتان به لاو
 كارساتيك هميه بۆ نه وهى ئادهم و بۆ فريشته كانيش كارساتيك هميه، به لاو
 كارساتى شهيتان هه ره شهيه له شهرو فيتتهو درۆ كردن به هق و راست، به لام
 كارساتى فريشته هه ره شه بۆ خير كردن و باوهر كردن به هق و راستى جا هه
 كه سيك نه وهى بۆ ده ركوت با بزانيته نهوا له لايهن خدا وهيه با سواسگوزارى
 خوداى ميهره بان بكات، نه وىشى نه وهى ديكهى بۆ ده ركوت با په نابگريته به
 خواى گه وه له شهيتانى نه فرهت ليكراو)).

پاشان پيغه مبهر ﷺ ئهم فهرمودهى خوئنده وه: ﴿الشَّيْطَانُ يَعِدُكُمُ الْفَقْرَ
 وَيَأْمُرُكُمْ بِالْفَحْشَاءِ﴾ (سورة البقرة: من الآية ٢٦٨)^(٣٢٥)، واته: ((شهيتان به لايهن
 هه ژارى و نه داريتان پيده دات (ده تاترسينيته به هه ژارى) و فهرماتان پى ده كات
 به گوناوه تاوان و خراپه و نه به خشين)). عه مر رپوايه تى كردوه، له عه تا كورى
 صائب، وه عه مرىش نه وهى تيدا زياد كردوه و ده لايته: گويمان له و هه ديسه بوو
 كه وا ده يفهرموو: نه گهر يه كيك له نيوه هه ستى به لۆمه و كارساتيك كرد له لايهن
 فريشته كانه وه با سواسگوزارى خواى گه وهى له سه ر بكات و داواى چاكه و
 به خشينى لى بكات، نه گهر هه ستى كرد له به لاو كارساتى شهيتانه با دواى
 تۆبه و په شيمان بوونه وه له خوا بكات و په نابگريته له خواى گه وه له شهيتان.

(له بارهى دهروونى پر له ئارامى)

دهروون و فريشته و سه ره رزه كانى له باوه ره وهن پيويستيان پيى ههيه له دهروونى
 پر له ئارامى و ئاسووديهى و يه كتا په رستى و چاكه كردن و گوپرايه لى و
 به خشنديهى و له خوا ترسان و ئارامگرتن و پشت به ستن به خواى گه وه وه تۆبه و

(٣٢٥) نيز الفهر: ٤٩٩/٢.

٩٦ ح لِلإِبْنِ قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

په شیمانی و ملکه چی و په زابوون له سهر فرمانی خوا و دهست هه لگرتن له هیواو
 ناره زوو و خړ ناماده کردن بۆ مردن و نه وهی دواپی دیت، و شهیتان و
 سه ربازه کانیشی له کوفرو بیتاوه پین و پیوستان به دهروون هه یه دژی نهوانی
 دیکه له تاوان و گوناو هه له ، و خوی گه و ره میه ربانیش شهیتان زال دهکات
 به سهر هه شتیک که بۆ نه و نه، نه و دهروونه گوناو هه که دهکاته نوینه ری خزی
 دهسه لاتی پیده دا له سهر نه و کاره سته مهی که دهیکات ، پیوستان دهکات کهوا
 کرداره کان له دهروونی پر له نارامی و هربگیریت و ه بیکاته هیژیک بۆی، نینجا نه و
 پیداکیری شتیکه له سهر ده ربازوونی کارو کرده و ه کان به ته و اوته و ده بیته بهخت و
 چاره نووسی ، جا قورسترین شت له سهر دهروونی نارام و ناسووده پزگار بوونی
 کرده و ه کانه له شهیتان و وه تاوان و کوناو هه قه گه پانه و بۆ لای خوا ، و عبدالله
 ی کوری عمر ده لیت : نه گهر بزائم کهوا خوی گه و ره ته نه یه که سووژده له من
 و ه ده گری و قبولی دهکات ، نه و خۆشه ویست ترین شت له لای من مردن ده بوو
 ﴿إِنَّمَا يَتَقَبَّلُ اللَّهُ مِنَ الْمُتَّقِينَ﴾ (المائدة: ٢٧) واته : ((خوی گه و ره ته نه یه له
 پاریز کاران قوربانی و چاکه و ه ده گریت)) .

(له باره ی وه ستانی گوناو تاوان له بهرام بهر ناسووده یی)

به پراستی گوناو هه له و تاوان له پرو به پرو بو نه وهی نارامی و ناسووده یی دایه ،
 جا هه کاتیک نه و خیر و خۆشی و چاکه ی بۆ هات نه ویش هاو شیره ی نه و گوناو
 شه و تاوانی بۆ دیت به وهی پرو به پرو ی بیته و ه تاو ه کو له سهری خراب دهکات، جا
 نه گهر نه و نیمان و یه کتا به رستی بۆ هات نه ویش بۆ زړاندن و سوک کردنی نیمان
 گومان و دوو پرویی بۆ دیت، نه وهی له یه کتا به رستی دا هه یه سووکی دهکات وه
 ناوی ده زړینیت به هاو به شی پیداکردن و به خۆشه ویستی جگه له خوی گه و ره وه

ترسان و پارانهوه شی بۆی پیشکەش بکات لەسەر خۆشه‌ویستی و ترس و پارانهوه له‌ خواى گه‌وره ، ئەمەش حالى زۆرتەرىن ئەو بوونه‌وه‌ریه‌ وه‌ تێپروانینه‌کان و بیروپراکانه‌ پیاوانى زاناو ووتەکانیان لەسەر سەروش و وه‌حى، له‌گومانی گومراى بۆدیت به‌وه‌ى قه‌ده‌غه‌ى ده‌کات له‌ ته‌واوى به‌دواداچوون و دادوه‌رى سوننه‌ت و بێئاگایى و که‌مته‌رخه‌مى بۆ تێپروانین و بۆچوونه‌کانى پیاوانى زاناو بیرمه‌ند، جا جه‌نگ له‌ نێوان ئەو دوو ده‌روونه‌ به‌ریا ده‌بیت، وه‌ سه‌رکه‌وتوش ئەوه‌یه‌ که‌ خواى گه‌وره‌ سه‌رى بجات ، نه‌گه‌ر ئەمه‌ به‌ دڵسۆزى و راست گوێبى و پشت به‌ستن و ملکه‌چى و چاودێرى هات ئەوه‌ى دیکه‌ هات له‌دژى ئەوانى دیکه‌ ئەوا له‌زۆر له‌ دله‌کاندا ده‌رى ده‌هینیت و سویند به‌ خوا ده‌خوات که‌وا هه‌یج مه‌به‌ستێکى دیکه‌ى نیه‌ ته‌نها چاکه‌ کردن و پشتیوانى نه‌بیت و خواى گه‌وره‌ش ده‌زانیت که‌ ئەو درۆ ده‌کات، هه‌یج مه‌به‌ستێکى نیه‌ ته‌نها جه‌خت و چاره‌نووسى و شوین که‌وتنى هه‌واو ناره‌زووه‌کانى ، نینجا به‌ند ده‌بیت له‌و جیهانه‌دا، له‌ جیهانى به‌رزه‌خیشدا که‌ تێیدا له‌و جیهانه‌دا ته‌نگه‌ره‌، رۆژى دوايیش له‌ هه‌ردووکیان ته‌نگه‌ره‌ .

له‌سه‌یرى کارو فه‌رمانى که‌وا نه‌قل و دڵ فریوده‌دات ده‌چیتته‌ ناو پیرۆزترین شته‌کان وه‌ باشتەریان و گه‌وره‌ ده‌کات نینجا له‌ وێنه‌و دیمه‌نێکى زه‌مکراو ده‌یه‌ینیتته‌ ده‌ره‌وه ، وه‌ زۆربه‌ى بوونه‌وه‌ره‌کان که‌وا نه‌قلیان منداڵانه‌یه‌و خه‌ونیشیان منداڵانه‌یه‌ نه‌گه‌یشته‌نه‌ته‌ راوه‌ى له‌شیر برینه‌وه‌ى یه‌که‌م له‌باره‌ سوودو قازانجه‌کان و شته‌ باوه‌کان، باشت له‌وه‌ له‌باره‌ى پێگه‌یینى منال واته‌ گه‌یشته‌ به‌ ته‌مه‌نى هه‌رزه‌کارى که‌وا نه‌قلی باقى بوو جیاى ده‌کاته‌وه‌ له‌نێوان خه‌یچرو چاکه‌ى چاکه‌که‌ران که‌وا کارى تێده‌کات، وه‌ شه‌رى فیتنه‌کاران که‌وا لێى دوور ده‌که‌ویتته‌وه‌، جا وێنه‌یه‌کى پێشان ده‌دریت و سه‌یرى ده‌کات ته‌نها یه‌ک تا په‌رستیه‌ که‌وا له‌ وێنه‌ى رۆژو مانگ گه‌شاهه‌تره‌ له‌باره‌ى وێنه‌یه‌کى خراپى زه‌مکراوى داشکینه‌راو وه‌ هه‌رسکردنى که‌سه‌ به‌رزو گه‌وره‌کان ده‌یخه‌نه‌ ماله‌ کانیانتا پله‌و پایه‌ى به‌ندایه‌تیه‌کى پاک و بێگه‌رد

٩٩ ح لِلإِن قِيمُ الْجُزِيَّةِ

وکه ساسو زهلیل و نه دار کهوا هیچ تواناو نیرادهو شفاعه تیکی لانیه تهنها پاش مۆلّت دان له لایهن خودای گه وره وه، جا پیشانی دهروونه له خشته بهرو جادوو بازه که دهدهن نهو چاره نووسه به مهبستی که مردنه و هیان و دابه زاندنی توانا کانیان وه جیا کردنه و هیان له دهست گورت و هه ژاره کان جا دهروونیان دوور دهخاته وه له بی بهش کردنی یه کتاپه رستی به به توندترین دوور خسته وه، له م باره یه وه خوای گه وره دهفرمویت: ﴿أَجْعَلِ الْآلِهَةَ إِلَهًا وَاحِدًا إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ عَجَبٌ﴾ (ص: ۵)، واته: (("ههروه ها دهیانوو: نایا پیتان سهیر نیه " هه موو خواکانی کردوو به یهک خوا ، به راستی نه مه شتیکی زۆر سهیرو سه مه ره یه!!)). وه دل و دهروونی نهو دووووانه ی سویند به خوا دهخۆن: ﴿إِنْ أَرَدْنَا إِلَّا إِحْسَانًا وَتَوْفِيقًا﴾ ﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ يَعْلَمُ اللَّهُ مَا فِي قُلُوبِهِمْ﴾ (النساء: ۶۲-۶۳)، واته: ((لهو کاره ماندا مه به ستمان تهنها چاکه کاری و پیکهستن و ناشتی بوو نا نه وانه که سانیکن خوا ده زانیت چی له دل و دهروونیاندا هه شار دراوه)).

(له باره ی وینا کردنی دیمه نیکی دلسۆزی)

وینه یه کی دلسۆزی پیشان دهدهن له ناو وینه یهک لی دوورده که ویتسه وه نه وه ده رجونهش له باره ی یاسای شیوه چۆنیه تی بژیوی و پرووخشی و لاواندنه وه زمان لووسی و دوو پروو بیه کهوا تی به لکیش و خۆتیخستنی باری خاوه نه که ی تیدایه وه پهوت و گوزه رانیه تی له ناو خه لکدا، که ی کارو کرده وه کانی دلسۆزی ده بیّت له کاتی کهدا هیچ شتیکی بۆ کهس نه کردوو کهوا نهوان و خۆی دوور بخاته وه وه رقی لیان ده بیته وه وه نهویش رقی لی ده بنه وه دژایه تی ده کهن و دژایه تیان ده کات ، وه له سه ر نه مه ده می نیتته وه ، نهوانیش له سه ر نه م حالته ده می ننه وه جا لیی دوور

٩٥ ح لِلْإِن قِيمُ الْجُزَّةِ

ده که ویتنه وه به توندترین دوور که وتنه وه، مدهسته که شی که پژگاری بیت لهو چاره نویسی که و ده بیتنه کرده وه کانی که و هیچ په یوه ندی بیتانه وه نیه وه گشت کرده وه کانی بۆ غهیری خواجه.

(له باره ی وینا کردنی وینه یه ک راستگویی له گه ل خوی گه و ره)

وینه یه کی پیشان ده دریت راستگویی له گه ل خوی گه و ره و تیکۆشانیکه بۆ نه و که سه ی له دینه که ی ده رده چیت و فره مان ی پیده کات له قالی وه ستان و پرو به پرو بوونه وه بۆ دژایه تی بوونه وه و نه زیست دانیان و شه رکردن له گه لیاندا، وه نه و دهروونی خۆی ده رده خات و تووشی به لا و کاره ساتی ده کات له کاتیکدا بۆ نه و ناگو نجیت، و ده بیتنه مده شت و نامانجیت بۆ تیری پیلان گیران و نابرو به ران، وه نمونه ی نه وه له گومانیک که و دهروونی خه له تینه ر و جادوو بازو خه یالاوی که و خه یال پلاوی ده کات دایده مرزیت، راستی خه بات و تیکۆشانیشی له وینه یه ک پیشان ده دریت که و تیتیدا دهروون ده کوژیت و نافرته ماره ده کات و ده ست ده نیت به سه ر مندالانی به تیم و بی سه ره رشتیار و مال و سامان دابه ش ده کات، راستی زه کات و سه ده قه و خیره چاکه ی بی نشان ده دریت، له وینه یه کدا جیاوازی مال و سامان و که م و کوپی و ده ست هه لگرتن لی و په یداویسته کانی بۆ خه لکی وه به کسان بوونی بۆ هه ژارو نه داره کان، راستی سه لماندن سیفه ته کانی ته واری و بی که م و کوپی له باره ی خوی گه و ره له وینه یه کدا پیشانی ده دریت له وینه یه کی هاوشیره و لیکچوودا جا له باوه رش پیکردن را ده کات و له وانی دیکه ش راده کات، راست په که که وتن و له کار که وتن و بی چ باوه رشی و له پی لادان تیتیدا له وینه یه کدا داوین پاکی و پیرلینان و گه و ره یی پیشان ده دریت. سه یرتریش له وه که و نه و

۹۶ ح للإبن قيم الجوزة

نەوێ خواو پیغه مەبەری خۆش دەوێت لە سیفەت و پەوشت و کردارەکاندا بەوێ
 ڕق و کینەشی لێی هەیە، وە لەسەر بەندەدا یەکیەک لە دوو فەرمانە کە لەبەر
 دەکات بەوێ دیکەدا ، لەوێ ڕزگاری نابێت تەنھا خواوەنی چار کراوەکان و
 هۆشیارەکان ، لەبەر نەوێش کردارەکان لە ویست و ئیرادەکان دەردەچێت وە لەسەر
 بەشە سەرەکیەکان ناشکرا دەبێت لەسەر دەروونی فەرماندەر بە گوناھەر تاوان وە
 دەروونی پەر لە نارامی و ناسوودەیی جا هەردوو کردارە کە لە بێ کەلگی و بێ
 سوودیدا بە دیاردە کەوێت وە ناشکرا دەبێت وە لە دیوی دەرە دەرخستە کەشدا
 گومانای دەبێت.

لە گەڵ نەوێشدا نمونەی زۆر هەیە لەوانە نەوازشت و ڕوو خۆشی و زمان لووسی
 و مەرابی کردنە، جا یە کە میان لە دلتیایی و نارامیەوێ دوو میشیان لە تاوان و
 گوناھەر، وە ملکەچی ئیمان و سەر شۆڕی دوو ڕوویی و شکۆداری دەروون و لووت
 بەرزی و خۆ بەزل زانین و ناکۆکی و رشقە بەرایەتی، بێ فیزی و ڕووح سووکی و بە
 بێ ئابروویی و سەر شۆڕی ، هێزیش لە کارو فەرمیانی خودایە، بەرزی لە زویدا
 ، بەرزی و گەورەیش بۆ خۆی گەورەو میهرەبانە وە ڕق و کینەش هەر بۆ نەوێ خۆ
 بەزل زانین بۆ دەروون و ڕق و کینەش بۆ نەوێ، بەخشندەیی و بەفەرزدان،
 شکۆمەندی و گەورەیی وە پاراستن و خۆ بە گەورە دانان، نازیەتی و نەترسان،
 بوێری و ترسنۆکی، ئابووری و پەزلی، ووریایی و خۆپاراستن و گومان خرابی،
 دووڕینی گومان، نامۆژگاری و غەیبەت کردن ، دیاری و بەرتیل، وە سەبرو نارام
 گرتن وە دلپەقی، پیاوێتی سەر شۆڕی و زەلیلی، دەروون پاکێ و هەرزە کاری، و
 بیتاگایی، بڕاو دلتیایی و نەفامی و ساویلکەیی، هیوار ناوات و ویست و
 داخوازی، قسەکردن و باسکردن بە نەعمەتەکانی خواو شانازی پیکردنی، دلخۆشی
 و دەروون خۆشی ، دەروون ناسکی وە پەژارەیی و پەشۆکاوی، تووڕەبوون و ڕق و
 کینەو دلپەسی، بەر بەرەکانی وە بەخیلی، خۆش ویستنی فەرمانپەرەیی و خۆش

٩٥ ح لِّلْإِنِّ قِيَمُ الْجُوزِيَّةِ

ويستنی پيش نويژي و بانگه و از كردن بولاي خوا، خوښه ويستی بڼ خواي گه وړه خوښه ويستی له گهل خواي گه وړه، متمانې پيكردن وه له توانا دانې بوون، خو پاراستن دوودلي و پارايي، و نيلهامي فريشته نيلهامي شەيتان، و حەوسە له پەلە نه كړدن و دواخستن، نابووري و كه مته رخه مي، كوشش كړدن و ړاښه كړدن و زياده پړوي، ناموژگاري و پاويز كړدن و سهره نشت و سمركونه كړدن، دهستپيښخه ري په له كړد ، دهستبه جي دهست و برد كړدن له خبه ر پيدان له كاتي پيويستی و سكالآ كړدندا .

شتيكي ديكه هديه كهوا ديمه و وینه كهي ده بته يهك، نه مهش دابهشكراوه بڼ ستايش كراو و زه مكر او، وهك شادوماني و خه مباري، په شيماني وه تووړه بوون، په روښي و جواميري و له خوښايي بوون و خوښه سەندي چا و چنوكي و ته ماعكاري وه خوځوانكړدن و دان به خوځواگرتن، ملكه چي و ريزگرتن وه نه گريس و حەسوودي، به ختيازي و خوځسگوزهراني وه توانايي و له دهست هاتن، دلگيرسوون و ناخ هەلگيشان وه چليسي و دهست نوقاندين، ناكوكي و بهر بهره كاني وه ده رخستني نيعمه ته كان، هاپه يمانی و كه ساسي و نه داري، قسه نه كړدن و بيده نكي وه گوي به دونيا نه دان و خواپه رستي، ته قواو ترسان له خوا، وه وازليته ينان و دهست ليڼه لگرتن، دووره په ريزي و گوشه گيري وه سهر به رزي و داوین پاكي، ده مارگيري و په روښي و غه بيهت كړدن وه له حەديسيكدا هاتووه: ((إِنْ مِنْ الْغِيْرَةِ مَا يَحِبُّهَا اللَّهُ وَمِنْهَا مَا يَكْرَهُه))، واته: ((بيگومان له ناو په روښي و توندو تيژيدا دا هيه خوا خوښي ناويت وه له ناو يشدايه خوا رقي ليي نيه)) .

نهو په روښه ي كهوا خواي گه وړه خوښي ده ویت په روښه كه له گوماندايه وه نه وه ي كهوا رقي لييه تي په روښه كه له گوماندا نيه: ((وَإِنْ مِنْ الْخِيَلَاءِ مَا يَحِبُّهُ اللَّهُ وَمِنْهَا مَا يَكْرَهُه فَالَّتِي يَحِبُّ الْخِيَلَاءِ فِي الْحَرْبِ))^(٣٢٦)، واته: ((وه له ناو خوښه سەنديا تييدايه خوا خوښي ده ویت وه تييدايه خوا رقي لييه تي وه نه وه ي خو په سەندي

خوش دهویت له شهرو جهنگداییت) وه هروه ها له له سه حیه که دا هاتوه: ((لا حسد إلا في اثنتين: رجل آتاه الله مالاً وسلطة علىهلكته في الحق، ورجل آتاه الله الحكمة فهو يقضي بها ويعلمها))^(٣٢٧)، واته: ((حسوودی و به خیلی درووست نیه تنها له دووشت نهییت، پیاویک خوا مال و سامانی داوه تی وه دهسه لاتی پنداره له سهر له ناوبردنی له کاری هه قدا، وه پیاویکیش خوای گه وره ژیری و دانایی داوه تی جا ئه زانسته ی فیری خه لکی ده کات))، وه له سه حیه کی دیکه دا هاتوه: ((إن الله رفيق يحب الرفق، ويعطي على الرفق ما لا يعطي على العنف))^(٣٢٨)، واته: ((خوای گه وره نهرم و نیان و میهره بانه وه میهره بانیسی خوش دهویت، نهوه ی له سهر میهره بان و نهرم و نیانیدا ده به خشیت له سهر توندو تیویدا ناییه خشیت))، وه هروه ها ده فرمویت: ((من أعطى حظه من الرفق فقد أعطى حظه من الخير))^(٣٢٩)، واته: ((هه رکه سیک به خت و چاره نووسی له میهره بانیداییت نهوا به خت و چاره نووسی له خیردا دهییت)).

جا میهره بانی و نهرم و نیانی شتیکه و که مته رخه می و ته مه لی شتیکی دیکه یه ، له بهر نهوه ی ته مه لی بار گرانیه که بۆ بهر ژه وه ندیه که ی له کاتی کردنیدا ، جا وازی لیده هییت ، به لām نهرم و نیانی و میهره بانی رووخوش دهییت له کاتی نه بامدانی به گویره ی درژه پیدانی کاره که.

هروه ها نهوا زشت و رووخوشی سیفه تی پیا هه لدان و مه دحکردنه و زمان لووسی و دوو روویی سیفه تی زهم کردنه ، جیاوازی نیتوانیشیان: کهوا که سی روو خوش و میهره بان هه موو کات به خشنده و دلسۆزی ده گه یه نیت به خاوه نه که ی تاوه کو هه ق لیی ده رده چیت یاخوود به رووی نا ره واکه و دوو رووه که ده دریتسه وه، که سی زمان

(٣٢٧) مسلم: (٨١٦).

(٣٢٨) سنن ابی داود (٤٨٠٧).

(٣٢٩) الترمذی (٢٠١٣)، رمسند أحمد: ١٥٩/٦.

لووسيش خۇى له پيش چاوى به خشنده ده كات تاوه كو له سهر ناره واكهى جيگير ده بيت و بريارى له سهر ده دريت و له سهر هه واو هه وهسى نه ودا به جي ده هيلدريت ، جا به خشنده بى و ميه ره بانى بۆ خاوهن نيمانه، و زمان لووسى و دوو پرويش بۆ خاوهن دوو پروه كانه.

خوای گه وره ده فهرمويت: ﴿فَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ﴾ (النحل: ۹۸)، واته: ((نينجا كاتيك قورنانت خويندو ده ورت كرده وه نهوا په نابگره به خوا له شەيتانى نه فرين ليكراو))، وه ده فهرمويت: ﴿وَأَمَّا يَنْزَغَنَّكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْعٌ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾ (الأعراف: ۲۰۰)، واته: ((نه گهر وه سه سه يه كه له لای شەيتانه وه بۆت پيشهات و ويستى له خشتهت به ريت و تووشى هه له ت بكات جانهوا تۆ په نابگره به خواو پشت بهو ببهسته چونكه نهو زاته بيسه رو زانايه))، وه ده فهرمويت: ﴿قُلْ رَبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنْ هَمَزَاتِ الشَّيَاطِينِ وَأَعُوذُ بِكَ رَبِّ أَنْ يَحْضُرُونِ﴾ (المؤمنون: ۹۷-۹۸)، واته: ((بلى پهروه ردگارا من په ناده گرم به تۆ له هه موو خه تهره و خيال و وه سه وهى شەيتانه كان ، په نا ده گرم به تۆ نهى پهروه ردگارم كه شەيتانه كان به ده وه رمدا كۆبينه وه و سه رم لى بشيوتين))، وه هه روه ها ده فهرمويت: ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ﴾ ﴿مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ﴾ ﴿وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ﴾ ﴿وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ﴾ ﴿وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ﴾ (الفلق: ۱-۵)، واته: ((په ناده گرم بهو پهروه ردگارهى كه به ره بهيان پيش ده هينيت، له شهرو خراپهى هه رچى كه درووستى كردوه له په رى و ناده ميزادو مارو ميروو، له شهرو خراپهى شهو كاتيك كه داديت و دونيا تاريك ده بيت وه ده بيت به شهو زهنگ، له شهرو خراپهى شهو كه سانهى كهوا جادو و كهرن پهت و ده زوو گري ده دهن و فووى پياده كهن "كه به فيل و جادوو نيوان خه لكى تيك ده دهن ، له شهرو خراپهى سه سودو به خيل كاتيك سه سودى و به خيلي ده بات))، جا نه مه په نا گرته له شهرو په رى ده روون ، وه ده فهرمويت: ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ﴾ ﴿مَلِكِ﴾

٩٥ ح لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُورِيَّةِ

النَّاسِ ﴿١﴾ إِلَهَ النَّاسِ ﴿٢﴾ مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ ﴿٣﴾ الَّذِي يُوَسْوِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ ﴿٤﴾ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ ﴿٥﴾ (الناس: ١-٦)، واته: ((بلی پهناده گرم به پهره ردگاری خه لکی، به پادشای خه لکی، به خوای خه لکی، له شهرو خرابه ی نهوه ی که وه سه وه سه و خه تهره و خه یال ده خاته ده خاته دله وه که (خه ناسه)، بریتی یه له وه ی که وه سه وه سه فری ده داته سینو دلی و دهرونی خه لکی وه، له پهری و خه لکی، له جنو که و شاده میزاد (ته وانه یان که شهیتان سیفته تن))، وه نه مهش په ناگرغه له هاوړی و خاونه که ی و خراپترین هاوړی و برادر جا خوای گه وره فرمان به پیغه مبه ره که ی و شوین که وتوه کانی ده کات له په ناگرتنه به پهره ردگاریه تیه که ی به ته وای له و دوو بوونه وهره کارو کرده وه گه ورنه له شهرو فساددا، دلش له نیوان شه و دوو دووژمنه که و هیشتاو به رده وام له ده رگای ده گات و تووشی ده بیت، وه یه که مین شت که و ده چیتته ناو دوزه خ له دهرونی فرماندهر به گوناو تاوان له هوا و هوه سه وه یه و نه ویش شوینی ده که ویت له خو شه ویستی و چلیسی و ته ماعکاری و داواکردن و توپه بوند و شوینی ده که ویت له که سی خو به زل زان و سه وودی و به خیلی و سته مکردن و ده ست به سه راگرتن.

(له باره ی جیاوازی نیوان ملکه چی نیمان و ملکه چی دوو پرووی)

جیاوازی نیوان ملکه چی نیمان و ملکه چی دوو پرووی و دوو زمانی که و ملکه چی نیمان بری تیه له ملکه چی دل بۆ خودا به گه وری و شکومه ندی و پیزو شکو داری و شهرم و نابرو، جا دله ی ده شکینیت بۆ خوا شکان دیتک پریت له تۆرس و شهرم و خو شه ویستی و حه یاو نابرو بردن و شایه تی دان له سه ر

٩٩ ح لِلْإِنِّ قِيَمُ الْجُوزِيَّةِ

نيعمه ته کانی خوی گه وره، نهو دله ملکه چ ده بیټ و هیچ چارهش نی یه، نینجا نه ندامه کان شوینی ده که ون، به لام ملکه چی دوو پرووی له سه ر نه ندامه کانی لهش ده بیټه ده ستکارو پیسپاردن وه دلش ملکه چ نابی.

هه ندیک له سه حابه کان ده لټن: په روه ردگار په نا ده گرم به تو له ملکه چی دوو پروه کان، پیان ووت: ملکه چی دوو پروه کان چیه؟ ووتی: کهوا ده بینیت جه ست ملکه چه، که چی دله که یان ملکه چ نیه.

جا که سی ملکه چ بو خودا به نده یه که ناگری هه واهه و سی کورژاندو ته وه، دوو که له که شی له سینده دا جیگیر بووه، نینجا سینگ و الا ده بیټ و نووری گه وره یی تیدا ده تر یسکیته و نینجا هه واهه واره زووه کانی ده ورونی ده مریت و بو ترس و پیزو شکو داری کهوا حاشای لیکر دووه و پیی ته نگه نه فهس بووه، نه ندامه کانی له شیشی داده مرکیتته وه، وه دلش پیزدار ده بیټ، دل و ده ورونی پر له نارامی و ناسووده یی ده بیټ بو خوا، یاد کردنه وه ی به دلتیایه که کهوا له لایه ن خوی خویه وه له سه ریدا دابه زیووه، وه ده بیټه شوینی خوخه شاردان بو، شار دنه وه ی دلتیایی، له بهر نه وه ی شار دنه وه له زه ویدا دلتیا نابیت چوونکه ناو تییدا کو ده بیټه وه جا هه روه ها دلی شار دراوش ملکه چ و دلتیایه وه ک پارچه دلتیایه که له زه ویدا کهوا ناو پییدا ده روات لی سه قامگیر ده بیټ، نیشانه کانیشی کهوا له نیوان ره حمت و به زه یی خوا که ی به ریز و شکو داری بو نه و وه به زه لیلی و ملکه چی و تیکشکاندن فیزو لووت به رزی له نیوان ره حمتی خوا سوژده ده بات و سه ری خوی به رز ناکاته وه ها وه کو ده یگاتی، به لام دلی خو به زل زان و گه وره به گه وره یی و فیز لیدانی خوی ده له ریته وه و پیی زیاد ده کات، جا نه مه وه ک پارچه گردیک وایه له زه ویدا ناوی تییدا جیگیر نابیت، نا نه ویه ملکه چی نیمان.

٩٥ ح لالاین قیَمُ الجوزیَّة

به لَام سه رشوږی و ملکه چی دوو پروو بریتی یه له حاله تیک له باره ی پواله تی
جینشینکردنی نه دنامه کان به ده ست کردو زمان لووسی و مامه همه یی،
دهروونیشی له ناووه دا گه نجیکی ناسکه خاوه نی هواو هوهش و ویست و نیراده یه
، جا نه وه له دهروه یه دا ده کات ، ماری چه م و زوڼگاوه کان و شیر دارستانه
هه لیشته وه ، له نیوان لایه کانی چاوه پتی نیچیریک ده کات.

(له باره ی پاراستن و چاککردنی دهروون له پیسی و دیسواپیه کان)

به لَام شه پرف و پایه به رزی دهروون ، بریتی یه له چاککردن و پاراستنی له پیسی و
ره زیلی و ته ماعکاری که وا گه ردنی پیاوان ده پرت، له بهر نه وه ی دروست بسوه و
پیک هاتوه له نیوان دوو کارو فرماندا ، خو به دل بوون وه گالته کردن به که سانی
دیکه ، جا له دایک ده بیت و گه شه ده کات له نیوان نه دوو لووت به رزی و خو به
زلزاینه ، وه یه که میان له دایک ده بیت و گه شه ده کات له نیوان دوو برونه وه ری
به خشنده و میهره بان ، پایه به رزکردنی دهروون و ریزلینان و گه وره کردنی خاوه ن و
سه ره رشتیاره که ی که وا ده بیت به نده یه کی سووک و خراب وه به هده ر چووی
ریسواو بی بایه خ ، له دایک ده بیت و گه شه ده کات له نیوان نه دوو برونه وه ره دا
شکومهنندی دهروون و چاککردن و پاراستنی ، بنچینه ی نه وه همووی
ناماده کردنی دهروونه وه په خساندنیه تی وه پشتگیری کردنی بو ی ، جا نه گه ر
ناماده یی و پشتگیری کردنه که ی وون کرد نه وا هموو سودو خیره که ی وونکردوه .

(له باره‌ی جی‌اوازی نیوان لووت به‌رزی وه ره‌قه به‌رایه‌تی)

ئهمه‌ش جی‌اوازی نیوان لووت به‌رزی و ده‌مارگیری وه ناکۆکی و ره‌قه‌به‌رایه‌تیه، جا لووت به‌رزی له شیر‌برینه‌وه‌ی ده‌روونه بۆ شیر خواردنی لۆمه‌و سه‌رزه‌نش‌کردن له مه‌مکێک که خۆراو‌گه‌ی پی‌سیه‌کان و ره‌زیل و چاو‌چنۆکه‌کان و ریسواکانه، نه‌گه‌ر شیوه‌که‌ی به‌ لیشاوو زۆر بیت و خه‌لکیش به‌ په‌رۆشه‌وه هه‌له‌په‌ی بۆ ده‌کات، جا به‌راستی بۆ ئه‌وان له شیر برینه‌وه‌یه‌که له‌گه‌لیدا جگه‌ره‌کانیان پارچه‌ پارچه ده‌بیت خه‌م و خه‌فەت و ناخ هه‌لکێشانه ئه‌و له‌شیر برینه‌وه‌یه هه‌ر ده‌بیت، جا نه‌گه‌ر وێستت په‌له‌ بکه‌و تۆش ستایش کراو شایانی سوپاس‌کردنی، نه‌گه‌ر وێستت دوا‌ی بجه وه تۆش به‌کری‌گه‌راو نیت، به‌ پێچه‌وانه‌ی ره‌قه‌به‌رایه‌تی و بۆ که‌لکی که‌وا ئه‌و تووندو تیژو زه‌ره له‌ناو ده‌رووندا، وه دل ره‌قیشه له‌ناو دلدا، وتووندو ووشکیشه له ره‌فتاردا، برونه‌وه‌ریکی لی په‌یدا ده‌بیت پیتی ده‌وتریت : رق به‌رو ناکۆک و دل‌ره‌ق.

(له باره‌ی جی‌اوازی نیوان بیتا‌برووی و رۆح سووکی)

جی‌اوازی له‌نیوان رۆح سووکی و بیت‌فیزی و ریسوایی بیتا‌برووی که‌وا رۆح سووکی له‌دایک ده‌بیت و گه‌شه‌ده‌کان. له‌نیوان زانیی ده‌باره‌ی خوا‌ی پاک و بیت‌گه‌ردو ناسینی ناوه‌ جوانه‌کانی و سیفه‌ته‌کانی باس‌کردن و پیا‌هه‌لدانی شکۆمه‌ندی و مه‌زنی و خۆشه‌وێستی به‌رزی و شکۆداری، له‌باره‌ی ناسینی ده‌روونی خۆی و عه‌یب و شو‌ره‌یی کرداره‌کانی و کاره‌ساته‌کانی، له‌نیوان هه‌موونه‌وانه برونه‌وه‌ریکه که‌وا رۆح سووک بۆ فیزه، ئهمه‌ش به‌تیک شکاندنی ئاره‌زووه‌کانی دلی بۆ خوا‌ی گه‌وره، دابه‌زاندنی بالی زه‌لیلی و ملکه‌چی و ره‌حه‌ت و به‌زه‌یی بۆ په‌رستنی ئه‌وه ئه‌و نابینیت که‌وا له‌که‌س باشت‌ریت و له‌که‌سیش هه‌قه‌رتیت به‌لکو واده‌بینیت که‌چاکه‌ی خه‌لکی

٩٩ ح لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُزْئَةِ

له سهریه تی، مافه کانی نهوان پیښ خوی، نه مهش بوونه ورو دروستکراو ټکه لهراسیتدا خوی گه وړه لهو که سانه ی داده نیت کهوا خوشی ده ویت و ریژی لی ده نیت و له خوی نزیك ده خاته وه.

به لآم بی نابروی و پړسواپی، بریتییه له پیسی و سووکی و نامهردی وه د هروونی خوی بهخت ده کات وه سووک و پړسواپی ده کات بۆ مه بهست و مه رامی ده سته و تنی حزو ههواو هه ورس و نار هزو و کانی وهك خۆ به هیچ دانه نان و خۆ نرم کردنه وه بۆ ده ست کهوتنی بهخت و ههواو هه ورسه کانی، جا نه مه هه مووی نرمی و که ساسی و سووکیه نهك بیفیزی و پړج سووکی، خوی میهره بانیش مروشی پړج سووک و بیفیزی خۆش ده ویت، وه رقیشی ده بیت هه وه له خۆ سوووک کردن و شهرمه زاری وه له سه حیحیکدا هاتوه پیغه مبه ر عليه السلام ده فرمویت: ((وأوحى ألي أن تواضعوا حتى لا يفخر أحد على أحد ولا يبغي أحد على أحد)) (٣٣٠)، واته: ((سروش و نیگام بۆ هاتوه کهوا بی فیزو بی ده عیه بن له ناو یه کتردا تاوه کو کهس شانازی له سهر کهس نه کات وه که سیش ستم له سهر کهس نه کات)).

پړج سووکی و بی فیزی ستایش کراویش له سهر دوو جوړه: جوړی یه کهم: بیفیزی بهنده له کاتی به جیگه یاندنی فهرمانی خوا به نمونه، له کاتی دوور خستنه وه له تاوان و نه کردن، له بهر نه وهی د هروون بۆ داخوازی و داواکاری پېشوو سستی و خاوه خاوه ده کات له به جیگه یاندنی فهرمانه کانیدا جا لیږدها جوړیک له نه ویست و نه فس به رزی و به له سه بوون ده ست پیډه کات و راده کات له به ندایه تی کردن، له کاتی نه کردن و دوور خستنه وهی ده یسه لمینیت بۆ داواکردنی به سهردا زال بوون به وهی لی قه ده غه کراوه.

جوړی دووهم: بیفیزی و خۆ به بچووک دانانی بۆ مه زنی خوی گه وړه و شکو دارو ملکه چی کردن بۆ شکزو مه ندی و گه وری و بهزل زانینی، جا هه رکاتیک د هروونی

قِيمُ الْجُوزِيَّةِ ٩٥ ح

بهرز بووه وه بۆ يادی خواي گهوره وه تاك و تهنه‌اي بكات بۆ نه‌مه وه زۆر تووره و
تووند بێت له‌سه‌ر نه‌وه‌ي مملانی بکات، جا ده‌روونی بۆ نه‌و ته‌وازوع و بۆ فیزی و
بۆ ده‌عیه‌یه ده‌بێت، وه دلی تیک ده‌شکیت بۆ مه‌زنی و گه‌وره‌یی خواي میهره‌بان ،
ده‌روونی نارام بێت بۆ شان و شه‌وه‌کتی، وه دلی دا‌ه‌رکیت‌ه‌وه بۆ ده‌سه‌لات و
فه‌رمان‌ه‌وایی خواي گه‌وره، جا نه‌مه‌یه مه‌به‌ستی پۆح سووکی و بێفیزی .

(له‌باره‌ی تواناو هیڤ نه‌کارو فه‌رمانی خوا)

هه‌روه‌ها هیڤو توانین له‌ کارو فه‌رمانی خوا بریتییه له‌ پێزو گه‌وره‌یی بۆ نه‌و،
گه‌وره‌و به‌رز پاگرتنی فه‌رمانه‌کانی و مافه‌کانی تاوه‌کو خواي گه‌وره
دایده‌مه‌زینێت، وه به‌رز و گه‌وره‌یه‌ش له‌ زه‌ویدا بریتی یه‌ له‌ گه‌وره‌و به‌رزکردنی
ده‌روونی خۆی، داخوازی تاك و تهنه‌ایی خۆی بۆ ده‌سه‌لاتداری، تێپه‌رکردنی
ووشه‌کان ، نه‌گه‌ر پێزگرتن بێت له‌ فه‌رمانی خوا یاخود ئیها‌نه‌ کردن بێت، به‌ل‌کو
له‌گه‌ڵ به‌ره‌ه‌ستی کردن له‌ فه‌رمانی خواو مافه‌کانی و په‌زا‌بوونی له‌ داوا‌کردن و
داخوازییه‌کی له‌خۆیایی بوونه‌وه نه‌وا ناگاداری نه‌مه نه‌بووه ، به‌هه‌ده‌ری ده‌بات و
له‌سه‌ر ده‌سکه‌وته گه‌روه‌یه‌که‌ی ده‌میرینێت.

هه‌روه‌ها په‌رۆشی بۆ خوداو په‌رۆشی بۆ ده‌روون، جا یه‌که‌میان کاریگه‌ری ده‌بێت
له‌به‌رز پاگرتنی فه‌رمان و فه‌رمان‌ه‌وایه‌که، دووه‌میشیان کاریگه‌ری ده‌بێت له‌سه‌ر
گه‌وره‌کردنی ده‌روون و تووره‌ بوون له‌و شانه‌ی له‌ده‌ستی چووه ، جا په‌رۆشی بۆ
خوا که‌وا دله‌که‌ی ده‌پاریزێت له‌ گه‌وره‌کردنی مافه‌کانی، نه‌گه‌ر تووره‌بوو له
په‌ستیدا له‌ پێناوی نووریك تووره‌ ده‌بێت نه‌و سولتان و ده‌سه‌لاته‌ش که‌وا
خستویه‌تیه دله‌ه‌وه ، پێتغه‌مبه‌ر ﷺ نه‌گه‌ر تووره‌ ببوایه کولمه‌کانی سوور

٩٦ ح لایین قیَمُ الجوزیَّة

هه‌لده‌گه‌را، وه له‌نیو چه‌وانیدا ئاره‌قه ده‌هاته خواره‌وه توو‌په‌بوونی پتو‌ه‌دی‌ار بوو وه له توو‌په‌بو‌نه‌که‌ی هیچی نه‌ده‌کرد تاوه‌کو تۆ‌له‌ی بۆ خوا ده‌کرده‌وه زه‌یدی کوری نه‌سه‌لم روایه‌تی کردووه له باوکیه‌وه: که‌وا موسای کوری عمران نه‌گه‌ر توو‌په‌ ببوایه ناگری له کلاوه‌که‌ی سه‌ری به‌رده‌دا، نه‌مه‌ش پیچه‌وانه‌ی په‌رۆشیه بۆ ده‌روون چوونکه نه‌وه گه‌رمیه‌که له ده‌روونیدا ده‌یوروزنیست بۆ. له‌ده‌ست چوونی هه‌واو هه‌وه‌سه‌که‌ی یاخود داواکاریه‌که‌ی، له‌به‌ر نه‌وه‌ی فیتنه‌و ئا‌ژاوه له ده‌رووندایه، فیتنه‌ش ناگرو بلیسه‌که‌یه و ده‌روونیش تپوه ده‌گلێت به ناگری شه‌هوت و ئاره‌زوو و توو‌په‌یی، له راستیدا هه‌ردووکیان دوو گه‌رمین ده‌رده‌چن له‌سه‌ر به‌شه‌کاندا : گه‌رمیه‌که له‌لایه‌ن ده‌روونی پر له ئارامی نیشانه‌که‌شی به‌رز راگرتنی مافی خویه، وه گه‌رمیه‌کیش له‌لایه‌ن ده‌روونی فه‌رمانده‌ر به گونا‌هو تاوان نیشانه‌که‌ش هه‌ست کردنه به هه‌ده‌ر چوونی هه‌واو نه‌فس و ئاره‌زوو .

(له‌باره‌ی جیاوازی نیوان به‌خشنده‌یی و به‌فیرۆدان)

جیاوازی نیوان به‌خشنده‌یی و ده‌ست به‌لاوی که‌وا. مرۆشی به‌خشنده‌ی دانایه به به‌خشینه‌که‌ی له‌شوینی خۆی داده‌نیست، که‌سی ده‌ست به‌لاویش به‌فیرۆده‌رو ده‌ست بایه، هه‌ندی جار به‌ پیکه‌وت به‌خشینه‌که‌ی له شوینی خۆی داده‌نیست، زۆربه‌ی جارانی پیکه‌وت نابێت، لیکدانه‌وه‌ی نه‌مه‌ش که‌وا خوا‌ی گه‌وره به دانایی خۆی له مال و ساماندا حه‌قی ده‌دات، نه‌مه‌ش دوو جو‌ره: مافه‌کانی به‌جێهێنه‌ری نه‌رك و مافه‌کانی دووه‌م.

مافه‌کانی به‌جێهێنه‌ری نه‌رك : وه‌ك زه‌كات و خه‌رجیه‌کانی پتویست له‌سه‌ر نه‌وه که‌سه‌ی خه‌رجیه‌که‌ی بۆ پتویست ده‌بێت.

٩٥ ح لِلْإِنِّ قِيَمُ الْجُوزِيَّةِ

مافه کانی دووهم: وه مافی میوان وه پاداشت کردنی کهسی رپی راستی گرتووه و نهوهی نابرووی خزی پی پاستووه، وه نمونهی نه مانه:

ئینسانی به خشنده مهبهستی وایه به مال و سامانی خزی نهو مافانه جی به جی بکات له سهر شیویه کی تهواوو چاک خزی بیی باش بیت، ره زامهندن و ناواته خواز بیت له دونیاو دواړژدا خترو پاداشت و چاکه کی دهست کهویت، نه مهش به لیبوردهیی دل دهرده چیټ، سه خاوه تی دهر وون، فراوانی سینه، به پیچه وانهی ئینسانی دهستبلو، له بهر نهوهی دهستی والا کردووه به مال و سامانه کی بو ههواو ههوهس و ناره زووه کانی کویرانهو به بی حساب نه له سهر گرنگی پیدان و نه چاودیری کردنی بهر ژه وه ندیه کهی .

یه که میان وه نهوه وایه به تۆو کردنی له زه ویدا وه مهبهستی زیاتر سهوز بیت و پیبگات جا نه مه دانانریت به دهستبلو به فیرودهر.

دووه میشیان وه نهوه وایه تۆو بکات له زهویه کی سویترو زهویه کی پهق، و له کاتی تۆو کردن و چاندنیدا زۆر تۆوی بکات و دهنکه کان له سهر یهک بکهون، نهو شوینهی تۆوه کهی کردووه به ههدهرو به فیرو چوه، نهو شوینهش دهنکه کان له سهر یهک کهوتوون پیویسته بکیتلدریت بو نهوهی نهوهی ماوه تهوه سوودی لیوه ربرگرت، خوی گهرووه میهره بانیش زۆر به خشندهو میهره بانه.

(له باره ی جیاوازی نیوان ترسان له خواو خو به گهوره زانین)

جیاوازی نیوان له خوا ترسان و خو به گهوره زانین: کهوا ترسان له خوا نیشانه یه که له نیشانه کانی پر بوونی دل له گهوره یی و شکۆمه ندی خوی گهوره و خوشه ویستی و شکۆداری، جا نه گهر دل بهر شته پر بیت نهوا نووری تیدا دهرده کهویت، نارامی و

٩٩ ح لالین قییم الجوزیة

به خته وهری تیدا داده بهزیت، وه بهرگی هه بیته و شکۆیی له بهر ده کات، جار
 پروو خساری شیرینی و شکۆمهندی ده پۆشییت، نینجا دلّه کان خوشه ویستی و
 پیژگرنتی تیا کۆده بیته وه، جا سۆزو بهزهیی رووده کاته دل و جگه ره کان، وه
 چاوه کانی پی پۆشن ده بیته وه، دلّه کانی پی هۆگر ده بیته، جا ووتاره که ی نوره وه
 چونه ناوه ی نوره و ده چوونی نوره کارو کرده ی نوره.

به لām گه وه یی و خۆ بهزل زانین نیشانه یه که له نیشانه کانی له خۆبایی بوون و لسوت
 بهرزی له دلیکدا که پراپه له نه زانین و سته مکاری، به ندایه تی لیتی کۆچی
 کردوه، بیزارن و رق و قینی لی دابه زیوه، جا به تیلهی چاو سهیری خه لکی
 ده کات، وه له ناویاندا به کهش و فش خۆی باده دات، مامه له کردنی له گه لیاندا
 مامه له کردنیکی خۆ به سه ندی و تهن پهروه ی یه نه ک خۆ نه ویستی و که سان ویستی
 وه نه به ویزدان و داد پهروه ی، که دیت و ده چیت به خۆی ده نازیت، که ده گات
 به خه لکی به سه لام کردن ده ست پی ناکات، که وه لāmی خه لکیش ده داته وه وا
 ده زانیت چاکه له گه لیاندا ده کات، وه ماف بۆ هیچ که سیك نابینیت، وه ته ماشا
 ده کات حه قی به سه ر خه لکه وه یه، وا سهیر ناکات خه لکیش چاکه یان به سه ر یه وه
 هه یه ، وه له لایه ن خوای گه وه وه هیچ بی زیاد ناکریت ته نها دوور که و تنه وه
 نه بیته، وه له لایه ن خه لکیشه وه ته نها به بچوک دانان و رق و کینه وه سهیر
 ده کریت.

(له باره ی جیاوازی نیوان پاراستن و چاککردنه وه

وه خو به زلزلانین و لووت بهرزی)

جیاوازی نیوان چاککردن و خو پاراستن وه خو به زلزلانین و لووت بهرزی: کهوا خو پاریزه ر بۆ دهروونی خو ی وه نه وه وایه پیاوێك جل و بهرگیکی نوێی له بهر کردییت پاك و سپی و خاوهنی نرخ و به ها بیئت، پیتی ده چیته ناو پیاری ده سه لاتدارو نه وانه ی له خوار نه وانیش دان، جا نه وه له پیسی و ته پ و توژو ره فتاری ناشرین و جزه ها نیشانه کان ده یاریزیت جا هه ر له سه ر سپیتی و پاکیه که ی ده مینیته وه، وه نایه لیت چلک و پیسی بهر جل و بهرگه که ی بکه ویت، وه نه گه ر شتیك له وانه تووشی هات به زووترین کات هه لیده که نیئت و لای ده بات و شوینه واره که شی ده سپرته وه، وه نه مه ش خو پاریزه ر بۆ دله که ی و دینه که ی ده بینیت دوور ده که ویتته وه له هه ر گونا هه تاوانیك، جا نه گه ر له دلیدا ره فتاریکی ناشرین هه بیئت نه واهه و ته ره له وه ی له که یه کی پیس له جل و بهرگه سپیه خاوینه که ی داهه بیئت، به لام له سه ر چاوه کاندایه تارماییه که هیه هه ست به و ره فتارانه ناکات، جا سه یر ده که یت که واهه شوینانه ی گومانی پیس بوونی لی ده کریت راده کات وه خو ی ده یاریزیت له بوونه وه ر، له تیکه ل بوونیان له گه لیاندا دوور ده که ویتته وه له ترسی نه وه ی تووشی دل ده بیئت تووشی جل و بهرگه که شی ده بیئت له و کاته ی نه وه ی تیکه لی پیسته خو شکه ران و قه سابه کان و چیشتلینه ره کان ده بیئت.

(له باره ی جیاوازی نیوان نازایه تی و جوامیری وه جوورنه ت و نه ترسان)

جیاوازی له نیوان نازایه تی و نه ترسان: نازایه تی و جوامیری له دله وه یه، نه مه ش جیگیروونی وه سه قامگیری له کاتی مه ترسیه و بوونه وه ریکه له دایک بووه له سه بهرو نارامی و گومان باشی، له بهر نه وه ی له کاتیکا گومانی سه رکه و تن دیتته دی و

٩٥ ح لِّلْإِنِّ قِيَمُ الْجُوزِيَّةِ

يارمه تی سه برگرتنیش ده دات، ههروهه كهوا ترسنۆكیش له دایك ده بیئت له گومان خرابی و سه بر نه گرتن، جا گومانی سهركهوتن ناكات، وه یارمه تی سه برگرتنیش نادات، بنچینه ی ترسنۆكی له بهد گومانی و وه سه سه ی دهروون به خرابی یه، نهویش له سیه كانه وه داده مه زریت، جا نه گهر گوومه نه كه خراب بو بیئت و دهروونیش به خرابه وه سه سه ی كرد نه و كاته سیه كان فووی پیاده كریت و پۆ ده بیئت نینجا له جیگای خۆی دلته نگ ده بیئت، جا تووشی زهله وه شپزه یی ده بیئت و بۆ بیزار كردنی سیه كهو له سه ریدا ته نگ ده بیئت، بۆ نه مهش له حه دیسیكدا هاتوه ، كهوا عه مه رو كۆری عاص گێرپایتیه وه نه حمه د پیاویه تی كردوه له پیغه مبه ره عَلَيْهِ السَّلَام كهوا ده فهرمویت: ((شر ما في المرء جبن خالغ وشح حالغ))^(٣٣١)، واته: ((شه رێك كهوا تووشی مرۆڤ ده بیئت ترسنۆكێكی دهركراو وه ره زیلیكی شله ژاوو تۆقیوه))، ترسنۆكی به دهركراو ناوی لیتراره، له بهر نه وه ی دل له شوینی خۆی لاده بات بۆ هه لاوسانی سیه كان.

به لām جورنه ت و نه ترسان بریتی یه له جهر به زه ی هۆكاره كهشی كه می گوئی پیدان و گرنگیدان وه سه یرنه كردن له ناكامه كه ی، به لكو دهروون پیشده كه ویت به بی بایه خدان به بابته تی جهر به زه یه كه .

(له بهاری جیاوازی نیوان بریاردان وه ترسنۆکی)

به لām جیاوازی نیوان وه بریاردان و ترسنۆکی ، جا كه سی بریارده ره هیمه ت و نیراده وه عه قلی تیدا كۆده بیته وه ، پتوه ری كاروباره كانیشی هه ندێك بۆ هه ندێكی ، وه بۆه ره یك له مه نه گۆشه یه كی ئاماده كردوه ، وته ده برینی بریاردانیش به لگه

(٣٣١) سند احمد : ٣٢٠/١ ، سنن ابی داود (٢٥١١).

٩٥ ح لِلإِن قِيمَ الْجُوزَةِ

نبیه له سهر هیژو تواناو یه کدهنگی، له وانه بریاردانی پای خوت کهوا کاروباری پای نهوی تیا کۆده بیتهوه، وه خیری چاکه کاران و شه‌ری به‌دکارانی تیدا ده‌زانیت، له‌شوینی کشانه‌وه نه‌کردنی کاره‌که ده‌کشیتته‌وه و او عه‌قلی خوی به‌کاردینیت نەک ترسنۆکی و نه لاوازش:

العاجز الرأي مضیاع لفرسته * حتی إذا فات أمر عاتب القدرأ

(له‌باره‌ی جیاوازی نیتوان پاشکه‌وت و په‌زیلی)

به‌لام جیاوازی نیتوان مالداری و پاشه‌که‌وت وه په‌زیلی: پاشه‌که‌وت کردن بوونه‌وه‌ریکی ستایش‌کراوو سوپاس‌کراوه له‌نی، ان دوو بوونه‌وه‌ر له‌دایک ده‌بییت، دادو دانایی و ژیری، جا له‌دادپه‌وه‌ریدا یه‌کسانی ده‌کات له‌باره‌ی نه‌کردن و تی‌کۆشاندا، له‌داناییشدا هه‌ریه‌که‌و له‌شوینی خوی داد‌ده‌نیشیت به‌گوێره‌ی نه‌وه‌ی بژی ده‌گوڤییت؛ ئینجا له‌نیتوان هه‌ردووکیاندا مالداری و پاشه‌که‌وت و شاپووری له‌دایک ده‌بییت و گه‌شه‌ده‌کات، وه‌نه‌مه‌ش ناوه‌پاستیکه له‌نیتوان هه‌ردوو به‌هشی زه‌م‌کراوه‌که، هه‌وه‌ک خوی گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿وَلَا تَجْعَلْ يَدَكَ مَغْلُولَةً إِلَىٰ عُنُقِكَ وَلَا تَبْسُطْهَا كُلَّ الْبَسْطِ فَتَقْعُدَ مَلُومًا مَّحْسُورًا﴾ (الإسراء: ۲۹)، واته: ((نه‌که‌یت نه‌وه‌نده ده‌ست نوقاو بیت وه‌ک نه‌وه‌ی ده‌ستی به‌کۆت و زنجیر به‌گه‌ردنیدا هه‌ل‌واسرا‌بییت، هه‌روه‌ها نه‌وه‌نده‌ش ده‌ست بالاو مه‌به "هی‌چت به‌ده‌سته‌وه نه‌مینیت" به‌هه‌ناسه ساردی و نا‌ئومیدی بژی دانیشیت))، هه‌روه‌ها ده‌فه‌رمویت: ﴿وَالَّذِينَ إِذَا أَنْفَقُوا لَمْ يُسْرِفُوا وَلَمْ يَقْتُرُوا وَكَانَ بَيْنَ ذَلِكَ قَوَامًا﴾ (الفرقان: ۶۷)، واته: ((وه نه‌وانه‌ی مال و سامانیان ده‌به‌خشن و خه‌رجی ده‌که‌ن، نه‌زیاده‌ی پرسی تیدا ده‌که‌ن و به‌زایه‌ی ده‌ده‌ن، نه ده‌ست نوقاوو په‌زیلیشن، به‌ل‌کو له‌نیتواندان "مام

٩٥ ح لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُورِيَّةِ

نهمهش بۆ رېخۆشکردنيكه بۆ دهريازبوون و شهر كردنى دووژمنهكهى كهوا
گومانى خرابى لى هيه.

بهلام بهد گومانى برىتبه له پر بوونى دلى به گومانى بهدو پيس بهرمبهه خهلكى
ههتاكو لهسهر زمان و نهندامهكانى لهشيشى پراو پردهبيت لهبهد گومانى ،
تيگهيشتن لهگهيدا مهحاله تهنها بهدواى كهه و كورى و عهيب و عارو تانه ليدان
و رق و كينهدهگهريت، رقى له خهلكيه و خهلكيش رقى لىيانه، نهفرهت له خهلكى
دهكات و خهلكيش نهفرهتى ليدكهه، خۆ لهخهلاكى دهپاريزيت و خهلكيش خۆى
لى دهپاريزن ، جا بهكهميان : لهگهلياندا تيكهلا دهبيت و خوشيان لى دهپاريزيت،
دووهميشيان ، خۆيان لى بهدوور دهگريت و نهزيهت و نازاريان پى دهگيهنيت،
بهكهميان: دهچيته ناويان به نامۆژگارى و چاكهكردن لهگهلا نهوهش خۆى
دهپاريزيت ، و دووهميان به غهش و فروفيل و رق و كينه له دهروهياندايه.

(لهبارهى جياوازي نيوان سوارچاكي و دووربينى وه بۆچوون و گوماندا)

جياوازي لهنيوان دووربينى و گوماندا: كهسى گوماناو ههله دهكات و
ناماغهكهش دهپيكتيت ، نهمهش لهگهلا تاريكايى و پروناكى و پاكي و خاوينى و
پيسى دلدا دهبيت، بۆ نهمهش خواى گهوره فهرمانى داوه دووركهوتنهويهكى زۆر
لهو كار ههروايه وه ههوالى داوه كهوا ههنديك گومان تاوان و گوناوه .

بهلام جواميى و ووردبينى ههموو سهناو سوپاس و مهدهح كردنه بۆ خاوهنهكهى
لهبارهى فهرمودهه خواى گهوره: ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لآيَاتٍ لِّلْمُتَوَسِّمِينَ﴾ (الحجر: ٧٥)،
واته: ((بيگومان نا لهو بهسهرهاته دا بهلگه نيشانهى زۆرهيه بۆ كهسانيك كه
پهندو نامۆژگارى وهردهگرن))، نيين و عهباس و نهوانى ديكه دهلين: واته: بۆ

٩٥ ح لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُورِيَّةِ

كهسانى تيروانين و سوارچاك و دووربين ، ههروهه خواى گهوره دهفه رمويت :
 ﴿يَحْسَبُهُمُ الْجَاهِلُ أَغْنِيَاءَ مِنَ التَّعَفُّفِ تَعْرِفُهُمْ بِسِيمَاهُمْ﴾ (البقرة: ٢٧٣)، واته :
 ((نهوانه نايانناسيت، نهو ههژارانه نهونده كهسايه تى خويان راده گرن و نهفس
 بهرزن ، وا دهزانن دهوله مهندن تو نهى پيغه مبهري عليه السلام (يا نهى نيماندار) به دههنگ
 و پوخسارو سيماندا دهيانناسيت)) ، ههروهه خواى گهوره دهفه رمويت : ﴿وَلَوْ
 نَشَاءُ لَأَرَيْنَاكَهُمْ فَلَعَرَفْتَهُمْ بِسِيمَاهُمْ وَلَتَعْرِفَنَّهُمْ فِي لَحْنِ الْقَوْلِ﴾ (حمد: ٣٠)، واته :
 ((خو نه گهر بمانويستايه نهوانه مان پيشان دهدايت ، نهو كاته به روالتهت
 دهتناسينهوه ، سويتند بهخوا له شيوازو ناوه پوكى قسهو گوftar ياندا
 دهيانناسينهوه)).

جا نهفس بهرزي و سوارچاكي دلسوز بو دليكه پاك و خاوين و پوخت بكرتتهوه له
 پيسيه كان وه نزيك بيتتهوه له خواى گهوره، نهو به نووري خوا سهير دهكات كهوا له
 دليدا دايناه وه له ترمزيهوه كه له نهبي سعيد دهگيرتتهوه دهليت: كهوا
 پيغه مبهري عليه السلام فهرموويه : ((أتقوا فراسة المؤمن فإنه ينظر بنور الله)) (٣٣٢)، واته :
 ((له نهفس بهرزو سوارچاكيكى نيماندار بترسن كهوا نهو به نووري خوا سهير
 دهكات))، بيتگومان پيغه مبهري عليه السلام له نووتدا سهابه كاني له دواوهى خوى دهبينى
 ههروهك له پيشهوه دهيانبينى، به ناشكرا بهيت المقدسى دهبينى لهكاتيكا نهو له
 مهككه بوو (٣٣٣)، وه كوшке كاني شام و دهركاكان و دهروازه كاني سهنعاو هيئزو
 تواناو گژه پانه كاني كيسراى دهبينى لهكاتيكا نهو له مهدينه خندههقى
 ليدهدا (٣٣٤) ، نهجاشى له حبهشه بينى كاتيك مرد نهوله مهدينه بوو ، جا چوه
 مزگهوت و نويتي لهسهر كرد (٣٣٤).

(٣٣٢) الترمذي : (٣١٢٧).

(٣٣٣) سيري مسلم: (١٧٠) بكه.

(٣٣٤) مسند أحمد : ٣٠٤/٤.

(٣٣٥) مسلم: (٩٥١).

نیمای عومهریش ساریه ی له نه هاوه نمدی خاکی فارس بینی خوی و سربازه کانی
موسلمانان که وانه وان شهریان له گهل دوزمنه کانیان ده کرد ، جا بانگی کرد (یا
ساریه الجبل)، واته: (تهی ساریه برۆ سهر چیاکه).

خوای گه وره هه والی داوه کهوا بهنده کهی لئی نزیک بیته وه نهوا خۆشه ویستی بۆی
زیاد ده کات جا ته گهر خۆشه ویست له نزیک بیستنی و بینینی وه دهسته کانی وه
پتیه کانی ، جا به نوورو خۆشه ویستی خوا ده بیستیت و ده بینیت و دیت و ده چیت،
دلی وهک ناوینه ی پرونی لی دیت وینه راستیه کانی له سهر دهرده که ویت، ته گهر
بهنده یه که به نوورو خۆشه ویستی خوا سهیری کردنهوا تهو کارو فرمانه ده بینیت
که زاتی پهروه ردگاری نهو له سه ریه تی ، ته گهر به نوورو خۆشه ویستی خوا
گویت بیست بو نهوا گویتی بیست نهو ده بیت کهوا زاتی نهو له سه ریه تی، نه مهش
له زانینی شته غه یب و په نهانه کان نیه، به لکو غه یب و شتی شاراوو په نهان زان
نهو که سه یه کهوا هه قی په راندۆته ناو دلکی نزیک و موژده پیدراو به نووری خوی
خهریک نه کراوه به داتاشینی شته پرپوچ و نا په واو خه یالای و وه سه سه کان
کهوا قه ده غه ی ده کات، له ده سته که وتنی وینه راسته قینه کان به چاوی بینینی به
گویره ی نهو نووره.

ده لیت: شافعی و حمد کوری حه سه ن له مزگه وتی که عبه ی پرۆز دانیشتبون
پیاویک هاته ژووره وه جا محمد ووتی: وا تیده گهم که نهو دارتاش بیت: جا شافعی
ووتی: من واتیده گهم نهو ئاسنگهر بیت، جا پرسیاریان له پیاوه که کرد ووتی: من
پیشتر ئاسنگهر بووم وه من ته مرۆ دارتاشی ده کهم.

ته بو حه سه نی بۆشنچی و حه سه ن هه داد چوونه لای قاسم مناوی گه راندیا نه وه، جا
له ریتگایاندا سیتیکیان کړی بۆ ههریه که له وان به نیو دره هم له کاتیکدا پاره که یان
نه دا له بیر خویان برده وه، کاتیک چوونه وه لای ته بی قاسم ووتی: نه وسته مه چی یه؟
ئینجا هه ردوکیان چوونه دهره وه، ووتیان: نه مانزانی! له وانیه شه وه له بهر نرخنی

٩٩ ح لِّلإِن قِيمُ الْجُوزَةِ

سپوه که بیت جا پاره سپوه که میان داو دوايي گه رانه وه بۆ لای شه بو قاسم چاری له سهر دانان و ووتی: ده کړیت شاده میزاد بهو خیراییه له ستم بیته دهره وه؟ له باره ی کاروباره کانتان هه وائم بده نی جا بهو باسه هه وائیان دایی، ووتی: به لای ههریه که له نیوه پشتی به هاورپیکه ی ده به ست له پیدانی پاره که ، پیاوینکی شهرمن له نیوه نیوه دا له داد وهریدا بو.

له نیوان نه بی زه که ریاو نیوان نافرته تیک کیشه یه که هه بوو پیش تۆه کردنی نه بی زه که ریا ی النخشبی، پۆژیک له سهر سهری نه بی عوسمانی حیری پاوه ستابوو، شهو بیری له کاروباری نافرته که ده کرده وه، جا نه بی عوسمان سهری بۆلای نه بی زه که ریا بهرز کرده وه ووتی: نایه تۆ شهرم ناکه یت.

شای کرمانی لیکده ره وه یه کی باش بو له لیکدانه وه دا هه لای نه ده کرد وده یووت: ههر که سیک چاری بنوقیتی له حهرام، دهروونی خۆی بگریت له هه واه هه وهس و ناره زووه کان، شته شارواوه کانی هه میسه به چاودیری ناوه دان بکاته وه وه شت دیارو ناشکرکانیشی به شوین که وتن سوونه ت ناوه دان بکاته وه خۆی رابیتیت له سهر خواردنی حه لال نه و لیکدانه وه دوورینه که ی هه ل ناکات.

گه نجه ک هاورپیه تی جونه ی دی ده کرد قسه ی ده کرد له سهر بیرو نه ندیشه کان جا ووتی: نای نه وه بوو دهراره ی تۆ لای من باسی کرد؟ جا پیتی ووت: باوه پ ده کهم شتیک بیت ، نینجا جونه ی دی پیتی ووت: باوه پت وایه.

گه نجه که ووتی: باوه پ ده که ی نه وه نه وه بیت ، جونه ی دی ووتی: نه خیر، گه نجه که ووتی: دووهم جاریش باوه پم وایه.

ووتی: باوه پ ده که یت.

گه نجه که ووتی: باوه پ ده کهم نه وه نه وه بیت، جا جونه ی دی ووتی: نه خیر، ووتی: جا بۆ سی یه م باوه پم وایه ووتی: باوه پ به کهم گه نجه که ووتی: نهو شته نه وه نه وه یه، ووتی نه خیر.

ئىنجا گەنجەكە ووتى: ئەمە جىي سەرسۇرمانە وە تۆ پىاويكى راستگۆي، وە مەن دلى خۆم دەناسم، جا جۈنەيد ووتى: لە يەكەم و دووهم و سى يەم دا راست ووت، بەلام ويستم تاقىت بىكەمەو ئەيە دلت دەگۆرەيت.

ئەبو سەئىدى خەراز ووتى: چوومە مزگەوتى كەعبەي پىرۆز، كەسىكى فەقىر دوو پارچە پەرۆي لەسەرى دابوو داواي شتىكى دەكرد ئىنجا مەنىش لەخۆم پەرسى، ئوونەي ئەو جۆرە كەسە مەندوويى شەكەتى و بارگراين لەسەر خەلكى، جا سەيرىكى مەنى كەرد ووتى: ﴿وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي أَنْفُسِكُمْ فَاحْذَرُوهُ﴾ (البقرة: ۲۳۵)، واتە: ((چاكىش بزانن بەراستى خوا دەزانەت بەوى كە لە دل و دەرووتاندا هەيە ، كەواتە خۆتان پىارەين "لە قەدەغەكراوەكانى خوا"))، ووتى: تۆبە ئىسغفارم كەرد لە پازو نەيتىنەكەم ، بانگەواز كەرىك بانگى كەردم و ووتى، ﴿وَهُوَ الَّذِي يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ﴾ (الشورى: ۲۵)، واتە: ((خوا ئەو زاتەيە كە پەشيمانى و تەوبە لە بەندەكانى وەرەگرت)).

ئىبراھىم خواص ووتى: لە مزگەوت بووم گەنجىكى بۆن خۆش و پووخسار شىرىن پۆشاك لەبەرىكى باش ھات ، بەھارپىكانم ووت: وا تىدەگەم ئەو كۆرە جۈولەكە بىت جا ھەموويان ئەويان پى ناخۆش بوو، جا مەن چوومە دەرەو و گەنجەكەش چوود دەرەو، پاشان گەرايەو لای ھارپىكان جا ووتى: ناخ لەوى شىخ دەرەبارەي مەن ووتى؟ جا تەرىقيان كەردەو، ئەويش سوور بوو لەسەر ئەوى ھارپىكان قەسيان بۆ بكات، ئەوانىش ووتيان: شىخ ووتى: تۆ جۈولەكەي، ئىنجا گەنجەكە دەستى مەنى گرتو موسلمان بوو ، وەتم : ھۆكارەكەي چى بوو؟ گەنجەكە ووتى: لە كىتەبى ئىمە خویندوومەتەو كەوا پىاوي راستگۆ لە لىكدانەو و رافەكردندا ھەلە ناكات.

(له باره‌ی جیاوازی نیوان نامۆڭگاری وه غه‌یه‌ت کردن)

جیاوازی له نیوان نا مۆڭگاری وه غه‌یه‌ت کردن : نامۆڭگاری مه‌به‌ست لیتی ناگادارکردنه‌وه‌ی موسلمانان له شتی بیدعه‌و داهیتراو یاخود فیتنه یا غه‌ش و فیلکردن یان خراپه کار، جا بینه‌وه یادی خۆت شه‌وه تیاپه‌تی نه‌گه‌ر راویژی پیکردیت و پێنمایی کردی له هاورپێسه‌تی له‌گه‌ڵیدا وه مامه‌له‌کردن له‌گه‌ڵیدا وه په‌یوه‌ندی کردن پێیه‌وه، هه‌روه‌ک پێغه‌مبه‌ر ﷺ فهرموویه‌تی: فاتیمه‌ی کچی قه‌یس راویژی پیکرد له‌باره‌ی ماره‌کردنی معاویه‌ شه‌به‌ی جه‌هم جا فهرمووی: ((أما معاوية فصعلوك ، وأما أبو جهم فلا يضع عصاه عن عاتقه))^(٣٣٦)، واته‌: ((له‌باره‌ی معاویه‌ شه‌وا که‌سیکی فه‌قیرو هه‌ژارو نه‌داره‌، وه به‌لام شه‌به‌ جه‌هم شه‌وا داری سه‌رشانی دانانیت)).

هه‌ندێک له هاورپێکانی ده‌لێن بۆ شه‌وه که‌سه‌ی سه‌فه‌ری له‌گه‌ڵدا ده‌کات: نه‌گه‌ر دابه‌زی له وولاتی هۆزه‌که‌ی شه‌وا ناگاداری بکه‌وه.

جا نه‌گه‌ر غه‌یه‌ت و پاشله‌ پرۆیدا له‌سه‌ر پرۆی نامۆڭگاری کردن بۆ خواو پێغه‌مبه‌ره‌که‌ی وه بۆ به‌نده‌ موسلمانانه‌کانی نا شه‌وه نزیک بوونه‌وه‌یه بۆ لای په‌روه‌ردگار له ته‌واوی کاره چاکه‌کان ، نه‌گه‌ر شه‌مه پرۆیدا له‌سه‌ر پرۆی زه‌مه‌کردنی براهه‌ت، له‌باربردنی شه‌ره‌ف و نامووسی ، وه خواردنی گوشتی شه‌و بیت ، شه‌مه ده‌ردێکی کوشنده‌یه و ناگری چاکه‌کانه که‌وا ده‌یخوات هه‌روه‌ک ناگر دارو چیلکه ده‌خوات.

(له باره‌ی جی‌اوازی نیوان دیاری و به‌رتیل)

جی‌اوازی له نیوان دیاری و به‌رتیل له وینه‌دا له‌یه‌ک ده‌چیت: مه‌به‌ستیش: که‌سی به‌رتیل‌ده‌ر مه‌به‌ستی وایه به‌رتیل بکات به‌ناره‌وا کردنی حه‌ قو‌ راستی یاخوود به‌ده‌ست هیتانی شتی بی‌ که‌لک و بی‌ سوود و ناره‌وا ، جا نه‌و به‌رتیل ده‌ره نه‌فرت لی‌کراوه له‌سه‌ر زوبانی پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ (٣٣٧)، له‌به‌ر نه‌وه‌ی به‌رتیل ده‌دات بۆ پالتانی ستم له‌ ده‌روونی خۆی و به‌رتیل خۆریش به‌ته‌نها خۆی تایبه‌ت کراوه به‌ نه‌فرت لی‌کراو .

به‌لام دیاری و خه‌لات پی‌شکه‌شکراو جا مه‌به‌سته‌که‌ی بانگه‌یشت کردنی په‌حم و به‌زه‌یی و زانست و چاکه‌کاریه ، له‌به‌ر نه‌وه‌ی مه‌به‌ستی دیاری پی‌شکه‌ش کردن بریتی یه‌ له‌ بریتی دانان ، پی‌گومان قازانجیش بریتی یه‌ له‌ زۆربوون.

(له باره‌ی جی‌اوازی نیوان نارامگرتن وه‌ دل‌ره‌قی)

له‌باره‌ی جی‌اوازی نیوان سه‌برو نارام وه‌ دل‌ره‌قی و توندو تیژی: که‌ سه‌بر داهینراویکی ده‌ستکه‌وتیه که‌ بنده‌ تیدا دروست ده‌بی‌ت، بریتی به‌نه‌د کردنی ده‌روون له‌ ترس و دل‌ه‌ پاوکی و شه‌زه‌یی و دادو بی‌ دادی جا ده‌روون به‌نه‌د ده‌کریت له‌ رق هه‌ل‌ساندن و زه‌مانیک ده‌باره‌ی سکا‌لا‌کردن و نه‌ندامه‌کان له‌کاتی‌کدا ناکریت کاری باش بکه‌ن، و بریتی یه‌ له‌ جی‌گیر بوون و سه‌قامگیر بوونی دل‌ له‌سه‌ر یاساکان قه‌زاو قه‌ده‌ر و شه‌ریه‌کان.

به‌لام دل‌ره‌قی و بی‌ به‌زه‌یی له‌دل‌دا ووشک و ووردو خاش ده‌کات قه‌ده‌غه‌ی ده‌کات له‌کارو کاردانه‌وه‌ وه‌ رق نه‌ستووری و توندو تیژی‌که‌ به‌ره‌ه‌ل‌ست و قه‌ده‌غه‌ی

٩٥ ح لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

دهکات له ههست پیکردن له ههست و ئیش و ژانهکان، وه ههستیش ناکات به دلپهقی و بی بهزهیهکهی نهبو سهر گرتنهکهی وه نهبو تهگهری پروداوهکان.

ناسینهوه و ساخکردنهوهی نهمه کهوا دل سى جوړه:

دلتيکی پهق و بېبهزهیی^(٣٣٨): نهمه دلتيکی پهق و تووندو تيژه وهکو دهستيکی

ووشک و برنگ و پهق وایه،

دلتيکی شل و تواوه: نهمهش دلتيکی زور ناسکه.

جا به کهميان: کارو کاردانهوه ناکات به شيوهو پلهو پایهی بهر ، وه دووه ميشيان:

به شيوهو پلهو پایهی ناو، ههردو کيشيان ناتواوه ، دروست ترين دل دلتيکی

ناسکه پووخت و بېگهردو تووند ، نهوه حق لهناو ناحهقدا دهينييت به پروون و

پاکيهکانی وه پيشوازی ليدهکات و ههستی پيدهکات به ناسکی خوئی، وه دهشی

پاريزييت ، و شهر له گهل دووژمنهکهی دهکات به رق و پتهويهکهی، وه له

((أثر)) دا هاتووه: ((القلوب آنية الله في أرضه ، فأحبها إليه أرقها وأصلبها

وأصفاها))^(٣٣٩)، واته: ((دلتهکان دهفری خودايه له زهويهکهيدا، جا

خوشهويسترينيان لای نهو ناسکترينيانهو تووند ترينيانه وه ساف و بېگهرد

ترينيانه)). نهمهش دلتيکی شووشهيه، له بهر نهوهی شووشه هه سى سيفهتهکانی

تيذاکوذه بيتهوه وه بيزراوترين دلش له لای پهروهردگار دلی په قو بی به بهزهيه ،

خوای گهوره دهفرموويت: ﴿فَوَيْلٌ لِلْقَاسِيَةِ قُلُوبُهُمْ مِنْ ذِكْرِ اللَّهِ أُولَٰئِكَ فِي ضَلَالٍ

مُبِينٍ﴾ (الزمر: ٢٢)، واته: ((جا هاوارو وهيل بز نهوانهی دليان پهقه له ناستی

قورشان و يادی خوا))، ههروهها دهفرمويت: ﴿ثُمَّ قَسَتْ قُلُوبُكُم مِّنْ بَعْدِ ذَٰلِكَ

فَهِيَ كَالْحِجَارَةِ أَوْ أَشَدُّ قَسَوَةً﴾ (البقرة: ٧٤)، واته: ((پاشان لهوهو دوا دلتهکانتان

پهق بووه ههروهك بهرد به لکو پهقريش))، ديسان خوای گهوره دهفرمويت:

(٣٣٨) الترمذي: (٢٤١١).

(٣٣٩) سميرى: كشف الخفاء : ٢٧٤/٢ بکه .

٩٥ ح لِلْإِنِّ قِيمَ الْجُورَةِ

﴿لِيَجْعَلَ مَا يُلْقِي الشَّيْطَانُ فِتْنَةً لِلَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ وَالْقَاسِيَةِ قُلُوبُهُمْ﴾ (الحج: ٥٣)، واته: ((خوا گهوره بویه نهو دهسه لاتی داوه به شیتان تا نهو خه تهره و خه یالّه و هسه و دهسه یه ی شیتان فریی ده داته نیو ناواتی پیغه مبه رانه و بیته هژی سزاو تاقیکردنه و بۆ نه وانه ی ل دلّ و دهرونیاندا نه خوشی دوو پرووی و ناپاکی هیه و بۆ نه وانش که به رامبر نایینی خوا دلّ ره قن))، جا یادی نهو دوو دلّه لاداره بکه و له یه کسانیدا ، نه ویهان به هژی نه خوشیه که ی ، وه نه ویشیان به هژی دلّ ره قیه که ی، شیتانیش فیتنه و ناژاوه ی فری داوه ت خاوه نی نهو دوو دلّه ، وه ره حمه تیش بۆ خاوه ن دلّی سی یم وه نه مهش نهو دلّه ساف و پۆشنه یه که و فری دانی شیتان وه فری دانی رینمایی کارو چاکه لایان خوا ی گه و ره میهره بان جیا ده کاته و به هژی سافی و پرونی دلّه که ، پیشوازی له هق ده کات به هژی ملکه چی و ناسکیه که ی، شه ری کاره ناره واکانش ده کات به هژی پتهوی و تووندی و هیزه که ی ، له باره ی نه مه وه خوا ی گه و ره ده فهرمویت: ﴿وَلْيَعْلَمَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَيُؤْمِنُوا بِهِ فَتُخْبِتَ لَهُ قُلُوبُهُمْ وَإِنَّ اللَّهَ لَهَادِ الَّذِينَ آمَنُوا إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾ (الحج: ٤)، واته: ((بۆ نه ووش نه وانه ی زانست و زانیاریان پی به خشراوه دلّ نیابن و بزائن که بیگومان نهو قورئانه حقیقه ت و راسته و له لایه ن په و ره دگاری تۆوه نه ی محمد ﷺ ره وانه کراوه ، نینجا بپروا پتهوی پیده هیئن و دلّه کانیشیان ده بیت بۆ خوا ، بیگومان خوا هیدایه تده ری نه وانه یه که و با وهریان هیئاوه بۆ ریگه و ریبازی راست و دروست.

(له باره‌ی جیاوازی لیبوردن و زه‌لیلی و سه‌رشو‌ری)

جیاوازی نیوان لیبوردن و زه‌لیلی: که لیبوردن وازه‌نیان له مافی خۆته به خۆشی و به‌خشنده‌یی و پیاوه‌تی، له‌گه‌ڵ توانابێت له‌سه‌ر وهرگرته‌وه‌و تۆله‌سه‌ندنه‌وه‌ی ، به‌ پیچه‌وانه‌ی زه‌لیلی هه‌ست و کاریگه‌ریه‌که‌ واز لێده‌هێنێت ناره‌زو ده‌کات له‌ چاکه‌کاری و به‌رز ڕاگرتنی نه‌خلاق و ڕه‌وشت ، جا نه‌گه‌ر خاوه‌نه‌که‌ی تۆله‌سه‌ندنه‌وه‌ واز لێبێنێت له‌به‌ر بێ توانایی وه‌ له‌به‌ر ترسان و له‌به‌ر شکاغدنێ دڵ و ده‌روون ، جا نه‌و که‌سیکی زه‌مه‌کراوه‌ سوپاسکراونه‌ی، وه‌ له‌وانه‌یه‌ نه‌وه‌ی تۆله‌ی به‌حق ده‌کاته‌وه‌ حاله‌تی له‌و باشت‌ر ده‌بێت ، خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رمو‌یت: ﴿وَالَّذِينَ إِذَا أَصَابَهُمُ الْبَغْيُ هُمْ يَنْتَصِرُونَ﴾ (الشوری: ۳۹)، واته‌: ((هه‌روه‌ها نه‌وانه‌ی ده‌ستدریژیان کرایه‌ سه‌ر ده‌سته‌وه‌ستان ناوه‌ستن به‌رگری له‌خۆیان ده‌که‌ن)).

خوای گه‌وره‌ مه‌دح و ستایشی نه‌وانه‌ ده‌کات به‌ هی‌زو تواناکانیان له‌سه‌ر سه‌رکه‌وتنیان بۆ دڵ و ده‌روونیان و لی‌وه‌رگرته‌وه‌یان و هه‌تا نه‌گه‌ر نه‌و توانادار بوون له‌سه‌ر ده‌ست درێژی کردن سه‌ریان ، وه‌ له‌توانایاندایه‌ نه‌وه‌ی لایانه‌ وه‌ری گرنه‌وه‌ که‌چی ده‌ینێرن بۆلای که‌سیکی شه‌ریف و گه‌وره‌ بۆ لی‌خۆش بوون و لی‌بووردنی ، جا خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رمو‌یت: ﴿وَجَزَاءُ سَيِّئَةٍ سَيِّئَةٌ مِّثْلُهَا فَمَنْ عَفَا وَأَصْلَحَ فَأَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ﴾ (الشوری: ۴۰)، واته‌: ((جا تۆله‌ی هه‌ر تاوانیک به‌ نه‌ندازه‌ی نه‌و تاوانایه‌ بێ زیاده‌و که‌م ، نه‌و که‌سه‌ لی‌خۆشبوونی هه‌بێت وه‌ چاوپۆشی و چاکسازی بکات ، نه‌وا پاداشتی لای خودایه‌ ، به‌راستی خوا سته‌مه‌کاران خۆش ناوێت)).

جا باسی نه‌و سی‌ پله‌و پایه‌ و ڕێزو شکۆیه‌ ده‌کرێت : دادوه‌ری و ناشکرکردن و ڕینگه‌پێدان ، چاکه‌و پیاوه‌تی و چاوپۆشی لی‌کردن ، سته‌مه‌کاری و بیه‌ریکردن. جا نه‌ی گه‌ر ووتیان: چۆن مه‌دح و ستایش ده‌کات له‌سه‌ر سه‌رکه‌وتن و لی‌بوردن وه‌ نه‌وانه‌ هه‌ردووکیان پیچه‌وانه‌ی یه‌کترن؟

٩٥ ح لِلإِن قِيمُ الْجُوزَةِ

ووتیان: مه دح و ستایشیان نه کردوو، له سهر وهرگرتنه وهو تۆله سه ندنه وه، به لکرو مه دح و ستایشی نه وان ده کهن له سهر سه رکه ووتنیان به وهی که نهو تواناو هیزی ههیه له سهر وهرگرتنه وهی مافه کانیان، جا نه وه نهو سه رکه ووتنه یه جا کاتیک توانیان چاوپۆشی لیبکهن وو لییان خوش بن، هه ندیک له سه له فیه کان ده لیین لهو نایه ته دا نایانه ویت و پییان ناخۆشه سه رشۆرین و نابروویان بچیت ، جا نه گهر توانیان لیبوره بن مه دح و ستایشیان ده کهن له سهر لیبوره دهیی پاشان هیزو توانا ، نهک له سهر لیبوره دیک زه لیلی و پینه کران و نابرووچوون وی به دوا دابیت، نه مهش نهو تهواو کاریه یه که خوی گه وه زاتی خۆی لهو نایه ته په رۆزه دا وا مه تح و ستایشی خۆی پیکردوه: ﴿ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ عَفُوًّا قَدِيرًا ﴾ (النساء: ۱۴۹)، واته: ((بیگومان خوا هه می شهو بهرده وام لیخۆشبوو و به ده سه لاتی شه)) ، ﴿ وَاللَّهُ غَفُورٌ

رَحِيمٌ ﴾ (سورة البقرة: من الآية ۲۱۸)، واته: ((به راستی خوا زۆر لیخۆشبوو و دلۆفانه))، لهحه دیسیکی به ناوبانگدا: هه لگرانی عهرشی خوا چوار فریشته ن دوو فریشته ده لێن: سبحانک اللهم رنا وبمحدک لک الحمد علی عفوک بعد قدرتک، وه بۆیه لهم باره یه وهش مه سیح سه لات و سه لامی خوی له سهر بیت ده فهرمویت: ﴿إِنْ تُعَذِّبْهُمْ فَإِنَّهُمْ عِبَادُكَ وَإِنْ تَغْفِرْ لَهُمْ فَإِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴾ (المائدة: ۱۱۸)، واته: ((جا نه گهر نه شکه نهجیان به دیت (له سهر لادان و تاوان) نه وه به راستی به ندهی خۆتن و نه گهر لیشیان خوش بیت ، نه وه به راستی خۆت خواجه کی بالآ ده ست و دانایت و ده زانیت کی شایسته ی لیخۆشبوونه))، به مانای: نه گهر لییان خوش بییت نهوا له نهو په ری عیزه ت و تواناییدا لیخۆشبوویت ، وه دانایش بریتیه له تهواوی زانیاری ، جا لییان خوش بوویت پاش نه وهی زانیاریت هه بوو کهوا چییان کردوه و توانایی تۆ تییان گه یشتوه وه تۆله سه ندنه وهش دیارو درخسته که ی عیزه ت و توانایه وه ناوه رۆک و ناواخنه که شی زه لیلی یه ، خوی گه وهش له

ليخوشبوندا هيچي زياد نه كرده و ته نه عيزهت و شكومه ندى نه بيت، هيچ كه سيك نى يه كهوا تولهى له پيناوى خويدا كرديتته و ته نه شرمه زار بووه، له بهر نه مه پيغه مېهر عليه السلام هرگيز تولهى له پيناوى خويدا نه كرده و ته ^(٣٤٠).

خوای گه و ره له فرموده يه كدا نه وان هه لده سه نگينيت: ﴿هُم يَنْتَصِرُونَ﴾ (الشورى: ٣٩)، واته: ((دهسته و هستان ناو هستن وه بهرگري له خويان ده كه ن))، چوَن لييان تينه گيت له كاتيكدا نه وان له هيزوتوانانان، وه مده ستيش كهوا ليپوردن له ره و شته كانى دهر و ونى پر له نارامى يه، زه ليليش له ره و شته كانى دهر و ونه كانى گونا هبارو تاوانبار، خالي مه سه له كهش كهوا توله سندنه و شتيكه و سهر كه و تن و بهرگري له و خركردنيش شتيكى ديكه يه، جا بهرگري كردنيش نه و يه كه بهرگري حق و مافى خوا بكه يت وه له پيناوى نه و يشدا بيت .

جا نه گهر ده ستريزي كرايه سر نهوا له پيناوى خوای گه و ره بهرگري له خوَي ده كات له ده ستريزكاره كه دا كهوا خوای گه و ره عيزهت و خو نه ويستي پي به خشيوه، له سر نهو گه و ره يي و شكومه ندييه كه مافى ده خوات و دلگيري ده كات، غيرهت و پهروشى بۆ به نده يه كي په يوه ندر كراو بۆ خوداي بالا ده ست و دلوفان كهوا زه ليل ده كريت، نهوا به ده ست دريژ كاره كه ده ليت، من به نده و كويله ي كه سيك كهوا به نده ي خوَي زه ليل ناكات، وه حه زيش ناكات كه س زه ليلي بكات.

نمونه ي نه مه ش نه و يه كهوا پياويك هاته لاي نه بوبه كرى صديق پي ووت: هه لمگره سويند به خوا من له تۆو له كورپه كهت سوار چاك ترم، له كاتيكدا موغيره كورپي شو عبه له لاي بوو، جا مووغيره تووند به قولي گرت و مستيكي له لووتي پياوه كه دا، جا خوين له لووتي رڙا، ئينجا كه س و كاري پياوه كه هاتنه لاي نه بوبه كر ووتيان: توله مان بسينه و له موغيره، جا نه بوبه كر فرمووي: من توله

٩٩ ح لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

ده سينم لهو كه سهى قه دهغه بهر بهست ده بن له شكاندنى پيروزه كانى خواى گه وره ؟
نهك توله سندن له پيئاوى نه ودا .

نه بوبه كر بينى نهو بهر گريه له لايه ن موغيره وه بؤ عيزهت و شكومه ندى خواى
گه وره كهوا خليفه ي پيغه مبه ر عليه السلام بهر زى راگرتووه بؤ نه وهى نهو عيزهت و
شكومه ندى يه له چاكى خه لافه تيه كهى و دامه زراندى ثابنه كهى بيته دى ، جا نهو
وازي لهى توله سندن نه وهى خوى هينا بؤ نه وهى جور شهت و توانا كهى له پيئاوى
عيزه تى خواو ده سه لاته كهى به كار بهيئي ت كهوا پيغه مبه ر كه و ثابينه كهى وه
جين شينه كهى پيى به غيرهت و سه ر به رز بوونه ، جا نه مه بابه تي كه و نمونده ي لووت
بهر زى بؤ دهروونى تاوانبارو گوناح بابه تي كي دي كه يه .

(له باره ي جياوازي نيوان دلپاكي و گه مژه يي)

جياوازي نيوان دلپاكي و گه مژه يي و بيناگايي كهوا هيمنايى دل و دلپاكي له
نهويستنى ئيراده ي ده بيت له دواى زانينى ، دلى له ئيراده و نيهد و مبه سه ته كهى
سه لامهت ده بيت نهك له زانينى وه زانبارى پيى ، نه مهش به پيچه وانمى گه مژه يي
و بى ناگاييه له بهر نه وهى نه مه نه زانينى كهو كه مى زانبارى يه له سه رى ، نه مهش
حه مدو ستايش ناكريت ، له بهر نه وهى نه مه كه م و كورپ هيه ، به لكو حه مدو
سو باسى نه م خه لكه ده كريت كهوا خه لكى لىنى سه لامه تن ، و ته و او يش نه و يه
كهوا دل زانبار بيت له باسى شهرو خراپه سه لامهت و گونجاو ته و او بيت له
ئيراده كهى ، عومهرى كورپ خه تاب عليه السلام ده ليت : من ده ستر و فيلباز نيم و
ده ستر و فيلباز يش ناخه له تيئت ، عومهر زور له وه ناقله مند تر بووه له وهى كهوا
هه له بخه له تيئت ، وه خواى گه وره : ده فهرمويت : ﴿يَوْمَ لَا يَنْفَعُ مَالٌ وَلَا بَنُونَ ﴿١﴾ إِلَّا

۹۶ ح لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُورِيَّةِ

مَنْ أَتَى اللَّهَ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ (الشعراء: ۸۹: ۸۸)، واته: ((نهو رۆژهی نه مال سود ده به خشیته و (فریای ناده میزاد ده که ویت)، نه مندال و نهوه، مه گهر که سیک به دل و دهروونی پاک و بیکه رده پر له نیمان، به خزمهت پهروه ردار گه یشتیته))، جا نه مهیه پاک و بیکه رده له هه موو کاره ساته کان کهوا دلته نه خۆشه کان تووش بوو به نه خۆشه گومانانویه کان کهوا ده کات شوین کهوته ی گومان بکه ویت، نه خۆشی ناره زوو و شهوه تیش کهوا دل تامه زرو ده کات به دوا ی هه وای هه وه سی دهروون بکه ویت، جا دلی پاک و بیکه ردیش کهوا سه لامهت و پا که له م شته و لهو شتانهن.

(له باره ی جیاوازی نیوان دنیایی و بی ناگایی)

جیاوازی نیوان دنیایی و بی ناگایی، دنیایی وه ستانیکه پشت ده به ستیته به به لگه و نیشانه کان و فره مانه کان دل تیندا جیگیر ده یته، جا هه ر کاتی که نهو نیشانه به هیژ بیت نهوا نهو به لگه یه به هیژ ده یته وه قایم ده بیت و ره گی داده کویتته وه به تاییه تی له سه ر زوری تاقیکردنه وه و راستگویی له لیکدانه وه و ده بریندا وه که نهوه ی به لگه و باوه رپیکردنه کان بیت، دلش په یوه سته بهو که سه ی متمانه ی پیبکات و پشتی پی به ستیته، وه نیهت و مه به سته ی پاش بیت پییه وه. به لام که سی بیتاگا وه که یه کیکی له خۆبایی وایه کهوا دهروونی و شه ی تانه که ی و ناره زوو و هیوا و ناو اته که ی فریوی داوه ههروه ها هه وه سه سه رنه که و توو و درۆز نه که ی به خودای خۆی تاوه کو دهروونی شوین هه وای هه وه سه که ی ده که ویت، که سی له خۆباییش دنیایی ته پی ده دات بهوز که سه ی کهوا خۆی باوه ری پیتی نیه، وه که خوی گه و ره ده فره مویته: ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا أَعْمَالُهُمْ كَسَرَابٍ بِقِيعَةٍ يَحْسَبُهُ الظَّمْآنُ مَاءً حَتَّى إِذَا جَاءَهُ لَمْ يَجِدْهُ شَيْئًا وَوَجَدَ اللَّهَ عِنْدَهُ فَوَفَّاهُ حِسَابَهُ وَاللَّهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ﴾ (النور: ۳۹)، واته: ((نه وانه ی که رپیازی کره سان گرتۆته بهر

کرده وه کانیان وهک تراویلکمو سهرابیگ وایه له بیابانیگدا بریسکه بداته وه که سیکی
 تینوو وابزیانیگ تاوه (بهتالووکه بوی بجیت)، همر کاتیگ گه یشته لای ده بینیت
 هیچ نیه ، نهوسا (کاتیگ بۆخوی ده زانیگ ژیا نی کۆتایی یه و قیامت بهریابوو ه)
 خواش ناماده یه له لایدا به گویره ی کرده ی مو حاسه بهی ده کات وه لئی
 ده پرستیته وه، وه خواش به خیرایی لیپرسینه وه نه نجام ده دات))، وه خوای گه وره
 له باره ی نهوانه ی له خزیابین و خه لکی فریو ده دن ده فهرمویگ: ﴿قُلْ هَلْ نُنَبِّئُكُمْ
 بِالْأَخْسَرِينَ أَعْمَالًا﴾ الَّذِينَ ضَلَّ سَعِيْلُهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَهُمْ يَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ
 يُحْسِنُونَ صُنْعًا﴾ (الکھف: ١٠٤: ١٠٣)، واته: ((نهی محمد ﷺ پییان بلی: نایه
 ههوالی نهو که سه تان بده می که له کارو کرده وه یاندا زور زهره مه ندو خه ساره ت
 مه ندن؟! (نهوانه) نهو که سانه ن که ههول و کۆششیان له ژیا نی دونیادا، به زایه و
 به هه دهر چوو به مه رجیگ وایان ده زانی که به راستی کاری چاک ده که ن و کرده وه ی
 رهوا نه نجام ده دن))، وه نهوانه نه گهر بهرگ و سه رپۆشه که یان له سه ر لاجیگت و
 به دیار که ویگت نهوا راستی کاروباره کانیان ده سه لمی تدری و ده زانیگت کهوا نهوانه
 له سه ر هیچ شتیگ نه بوون: ﴿وَبَدَا لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مَا لَمْ يَكُونُوا يَحْتَسِبُونَ﴾ (الزمر: ٤٧)
 واته: ((نهوی هه یانه هه مووی ده به خشن له پیئاو رزگاری خو یاندا کاتیگ ده بینن
 که سزاو نازاری دۆزه خ زور سه خته و له لایه ن خوا وه سزاو نازارو نه شه که نه ی وایان
 بۆ دهر ده که ویگت که ههر گیز به ته مای نه بوون)).

له حه دیسیکی ناسراودا: ((إِذَا رَأَيْتَ اللَّهَ سُبْحَانَهُ يَزِيدُكَ مِنْ بَعْمِهِ وَأَنْتَ مُقِيمٌ عَلَى
 مَعْصِيَتِهِ فَأَحْذَرَهُ فَإِنَّمَا هُوَ إِسْتَدْرَاجٌ بِمُسْتَدْرِكٍ بِهِ))^(٣٤١)، واته: ((نه گهر بینیت
 خوای پاک و بیگهر ده له نیعمه تی خو ی به سه رت داده رپۆژیگت و بۆت زیاد ده کات ،
 وه تۆش بهرده و امیت له سه ر تاوان و گوناح و سه ر پیچی نهوا ناگاداره و لئی بترسه
 ، له راستیدا نهوا نزیک خسته نه وه یه، که له سزاو نازاری دۆزه خ نزیکت

ده کاتهوه))، نهمهش له قورئاندا شایه تی له سر دراوه وهك خوای گهوره ده فهرمویت: ﴿فَلَمَّا نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِ فَتَحْنَا عَلَيْهِمْ أَبْوَابَ كُلِّ شَيْءٍ حَتَّى إِذَا فَرِحُوا بِمَا أُوتُوا أَخَذْنَاهُمْ بَغْتَةً فَإِذَا هُمْ مُبْلِسُونَ﴾ (الأنعام: ۴۴)، واته: ((نینجا کاتیك نهو رپیازو بهرنامه ی که یادیان خرابزوه فهراموشیان کرد نیمهش ده روازه کانی ههمو شتی کمان بژ والا کردنه وهو (نازو نیعمه تمان به سهردا پرژاندن) ههتا کاتیك دلخۆش و شادومان بوون بهوه ی که پییان درا، نیت له ناكاو گرتمان و ههمویانمان سهرگه دان و پیسوا کرد نینجا نهوان بی نومیئد بوون و به غم و په ژاریه یه کی زۆروه تیاچوون))، وه نهمهش گه وره ترین بی ناگییه کهوا ده بیئنیعمه تیخوا به سهرتا ده باریت و تۆش بهرده وامیت له سر کاری خراپه و تاوان ، جا شهیتانیش بریکاره به هه لئه تانندن، وه سرووشتی ده روونیش نیشانه یه به له خۆبایی بوون و فریودان، جا نه گهر بیرو پاو سته مکارو شهیتانی له خۆبایی و دهروونی دوو روو کۆیته وه نهوا هیچ جیاوازیهك نابیت، جا شهیتانه کان کهسانی له خۆبایی فریو ده دهن و ته ماعیان ده داتی له بهره وامیان له سر نهوه ی خوای گهوره رغو کینه یان بهرام بهر زاید ده بیت و لییان تووپه ده بیت، لهم باره یه وه خوای گهوره ده فهرمویت: ﴿وَعَزَّزْتُكُمْ الْأَمَانِي حَتَّى جَاءَ أَمْرُ اللَّهِ وَغَرَّكُمْ بِاللَّهِ الْغُرُورُ﴾ (الحديد: ۱۴)، واته: ((هیوا و ناواتی بی جی سهری لیتیك دابوون، ههتا ویستی خوا یه خه ی پیگرتن و کۆتایی به ژیانان هات، شهیتانیش غهراو گومرایی کرد بوون به میهره بانی خواو له رپیازه که ی و تلی کرد بوون))، وه ههروه ها خوای گهوره ده فهرمویت: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَلَا تَغُرَّكُمْ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا وَلَا يَغُرَّكُمْ بِاللَّهِ الْغُرُورُ﴾ (فاطر: ۵)، واته: ((نهی خه لکینه دلنایان به لیتی خوا راست و دروسته (قیامت بهرپا ده کات و له ههمو کهس ده پرستیته وه) کهوابوو ژیانی نه م دونیایه سهرتان لی نه شیوینیت و شهیتان نه تاغله تینیت به ناوی په حم و بهزه یی خواوه (گوایه ههرچی بکه ن خوا به بهزه ییه ولیتان خۆش ده بیت))، وه

٩٦ ح لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُزْئَةِ

گه وره رترین خه لکانیک که فریو درابن بهودی که خوی گه وره به ره جهتی خوی نیعمه تی پیداره ده لیت: نه وه هی منه: واته: من خاوه نی نهو شته م و هه ر خوم شایه نی نهو شته م له هه موو که س موسته حه ق ترم بهو شته، پاشان خوی گه وره ده فهرمویت: ﴿وَمَا أَظُنُّ السَّاعَةَ قَائِمَةً﴾ (الکھف: ۳۶)، واته: ((وانشازانم قیامت به ریاده بیت))، جا نه وانه له گه ل نه وه ش خوی گه وره نیعمه تیان به سه ردا پرژاندووه کوفر به خوی گه وره ده که ن و له خوبایی بونیان زیاتر ده بیت جا خوی گه وره له زمسانی نه وانه وه ده فهرمویت: ﴿وَلَسِنُ رُجِعْتُ إِلَى رَبِّي إِنَّ لِي عِنْدَهُ لَلْحُسْنَى﴾ (فصلت: ۵۰)، واته: ((نه گه ر بگپرنه وه بۆلای په روه ردا گرم نه واه دلچنپام که خوشی و نازو نیعمه تم لای نه واه بۆ ناماده یه))، به مانای: به هشت و پرژلتیان جا به م حاله له خوبایی ده بیت به خودای گه وره میهره بان، جا به شهیتان هه لده خه له تیت بهو په یمان و هیواو ناواتانه ی پیدابوو، تاوه کو له دواچاردا به هیلاک ده چیت.

(له باره ی جیوازی نیوان تکاو پارانه وه وه هیواو ناوات)

جیوازی نیوان تکاو پارانه وه وه هیواو ناوات تکاو پارانه وه له گه ل تیگوشانی رهنج و سه رفکردنی هیتزو ووزه له به ده ست هیتانی به هۆکاری سه رکه وتن و بردنه وه دا، وه هیواو ناواتیش رازو گله یی دهروونه بۆ ده سته که وتنی نهو شته، له گه ل یه که خستنی نهو هۆکاراندی بۆی گه یه ندره: خوی گه وره ده فهرمویت: ﴿إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أُولَٰئِكَ يَرْجُونَ رَحْمَتَ اللَّهِ﴾ (البقرة: ۲۱۸)، به راستی نه وانه ی که باوه ریان هیتاوه کوچ و جیهاد تیگوشانیان کردووه له بیتاو ریازی خاوا، نا نه وانه به هیواو به ته مای ره حمت

۹۶ ح لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

و میهره بانی خوای پهروه ردگارن))، جا خوای پاک و بیگمرد بهرمالی تکاو پارانه وه ده نوشتیته وه تنهها بۆ نهوانه نه بیټ، وه فریسودراوانیش ده لئین : نهو کهسانه ی فهرمانه کانی خویان پشت گوی خستوه و نهو شتانه ی قه ده غه ی کردوون نه نجامی ده دن و شوین نهوانه ده کهون کهوا خوا لییان تووړه یه ، وه دوور ده که ونه وه لهو شتانه ی خوای گه وړه لییان پازیه ، نا نهوانه به هیواو ته مای ره حمت و میهره بانی خوای پهروه ردگارن، نه مهش شتیکی تازه بابهت و زیاد نیه له فریودان و له خوایی بوونی ده ورون و شهتانیس لهوانه و بۆ نهوانه ، جا هیواو ساوات و پارانه وه بۆ بهنده یه که کهوا دلئ پرپوویټ له باوه ربوون به خواو پوژی دواپی، له نیوان چاوه کانیدا ده رکه وتوه کهوا خوای گه وړه له کهرامدت و بهه شتی خوئی به لئینی پتداوه دلئس فراوان و چه ماوه ته وه بۆ په روژی و تامه زوژی بۆلای نهو.

نیشانه ی تکاو پارانه وه ی دروستیش نه وه یه کهوا کهسی تکاکار ده ترسیت له وه ی بهه شتی له ده ست بچیټ و شانس و بهختی تیدا به فیو بدات به وازه یتانیک ده ترسیت له وه ی نهو له نیوان چون نه ژووره ویدا بگورټ، جا غوونه ی نه مهش وه غوونه ی پیاوټکه نافره تیکی به ریز له پله و پایه کی شریفدا له خانه واده یه کدا ماره بکات ، جا کاتیک کاتی ماره کردن و کزبوونه وه ی که سایه تیه به ریزه کان و گه وړه پیوان له خه لکه که هات و ناماده بوونی پیوان لهو نیواره یه دا، بۆ نه وه ی نافره ته کهو پیاه گه وړه کان ببینیت، جا دهستی کرد به خو ناماد کردن و پازاندنه وه و جوانکردنی خوئی، وه دهستی کرد به ریک خستنی قوئی، خوئی خاوین کردو خوئی بۆغوخ کرد، و جوانترین جل و بهرگی له بهر کرد، و پویشټ بۆ مالی نافره ته که وه له پنگادا خوئی ده پاراست له هه موو پیسی و له که یه که و هیاخورد شتیکی پیس تووشی بیت تاوه که خوئی ده پاراست له تزو خوئی و دوو که لیش، جا کاتیک گه یشته به رده رگای ماله که خاوه نی مال به خیزه اتنی لیکرد، وه له به رده رگا فهرشی راختست تاوه که ژووری پیشوازی، چاوی تیبری، له هه موو روټیکه وه

۹۶ ح لِلإِبْنِ قِيمُ الْجُزْئَةِ

نافره ته که مدهبستی پږگرتنی بوو جا نه گهر له دواى شهم هممو پازانده وه و جوانکړدنه، له سهر زبلدان و گوفه ک دانیشتابايه، و له گهلیدا تلاوتلی بکړدایه و دهستی پياهيڼابايه، وه جل و بهرگو لاشه ی پیس و چلکن بوايه ، نهو پیس و چلکنیه ی له قڙو پوخسارو جل و بهرگیشی بوايه، جا بهم حالته بهچووبا بهر دهرگای نهو ماله به مدهبستی نهو به لینه ی پیانی دابوو بۆ ماره کړدن، نهو کاته نهو هی بهر دهرگا که دهستی ده کړد به لیدانی و دهرکړدنی وه له سهری دهیقیراند و له دهرگا که ی دووری دهخسته وه، جا نهوکاته پیاو ه که به سهرسامی و پیسواپی و دهرکړای ده گه پرایه وه.

جا یه که میان حالۍ تکاکاره، و نه مەشیان حالۍ هیواو ناواته، نه گهر ده ته ویت و ه کړو حالۍ نهو دوو پیاو هیست له هممو خه لکیک جیوا وزن وه راسپارده و مامه له کړدنیان له هممو که س گه ورترو باشتره ، مافی هیچ که سینک له لای نه ودا وون ناییت ، له پشتی پهرده مامه له ی خه لک ده کات و هیچ که سینک نابینیت، و کهرسته کانی و مال و سامانه کانی و بازرگانیه کانی و تیکه لاویه که ی به ناشکرای دیاره له ماله که یدا بۆ مه له کاران، جا دوو پیاو دینه لای ، یه کیکیان به راستگزیی و نه مانه ته وه ناموژگاری مامه له ی له گه لدا ده کات وه هیچ غه ش و فیل و خیانه تی به سهردا تاقی ناکاته وه، جا نه گهر چووه لای باشترین کهرسته و شت و مهک و خوښه ویستی بۆ هه لده پږیت له باشترین جوړی دروست کړدن و چاکی و مدحکه می کهرسته که کهوا ناو ه پږکی له دهره ویدا باشتر بیت.

به لآم پیاو ه که ی دیکه نه گهر چوویه لای ، به خیراترین کهرسته و شت و مهک تاقی ده کاته وه که دهریازی ناییت له غه ش و فرت و فیل، و باوهری به و کاره ی خزی نیه و بهو هی وهرگیره که پیی ووتوه له نیتوان خزی و ناویریکه ره که وه له نیتوان دروستکارو بازرگانه کان ، به لکو به هه و او هه و هسی خزی کارده کات و مامه له ی له گه لدا ده کات نه گهر له بهرچاوی وون بیت، هیچ کاتیک پږ له خاوهن کهرسته و شت و مه که که

٩٥ ح لِلْإِن قِيمُ الْجُزِيَّةِ

ناگریت تنها نه گهر له بهر چاوی بیت، و نه ناگای له شته خرابه کانی بیت، به پیی توانا تاوان و خیانت له خاوهن کاره که ده کات، جا کاتیښک به سهر شهو کاره تیډه په پیټ.

پاشان ده لیت: کهوا خاوهن مال و سامانه که له مړډا بډ کرټکارو مامه له کارانی دهری ده خات تاوه کو لیپرسینه وه یان له گه لډا بکات و مافه کانیان بداتی، جا هردوو پیاهه که له بهر ده ستیدا راده وه ستن وه هر کرټکارو به وهی مافی خوږه تی لیی وهرده گریټ، جا نهو دوو نموونه ی سهره وه له راستیدا هاو شیوهن له گه ل یه کتر. جا هم موو تکا کارو تاو اته خوازیک ده ترسیت له وهی تکی کردوه بډی تاو اته خواز بووه له ده ستی بچیت، هم موو ترساو ټکیښ تکاو تاوات خوازی نه من و ناسایشی خوږه تی کهوا لیی ترساوه جا له بهر نه مهش هردوو ناوه که به نوره ده ستاو ده ست له سهری ده که ویت، خوا ی گه وره ده فرمویت: ﴿مَا لَكُمْ لَا تَرْجُونَ لِلَّهِ وَقَارًا﴾ (نوح: ۱۳)، و اته: ((نه وه چیتانه ټیوه قه دری خوا نازانن، بډ پری بډی دانانین و لیی ناترسن))، له ته فسیرو لیکنده وه که یدا ده لیتن: له گه وری و ده سه لاتی خوا ناترسن، وه پیشر باسکرا کهوا خوا ی گه وره تکا کردن ده پیچیته وه وهری ناگریټ تنها لهو که سانه ی باوه پریان هینا وه له پیناوی خواوه کوچیان کردوه و خه بات و تی کو شانیان کردوه، پیغه مبه ریش عليه السلام نیمانی لیکنده وه ته وه به وهی کهوا چه ند هڅبهو شوعبه یه که وه کارو کرده وهی ناشکراو نه یتنی وه په نهانی تیډایه وه کوچیشی به وه لیکنده وه ته وه که ده ست هه لگریټ له وهی خوا ی گه وره قه ده غه ی کردوه، خه بات و تی کو شانیش به وهی تی کو شان و جیهادی دهر وون بکه یت له پیناوی خواوا، پیغه مبه ر عليه السلام ده فرمویت: ((المهاجر من هاجر ما نهی الله عنه))^(۳۴۲) ((الجهاد من جاهد نفسه في ذات الله))^(۳۴۳)، مه به ستیش لیی کهوا خوا ی پاک و پیگهر د

(۳۴۲) سنن ابی داود (۲۴۸۱).

(۳۴۳) الترمذي: (۱۶۲۱).

۹۰ ح لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

خواهني تڪاڪارو ناواته خوازي داناره لهو كه سانهى باوه ردارن و كوچ ده كهن و
خه باتيش ده كهن وه نه وانه يشي جگه لهوانه ده رهيئاوه لهو نومه ته دا .
به لام ناره زوو مه نديش بريتي يه له سهرو پويهى مال و داراييه كي موفليس و
نابوت كهوا ده ريانهيئاوه له قالبى تڪاڪردو و هياو ناوات وه نه مهش ناره زووي
نهوانه ، وه نه مهش ده رها توره له دليڪ كه بريتي يه لهم كارو تهنگي پي
هه لچنيوه ، وه دهروونيش دوو دل و را را ده كات و له دوو كهل و تارمايه كهيدا
سته مى پي ده كات ، جا نه مهش دله كهى له شه هوهت و ناره زووه كان به كار
ده هينيٽ .

خوای گه وره ده فهرميٽ: ﴿لَيْسَ بِأَمَانِيكُمْ وَلَا أَمَانِيَّ أَهْلُ الْكِتَابِ مَنْ يَعْمَلْ سُوءًا
يُجْزَ بِهِ وَلَا يَجِدْ لَهُ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا﴾ (النساء: ۱۲۳) ، واته : (("پا داشت
و ريزو نرخ" نه به ناره زووي نيويه نه به ناره زووي خواهني كتيبه ، نه وهى خراپه و
گوناهيٽ بكات ، نه وه به هويه وه سزا ده دريت وه هيچ كهس و هيچ هيزيكي
ديكهى ده ست ناكه ويٽ جگه له خوا پشتگيري بكات و يارمه تي بدات)) .
جا نه گهر بنده يه كه وازى هينا له پاسپاردهى ماف و يارمه تيداني پشتگيري كهى
نهوا خوای گه ورهش واز ده هينيٽ له پاسپارده و يارمه تيداني و پشتگيري كهى ،
جگه له خوای گه ورهش هيچ پشت و په ناو يارمه تيدريٽ نادوزيته وه .

(له باره ي جياوازي نيوان قسه كردن له نازو نيعمه ته كاني خوا وه شانازی)

پيكر دني)

جياوازي له نيوان قسه كردن و باسكردني نازو نيعمه ته كاني خوای گه وره وه
شانازی پيكر دني : له راستيدا قسه كردن له سر نازو نيعمه ته كان راستي و هه وال

٩٩ ح لِلْإِنِّ قِيَمُ الْجُوزِيَّةِ

گه یاندنیکه له باره ی سیفه ته کانی سه ربه رشتیاره که ی وه پوختی و پاکی و چاکی و به خشنده یی وه چاکه کردن و به خشینه که یه تی؛ بریتیه له سوپاس و ستایش کردن له سهری به ناشکرا کردنی وه قسه لینکردنی بۆ نهو سوپاسگوزاری بکات، و بلاوی بکاته وه بۆ هه موو نهو شتانه ی کهوا یارمه تی داوه، مه به سته که شی له مه دا ده رخنستی سیفه ته کانی خرای گه وره یه وه مه دح وستایش و سوپاسگوزاریه له سهریدا.

به لام شانازی کردن به نیعمه ته کان بریتیه له ده ستریزی پیکردن بۆ سهر خه لکی و وانیشانیان بدات کهوا نهو له وان گه وره ترو خۆشه ویستره، جا سواری سهر ملیان بیت و دله کانیان دور بخاته وه بۆ نهو ی به لای خۆی خواریان بکاته وه و خۆ گه وره کردن و خزمه ت پیکردنیان، نوعمانی کوری به شیر ده لیت: بۆ شه ی تان چه نده ها نویژکه ری هاریه ش بۆ خوا په یداکه رو ته له و داو هدی، کهوا له ژیر نویژ کردن و ته له دانانه وه که یاندا زۆرداری و ستم به نیعمه ته کانی خوا ده که ن، خۆیان به گه وره تر داده نین له سهر به نده کانی خوا^(٣٤٤).

(له باره ی جیاوازی نیوان شادمانی دل وه شادمانی ده روون)

جیاوازی له نیوان خۆشی و شادمانی دل وه خۆشی و شادمانی ده روون دیارو ناشکرایه، له بهر نهو ی دلخۆشی و شادمانی به خواو ناسینی و، خۆشه ویستی بۆی و خۆشه ویستی بۆ قورئانه که ی له دله وه یه، خوی گه وره ده فهرمویت: ﴿وَالَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَفْرَحُونَ بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ﴾ (الرعد: ٣٦)، واته: ((ده سته یه که له وانیه که کتبی ناسمانیمان پی به خشیون (شوین که وته ی حه ق و راستین) دلخۆش و

(٣٤٤) فیض القدير : (٤٩٩/٢).

٩٢ ح لِلإِبْنِ قِيمُ الْجُزْئَةِ

شادومان دهن بهو قورئانهی که بۆتۆ دابه زیندراوه))، جا نه گهر نهوانه ی خاوهنی کتین دلخۆش بن به سرووش و وه حیه که، نهوا شادومانی نهو سرووش و وه حیه، وه خوای گهوره ده فهرمویت: ﴿وَإِذَا مَا أَنْزَلْتُ سُورَةً فَمِنْهُمْ مَنْ يَقُولُ أَيُّكُمْ زَادَتْهُ هَذِهِ إِيْمَانًا فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا فَرَادَتْهُمْ إِيمَانًا وَهُمْ يَسْتَبْشِرُونَ﴾ (التوبة: ۱۲۴)، واته: ((کاتیکیش سورەتیک له قورئان دابه زینرا، هه ندیک له (دوو پرووه کان به گالته پیکردنهوه) ده لێن: کیتان نهو سورته باوهری زیاد کردوه؟! جا نهوانه ی که باوهریان هینابوو نهوانده ی دیکه نیمان و باوهری پتهوتر کردن، نهوانیش موژده بهیه کتری ده دهن (دهرباره ی سه رکه وتن و خۆشی ههردوو جیهان))، ههروه ها خوای گهوره ده فهرمویت: ﴿قُلْ بِفَضْلِ اللَّهِ وَبِرَحْمَتِهِ فَبِذَلِكَ فَلْيَفْرَحُوا هُوَ خَيْرٌ مِمَّا يَجْمَعُونَ﴾ (یونس: ۵۸)، واته: ((نهی محمد ﷺ به نیمانداران بلی: با دلشادو شادومان بن به فهزل و به خشش و په حهتی خوایی (که قورئان و بهرنامه ی خوایه)، کهوا بوو با ههر بهوه دلخۆش بن، ههر نه مهش چاکتره بۆیان له هه موو نهو شتانه ی که خه لک خه ریکن کۆی ده که نه وه که له که ی ده که ن)) .

نهو سه عیدی خودری ده لێت : فهزل و به خششی خوای گهوره قورئانه ، په حه ته که شی نهویه کهوا بتانگی پیت به خاوهنی نهو فهزله^(۳۴۴) وه هیلالی کوری یه ساف ده لێت : فهزل و چاکه ی خواوه په حهت و به زه ییه که ی نیسلامه کهوا خوای گهوره کردویه تیه به خشش و خه لات بۆ نهو، نهو قورئانه ی فیری هه موو شتیکی کردوون نه مه بۆ نیوه خیری زیاتره لهو زیرو زیوه ی کهوا کۆی ده که نه وه .

وه ئیبنو عبهاس و حه سه ن و قه تاده و ته واری لیکده وهان ده لێن : فهزلو به خششی خوای گهوره نیسلامه وه په حهت و به زه ییه که شی قورئانه .

جا نه مه شادومانی دلوه نه مهش له نیمانه وهیه و بهندهش له سه ری هۆشی دیته وه بهرو ده گه پیته وه ، له بهر نهوه ی دلخۆشیه که ی پیتی به لگه ییه له سه ر په زابوونی ،

(۳۴۵) سهیری : تفسیر القرطبی ، ۱/ ۳۵۳/۸ بکه .

٩٥ ح لِلْإِن قِيمُ الْجُزْئَةِ

به لککو بریتیه له سروودی ره زابوونیش ، وه دلخۆشی و شادومانیه کهش به مه به پیتی توانای خۆشه ویستیه که یه تی ، له بهر شهودی شادومانی له راستیدا ده بیته سهر که وتن بۆ خۆشه ویستت وه له سهر توانای خۆشه ویسته که ی دلخۆش ده بیته به ده سته که وتنی ، جا دلخۆشی و شادومانی به خواو ناوه جوانه کانی و سیفته ته کانی پیغه مبه ره که ی و سوننهت و رپیازه که ی وه قورئانه که ی کهوا پوخت و پاک و تیمانه وه هاوړپیتی گیانی به گیانی نه وه .

جا دلخۆشی و شادومانی دل و کهیف خۆشی به خوا ی گه و ره ، ناوه جوانه کانی و سیفته ته کانی و قورئانه که ی و پیغه مبه ره که ی ، گه یشتن پیتی باشتره له وه ی شهودی پییدراوه ، به لککو شه و گه و ره ی پییدانه که یه تی ، وه دلخۆشی و شادومانی له دواړژدا به خوا ی گه و ره و گه یشتن پیتی به گویره ی دلخۆشیه که ی خۆشه ویستیه که ی له دونیادا ، وه شادومانی گه یشتن به خۆشه ویسته که ی شه و ده و سته سهر هیزو توانای خۆشه ویستی و لاوازی و بیته یزه که ی ، جا نه مهش کاروباری شادمانی دلخۆشی ده .

خۆشیه کی دیکه ی هیه شه ویش بریتی یه شه و ی خوا ی گه و ره مینه تی له سهر کردوه به وه ی پیتی به خشیه له مامه له کردنی و دلسوژی بۆ وه پشت به سته به سهریدا و باوړ پیکردنی وه ترسانی لینی و تکاو پارانه وه بۆ ، هه رکاتی که شه و به دی هات شه و خۆشی و شادومانیه که به هیتر ده بیته ، نینجا خۆشیه کی دیکه پووی تیده کات شه ویش شه ویه کهوا ته ویه و لیخۆش بوونی زانی شه و دلخۆشیه که ی زۆتر ده بیته له سهر له زه تی تاوان ویاخیبونه که ی .

نهینی شه و شادومانیهش له راستیدا له زانینی نهینی خۆشه ویستی و شادمانی خوا ی گه و ره ده زانیت به ته یه کردنی به نده که ی زۆترین و توندترین دلخۆشیه ، پیغه مبه ره له م باره وه غمونه یه که ده ی نیت شه و له دونیادا له م جوړه دلخۆشتر و گه و ره ترینه ، شه ویش دلخۆشی و شادمانی پیاویکه که به سواریه که ی دیته

٩٩ ح لِلْإِن قِيمُ الْجُزْئَةِ

دهرهوه، سدفه دهكات كهوا خواردن و خواردنه وه كشي له سهر سواريه كه داناوه ، جا له خاكينكي ووشك و بړنگ و پړ له كارسات ليى وون دهبيت ، زور هول و كوشش دهكات بؤ دوزينه وهى به لام نايدوزيته وه خه مبارو ناوميد دهبيت ليى ، جا داده نيشيت و چاوه پتي مردن دهكات تاوه كو به ياني داديت و له پرونا كيدا سواره كى دهبيت ، كهوا جلوهى نه سپه كى به داريك به ستر اوه ته وه له بهر تووندى خوشى و شادومانيه كى دهليت : نهى خداونده تۆ بندهى منيت و منيش خواى تۆم ، له بهر توونده تاوى شادومانيه كى هله دهكات ، جا خواى گه وه دلخوش دهبيت به تهويه كردنى بنده كه له بهر سدفه كردن و دوزينه وهى سوارى و كهل و پهله كى (٣٤٦) .

(له بارهى دلخوشى و شادومانيه گه وه كه)

ناليره دا گه وه ترين خوشى و شادوماني له ههر همويان وايه ، نه مدهش برى يه له خوشى و شادومانيه كى له كاتى دابرانى له دونياو گه شتن بؤلاى پهروه ردگار لهو كاتهى فرشتهى بؤ دهنيريت وه موژدهى پى ددهن به گه شتنى به خواى گه وه و ميه ره بان ، جا فرشتهى گيان كيشان پى دهليت : نهى رۆحى پاك و بيگمرد وه ره دهره وه كهوا له جهسته يه كى پاك دابرويت ، موژده بيت له تۆ به رۆحيك و په يمانهى به ههشت وه خوايه كهوا ليت توروشه نيه ، وه ره دهره وه كهوا خواى گه وه له تۆ رازيه : ﴿يَا أَيُّهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ ﴿١﴾ ارْجِعِي إِلَىٰ رَبِّكِ رَاضِيَةً مَّرْضِيَّةً ﴿٢﴾ فَادْخُلِي فِي عِبَادِي ﴿٣﴾ وَادْخُلِي جَنَّاتٍ ﴿٤﴾ (سورة الفجر ٢٧ : ٣٠) ، جا

(٣٤٦) مسلم : (٢٧٤٤) .

نه گهر له نیتوان دهستی تۆبه کار هیچ شتیک نه بیت تنها نهو دلخوښی و شادومانیه نه بیت نهوا عهقل و بیرو فهرمانی ده کرد به ووروزاندنی جا نه مه چونهو له دوا ییدا جوړه ها شادی و دلخوښی پرووی تیده کات له وانه فریشته کانی نیتوان زهوی و ناسمان له سره پوځی نهودا ، له وانه کردنه وهی ده رگای ناسمانه کان بو نهو ، وه فریشته کانی ناسمان سه لاواتی له سره لیده دهن جا فریشته کان لهو ناسمان بو نهو ناسمان له یه کتر وهی ده گرن و سه لاوه تی له سره لیده دهن بهم جوړه تا ناسمانی حوتم ، جا نه مه چون خوښه کهی پتوانه ده کریت له کاتی کدا موله تی پیدراوه بولای په ورو ردگاری و پشتگیری و یارمه تیده وهی و خوښه ویسته کهی ، جا له نیتوان ذاتی مباره کی دهسته کانی په ورو ردگار دهو ستیت و موله تی پیده دریت به کرښوښ بردن جا کرښوښ بو خوی گه وړه ده بات، پاشان له لایه ن په ورو ردگار وه فهرمان ده ده چیت: کتیب و کرده وه کانی له (علین) بنووسن، پاشان ده یسمن به هه شتی پینیشان ده دهن، و شوینی خوی له به هه شتا ده بینیت به وهی کهوا خوی گه وړه په یانی پیدابوو، به هاورپو خزم و کس و کاری ده گات و جا موژده ی پیده دهن و دلخوښ ده بن به هاتنی جا نه ویش دلخوښ ده بیت پیمان کهوا پیش کس و کاره کهی که ووتوه ، جا له باشرین حال و شیوه ده یبینن، نه مه هه مووی پیش ده ربازبونه گه وړه کهی پوژی کوږبونه وهی جهسته کانه، به دانیشتنی له ژیر سیبهری عهرشدا، له حه وزی کهوسه ده خواته وهو کتیب و کرده وه کانی به دهستی راسته وهرده گریته وه، تای ته رازووی قورس ده بیت و پروخساری سپی ده بیت، وه نووو پروناکیه کی ته وای ده دریتنی له کاتی کا خه لکی له تاریکاییدا وان وه به بی کوښپ و ته گره پردی دوزه ده بریت، کوتایی دیت به ده رگای به هه شت ، جا له وکاته دا لئی نزیک ده بیت وه، به ده رگه وانی به هه شت ده گات و به خیر هاتنی ده کات و سه لامی لیده کات و موژده ی پیده دات وه پیشی ده که ویت و دهیبات بو شوینه کهی و کوښکه کانی و خیزانه کانی و تهخت و شوینی پالده وهی.

٩٥ ح لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُورَةِ

لهپاش نهمه خوښه کی دیکه ناکړت پتوانه بکړت، لئی ټیناپه ریت به فهوتان و نه مان نهو خوښانه همووی له لایه تی، له راستیدا نهمه بو خاوه ن سولته و رتبارزه باوه پیکراوان و راستگزیان ده بیت به بینینی روخساری پیروزی په ورو د گاریان که له سه رووی هموویانه و هیه سه لامی خویان له سه ر بیت :

ولست هذه الفرحات إلا * لذي الترحات في دار الرزايا
فشمّر ما استطعت الساق واجهد * لعلك ان تفوز بذي العطايا
وصم عن لذّة حشيت بلاء * للذات خلصن من البلايا
ودع امنية ان لم تنلها * تعذب أو تنل كانت منايا
ولا تستبط وعداً من رسول * أتى بالحق من رب البرايا
فهذا الوعد أدنى من نعيم * مضى بالأمس لو وفقت رأيا

(له باره ی جیاوازی نیوان دلنه رمی و په شوکاوی و شپړزه یی)

جیاوازی له نیوان دلنه رمی وه په شوکاوی و شپړزه یی: په شوکاوی و شپړزه یی لاوازیه که له دهرووندا و ترسیکه له دلدا، کهوا توندی ته ماعی و چلیسی و چاوچنوکي راپیده کیشت، له لاوازی نیمان به قه دهرو چاره نووس ده سټیده کات، نه گهر نا کهی زانراوه کهوا چاره نووس بوونه وهریکه وه پتویست بوو شپړزه ییه که ماناو مبه سټیکی پوختی هه بیت و جاریکی دیکه توش بیت: ﴿مَا أَصَابَ مِنْ مُصِيبَةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي أَنْفُسِكُمْ إِلَّا فِي كِتَابٍ مِنْ قَبْلِ أَنْ نَبْرَأَهَا إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ﴾ لیکنلا تأسوا علی ما فاتکم ولا تفرحوا بما آتاکم (الحدید: ۲۲- ۲۳)، واته: ((هیچ به لاو رووداویک له زه ویدا بوټان پټشنه هاتوه که له لوح المحفوظ دا تۆمار نه کرابیت، وه پټش نه وهی رووداوه که پټش بیت نه و کارهش بو

٩٥ ح لِلإِن قِيمُ الْجُزْءِ

خو زۆر ئاسانه، ئەمەش بۆ ئەوەی کە خەفەت نەخۆن بۆ ئەوەی لە کیستان چوو
بەوێش دڵخۆش و غەپرا مەبن کە پێمان بەخشیون ((.

ئەمەش پێچەوانە نابێت لەگەڵ دڵنەرمی، لەبەر ئەوەی چالاکوانە لە سیفەتی
بەزەیدا ئەوەش کەوا تەواو دەبێ کەم و کۆری یە ، وە خوای گەورەو میهرەبانیش
بێگومان بەزەیی بەو بەندانەمی دادیتەو کەوا بەزەیین لەگەڵ خەڵکیدا، وە
پێغەمبەر ﷺ لەهەموو کەس دڵی نەرمتر بوو وە دوورترینیشیان بوو لە
شیواوی و شپۆزەیدا، جا دڵنەرمی میهرەبانی و بەزەییە، وە دڵە پراوکیش نەخۆشی
و لاوازیە .

ئەنەس دەلیت : پێغەمبەر ﷺ بەزەییترین کەس بوو بۆ کەس و کاری ^(٣٤٧).

خوای گەورەش ئەگەر بیهوێت پەحم بە بەندەییەکی بکات ئەوا میهرەبانی و پەحمەت
و بەزەیی لەدەیدا جێگیر دەکات، ئەگەر بیهوێت سزای بدات پەحمەت و میهرەبانی
لە دەیدا لادەبات وە دەیانگۆڕێت بە دڵپەقی و توندو تیژی - لەحەدیسێکدا
هاتووە: ((لا تنزع الرحمة إلا من شقي)) ^(٣٤٨)، واتە : ((پەحمەت و بەزەیی لە دڵی
کەسیکدا لاناچیت تەنها لە دڵی کەسانی خاکەسارو تاوانبار نەبێت)) لە
حەدیسێکی دیکەدا هاتووە: ((من لا يرحم لا يُرحم)) ^(٣٤٩)، واتە: ((ئەوەی
بەزەیی و پەحمەتی نەبێت ئەوا پەحمەت و بەزەیی پێدا نابێتەو))، لە حەدیسێکی
دیکەدا هاتووە ((ارحموا من في الأرض يرحمكم من في السماء)) ^(٣٥٠)،
واتە: ((پەحم و بەزەییان بێتەو بەوەی لەسەر زەویدا بە ئەوا پەحم و بەزەییان
پێدەکات ئەوەی لەناسماندا یە))، لە حەدیسێکی دیکەدا هاتووە: ((أهل الجنة ثلاث
: ذو سلطان مقسط ومتصدق، ورجل رحيم رقيق القلب بكل ذي قربى ومسلم ،

(٣٤٧) مسلم (٢٣١٦).

(٣٤٨) مسند أحمد : ٣٠١/٢، وە سنن أبی داود (٤٩٤٢).

(٣٤٩) مسلم : (٢٣١٨).

(٣٥٠) مسند أحمد : ١٦٠/٢، وە الترمذی (١٩٢٤).

۹۹ ح لِلْإِبْنِ قِيمُ الْجُوزَةِ

وعفیف متعفف ذو عیال))^(۳۴۱)، واته: ((نه هلی به هشت سی جوړه که سن :
خاوهن دهسه لاتداریکې دادپه ورو پیاو چاک و به خشنده بیت ، وپیاوکی به زهیی و
دل نه رم بیت به هم و حزم و کهس و کارو موسلمانیک ، وه پیاوکی دهسپاک و
داوین پاک کهوا داوین پاک و دهست پاک و خاوهن مال و مندان بیت))، نه بی
به کری صديق ده لیت : بیگومان فزل و به خشی ثومت به وهی به په همه تیکی
گشتیدا له دلیدابووه زیاده به له سر راستگزیه تی و دل سوزیه تی، بژ نه مهش
شوینه وارو نیشانه ی له هم موو پیسه کیه کانی دیارو ناشکرایه هه تا کو له دیل و
گیزراوه کانی رژی به دردا دهرده که ویت^(۳۴۲)، و نه م کارو فرمانه سه قامگیرو
چه سپاوه له سر نه وهی هیمای پیکراوه، پیغه مبه ریش^(۳۴۳) له م باره یه وه نمونه
دینیته وه به عیساو شیراهیم^(۳۴۳).

خوای په ورو د گاریش خزی به زهیی و به خشنده و میهره بانه، وه نزکترین بوونه وه ریش
لای نه و گوره ترینیانه که به خشنده یی و میهره بانی، هه ووه دووترینسان لیتی نه و
که سیه که به پیچه وانه ی نه و سیفه تانه و هسف کراوه.

(له باره ی جیاوازی نیوان شهیدایی وه رق و قینه)

جیاوازی له نیوان سوزو شهیدایی وه په شم و رق و قینه: سوزو شهیدایی ههست
کردنه به نیش و ژان وه پترانینی وه بزواتن و جولاندنی نه رینی و نکولتی کردن له
به رزکردنه ویدا جا نه مهش ته واکاریه، وه به لام رق و کینه و رقابه ری وشاردنه وهی

(۳۴۱) مسلم (۲۸۶۵)، و مسند احمد : ۴۲/۲.

(۳۴۲) مسلم : (۱۷۶۳).

(۳۴۳) مسند احمد : ۲۴۲/۳.

٩٩ ح لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُزْئَةِ

شېرو خراپه يه و له هه موو کاتيکدا پيشبيني ده کړيت رووبدات جا هه رکه سيک نه مهی لی رووبدات نهوا له دلیدا هيچ نيشانهو شوي نه واريک لاناچيت. جياوازيه کی دیکه کهوا سوزو شهيدایی و خوشه ويستی تو به خشش و ميهره بانی لهو به ده ست دهينيت، رق و کينهش نهوا خه لات و به خشش به ده ست دهينيت، جا کهسی ميهره بان هيچ نه زيه ت و نازاريکت پيناگه يه نيت، کهسی رق و کينهش چاوه پروانی و پيشبيني هه موو شتيکی لی ده کړيت.

(له باره ی جياوازی نيوان پيشپرکی و به خيلي و حه سادەت)

جياوازی له نيوان بهر کانی و پيشپرکی وه حه سادەت و به خيلي: کهوا پيشپرکی ده ستپيشخه ريه که بۆ ته واکاری و جوانکاری کهوا نهوی له بهرام بهر تو ده بينيت جا پيشپرکی له گه لدا ده کهيت تاوه ک دهیگه يتي ياخود پيشی ده کهويت جا نه مهش له شکومه ندي دهروون و بهرزی هيمه ت و توانايه و گوره ی توانينه، خوی گوره ده فهرمويت: ﴿ وَفِي ذَلِكَ فَلْيَتَنَافَسِ الْمُتَنَافِسُونَ ﴾ (المطففين: ٢٦)، واته: ((جا له پيتناوی نه ودا با پيشپرکی کهران پيشپرکی بکه ن))، وه له بنچينه شدا له سه ر شتي به نرخ و گران به ها ده کړيت که په يوه سته به دهروونه کان به داواکردن و ناره زوو کردن، جا له وکاته دا دوو دهروون پيشپرکی يه کتر ده کهن وه له وانه يه دلخوش بيت نه گهر تييدا به شداريت کرد هه روه ک هاوه لانی پيغه مبه ر ﷺ له چاکه و کاری خيردا پيشپرکیان ده کرد، هه نديکیان دلخوش دهوون به به شداري کردنی هه نديکیان له هاوه له کانيان، به لکو له گه ل پيشپرکی کردنيان له گه ليه کتردا دل و دهرونيان له گه ل يه کتر پووخ و خاوين ده بوو، نه مهش جوړيکه له پيشپرکی ، له م باره يوه خوی گوره ده فهرمويت: ﴿ فَاسْتَبِقُوا الْخَيْرَاتِ ﴾ (البقرة: ١٤٨)، واته: ((دهی نيوهی موسلمان پيشپرکی بکه ن له چاکه کاند))، وه هه روه ها ده فهرمويت: ﴿ سَابِقُوا إِلَى مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا كَعَرْضِ السَّمَاءِ

٩٩ ح - لِلْإِنِّ قِيَمُ الْجُوزِيَّةِ

﴿الحديد: ٢١﴾، واته: ((پيشپرکي بکهن بژ به دهست هيتاني ليخوشبون له لايه ن پهروه ردگار تانه وه به دهست هيتاني نهو به هه شته ي که پانتاييه که ي وه ک پانتايي ناسمان و زهويه)).

عومهری کوری خهتاب پيشپرکي له گهل نه بويه کر ده کرد هيچ کات سه رکه وتوو نه ده بو له پيشپرکي کردندا ، جا کاتيک زانی پيشه وايه تي وه رگرت عومهر پيی ووت : سویند به خوا هه رگيز له هيچ شتي کدا پيشت ناکه دوم^(٣٤٤)، ده ليت : سویند به خوا هه رکاتيک پيشپرکي له خيرو چاکه دا له گهلدا کردبيت ، ته نها بينومه تو له م کاره پيشم که وتويت^(٣٤٥).

هه ردوو پيشپرکي که ره کان وه دوو به ندهن له نيوان دهستي پيروزي گه وره که يان کوا يارمه تي يه کتر ده دن و پيشپرکي يه کتر يش ده کهن له قايل بوون و په زا بووني خواي گه وره وه پيشپرکي ده کهن بژ سه لاندني خوشه ويستان بژ پهروه ردگاريان ، جا گه وره که يان که پهروه ردگار هه سري سوړده مي ني لهو کاره ي ده يکه ن و هانايان ده دات له سه ري دا ، وه هه ري که نه وي دي که ي خوش ده وي ت و هاني ده دات له سه ر په زا بووني گه وره که ي که پهروه ردگار ه.

به خيليش بوونه وهرتيک و دهروونيکي زه مکراره وه که سيکي سووکی که وتوو ه ، وه هيچ پيداگيري و هاندانيکي نيه بژ خيرو چاکه ، هه مرو کات هه ساد هت و به خيليه که ي له وه دايه کهوا يه کتيک خيرو چاکه يه که به دهست ده هيني ت و ه ستايش و سوپاسگوزاري ده کريت به بي نهو سه رکه وتن به دهست ده هيني ت، ناو اته خوازه نهو ده سکه وته ي له کيس بجيت بژ نه وي تاوه کو له گهلدا يه کسان نه بيت، ههروه ک خواي گه وره ده فهرموي ت: ﴿وَدُّوا لَوْ تَكْفُرُونَ كَمَا كَفَرُوا فَتَكُونُونَ سَوَاءً﴾ (النساء: ٨٩)، واته: (("نهو دوو پروانه" ناو اته خوازن که نيوهش بي باوه ر

(٣٥٤) سنن ابی داود: (١٦٧٨).

(٣٥٥) مسند احمد : ٣٦/١.

٩٥ ح لِلإِبْنِ قِيمُ الْجُزْيَةِ

بن وهك خۆيان كه بى باوه پ بوون شهو كاته (ههردوولاتان) يه كسان دهبن له بى باوه پيدا))، ههروهها خواى گهوره دهفهرمويت: ﴿وَدَّ كَثِيرٌ مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَوْ يَرُدُّونَكُم مِّنْ بَعْدِ إِيمَانِكُمْ كُفَّارًا حَسَدًا مِّنْ عِندِ أَنفُسِهِمْ مِّنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْحَقُّ﴾ (البقرة: ١٠٩)، واته: ((زۆرىك له خاوهن كتيبهكان ناواته خوازن له بهر ههسوودى و ناپاكي خۆيان شه گهر بۆيان بكرىت بتانگيرنهوه پىزى بى باوه پان شه مهش دواى نهوى كه حق و راستىتان به تهواوى بۆ روون بۆتهوه))، جا نينسانى به خيليش دوژمنى نازو نيعمهته ناواته خوازه له ناو بچيت ههروهك شهو له دهستى ده چوو.

(له بهارهى جياوازى نيوان خۆشهويستى دهسهلات)

وه خۆشهويستى پيشهوايهتى)

جياوازى له نيوان خۆشهويستى دهسهلاتدارى و خۆشهويستى پيشهوايهتى بۆ بانگهوازى كردن بۆلاى پهروهردگار برى تيه له جياوازى نيوان گهوره بهرز راگرتنى دهروون و كۆشش كردن له چاره نووسيدا، له بهر نهوى دلسۆز بوون بۆ خواى بهرزو به توانا و خۆشهويستى بۆ پىويسته گوپرايه لى بكرىت و ملكه چى نه كهيت، ووتمهو فهرمايشتى خواى گهوره، له سهرووى هه موو شتيكهوه بيت، وه ناينيش هه مووى بۆ خواى گهوره بيت وه پىويسته بهندهكان فهرمان به چاكه و دوورخستنهوه له خراپه و تاوان شه نجام بدهن، وه بۆ شه مهش خواى گهوره بهندهكانى خۆى شهوانهى تاييهتى كردوون بۆ دهروونى خۆى وه له دابه زاندنى قورائانه كهيدا سوپاسى كردوون و پياى هه لداون، باشترين پاداشتيان ده داتهوه شهوى پيايان ده گات و وه به باشترين كارو كردهوى چاك وه سفيان ده كات ، پاشان دهفهرمويت: ﴿وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا هَبْ لَنَا مِنْ أَزْوَاجِنَا ذُرِّيَّتًا قُرَّةَ أَعْيُنٍ وَاجْعَلْنَا لِمَتِّقِينَ إِمَامًا﴾ (الفرقان: ٧٤)،

۹۶ ح لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُزْئَةِ

واته: ((تهوانهش که ده‌لین: په‌روه‌ردگار له ه‌وسه‌ران ونه‌وه‌کافان که‌سانیکمان پی‌ به‌خشه که بینه مایه‌ی پرونامی دیده‌مان و شادمانی دل‌مان و بمانکه به پیشه‌وا بۆ پاریزکاران و خواناسان)).

جا پرسپاریان لی‌ بکه‌ن که‌وا به‌رچاویان روون ده‌بیته‌وه به‌ گو‌پ‌رایه‌لی ه‌وسه‌ره‌کانیان شادمان وناسک بیت به‌ شوین که‌وتنی له‌خوا ترساوان له‌سه‌رگو‌پ‌رایه‌لی و به‌ندایه‌تی کردنی ، له‌به‌ر نه‌وه‌ی پیشه‌واو نه‌وانه‌ی له‌ دوا‌وه‌یدان هاوکاری یه‌کتر بۆ گو‌پ‌رایه‌لی و خواپه‌رستی بیگومان پرسپاری لی‌ بکه‌ن، له‌وه‌ی چاوه‌پیتی چی له‌ خوا ترساوان ده‌که‌ن ته‌نها له‌سه‌ر په‌زابوونی خواو ملکه‌چی ته‌ودایه ، وه‌ نه‌مه‌ش بانگه‌واز کردنیانه بۆلای په‌روه‌ردگار، به‌ پیشه‌وایه‌تی له‌تایندا که‌وا بنچینه‌که‌ی سه‌برو نارام گرتن و دل‌نیاپه، هه‌روه‌ک خ‌وای گه‌وره ده‌فه‌رمو‌یت: ﴿وَجَعَلْنَا مِنْهُمْ أَئِمَّةً يَهْدُونَ بِأَمْرِنَا لَمَّا صَبَرُوا وَكَانُوا بِآيَاتِنَا يُوقِنُونَ﴾ (السجدة: ۲۴)، واته: ((پاشان که نه‌وه‌ی نیس‌رائیل خ‌وگری و نارامیان کرده پیشه‌یان کردمانن به‌پیشه‌واو ده‌سه‌لات پی‌ به‌خشین ، نه‌وکاته دل‌نیاپی و ب‌روایه‌کی ته‌واو هه‌بوو به‌ نایه‌ته‌کانی ئیمه)).

(له‌باره‌ی جیاوازی نیوان خ‌ۆشه‌ویستی له‌ پیناوی خوا و

خ‌ۆشه‌ویستی له‌گه‌ل‌ خودا)

جیاوازی له‌ نیوان خ‌ۆشه‌ویستی له‌ پیناوی خوا وه‌ خ‌ۆشه‌ویستی له‌گه‌ل‌ خوا، نه‌مه‌ش له‌ گرن‌گترین جیاوازیه‌کانه هه‌موو که‌سی‌ک پی‌ویستی پی‌یه‌تی ، به‌ل‌کو پی‌ویست و ناچاره بۆ جیاوازی کردنی نیوان نه‌م و نه‌و دا ، جا خ‌ۆشه‌ویستی له‌ پیناوی خوا بریتی یه‌ له‌ تواوی نیمان و خ‌ۆشه‌ویستیش له‌گه‌ل‌ خوداو بریتی له‌ده‌ست نیشان کردنی هاوبه‌شی دانانه بۆ خ‌وای گه‌وره وه‌ جیاوازی له‌ نیوانیان :

کهوا خۆشه‌ویستن له خۆشه‌ویستیدا شوین کهوتنه بۆ خۆشه‌ویستی خوا ، جا نه‌گهر شتیکی خۆش ویست کهوا خوای گه‌وره و پیاو چاکه‌کانی خۆشیان ده‌وێت نه‌وا نه‌و خۆشه‌ویستی به‌بۆ نه‌وه له‌وانه وهك پیغه‌مبه‌ره‌کان و نێردراوه‌کانی و فریشته‌کانی وه پیاو چاکه‌کانی خۆش ده‌وێت و له‌بهر نه‌وه‌ی خوای گه‌وره خۆشیان ده‌وێت، رقیشی له‌و شتانه ده‌بیته‌وه کهوا خوای گه‌وره رقی لییانه.

نهمه‌ش به‌ پیچه‌وانه‌ی خۆشه‌ویستی له‌گه‌ڵ خوایه جا نهمه‌ش دوو جۆره: جۆریك له‌بنچینه‌ی یه‌کتا په‌رستیدا تانه‌و ته‌شه‌ر ده‌کات، نهمه‌ش شیرک و هاوبه‌شی په‌یدا کردنه جۆریکی دیکه باس له‌ ته‌واوی و دلسۆزی و خۆشه‌ویستی خوا ده‌کات، وه نهمه‌ش له‌نایینی نیسلام ده‌رناچیت.

جۆری یه‌که‌م : وهك خۆشه‌ویستی کافره‌کان بۆ بته‌کانیان و گه‌وره‌کانیان ، وهك خوای گه‌وره ده‌فه‌رموێت: ﴿وَمِنَ النَّاسِ مَن يَتَّخِذُ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَندَادًا يُحِبُّونَهُمْ كَحُبِّ اللَّهِ﴾ (البقرة: ١٦٥)، واته: ((له‌گه‌ڵ نه‌وه هه‌موو به‌لگه‌ ناشکرایه‌نه‌دا " هه‌ندێک که‌س هه‌یه له‌ جیاتنی نه‌وه‌ی خوای په‌رست بیته‌ شتانی تر ده‌تاشیت بۆ خوای و خۆشه‌ویستی و سۆزی ده‌دات به‌و بت و به‌رنامۆلکه‌و تووله‌ رینگایانه و خۆشی ده‌وین وه‌کو چۆن نیمانه‌داران خوایان خۆش ده‌وێت)) . وه نه‌و کافرا نه‌ بت و خوایه‌کانیان و سه‌نه‌مه‌کانیان خۆش ده‌وێت له‌گه‌ڵ خوا هه‌روه‌ک خوایان خۆش ده‌وێت ، جا نه‌و خۆشه‌ویستی به‌ریتی یه‌ له‌ هاوبه‌شی دانان بۆ خودا که‌وا خوای گه‌وره لییان خۆش نابیت.

نیمانیشت ته‌واو نابیت ته‌نها به‌ دوژمنایه‌تی کردنی نه‌وبتانه‌و رقی لییوونه‌وه‌یان به‌ خۆیان و خاوه‌نه‌کانیان و دوژمنایه‌تی کردنیان و شه‌رکردن له‌گه‌ڵیاندا، وه‌بۆنه‌مه‌ش خوای گه‌وره گشت په‌یامبه‌ره‌کانی نارده‌وه، وه‌هه‌موو کتێبه‌کانی دابه‌زاندوه، شاگری دۆزه‌خیشی بۆ خاوه‌ن نه‌و هاوبه‌ش په‌یدا کردنه‌وه دروست کردوه،

۹۶ ح لِلْإِن قِيمُ الْجُزْءِ

بههشتيشی دروست کردووه بۆ ئەوانەى شەڕ دەکەن لەگەڵ خاوەنى ئەو بىتانه و لە پىناوى ئەودا دژايەتيان دەکات و بۆ پەزابوونى پەرورەدگارى خۆى.

جۆرى دووهم: خۆشەويستى بۆ ئەو شتەى کەوا خواى گەورە پازاندوويەتییەوه بۆ دەروونەکان لە نافرەت و مندال و زىرو زىو و ئەسپ سواری و نازو نىعمەت و کشتوکال، جا خۆشى دەوێت بە خۆشەويستىكى ئارەزوو مەندانه وەك خۆشەويستى کەسى بىرسى بۆ خواردەمەنى، و کەسى تىنوو بۆ ئاو، جا ئەم خۆشەويستىەش سى جۆرە : جا خۆشەويستىيان بۆ خوا ئەو کەسەيه بەو کارە پى بگات ، وەپشت و پەناى پىت لەسەر پەزابوون و گوێزايەلى و ملکەچى بۆ زاتى خوا وەستانىش و سوپاسگوزارى لەسەرى بکات جا ئەمەش لە بەشەکانى خۆشەويستىەبه گەيشتن پى و لەزەت و خۆشەويستى پىيەوه دەبينىت، ئەمەش حالتى تەواوترىن بوونەوهرە کەوا نافرەتى لەلای خۆشەويست کردووه (٣٤٦). کارو کردەوہى باشىشى لەلا خۆشەويست کردووهو خۆشەويستىشى بۆ ئەو دووانە يارمەتيدەرکە بۆى لەسەر خۆشەويستى خوا، گەياندننى پەيامەکەى هەلسان بە جى بەجى کردنى کارو فەرمانەکانى، وە لە راستيدا خۆشەويستى بۆ هياو و ئاوات و ئارەزووهکانى کارنەکاتە سەر خۆشەويستى خواو پەزابوونى.

يەكەميان: خۆشەويستى پىشينەکانە.

دووهميان: خۆشەويستى مەبەست و ئامانجەکانە.

سى يەميان: خۆشەويستى سەمەکارانە.

(له باره‌ی جی‌اوازی نیوان پشت به‌ستن وه نه‌کردن دا)

جی‌اوازی له نیوان پشت به‌خواوه نه‌کردن و نه‌نجام نه‌دان: که‌وا پشت به‌ستن به‌خوا کرده‌وه‌ی دلّه وه به‌ندایه‌تی کردنه بۆ خ‌وا‌ی گه‌وره متمان‌ه‌و باوه‌پیشی له‌سه‌ر په‌روه‌ردگاره وه‌بر‌وا‌ی پییه‌تی و په‌نا بۆ نه‌و ده‌بات، و ده‌سه‌لاتی ته‌واو بۆ نه‌و ده‌گه‌پتته‌وه، رازیه به‌وه‌ی پت‌یوسیه‌تی وه‌زانینی که‌وا خ‌وا‌ی گه‌وره پشت و په‌نایه‌تی هه‌لب‌ئیریت به‌به‌نده‌ی خ‌ۆ‌ی نه‌گه‌ر ده‌سه‌لاتی پێدا، له‌گه‌ڵ هه‌لسانی به‌ جیبه‌جی کردنی ه‌ۆ‌کاره‌کان که‌وا پت‌ی سپ‌ردراوه، ک‌ۆ‌شش ده‌کات بۆ به‌ده‌سته‌تینانی پیغه‌م‌به‌ریش ﷺ گه‌وره‌ترین که‌س بو‌وه که‌وا پشتی به‌ خوا به‌ست‌وه، بۆ نومه‌ته‌که‌ی خ‌ۆ‌ی زری و قه‌لغانی له‌به‌ر که‌رد‌وه ^(٣٤٧) به‌ل‌ک‌وله‌پ‌ۆ‌ژی نوح‌ود دا له نیوان دوو قه‌لغاندا ده‌رکه‌وت‌وه ^(٣٤٨)، وه سی جار له نه‌شکه‌وت‌دا خ‌ۆ‌ی شارد‌ۆ‌ته‌وه ^(٣٤٩) نه‌و بۆ ه‌ۆ‌کارێک پشتی به‌ خوا به‌ست‌وه نه‌ک له‌سه‌ر ه‌ۆ‌کارێک.

به‌لام نه‌کردن و نه‌نجام نه‌دان بریتی یه له په‌ک خستنی هه‌ردوو فه‌رمانه‌که ی‌اخ‌وود یه‌کیکیان، یان ه‌ۆ‌کاره‌که په‌ک ده‌خات له‌به‌ر نه‌نجام نه‌دان و نه‌کردنی، وا داده‌نی‌ت که‌وا نه‌و پشت به‌ستنه، سو‌ین‌ده‌خوا نه‌مه سستی و که‌م ته‌رخه‌میه، یان که‌وا هه‌ل‌ده‌ستیت به ه‌ۆ‌کارێک بۆی ب‌روانیت متمان‌ه‌ی له‌سه‌ر بیت له‌باره‌ی ه‌ۆ‌کاره غافل و بی‌خه‌به‌ر بیت، دلی به‌ته‌وا‌ی په‌یوه‌ست نه‌بیت پییه‌وه به‌ج‌ۆ‌ریک دلی له‌گه‌ڵ خ‌وادا بیت و لاشه‌که‌شی له‌گه‌ڵ ه‌ۆ‌کاره‌که‌ش دا‌بیت جا نه‌مه پشت به‌ستنه‌که‌ی سستی و که‌م ته‌رخه‌میه و که‌م ته‌رخه‌می و نه‌کردنه‌که‌شی پشت به‌ستنه.

نه‌مه‌ش با‌به‌تیکه خه‌لکی تییدا دا‌به‌ش بو‌وه به‌دوو به‌ش وه‌به‌شیکی ناوه‌پاستیش:

(٣٥٧) السيرة النبوية : ٦٧/٢ ، مسند أحمد : ٣٥١/٢.

(٣٥٨) مسند أحمد : ٤٤٩/٣ ، وابن ماجه (٢٨٠٦).

(٣٥٩) فتح الباري : ٢٧٢/١٠.

٩٥ ح لِّلْإِن قِيمُ الْجُزْءِ

بهشی یه کهم: هۆکاره کانی له کار خستوه پاراستنیکه له سهر ته وه کول و پشت بهستن.

بهشی دووهم: متمانه و پشت بهستنه کهی له کار خستوه پاراستنیکه له سهر هۆکاره که.

بهشی ناوه پاست: زانراوه کهوا راستی پشت بهستنه که تهواو ناییت تهنها به ههلسان به هۆکاره که، جا پشت بهستن له سهر خوای گهروه له ههلمان هۆکاره.

بهلام له باره ی له کار خستنی هۆکاره که وا دابنیت کهوا پشتی بهستوه جا نه وه له خۆبایی یه ههله خه له تاوه ناواته خوازه، وه که نه و کسه ی ماره کردن و خۆشهویستی و پیاوه تی له کار بخت، و پشت ببهستیت له به دهست هینانی منداڵ، وه زهوی کینلان و تۆ کردن پشت گوی بخت و پشت ببهستیت له به دهست هینانی کشتوکال و چاندن وه خواردن و خواردنه وه له کار بخت و پشت گوی بخت وه پشت ببهستیت و متمانه ی هه بیت له دهستکه وتنی تیری و ناودیری .

نه گهر هه موو نه مانه ت لی وون بیت وشاراوه بیت جا تۆ له کویت زانیوه کهوا نه مانه وه کو به خشش قه دهری تۆ بیت به بی کۆشش و به بی ماندوو بوون؟

جا له چهند شتی کا تۆ کۆششت کردوو وه هه ولت بۆ داوه که چی نه م شته بۆ یه کینکی دیکه جگه له تۆ، وه نایه چهند شتی کیش که که سیکی دیکه هه ولی بۆ داوه وه کۆششی کردوو که چی رزق و نازووقه که بۆتۆ بووه.

جا نه گهر نه مته به ناشکرا بینی جا چۆن زانیوته کهوا رزق و رۆزی تۆ هه موو به هه ول و کۆششی دیکه بووه؟ وه ههروه ها نه مبه که دهروون بۆتۆی هیناوه پیتیسته دهری بکهیت له هه موو هۆکاره کاندایه که له گه هۆکاره کانیدا تاوه کو له هۆیه کانی چوونه به ههشت و رزگار بوون له ناگردا، نایه متمانه و پشت بهستن له سهر ته وه کول به کی خستوه یان له گه تۆ ته وه کول هه لسه کهوتی پینده کات؟

٩٥ ح لِلْإِنِّ قِيَمُ الْجُوزِيَّةِ

به لكو زهوى چۆل ناييت له پشت به ستويهك كهوا دهروونی نارام بييت بۆ خواي گهوره وه دلپيشي پر بييت له متمانه پيئي و تكاو پارانه وه ليبي و نيست پاكي بۆ نهوه له گهل نهو هاش دلي تهنگ بووه له باره ي دهست پيكر دني هه نديك هوكار، دلي نارام و جيگير دهبيت بۆ پهروه دگار وه ليبي دلنيا دهبيت، باوهري پيپهتي، نه مهش له بههيز ترين هوكاره كاني دهستكهوتني رزق ورؤزي نهو بووه، جا هويه كه پهك ناخات، له راستيدا ره غهبت و ناره زووي له هويهك بۆ هويهكي بههيز تر لهو دهچييت، جا پشت بهستن و متمانه له لاي نهو له باوهر ترين هوكاره كانه، جا خهريك بووني دلي به خواي گهوره سهقامگيري بۆ لاي نهو وه ملكه چي بۆ نهو خۆشهويستره له خهريك بووني به هوكاريك قهده غه ي بكات لهو كار هدا ياخوود له تهاو كردني، جا دلي فراوان ناييت بۆ فهрман و كردهوه، جا يه كيكيان به رهه لستي نهوي ديكه يان دهكات.

(له باره ي جياوازي نيوان پاريزي وه وه سه وه سه)

جياوازي له نيوان پاريزي وه سه وه سه: پاريزي و خۆپاراستن ليكدانه وه وه له سه نگاندن و زياده رۆيه له شويينيكي ووتني سوونهت دا كهوا پيغه مبهري ﷺ و هاوه له كاني له سهر نهو ريبازه بوون به بي زياده رۆيي و له راو ده رچوون و كه مته ر خه مي و گوي پي نه دان، جا نه مه نهو خۆپاريزيه كهوا خواو پيغه مبهري كه ي ليبي پازين . به لام وه سه وه سهو دور دلي و گومان نه مه دۆزينه وه داهينا نيكي كهوا سوونهتي پي نه هاتوه و پيغه مبهري خواش ﷺ و هيچ له هاوه له كاني نه م كار هيان نه كردوه وا داده نييت كهوا بهو كار ده گات به دهستكهوتني پرؤژه كه، وا ده زانيت خوا پاريزي دهكات و له كاتي دهستنوؤ هه لگرتندا نه ندامه كاني زياتر له سي جار

۹۱ ح لِلْإِن قِيمُ الْجُزْءِ

دهشوات ، ناو زيادله پادهی خوئی سەرف دەکات و بەفەرۆی دەدات لەکاتی دەست
نوێژو خۆشوستندا، لەکاتی دامەزراندنی نوێژەکە ی بەدەنگی بەرز زیاتر لە جارێک
ووتەکان دووبارە دەکاتەوە وە جل و بەرگی دەشوات و هیشتا دلتیا نیە لەوەی لە
پیسەیکە پاک بۆتەو ، جا لە پێنمایەکانی پێغەمبەریش ﷺ دوریایی و پارێزی
هەبوو، بەلام ئەک پێچەوانەی سوننەت بیست و لە سنووری پارێزی و ووریایی
دەربچیت.

(لەبەرە ی جیاوازی نیوان سرووشتی خوایی وە هەلدانی شەیتان)

جیاوازی نیوان سرووشتی خوایی وە هەلدانی شەیتان لەچەند ڕوویەکەوێه:
لەوانە نەگەر پێکەوت بـوو خـوای گەورە بۆ ڕەزا نەبوونی ئەو، ئەوێ
پێغەمبەرەکە لەگەڵ خوئی هیناویەتی ، جا ئەو لە خواوێه، وە ئەوێ دیکە کە
پێکەوت نەبیست بۆ ڕەزا بوونی خوای گەورە ئەو لە هەلدانی شەیتانەوێه لەوانەش
ئەوێ بیستەبەر لە سەوداسەری و بەختیاری لەسەر خوای گەورە و ڕووکردنە لای ئەو
وە تۆبەکردن لە زاتی ئەو نا ئەمە لە سرووشتی و هەلدانی خوداوێه، وە ئەوێشی
بیستە بەر لە دژی و پێچەوانە ی ئەمە ئەو لە هەلدانی شەیتانەوێه.

لەوانەش ئەوێ ببیستە هۆگری و ڕووخۆشی و نوورێک لە دلدا وەبیستە هۆی فراوان
بوون لەناو سینەدا ئەمە لە سرووشتی خوداییه، وە ئەوێشی ببیستە هۆی دژی
ئەمانە ئەو لە شەیتانەوێه.

لەوانەش کەوا ببیستە هۆی سەقامگیری و دلتیایی و لە ناو دل و سینەدا ئەو لە
خوداوێه ، و ئەوێشی ببیستە هۆی شیواوی و بیزارای و شپەزەیی نا ئەمە لە
شەیتانەوێه .

٩٦ ح لِلإِن قِيمَ الْجُزِيَّةِ

جا سرووشتی خوابی له دلّه پاک و سازگارو پوخته کاندایه زیاد دهکات کهوا به نووری خوا پرووناک بوتهوه، جا بو خوایش گه یاندن همهیه، وه له نیوان خوی و خوی گه وره پرووداوو هویهک همهیه وه گونجاوه نه بهر نهوهی دلیکی پاک و خاوتنه جا دلیکی پاک و گونجاوی وه نه نه بیت دراوسیتی نابیت، به لام دلیکی تاریک کهوا تاریک و رهش بروه به دوو کهلی ههواو ههوهس و ناره زوو و گومانه کان، جا هه لدانی شهیتان و به لاو کاره ساته کهی پیی گه وره تره له به لاو کاره ساته کهی خوی گه وره .

(له باره ی جیاوازی نیوان پاشه کهوت و نابووری و کهمته رخه می)

جیاوازی نیوان پاشه کهوت و کهمته رخه می: کهوا پاشه کهوت کردن بریتیه له ناوه ندو ناوه راستی نیوان هه ردوو بهشی زیاده رژی و کهم ته رخه می و دهست گرتنه وه، نه دوو به شاننهش دژی نهوانن نه مانهش: کهم ته رخه می و زیاده رژی، جا مه بهسته کهش وه رگرتنی ناوه راسته کهیه به دادوهی له نیوان هه ردوو به شه که .
خوی گه وره ده فرموی: ﴿وَالَّذِينَ إِذَا أَنْفَقُوا لَمْ يَسْرِفُوا وَلَمْ يَقْتُرُوا وَكَانَ بَيْنَ ذَلِكَ قَوَامًا﴾ (الفرقان: ۶۷)، واته: ((هه روه ها به نده کانی خوا نهوانن که : کاتیک مال و سامانیان ده به خشن و خه رچی ده کهن نه زیاده رژی تیدا ده کهن و به زایه می ده ددن نه دهست نوقاوو ره زیلن ، به لکو لهو نیوانه دان (مام ناوه ندین و لهشتی به سوود دا به کاری دینن))) .

هه روه ها خوی گه وره ده فرموی: ﴿وَلَا تَجْعَلْ يَدَكَ مَغْلُولَةً إِلَىٰ عُنُقِكَ وَلَا تَبْسُطْهَا كُلَّ الْبَسْطِ﴾ (الإسراء: ۲۹)، واته: ((نه کهیت نه وه ندده دهست نوقاویت وه نهوهی که دهستی به کو و زنجیر به گه ردنیدا هه لو اسرایت، هه روه ها نه وه نددهش دهست بلاو مه به "هیچت به دهسته وه نه مینیت"))، وه هه روه ها ده فرموی: ﴿وَكُلُوا

۹۹ ح لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُورِئَةِ

وَأَشْرَبُوا وَلَا تُسْرِفُوا ﴿الاعراف: ۳۱﴾، واته: ((بَخْن و بَخْنَموه له نازو نیعمه ته کان به لآم زیاده پژی مه کن)) .

تانییش همووی له نیوهندی نهو دوو شته دایه ، به لکو نیسلامیش مه به ست و نامانجیکه له نیوان بیزاری و ورسیدا، وه سوننه تیش نیازو مه به ستیکه له نیوان بیدعو داهینراودا ، تایینی خواش له نیوان زیاده رژی و ده ست نوقاوو ووشکیدایه .

(له جیاوازی نیوان ناموژگاری وه سه رزه نشت کردن)

جیاوازی نیوان ناموژگاری و سه رزه نشت کردن: ناموژگاری چاکه کردنیکه بو نهو که سدی به شیوهی به زهیی ناموژگاری ده کات و شه فقهت و په روشی بویه تی جا نه مهش چاکه کردنیکه پوخت و پاراوه له په حمهت و نهرم و نیانی دهرده چیت ، مه به سستی ناموژگاری کاره کهش تیتیدا په زابوونی خویوه چاکه کردنه بو بوونه و هریه کهی ، جا نهرم و نیانی له تیکوژشان و خه بات کردنه کهیدا نه به پری میهره بانیه .

به لآم که سی سه رزه نشت کهر بریتیه له پیاییک مه به ست و نامانجه کهی هیماو روونکردنه وهو پسوا کردن و زهم کردن بیت له سه رزه نشت کردن و جنیو پیدانی له شیوهی ناموژگاری کردنیدا .

له جیاوازی نیوان که سی ناموژگارو سه رزه نشت کار ، نهوا که سی ناموژگار دوژمنایه تیت ناکات نه گهر ناموژگاریه کهت لی وهرنه گرت وه ده لیت من کری وپاداشته کهم له سه ر خویوه نه گهر وهری بگریت یاخود وهری نه گریت وه به ناشکرا

٩٩ ح لِلإِن قِيمُ الْجُزْئَةِ

شته کانت پیّ ده لّیت و باس و عهیه کانت ناکات و ناشکرای ناکات : و ده کهسی
سه رزه نشتکاریش پیچه وانه و دژی نه مهیه .

(له باره ی جیاوازی نیوان ده ستیشخه ری وه په له کردن)

جیاوازی له نیوان ده ست پیشخه ری و په له کردن: کهوا ده ستیشخه ری به دوا ی
گه پانی فرسه تیکه له کاتی خۆی ، وه وازی لّی ناهیتیت هه تا نه گه ر
داواکاریه کهسی به سه رچوویت ، جا نه و داوا ی کاروباره کان ناکات له کاتی
به سه رچوونی وه نه پیش هاتنی کاته که ی ، به لکو له و کاته ی که کاته که ی ناماده
ده بیت نه و ده ست پیشخه ری ده کات ، وه په لاماری ده داتی وه ک هیرش کردنی
شیر بۆ سه ر نیچیره که ی ، جا نه مهش هاوشیوه ی نه و که سه یه که ده ست پیشخه ری
بکات بۆ ده ست که وتنی به رو بو مه که ی له کاتی پیشگه یشتنی و هه سترکردنی .
په له کردنیش داوا کردنی شتیکه پیش هاتنی کاته که ی ، نه مهش له بهر تووندی و
زۆری تامه زر بۆونی شته که یه بۆ ده سته وتنی وه ک نه وه ی که سیك به رو بو میتک
به نه یت پیش پیگه یشتنی ، جا ده ست پیشخه ری به مامنا وه ندیه که له نیوان دوو
بوونه وه ری زه مکر او یه کیکیان که مته ر خه می و له ده ست چوونه وه دووه میان
په له کردنه پیش هاتنی کاته که ، وه له بهر نه مه په له کردن له شیتانه وه یه ، له بهر
نه وه ی لاساری و هه له شیه ی یه له بهنده یه کدادایه قه ده غه ی ده کات له سه ر
سه قامگیری و دلنایی و شکۆمندی، وای لیده کات شته کان له شرینی نه گونجاو
دابیت ، وه پای ده کیشیت بۆ جوړه ها شه رو تاوانکاری ، وه قه ده غه ی ده کات له
جوړه ها خیر و چاکه کردن .

(لهبارەى جیوازای نیوان ههوالدان به بارو گوزهرانی وه سکالاکردن)

بۆ جیاوازی له نیوان ههوال گه یاندن و سکالاکردن: له راستیدا ههردوو وینه و بابهته که لهیه که دهچن کهوا ههوال گه یاندن و زانیاری لهسهر حال و گوزهران مه بهستی ههوال داره که پیتی ههوالکی یاخود مه بهستیکی دروسته لهبارەى زانینى هۆکاری ناره زایی دهبرین یاخود داوای بهخشین و لیبردن بۆ براهه کهى لهو شتهى داوای لیکردوه ، یاخود ناگاداری دهکاتهوه له پروداوى لهو جوړه کهوا نهو تییکهوتوه ، یاخود دهبیته نامزگارکاریک به ههوال گه یاندن یاخود سهبرو نارامی دهداتى لهو ناخۆشیهى تووشى هاتوه ، ههروه که لهبارەى تهحنهف باسدهکریت کهوا پیاویک هاته لای و سکالای خۆى لهلای کرد جا ووتى : نهى کورپى برام له راستیدا من ماوهى سالتیکه پروناکی له چامدا نهماوه تاوهکو نیستا بههیچ کهسیکم نهووتوه جا لهناو نهو ههوالدها لهبارەى ههلگرتنى خهم و خفهتى سکالاکهردکهیه لهسهر سهبرو نارامی یه لهوهى به بیرى ههوال پێدهردکه بیئیتهوه ، لهوانهیه لهبارەى نهو فرموده ی پیغه مبهره عليه السلام فرموى : ((بل وأنا وراساء)) ^(٣٦٠) ، واته : ((بهلکو من ئای سهرم)) به مانای : نهو ژانه سهرد بههیزدی له مندایه من بهبى تو خهم و خفهت دهخۆم جا سکالا مه که .

تهوهى بۆم دهركهوتوه مانایه کی دیکه ی تێدایه ، نهویش تهوهیه کهوا عایشه خۆشهویستی پیغه مبهره عليه السلام بووه ، بهلکو خۆشهویسترین خیرایشی بووه ، جا کاتیك سکالای بۆلای نهو هیئاوه لهبارەى ژانى سهرى پیغه مبهره عليه السلام خه بهرى دایى کهوا هه مان نیش و ژانیش له سهرى موباره کی تهودایه ، وه ته مهش مه بهست و زانیاری پیکهوتنه له خۆشهویستیکه وه بۆ خۆشهویستیه کهى تووشى نیش و ژان دهبیته به نیش و ژانى نهو دلخۆشیش دهبیته به دلخۆشى نهو ، ههتا

نه گهر خۆشه ویسته که ی نه ندامیک له نه ندامه کانی ژان بکات نهوا خۆشه ویسته که ی دیکه ی هه مان نه ندامی ژان ده کات، وه نه مهش له راستگویی خۆشه ویستی و دهروون پاک ی و به زه ییه .

به لام سکالا کردن هه وال گه یان دنیکی پرووت و نه بیستراوه له باره ی مه به ستیکی درووست ، به لکو چاو که که ی ده بیته دل ردقی و تووندو تیژی ، و سکالا کردنیکی تاقیکردنه وه شه بژ نه وه ی ده یکه ، له بهر نه وه ی سکالا بوونی خوا ی گه وه نه وه سکالا بردنه نی یه به لکو سۆزو خوو پیوه گرتن و هۆگر بوون و ره ح کردنه پینی ، وه ک له فه رمووده ی نه یوب: ﴿أَنْسِي مَسْنِيَ الضُّرِّ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ﴾ (الانبیاء: ۸۳)، واته: ((به راستی من نازارو ناخۆشیم تووش بووه ، وه تۆش له هه موو کهس دلۆژان تریت)) وه فه رمووده ی یه عقوب: ﴿إِنَّمَا أَشْكُو بَثِّي وَحُزْنِي إِلَى اللَّهِ﴾ (یوسف: ۸۶)، واته: ((به راستی من سکالاو غه م و په ژارم هه ر بۆلای خودا ده به م))، وه فه رمووده ی موسا: پهروه ردگارا هه موو سوپاسگوزاری هه ر بۆتویه ، وه سکالاو هانا بردنیش هه ر بۆلای تویه ، وه هه ر تۆش یارمه تیدهرو پشتیوانی ، وه هه ر تۆش فریاد ره سی و پانگیری ده کریت، ده ستکه وتنیش هه ر به ده ست تویه ، وه هیچ هیژو توانایه ک نیه تنه ا بۆتۆ نه بیته .

جا هاناو سکالا بردن بۆلای پهروه ردگار له پروویه کدا پیچه وانه ی سه برو ئالرام گرتن نیه ، له بهر نه وه ی خوا ی گه وه رو میهره بان له باره ی نه یوب دا ده فه رمویت: ﴿إِنَّا وَجَدْنَاهُ صَابِرًا نَعِمَ الْعَبْدُ إِنَّهُ أَوَّابٌ﴾ (ص: ۴۴) واته: ((ئیمه بینیمان به راستی خۆگرو ئارامگر بوو بهنده یه کی چاک و رێک پێک بوو بیگومان نهو تهویه کاره وه هه میشه دلی له لای پهروه ردگاره))، له گه ل نه وه یش سکالا ی بۆ کرد به هه وال پیگه یان دنی وه ک فه رموویه تی: ﴿مَسْنِيَ الضُّرِّ﴾ واته: ((من نازارو ناخۆشیم تووش بووه)) وه خوا ی گه وه له باره ی پیغه مبه ره که ی یه عقوب خه به ری داوه: کهوا نهو په یمانی له دهروونی خۆی وه رگرتوه به ئارامگرتنیکی جوان، کاتیکیش پیغه مبه ره

٩٩ ح لِلْإِن قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

یه عقوب فرمویه تی: ﴿ إِنَّمَا أَشْكُو بَثِّي وَحُزْنِي إِلَى اللَّهِ ﴾ واته: ((به راستی من سکالو غم و په ژاره م هر بولای خودا ده بم))، نا نه مه نه یکردوه به کم و کورپه ک بو نارامگرته که ی، جگه له وهش شتیکی وای نه کرد بیته سهر نیشه بو قه ومه که ی، کاتیکیش تووشی نازارو ناخوشی بوو حه زره تی نه یوب نه یفرموو: خودایه په جم پیبکه، به لکو فرموی: په روه ردگار توش له هه موو که سیك به رجه مترو دلوفانتریت، جا له مه زیاتر باسی حالئ خوی نه کرد وه خوای گه وره به م جوړه وه سفی کردوه .

هه ندیکي دیکه ش ده لئین: له راستیدا کاتیک سکالای نازارو ناخوشی خوی کرد له وکاته بوو که زوبانی لاواز بوو له زیکرو یادکرده وه ی خوای گه وره، جا سکالای لای په روه ردگار کرد له بهر لاوازی یادکرده وه که نه ک له بهر نیش و نازارو دهر دو نه خوشی.

هه ندیکي دیکه ش ده لئین: که نه م ووته ی دهر برپوه بو نه وه ی بیته پیشه نگیك بو لاوازه کان له و نومه ته دا، وه ک نه وه بیته نه و دهر برپنه که سکالای بو لای په روه ردگار بردوه پیچه وانه ی سه برو نارامگرته ، نه مه ش هه لیه و ناشرینترین هه لسه ، له بهر نه وه ی سکالا کردن و شکایه ت کردن پیچه وانه یه بو سه بر کردن نه ک سکالو هانا بردن بو په روه ردگار، جا خردای گه وره ش بهنده ی خوی تاقیده کاته وه بو نه وه ی گوئی له مل که چی و داواو سکالا بردن بولای نه و بیته.

(له باره ی جیاوازی نیوان بهنده کانی خوا وه دوورژمنه کانی)

نه مه ش بابه تی که له جیاوازیه دریژه کیشراوه کانه، که سی زرنګ و ژیریش به سه بو نه م بابه ته، ناینیشش هه موو جیاوازیه، کتیبی خواش که قورنانه فهرق و

٩٥ ح لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُزْئَةِ

جیاوازی له نیتوان خه لکی باش و خراب ده کات، هه رکه سی له خوا بترسیت نهوا له ناحه قیه کان جیا ده کریته وه: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن تَتَّقُوا اللَّهَ يَجْعَلْ لَكُمْ فُرْقَانًا﴾ (الأنفال: ٢٩)، واته: ((نهی نهو که سانهی باوه پتان هیتاوه، نه گهر ته قوای خوا بکهن و پاریزگاری بکهن نهوا خوا بهرچاو پوئشنیه کی تهواتان بو فهراهم ده هیتیت، که بتوانن ههق و ناههقی بهناسانی له یهک پی جیا بکه نه وه)).

پوژی بهدیریش ناوئرا به: پوژی جیا کردنه وه، له بهر نه وهی نیتوان بهنده کانی خواو دووژمنه کانی خوای جیا کردنه وه، جا پیتسویتی هه مووی جیا کردنه وهیه، وه گو مپایش بنچینه کهی کو بوونه وهیه ههروهک کافره کانه له نیتوان خوا په رستی و بت په رستی و خو شه ویستی پهروه دگارو خو شه ویستی بته کان، جیا ی کرده وه و دیاری کرد نه وهی خو ش ده ویت و په زابوونی نه وهی ده ویت وه له نیتوان قه زاو قه دهرو چاره نووسدا، ئینجا کردیانه یهک کارو فه رمان، بو یان ده رکهوت به قه زاو قه ده ره کهی له سه ر خو شه ویستی خواو په زامه ندبوونی پهروه دگار وه له نیتوان پیاو فروشتندا کو یان کرده وه جا ووتیان: ﴿إِنَّمَا الْبَيْعُ مِثْلُ الرِّبَا﴾ (البقرة: ٢٧٥)، واته: ((نهوان ده لئین: کرین و فروشتن وهک سوو پیا وایه))، وه سه رپرین و مرداره وه بو یان کو کرده وه خستیانه سه ر یهک وه ووتیان: چۆن ده بیت شتیک بخۆن کهوا ئیمه کو شتومانه وه شتیکیش ناخۆن کهوا خوا ی گه وه کو شتویه تی، وه دامالپراوه کان نیتوان هه لال و هه رامیشیان تی که ل کرده وه، جا ووتیان: نهو نافرهت خوا درووستی کرده وه وه نو نافره تهش خوا درووستی کرده وه، وه نهو گیانله بهر خوا درووستی کرده وه وه نهو گیانله بهر ههش خوا درووستی کرده وه، جا چۆن نه وه هه لال ده کریت و نه وهش هه رام ده کریت؟

گومان و شته لیک چوه کان ده که ویته ناو ووتنه ده برینه کان و کارو کرده وه کان و بارو گوزهرانه کان، وه له راستیدا زیاتر زاناکان له شته دا ده که ونه ناو گومانه کان، جیا که ره وهی ههق و ناهه قیش ده ست ناکه ویت ته نه ا به ١٠٠٠ تک کهوا خوا ی

۹۹ ح لِلْإِنِّ قِيمُ الْجُزْئِةِ

گهوره ده یخاته ناو دَلْتِک که نهو دهیه ویت نه بنده کانی نهو کاته له پروناکیه که ی کارو باره راسته قینه کان دهیینیت ، نینجا ههقی و ناههقی لیتک جیاده کاته وه: ﴿وَمَنْ لَمْ يَجْعَلِ اللَّهُ لَهُ نُورًا فَمَا لَهُ مِنْ نُورٍ﴾ (النور: ۴۰)، واته: ((یتگومان نهوهی خوا نووری پیته به خشیت، هه رگیز نووری دهست ناکه ویت)).

جیاوازی له نیتوان بنده چاکه کانی خوا ی گهوره وه له نیتوان بنده چاکه کانی شهیتان ، جیاوازی له نیتوان حالی نیمانداریکی خوابی وه حالی که سیک ی شهیتانی کافر و حالی دهروون نه خوشیتک .

(له بهاری جیاوازی نیتوان باوه کردن به یه کبونی په یامبه ران

وه یه کبونی له کارکه وتووآن)

نیمه کۆتایی به کتیبه که دههین به هیماکردنیکی جوان بۆ جیاوازیه کانی نهو کاروباره کاتیک هه جیاوازیه که له وانه پتویستی به کتیبکی گهوره ههیه ، جا جیاوازی له نیتوان باوه پبون به به کپیزی و یه کبونی پیته مبه ران وه باوه پبون به بی کاران و بی باوه ران ، کهوا باوه پبون به پیته مبه ران نیسات کردو سه لماندن تهواوی سیفه ته کانه بۆ پهروه ردگار له هه موو روئیکه وه، عیبادت و په رستنی به وهی تاک و ته نه یاه و هیچ هاویه شیکی نیه و له مه ست و له خوشه ویستی و تکهاو پارانه وه و ده رپین و سویتند خواردن و نه زکردندا هیچ هاویه شیکی بۆ دانانریت.

به لام باوه پسون به بی باوه ران و له کار که وتووآن راتسی ناوه جوانه کانی پهروه ردگارو سیفه ته کانی دوورده خاته وه له کاری ده خات و په کیده خات ، نهوهی له هه موویان توانای زیاتره له زوبانیدا له کاری ده خات و په کی ده خات جا یادی خوا ی پتاکات و ته نها یه که نایه تیش باس ناکات هه تا هه دیسیکیش له بهاری

٩٥ ح لِلْإِن قِيمُ الْجُوزِيَّة

شتيک باس ناکات ، وه نه گهر نه يتواني باسکردنه کهي پهک بخت نهوا په لاماري ده دات و يادکردنه وه کهي دهو دستينيت به هه لگيرانه وه لاداني وه دوور خستنه وه لابردي راستايه کهي ، وه ناويکي به تال و بژش داده نيت کهوا نه ماناي بزي هه يت ياخوود مانا کهي له ره گهزي مه تل و شتي پروو پوچ و شتو مهک يت . مه به ستيش ليتي نهوانه له راستيدا ناوي نهو په کخستنه يان ناوه باوه پ هينان به خوا ، له راستيدا نه مه گومراني و باوه رنه مانه به ناوه پيروزه کاني په روه ردگارو سيفه ته کاني و له کار خست ب راستيه کاني .

(له باره ي جياوازي نيوان راستگويي پيغه مبه ران و راستگويي بي باوه ران)

جياوازي نيوان راستگويي و داوین پاکی پیغه مبه ران وه راستگويي بي باوه ران : کهوا خواي گه وره پیغه مبه راني پاکو بيگهر د راگرتوه له هه موو کم و کورپهک و نه نگيهک کهوا دهروني ليتي پاک و خاوین کرده وه ، وه نه وهی دژکاره بژ ته و اوکاري و ته و اوي خودايه تي وه گه وره مه زنيه کهي وهک خه وو بيتاگايي و مردن و شه کهت و هيلاک بوون ، وه ستم و نيراده و مه به سته کهي ، و هاوبه ش و هاوپرته تي و مندا ل و تکاکارو نه وه بوي هه يه هه ليگرته وه به بي مؤله تي نهو ، و از به يتيت له به ندايه تي خواي گه وره به خورايي و پشت گوي خستن ، و ده بيتيت به خورايي درووست کراون ، و ايزانيت درووست کردن ناسمانه کان و زهوي و نه وهی له نيوانيان دايه هه روا به نار ه و او به بي کاري و به بي پاداشت و سزاو کردني چاکه و نه کردني خراپه درووست کراوه ، وه نيوان پياوه چاکه کاني خواو پياوه خراپه کان و دووژمنه کاني يه کسان دابنيت ، وه نيوان بي تاوانان و گوناهاکاران وه نيوان کافران و نيماندارانيش ، و ايزانيت که په روه ردگار پيوستي به که سيکي ديکه يه له پوويه ک له پووه کان و له کارو فرمانه کاندا جگه له خوي که سيکي ديکه ش هه يه ،

٩٥ ح لِلْإِن قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

ههروهه ها پيچهوانهه وهعدو بهلینهکانی بیت یاخود قسهو ووتهکانی بگوریت یاخود ناوتیکی شهر یان وهسفیک یان کردارتکی بۆ بخته سر، بهلکو ناوه پیروزهکانی هه مووی نهرم و نیان و میهره بانن، وسیفهتهکانی هه مووی تهوون و دوورن له کهم و کوری ، و کردارهکانی هه مووی خیرهو حکمهت و بهرزهوهندی یه جا نه مه راستگویی و پاکی پیغه مبهرا نه بۆ پهروهردگاریان.

(له بهاری جیاوازی نیوان سه مانندی راستیهکانی

ناوهکان و سیفهتهکان و لیکچووکان)

جیاوازی نیوان سه مانندی راستیهکانی ناوه پیروزهکان و سیفهتهکان وه له نیوان لیکچوون و باسکردن و لاسایی کردنهوهی نهوهی نیمام نهحمده ووتویهتی و نهوهی پهسهندی کردوه له پیشه وایانی رینمونی کراوه کهوا لیکچوون و لاسایی کردنهوه که بلیت : دهستیک وهك دهست من یاخود بیستینیک وهك بیستنی من یاخود بینینیک وهك بینینی من وه نمونهی نهمانه، بهلام نهگهر وتت: بیستن و بینین و دهستیک و روخساریك وه نیستویهك بۆ سر عهرش هیچ پیتی ناچیت و لهو ناچیت له سیفهتی درووستکراوهکان ، بهلکو له نیوان سیفهتیک و سسفهتیکدا جیاوازی هیه ههروهك له نیوان باسکراوو باسکردنیک دیکه جیاوازی هیه ، جا نایه لیکچوون و لاسایی کردنهوهیهك لیڤه دا هیه؟

نایه چ لیکچونیک هیه ته نهها نهگهر تیهه لکیشانی بی باوه ران نه بیت؟

جا مه دارو خولگهی راستی کهوا پیغه مبهرا نه سهری ریککهوتن له سهر نهوهی کهوا وهسفی خوی پیده کات بهوهی خوی گه وه خوی وهسفی پیده کات ، وه بهوهی پیغه مبهره کهی وهسفی پیکردوه به بی لادان و پهك خستینیک ، و به بی لیکچوون

٩٥ ح لِلإِئْمَانِ قِيمٌ الْجُوزِيَّةُ

و لاسایی کردنه ویهک، سه لماندنی سیفته ته کان وه دوورخستنه وهی لیکچوو درووستکراوه کان .

جا هه رکه سیك خوای گه وره به درووستکراویك بچوینیت نهوا کافر بووه ، هه رکه سیك نهو راستیانهی که خوای گه وره وه سفی خزی پیده کات به درۆ بخته وه نهوا کافر بووه ، و هه رکه سیك راستیه کانی ناوه پیروزه کان و سیفته ته کانی بۆ سه لماندن و جیگیری کرده وه درووستکراوه کانی دوورخستنه وه له لیکچوونی خوای گه وره نهوا خوای پهروه دگار پیتمایی کردوه بۆ راسته پیتی درووستی نیسلام.

(جیاوازی نیوان دامالینی یه کتا په رستی

وه نیوان هه رسکردنی خوایه جوړاو جوړه کان)

جیاوازی له نیوان دامالین و بی بهش کردنی یه کتا په رستی وه له نیوان هه رسکردنی خوایه جوړاو جوړه کاند: کهوا دامالین و بی بهشکردنی یه کتا په رستی نهوه کهوا درووست کراو هیچ حقیك نادات له هقی درووستکراو تابه نه ندیه کانی، نهی په رستیت و نویژی بۆ نه کات و کرپنۆشی بۆ نه بات ، وه سویند به ناوی پیروزی نهوه نه خوات، نه ز بۆ نهوه نه کات، و پشت به نهوه نه به رستیت، وه شته کان بۆ لای نهوه نه گه پیتیتنه وه وه سویند به زاتی الله نه خوات، و عیبادهت نه کات بۆ نهوهی نزیک بیتنه وه له خوای پهروه دگار، وه یه کسانی نه کات به خردای هه ردوو جیهان به ووتیهی که ده لیت: نهی محمد ﷺ نهوهی خوای گه وره دهیه ویت و مه به ستیه تی و نهوهی تۆ ده ته ویت و خواست له سه ره نه مه له تۆ وهیه وه له خوا وهیه ، وه من هانا بۆ خواد بهم وه بۆ تۆش ده بهم و من پشت به خوا ده به ستم پشت به تۆش ده به ستم ، وه خوای گه وره له ناسمانه وه پشت و په نای منه، تۆش له زه ویدا پشت و په نای منی ، و نه مهش له به خشنده کانی تۆیه وه له به خشنده کانی پهروه دگاره ، من توبه ده کهم بۆ لای پهروه دگار وه بۆ لای

تۆش ، وهمن له په ناگه‌ی خوای گه‌وردم وده له په ناگه‌ی تۆم جا سوژده بۆ درووستکراو ده‌بات هه‌روه‌ک کافره‌کان سوژده بۆ گه‌وره‌کانیان و بته‌کانیان ده‌به‌ن ، سه‌ری خۆی ده‌تاشیت له‌پیناو که‌سیکی دیکه‌ جگه‌ له‌خوا وه سویتند به‌ناوی نه‌و ده‌خوات ، قوربانی بۆ نه‌و ده‌کات ، سوژده بۆ گۆره‌که‌ی ده‌بات پاش مردنی ، داوای یارمه‌تی له‌ پێداویسته‌یه‌کانی و گرنگیه‌کانی ده‌کات ، له‌ که‌سه‌که‌ نزیک ده‌بیته‌وه زیاتر له‌وه‌ی که‌ له‌خوا نزیک ده‌بیته‌وه ، وه‌ خۆشی ده‌ویت و لیتی ده‌ترسیت و لیتی ده‌پارێته‌وه زیاتر له‌وه‌ی خوای خۆش بویت و لیتی بترسیت و لیتی بپارێته‌وه یاخود یه‌کسانی بکات.

جا نه‌گه‌ر درووستکراو تاییه‌مه‌نده‌یه‌کانی خودایه‌تی هه‌رس کرد وه‌ دایه‌زاند به‌ پله‌و پایه‌ی به‌نده‌یه‌کی ڕووت و بۆ ده‌سه‌لات ، که‌وا هیچ چاکه‌یه‌کی بۆخی نیه‌ بۆ که‌سیکی دیکه‌ش زه‌ره‌رو سوودی نیه‌ وه‌ نه‌مردن و نه‌ ژیان و نه‌ زیندوو بوونه‌وه ، هه‌روه‌ک کافره‌کان پێداگیری له‌سه‌ر ده‌کات.

هه‌روه‌ک پێغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رمویت : ((لا تطروني كما أطرت النصارى ابن مريم فانما انا عبد فقولوا عبد الله ورسوله))^(٣٦١)، واته‌ : ((به‌سه‌ر شان و بالی مندا هه‌لمه‌ده‌ن هه‌روه‌ک دیانه‌کان به‌سه‌ر شان و بالی کورێ مه‌ریه‌میان دا هه‌لده‌دا له‌ راستیدا من به‌نده‌یه‌کم جا بلین به‌نده‌ی خواو پێغه‌مبه‌ری خوا))، وه‌ ده‌فه‌رمویت : ((أيتها الناس ما احب ان ترفعوني فوق منزلتي))^(٣٦٢)، واته‌ : ((نه‌ی خه‌لکینه‌ حمز ناکه‌م له‌ پله‌و پایه‌کی خۆم زیاتر به‌رزم بکه‌نه‌وه))، ده‌فه‌رمویت ((لاتتخذوا قبري عيداً))^(٣٦٣)، واته‌ : ((گۆره‌که‌م مه‌که‌نه‌ شوینی نا‌هه‌نگ گێڕان و کۆبوونه‌وه))، ده‌فه‌رمویت ((اللهم لا تجعل قبري وثناً يعبد))^(٣٦٤)، واته‌ : ((نه‌ی په‌روه‌ردگا‌را

(٣٦١) مسند احمد : ٢٢٢/١.

(٣٦٢) سه‌رچاوه‌ی پێشور ٢٤١/٣.

(٣٦٣) مسند أبي داود (٢٠٤٢) ، وه‌ مسند أحمد : ٣٦٧/٢.

(٣٦٤) الموطأ : ١٧٢/١ ، مسند أحمد : ٢٤٦/٢.

٩٢ ح لِلإِبْنِ قِيمُ الْجُوزَةِ

گۆږده كه مە گێڤه به بیتیك بپه رستریت ((، ده فره مویت : ((لا تقولوا ماشاء الله
وشاء محمد)) (٣٦٥)، واته : ((مەلین نه وهی خوا خواستی له سه ره و دهیه ویت نه وهی
محمد خواستی له سه ره و دهیه ویت))، بیاوێك به پێغه مبه ر ﷺ ووت : نه وهی خوا
دهیه ویت و خواستی له سه ره نه وهی تو ده ته ویت و خواست له سه ره، پێغه مبه ر ﷺ
فه رموی : ((أجعلني لله ندا)) (٣٦٦)، واته : ((نایه تو من ده كه یت ه اویه شی
خوای گه وه)) بیاوێك به پێغه مبه ر ﷺ ووت : له راستیدا ووتی : نه ی
په روه ردگارا من داوای ته وه یو لیخو شبوون له محمد ناکه م ، جا پێغه مبه ر فه رموی
: ((عرف الحق لأهله))، خوای گه وه له م باره یه وه ده فره مویت : ﴿لَيْسَ لَكَ مِنَ
الْأَمْرِ شَيْءٌ﴾ (آل عمران: ١٢٨)، واته : ((بێگومان تو هیچ شتیك له کاروباری
به نده كان به ده ست نیه)) ، وه ده فره مویت : ﴿قُلْ إِنْ أَمَرَ كُلُّهُ لِحَيْثُ﴾ (آل
عمران: ١٥٤)، واته : ((نه ی محمد ﷺ پێیان بلی بێگومان هه موو شتیك به ده ست
خوایه))، هه روه ها ده فره مویت : ﴿قُلْ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي ضَرًّا وَلَا نَفْعًا إِلَّا مَا شَاءَ
اللَّهُ﴾ (یونس: ٤٩)، واته : ((بپێیان بلی من ته نها پێغه مبه رم توانای نه وه شم
له ده ست نیه ك زه ره رێك یان قازانجێك به خویم بگه یه نم مه گه ر نه وهی كه ویستی
خوای له سه ر بیت))، وه هه روه ها ده فره مویت : ﴿قُلْ إِنِّي لَا أَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا
رَشْدًا﴾ ﴿قُلْ إِنِّي لَنْ يُجِيرَنِي مِنَ اللَّهِ أَحَدٌ وَلَنْ أَجِدَ مِنْ دُونِهِ مُلْتَحَدًا﴾ (الحجن: ٢١) -
(٢٢)، واته : ((هه روه ها پێیان بلی من هیچ جوړه زه ره رو زیانیك به ده ست نیه ،
هه روه ها هیدایه تیش به ده ست من نیه، بلی : به راستی من هه رگیز هیچ كه سیك له
خوا په نام نادات نه گه ر خوا بیه ویت تووشی زیانیك بكات و هه رگیز په ناگه یه كم
ده ست ناكه ویت جگه لای خوا نه ییت))، واته جگه له و هیچ كه سیك نیه من په نای
بو ببه م و پشتی پی ببه ستم ، وه پێغه مبه ر ﷺ بو كچه كه ی فاتیمه و مامی

(٣٦٥) مسند احمد : ٧٢/٥ .

(٣٦٦) سه رچاوه ی پێشو : ٢٨٢/١ .

٩٩ ح لِلْإِنِّ قِيَمُ الْجُوزِيَّةِ

عهباس و پوره کهی صفیه ددهرمویت: ((لا أملك من الله شيئاً)) واته: ((من لهلاى خواوه هیچ شتیکم بهدست نیه)).

له ووتیه کی دیکه له سه حیددا هاتووه ((لا أغنى عنكم من الله شيئاً))^(٣٦٧)، واته: ((من بؤ نئوه لهلايهن خواوه هیچ شتیکم بهدست نیه))، جا نهمه لهلاى کافرو بئ باوړه کانه وه گه وړه کراوه لهلايهن گه وړه کانیه وه خوايه کانیه وه پشت و پهنایان هم موړی بولای نه وانه، وه تکاو پارانه وه بؤ گه وړه په رستراوه کانمان ده کهن ، به پیچه وانه ی هم موړ نه وانه ، خواى گه وړه له باره یانه وه ددهرمویت: ﴿وَإِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَحْدَهُ اشْمَأَزَّتْ قُلُوبُ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ وَإِذَا ذُكِرَ الَّذِينَ مِنْ دُونِهِ إِذَا هُمْ يَسْتَبْشِرُونَ﴾ (الزمر: ٤٥)، واته: ((کاتیکش ناوی خوا برا، نه وانه کی باوړیان به قیامت وړوژى دواى نیه دلایان ده گریټ و بیزارى دایان ده گریټ (بهلام) کاتیکش باسى شتى دیکه بکریټ جگه له خوا ده سته جی دلخوش و که یف خوش دهن وه حەزى پیده کهن)).

(له باره ی جیوازی نیوان دامالینی به دوا د اچوونى بالاو بیگهردی

پیغه مبهړ ﷺ وه پیچه وانه ی زانایان)

جیوازی له نیوان دامالین و بئ بهش کردنى به دوا د اچوونى پاک و بیگهردی و بیتاوانی پیغه مبهړ ﷺ به فیر و بردنى ووته کانی زانایان و هلو شانده و دی ، کهوا بیبهشکردن و نه مانى به دوا د اچوون کهوا باس کراوه له سر نه و دی به گوته ی په کینک یاخوود راوېوچوونى که سیکه وه هاتبیټ ، به لکو په کم جار سهیری دروستی حدیسه که ده کریټ ، جا نه گهر بؤت راست بسووه وه نهوا جاری دووهم

۹۸ ح لِلْإِن قِيمُ الْجُزْءِ

چاوی پیا بخشینهوه ، جا نهگەر بۆت دهرکهوت و ناشکرا سوو نهوا لیتی مهگۆره نهگهرچی له نیوانی رۆژههلات و رۆژئاوا دا بهرهلستکاریان کردی.

پهنا بهخوا لهوهی کهوا نومهت لهسهر شهوه ریکبکهویت کهوا پیچهوانهبیته لهوهی پیغهمبهرهکهی هیناویهتی ، بهلکو پیویسته نومهت شهوه بکات کهوا پیی ووتوه ، وههرچهند شهگهر نهشیزانیته ، جا نهزانینی خۆت دامهنی لهسهر ووتهیهک کهوا نارهزایی ههیه لهسهر خواو پیغهمبهرهکهی ، بهلکو بهچۆره بۆ لای دهقهکهو لاوازی و بیتهیزی مهنوینه ، بزانه شهوهی راسته شهوهی ووتوه بهلام نهگهیشتهولهی تو ، شهمش لهگهلا پاراستنی پلهو پایهی زانیان و پشتگیریهکانیان، پێژنان له بیرو باوهڕهکانیان وه شهمانهت ورا سپاردوه حق و تیگهیشتن و کۆششیان لهبارهی لهبهرکردن و پاراستنی نایین و کۆنترۆڵکردنی .

لیردها جیاوازی دهردهکهویت له نیوان لاسایی کردنهوهی جیهان له ههموو شهوانهی ووتراره ، وه لهنیوان داوا یارمهتی کردن به تیگهیشتنی وه پرووناکی کردنهوهی به نووری زانستهکهی ، جا یهکهمیان ووتهکهی وهردهگریته له هیچ تیپامانیك و لههیچ هینانی بهلگهیهك له کتیب و سوننهتا ، بهلکو شهوه دهبیته پهتیک دهئالیت له گهردنی شهو کهسهی لاسایی پندهکاتهوه ، بۆیهش ناوئزوه لاسایی کردنهوه، به پیچهوانهوه له یارمهتی وهگرتن به تیگهیشتن و پرووناک کردنهوه به نووری زانستهکهی له گهیاوندنی بۆ پیغهمبهر ﷺ.

(لهبارهی جیاوازی خوشهویستانی خوا وه خوشهویستانی شهیتان)

جیاوازی له نیوان چاکان و خوشهویستانی خوا ی میهرهبان وه خوشهویستانی شهیتان : کهوا چاکان و خوشهویستانی خوا ی گهوره: ﴿لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ

٩٥ ح - لایین قیمُ الجوزیة

يَحْزَنُونَ ﴿يونس: ٦٢﴾، واته: ((نه ترس و بیم پرویات تیده کات نه غم و په ژاره و دلته نگی دایان ده گریټ))، وه نه وانه: ﴿الَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ﴾ (يونس: ٦٣)، واته: ((نه و به خته وهرانه نه و که سانهن باوهری به تین و دامه زراو و پر سوزیان هینا و به په وهره دگاریان و خوشیان ده پاریزن له خشم و قینی خوا))، وه نه و له سه ره تاي سوره تي ((البقره)) باسکراون تا خواي گه و ره ده فهرمويت: ﴿هُمْ الْمُفْلِحُونَ﴾ (الأعراف: ١٥٧)، واته: ((نه وانه سه رفرازو رزگارن)) وه له ناو ده راسته که یدا خواي گه و ره ده فهرمويت: ﴿وَلَكِنَّ الْبِرَّ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾ (البقرة: ١٧٧)، واته: ((به لکو کرداری چاک و کاری باش بریتی یه له وهی که ناده میزاد باوهری هینا بیت به خواو به پژوی دوايي))، تا وه کو ده فهرمويت: ﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ صَدَقُوا وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ﴾ (البقرة: ١٧٧)، واته: ((تا نه وانه که سانیکن راستیان کردوو و هر نه وانه ش پاریزگارو خواناس و دیندارن)).

له سه ره تاي سوره تي ((الانفال)) دا تا کو ده فهرمويت: ﴿لَهُمْ دَرَجَاتٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَمَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ﴾ (أنفال: ٤)، واته: ((چه ندها پله و پایه ی به رزبان هیه لای په وهره دگاریان و لیخو شیبون و رزق و پژوی هه می شه یی له گه ل پژدا)).

له سه ره تاي سوره تي (المؤمنون) تا ده فهرمويت: ﴿هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾ (البقرة: ٣٩)، واته: ((نه وانه نیشته جیی دوزخ و بو هتا هتا یه تییدا ده می ننه وه)).

له کو تایی سوره تي ((الفرقان)) دا و له فهرمووده که ی: ﴿إِنَّ الْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ﴾ (الأحزاب: ٣٥)، تا وه کو کو تایی نایه ته که .

له فهرمووده که دا: ﴿أَلَا إِنَّ أَوْلِيَاءَ اللَّهِ لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾ (الَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ) (يونس: ٦٣: ٦٢)، واته: ((ناگکادارین که به راستی چاکان و خوشه و یستانی خواي گه و ره می هره بان نه ترس و بیم پرویان تیده کات نه غم و په ژاره و دلته نگی دایان ده گریټ، نه و به خته وهرانه نه و که سانهن باوهرشی به تین و

٩٩ ح لِلْإِنِّ قِيمَ الْجُورَةِ

دامه زراوو پرسۆزیان هیتاوه به پهروهردگاریان، وه خوشیان دهه پارێژن له خهشم و قینی خوا)).

له فهرموودهیه کدا: ﴿وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَخْشَ اللَّهَ وَيَتَّقْهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَائِزُونَ﴾ (النور: ۵۲)، واته: ((جا نهوهی فهرمانداری خواو پیغه مبه ره که ی بکات و له خوا بترسیت و له سه ر پیچی و نا فهرمانی خوی بیاریزیت جا نهوانه سه رفرازو به ناوات گه یشتون)).

له فهرموودهیه کدا: ﴿إِلَّا الْمُصَلِّينَ﴾ (الَّذِينَ هُمْ عَلَى صَلَاتِهِمْ دَائِمُونَ) (المعارج: ۲۲: ۲۳)، واته: ((تهنها نهو نوێژ که رانه نه بیته، نهوانه ی که له سه ر نوێژه کانیان بهرده وامن، نا نهوانه له باخه کانی به هه شتدا ریز لیتراون)).

له فهرموودهیه کی دیکه دا ده فهرمویت: ﴿التَّائِبُونَ الْعَابِدُونَ الْحَامِدُونَ﴾ (التوبة: ۱۱۲) تاوه کو کۆتایی نایه ته که، واته: ((تهویه کاران و له هه له کانیان په شیمانن، خوا به رستن له هه موو هه لئس و که وتیاندا، سوپاسگوزارن له سه ر هه موو نازو نیعمه تیک)).

جا بهنده چاک و خوشه ویسته کانی خوای پهروهردگار نهوانه که وا دلسۆزن بۆ خواکانیان که یاسای بۆ پیغه مبه ره کانی داناوه له حه رام و حه لالدا، نهوانه به ره له ستکاری که سیکی دیکه ده که ن وه بیدعه و شتی تازه داده هینن، وه بانگه وازیش ناکه ن بۆ بیدعه خۆیان بۆلای هیچ کۆمه لیک دا ناده ن جگه له خواو پیغه مبه ره که ی وه هاوه له کانی نه بیته، وه نایینی خۆیان به شتی سووک و بی مانا وهرناگرن، وه گوێگرتنی شه یان له سه ر گوێگرتنی قورنان به خوشه ویستر دانانین، بارانی فیتنه و خراپه کاری کاریان تیناکات له سه ر په زابوونی خوای گه وهره.

برئنا الى الله من معشر * بهم مرض مورد للضنا (۳۶۸)

وكم قلت يا قوم اتم على * شيفا جرف من سماع الغنا

فلما استهانوا بتنبيهنا * تركنا غويا وما قد جنى
 وهل يستجيب لداعي الهدى * غوي اصار الغنا ديدنا؟
 فعشنا على ملة المصطفى * وماتوا على تاتنا تنتنا

هەرگیز چاکه و خۆشه‌ویستانی خوای گه‌وره به‌خۆشه‌ویستانی شه‌یتان ناچیت ته‌نها
 له‌سه‌ر نه‌و که‌سه‌ی پرووناکی و په‌شیمانی لی وون بویت ، له‌م باره‌یه‌وه خوای گه‌وره
 ده‌فه‌رمویت: ﴿وَمَا كَانُوا أَوْلِيَاءَ إِنْ أُولِيَاؤُهُ إِلَّا الْمُتَّقُونَ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا
 يَعْلَمُونَ﴾ (الأنفال: ۳۴)، واته: ((نه‌وانه‌هر شایسته‌ی نه‌وه نین که سه‌ره‌رشتیارین
 هیچ تاقمیتک سه‌ره‌رشتیاری که‌عبه نیه بیتجگه له‌خواناس و پارێزکاران، به‌لام
 زۆربه‌شیان له‌م راستیانه بیتاگان)).

جا خۆشه‌ویستانی خوا ده‌ست ده‌گرن به‌ پێشه‌وا و خۆشه‌ویستانیان خۆش ده‌ویت،
 وه بانگه‌وازی بۆ ده‌که‌ن، وه‌شه‌ر ده‌که‌ن له‌به‌رامبه‌ر نه‌و که‌سه‌ی لیتی ده‌رچووه وه
 خۆشه‌ویستانی شه‌یتانیش ده‌ست ده‌گرن به‌وه‌ی خۆشه‌ویستانیان خۆش ده‌ویت به
 ووته‌و به‌ کردار، وه بانگه‌وازی‌شی بۆ ده‌که‌ن ، وه‌شه‌ریش ده‌که‌ن له‌گه‌ڵ نه‌و
 که‌سانه‌ی خه‌لکی لی دوورده‌خه‌نه‌وه، جا نه‌گه‌ر پیاویکت بینی گوێگرتن له‌ شه‌ه‌تان
 و بانگده‌ری شه‌یتان و برایی‌ی شه‌یتانی خۆش ویست وه داوای کرد بۆ نه‌و شته‌ی
 که شه‌یتان خۆشی ده‌ویت ، له‌ به‌هاوبه‌ش دانان و بیدعه‌و خراپه‌کاری بزانه نه‌وه له
 خۆشه‌ویستانی‌شه‌یتانه ، جا نه‌گه‌ی گومانت له‌سه‌ری برد نه‌وا له‌سی شتدا تاقی
 بکه‌ره‌وه، له‌ نوێژه‌که‌ی خۆشه‌ویستنی بۆ سوونته و خاوه‌نی، وه پاکردنی له‌ پیاو
 خراپه‌کانیان، وه‌بانگه‌وازکردنی بۆ خودای په‌روه‌ردگار و پێغه‌مبه‌ره‌کی و یه‌کتا
 په‌رستی و به‌دواداچوون و دادوه‌ری و کاریپێکردنی سوونته.

(له باره‌ی جیاوازی نیوان حائی نیماندارو حائی شهیتانی)

بهمه‌دا جیاوازی نیوان حائی نیماندارو حائی شهیتانی ده‌زانریت، که‌وا حائی نیماندار بهره‌م و نه‌نجامی به‌دوا داجوونه بۆ پیغه‌مبەر ﷺ وه دلسۆزی له‌ کارو کرده‌وه‌دا ، وه یه‌کتا په‌رستی و نه‌نجامه‌که‌شی سوودو قازانجی موسلمانه‌کانی تیدایه له‌ دین و دونیادا، شه‌مش له‌ راستیدا درووستی ده‌کات له‌ بهره‌وام بوونی له‌سه‌ر سوونه‌ت و وه‌ستان له‌ گه‌ل فەرمان به‌ چاکه‌و دوورخستنه‌وه له‌ خراپه‌ .

حائی شهیتانیش تیکراییه‌که‌ی یان هاوبه‌شی دانانه یاخود تاوان و خراپه‌کاریه ، شه‌مش داده‌مه‌زری‌ت له‌ نزیک که‌وتنه‌وه‌ی شه‌یتانه‌کان و په‌یوه‌ندی پیکردنیان وه خۆش‌به‌اندن به‌وان، شه‌م حاله‌ته‌ش بۆ بت په‌رسته‌کان و خاچ په‌رست و ناگر په‌رست وشه‌یتان په‌رسته‌کان ده‌بی‌س‌ت، جا له‌به‌ر شه‌وه‌ی کاتیک هاو‌پ‌تیه‌که‌ی شه‌یتانی په‌رست نه‌وا حاله‌تی نیماندارى لى داده‌مالدرى شه‌وا عه‌قله‌ بى هیزه‌کان و نیمانداره بى هیزه‌کان راو ده‌کات و لا إله الا الله چهند که‌سى له‌و بوونه‌وه‌رانه به‌ هیلاک بردوه‌و: ﴿لِيُرْذُوهُمْ وَيَلْبِسُوا عَلَيْهِمْ دِينَهُمْ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا فَعَلُوهُ﴾ (الأنعام: ۱۳۷)، واته‌: ((بۆنه‌وه‌ی له‌ناویان به‌رن ونا‌یینی یه‌کتا په‌رستیان لى بشی‌وتین ، خۆ نه‌گه‌ر بیویستایه شه‌وه نه‌یده‌توانی کاری وا بکه‌ن))، جا هه‌ر حاله‌تیک خاوه‌نه‌که‌ی له‌ یاسای قورشان و شه‌وه‌ی پیغه‌مبەر هیناویسه‌تی که‌ سوونه‌ته‌که‌یه‌تی ده‌رچرو نا شه‌وه شه‌یتانه هه‌ر بوونه‌وه‌ریک بیت، وه بی‌گومان گویت لى بووه له‌ باره‌ی جادوو‌گه‌ران و ناگر په‌رست و خاچ په‌رستان وه‌زۆریک له‌وانه ته‌نها له‌ دیوی ده‌ره‌وه دا خراونه‌ته پال نیسلام، وه له‌دیوی ناوه‌ویدا نیسلام لى دووره، شه‌وا پشکی له‌و حاله‌تدا هه‌یه به‌گۆیه‌ی پشتگیری کردنی بۆ شه‌یتان وه دزایه‌تی کردنی بۆ په‌رورد‌گار وه ده‌کریت پیاویکی راست‌گۆ بیت به‌لام به‌ نه‌زانینی خۆی له‌سه‌ری به‌کاره‌یتراوه ، جا حائی ده‌بیته شه‌یتانی له‌گه‌ل شه‌وه‌ش نه‌گه‌ر به‌خوا په‌رستی و دلسۆزی بی‌کات.

٩٩ ح لِلإِبْنِ قِيمُ الْجُوزَةِ

کهسانی دیکهش لهوان و لهوان قسمی کردوو لهوانه ی لهوان نین، بهلکو نهوه لیکچوووه و پټک وه کو بیر که ره وه کان و خه یالآویه کان و دروژنه کانن، وه خه لکیش لهو بهلاو کاره ساته دا ټیکه وتوو به هو ی جیانه کردنه وه له نټوان نهوان و نهواندا، جا وا ده زانن هه موو ره شیک خورمایه وه هه موو سپیه کیش بهزه .

قورنانش خو شه ویسترنه له وه ی لهو جیهانه دا هه یه، وه نه مهش نور ټیکه خودا ده یخاته ناو دل کهوا هه ق و ناهه قی پی جیاده کاته وه، وه راستیه کانی کاروباری خپرو شه پی وه بهر ژه وندی و خرابیه که ی پی ده پټور ټیت، جا هه رکه سی قورنانی وونکرد نهوا ټیکه ووت و ده بیته هاوبه شی شه یتان ، جا خوای گه وره پشتیوان و یار مه ټیده ره .

(له باره ی جیاوازی نټوان یاسای دابه زینراو وه یاسای لیکد ره وه المنول)

جیاوازی نټوان یاسای دابه زینراوی واجبی شوین که وتن و یاسای ته نویل و لیکد ره وه کان، کهوا مده بستی درووستی شوین که وتن بیت، کهوا حوکم و یاسای دابه زیندراو نه وه یه کهوا خوای گه وره دایه زاندوو له سه ر پیغه مبه ره که ی وه له نټوان بنده کانی خویدا حوکمی پټکردوو ، وه نه مهش حوکم و یاسای نه وه کهوا هیچ حوکم و یاسای دیکه نیه جگه لهو نه بیت.

به لام حوکمن و یاسای لیکد ره و رافه کاران بریتیه له ووته ی زانایان و ټیگه یشتوه ناینیه کان به جیاوازی بیرو بټوونه کانیان کهوا پټریست نیه شوینان بکه ویت وه نه کوفرو گومرایشی بکه یت نه وه ی جیاوازی بوو یاخوود سه ریچی کرد له بهر نه وه ی خاوه نه که ی نه یو یستوو: نای: نه مه حوکمی خواو پیغه مبه ره که یتی، بهلکو ووتریانه: به راو بټوونی خو مان خه بات و ټیکو شافان کردوو جا نه وه ی خه ز

٩٩ ح لِلْإِن قِيمُ الْجُوزِيَّةِ

دهکات با وهري گريټ، وه نهوهي حمز ناکات با وهري نه گريټ، واجب نه کراوه بو گهل و نومعت، بهلکو نه بو حنيفه دهليټ: نهوه پاي منه هه رکه سيټک به خيرو چاکه بوماني هيتا بټ ليمان وه رگرتوه.

وه نه مهش شافعيه هاوه له کاني قه دهغه دهکات له باره ي لاسايي کردنه وه ي ووه سيه تيان پي دهکات پايان ده سپيټيټ کهوا له ووتکه ي بهيټن نه گهر فهرموده يه ک هات به پيچه وانه ي ووشه که ي نهو.

شافعيه نيمام نه حمده نارازيه له سهر نهوه ي هه رکه سيټ فتهوا کاني بنووسيټه وه بهيټ نهو دهليټ لاسايي من مه که نهوه، وه لاسايي فلان و فلانيش مه که نهوه، وه په يره وي نهو شته بکه ن که وه رگراوه.

به لام حوکم و ياساي گوراو بريټيه لهوياسايه ي جگه لهوه ي خواي گهوره داييه زاندوه جا حه لان نيه جي به جي بکه يټ و کاري پي بکه يټ، ناشيټ باسي بکه يټ و شويټي بکه ويټ، وه خانه که شي له نيوان کوفرو گومرايي و سته م دايه.

مه به سټيش ناگادار کردنه ويټي له سهر هه نديک حالي دهروونه کان له دهرووني پر له نارامي و ناسوده يي وه لوموه زه مکر او وه فرمانده ري به تاوان و گوناح و خراپه کاري، وه نهوسيټ دهروونه تييدا کونا بټيه وه وه کارو کرده وي هه ري که يټک لهوانه وه جياوازيه کاني وه مه به سته کاني وه نيه ته کاني تييدا جيا ده کريټه وه وه لهوه شدا ناگادار کردنه ويه له سهر نهوه ي له پيشتر دا برپارمان له سهر داوه.

نه مهش دهرووني که جاريټک ده بټيه فرمانده ري تاوان و گوناح و جاريټکي ديکه لومه کارو زه مکر او، جاريټکي ديکه پر له نارامي و ناسوده يي و زوربه ي خه لکي تاوان و گوناح به سهر يدا زاله به لام دهرووني پر له نارامي نه مه يان که مټريني دهرووني ژماره ي مرؤفايه تيه وه له لايهن په روه ردگاري شه وه گه وره ترين رټزي هه يه، نه مه يه که له باره يه وه ده فهرمويټ: ﴿ارْجِعِي إِلَىٰ رَبِّكِ رَاضِيَةً مَّرْضِيَّةً ۖ فَادْخُلِي فِي عِبَادِي ۖ وَادْخُلِي جَنَّاتٍ﴾ (الفجر ٢٨ : ٣٠)، واته: ((بگه پټوه بټولي

٩٩ ح لِلإِن قِيمَ الْجُزْئِةِ

پهروه ردگارت که تو لهو پازیت و نهویش له تو پازیه، ده بچو پښی بهنده چاکه و بهرته کاغه وه، بچو به هه شته خوڅ و پازاوه که موه)).

خوای پاک و بېگه ردو میهره بانیش بهر پسیارو تکا لیکراو و وډلامده روه ویه که واد دلو و دهر ووغان پر له نارام و ناسوودیهی بکات بولای خوڅی گوشه گیری بکات به نیازو مه به سته که ی وه هولدان و گوشه که ی پیوسته لیتی بترسیت ناره زوو مه ند بیت له وه ی له ده سته تی و په نامان بدات له شهرو شوږی دهر ووغان و کارو کرده وه خراپه کاغان و هدامان نه نیت لهو که سانه ی دلی بیتاگایه له زیکرو یاد کردنه وه ی وه شوږین که و ته ی هه وار ناره زوو ی خوڅی نه که ویت و نه مانگیت یت لهو که سانه ی که : ﴿قُلْ هَلْ نُنَبِّئُكُمْ بِالْأَخْسَرِينَ أَعْمَالًا﴾ الَّذِينَ ضَلَّ سَعِيَهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَهُمْ يَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ يُحْسِنُونَ صُنْعًا﴾ (الکھف ۱۰۳ : ۱۰۴)، واته : ((نه ی محمد ﷺ پیان بلی : نایه هه والی نهو که سته تان بده می که له کارو کرده و دیاندا زور زهره ر مه ند بوون وه خه ساره ت مه ندن ، نه وانه نهو که سانه ن که هه ول و گوششیان له ژیان ی دونیادا به زایه و به هه در چوود به مهر جیک وایانده زانی که به پراستی کاری چاک ده که ن وه کرده وه ی رهوا نه نجام دده ن))، به پراستی خوای میهره بان گوینگرو بیسه ری نزاو پارانه ویه ، وه خاوه نی هیواو نومیده و نهویش خواو پهروه ردگاری نیمه یه و باشتین بریار دهریشه .

سەررە باس	سەررە باس	سەررە باس
۱	• بېشەكى	۵
۲	يەكەم: ژياننامەى ابن القيم	۶
۳	دووم: كىتىبى (رۇح)	۸
۴	سى يەم: نيش و كارەكانمان لەو كىتەبەدا	۹
۵	بېشەكى كىتەبەكە	۱۱
۶	ئايامردووهكان دەزانكە زىندووهكان سەردانىان دەكەن و وە سەلاميان لى دەكەن ياخود نا؟	۱۲
۷	{ لە پەسەندەكەن و باشزانینى تەلەقین کردنى مردوو لەناو گۆردا }	۲۱
۸	ئايامردووهكان بە يەكەن دەكەن وە سەردانى يەكەن دەكەن و يەكەن دەدوینن ياخود نا؟	۴۰
۹	ئايامردووهكان و رۇحى مردووهكان بە يەكەن دەكەن ياخود نا؟	۴۷
۱۰	ئايامردووهكان ياخود مردن تەنھا بۇ لاشەكەيە؟	۷۸
۱۱	كاتىك رۇحەكان پاش جىابوونەوى لاشەكانیان، ئەگەر خۇيان خەرىك کرد بە هەر شتىك هەندىك پەسەندەكەن دەكات تاوەكو خۇيان بە يەكەن بىناسىنن و بە يەكەن بىگەن، وە ئايامردووهكان دەكات ئەگەر خۇيان تەرخانکرد بە هاوشووى لاشەكەي كەوا تىیدا بوو و ئايامردووهكان وىنەكەي دەكات؟ ياخود ئايامردووهكان چۆن دەبىت؟	۸۷
۱۲	ئايامردووهكان پەسەندەكەن دەگەر پەتەو بۆلای مردووهكان لە گۆرەكەيدا ياخود نا؟	۹۴
۱۳	(مردوو لە خوشى و ئاسوودەبىدايە ياخود لە نازارو ئەشكە نەبىدا؟)	۱۲۱
۱۴	(لە دەدەبىداكاندا باسى سزای ناوگۆرەيە)	۱۲۱
۱۵	(سزای گۆرەق و رەوايە لە لای ئەهلى سوننە)	۱۳۲
۱۶	(سزای گۆرەق و رەوايە لە لای ئەهلى سوننە)	۱۳۴
۱۷	ئەمەش و تەى پەسەندەكەن: وە لامان چىيە بۆ بى باوەران و گومراوان و ئەوانەى تەكۆلى دەكەن بۆ سزای گۆرەق و فراوانى و تەنگ و ناخوشى ژيان تىیدا، وە بوونى دۆلىك لە دۆلەكانى ناگەر ياخود باخىك لە باخەكانى بەهەشت، وە ئايامردووهكان دادەنیشىت ياخود دانانىشىت؟	۱۴۱
۱۸	(هەوال گەياندىنى پىنەمبەران ژىرو تىگەيشتووان شايدەى بۆدەدەن)	۱۴۲
۱۹	(لە پەسەندەكەن تىگەيشتنى مەبەستى پىنەمبەران (سەبەب)).	۱۴۴
۲۰	(ژيان و مەنزىلەكان سى بەشەن)	۱۴۵
۲۱	(چىكەت کردنى رۇزى دوايى فەرمانىكى شارادەيە)	۱۴۷
۲۲	(ناگەرى دونيا لە ناگەرى رۇزى دوايى جىاوازه)	۱۵۰
۲۳	(توانايى خودا لە سەردانىانى رووداوى سەرسورەين)	۱۵۸

٢٤	(توانینی گه‌راندنەوه‌ی رۆح)	١٦٠
٢٥	(له‌راستیدا سزای گۆر ناوێشانیکه‌ بۆ سزای به‌رزەخ)	١٦٤
٢٦	(گه‌راندەوه‌ی مردوو و زیندووبوونەوه‌ی یه‌که‌م)	١٦٥
٢٧	نەمەش و ته‌ی پرسیارکاریکه‌: حیکمه‌تی سزای گۆر له‌ قورئاندا باس نەکراوه‌ له‌گه‌ڵ نەوه‌ی پێویستی زۆر هه‌یه‌ بۆ نەوه‌ی بیزارنیت و باوه‌ری پێ به‌ئینیت بۆ نەوه‌ی ئی ناگادار بکرنیته‌وه‌ و ئینی بترسیه‌؟	١٦٧
٢٨	نەمەش و ته‌ی پرسیارکاریکه‌: نه‌و هۆکارانه‌ چین که‌وا خاوه‌نی گۆره‌کان پینی سزا دده‌رن؟	١٧٣
٢٩	نه‌و هۆکارانه‌ چین ده‌بیته‌ هۆی رزگار بوون له‌ سزای گۆر؟	١٧٨
٣٠	پرسیار کردن له‌ گۆردا نایا شتیکی گشتیه‌ له‌هه‌مبەر موسلمانان و دووبووه‌کان و کافره‌کاندا یاخود تاییه‌ته‌ به‌ که‌سی موسلمانێ دووروو؟	١٨٧
٣١	پرسیارکردنی مونکیر و نه‌گیر نایا نه‌و ته‌نها تاییه‌ته‌ به‌و ئوممه‌ته‌؟ یاخود بۆ نه‌م و ئوممه‌تی دیکه‌شه‌؟	١٩٤
٣٢	نایا منداڵان له‌ گۆره‌کانیاندا تاقی ده‌کرنه‌وه‌؟	١٩٧
٣٣	نەمەش ناخاوتنیکه‌: نایا سزای گۆر هه‌میشه‌یه‌ و به‌رده‌وامه‌ یاخود پچ‌ر پچ‌ره‌؟	١٩٩
٣٤	رۆحه‌کان له‌ نیوان مردن تاكو رۆژی قیامه‌ت له‌کوێ جیگیر ده‌بن؟	٢٠٣
٣٥	کینی و توویه‌تی: رۆح له‌ به‌هه‌شتدا یه‌	٢٠٩
٣٦	(بۆ نه‌وانه‌ی ده‌ئین: به‌وه‌ی رۆح له‌ به‌هه‌شتدا نییه‌)	٢٢١
٣٧	(نه‌وانه‌ی ده‌ئین: رۆحه‌کان له‌سه‌ر لیواو حه‌وشه‌ی گۆره‌کانیه‌تی)	٢٢٤
٣٨	(کاروباری رۆح جیاوازه‌ به‌گۆیره‌ی رۆحه‌کان)	٢٢٩
٣٩	(نه‌وانه‌ی ده‌ئین: رۆحی نیمانداران له‌لای په‌روه‌ردگاره‌)	٢٣١
٤٠	(نه‌وانه‌ی ده‌ئین: رۆحی نیمانداران له‌ (جاییه‌) دان)	٢٣٥
٤١	(نه‌وانه‌ی ده‌ئین: رۆحه‌کان له‌سه‌ر زه‌وی کۆده‌بیته‌وه‌)	٢٣٧
٤٢	(نه‌وه‌ی ده‌ئیت: رۆحی نیمانداران له‌ ئاسمانی حه‌وته‌م دایه‌)	٢٣٨
٤٣	(بۆ نه‌وانه‌ی ده‌ئین: رۆحی نیمانداران له‌ ییری زه‌زمه‌م کۆده‌بیته‌وه‌)	٢٤٠
٤٤	(بۆ نه‌وانه‌ی ده‌ئین: رۆحی نیمانداران له‌ ژیاانی به‌رزەخی زه‌ویدا یه‌)	٢٤٠
٤٥	(بۆ نه‌وانه‌ی ده‌ئین: رۆحی نیمانداران له‌لای ده‌سته‌ راستی ئاده‌م و هی کافره‌کانیش له‌لای چه‌پیه‌تی)	٢٤١
٤٦	ده‌رباره‌ی راو پێشنیاری نیین حزم له‌ باره‌ی جیگیربوونی رۆح	٢٤٢
٤٧	(بۆ نه‌وانه‌ی ده‌ئیت: که‌وا جیگیربوونی رۆح به‌ ویست و ئاره‌زووی خۆی نیه‌)	٢٤٥
٤٨	نه‌وانه‌ی ده‌ئین: که‌وا سه‌قامگیربوونی رۆح له‌ دواي مردندا له‌ناو لاشه‌یه‌کی دیکه‌یه‌؟	٢٤٨

٤٩	ئايان رۇحى مردووكان سوود بە شتىك ئە ھەول و كۇشى زىندوكان دەبينىت ياخود نا؟	٣٥٧
٥٠	بەئگە ئەسەر سوود و مرگرتنى مردوو بە نزا و پارانەو	٣٥٩
٥١	(ئە گەيشتنى پادداشتى خىر و چاكە كردن بۇ مردوو)	٣٦٣
٥٢	ئە گەيشتنى پادداشتى رۇزوو گرتن بۇ مردوو	٣٦٤
٥٣	(ئە يىگەيشتن و دەستكەوتنى خىرو پادداشتى حەجكردن)	٣٦٧
٥٤	(ئەبارى سزانەدانى بەندە بە كردهوى يەككى دىكە)	٣٨٤
٥٥	(ئەبارى دەرخستن و ساخبوونەوى كەسانى كەوتوو)	٣٨٥
٥٦	(ئەبارى گواستەمەوى دروستكراو ئەسەر دروستكراو)	٣٨٦
٥٧	ئەبارى ووتەكانيان : خەئك خوايى بە ھۆكارى پاداشت بق و قىن و بىزراو	٣٦٨
٥٨	ئەبارى ووتەكانيان : ئەگەر بەخشىن بۇ مردوو بكرايە ئەوا بۇ زىندوو دەكرا	٣٨٨
٥٩	(ئەگەر چاكە بەخشىن بكرايە ئەوا نىوئى وە چارەگىنى پاداشتەكەى دەبە خشرا)	٣٨٨
٦٠	(ئەبارى ووتەكانيان : ئەگەر پاداشت بۇ مردوو بچووايە ئەوا ھىشتا كردهوى بۇ خوى دەكرد)	٣٨٩
٦١	(ئەبارى بەخشىنى پادداشتى واجبەكان كەوا واجبە ئەسەر زىندوو)	٣٩١
٦٢	(ئەبارى ووتەكانيان : پاسپاردنەكان تاقىكردنەون ئەجياتى بوون و مرناگىرئىت)	٣٩٢
٦٣	(ئەبارى ووتەكانيان : ئەگەر چاكەى كەسىكى دىكە سوودى بۇيان ھەبوايە ئەوا تەوبەو لىخۇشبوونەكەى بۇ ئەوان سوودى دەبوو)	٣٩٤
٦٤	(ئەبارى ووتەكانيان : عىبادەت و خوا پەرستى دوو جۇرە)	٣٩٥
٦٥	(ئەبارى بەرپەرچدانەوى حەدىسىكى پىغەمبەر ﷺ)	٣٩٧
٦٦	(ئەبارى ووتەكانيان : كەوا نىينو عەباس ئەو رىوايەتى حەدىسى رۇزوو دەكات ئەجياتى مردوو)	٣٩٩
٦٧	(ئەبارى ووتەكانيان : كەوا حەدىسىكى جىاوازە ئە نىسنادەكەى دا)	٣٠٠
٦٨	(ئەبارى قسەى شافعى : ئە بەھەئەدابرەنى گىرپانەوى حەدىسى نىينو عەباس دا)	٣٠٣
٦٩	(ووتەو بۇچوونەكانى زانايان ئەبارى رۇزوو گرتن ئەجياتى مردوو) .	٣٠٥
٧٠	(ئايان پاداشت بە مردوو دەكات كەوا بە زوبان و قسە ببەخشىت ياخود تەنھا نىەت بەسەتتى؟)	٣٠٧
٧١	دەربارى : ئايان رۇح دروستكراوئىكى كۇنە ياخود نوئى يە؟	٣١١
٧٢	(ئەبارى سەلمانەنى دروستكردنى رۇح)	٣١٧
٧٣	(ئەبارى مانا و مەبەستەكانى رۇح ئە قورئاندا)	٣٢٥
٧٤	رۇحىش ئە قورئاندا ئەسەر ژمارەيك رۇوداو ھاتوو.	٣٣١
٧٥	(ئە بارى ساخبوونەو و دەرگەوتن ئەسەر زىادكردن (خستە سەرى رۇح بۇ خوداى گەورە)	٣٣٤
٧٦	ئايان دروستبوونى رۇحەكان كەوتۇتە پىشەو ئەسەر جەستەكان ياخود دروستبوونى كەوتۇتە	٣٣٧

	دواوې جهسته كان؟	
۲۴۶	(له بارې بېانوو و نارېزايې بهوې ئېېن مه نده رېوايه تي كړدووه)	۲۴۶
۲۵۲	(له بارې كېشه و گرفت و ناكوكي له ماناي نايه تي هورناني)	۲۵۲
۲۶۷	(له بارې هه ندي قسه ي پېشینه و پاشينه له ماناي نايه ته كه)	۲۶۷
۲۷۰	(له بارې كهوا درووستېووني رۇح دواكه وتووه له درووست بووني لاشه)	۲۷۰
۲۷۷	راستي دېروون چي په ؟	۲۷۷
۲۹۰	له به لگه كاني جهديسي نه بو موسا	۲۹۰
۲۹۱	(له به لگه ي جهديسي نه بو هوريره)	۲۹۱
۲۹۲	(له به لگه ي جهديسيكي ديكه ي نه بو هوريره)	۲۹۲
۲۹۳	(له بارې رۇحه كان كهوا وهك سهر بازي وان)	۲۹۳
۴۰۰	(له بارې به يه ك گه يشتني رۇحي مردووه كان و پرسيار له يه كتر كړدنيان)	۴۰۰
۴۰۶	(دمر بارې نهوې كهوا رۇحي ئيماندار له به هه شتدايه)	۴۰۶
۴۱۲	(له بارې وه لامدان هوه بو به لگه هيناني ناكوك و دژ كاره كان)	۴۱۲
۴۱۹	(له بارې وه لامدان هوه له سهر گوماني دووهم)	۴۱۹
۴۲۴	(له بارې كهوا وينه كاني بېرو نه قل و هوش په تي و بيلايه نيه)	۴۲۴
۴۲۵	(له بارې نهوې كهوا هيزي كړداري كاريگه ري ده بيت له سهر كړداره بي سنووره كان)	۴۲۵
۴۲۷	(له بارې نهوې كهوا هيزي ژيري جيانا بېته وه له نه نداميني جهسته يي)	۴۲۷
۴۲۹	(له بارې خه يال كړدن و دېرووندا)	۴۲۹
۴۳۰	(له بارې ته ندر ووستي و جهسته ييدا)	۴۳۰
۴۳۲	(له بارې نهوې كهوا هيزي ژيري و ته ندر ووست دمو له مه نند نيه له جهسته دا)	۴۳۲
۴۳۴	(دمر بارې كهوا هيزي جهسته يي و قه باره يي به زور بووني كړداره كان لاواز نابيت)	۴۳۴
۴۳۵	(له بارې ووتنه كانيان : ره شي دژكاره بو سپيتي)	۴۳۵
۴۳۵	(له بارې نهوې كهوا جهسته شوئي نيك نيه بو هه ستياره كان)	۴۳۵
۴۳۶	(له بارې نه خشه دانان و داتاشيني جهسته يي و داتاشيني ژيري دا)	۴۳۶
۴۳۶	(له بارې ووتنه كانيان : نه گهر هاتوو دېروونيش جهسته بوايه)	۴۳۶
۴۳۷	(له بارې نهوې كهوا نه گهر دېروون جهسته بوايه نهوا دابه ش دېوو)	۴۳۷
۴۳۹	(له بارې دېروون و جهسته دا)	۴۳۹
۴۳۹	(له بارې گومان بردن كهوا دېروونيش جهسته يه)	۴۳۹

٤٤١	(لهبارى نهوى كهوا نهگهر د مروون جهسته بوايه نهوا لهژير ههستكارهكان دموهستا)	١٠٤
٤٤٢	(لهبارى نهوى كهوا نهگهر د مروون جهسته بوايه نهوا دوورپهكانى دهبوو)	١٠٥
٤٤٣	(لهبارى نهوى لهتايبه تمهنديهكانى جهسته كهوا دابهش بوون پهسهند دهكات)	١٠٦
٤٤٤	(لهبارى پڼيوستى لاشه بو د مروون)	١٠٧
٤٤٥	(لهبارى گهياندى د مروون به جهسته دا)	١٠٨
٤٤٦	نهگهل نهووش نايه د مروون و رۇح يهك شته ياخود دوو شتى جياوازن؟	١٠٩
٤٤٩	(لهبارى ووتهكانيان : رۇح د مروون نيه)	١١٠
٤٥٢	لهم بارهيهوه : نايه د مروون يهكيكه ياخود سى شته ؟	١١١
٤٥٥	(لهبارى ناسوودهيى د مروون ونيماندا)	١١٢
٤٥٧	(لهبارى ماناي دل و د مروونى پر له نارامى و ناسوودهيى)	١١٣
٤٥٨	(لهبارى درووست بوون و پيكهاتنى دننيايى و ناسوودهيى)	١١٤
٤٦١	(لهبارى تۆيه كردن و پهشيمانى و لڼپرسينهوهدا)	١١٥
٤٦٢	(لهبارى دل و د مروونى لۆمهكار)	١١٦
٤٦٤	(لهبارى دلو د مروونى نيشانهى گوناھو تاوان)	١١٧
٤٦٨	(لهبارى د مروونى پر له نارامى)	١١٨
٤٦٩	(لهبارى وهستانى گوناھو تاوان له بهرامبهر ناسوودهيى)	١١٩
٤٧١	(لهبارى ويناكردنى ديمهنيكى دلسۆزى)	١٢٠
٤٧٢	(له بارى ويناكردنى وينهيهك راستگۆييت نهگهل خواى گهوره)	١٢١
٤٧٧	(لهبارى جياوازي نيوان ملكهچى نيمان و ملكهچى دووږوويى)	١٢٣
٤٧٩	(لهبارى پاراستن و چاككردنى د مروون له پيسى و ريسوايهكان)	١٢٤
٤٨٠	(له بارى جياوازي نيوان لووت بهرزى وه ږقه بهرايهتى)	١٢٥
٤٨٠	(لهبارى تواناو هيز لهكارو فهرمانى خوا)	١٢٦
٤٨٢	(نهوانهى دهئڼين : رۇحهكان لهسهر ليوارو حهوشهى گۆرهكانيهتى)	١٢٧
٤٨٣	(لهبارى جياوازي نيوان بهخشنديى و بهفېرۆدان)	١٢٨
٤٨٤	(لهبارى جياوازي نيوان ترسان لهخواو خو به گهوره زانڼين)	١٢٩
٤٨٦	(لهبارى جياوازي نيوان پاراستن و چاككردنهوه وه خو بهزلزانڼين و لووت بهرزى)	١٣٠
٤٨٦	(لهبارى جياوازي نيوان نازاياهتى و جواميرى وه جوورننهت و نهترسان)	١٣١
٤٨٧	(لهبارى جياوازي نيوان برياردان وه ترسنوكى)	١٣٢
٤٨٨	(لهبارى جياوازي نيوان پاشكهوت و ږهزىلى)	١٣٣
٤٨٩	(لهبارى جياوازي نيوان پاراستن و ناگاداركردنهوه وه بهد گومانى)	١٣٤

۴۹۰	(لەبارى جياوازى نىۋان سوارچاكى و دوربىنى وە بۇچوون و گوماندا)	۱۳۵
۴۹۵	(لەبارى جياوازى نىۋان نامۇزگارى وە غەيىبەت كىردن)	۱۳۶
۴۹۶	(لەبارى جياوازى نىۋان دىيارى و بەرتىل)	۱۳۷
۴۹۶	(لەبارى جياوازى نىۋان نارامگىرتن وە دىرمقى)	۱۳۸
۴۹۹	(لەبارى جياوازى لىنوردن و زەلىلى و سەرشۇرى)	۱۳۹
۵۰۲	(لەبارى جياوازى نىۋان دىپاكى و گەمژەيى)	۱۴۰
۵۰۳	(لەبارى جياوازى نىۋان دىنيايى و بى ناكايى)	۱۴۱
۵۰۶	(لەبارى جياوازى نىۋان تىكاو پارانەو وە ھىواو ناوات)	۱۴۲
۵۱۰	(لەبارى جياوازى نىۋان قەسە كىردن لە نازو نىعمەتەكانى خوا وە شانازى پىكىردى)	۱۴۳
۵۱۱	(لەبارى جياوازى نىۋان شادمانى دىل وە شادمانى دەروون)	۱۴۴
۵۱۴	(لەبارى دىخۇشى و شادومانىيە گەورەكە)	۱۴۵
۵۱۶	(لەبارى جياوازى نىۋان دىئەرمى و پەشۇكاوى و شىپزەيى)	۱۴۶
۵۱۸	(لەبارى جياوازى نىۋان شەيدايى وە بىق و قىنە)	۱۴۷
۵۱۹	(لەبارى جياوازى نىۋان پىشېركى و بەخىلى و ھەسادەت)	۱۴۸
۵۲۱	(لەبارى جياوازى نىۋان خۇشەويستى دەسلەت وە خۇشەويستى پىشەوايەتى)	۱۴۹
۵۲۲	(لەبارى جياوازى نىۋان خۇشەويستى لە پىنناوى خوا و خۇشەويستى لەگەل خۇدا)	۱۵۰
۵۲۵	(لەبارى جياوازى نىۋان پىشت بەستى وە ئەكىردن دا)	۱۵۱
۵۲۷	(لەبارى جياوازى نىۋان پارىزى وە وەسودسە)	۱۵۲
۵۲۸	(لەبارى جياوازى نىۋان سىرووشتى خوايى وە ھەلئەلانى شەيتان)	۱۵۳
۵۲۹	(لەبارى جياوازى نىۋان پاشەكەوت و ئابوورى و كەمتەرخەمى)	۱۵۴
۵۳۰	(لەبارى جياوازى نىۋان نامۇزگارى وە سەرزەشت كىردن)	۱۵۵
۵۳۱	(لەبارى جياوازى نىۋان دەستپىشخەرى وە پەلە كىردن)	۱۵۶
۵۳۳	(لەبارى جياوازى نىۋان ھەوالئەلانى بە بارو گوزەلانى وە سىكالا كىردن)	۱۵۷
۵۳۴	(لەبارى جياوازى نىۋان بەندەكانى خوا وە دوورمەنەكانى)	۱۵۸
۵۳۶	(لەبارى جياوازى نىۋان راستگويى پىنغەمبەرەلانى و راستگويى بى باومەلانى)	۱۵۹
۵۳۷	(ئايلا پاداشت بە مردو دەگات كەوا بە زوبان و قەسە بىبە خىرىت ياخود تەنھا نىيەت بەسەيتى؟)	۱۶۰
۵۳۸	(لەبارى جياوازى نىۋان سەلماندىنى راستىيەكانى ناوەكان و سىفەتەكان و لىكچوۋەكان)	۱۶۱
۵۳۹	(جياوازى نىۋان دامالنى يەكتا پەرسىتى وە نىۋان ھەرسىكردنى خوايە جۇراو جۇرەكان)	۱۶۲
۵۴۳	(لەبارى جياوازى نىۋان دامالنى بەدوادلچوونى بالاو بىگەردى پىنغەمبەر ﷺ وە پىچەواڭەي زانايان)	۱۶۳
۵۴۳	(لەبارى جياوازى خۇشەويستەلانى خوا وە خۇشەويستەلانى شەيتان)	۱۶۴
۵۴۷	(لەبارى جياوازى نىۋان ھائى نىماندارو ھائى شەيتانى)	۱۶۵
۵۴۸	(لەبارى جياوازى نىۋان ياساى دابەزىنراو وەياساى لىكىدەرەوە المنرل)	۱۶۶
۵۵۱	(بەرھەمە بلاوكرەۋەكانى كىتەبخانەي حاجى قەدرى كۆيى)	۱۶۷
۵۵۲	ناومرۇك	۱۶۸

کتیبي (رؤح)
 کيشه ي رؤح چاره سهر ده کات،
 ووته کاني پيشينه کان و پاشينه کان هاتووه،
 و جوړه کاني رؤح له قورئاندا ناسکرا
 ده کات،
 وه باسي ووته کاني زانايان و فويله سوفه کان و
 نهوانه ي قسه ده کهن دهر باره ي رؤح،
 وه باسي نيشانه و شوينه واري رؤح ده کات،
 و زور شتي دیکه ش.

له بلا و کر او ه کاني کتیبخانه ي: حاجی قادری کوټی

